MOSCOVA ÎN LITERATURA RUSĂ MOSCOVA V LITERATURA RUSĂ Compilarea autorilor T Dazhina, L Strahova MOSCOVA UDC BBK (Ros=Rus) M Compilatoare T Dazhina, L Strahova Toate drepturile rezervate, nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă sau utilizată sub nicio formă sau mod fără permisiunea autorului și editorului Pentru informații, vă rugăm să contactați Editura AST LLC Semnat pentru publicare la Format x '/și Conv cuptor l Tiraj de exemplare Ordinul nr E Moscova în literatura rusă / ed -comp T Dazhina, L Straho-M va - M : AST: Olympus, - , [ ] p ISBN - - - - (Editura LLC AST) ISBN - - - - (LLC "Agenție" KRPA "Olimp") Acest manual este dedicat scriitorilor ale căror lucrări conțin imaginea Moscovei Conține lucrări incluse în programa școlară, precum și în programul necesar pentru admiterea la orice universitate de arte liberale Cartea este indispensabilă pentru absolvenți și solicitanți, deoarece aproape în fiecare an tema imaginii capitalei în operele marilor scriitori ruși este prezentă la examenele finale și de admitere Manualul poate fi folosit și de studenți și profesori în studiul unor subiecte precum literatura rusă și studiile de la Moscova Această publicație, pe lângă fragmente din lucrările scriitorilor ruși din secolele al XIX-lea și al XX-lea, care conține o descriere a Moscovei și a împrejurimilor sale, include multe materiale suplimentare Pentru a ajuta elevii și profesorii, sunt publicate declarații ale criticilor despre lucrările menționate, materiale metodologice, subiecte de eseuri și eseuri, inclusiv planurile de teză ale unora dintre ele În carte, cititorul va găsi și materiale care pot fi folosite în egală măsură atât pentru a testa cunoștințele în timpul orelor de control, cât și în timpul liber, organizând chestionare și concursuri UDC BBK (Ros=Rus) (c) LLC "Agenția" KRPA "Olimp", (c) Design Editura AST SRL, CUVÂNT ÎNAINTE Moscova a fost puternic asociată cu literatura rusă încă de la naștere Katz este cunoscut, întâlnim prima mențiune despre Moscova în Cronica Ipatiev sub : " și după ce l-a trimis pe Gyurgi (Iuri Dolgoruky) și discursul: "Vino la mine, frate, la Moscova " Mulți cronicari celebri și-au creat lucrările la Moscova, iar în vremurile de mai târziu aproape toți marii scriitori ruși și-au asociat viața creatoare cu capitala antică Astfel, soarta ei complexă și dramatică, dar în același timp glorioasă, originală, inimitabilă aproape de o mie de ani este pentru totdeauna imprimată în cuvinte pe paginile celor mai bune opere ale literaturii ruse Rolul Moscovei ca capitală a statului rus a fost format în epoca unei ascensiuni la nivel național și, din această cauză, a întruchipat ideea de patriotism și unitatea națiunii, aceeași idee a hrănit literatura rusă din cele mai vechi timpuri Moscova este întruchiparea problemelor cheie ale vieții rusești și a celui mai rusesc dintre orașele rusești: fiecare oraș rusesc, chiar și cel mai mic și discret, și-a pus amprenta asupra aspectului spiritual și extern al Mamei Scaun "Moscova nu este un oraș, ci o colecție de orașe", a scris pe bună dreptate M N Zagoskin Planificarea, arhitectura și modul de viață reflectă trăsăturile cetățeanului rus caracter: pricepere, lățime sufletească, inconsecvență (legătura incompatibilului) Nu degeaba H M Karamzin a exclamat: "Cine a fost la Moscova cunoaște Rusia!" Din cele mai vechi timpuri, Moscova a fost percepută ca un altar integral rusesc În majoritatea lucrărilor cuprinse în această carte, autorii subliniază această legătură de neîntrerupt între Rusia și capitala ei antică În romanul lui L N Tolstoi "Război și pace", milițiile dinaintea bătăliei de la Borodino spun: "Toți oamenii vor cădea un cuvânt - Moscova!" Comparând imaginile vieții urbane în lucrări atât de diferite ca stil și timp de scris, precum "Săraca Lisa" de N M Karamzin, "Panorama Moscovei" de M Yu

EVENIMENT Servitor colonelul Skalozub Doriți să acceptați? Famusov (se ridică) Măgari! repeți de o sută de ori? Acceptă-l, sună, întrebă, spune că e acasă Ceea ce este foarte fericit Hai grabeste-te Servitorul pleacă Păcat domnule, ferește-te în prezența lui: O persoană cunoscută, respectabilă, Și a ridicat întunericul distincției; Din anii lui, și un rang de invidiat, Nu azi sau mâine, Generale Te rog, comportă-te modest în fața lui O, Alexander Andreevici, e rău, frate! Se plânge adesea la mine; Mă bucur pentru toată lumea, știi; La Moscova, vor adăuga întotdeauna de trei ori: E ca și cum s-ar căsători cu Sonyushka Gol! El, poate, s-ar bucura în sufletul lui, Da, eu însumi nu văd nevoia ca o fiică mare să dăruiască nici mâine, nici azi, La urma urmei, Sophia este tânără Și totuși, puterea Domnului Păcat, nu vă certați cu el la întâmplare și renunțați la aceste idei calomnioase Totuși, nu există! indiferent de motiv A! știi că m-am dus în cealaltă jumătate (Iese repede) EVENIMENT Chatsky Ce agitat! Ce graba! Și Sofia? "Nu este chiar un logodnic aici?" De când am fost sălbatic ca un străin! Cum a putut să nu fie aici! Cine este acest Skalozub? tatăl lor delirează foarte mult, sau poate nu numai că tatăl Oh! El spune că dragostea este sfârșitul, Cine va pleca pentru trei ani EVENIMENT Chatsky, Famusov, Skalozub Famusov Serghei Sergheevici, vino la noi aici, domnule, întreb cu umilință, aici este mai cald; Ți-e frig, te vom încălzi; Vom deschide orificiul de ventilație cât mai curând posibil Puffer (bas gros) De ce să urci, de exemplu, El însuși! Mi-e rușine, ca ofițer cinstit Famusov Este posibil ca prietenii mei să nu facă niciun pas, Serghei Sergheevici, dragă, Pune-ți pălăria jos, scoate-ți sabia; Iată o canapea pentru tine, întinde-te să te odihnești Puffer Oriunde comandați, doar să vă așezați Toți trei se așează, Chatsky la distanță Puffer Sunt destul de fericit în tovarășii mei, Locurile vacante sunt doar deschise, Apoi bătrânii îi vor opri pe alții, Alții, vezi, sunt uciși Famusov Da, cu ceea ce Domnul va căuta, înălțați Puffer Uneori norocul meu este mai fericit Suntem în divizia a cincisprezecea, nu departe, măcar să spun despre generalul nostru de brigadă Famusov, ai milă, dar ce-ți lipsește? Puffer Nu mă plâng, nu au ocolit, totuși, au condus regimentul timp de doi ani Famusov Este în urmărirea regimentului? Dar, bineînțeles, în ce alt mod Ca să ajungi departe Puffer Nu, domnule, sunt mai în vârstă decât mine în corp, slujesc de la opt sute nouă; Da, pentru a obține ranguri, există multe canale; Despre ei ca un adevărat filozof, judec, doar aș fi intrat în generali Famusov Și judecă cu slăvi, Dumnezeu să te binecuvânteze Și gradul de general, și acolo De ce să amâne mai departe Discurs pentru a începe un general? Puffer Se căsătoresc? nu ma deranjeaza deloc Famusov Bine? care are o soră, nepoată, fiică; La Moscova, până la urmă, nu există mirese de traducere; Ce? se reproduc de la an la an; Ah, tată, recunoaște că tu abia Unde se găsește capitala, ca Moscova Puffer Distanțe uriașe Famusov Gust, părinte, maniere excelentă; Totul are propriile sale legi: Aici, de pildă, facem din timpuri imemoriale, Că cinstea se cuvine tatălui și fiului; Fii rău, da dacă o înțelegi Suflete ale unei mii de două triburi, - El și mirele Un altul, măcar să fii mai rapid, umflat cu toată stăpânirea Lasă-te să fii un om înțelept Ei nu vor fi incluși în familie Nu te uita la noi La urma urmei, doar aici prețuiesc nobilimea Este acesta un singur lucru? ia-ți pâine și sare: Cine vrea să ne ureze bun venit - dacă vă rog; Ușa este deschisă celor invitați și neinvitați, mai ales de la străini; Fie că este un om cinstit sau nu E egal pentru noi, cina este gata pentru toată lumea Te ia din cap până în picioare Toate cele de la Moscova au o amprentă specială Aruncă o privire la tinerețea noastră Despre fiii și nepoții

mici, Le mestecăm, iar dacă te descurci, La cincisprezece ani, profesorii vor fi învățați! Dar bătrânii noștri? - Cum îi va lua entuziasmul, Ei vor judeca despre fapte, că cuvântul este o propoziție, La urma urmei, stâlpii sunt totul, ei nu suflă mustața nimănui; Și uneori vorbesc despre guvern în așa fel încât dacă cineva i-a auzit necaz! Nu că au fost introduse noutăți - niciodată, Salvează-ne Doamne! Nu Și vor găsi vina La asta, la asta, și mai des la nimic, Ei se vor certa, vor face ceva zgomot și se vor împrăștia Cancelarii direcți pensionari sunt deștepți! Îți spun, nu este timpul să știi, Dar că fără ei problema nu se va descurca - Și doamnele? - pune pe cineva, încearcă să stăpânească; Judecă totul, peste tot, nu există judecători peste ele; Pentru cărți când se ridică într-o rebeliune generală, Dumnezeu să dea răbdare - la urma urmei, eu însumi eram căsătorit Comanda înaintea frontului, Trimite-i la Senat să fie prezenți! Irina Vlasevna! Lukerya Alexevna! Tatiana Iurievna! Pulcheria Andreevna! Și oricine a văzut fete, să-ți atârne capul Majestatea Sa Regele era prusac aici, S-a mirat de fetele din Moscova, Bunăstarea lor, nu fețele lor, Și cu siguranță, este posibil să fii mai educat! Ei știu să se îmbrace singuri Tafttsa, galbenele și ceață; Nu vor spune un cuvânt în simplitate, totul se face cu o grimasă; Ți se cântă romanțe franceze Iar cele de sus scot notițele, Se agață de militari, Pentru că sunt patrioți Voi spune hotărât: cu greu există o altă capitală ca Moscova Puffer După părerea mea, Focul a contribuit foarte mult la ea la decor Famusov Nu-ți amintești de noi, nu știi niciodată să geme! De atunci, drumuri, trotuare, Acasă și totul într-un mod nou Chatsky Casele sunt noi, dar prejudecățile sunt vechi Bucură-te, ei nu le vor nimici Nici anii, nici moda, nici focurile Famusov (către Chatsky) Hei, faceți un nod pentru amintire; Am cerut să tac, nu un serviciu grozav (Către puf) Dă-mi voie, tată Aici cu - Chatsky, fiul răposat al prietenului meu Andrei Ilici: Nu slujește, adică nu găsește niciun folos în asta Dar dacă vrei, ar fi de afaceri Păcat, păcat, e mic cu cap, Și scrie și traduce frumos Este imposibil să nu regret că cu o astfel de minte Chatsky Nu poți să-ți pară rău pentru altcineva? Și laudele tale mă enervează Famusov Nu sunt singurul, toată lumea mă judecă la fel Chatsky Și cine sunt judecătorii? - Pentru o vechime de ani Pentru o viață liberă, vrăjmașia lor este ireconciliabilă, Judecățile sunt extrase din ziarele uitate ale vremurilor Ochakovsky și cucerirea Crimeei; Întotdeauna gata să zboare Toți cântă același cântec Fără să observi despre tine: Ce este mai vechi este mai rău Unde, arată-ne nouă, părinţii patriei, Pe care să-i luăm ca modele? Nu sunt aceștia bogați în jaf? Au găsit protecție împotriva instanței în prieteni, în rudenie, Camere de construcție magnifice, Unde debordează în sărbători și extravaganță Și unde clienții străini nu vor învia Cele mai josnice trăsături ale vieții trecute Da, și cine la Moscova nu și-a strâns gura Prânzurile, cinele și dansurile? Nu ești tu cel pentru care sunt încă din văl, Pentru planuri de neînțeles, Copilul a fost dus să se plece? Nestor al ticăloșilor nobili, Mulțime înconjurată de servitori; Zeloși, sunt în orele de vin și de luptă Iar onoarea si viata l-au salvat de mai multe ori: deodata a schimbat cu ei trei ogari!!! Sau cel de acolo care, de dragul invențiilor, a condus multe căruțe la baletul iobagilor De la mame, tați de copii lepădați?! El însuși este cufundat în minte în marshmallows și cupidon, A făcut ca toată Moscova să se minuneze de frumusețea lor! Dar datornicii nu au fost de acord cu o amânare: Cupidon și bezele sunt toate Epuizat individual!!! Iată cei care au trăit până la părul gri! Pe asta ar trebui să-l respectăm în pustie! Iată cunoscătorii și judecătorii noștri stricti! Acum lasă-l pe unul

dintre noi Dintre tineri, este un dușman al căutărilor, Fără să ceară nici locuri, nici promovări, În științe își va băga mintea, flămând de cunoaștere; Sau în sufletul lui Dumnezeu însuși va stârni căldura La artele creative, sus si frumos, - Ei imediat: jaf! foc! Și vor fi cunoscuți ca un visător periculos!! - Uniformă! o uniforma! El, în vechiul lor mod de viață, Odată adăpostit, brodat și frumos, Slăbiciunea lor de inimă, sărăcia rațiunii; Și îi urmăm într-o călătorie fericită! Și în soții, fiice - aceeași pasiune pentru uniformă! Am renuntat de mult timp la tandrete fata de el?! Acum nu pot să cad în această copilărie; Dar atunci cine nu ar fi atras de toată lumea? Când de la gardă, alții de la curte au venit o vreme aici, - Femeile strigau: ura! Și au aruncat capace în aer! Famusov (Despre mine) O să mă bage în necazuri (Tare) Serghei Sergheevici, mă duc și te voi aștepta la birou (Pune) ACȚIUNEA PC > EVENIMENT Chatsky, Natalya Dmitrievna (tânără doamnă) Natalia Dmitrievna Nu mă înșel! El cu siguranță, în față Ah! Alexander Andreich, tu ești? Chatsky Privește cu îndoială din cap până în picioare, E chiar așa că trei ani m-au schimbat? Natalia Dmitrievna Am crezut că ești departe de Moscova Cât timp în urmă? Chatsky Numai azi Natalia Dmitrievna Pentru cât timp? Chatsky Cum se va întâmpla Dar cine, privindu-te, nu se minune? Mai plină decât înainte, frică mai frumoasă; Ești mai tânăr, ai devenit mai proaspăt; Foc, înroșire, râs, joacă în toate felurile Natalia Dmitrievna Sunt căsătorit Chatsky Ai spune cu mult timp în urmă Natalia Dmitrievna Soțul meu este un soț drăguț, acum va intra, vă voi prezenta, dacă doriți? Chatsky Cere Natalia Dmitrievna Și știu dinainte Ce-ți place Aruncă o privire și judecă Chatsky Cred că este soțul tău Natalia Dmitrievna O, nu, domnule, nu pentru că; De la sine, după gust, după minte Platon Mikhailoch este singurul meu, neprețuit! Acum pensionat, era militar; Și toți cei care au știut doar înainte că cu curaj, cu talent, dacă și-ar continua serviciul, Desigur, el ar fi fost comandantul Moscovei EVENIMENT Chatsky, Natalya Dmitrievna, Platon Mihailovici Natalya Dmitrievna Iată-l pe Platonul meu Mihailoch Chatsky Ba! Un vechi prieten, ne cunoaștem de mult timp, asta e soarta! Platon Mihailovici Bună, Chatsky, frate! Chatsky Platon este amabil, drăguț O fișă de laudă pentru tine: te comporți corect Platon Mihailovici După cum puteți vedea, frate: un rezident la Moscova și căsătorit Chatsky Ați uitat zgomotul taberei, tovarăși și frați? Calm și leneș? Platon Mihailovici Nu, sunt lucruri de făcut: la flaut repet duetul A-molny Chatsky Ce ai spus acum cinci ani? Ei bine, gust permanent! la soti totul este mai scump! Platon Mihailovici Frate, căsătorește-te, apoi amintește-ți de mine! Din plictiseală, vei fluiera același lucru Chatsky Plictiseală! Cum? Îi aduceți un omagiu? Natalia Dmitrievna Platonul meu Mikhailoch este predispus la diferite ocupații, Care nu sunt acum - la studii și recenzii, La arena uneori îi lipsește diminețile Chatsky Și cine, dragă prietene, îți poruncește să fii leneș? În regiment, escadrila va da Ești șef sau sediu? Natalia Dmitrievna Platonul meu Mihailoch este foarte slab de sănătate Chatsky Sănătatea este slabă! Cât timp în urmă? Natalia Dmitrievna Toate bubuituri și dureri de cap Chatsky Mai multă mișcare Spre sat, spre pământul cald Urcă-te mai mult pe cal Satul este un paradis vara Natalia Dmitrievna Platon Mikhailoch iubește orașul Moscova; de ce în pustie își va strica zilele! Chatsky Moscova și orașul Ești un excentric; Îți amintești de prima? Platon Mihailovici Da, frate, acum nu mai e asa Natalia Dmitrievna Oh! Prietenul meu! E atât de proaspăt aici încât nu există urină, Te-ai deschis și ți-ai descheiat vesta Platon Mihailovici Acum, frate, nu eu sunt cel Natalia Dmitrievna

Ascultă o dată, draga mea, prinde repede Platon Mihailovici (rece) Acum Natalia Dmitrievna Pleacă de la uși Prin acolo suflă vântul din spate! Platon Mihailovici Acum, frate, nu eu sunt cel Natalia Dmitrievna Îngerul meu, pentru numele lui Dumnezeu Îndepărtează-te de uşă Platon Mihailovici (ochi spre cer) Oh! mamă! Chatsky Ei bine, Dumnezeu să te judece Cu siguranță ai devenit cel greșit în scurt timp! Nu a fost anul trecut, la sfârșit, Te-am cunoscut în regiment? numai dimineața: piciorul în etrier Și năvălit pe un armăsar de ogar; Vântul de toamnă suflă, chiar și în față, chiar și din spate Platon Mihailovici (cu un oftat) Eh! frate! a fost o viață glorioasă EVENIMENT Tezhe, prințul Tugoukhovsky și prințesa cu șase fiice Natalia Dmitrievna (voce subțire) Prințul Piotr Ilici, prințesă! Dumnezeul meu! Prințesa Zizi! Mimi! Sărutări puternice; apoi se așează și se examinează din cap până în picioare prima printesa Ce stil frumos! a -a printesa Ce pliuri! prima printesa Franjuri Natalia Dmitrievna Nu, dacă ai putea să-mi vezi tulul din satin! a -a printesa Ce văr ascuțit mi-a dat! a -a printesa Oh! da, gol! a -a printesa Oh! farmec! a -a printesa Oh! ce dragut! Prinţesă Ss! Cine este acela din colț? am urcat, ne-am plecat Eșarfă (écharpe) văr (franceză) - Notat Natalya Dmitrievna Vizitator, Chatsky La n I g și n I Pensionat? Natalia Dmitrievna Da, călătorit, recent întors Prinţesă Și ho-lo-stoy? Natalia Dmitrievna Da, nu căsătorit Pentru n I g și n I Prinț, prinț, aici - Trăi Prinţ (își înfășoară tubul auditiv în jurul ei) DESPRE! Hm! K n i g i n i La noi pentru seară, joi, cereți cât mai curând un prieten pe Natalya Dmitrievna: iată-l! prinţ eu-hm! (Plecă, vânt în jurul Chatsky și tuse) K n i g i n i Iată, copii: Au o minge, iar batiushka te târăște să te pleci; Dansatorii au devenit teribil de rari! Este un junker de cameră? Natalia Dmitrievna Nu Prinţesă Bo-gat? Natalia Dmitrievna Oh nu! Prinţesă (tare ca naiba) Prinț, prinț! Înapoi! EVENIMENT Aceeași contese Khryumina, bunica și nepoata nepoata contesa Axe, bunicule! Ei bine, cine sosește atât de devreme? Noi suntem primii! (Dispare într-o cameră laterală) K n i g i n i Aici suntem onorați! Iată-l pe primul, iar el ne consideră pentru nimeni! Rău, la fete timp de un secol, Dumnezeu o va ierta nepoata contesa (întorcându-se, direcționează o lorgnette dublă către Chatsky) Domnule Chatsky! Ești la Moscova! cum au fost toate? Chatsky Pentru ce ar trebui să schimb? nepoata contesa S-au întors singurii? Chatsky Cu cine ar trebui să mă căsătoresc? Bunica (franceză) - Notat nepoata contesa Pe tărâmuri străine pe cine? DESPRE! întunericul nostru fără informații îndepărtate Se căsătoresc și ne dau rudenie Cu stăpânele magazinelor la modă Chatsky Nefericit! Ar trebui purtate reproșurile de la imitatori la modărești? Pentru ceea ce îndrăznești să alegi Listări originale? EVENIMENT Aceiași și mulți alți oaspeți Apropo o durere c k și d Bărbații apar, se amestecă, se dau deoparte, se plimbă din cameră în cameră și așa mai departe Sophia iese din ea însăși; toată lumea să o întâlnească nepoata contesa Eh! Bon sos! Voi voilà! Jamais trop diligente Vous nous donnez toujours le plaisir de l'attente Zagoretsky Ai bilet pentru spectacolul de mâine? Sofia Nu Zagoretsky Lasă-mă să ți-l predau, degeaba s-ar angaja cineva pe altul să-ți servească, dar Oriunde am fost! La birou - totul este luat, Directorului, - este prietenul meu, - Cu zorii la ceasul al șaselea, și! apropo eu! Deja seara nimeni nu o putea primi; La asta, la asta, i-am doborât pe toți; A! Bună seara! In sfarsit tu! Nu vă grăbiți și faceți-ne mereu plăcerea de a aștepta (franceză) - Nota ed Iar ăsta furat în cele din urmă cu forța Dintr-unul, este un bătrân firav, Prietenul meu, un cunoscut homebody; Lasă-l să stea acasă în pace Sofia Mulțumesc pentru bilet și pentru efort de două ori Mai sunt unii, între

timp Zagoretsky pleacă la bărbați Zagoretsky Platon Mihailoch Platon Mihailovici Departe! Mergeți la femei, mințiți-le și păcăliți-le; Îți voi spune adevărul despre tine, care este mai rău decât orice minciună Aici, frate (către Chatsky) Vă recomand! Cum se numesc acești oameni mai politicos? Ofertant? - este un om de lume, Un escroc notoriu, un ticălos: Anton Antonych Zagoretsky Păziți-vă cu el: îndurați mult; Și nu vă așezați în cărți: va vinde Zagoretsky Original! detestabil, dar fără nici cea mai mică răutate Chatsky Și ar fi ridicol să te jignești, Pe lângă onestitate, sunt multe bucurii: Ei ceartă aici, și acolo mulțumesc Platon Mihailovici O, nu, frate! Suntem certați peste tot, dar acceptați peste tot EVENIMENT La fel și Hlestov a Hliostov Îmi este ușor la șaizeci și cinci de ani să mă târască la tine, nepoată, chin! Am călărit o oră întreruptă de la Pokrovka, fără putere; Noaptea este o zi de sfârşit! Din plictiseală, am luat cu mine Arapka-fată și câine, - Spune-le să hrănească, deja, prietene; O fișă a venit de la cină Printesa, buna! (Sela) Ei bine, Sofyushka, prietene, Ce fel de arapka am pentru servicii, Creț! omoplat! Furios! toate trucurile cu pisici! Ce negru! cât de înfricoșător! La urma urmei, Domnul a creat un astfel de trib! La naiba; ea este la fata; suni? Sofia Nu, domnule, altă dată Hliostov Imaginați-vă: sunt defilați ca animalele am auzit acolo este un oraș turcesc Și știi cine m-a salvat? - Anton Antonoch Zagoretski Zagoretsky este înaintat Este un mincinos, un jucător de noroc, un hoț Zagoretsky dispare Eu eram de la el și ușile erau încuiate; Da, stăpânul trebuie să slujească: mie și surorii Praskovya am primit doi aripchenkos la târg; Cumpărat, spune el, ceai, înșelat la cărți; Un cadou pentru mine, Dumnezeu să-l binecuvânteze! Chatsky (cu râs lui Platon Mihailovici) Neîntâmpinat de asemenea laude, Și Zagoretsky însuși nu a suportat asta, a dispărut Hliostov Cine este acest tip amuzant? Din ce rang? Sofia Din asta? Chatsky Hliostov Bine? ce ti s-a parut amuzant? De ce este fericit? Care este râsul? Este un păcat să râzi la bătrânețe; Îmi amintesc că ai dansat adesea cu el în copilărie, I-am sfâșiat urechile, doar puțin EVENIMENT La fel și Famusov Famusov (cu voce tare) Îl așteptăm pe prințul Petru Ilici, Și prințul este deja aici! Și m-am ghemuit acolo, în camera portretelor Unde este Skalozub Sergey Sergeyevich? A? Nu, se pare că nu - Este o persoană remarcabilă - Sergey Sergeyevich Skalozub Hliostov Creatorul meu! asurzit, mai tare decât orice conductă! EVENIMENT La fel și Skalozub, apoi Silent n Famusov Serghei Sergheevici, am întârziat; Și te așteptam, așteptam, așteptam (El duce la Khlestovaya) Nora mea, care vorbește despre tine de mult Hliostov (șezând) Ai fost aici înainte în regiment în acel grenadier? Puffer (bas) Înălțimea Sa, vreți să spuneți, mușchetarii Novaia Zemlya Hliostov Nu sunt meșteșugărească care să facă distincția între segmente Puffer Și uniformele au diferențe: În uniforme, borduri, bretele, butoniere Famusov Hai să mergem, părinte, te fac să râzi acolo, Avem un fluier amuzant Urmează-ne, prinț! Implor (El și prințul sunt luați cu el) Hliostov (Sofia) Wow! Am scăpat cu siguranță de laț; La urma urmei, tatăl tău pe jumătate înțelept: unui om îndrăzneț i s-au dat trei brațe, Prezintă, fără să întreb, este frumos pentru noi? nu-i aşa? - Moscova în pjvCkoìì liisraiure Tăcut (ii da un card) Am compus grupul dumneavoastră: domnul Kok, Foma Fomich și eu Hliostov Multumesc prietene (Se ridică) Molchalin Spitz-ul tău este un spitz minunat, nimic mai mult decât un degetar Am mângâiat totul: ca lâna de mătase! Hliostov Multumesc draga mea (Frunzele, urmate de MOLCHALIN și mulți alții) EVENIMENT Chatsky, Sophia și mai mulți străini, care se dispersează pe parcursul scenei Chatsky Bine! a împrăștiat norul Sofia Nu putem continua? Chatsky De ce te-am speriat? Pentru faptul că a

înmuiat oaspetele supărat, am vrut să-l laud Sofia Și ar ajunge să fie supărați Chatsky Să-ți spun ce am crezut? Iată: Bătrânele sunt toate oameni supărați; Nu este un lucru rău că la ei vestitul slujitor de Aici a fost ca o bătaie tunătoare Molchalin! "Cine altcineva va rezolva lucrurile atât de pașnic!" Acolo moșul va mângâia în timp, Aici, la momentul potrivit, va freca cardul, Zagoretsky nu va muri în ea! Chiar acum i-ai numărat proprietățile pentru mine, Dar mulți au uitat? - Da? (Iese) EVENIMENT Sofia, apoi domnul N* Sofia (Despre mine) Oh! omul acesta este întotdeauna cauza teribilei mele dezordine! Mă bucur să umilesc, înțepătură; invidios, mândru și supărat! domnul N* (se potrivește) Ești în gând Sofia Despre Chatsky domnul N* Cum a fost găsit la întoarcere? Sofia Are un șurub slăbit domnul N* Ti-ai pierdut mințile? Sofia (taci) Nu chiar domnul N* Totuși, există indicii? Sofia (se uita atent la el) Cred că domnul N* Cum poți, în acești ani! Sofia Cum să fii! (Deoparte) El este gata să creadă! A! Chatsky, îți place să-i îmbraci pe toată lumea în bufoni, vrei să te încerci! (Iese) SCENA Domnul N*, apoi domnul D* domnul N* Nebun! I se pare! , asta e! Nu fără motiv? Deci de ce l-ar lua! Ai auzit? domnule D* Ce? domnule nr Despre Chatsky? Г-hD Ce s-a întâmplat? Domnul N: Nebun! domnule D* Gol domnul N* Eu nu am spus, spun altii domnule D* Ești fericit să-l sărbătorești? domnul N* Mă duc să întreb; ceai, cine știe (Iese) EVENIMENT domnule D*, apoi Zagoretsky domnule D* Crede-l pe cel care vorbește! Aude prostii și repetă imediat! Știi despre Chatsky? Zagoretsky Bine? domnule D* Nebun! Zagoretsky Ah, știu, îmi amintesc, am auzit Cum să nu știu? A ieșit un caz exemplu: unchiul său, un necinstit, l-a ascuns în nebuni L-au prins, în casa galbenă - și l-au pus în lanț domnule D* Ai milă, a fost aici în cameră acum, aici Zagoretsky Deci din lanț, așadar, coborât domnule D* Ei bine, dragă prietene, nu ai nevoie de ziare cu tine, mă duc să-mi întind aripile, Voi întreba pe toată lumea; totuși șovăi! secret (Iese) EVENIMENT Zagoretsky, pe atunci nepoata contesei Zagoretsky Care Chatsky este aici? - Prenume cunoscut Am cunoscut odată niște Chatsky - Ai auzit de el? nepoata contesa Despre cine? Zagoretsky Despre Chatsky, acum era aici în cameră nepoata contesa Știu Am vorbit cu el Zagoretsky Asa ca te felicit: E nebun nepoata contesa Ce? Zagoretsky Da, a luat-o razna nepoata contesa Imaginați-vă, m-am observat; Și măcar pariez că ești cu mine într-un cuvânt EVENIMENT Aceeași contesă bunica nepoata contesa Ah! bunico, acestea sunt minuni! asta e nou! Ați auzit de problemele locale de mai sus? - Asculta Iată farmecele! asta e drăguț! Contesa bunica Omul meu, urechile mele sunt îndesate; Vorbeste mai tare nepoata contesa Nu este timp! (Arătând spre Zagoretsky) Il vous dira toute l'histoire Mă duc să întreb (Iese) EVENIMENT Zagoretsky, contesa bunica Contesa bunica Ce? Ce? Este vreo minge aici? Zagoretsky Nu, Chatsky a făcut toată mizeria asta Contesa bunica Cum, Chatsky? cine te-a trimis la inchisoare? Zagoretsky La munte a fost rănit în frunte, a înnebunit de la rană Contesa bunica Ce? la farmazanii din club? El a mers în pusurmans? Îți va spune toată povestea (franceză) - Notă ed Zagoretsky Nu o vei înțelege (Iese) Contesa bunica Anton Antonoch! Aχ! Și cântă, tot cu frică, în grabă EVENIMENT Contesa bunica și prințul Tugoukhovsky Contesa bunica Prinț, prinț! o, prințul ăsta, pe foc, el însuși împinge puțin! Prinț, ai auzit? Prințul A! Hm Contesa bunica Nu aude nimic! Măcar, motet, ai văzut ardoarea șefului de poliție aici? Prinţ Ehm! Contesa bunica La închisoare, prințe, cine l-a capturat pe Chatsky? Prinţ eu-hm! Contesa bunica Tesak și un rucsac pentru el, În solpgaty Este o gluma! am schimbat legea! Prinţ U-hmm! Contesa bunica Da! , e in Iusurmans! Oh! nenorocitul blestemat! Ce? A? surd, tatăl

meu; ia-ți ροιζζοκ Oh! surditatea este un viciu major EVENIMENT La fel și Hlestova, Sofia, Silent, Platon Mihailovici, Natalya Dmitrievna, nepoata contesa, prințesa cu fiicele ei, Zagoretsky, Skalozub, apoi Famusov și mulți alții Hliostov Nebun! intreb cu umilinta! Da, întâmplător! da, ce deștept! Ai auzit-o pe Sophia? Platon Mihailovici Cine a dezvăluit primul? Natalia Dmitrievna Oh! prietene, totul Platon Mihailovici Ei bine, asta e tot, așa că să cred involuntar, dar mă îndoiesc Famusov (intră) Despre ce? despre Chatsky, sau ce? Ce este îndoielnic? Eu sunt primul, am deschis; De mult ma intreb cum nu-l va lega nimeni! Încearcă cu autoritățile și nu vei ști ce să spui! Închinați-vă puțin, aplecați-vă ca un inel, Măcar înaintea chipului monarhului, Așa că va chema un ticălos! Hliostov Acolo din cei care râde; Am spus ceva și a început să râdă Molchalin M-a sfătuit să nu slujesc în Arhivele din Moscova nepoata contesa S-a demnit să mă numească fashionistă! Natalia Dmitrievna Și i-a dat soțului meu sfat să trăiască la țară Zagoretsky Nebun peste tot nepoata contesa Am văzut din ochi Famusov Am mers după mama, după Anna Aleksevna; Moarta a înnebunit de opt ori Hliostov Există aventuri minunate în lume! În vara lui a sărit nebun! Ceai, băut peste anii lui K n i g i n i DESPRE! dreapta nepoata contesa Fara indoiala Hliostov A băut pahare de șampanie Natalia Dmitrievna Sticle, s, și altele mari Zagoretsky (cu căldură) Nu, domnule, butoaie de patruzeci Famusov Poftim! mare necaz, Ce va bea un om prea mult! Învățarea este ciuma, învățarea este motivul Oameni nebuni divorțați, fapte și opinii Hliostov Și într-adevăr veți înnebuni din acestea de la unele De la internate, școli, licee, așa cum le-ați spus, Da de la lankartochny antrenamente reciproce Prinţesă Nu, la Sankt Petersburg Institutul Pedagogic, așa se pare că se numește: Acolo se practică în schisme și neîncredere, Profesori!! - Rudele noastre au studiat cu ei, Și a plecat! chiar și acum într-o farmacie, ca ucenic Fuge de femei și chiar de mine! Chinov nu vrea să știe! El este chimist, este botanist, prințul Fiodor, nepotul meu Puffer Te voi face fericit: zvonul general, Că există un proiect despre licee, școli, gimnazii; Acolo vor preda doar în felul nostru: unu, doi; Și cărțile vor fi păstrate așa, pentru ocazii mari Famusov Serghei Sergheevici, nu! Dacă răul trebuie oprit: Luați toate cărțile și ardeți-le Zagoretsky (cu blândețe) Nu, domnule, există cărți diferite de cărți Și dacă, între noi, am fost numit cenzor, m-aș fi sprijinit pe fabule; Oh! fabule - moartea mea! Batjocură veșnică a leilor! peste vulturi! Cine spune: Deși animale, dar totuși regi Hliostov Părinții mei, care sunt supărați în minte, Deci nu contează dacă e din cărți, sau din băutură; Și îmi pare rău pentru Chatsky Într-un mod creştin; este vrednic de milă, Era un om ascuțit, avea vreo trei sute de suflete EVENIMENT La fel toți și Chatsky Natalia Dmitrievna Aici era nepoata contesa Shh! Toate Shh! (Se îndepărtează de el în direcția opusă) Hlestova Ei bine, ca și cu ochii nebuni, va începe să lupte, va cere să fie tăiat! Famusov Oh, Doamne! miluiește-ne pe noi păcătoșii! (Cu prudență) Cea mai dragă! Nu ești în largul tău Este nevoie de somn pe drum Dă-mi un puls ești rău Chatsky Da, fără urină: un milion de chinuri Sânii din menghină prietenoasă, Picioarele din târâit, urechile din exclamații, Și mai mult decât un cap din tot felul de fleacuri (Se apropie de Sofia) Sufletul meu aici este comprimat de un fel de durere, Și în mulțimea de oameni sunt pierdut, nu sunt eu însumi Nu! Sunt nemulțumit de Moscova Hliostov Moscova, vedeți, este de vină Famusov Departe de el (Îi face semne Sofiei) Hm, Sofia! - Nu arată! Sofia (către Chatsky) Spune-mi ce te enervează atât de mult? Chatsky Există o întâlnire nesemnificativă în acea sală Un francez din Bordeaux, umflat în piept,

A adunat în jurul lui clanul de veche Și a spus cum a fost echipat pe drum Rusiei, barbarilor, cu frica si lacrimi; A sosit - și a constatat că mângâierile nu există; Nu am întâlnit nici sunetul unui rus, nici al unui rus: parcă în patrie, cu prietenii; provincie proprie Uite, seara Se simte ca un mic rege aici; Doamnele au același simț, aceleași ținute El este fericit, dar noi nu Tăcut Și apoi din toate părțile Dor, și gemete, și gemete Oh! Franţa! Nu există loc mai bun în lume! - Două prințese au decis, surori, repetând O lecție predată lor din copilărie Unde să mergi de la prințese! - Am trimis urări Umil, dar cu voce tare Astfel încât Domnul a nimicit acest duh necurat Imitație goală, sclavă, oarbă; Ca să sădi o scânteie în cineva cu suflet, Care ar putea prin cuvânt și exemplu Să ne țină înapoi, ca un frâu puternic, De o greață jalnică din partea unui străin Lasă-mă să fiu numit Vechi Credincios, Dar nordul nostru este de o sută de ori mai rău pentru mine De când am dat totul în schimbul unui mod nou: Și obiceiuri, și limba și vechime sfântă, Și haine impunătoare pentru altul - În mod bufon: Coada este în spate, în față există o crestătură minunată, Motiv contrar, contrar elementelor, Mișcările sunt legate, și nu frumusețea feței; Bărbii amuzante, ras, gri! Precum rochiile, părul și mințile sunt scurte! Ah! dacă ne-am născut să adoptăm totul, Dacă am putea împrumuta înțelepții de la chinezi pentru ignoranța lor față de străini Vom fi vreodată înviați din puterea străină a modei? Pentru ca oamenii noștri deștepți și veseli Deși limba nu ne considera germani "Cum să punem europeanul în paralel Cu national? - ceva ciudat! Ei bine, cum să traduc Madame and Mademoiselle? Hai doamna!" mi-a mormăit cineva Imaginați-vă pe toți aici Râsul a izbucnit pe cheltuiala mea "Doamnă! Ha! Ha! Ha! Ha! Minunat!" "Doamnă! Ha! Ha! Ha! Ha! teribil!!" - Eu, viața mânioasă și blestemată, le-am pregătit un răspuns tunător, Dar toți m-au părăsit Aici este cazul pentru tine cu mine, nu este nou; Moscova și Petersburg - în toată Rusia, Că un bărbat din orașul Bordeaux, Doar cu gura deschisă, are fericire Inspiră participarea la toate prințesele, Și la Sankt Petersburg și la Moscova; Cine este dușmanul persoanelor concediate este pretențios, cuvinte ondulate, În capul căruia, din păcate, sunt cinci sau șase gânduri sănătoase, Și îndrăznește să le anunțe public, - Uite (Se uită în jur, toată lumea se învârte într-un vals cu cel mai mare zel Bătrânii s-au dus la mesele de cărți) ACȚIUNEA IV EVENIMENT Chatsky, Sofia, Liza, Famusov, o mulțime de servitori cu lumânări Famusov Aici, urmează-mă! Grăbiţi-vă! Grăbiţi-vă! Mai multe lumânări, felinare! Unde sunt brownies-urile? Ba! fețe familiare! Fiică, Sofia Pavlovna! rătăcit! Nerușinat! Unde! cu cine! Nu o da, nici nu o ia La fel ca mama ei, soția moartă, am fost cu jumătatea cea mai bună Puțin depărtat - undeva cu un bărbat Teme-te de Dumnezeu, cum? ce ti-a facut? L-a numit nebun! Nu! prostia si orbirea m-au atacat! Toate acestea sunt o conspirație și El însuși a fost în conspirație, și toți oaspeții De ce sunt atât de pedepsit! Chatsky (Sofia) Deci încă îți datorez această ficțiune? Famusov Frate, nu te simți, nu voi ceda înșelăciunii, Chiar dacă te lupți, nu te voi crede, Filka, ești un prost pur și simplu, A făcut ușari din cocoș leneș, nu știe nimic, nu miroase a nimic Unde era? unde te-ai dus? Senya nu a blocat pentru ce? Și cum ai trecut cu vederea? si cum ai ratat-o? Spre munca tuturor, spre așezarea voastră: Sunt gata să mă vândă pentru un ban Tu, iute, totul din farsele tale; Iată, podul Kuznetsk, ținute și actualizări; Acolo ai învățat cum să faci iubiți, Stai, te corectez: Te rog, du-te la izba, marș, du-te după păsări; Da, iar tu, prietene, eu, fiica, nu voi pleca, Mai ia două zile de răbdare: Nu ar trebui să fii la Moscova, nu ar trebui să trăiești cu oameni; Departe de aceste

strângeri, La sat, la mătușa mea, la pustie, la Saratov! Acolo te vei întrista A sta în spatele cercului; căscă pentru sfinți Și tu, sudir, te întreb clar Nu favorizați nici direct, nici pe drumul de țară; Și a ta este ultima linie, Ce, ceai, ușa va fi încuiată pentru toată lumea: voi încerca, eu, voi da alarma, Voi face probleme prin oraș Și voi anunța întregului popor: Mă voi supune Senatului, miniștrilor, suveranului Chatsky (dupa putina tacere) Nu-mi voi veni în fire vinovat, Și ascult, nu înțeleg, De parcă mai vor să-mi explice, Confuz de gânduri Mă aștept la ceva (cu fervoare) ORB! în care căutam răsplata tuturor ostenelilor! Grăbește-te! , a zburat! tremurat! Aici fericire, gând, aproape În fața căruia tocmai acum sunt atât de pasional și atât de jos A fost o risipă de cuvinte tandre! Și tu! Oh, Doamne! pe cine ai ales? Când mă gândesc la cine ai preferat! De ce sunt atras în speranță? De ce nu mi-au spus direct, Că ai transformat tot trecutul în râs?! Că până și amintirea ta a dezgustat acele sentimente, în noi doi mișcările acelor inimi, Care în mine nu s-au răcit de depărtare, Nici distracție, nici schimbare de loc A respirat și a trăit cu ei, era mereu ocupat! Ei ar spune că sosirea mea bruscă la tine, Apariția mea, cuvintele, acțiunile mele - totul este dezgustător Aș întrerupe imediat relațiile cu tine, Și înainte să plecăm pentru totdeauna N-ar ajunge foarte departe Cine este această persoană amabilă? (În batjocură) Te vei împăca cu el, la reflecție te vei maturiza să distrugi, și pentru ce! Gândește-te, poți oricând să ai grijă de el, să înfășă-l și să-l trimiți pentru afaceri Soț-băiat, soț-servitor, din paginile soției - Idealul înalt al tuturor bărbaților din Moscova - Destul! , sunt mândru de ruptura mea cu tine Iar tu, tată cidru, tu, pasionat de rânduri: îți doresc să adormiți în fericită ignoranță Nu te ameninț cu căsătoria mea Va mai fi altul, cuminte, Un adorator josnic și un om de afaceri, În virtuți, în sfârșit, El este egal cu viitorul socru Asa de! M-am trezit complet Visele din vedere - și vălul a căzut: Acum n-ar fi rău la rând Pentru fiică și tată Și pentru un amant prost Și vărsă toată bila și toată supărarea asupra lumii întregi Cu cine era? Unde m-a dus soarta? Toată lumea face curse! toată lumea blestemă! Mulțimea de chinuitori În dragostea trădătorilor, în vrăjmășia povestitorilor neobosit, nestăpâniți, Înțelepți stângaci, simpli vicleni, bătrâne sinistre, bătrâni, Decadere din cauza ficțiunii, prostii Nebun m-ai glorificat cu tot corul Ai dreptate: acela va iesi nevatamat din foc, Cine va reusi sa stea cu tine o zi, Respira singur aerul Si-n el mintea va supravietui Pleacă din Moscova! nu mai vin aici Alerg, nu mă voi uita înapoi, voi căuta în jurul lumii, Unde este un colț pentru un sentiment de jignit! O trăsură pentru mine, o trăsură! (Frunze) EVENIMENT În afară de Chatsky Famusov Bine? Nu vezi că e nebun? Spune serios: Nebun! despre ce naiba vorbeste aici! Închinător! socru! și despre Moscova atât de amenințător! Și te-ai hotărât să mă omori? Soarta mea încă nu este deplorabilă? Oh! Dumnezeul meu! ce va spune prințesa Marya Aleksevna! A S Pușkin AMINTIRI ÎN TSARSKOE SEL (Extras) Marginile Moscovei, pământurile natale, Unde în zorii anilor înfloriți Am petrecut ore de aur de nepăsare, fără să cunosc durerile și necazurile, Și i-ai văzut, dușmanii patriei mele! Și sângele te-a încrustat și flacăra te-a mistuit! Și nu ți-am sacrificat răzbunarea și viața; Degeaba, doar spiritul a ars de furie! Unde ești, frumusețea Moscovei cu o sută de capete, frumusețea laturii tale dragi? Acolo unde înaintea ochiului orașului era maiestuos, Ruinele sunt acum singure; Moscova, cât de înspăimântătoare este vederea ta pentru rus! Clădirile nobililor și regilor au dispărut, Tot focul distrus Coroanele au fost eclipsate de turnuri, au căzut sălile celor bogați Și unde luxul locuia În fânețe

și grădini, Unde mirtul era parfumat și teiul tremura, Acum sunt cărbuni, cenușă, praf În orele tăcute ale unei nopți frumoase de vară, distracția zgomotoasă nu va zbura acolo, Țărmurile și crângurile strălucitoare nu mai strălucesc în foc: Totul este mort, totul este tăcut Mângâie-te, mamă a orașelor Rusiei, Privește moartea străinului Astăzi, mâna dreaptă a creatorului răzbunător le-a îngreunat gâtul arogant Uite: aleargă, nu îndrăznesc să se uite în jur, Sângele lor nu se oprește să curgă în zăpada în râuri; Aleargă - în întunericul nopții netezimea și moartea lor se întâlnesc Și din spate conduce sabia rusească VSEVOLOZHSKY (Extras) Iartă-mă, fericit fiu al sărbătorilor, Copil răsfățat al libertății! Și așa, de pe țărmurile noastre, Din regiunea moartă a sclavilor, Corporalism, mofturi și mode, Tu galopezi spre Moscova pașnică, Unde ei știu prețul plăcerilor, Nepăsător dorm în realitate Și iubirea se schimbă în viață În această parte asiatică, suntem siguri că viața este o jucărie! Într-o venerabilă kichka, într-un shushun, Moscova este o bătrână dulce Diversă și plină de viață, Ea captivează cu pestriță, Lux antic, sărbători, Mirese, clopote, Amuzant, agitație ușoară, Proză și poezie inocentă Ești acolo în serile zgomotoase Vei vedea lenevie importantă, N V Vsevolozhsky, membru al Lămpii Verzi, în a cărui casă aveau loc întâlnirile cercului - Nota ed Pretenție în dantelă subțire, Și prostie în pahare de aur, Și distracție de noblețe grea, Și plictiseală cu cărțile în mână λ λ * Pe țărmurile liniștite ale Moscovei Bisericile încoronate cu cruci strălucesc cupole dărăpănate Deasupra zidurilor mănăstirii De jur împrejur s-au întins peste dealuri În veci crânguri necioplite, De multă vreme s-au odihnit acolo sfintele moaște ale Plăcutului λ λ * Ce noapte! Înghețul trosnit, Nici un singur nor pe cer; Ca un baldachin brodat, bolta albastră este plină de stele frecvente Totul este întunecat în case La poartă sunt încuietori cu încuietori grele Pretutindeni oamenii se odihnesc; Zgomotul și strigătul negustorului se potoliră; De îndată ce paznicul din curte latră, Da, lanțul zbârnâie Și toată Moscova doarme liniștită, Uitând de entuziasmul fricii Iar pătratul în amurgul nopții Stă, plin de execuția de ieri, O urmă proaspătă de chin de jur împrejur: Unde-i cadavrul, tocat la scară mare, Unde-i stâlpul, unde-i furca; sunt cazane pline de gudron care s-a răcit; Iată un bloc de tocat răsturnat; Cîrpi de fier ies în afară, Mormane de cenuşă mocnesc cu oase, Pe ţăruşi, zvârcolindu-se, morţii, amorţiţi, se înnegrează De curând, sângele din toate părţile Un jet de zăpadă slăbănog s-a roşit, Şi un geamăt langur s-a ridicat, Dar moartea, ca un vis tîrziu, i-a prins prada Cine e acolo? Al cui cal galopează prin pătratul formidabil? Al cui fluier, a cărui conversație tare Se aude în întunericul nopții? Cine este aceasta? - Telecomanda Kromeshnik În grabă, zboară la întâlnire, Dorința îi fierbe în piept, Zice: "Calul meu năvalnic, Calul meu credincios! zboară săgeată! Grăbește-te, grăbește-te! " Dar calul zelos și-a fluturat deodată coama împletită Și s-a ridicat În întunericul dintre stâlpi Pe bârna de stejar Se legăna un cadavru Călărețul sever era gata să se năpustească sub el, Dar calul ogar sub bici bate, Sforăie, și pufnește, și se repezi înapoi "Unde? calul meu este fulgerător! De ce i-ti este frica? Ce ți s-a întâmplat? N-am galopat aici ieri, N-am călcat cu furie, Răzbunare zeloasă a durerii, Trădători năucitori ai regelui? Nu sângele lor ți-a spălat copitele de damasc! Nu-i recunoști acum? Calul meu ogar, calul meu îndrăzneț, Rush, zboară! "Și calul obosit a galopat în stâlpii de sub cadavru Oprichnik - Nota ed PLÂNGERI RUTIERE Cât mai voi merge în lume, Acum într-o trăsură, acum călare, Acum în căruță, acum în trăsură, Acum în căruță, acum pe jos? Nu în vizuina strămoșească, Nu

printre mormintele părintelui, Pe un drum mare pentru mine, să știu, Domnul a judecat să moară, Pe pietrele de sub copita, Pe munte sub roată Sau într-un șanț, spălat de apă, Sub un pod demontat Sau mă va prinde ciuma, Sau gerul se va osifica, Sau o barieră îmi va lovi în frunte Un invalid lent Sau în pădure sub cuțitul ticălosului voi cădea deoparte, Sau voi muri de plictiseală Undeva în carantină Cât timp voi fi în necazul celor flămânzi Să observ postul involuntar Și să-mi amintesc de trufele reci de vițel din Yar? Fie că trebuie să fie pe loc, Conduceți de-a lungul Myasnitskaya Despre sat, despre mireasă Gândește-te în voie! Fie că este un pahar de rom, Dormi noaptea, ceai dimineața; Fie ca afaceri, fratilor, acasa! Ei bine, hai să mergem, să mergem! RĂSPUNS Te-am recunoscut, oracolul meu, Nu după modelul pestriț al acestor mâzgălituri nesemnate, Ci după duhul vesel, Ci după salutările viclene, Ci după batjocura ticăloasă Și după reproșurile atât de greșite, Și după acest farmec viu Cu un dor involuntar, cu admirație, te recitesc Și exclam cu nerăbdare: E timpul! la Moscova! la Moscova acum! Aici orașul e țeapăn, plictisitor, Aici discursurile sunt gheață, inimile sunt granit; Aici nu există nici vânt dulce, nici muze, nici Presnya, nici harit CĂTRE DECLARATORII RUSIEI Despre ce te batjocorești, vitii populare? De ce amenințați Rusia cu o anatemă? Ce te-a enervat? tulburări în Lituania? Lasă: aceasta este o dispută a slavilor între ei, O dispută domestică, veche, deja cântărită de soartă, O întrebare la care nu poți răspunde Multă vreme unul cu celălalt Aceste triburi sunt în dușmănie; De mai multe ori s-au plecat sub o furtună Ce a lor, apoi partea noastră Cine va sta într-o dispută inegală: district al Moscovei unde a locuit Eκ N Ushakova, căreia i se adresează mesajul - Nota ed Puffy Lyakh sau credinciosul Ross? Se vor fuziona pâraiele slave în marea Rusiei? Se va epuiza? aici este întrebarea Lasă-ne: nu ai citit Aceste tablete sângeroase; Nu înțelegi, această ceartă de familie îți este străină; Kremlinul și Praga tac pentru tine; Te seduce fără minte Lupta curajului disperat - Și ne urăști Pentru ce? răspuns: dacă Că pe ruinele Moscovei în flăcări Nu am recunoscut voința obrăzătoare Cel sub care ai tremurat? Pentru că a fost aruncat în abis Suntem idolul care gravitează peste împărății și mântuiți cu sângele nostru Europa libertate, onoare și pace? Ești formidabil în cuvinte - încearcă-l în practică! Sau bătrânul erou, decedat pe pat, Incapabil să-și strice baioneta lui Ismael? Sau cuvântul este deja neputincios pentru țarul rus? Este nou pentru noi să ne certăm cu Europa? A pierdut rusul obiceiul victoriilor? Suntem putini? Sau de la Perm la Taurida, De la stâncile reci finlandeze la Colchis înfocat, De la Kremlinul șocat Spre zidurile Chinei nemișcate, strălucind cu peri de oțel, Se va ridica pământul rusesc? Există un loc pentru ei în câmpurile Rusiei, Printre sicriele care nu le sunt străine EUGENE ONEGIN (Fragmente) CAPITOLUL ŞAPTE Moscova, fiica iubită a Rusiei, Unde poți găsi un egal? Dmitriev, Cum să nu-ți iubești Moscova natală? Baratynsky Persecuția Moscovei! ce inseamna sa vezi lumina! Unde este mai bine? Unde nu suntem Griboedov XXXVI Dar asta e aproape În fața lor Deja o Moscova de piatră albă, Ca o căldură, cu cruci de aur Se ard capitole vechi Ah, fratilor! ce încântat am fost când bisericile și clopotnițele, grădinile, holurile, semicercul s-au deschis brusc în fața mea! Cât de des în despărțire îndurerată, În soarta mea rătăcitoare, Moscova, m-am gândit la tine! Moscova cât de mult în acest sunet Căci inima rusă s-a contopit! Cât de mult a rezonat în ea! C ertog este o clădire splendidă, maiestuoasă; castel - Nota ed χχχνπ Aici, înconjurat de pădurea sa de stejar, Castelul Petrovsky Sumbru, el este mândru de gloria recentă Napoleon a așteptat în zadar,

Intoxicat de fericirea din urmă, Moscova îngenuncheată Cu cheile vechiului Kremlin: Nu, Moscova mea nu s-a dus La el cu cap vinovat Nu o sărbătoare, nu un cadou de acceptare, Ea pregătea un foc pentru un erou nerăbdător De aici, cufundat în gânduri, El se uită la flacăra formidabilă XXXVIII La revedere, martor al gloriei căzute, Castelul Petrovsky Bine! nu te opri, hai sa mergem! Deja stâlpii avanpostului devin albi; acum, de-a lungul Tverskaya Vozok, se repezi prin gropi Cabine, femei, Băieți, magazine, felinare, Palate, grădini, mănăstiri, Buhartsy , sănii, grădini de legume, Negustori, colibe, țărani, Bulevard, turnuri, Cazaci, Farmacii, magazine de modă, Balcoane, lei pe porți Și stoluri de jache pe cruci Palatul construit de remarcabilul arhitect M F Kazakov (-) în , nu departe de Tverskaya Zastava de pe Autostrada Petersburg, a fost locul de oprire pentru împărat și suita lui înainte de a intra în Moscova - Nota ed Vânzători de dulciuri orientale - Nota ed XXXIX XL În această plimbare obositoare Trecu o oră sau două, și aici, la Kharitonya, pe strada Vozok, în fața casei de la poartă, S-a oprit La mătușa bătrână, Pentru al patrulea an bolnavă în consum, Au sosit acum Ușa se deschide larg pentru ei, În pahare, într-un caftan sfâșiat, Cu un ciorapă în mână, un calmuc cu părul cărunt Sunt întâmpinați în sufragerie de strigătul Prințesei, prosternată pe canapea Bătrânele s-au îmbrățișat cu plâns, Și s-au revărsat exclamații LI Ea este adusă și la Adunare Există strângere, entuziasm, căldură, vuietul muzicii, sclipirea lumânărilor, pâlpâirea, vârtejul cuplurilor rapide, frumusețile sunt ținute ușoare, coruri pline de oameni, miresele sunt un semicerc vast, toate simțurile lovesc brusc Aici dandii de note își arată insolența, vesta și o lorgnette neatentă Aici husari de vacanță Grăbește-te să vină, tună, Strălucește, captivează și zboară departe V secolul XVIII era la modă să ai drept servitor un băiat kalmuc Până la sosirea Larinilor, această modă era demult depășită, iar servitorul îmbătrânise și el El a îndeplinit simultan funcția de portar - a deschis ușa pentru oaspeți În așteptarea oaspeților, servitorul a fost angajat în lucrări de ac acasă, de exemplu, tricotarea unui ciorapă - Nota ed LII Noaptea are multe stele minunate, sunt multe frumuseți la Moscova Dar mai strălucitoare decât toți prietenii cerești este Luna în albastrul aeris Dar cel pe care nu îndrăznesc să-mi tulbure cu lira mea, Ca luna maiestuoasă, Printre soții și fecioare singură strălucește Cu ce mândrie atinge Pământul ceresc! Ce plin de fericire este pieptul ei! Cât de languidă este privirea ei minunată! Dar plină, plină; stop: Ai adus un omagiu nebuniei LIII Zgomot, râsete, alergare, plecăciuni, Galop, mazurcă, vals Între timp, Între două mătuși la coloană, Nimeni nu observă, Tatyana se uită și nu vede, entuziasmul lumii urăște; E înfundat pentru ea aici se străduiește ca un vis pentru viață pe câmp, La sat, la sătenii săraci, La un colț retras, Unde curge un pârâu strălucitor, Spre florile lui, spre romanele lui Și în amurgul aleilor de tei, Spre unde i s-a arătat M Yu Lermontov PANORAMA MOSCOVEI Cine nu a fost niciodată pe vârful lui Ivan cel Mare, căruia nu i s-a întâmplat să arunce o privire la întreaga noastră capitală antică de la un capăt la altul, care nu a admirat niciodată această panoramă maiestuoasă, aproape fără margini, habar nu are despre Moscova, căci Moscova este nu un oraș mare obișnuit, ce o mie; Moscova nu este o masă tăcută de pietre reci dispuse într-o ordine simetrică nu! are propriul ei suflet, propria ei viață Ca într-un cimitir roman antic, fiecare dintre pietrele sale păstrează o inscripție înscrisă de timp și de soartă, o inscripție de neînțeles mulțimii, dar bogată, din belșug în gânduri, sentimente și inspirație pentru un om de știință, patriot și poet! Ca

oceanul! , are o limbă proprie , un limbaj puternic, sonor, sfânt, rugător! De îndată ce se trezește ziua, din toate bisericile sale cu cupolă aurie se aude un imn consonant de clopote, ca o minunată, fantastică uvertură de Beethoven , în care vuietul gros al contrabasului, trosnetul timpanelor, cu cântatul viorii și al flautului formează un mare întreg; și se pare că sunetele necorporale capătă o formă vizibilă, că spiritele raiului și iadului se răsucesc sub nori într-un singur dans rotund divers, incomensurabil, care se învârte rapid! O, ce fericire să ascult această muzică nepământeană, urcând la nivelul cel mai de sus al lui Ivan cel Mare, sprijiniți-vă de fereastra îngustă cu mușchi la care Asa si cu M Yu Lermontov - Nota ed scara întortocheată uzată și alunecoasă și să te gândești că toată această orchestră bubuie sub picioarele tale și să-ți imaginezi că toate acestea sunt numai pentru tine, că ești regele acestei lumi imateriale și să devorezi cu ochii acest uriaș furnicar, unde oamenii se plictisesc, străini de tine unde clocotesc patimile, uitate de tine pentru o clipă! Ce fericire să îmbrățișezi cu sufletul toată viața deșartă, toate grijile mărunte ale omenirii, să privești lumea de la înălțime ! La nord, în fața ta, în depărtare, pe marginea cerului albastru, puțin în dreapta Castelului Petrovsky, romantica Grove Maryina se înnegrește, iar în fața ei se întinde un strat de acoperișuri pestrițe, încrucișate în unele locuri lângă verdele prăfuit al bulevardelor, construită pe meterezul străvechiului oraș, pe un munte abrupt presărat cu case joase, printre care doar ocazional se zărește peretele alb și larg al vreunei case boierești, se înalță un vrac patruunghiular, cenușiu, fantastic - Sukharev Turn Privește cu mândrie împrejurimile, de parcă știe că numele lui Peter este înscris pe fruntea ei mușchiată! Fizionomia ei sumbră, mărimea ei gigantică, formele ei hotărâte, toate păstrează amprenta altei epoci, amprenta acelei puteri formidabile căreia nimic nu i-a putut rezista Mai aproape de centrul orașului, clădirile capătă un aspect mai zvelt, mai european; colonade bogate, curți largi înconjurate de grătare de fier, nenumărate domuri de biserici, turnuri clopotnițe cu cruci ruginite și cornișe colorate pictate Și mai aproape pe o piață largă se înalță Teatrul Petrovsky, o operă de artă de ultimă oră, o clădire uriașă, realizată după toate regulile de gust, cu un acoperiș plat și un portic maiestuos, pe care se înalță un Apollo de alabastru, stând pe unul picior într-un car de alabastru, conducând nemișcat trei cai de alabastru și privind cu supărare la zidul Kremlinului, care îl desparte cu gelozie de anticele sanctuare ale Rusiei! Spre răsărit, tabloul este și mai bogat și mai variat: în spatele zidului însuși, care coboară din munte spre dreapta și se termină într-un turn rotund de colț, acoperit ca niște solzi cu țigle verzi; puțin în stânga acestui turn se află nenumăratele cupole ale Bisericii Sfântul Vasile cel Fericitul, ale cărei șaptezeci de coridoare se minunează toți străinii și pe care nici un rus nu s-a obosit încă să le descrie în detaliu Acesta, la fel ca vechiul stâlp babilonian, este format din mai multe margini, care se termină într-un cap imens, zimțat, de culoare irizată, extrem de asemănător (dacă mă iertați comparația) cu dopul de cristal fațetat al unei carafe vechi În jurul lui, împrăștiate pe toate marginile nivelurilor, sunt multe capitole de clasa a doua, complet diferite unul de celălalt; sunt împrăștiate în toată clădirea fără simetrie, fără ordine, ca ramurile unui copac bătrân care se târăsc de-a lungul rădăcinilor goale Coloane grele răsucite susțin acoperișuri de fier care atârnă peste uși și galerii exterioare, din care ferestre mici, întunecate, ies ca pupilele unui monstru cu o sută de capete În jurul

acestor ferestre sunt desenate mii de imagini hieroglifice complicate; ocazional, o lampă slabă strălucește prin sticla lor, împrejmuită cu gratii, în timp ce un licurici pașnic strălucește noaptea prin iedera care se înfășoară în jurul unui turn dărăpănat Fiecare culoar este pictat la exterior cu o vopsea specială, de parcă nu ar fi fost toate construite în același timp, de parcă fiecare conducător al Moscovei ar fi adăugat câte unul în cinstea îngerului său timp de mulți ani Foarte puțini locuitori ai Moscovei au îndrăznit să ocolească toate culoarele acestui templu Înfățișarea lui sumbră aduce sufletului un fel de descurajare; se pare că îl vezi în fața ta pe Ivan cel Groaznic însuși - dar așa cum a fost în ultimii ani ai vieții! Si ce? - lângă această clădire magnifică, mohorâtă, chiar în fața ușilor ei, o mulțime murdară fierbe, șirurile de magazine strălucesc, vânzătorii ambulanți strigă, forfotă brutari la soclul monumentului ridicat de Minin; trăsurile la modă bubuie, doamnele la modă bâlbâie totul este atât de zgomotos, de vioi, de neliniştit! În dreapta Sfântului Vasile, sub o pantă abruptă, curge râul Moscova, puțin adânc, larg, murdar, epuizat sub o mulțime de corăbii grele încărcate cu pâine și lemne de foc; catargele lor lungi, încoronate cu cocoși în dungi, se înalță din spatele podului Moskvoretsky, frânghiile lor scârțâitoare, legănate de vânt ca o pânză, abia înnegrite pe cerul albastru Pe malul stâng al râului, privind în apele sale netede, se află o casă de învățământ văruită în alb, ai cărei pereți largi goi, ferestre și țevi amplasate simetric și, în general, o postură europeană sunt puternic separate de alte clădiri învecinate, îmbrăcate în lux oriental sau plin de spiritul Evului Mediu Mai spre răsărit, pe trei dealuri, între care șerpuiește râul, sunt pline mase largi de case de toate dimensiunile și culorile posibile; o privire obosită poate ajunge cu greu la orizontul îndepărtat, pe care sunt trase grupuri de mai multe mănăstiri, între care Simonov se remarcă mai ales prin platforma sa suspendată, aproape între cer și pământ, de unde strămoșii noștri priveau mișcările tătarilor care se apropiau Spre sud, sub munte, chiar la poalele zidului Kremlinului, vizavi de Porțile Tainitsky, curge un râu, iar în spatele lui o vale largă, presărată cu case și biserici, se întinde până la poalele dealului Poklonnaya, de unde Napoleon a aruncat prima privire spre Kremlin, dezastruoasă pentru el, de unde și-a văzut pentru prima dată flacăra profetică: acea torță formidabilă care i-a luminat triumful și căderea! În vest, în spatele unui turn lung, unde trăiesc și pot locui doar rândunelele (căci, fiind construit după francezi, nu are tavane sau scări în interior, pereții îi sunt încrucișați cu grinzi în formă de cruce), se înalță arcurile Pietrei Pod, care se îndoaie într-un arc de la o coastă la alta; apa, reținută de un mic baraj, izbucnește de sub ea cu zgomot și spumă, - Moscova în literatura rusă du formând mici cascade între bolți, care adesea, mai ales primăvara, atrag curiozitatea privitorilor Moscovei și, uneori, iau în măruntaiele lor trupul unui biet păcătos Dincolo de pod, pe partea dreaptă a râului, se despart pe cer siluetele zimțate ale Mănăstirii Alekseevsky; în stânga, pe câmpia dintre acoperișurile caselor negustorilor, strălucesc vârfurile Mănăstirii Donskoi la tălpile lor este ca un șarpe acoperit cu solzi argintii Când ziua se apropie de sfârșit, când o ceață trandafirie acoperă părțile îndepărtate ale orașului și dealurile din jur, doar atunci se poate vedea capitala noastră străveche în toată splendoarea, căci, ca o frumusețe care își arată cele mai bune rochii doar în seara, ea nu poate produce decât la această oră solemnă un efect puternic asupra sufletului, o impresie de durată Ce poate fi comparat cu acest Kremlin, care, înconjurat de creneluri, etalând

cupolele aurii ale catedralelor, culcat pe un munte înalt, ca o coroană suverană pe fruntea unui domn formidabil? El este altarul Rusiei, ar trebui făcute multe sacrificii demne de patrie și s-au făcut deja pe el Cât timp în urmă, ca un fabulos Phoenix, a renăscut din cenușa lui în flăcări? Ce este mai maiestuos decât aceste temple sumbre, strâns strâns într-o grămadă, acest palat misterios al lui Godunov, ai cărui stâlpi și plăci reci nu au auzit de atâția ani sunetele unei voci umane, ca un mausoleu de mormânt falnic în deșert în amintire a marilor regi?! Nu, nici Kremlinul, nici crenelurile lui, nici pasajele lui întunecate, nici palatele sale magnifice nu pot fi descrise Trebuie să vezi, trebuie să vezi trebuie să simți tot ce spun inimii și imaginației! Junker L G regimentul de husari Lermantov SASHKA (Extras) Eroul nostru a fost un moscovit și, prin urmare, sunt un dușman al Nevei și al cetii Nevei Acolo (voi lua ca martor întreaga lume) Distracția este dăunătoare pentru buzunarul rusesc, Activitățile sunt dăunătoare minții rusești Acolo viața este murdară, goală și tăcută, ca coasta plată a Golfului Finlandei Moscova nu este la fel: cât voi trăi, jur, prieteni, să nu mă îndrăgostesc de Moscova Acolo, pentru prima dată în zilele speranței și fericirii, am fost bolnav de dragoste și poftă Moscova, Moscova! , Te iubesc ca pe un fiu, Ca pe un rus, - tare, înfocat și tandru! Iubesc strălucirea sacră a părului tău gri și acest Kremlin, zimțat, senin Degeaba s-a gândit stăpânitorul străin Cu tine, uriaș rus de o sută de ani, Măsoară-ți capul și înșeală Tu răsturnă Degeaba te-a lovit străinul; ai tresărit - a căzut! Universul a tăcut Majestuosule, tu singur ești în viață, moștenitorul gloriei noastre Ești în viață! Ești în viață și fiecare piatră a ta este o legendă prețuită a generațiilor Am fost la turnul de colț Stau la umbră, și o rază de soare de toamnă Se joacă cu mușchi într-o crăpătură umedă, Și din cuib, acoperită cu o cornișă, Balenele ucigașe zboară, deasupra, dedesubt Încercuiesc, se răsucesc, străine de oameni Și eu, atât de plin de voința patimilor, Le-am invidiat viețile necunoscute, Ca speranța unui liber sub cer Nu sunt filozof - Doamne ferește! - Și nu un visător În spatele zborului unei păsări Deși nu urmăresc pe vremuri Acest obicei stupid nu era deloc străin Ei bine, muză, - ei bine, mai degrabă - desface-ți foaia murdară de călătorie! Nu minți, - acel Zoil fără Dumnezeu Unde să mergem de la Kremlin acum? Sunt multe porți, pământul este mare! Unde? "Conduceți până la Presnya, șofer de taxi!" "Bătrână, departe! Oprește, vânzător ambulant!" Luna se rostogolește în norii de iarnă, Ca un scut varangian sau ca brânză olandeză Comparația este obrăzătoare, dar iubesc frica Toată obrăznicia, prin libertatea nobilimii Zelot al liniștii pe ceas La cabină s-a trezit, exclamând: - Cine conduce? - "Muza!" - "Ce naiba! Care?" Nici un raspuns Dar acum iazurile Podul devine alb, pe laterale sunt grădini Sub bruma pufoasă dorm trist; Luna va arginti balustradele de fier unsprezece Un petrecăr lenev, un tip beat, Cu o postură importantă, într-un pardesiu friz, ținându-se de ei, rătăcește - și ăsta e sfârșitul Balustradei - Tot în dreapta! Derapajele scârțâiau peste puțurile de zăpadă ca o daltă Pe marmură Cocioabe, într-un lanț lung Trecând pâlpâind, se înclină cu decor O lumină familiară pâlpâia în depărtare "Ține-te de poartă Oprește-te, zăpadă e adâncă! Să trecem prin zăpadă, muză, Și ridică-ți rochia cât poți de sus " UN CÂNTEC DESPRE Țarul Ivan Vasilievici, un tânăr oprichnik și un negustor îndrăzneț Kalașnikov (Extras) III Deasupra Moscovei mari, cu cupolă aurie, Deasupra zidului de piatră albă al Kremlinului Din cauza pădurilor îndepărtate, din cauza munților albaștri, Fără efort de-a lungul acoperișurilor cu scânduri, Nori cenușii împrăștiați, Se ridică zorile stacojii; Și-a împrăștiat buclele

aurii, Se spală cu ninsori sfărâmicioase, Ca o frumusețe, privind în oglindă, Privește cerul senin, zâmbește De ce te-ai trezit, zori stacojiu? Ce bucurie ai jucat? Pe măsură ce convergeau, luptătorii îndrăzneți ai Moscovei s-au adunat Pe râul Moscova, pentru o bătaie de pumni, Pentru a hoinări în vacanță, pentru a se distra Și a venit țarul cu alaiul său, Cu boierii și străjerii, Și a poruncit să întindă lanțul de argint, Aur curat în inele lipite Au izolat un loc de douăzeci și cinci de sazhens, Pentru lupta unui singur vânător Și atunci țarul Ivan Vasilievici Klich a ordonat să strige cu o voce: "O, unde sunteți, oameni buni? Îl amuți pe regele tatălui nostru! Ieșiți într-un cerc larg; Pe cine bate pe cine, regele îl va răsplăti; Și pe oricine va fi bătut, Dumnezeu îl va ierta!" Și îndrăznețul Kiribeevici iese, se înclină în tăcere în fața țarului din talie, Își aruncă haina de catifea de pe umerii săi puternici, Aplecându-și mâna dreaptă într-o parte, Își ajustează cealaltă pălărie stacojie, Se așteaptă un adversar De trei ori a fost blestemat un strigăt puternic - Nici măcar un luptător nu s-a mișcat, Ei doar stau și se împing unul pe altul În aer liber oprichnikul se plimbă, El râde de luptătorii răi: "Ne-am liniștit, presupun, gânditori! Așa să fie, promit, de sărbătoare, îi voi elibera pe cei vii cu pocăință, nu-l voi amuza decât pe regele tatălui nostru Deodată, mulțimea a răsunat în ambele direcții - Și iese Stepan Paramonovici, Un tânăr negustor, un luptător îndrăzneț, Poreclit Kalașnikov Mai întâi s-a închinat în fața teribilului țar, După Kremlinul alb și sfintele biserici, Și apoi în fața întregului popor rus, Ochii lui de șoim ard, Se uită atent la oprichnik Vizavi de el, el devine Își trage mănușile de luptă, își îndreaptă umerii puternici Și Kiribeevici i-a zis: "Spune-mi, omule bun, Ce fel de trib ești, ce nume te cheamă? Să știi pentru cine să slujești o slujbă de pomenire, Să am cu ce să se laude Stepan Paramonovich răspunde: "Și numele meu este Stepan Kalashnikov și m-am născut dintr-un tată cinstit, Și am trăit după Legea Domnului: n-am necinstit pe soția altuia, El nu a jefuit în noaptea întunecată, El nu s-a ascuns de lumina cerului Și ai rostit adevăratul adevăr: Pentru unul dintre noi vor cânta slujbă de pomenire, Și nu mai târziu de mâine la amiază; Și unul dintre noi se va lăuda Ospăţ cu prieteni îndepărtaţi Ca să nu glumească, să nu fac să râdă Am ieșit la tine, fiule de prost, - Am ieșit la o luptă cumplită, la ultima bătălie! Și, auzind asta, Kiribeevici s-a făcut palid la față, ca zăpada de toamnă; Ochii lui strălucitori au devenit încețoșați, Frost a alergat printre umerii lui puternici, Pe buzele lui deschise cuvântul a înghețat În tăcere, amândoi se împrăștie, - începe bătălia Bogatyr Apoi Kiribeevici se leagănă Și l-a lovit pe negustorul Kalașnikov pentru prima dată, Și l-a lovit în mijlocul pieptului - Pieptul viteaz a trosnit, se clătina Stepan Paramonovici; Pe pieptul său lat atârna o cruce de aramă cu moaște sfinte de la Kiev, Și crucea s-a îndoit și s-a apăsat în piept; Ca roua, sângele picura de sub el; Și Stepan Paramonovici s-a gândit: "Ceea ce este destinat să fie, se va împlini; Voi susține adevărul până în ultima zi! El a născocit, s-a pregătit, S-a adunat cu toată puterea Și l-a lovit pe urătorul său chiar în tâmpla stângă de pe tot umărul Și tânărul oprichnik a gemut ușor, s-a legănat, a căzut mort; A căzut pe zăpada rece, Pe zăpada rece, ca un pin, Ca un pin într-o pădure umedă Înfipt sub rădăcina rășinoasă, Și, văzând asta, țarul Ivan Vasilievici S-a supărat de mânie, a călcat în picioare și și-a încruntat sprâncenele negre; El a poruncit să pună mâna pe îndrăznețul negustor Și adu-l înaintea ta După cum a spus țarul ortodox: "Răspunde-mi cu adevăr, cu conștiință, cu voință liberă sau fără tragere de inimă Mi-ai ucis până la moarte

servitorul meu credincios, cel mai bun luptător al lui Movo, Kiribeevici? "Îți voi spune, țar ortodox: L-am ucis după bunul plac Și pentru ce, despre ce - nu vă voi spune, Îi voi spune doar lui Dumnezeu Ordine să fiu executat - iar pe toca să-Mi port un cap vinovat; Nu lăsați doar copii mici, Nu o lăsa pe tânăra văduvă Da, cei doi frați ai mei prin harul vostru " "Este bine pentru tine, puștiule, Luptător îndrăzneț, fiu de negustor, Că ai răspuns cu bună conștiință Tânăra ta soție și orfanii tăi Din vistieria mea voi lua Fraților voștri le poruncesc chiar din această zi În întregul regat rusesc Să facă comerț fără urmă, fără taxe Și tu însuți du-te, puștiule, Spre locul înalt al frunții, Întinde-ți capul sălbatic Poruncesc toporului să se ascută și să se ascute, ordon călăului să se îmbrace și să se îmbrace, Voi ordona ca clopotul cel mare să sune, pentru ca toți oamenii din Moscova să știe că nu ești părăsit de mila mea " Pe măsură ce oamenii se adună în piață, Clopotul jalnic bâzâie, urlă, Dezvăluie peste tot vești proaste Într-un loc înalt al frunții În cămașă roșie cu butonă strălucitoare, Cu toporul mare ascuțit, Frecându-și mâinile goale, Călăul umblă vesel, Așteaptă luptătorul îndrăzneț, Și luptătorul năprasnic, tânărul negustor, Își ia rămas bun de la fratii lui: "Deja voi, frații mei, prieteni de sânge, Să sărutăm și să ne îmbrățișăm La ultima despărțire Închină-te de la mine către Alena Dmitrevna, Porunci-o să fie mai puțin tristă, Nu le spune copiilor mei despre mine; Închină-te în casa părintească, Închină-te tuturor tovarășilor noștri, Roagă-te în biserica lui Dumnezeu Tu ești pentru sufletul meu, suflet păcătos! Și l-au executat pe Stepan Kalașnikov Moartea este aprigă, rușinoasă; Și capul netalentat s-a rostogolit pe blocul de tocat în sânge L-au îngropat peste râul Moscova, într-un câmp deschis între trei drumuri: între Tula, Ryazan, Vladimirskaya Și aici s-a turnat un deal de pământ umed, Și au pus aici o cruce de arțar, Și vânturile violente umblă și foșnesc Deasupra mormântului său fără nume, Și trec oameni buni: Un bătrân va trece - se va cruci, Un bun om va trece - va poza; O fecioară va trece - se va întrista, Și harpa va trece - vor cânta un cântec A I Herzen TRECUTUL SI GANDURI (Fragmente) PARTEA ÎNTÂI CAPITOLUL IV Cu vreo trei ani înainte de ora în cauză ne-am plimbat de-a lungul malurilor râului Moscova în Luzhniki; adică de cealaltă parte a Dealurilor Sparrow Lângă râu am întâlnit un profesor francez pe care îl cunoșteam într-o cămașă; s-a speriat și a strigat: "În scufundare! scufundare!" Dar înainte ca prietenul nostru să aibă timp să-și dea jos cămașa sau să-și pună pantaloni, cazacul Ural a fugit de pe Dealurile Vrăbiilor, s-a aruncat în apă, a dispărut și, un minut mai târziu, a apărut cu un bărbat firav ale cărui cap și brațele legănau ca o rochie atârnat în vânt; l-a așezat pe mal, zicând: "Încă se îndepărtează, merită să-l scuturi" Oamenii din jur au adunat cincizeci de ruble și le-au oferit cazacului Cazacul, fără grimase, a spus foarte ingenios: "Este un păcat să iei bani pentru așa ceva și, sincer, nu era muncă, la fel ca pisica Și totuși", a adăugat el, "suntem oameni săraci, nu cerem să cerem, ei bine, dar dacă dau, de ce să nu o ia, vă mulțumim cu umilință" Apoi, după ce a legat banii într-o batistă, s-a dus să pășească caii pe munte Tatăl meu l-a întrebat numele și a scris a doua zi despre fostul Essen Essen l-a făcut polițist Câteva luni mai târziu, a venit la noi un cazac și cu el un neamț parfumat, chel, cu buzunare, într-un strat blond ondulat; el este la s-a dus să mulțumească pentru cazac - era un om înecat De atunci, ne este alături Karl Ivanovich Sonnenberg termina atunci partea germană a creșterii a vreo două greble, de la ei a trecut la un proprietar de pământ din Simbirsk, de la el la o rudă îndepărtată a tatălui meu Băiatul, a cărui sănătate

fizică și pronunție germană i-au fost încredințate și pe care Sonnenberg îl numea Nick, mi-a plăcut, era ceva amabil, blând și chibzuit în el; nu semăna deloc cu niciun alt băiat pe care îl văzusem vreodată O lună mai târziu nu puteam petrece două zile fără să ne vedem sau să scriem o scrisoare; Eu, cu impetuozitatea firii mele, m-am atașat din ce în ce mai mult de Nick, el m-a iubit în liniște și profund Prietenia noastră ar fi trebuit să capete încă de la început un caracter serios Nu-mi amintesc că farsele ne ocupau în prim-plan, mai ales când eram singuri Bineînțeles, nu am stat la un loc cu el, verile și-au luat pragul, am râs și ne-am păcălit, l-am tachinat pe Sonnenberg și am tras săgeți în curtea noastră; dar baza tuturor era foarte departe de o părtășie goală; eram legați, dincolo de egalitatea anilor, dincolo de afinitatea noastră "chimică", de religia noastră comună Nimic în lume nu purifică, înnobilează, adolescența atât de mult, nu o păstrează, cât a stârnit puternic interesul uman universal Ne-am respectat viitorul în noi, ne-am uitat unul la altul ca la vasele alese, înainte numit Am ieșit adesea în oraș cu Nick, aveam locuri preferate - Sparrow Hills, câmpuri dincolo de Dragomilovskaya Zastava A venit după mine cu Sonnenberg la șase sau șapte dimineața și, dacă dormeam, a aruncat nisip și pietre mici la fereastra mea M-am trezit zâmbind și m-am grăbit să ies la el Aceste plimbări timpurii au fost conduse de neobositul Karl Ivanovici Sparrow Hills, la poalele cărora se îneca Karl Ivanovich, au devenit curând "dealurile noastre sfinte" Într-o după-amiază, tatăl meu era pe cale să plece din oraș Ogarev a fost cu noi, l-a invitat pe el și pe Sonnenberg Aceste călătorii nu au fost o glumă Într-o trăsură cu patru locuri "făcută de Ioachim", care nu a împiedicat-o de la cincisprezece ani, deși slujba ei târzie, să îmbătrânească până la rușine și să fie încă mai grea decât un mortar de asediu , era necesar să conducă o oră sau mai mult la avanpost Patru cai de înălțimi diferite și de mai mult de o culoare, leneși într-o viață leneVă și plini de burtă, au fost acoperiți într-un sfert de oră cu sudoare și săpun; asta i-a fost interzis cocherului Avdey și nu trebuia decât să iasă la plimbare De obicei, ferestrele erau ridicate, indiferent de căldură; și la toate acestea, alături de supravegherea uniform opresivă a tatălui meu - supravegherea neliniștită, agitată și lentă a lui Karl Ivanovici, dar am suferit de bunăvoie totul pentru a fi împreună În Luzhniki am traversat râul Moscova cu o barcă chiar în locul în care cazacul l-a scos din apă pe Karl Ivanovich Tatăl meu, ca întotdeauna, a mers îmbufnat și s-a cocoșat; lângă el, Karl Ivanovici măcina cu pași mici, distrându-l cu bârfe și vorbărie Am mers înaintea lor și, cu mult în fața lor, am alergat până la locul așezării Bisericii Witberg de pe Dealurile Vrăbiilor Scăpat de suflare și înroșiți, am stat acolo, ștergând transpirația Soarele apunea, cupolele străluceau, orașul se întindea peste spațiul nemărginit de sub munte, o adiere proaspătă a suflat asupra noastră, am stat, am stat, ne-am sprijinit unul pe celălalt și, deodată îmbrățișându-ne, am jurat, în vederea tuturor Moscova, să ne sacrificăm viețile pentru lupta pe care am ales-o Din acea zi, Sparrow Hills a devenit pentru noi un lăcaș de cult și mergeam acolo o dată sau de două ori pe an și mereu singuri Acolo Ogarev m-a întrebat, cinci ani mai târziu, timid și timid, dacă am crezut în talentul lui poetic, iar mai târziu mi-a scris ( ) din satul său: "Am plecat și m-am simțit trist, la fel de trist ca niciodată Și toate Sparrow Hills Multă vreme am ascuns desfătări în mine însumi; timiditate sau altceva pe care eu și Mortar - un tip de tun proiectat pentru trageri montate - Nota ed Nu mă cunosc, m-a împiedicat să le exprim, dar pe Sparrow Hills această încântare nu a

fost agravată de singurătate, mi-ai împărtășit-o, iar aceste momente sunt de neuitat, ele, ca o amintire a fericirii trecute, m-au bântuit de-a lungul timpului drumul, iar de jur împrejur nu vedeam decât pădurea; totul era atât de albastru, albastru, dar sufletul meu era întunecat, întunecat Scrie", a conchis el, "cum s-a dezvoltat istoria vieții noastre, adică a mea și a ta, în acest loc (pe Dealurile Vrăbiilor) "" CAPITOLUL VI În istoria educației rusești și în viața ultimelor două generații, Universitatea din Moscova și Liceul Tsarskoye Selo joacă un rol semnificativ Universitatea din Moscova a crescut în importanță împreună cu Moscova după ; retrogradată de împăratul Petru din capitalele țariste, Moscova a fost făcută de împăratul Napoleon (atât cât a vrut și de două ori mai mult decât captivitatea) în capitalele poporului rus Oamenii au ghicit din durerea pe care au simțit-o la vestea ocupației ei de către inamic, a legăturii lor de sânge cu Moscova De atunci, o nouă eră a început pentru ea În ea, universitatea a devenit din ce în ce mai mult centrul educației ruse Toate condițiile pentru dezvoltarea sa au fost combinate - semnificația istorică, locația geografică și absența unui rege Activitatea extrem de agitată a minții la Sankt Petersburg după ce Pavel s-a oprit mohorât pe decembrie Nikolai a apărut cu cinci spânzurătoare, cu muncă grea, o centură albă și un Benckendorff albastru Totul s-a întors, sângele s-a repezit la inimă, activitatea, ascunsă afară, fiert, ascuns înăuntru Universitatea din Moscova a rezistat și a început să fie prima tăiată din cauza ceții generale Suveranul l-a urât din povestea lui Polezhaev L-a trimis ca administrator pe A Pisarev, general-maior al Serilor Kaluga, a ordonat studenților să se îmbrace în haine de uniformă, le-a ordonat să poarte sabie, apoi le-a interzis să poarte sabia; i-a dat lui Polezhaev un soldat pentru poezie, Kostenetsky cu un prieten m ii pentru proză, i-a distrus pe cretani pentru un bust, ne-a trimis în exil pentru Saint-Simonism, l-a plasat pe prințul Serghei Mihailovici Golițin drept mandatar și nu se mai ocupa de "acest focar de desfrânare", sfătuind cu evlavie tinerii care terminaseră un curs la un liceu si la o facultate de drept sa nu intre in el Golitsyn a fost o persoană uimitoare, pentru o lungă perioadă de timp nu s-a putut obișnui cu tulburarea că, atunci când profesorul era bolnav, nu exista curs; a crezut că următorul în rând trebuia să-l înlocuiască, astfel încât părintele Ternovsky va trebui uneori să citească despre bolile femeilor în clinică, iar obstetricianul Richter va trebui să interpreteze concepția fără familie Dar, în ciuda acestui fapt, universitatea dezamăgită a crescut în influență, tinerele forțe ale Rusiei s-au revărsat în ea, ca într-un rezervor comun, din toate părțile, din toate straturile; în sălile sale au fost curățați de prejudecățile capturate din vatră, au ajuns la același nivel, s-au înfrățit între ei și s-au revărsat din nou în toate direcțiile Rusiei, în toate straturile ei Moscova a căpătat un aspect complet diferit Publicitatea, necunoscută în vremurile obișnuite, a dat o nouă viață Erau mai puține trăsuri, mulțimi sumbre de oameni stăteau la răscruce și vorbeau despre otrăvitori; trăsurile care transportau bolnavii se mișcau în pas, însoțite de polițiști; oamenii au ocolit vagoanele negre pline cu cadavre Buletine despre boală erau tipărite de două ori pe zi Orașul a fost izolat, ca în vreme de război, iar soldații au doborât un biet diacon care își croia drum peste râu Toate acestea au ocupat foarte mult mințile, frica de boală a îndepărtat teama autorităților, locuitorii au mormăit, apoi vești după știri - că cineva s-a îmbolnăvit, că așa și cutare au murit Mitropolitul a ținut o slujbă generală de rugăciune În aceeași zi și la aceeași oră, preoții cu

stindarde au străbătut parohiile lor Locuitorii speriați au ieșit din case și s-au aruncat în genunchi în timpul procesiunii, cerând cu lacrimi iertarea păcatelor; preoții înșiși, obișnuiți să-L trateze pe Dumnezeu într-un mod familiar, erau serioși și mișcați Partea lor a revenit Kremlinului; acolo, în aer liber, înconjurat de cel mai înalt cler, mitropolitul stătea în genunchi și se ruga - da, paharul trece acest În același loc, s-a rugat pentru uciderea decembriștilor în urmă cu șase ani Am fost tot timpul cu cea mai severă holeră din la Paris Boala era răspândită Au ajutat-o caniculele din iunie, săracii au murit ca muștele; burgherii au fugit din Paris, alții au fost închiși Guvernul, ocupat exclusiv cu lupta sa împotriva revoluționarilor, nu s-a gândit să ia măsuri active Colectivele micuțe erau disproporționate față de cerințe Bieţii muncitori au fost lăsaţi abandonaţi soartei lor, spitalele nu aveau destule paturi, poliţia nu avea suficiente sicrie, iar în case înghesuite de diferite familii, trupurile au fost lăsate două zile în camerele interioare Nu a fost așa la Moscova Prințul D V Golitsyn, guvernatorul general de atunci, un om slab, dar nobil, educat și foarte respectat, a captivat societatea moscovită și, cumva, totul a fost așezat acasă, adică fără prea multă intervenție guvernamentală S-a format un comitet din rezidenți de onoare - proprietari și comercianți bogați Fiecare membru și-a luat pentru sine una dintre părțile Moscovei În câteva zile s-au deschis douăzeci de spitale, nu au costat nici un ban la guvern, totul s-a făcut cu bani donați Comercianții au donat tot ce era necesar pentru spitale - pături, lenjerie și haine de căldură, pe care le-au lăsat celor care se recuperau Tinerii au mers cadou la îngrijitorii spitalelor, pentru ca ofertele să nu fie furate pe jumătate de către angajați Universitatea nu este departe Întreaga facultate de medicină, studenți și medici în masă s-au pus la dispoziția comisiei de holeră; au fost trimiși la spitale și au rămas acolo fără speranță până la sfârșitul contagiunii Timp de trei sau patru luni, acest minunat tânăr a trăit în spitale ca rezidenți, paramedici, asistente, funcționari și toate acestea fără nicio remunerație și, mai mult, într-o perioadă în care le era atât de exagerat de frică de infecție amintesc Colectare de donații (din franceză, collecte) - Nota ed În vigoare (franceză) - Nota ed un student, un mic rus, cred că Fitskhelaurov, care, la începutul holerei, a cerut concediu pentru probleme importante de familie Concediul în timpul cursului se acordă rar; în sfârşit a obţinut-o; chiar în momentul în care era pe punctul de a pleca, studenţii mergeau la spitale Micul Rus și-a băgat vacanța în buzunar și a plecat cu ei Când a părăsit spitalul, vacanța era de mult așteptată - și a fost primul care a râs cu poftă de călătoria sa Moscova, aparent adormită și letargică, ocupată cu bârfe și pelerinaj, nunți și nimic, se trezește ori de câte ori este nevoie și ajunge la nivelul circumstanțelor când o furtună bubuie peste Rusia S-a căsătorit sângeros cu Rusia în și a fost fuzionată cu ea prin incendiu în Ea și-a plecat capul în fața lui Peter, pentru că viitorul Rusiei era în laba lui bestială Dar cu murmur și dispreț a primit între zidurile ei o femeie pătată de sângele soțului ei, această Lady Macbeth fără remușcări, această Lucrezia Borgia fără sânge italian, o împărătească rusă de origine germană și s-a retras în liniște de la Moscova, împletindu-și sprâncenele și făcându-și buzele Încruntându-și sprâncenele și făcându-și buzele, Napoleon aștepta cheile Moscovei la Dragomilovskaya Zastava, jucându-și nerăbdător cu piesa bucală și lăudându-se cu mănușa Nu era obișnuit să intre singur în orașele străine Dar Moscova mea nu a plecat, - cum spune Pușkin, dar și-a dat foc A apărut holera, iar orașul oamenilor

părea plin de inimă și energie! PARTEA A PATRA CAPITOLUL XXX Războiul nostru a ocupat foarte mult saloanele literare din Moscova În general, Moscova a intrat atunci în acea eră a stârnirii intereselor intelectuale, când întrebările literare, din cauza imposibilității celor politice, devin întrebări de viață Apariția unei cărți minunate a organizat un eveniment; au fost citite și comentate critici și anticritici cu atenția cu care, în Anglia sau Franța, au fost urmărite dezbaterile parlamentare Suprimarea tuturor celorlalte sfere ale activității umane a aruncat partea educată a societății în lumea cărții și numai în ea s-a făcut cu adevărat, înăbușit și în jumătate de cuvinte, un protest împotriva asupririi lui Nicolae I, acel protest pe care l-am auzit mai mult deschis şi mai tare a doua zi după moartea sa În persoana lui Granovsky, societatea din Moscova a salutat gândul Occidentului, luptă pentru libertate, ideea independenței mintale și lupta pentru aceasta În persoana slavofililor, a protestat împotriva sentimentului jignit al poporului de aroganța bironiană a guvernului de la Sankt Petersburg Aici trebuie să fac o rezervare Am cunoscut două cercuri la Moscova, doi poli ai vieții sale sociale și nu pot decât să vorbesc despre ele La început m-am pierdut în compania bătrânilor, a ofițerilor de gardă din vremea Ecaterinei, a tovarășilor tatălui meu și a altor bătrâni care își găsiseră refugiu liniștit în senatul ospitalier, tovarășii fratelui său Atunci am cunoscut un tânăr moscovit, laic literar, și vorbesc doar despre asta Ceea ce a vegetat și trăit între bătrânii condei și ai sabiei, care își așteptau înmormântarea după rang, și fiii sau nepoții lor, care nu căutau niciun rang și se ocupau cu "cărți și gânduri", am făcut nu știa și nu voia să știe Acest mediu intermediar, adevăratul Nikolaev Rus, a fost incolor și a mers - fără originalitatea Ecaterinei, fără curajul și îndrăzneala oamenilor din , fără aspirațiile și interesele noastre A fost o generație mizerabilă, asuprită, în care câțiva martiri au luptat, s-au sufocat și au pierit Apropo de camerele de zi și de mese din Moscova, vorbesc despre cele în care a domnit cândva A S Pușkin; unde înaintea noastră decembriștii au dat tonul; unde râdea Griboyedov; unde M F Orlov şi A P Ermolov au primit salutări prieteneşti, pentru că erau în dizgraţie; unde, în sfârșit, A S Homiakov s-a certat până la patru dimineața, începând cu ora nouă; unde K Aksakov, cu o murmolka în mână, a înfuriat spre Moscova, împotriva căreia nimeni nu nu a atacat, și nu a luat niciodată un pahar de șampanie în mâini, ca să nu facă pe ascuns o rugăciune și un toast, pe care le știa toată lumea; unde R a dedus logic un zeu personal, ab majorem gloriam Hegeli; unde a apărut Granovsky cu vorbirea lui liniștită, dar fermă; unde toată lumea și-a amintit de Bakunin și Stankevici; unde Chaadaev, îmbrăcat cu grijă, cu o față delicată ca ceara, i-a înfuriat pe aristocrații uluiți și pe slavii ortodocși cu replici caustice, mereu turnate în forma originală și înghețate voit; unde tânărul bătrân A I Turgheniev bârfea dulce toate vedetele Europei, de la Chateaubriand și Recamier până la Schelling și Rachel Warngagen; unde Botkin și Kryukov se bucurau panteist de poveștile lui M S Shchepkin și unde, în cele din urmă, Belinsky cădea uneori ca racheta lui Congreve, arzând tot ce cădea în jurul lui În general, viața la Moscova este mai rurală decât urbană, doar conacurile sunt aproape unele de altele Totul nu ajunge la un numitor în ea, dar eșantioane de timpuri diferite, formațiuni, straturi, latitudini și longitudini ale rușilor trăiesc pentru ei înșiși În ea, Larins și Famusov își încheie cu calm viața; dar nu numai ei, ci și Vladimir Lensky și excentricul nostru Chatsky - au fost chiar prea mulți Oneghini Puțin ocupați, toți trăiau încet, fără griji

deosebite, nepăsător Licențiozitatea proprietarilor de pământ, trebuie să mărturisesc, este pe placul nostru; are o amploare proprie, pe care nu o găsim în viața mic-burgheză a Occidentului Corul acestei societăți era alcătuit din proprietari de pământ neangajați sau angajați nu pentru ei înșiși, ci pentru a liniști rude, oameni suficienți, de la tineri scriitori și profesori În această societate exista acea libertate a relațiilor nestabilite și a obiceiurilor dezlegate, care nu este în vechea viață europeană și, în același timp, a păstrat tradiția politeței occidentale insuflată în noi de educație, care dispare în Occident; se amestecă cu compoziţie slavă de laisser-aller , iar uneori de desfătare Spre gloria mai mare a lui Hegel (lat) - Nota ed Neglijență, neglijență (franceză) - Nota ed a dat naștere caracterului rusesc deosebit al societății moscovite, a marii sale dureri, pentru că și-a dorit de moarte să fie parizian, iar această dorință, probabil, a rămas Se spune că Moscova - tânărul Moscova - a îmbătrânit, nu a supraviețuit lui Nicolae; că și universitatea o zdrobea și că natura moșierilor ieșea prea clar înaintea problemei emancipării; că clubul ei de engleză devenise din ce în ce mai puțin englezesc; că în ea sobakevici strigă împotriva eliberării și nozdriovii fac gălăgie pentru drepturile naturale și inalienabile ale nobililor Poate! , dar asta nu a fost Moscova anilor patruzeci și tocmai această Moscova a fost cea care a luat parte activ pentru Murmolka și împotriva lor; doamnele și doamnele au citit articole foarte plictisitoare, au ascultat dezbateri foarte lungi, s-au argumentat pentru K Aksakov sau pentru Granovsky, regretând doar că Aksakov era prea slav, iar Granovsky nu era suficient de patriot Argumentele s-au reluat la fiecare seară literară și nonliterară la care ne-am întâlnit - și asta de două-trei ori pe săptămână Luni s-au adunat la Chaadaev, vineri la Sverbeev, duminica la AP Elagina Deasupra participanților la dispute, deasupra oamenilor care aveau păreri, vânătorii, chiar și vânătorii, veneau în aceste seri și stăteau până la două dimineața să vadă care dintre matadori va bate pe cine și cum îl vor bate el însuși; veneau în același mod în care mergeau la pumni și la amfiteatrul din spatele Rogozhskaya Zastava A H Ostrovsky NOTE ALE UNUI LOCALIT ZAMOSKVORECKY CITITORILOR Suverani și împărătești milostivi! Mă grăbesc să vă împărtășesc descoperirea mea La aprilie , am găsit manuscrisul Acest manuscris face lumină asupra unei țări care nu a fost încă cunoscută în detaliu de nimeni și care nu a fost încă descrisă de niciunul dintre călători Până acum se știa doar poziția și numele acestei țări; cât despre locuitorii ei, adică modul lor de viață, limba, manierele, obiceiurile, gradul de educație - toate acestea erau învăluite în întunericul obscurității Această țară, conform rapoartelor oficiale, se află chiar vizavi de Kremlin, de cealaltă parte a râului Moskva, motiv pentru care probabil este numită Zamoskvorechye Cu toate acestea, oamenii de știință încă se ceartă cu privire la producerea acestui cuvânt Unii produc Zamoskvorechye dintr-un graur; îşi bazează producţia pe binecunoscuta afecţiune a locuitorilor din suburbii pentru această pasăre Acest atașament se exprimă prin faptul că fac un tip special de cuiburi pentru grauri, numite căsuțe pentru păsări Așa sunt făcute: vor lovi o cutie din scânduri, complet închisă, doar cu o gaură de o asemenea dimensiune încât o pasăre să se poată târî în ea, apoi o vor lega de un stâlp și o vor pune în grădină sau în grădină Care dintre aceste formațiuni de cuvinte este mai justă, nu pot spune afirmativ Cred că casa de păsări și râul Moskva ar putea servi în egală măsură drept pretext pentru a numi această țară Zamoskvorechye și a accepta un lucru înseamnă a cădea într-o singură parte Deci numele și poziția acestei părți ne erau

cunoscute; restul, după cum am spus, era acoperit cu un văl impenetrabil Se va opri călătorul la înălțimea Kremlinului, atras de frumusețea de nedescris a Moscovei - și se uită la Zamoskvorechie, ca la o lume magică locuită de eroi de basm de o mie și una de nopți Misterul, ca ceața, s-a răspândit peste Zamoskvorechye; prin această ceață, este adevărat, am auzit niște zvonuri despre acest Zamoskvorechye, dar sunt atât de confuze, obscure și, s-ar putea spune, de neplauzibil, încât nici o persoană bine gândită nu ar putea forma din ei vreo concepție satisfăcătoare despre Zamoskvorechye Aceste zvonuri sunt de așa natură încât mulți nu sunt în stare să le creadă sau nu (Iată meritul descoperirii mele) De exemplu, am auzit recent cum o persoană respectabilă și care merită respect din toate punctele de vedere a spus că în spatele râului Moscova era o casă de piatră și înconjurată de un gard de piatră; numai cine trăiește în ea, nimeni în lume nu știe asta Și de aceea, vezi, ei nu știu că porțile sunt de fier și sunt încuiate de câțiva ani; și că oamenii locuiesc în această casă, există semne clare ale acestui lucru: se aude zgomot, iar câinii latră, iar noaptea se vede focul De asemenea, ei spun că există astfel de locuri în care este înfricoșător să trăiești De ce este înfricoșător? - tu intrebi Și de aceea, vă vor spune - există un loc numit Bolvanovka Și de ce este Bolvanovka? Pentru că era un zeu tătar; după părerea noastră, un idol, dar în tătară, un idiot Să trăim în acest loc! În astfel de locuri, proprietarii își refuză casele, nimeni nu angajează sau cumpără și este groaznic să trăim pe cont propriu Sau, nu cu mult timp în urmă, un tânăr a asigurat că dincolo de râul Moscova erau străzi lungi de douăsprezece mile, iar această mărturie a fost confirmată de o doamnă cu ani respectabili și cu aspect respectabil cu următoarele cuvinte: "Ce șmecherie, părinte, eu cumva a mers la Tsaritsyno, așa a trecut Zamoskvorechie - au condus, au condus și nu are sfârșit! Așa se spune despre Zamoskvorechye Dar voi, cititori și cititori respectați, nu credeți aceste zvonuri Totul este o prostie Datorită coincidenței fericite circumstanțe, acum putem extrage informații despre Zamoskvorechye dintr-o sursă pură Această sursă este un manuscris pe care l-am găsit; poartă titlul: "Însemnări ale unui rezident Zamoskvoretsky" După primele impulsuri de bucurie și de mulțumire a sorții pentru această descoperire, am început să o examinez Și iată ce s-a dovedit: acest manuscris a fost scris pe hârtie gri într-un sfert, în rusă și cu scris de mână creț; Numele autorului nu se vede nicăieri Ar fi foarte îndrăzneț din partea mea să bănuiesc că aceasta este o traducere a unui manuscris antic, de exemplu grecesc, mai ales că nu știu deloc greaca; iar conținutul în sine arată că trebuie să fie un manuscris original rusesc Indiferent cât de departe a călătorit Herodot, el încă nu se afla în Zamoskvorechie Cu toate acestea, nu avem nimic de pierdut din asta Autorul nostru necunoscut povestește despre Zamoskvorechye cu aceeași veridicitate naivă ca și Herodot despre Egipt sau Babilon Totul este aici - bârfe de la Zamoskvoretsky, și anecdote și biografii Autorul descrie Zamoskvorechye într-o sărbătoare și în zilele lucrătoare, cu tristețe și bucurie, descrie ceea ce se întâmplă de-a lungul străzilor mari și lungi și a străzilor mici și frecvente Acesta, dragi cititori, este adevărul absolut; Acestea nu sunt zvonuri, ci relatări ale martorilor oculari Acum puteți vedea dacă o persoană spune adevărul Am verificat pe loc informațiile date de acest manuscris și le-am completat cu propriile mele note Din aceste surse, am compilat eseuri din Zamoskvoretsk și, pentru prima dată, sunteți aici: IVAN EROFEich Ivan Erofeich, un funcționar, fiul unor părinți săraci, dar nobili, locuiește pe Yatsepa,

are o soție și patru copii Apariția lui Ivan Yerofeici dar permiteți-mi, dragi cititori, mi-e teamă atât pentru mine, cât și pentru Ivan Erofeici; Mă tem că, uitându-te la fața și ținuta lui Ivan Yerofeitch, nu vei dori să asculți povestea mea, să-ți întorci spatele lui Ivan Yerofeitch și să nu vrei să-i asculți scuzele, așa cum cineva nu ascultă scuzele lui un hoț prins în flagrant Deci, nu-ți voi arăta pe Ivan Erofeici Dar Ivan Yerofeici cere să vină pe lume; are propria lui mândrie umilirea, mândria unui martir Mă imploră fără milă din Zamoskvorechie-ul lui: arată-mi, spune el, publicului; arată-mi cât de amar sunt, cât de nefericit sunt! Arată-mi în toată urâțenia mea, dar spune-le că sunt aceeași persoană ca și ei, că am o inimă bună, un suflet cald Și mor pentru că nu am cunoscut fericirea vieții de familie, pentru că nu am găsit o femeie dincolo de râul Moscova care să mă iubească așa cum aș putea să iubesc Eu pieri pentru că nu am cunoscut marea influență a unei femei, această rouă cerească Eu însumi m-aș duce în zdrențe la toate curțile, m-aș duce la nobili și la oameni nobili și le-aș spune același lucru pe care ți-l spun; da, sunt o persoană mică și nu am cum Sărmanul Ivan Yerofeich! Și îmi pare rău pentru tine, dar nu am nimic de făcut Și ți-aș arăta, dar mi-e teamă Nu știi ce societate delicată avem și ar fi foarte rușinos să-mi arăți cu un asemenea prieten mauvais gen De aceea este păcat că toată lumea este ca oamenii, iar tu, Ivan Yerofeich, ești atât de neîngrijit, atât de nebărbierit; pentru că tu, Ivan Yerofeich, nu te pieptăni niciodată, nu te speli niciodată pe față, iar uniforma ta este întotdeauna pătată de ceva Nu vezi, Ivan Yerofeich, cum râd de tine domnișoarele din Zamoskvoretsk când intri în prezență? Nu auzi cât de fără milă glumesc camarazii tăi cu tine? Nu, auzi totul, dar ai renunțat la tot, te-ai obișnuit cu toate astea de mult Ah, Ivan Yerofeich! Ivan Erofeich! Nu e bine, frate, să te conduci așa! Chiar dacă ți-ai schimbat paltonul, altfel e păcat să spui că mergi iarna și vara în pardesiul tău antediluvian Ei bine, uită-te bine la tine: gulerul de catifea al pardesiului tău este pliat complet ca un guler, gluga ta este plisată și mereu umflată cumva, astfel încât să fie mai lat în partea de sus decât în partea de jos Și, de asemenea, când vreun scriitor plin de umor vă vede și vă descrie pe toți și vă descrie fizionomia, uniforma, mersul și tabagia, și chiar vă atrage în palton în diferite poziții, atunci este un dezastru Prost gust (franceză) - Nota ed te fac să râzi deloc Chiar nu știu ce să fac cu tine Nu, indiferent cum ai întreba, nu-ți voi arăta La început, nu vreau să fiu acuzat de necunoaștere a decenței Mai bine, voi scrie integral din manuscris ceea ce colegul tău, Ivan Yakovlich, i-a spus despre tine, autorului necunoscut al lui Notes on Zamoskvorechye Și nu ești jignit, iar afacerea mea este o parte POVESTEA LUI IVAN IAKOVLEVICH Dintr-un manuscris găsit Ar fi trebuit să te uiți la Ivan Yerofeici acum zece ani, - începu Ivan Iakovlich, - dacă era la fel ca acum Ce a fost vioi, cu ce abilități! Se pare că cum să-i dea acestui om o educație decentă, așa că ar fi procuror-șef Un dezavantaj la el, personajul este foarte slab; de aceea moare Tatăl său nu era un om bogat, l-a învățat, după cum se spune, cu bani de aramă și l-a trimis la noi în instanță Și după ce a hotărât ceva, el însuși a murit brusc Dacă tatăl lui ar fi trăit încă cinci ani, poate că nu ar fi fost ceea ce este acum Și apoi Ivan Yerofeici a rămas fără niciun sprijin, bătrâna mamă era o femeie slabă, de parcă un fel de intimidată, defunctul, să spun adevărul, era un tip dur, mai ales beat În fiul ei, ea nu a căutat sufletul, l-a numit Vanechka, înțeleptul Ea a spus doar cuvinte despre Vanechka: "Ce tip deștept este, ce om de afaceri, cum mă iubește, cum mă face să mă simt în

largul meu " Iar Vanechka a început să se prostească Banii care au rămas după tatăl erau în mâinile lui; pai se stie chestia, tanar, nu avea vointa inainte, unde putea fi stapan! Aici a început să poarte veste și cravate la modă de tot felul de culori diferite, a mers de la curte la tavernă la micul dejun, a început să călătorească acasă în taxiuri strălucitoare Și avem un popor, știi ce fel: aceiași oameni care l-au lăudat în ochii lui și au mers la micul dejun cu el pe cheltuiala lui, se vor aduna în grămadă, și chiar vor râde de el; păcat, spun ei, e prea mic, tot e prost Și mai ales unul i-a făcut mult rău Aveam un oficial, s-a pozat ca un aristocrat; așa că s-a atașat de Ivan Yerofeici: prost Totuși, spune, am nevoie de el spectacol de lumini Și i-a arătat lumina Odată vine la mine Piotr Ivanovici, un vecin A auzit, spune el, cum a început Ivan Erofeich să meargă? Si ce? - Eu vorbesc De curând, spune el, trei sute de ruble au rămas cu țigani într-o seară De la cine ai auzit? Îi spun lui Cum de la cine? - spune el, - da, Grisha a fost cu el A venit, spune el, acasă este un bețiv Am fost la el, știi, și am strigat: cum, se spune, îndrăznești să vii acasă într-o asemenea stare De ce, spune el, draga mea, pentru că nu am băut singur; Ivan Yerofeich i-a tratat Și apoi să spun, un tânăr, de ce să nu bea, dacă cineva se va trata: sună-mă, și m-aș duce Văd că lucrurile stau rău; i-a spus totul mamei lui ca să-l oprească cumva Chiar mi-a părut rău pentru bătrână, dar nu era nimic de făcut Așa că a plâns, a plâns și s-a hotărât să se căsătorească cu el, poate, spun ei, se va așeza și și-a găsit o mireasă Deci, domnule, mama mea a conceput ideea de a se căsători cu Ivan Erofeici Da, aici a ieșit din nou necazul: cumva a reușit să se îndrăgostească de o țigancă Și acest popor, știi ce! O vor duce până la oase Ne-am gândit că aici Ivan Yerofeich al nostru va dispărea complet; și a părăsit serviciul Da, slavă Domnului, nu au durat mult Și Nadya, să spun adevărul, era atât de drăguță, și era o țigancă în ea, era atât de albă, și ochii ei erau negri și genele atât de lungi Nadya a fost sunata Ei bine, a fost aici înainte de căsătorie? Așa că au afacerea asta cu mireasa și ceva a mers prost Știi, este soarta Iar bătrâna a vrut dureros să se căsătorească cu el Apoi s-a supărat pe țigan I-a cumpărat un ceas de aur, cercei și asta și asta; Da, așa cum doriți, dar ochii nu sunt mai sus decât fruntea S-ar fi gândit: ce este el, deci, un băiat, s-ar putea spune, fără să însemne nimic; nu are patrii nici Oryol, nici regiunea Moscovei; Nici bilete de amanet nu erau Deci unde este! Știți proverbul: bun, dar nu al nostru Dar cum o secretară s-a logodit și i-a cumpărat Nadiei o casă cu douăzeci și cinci de mii, așa că lucrurile s-au dovedit mai curate Aici Ivan Yerofeich a început să se simtă foarte trist, chiar a vrut să meargă în Caucaz pentru a sluji; Da, mama m-a convins Da, n-ar fi plecat; El este deci, m-am gândit cu durere De parcă ar fi fost un copil, nu era nimic permanent în el La scurt timp după aceea, a murit și mama lui În Zamoskvorechye au spus că a fost din nefericire, dar să spun adevărul, a fost de la bătrânețe Ivan Erofeich a rămas orfan Puținii bani pe care i-a lăsat tatăl său nu au durat mult Aici a început să lucreze A început să se implice Și avea capacitatea de a face asta Timp de trei ani a fost angajat în afaceri zi și noapte, când în prezență, când acasă În toți acești trei ani, s-a distanțat complet de toată lumea Obișnuia să stea în dulapul lui făcând afaceri și nu l-ai scoate niciodată de acolo Și apartamentul lui era atât de murdar, de gunoi Cumva, știi, a încetat complet să aibă grijă de sine; așa a devenit neîngrijit, doar despre o afacere și gândește Aici a început să se țină de vodcă, dar la urma urmei, este imposibil fără ea, stai, stai peste ceva, capul se va învârti; ai nevoie de ceva care să

te distreze, dar când bei-το, totul pare să fie mai distractiv Ei bine, da, și o astfel de companie, toți oamenii beau; se vor aduna cinci oameni, cum să nu bei prea mult! Trei ani mai târziu a fost numit șef al grefierului; a primit bani în plus Dar până atunci Ivan Erofeici se obișnuise cu slăbiciunea și așa a rămas în el; iar cu prima ocazie a băut banii în plus cu tovarășii săi, și uneori singur - și acest păcat a fost dus mai departe de el În acest moment, i s-a întâmplat un incident Mutându-se din apartament, din colț în colț, a ajuns pe Zatsepa, în casa burgheziei Mavra Guryevna (după pronunția comună a Agurevnei) Kozyrnaya Acest lucru l-a terminat complet Mavra Agurevna era văduvă și o femeie atât de săracă Ei bine, lasă-mă să-ți spun mai întâi despre asta Mavra Agurevna era orfană, dintr-o familie de negustori și locuia peste râul Moscova în grija unchiului ei, un negustor, un iepure de câmp Unchiul ei era un om foarte bogat, dar trăia simplu, mânca cu o lingură de lemn, dintr-o cană de lemn, mătura el însuși curtea și purta cheile la brâu Mavra Agurevna avea de bani depusi pe numele ei la Consiliul de Administratie, iar unchiul ei i-a promis ca ii va da inca Mulți oameni au urmat-o pe această Mavra Agurevna, doar că ea nu a cedat nimănui, ci s-a căsătorit din dragoste cu negustorul Kozyrnov Aceasta Co Zyrnoy avea două magazine de tutun peste râul Moskva, mergea într-o haină albastră de cazac și pantaloni de pluș, cânta foarte bine la torban și era un petrecăr groaznic El a încălcat de mai multe ori zestrea Mavrei Agurevna, iar ea întotdeauna, după cum se spune, îi dădea o trăsură Mavra Agurevna nu numai că nu i-a dat banii ei, dar l-a și jefuit adesea Mavra Agurevna avea o capacitate deosebită de a ascunde bani; Se întâmpla ca Kozyrnoy, cu mahmureală, să sape prin toate nurcile de șoarece din casă și să nu găsească nici măcar un ban Dar Kozyrnoy nu s-a rătăcit; avea ocazia să fie mereu beat De aceea a avut șansa să fie iubit de copiii negustori și funcționari Se plimbau pe undeva, cordiali, acum trimit după el ca să le cânte torbanul maghiar Așa că aici nu i-a părut rău pentru vina altcuiva Și cum sa întâmplat foarte des, așa că a băut el însuși complet, da, trebuie să fi murit din asta Mavra Agurevna a fost o femeie, nu o gafă, ea, devenită văduvă, și-a aranjat afacerile în cel mai bun mod posibil După ce a adus totul în numerar, ea le-a dat încet-încet cincizeci, o sută, două sute de ruble fiecare, împotriva unor gaj sigure, și a trăit fericită pentru totdeauna Căsuța ei era plină de lucruri de tot felul: erau pian, și mese, și comode, pe mese erau ceasuri de diferite forme; în colțurile de sub cearșaf atârnau paltoane, paltoane calde și reci, argint în dulapuri, lenjerie de masă și, într-un cuvânt, tot ce poate amanet o persoană la nevoie Și toate acestea s-au întors rar proprietarilor și, în cea mai mare parte, au trecut în mâinile comercianților, prieteni ai Mavrei Agurevna Și ea însăși era albă, dar roșie și atât de agilă Mergea în rusă, în batic; obișnuia să lege o batistă cu un arc, dar cumva puțin în lateral, îmbrăcați o haină de mătase și ciorapi albaștri cu săgeți - doar o sărbătoare pentru ochi! Mergea ca o lebădă înoată Aici s-a mutat Ivan Yerofeich Încetul cu încetul, Mavra Agurevna îl luă în brațe Da, nu a fost surprinzător să faci asta: ea era atât de plină de viață, iar el era atât de letargic încât nu putea trăi fără dădacă Adevărat, proverbul spune că omul propune, dar Dumnezeu dispune Ivan Yerofeici obișnuia să construiască castele în aer: așa voi trăi și așa sunt Îl întrebi, s-a întâmplat, că, se spune, tu, Ivan Yerofe ich, stai la serviciu; nu te interesează o persoană, ceea ce, spun ei, înseamnă să te sinucizi în zadar Cum, spune el, degeaba! Ei bine, spune el, acum pentru serviciu, vei dispărea complet Dar, spune el, ajung să cunosc bine problema, ca să pot ocupa

un loc mai vizibil Apoi, spune el, mă căsătoresc Știi, el spune că nu pot trăi fără femeie: vezi ce curvă sunt, nu am nicio comandă Nimeni nu mă poate opri sau mângâia Uneori vin astfel de gânduri, pentru care, spun ei, trăiesc în lume Și dacă aș avea o soție tânără, aș iubi-o, aș prețui-o, aș încerca să-i fac fiecare plăcere Da, și mi-aș aminti încă o dată despre mine, mă priveam adesea în oglindă Începeam să economisesc bani, făceam o cunoştinţă, începeam să merg cu soţia mea la teatru, la plimbare O, spune Ivan Iakovlich, cât m-ar iubi o femeie decentă, Dumnezeu știe ce n-aș face pentru ea Și acum nu mai am chef să mă uit la nimic Stai acasă în halat și sorbi; dar continui asa si, poate, vei disparea cu totul Ivan Erofeich s-a gândit bine, dar nu este cazul la noi dincolo de râul Moscova La noi, tinerii funcționari nu se căsătoresc, pentru că nu există nimic care să-și întrețină soția, pentru că nimeni nu dă o mireasă decentă pentru un asistent junior șefului funcționarului Deci, pe de o parte, viața lui Ivan Erofeici s-a îmbunătățit Camera lui era curată, purta mereu o cămașă albă în față, masa era bună, uniforma lui era curățată Dar, pe de altă parte, nu se poate spune că a fost bine Mavra Agurevna le-a poruncit atât de mult încât a fost un miracol Pe vremuri îl trimitea la un magazin pentru ceva și se ducea, fără să îndrăznească să nu asculte Corect, a devenit atât de letargic Și Mavra Agurevna era obișnuită să privească lucrurile altora ca pe proprietatea ei și îl trata de parcă cineva i-ar fi gajat Ea l-a jefuit de bani, spunându-i că este pentru binele lui, că îi va bea Foarte rar îi permitea să-și viziteze camarazii, apoi o perioadă de timp, și îl mustra îngrozitor când întârzia Vodca i-a dat o anumită porție și nu mai mult sub nicio formă De două sau trei ori pe an îi permitea să invite camarazi, apoi se ascundea undeva sau plecat din curte Uneori, seara, Ivan Yerofeich se va simți trist și va începe să-i explice Mavrei Agurevna de departe, în diverse indicii, că un astfel de funcționar este un om de naștere, că nu a mai fost cu el de mult timp, că nu va cheltui mai mult de cincizeci de ruble pe un taximetrist și va veni în propria sa formă și nu mai târziu în ceasul zece La aceasta Mavra Agurevna îi răspundea de obicei că, dacă n-ar avea ce face, ar fi mai bine să trimită după un vecin și să facă prostii seara decât să bea La urma urmei, să spun adevărul, domnule: cu siguranță este mai bine să faci proști decât să te îmbăți Și din partea asta, Mavra Agurevna era absolut chiar în fața lui Și totuși este neplăcut Imaginați-vă în locul lui Ivan Yerofeici: la urma urmei, un funcționar, domnule, a trăit până la treizeci de ani, nu un fel de băiat și să nu aibă vreo testament în nimic! Și apoi, gândește-te, nu este un fel de iobag Dar ce ai de gând să faci cu el, era un personaj atât de slab A iubit-o, sau ceva, chiar a făcut-o, sau s-a pierdut complet, chiar nu știu S-a întâmplat că, părăsind prezența, să-l poftești să ia masa într-o cârciumă, iar el a trebuit să refuze, pentru că îi era frică să nu întârzie și că Mavra Agurevna nu-l va lua prea mult Oricât de grea i s-ar părea această robie, dar totuși, fără tragere de inimă, se putea suporta Dar iată necazul: camarazii lui au început să râdă de el Un oficial inactiv a făcut o poză în care și-a imaginat cum Mavra Agurevna îl trăgea pe Ivan Erofeici de creastă și îi spunea: "O, somnorosule! și te numești funcționar!", iar el, în genunchi, spune: "Vinovat! Nu voi!" Toată lumea a râs de această poză; s-a mutat de la o masă la alta în instanță și chiar a primit un zâmbet amabil de la secretară Ei bine, acest lucru l-a stânjenit complet pe Ivan Yerofeyich și o astfel de viață l-a dezgustat, dar cumva nu a avut puterea să scape din această nenorocire Așa că a început să se gândească din ce în ce mai departe, din ce în ce mai mult - a devenit atât de trist În sfârșit, iată ce s-a întâmplat A

fost vară Într-o dimineață, Mavra Agurevna, după ce l-a încredințat pe Ivan Erofeici în grija bucătarului, s-a dus la Treime Ivan Yerofeich a devenit cumva mai vesel decât de obicei; glumea cu tovarăşii săi, glumea, râdea, ceea ce nu i se întâmplase niciodată; ne-am gândit, am crezut că este sa întâmplat cu Ivan Yerofeitch; a aflat cu forţa de la el că Mavra Agurevna plecase la Treime Într-o zi a mers să ia masa cu noi la Maly Moskovsky Aici noi, ca să mărturisim, am băut, ca de obicei Am avut o conversație mare, au început să râdă de Ivan Yerofeich, că nu știa să facă față unei femei, că era pantof și așa mai departe Și el era în stare de ebrietate Nu, spune el, domnilor, nu vreau să mai locuiesc dincolo de râul Moscova, în seara asta, spune el, mă mut; Eu, spune el, sunt un maestru al cuvântului meu Vino, Ivan Yerofeitch, la mine, îi spun Dacă te rog, frate, spune el, astăzi mă mut Încă, spune el, nu știi ce sunt; Mi-am spus: "Ajunge, Vanka, nu te mai prostește, spun, ei bine, este de ajuns și va fi " Într-adevăr, s-a ținut de cuvânt Întors acasă la Vecernie, l-a trimis pe bucătar undeva, și-a împachetat lucrurile într-un taxi și s-a dus la mine Și apoi am locuit cu Kharitonya în Ogorodniki Mai târziu mi-a spus că tot drumul a tremurat, ca de febră, că îi era frică să se uite înapoi la Zamoskvorechye, de parcă ar fi comis un fel de crimă acolo Îndemna un taxi în fiecare minut; i se părea că de la Zamoskvorechye i-au ajuns cuvintele: "Ivan Erofeich! Ivan Erofeich! Și unde te duci, dragă?" În sfârșit, a ajuns cumva la apartamentul meu Și am făcut petrecere, adică nu tocmai bal, atacuri, cu ocazia zilei de vineri Mâine, spun ei, este sâmbătă, o zi neînsoțitoare, așa că se poate face Oficialii tineri au jucat preferință pentru un ban în argint; iar noi, cei mai mari, stăteam la pumn Deodată intră Ivan Yerofeich Iată-mă, spune el, da, atât de inteligent, atât de distractiv m-am înșelat Au început glumele, iar Ivan Yerofeich nu a rămas în urma celorlalți Totuși, se vedea că această veselie era falsă în el și că inima îi era foarte agitată Cărțile au fost aruncate; a început cercul; o chitară zdrăngăni, iar Ivan Yerofeich a fost primul care a cântat: "Am stat lângă vale" Apoi sala de dans a continuat, iar Ivan Erofeich a fost primul care a dansat Taverna împotriva birourilor guvernamentale - Să-l luăm pe A N Ostrovsky mers Vă spun că m-am înșelat În cele din urmă, de fapt, părea să aibă o inimă mai liniştită Iată, s-a gândit: o să beau o băutură bună, poate că va trece! Dar acest remediu l-a înșelat; tot ce a ascuns în inima lui a vărsat pentru ca toți să audă Judecă, oameni buni, judecător, spuse el Ce este cu adevărat Nu sunt un fel de iobag, se pare Eu, spune el, sunt funcționar și, cu excepția superiorilor mei, nu sunt supus nimănui Asta e tot aici Și nu vreau să cunosc pe nimeni! Sunt o persoană nobilă Ce este ea pentru mine? Eu zic că nu vreau să o cunosc Ea nu este soția mea să-mi poruncească E un lucru cunoscut, nu nevastă, îi spun eu, bine, lasă-o, Ivan Erofeich, bine, scuipă pe ea; mult din acest gunoaie Nu, stai, zice Ivan Erofeich, doar ascultă ce-ți spun: adică nu e soția mea; Ei bine, să zicem că nu o soție, ci un frate, este mai bună decât o soție Unde este sotia! Draga mea mamă nu va face pentru mine ceea ce a făcut pentru mine! Și cum, spune ea, am acționat împotriva ei! Ei bine, spune-mi, spune ea, ce am făcut împotriva ei! Oamenii nobili fac asta? Dar nu, el spune că nu! Un cizmar o va face; vreun ticălos Deci, se dovedește că eu, spune ea, sunt un ticălos împotriva ei Am început să râdem de el, că era femeie, că Mavra Agurevna îi măsura vodcă cu degetele Au început să-i spună că acum nu-l lăsăm să meargă la Mavra Agurevna, oricât ar plânge Printre noi era un astfel de excentric, a început să-l imite pe Ivan Yerofeici, și-a atârnat buzele și a izbucnit în plâns "La revedere", spune el,

Mavra Agurevna! La revedere, porumbelul meu! Aici era Ivan Yerofeich din nou umflat Eu, spune el, nu mi-e frică de nimeni; Eu, spune el, sunt propriul meu stăpân Și apoi, știi, cumva o face brusc, și din nou pentru a lui Și să nu te oprești, spune el, fratele nostru este imposibil; ei bine, zice el, o să te îmbăți și o să ieși la drum, și nu seamănă cu nimic Iată-i, spune el, stau la Poarta Iberică, uită-te la ei Nu te vei descurca curând: un porc sau un om Și, știi, în lacrimi Chiar și era păcat să mă uit la el L-am forțat să coboare Iar în vis-το tot spunea: Eu sunt funcţionar, nu iobag; iar din ce în ce mai mult mi-am adus aminte de Mavra Agurevna Așa că a rămas cu mine; si a stat sambata si duminica tânjeam puțin, dar l-am tot distrat cumva Vom juca cărți, apoi ne vom plimba Duminică seara am avut o problemă Ivan Yerofeich stătea întins pe canapea, iar eu stăteam lângă fereastră; a fost o seară atât de minunată, cânta muzica undeva în depărtare; a început să crească timp de o lună, așa că m-am uitat Și era prea târziu Deodată aud o conversație la cabină Și lângă noi era un stand, domnule Paznicul era o creastă, dar atât de excentric încât nici nu-l întrebi, nu știe nimic Avea și o astfel de vorbă: "Dar cum îl cunoști, ce nu știi " Dreptul, ca un fel de filosof, stă pe un singur lucru, că nu știe nimic și îi este imposibil să știe; iar dacă știe ceva, e cumva din întâmplare Uneori îl întrebai în glumă: ce mai faci, frate, aici de cincisprezece ani, dar nu știi nimic Și se va uita la tine, și chiar te va zâmbi: ce, se spune, tu, domnule, ești prost; cum poți ști ceea ce nu știi Aici văd ce fel de conversație la stand Văd o femeie care îl întreabă pe paznic: unde locuiește Ivan Yakovlich aici? Și, spun ei, este vorba despre mine, mă gândesc în sinea mea, voi asculta ce se va întâmpla în continuare Paznicul are un singur răspuns: că Dumnezeu îl cunoaște, cum să-l cunoști, ceea ce tu nu știi Ceai, vezi, îi spune ea, dimineața se duce la prezență Uniforma lui este atât de verde, cu nasturi strălucitori Și cum, spune el, să-l cunoască; multe, spune el, se plimbă pe aici în uniforme Cine îl cunoaște! Spune-mi, zice, cavaler, fă-mi o favoare, dezleagă-mă, caut de seară, am plecat din Zatsepy Văd că paznicul va spune același lucru, i-a strigat de la fereastră: Eu, se spune, Ivan Yakovlich, ce vrei? În mai puțin de un minut, dragul meu domnule, s-a trezit în camera noastră Uite, aceasta este Mavra Agurevna Ivan Yerofeich a înghețat așa: nici viu, nici mort, un om complet fără limbaj Așa că tu, a început ea, pentru pâinea și sarea mea și pentru o inimă bună fă cu mine Uite unde te-a adus cel care nu este ușor! Mă uit de la Vecernie, mă plimb de la Hooks! Iar lacrimile ei au curs în trei pârâuri Ivan Yerofeici a vrut să spună ceva, dar limba nu s-a mișcat Spune-mi, spune el, barbare, vrei să mă părăsești complet, sau ceva? Deci nu, spune el, nu voi permite, nu îmi voi permite să fiu jignit Ca să râzi de mine, de văduva fără apărare, după! tu du- mic, spune că ai găsit un prost? Nu, spune el, stai, nu a atacat un astfel de om Nu vei scăpa de mine ieftin Vrei, spune el, să merg mâine la enaral tău? Ce ai de gând să faci aici? exista o astfel de femeie Și așa l-a dus pe Ivan Yerofeici la Zatsepa Apoi, ca pedeapsă pentru fuga, l-a obligat să se căsătorească cu ea Aici era complet pierdut, a început să bea mult, a început lucrurile Dar Mavra Agurevna a ridicat nasul Sunt oficial, spune el Am, spune, un soț nobil Am început să merg cu șepci; la liturghie îi dă soțului ei haina să-l păstreze; Nu îi dă niciun ban lui Ivan Yerofeicici În fiecare primă zi, ea însăși merge la tribunal și stă în sala de așteptare, așteptând ca Ivan Erofeich să-i primească salariul, chiar acolo, fără să-l lase să iasă din instanță, și să i-l ia Da, din păcate, au și patru copii Iar Ivan Yerofeici se îmbolnăvise dureros și începu să se agațe ferm de

bănuț Deci, tată, tu și Ivan Erofeich, același care se plimbă prin Zamoskvorechye într-un pardesiu atât de ciudat Notă a găsitorului manuscrisului Există trei astfel de paltoane rămase în urma râului Moscova; unul cu Ivan Yerofeici, celălalt cu un anume negustor care a trăit decent până la vârsta de patruzeci de ani, adică după obiceiul strămoșilor, dar s-a dus la bătaie la patruzeci și unu Și-a bărbierit barba, și-a cusut o rochie care era la modă la acea vreme, între care acest pardesiu, a început să meargă la teatru și așa mai departe Apoi s-a așezat din nou, și-a crescut barba și de zece ani trăiește din nou în pace și cu decor; abaterea lui ar fi fost uitată de mult peste râul Moscova, dacă nu ar fi pardesiul pe care îl poartă Al treilea pardesiu este purtat de basul unor corişti Zamoskvoretsky Zamoskvorechye într-o vacanță Când avem o vacanță peste râul Moscova, acum este atât de evident Și oriunde ai veni, omule, acum vei ști că avem vacanță În primul rând, pentru că veți ști că veți auzi un sunet gros și continuu în toată Zamoskvorechye În al doilea rând, pentru că aflați că peste tot Zamoskvorechye miroase a plăcinte - Moscova în rusă ii gsraiure ^ Trebuie remarcat aici că nicăieri nu există clopote atât de mari și zgomotoase ca noi peste râul Moskva și nicăieri altundeva nu se coc astfel de plăcinte, al căror miros se răspândește peste tot blocul Din această parte, numai Taganka este similară cu Zamoskvorechye Dar voi descrie, întâmplător, ziua sărbătorii de la început până la sfârșit în ordine Sărbătoarea noastră începe la ora patru dimineața: la ora patru toți oamenii cumsecade, treziți din somn, merg la liturghie Vizitatorii care participă la cine devreme aici diferă foarte mult de la vizitatori la cei târzii Primii sunt în mare parte oameni respectabili: negustori, funcționari în vârstă, negustori bătrâni și oameni de rând În general, toți bătrânii din familie merg la Liturghie devreme Și aici nu veți vedea ținute multicolore, sau o imitație caricaturală a înaltei societăți, ci dimpotrivă, evlavia și smerita evlavie egalizează toate gradele și chiar fizionomiile Aici nu există locuri de cinste pentru persoane onorabile, unde cineva stă, și se roagă acolo Iată că vine un negustor, un milionar, o persoană de onoare, se roagă, toată lumea se înclină în fața lui, iar acum ultimul său muncitor, căruia îi este mereu curtea din spate, intră, s-a înclinat de trei ori, și-a scuturat buclele și a început să se încline înăuntru toate direcțiile și toată lumea se înclină în fața lui Și cât de solemn în tăcerea și pe jumătate de lumină ale liturghiei timpurii curg din altar strigăte puternice de adevăr etern Dar apoi pleacă liturghia, oamenii părăsesc biserica, încep felicitările, se adună în grupuri, vorbesc despre asta și asta și începe zarva vieții De la liturghie toată lumea pleacă acasă să bea ceai și se bea până la ora nouă Apoi negustorii merg în oraș să bea și ei ceai, iar funcționarii merg la tribunale să pună în ordine ceea ce au lucrat într-o săptămână O parte semnificativă din Zamoskvorechye a mers în oraș: Zamoskvorechye capătă un aspect diferit Încep pregătirile pentru Liturghia târzie: dandii merg la frizeri să-și onduleze părul sau să sufere în fața unei oglinzi, legându-și cravata; doamnele se îmbracă Ce fel de dandi avem în spatele râului Moscova, cum se îmbracă; Aici putem spune asta cu gust Nu ne îmbrăcăm niciodată la modă, ba chiar este considerată indecentă Moda este constantă, inepuizabilă subiectul ridicolului, iar oamenii respectabili, la vederea unui bărbat îmbrăcat într-un costum modern, clătină din cap cu un zâmbet de regret; înseamnă: o persoană pierdută Mai bine fii bețiv, dar nu te îmbrăca la modă Nu numai aici dincolo de râul Moscova, ci și în restul Moscovei, nu toată lumea înțelege că moda este același progres, deși pur factual, inconștient, dar totuși progres Și încearcă să convingi de acest lucru,

așa că vei fi considerat un liber gânditor și un ateu Și avem concepte complet ostile ale modei dincolo de râul Moscova Noi spunem: "De unde ai luat-o, încât am început să mă desfigurez - talia știe de unde; ce fel de clovn sunt eu să imit moda Trebuie să fii capabil să te îmbraci după fața ta, ceea ce se potrivește cuiva Și se îmbracă În costumele invenției sale De exemplu, o haină de ploaie verde și o șapcă albă fără vizor sau un frac îngust, pantaloni infinit de largi și o pălărie de paie Și cu ce zâmbet solemn, cu ce privire mândră, un bărbat îmbrăcat până la față se plimbă prin Zamoskvorechye; în timp ce în sufletul unei persoane care își îmbracă un frac sau redingotă la modă are loc o dramă; se urcă la oglindă de vreo cinci ori să vadă dacă este amuzant; dacă se duce undeva, se strecoară deoparte, ca un contrabandist; dar uită-te la el cu atenție, ca să-i fie rușine de moarte Dar despre modă altădată, iar acum despre vacanță Dar îmi pare rău, scuzați-mă, trebuie să spun ceva despre ținutele pentru doamne Veți vedea adesea un negustor într-un costum de pe vremea lui Ivan cel Groaznic, iar lângă el este soția sa, îmbrăcată după ultima poză pariziană Cu toate acestea, acest lucru nu se poate spune despre toată lumea și există excepții magnifice Unele doamne tind să schimbe costumele la modă adăugând ceva din propria lor invenție Acest lucru se face de obicei în acest fel: vin la magazin, aleg o pălărie, șapcă sau manta, încearcă de mai multe ori, se uită la el din toate părțile și spun că este foarte simplu și spune-le să adauge ceva cu ele - flori sau panglici, astfel încât să fie mai elegant Și mai inteligent înseamnă că avem mai colorate Consider util să spun că unele doamne au o afecțiune deosebită pentru alte culori, unul iubește trei culorile, celelalte patru: și orice ar îmbrăca, toate culorile lor preferate sunt cu siguranță prezente pe costumul lor Fetele sunt împărțite în două jumătăți în ceea ce privește culorile: unora le place albastrul, în timp ce altora le place rozul De asemenea, tinerii nu sunt complet indiferenți față de culoarea albastră, iar pe rare nu veți găsi nimic albastru Motivele pentru aceasta, cred, sunt următoarele În primul rând, culoarea albastră este culoarea raiului, iar sufletul într-o stare nevinovată se află într-o relație de prietenie cu azurul raiului; în al doilea rând, albastrul înseamnă fidelitate Cu toate acestea, doar presupun, dar nu îndrăznesc să spun sigur Deci, domnule, încep slujbele târzii - acolo veți vedea atât un dandy îmbrăcat până la față, cât și o soție de negustor mili color um Prânzul continuă până la ora unu Apoi toată lumea merge la cină; până atunci oficialii și comercianții se întorc din oraș De la prima oră până la al patrulea ceas străzile sunt goale și tăcerea domnește; la această oră toată lumea ia masa și apoi se odihnește până la vecernie, adică până la ora patru La ora patru se aude murmurul samovarelor în toată Zamoskvorechye; Zamoskvorechye se trezește și se întinde Dacă este vară, atunci toate ferestrele din case sunt deschise pentru răcoare, se fac poze de familie la fereastra deschisă în jurul samovarului în clocot Mergând pe stradă la această oră a zilei, puteți admira aceste tablouri în dreapta și în stânga În dreapta, la fereastra larg deschisă, un negustor cu o barbă stufoasă, în cămașă roșie pentru lejeritate, cu un calm imperturbabil distruge umezeala clocotită, mângâindu-și din când în când trupul în diferite direcții: asta înseamnă că a mers la suflet, că este, prin toate venele Dar în stânga, un funcționar, pe jumătate acoperit de prostii, în halat tătăresc, cu pipa lui Jukov la tutun, sorbiește acum ceai, apoi inspiră și suflă fum în bucăți Apoi ceaiul este îndepărtat, iar cei care îl beau rămân la ferestre pentru a se răcori și a respira aer proaspăt Oficialul din spatele prostiei ia chitara și cântă: "Cine ar putea iubi

atât de pasional", iar negustorul în cămașă roșie ridică o piatră sau o greutate de douăsprezece lire De ce i-ti este frica? Cum să nu-ți fie frică: de ce Îmbrăcat strălucitor - Nota ed dar are o piatră în mâini - până la urmă, acestea sunt glume proaste Nu, nimic, nu-ți face griji! Este un cetățean pașnic Uite: lângă el, pe fereastră, într-o pungă de pânză, opt kilograme de nuci Face clic pe ele, acum unul câte unul, apoi brusc două sau trei, - face clic pe el însuși și nu vrea să cunoască pe nimeni Nu, te rog nu-ți face griji După vecernie, oamenii bogați (adică cei care au propriii cai) merg la plimbare în Parc sau Sokolniki, iar familii întregi care nu au proprii cai merg undeva pe jos; mergeau la Neskuchnoe, iar acum la cimitirul Danilovskoye Și dacă vacanța este iarna, ei petrec timp în familie Nu există absolut nicio societate, ei nu merg la teatru Doar dacă în perioada Crăciunului și la Maslenița, apoi iau o cutie și invită toate rudele și prietenii cu ei Urmărește plimbare: sirenă, pastile, mormântul lui Askold și multe altele Ceea ce este și mai remarcabil este că vodevilul dat după piesa este considerat o continuare a acesteia Se culcă la ora nouă, iar la ora nouă toată Zamoskvorechie doarme Nu este nimeni pe stradă în afară de câini Nu căuta un șofer A K Tolstoi PRINȚUL SILVER (Fragmente) capitolul DRUZHINA ANDREEVIC ȘI SOȚIA SA Dacă cititorul ar putea călători în urmă cu trei sute de ani și ar putea privi din clopotnița înaltă la Moscova de atunci, ar găsi în ea puțină asemănare cu prezentul Malurile râului Moscova, Yauza și Neglinnaya erau acoperite cu o multitudine de case de lemn cu scânduri sau acoperișuri de paie, în mare parte înnegrite de timp Printre aceste acoperișuri întunecate, zidurile Kremlinului, Kitay-gorod și alte fortificații care au apărut în ultimele două secole s-au albit și înroșit puternic Multe biserici și clopotnițe și-au ridicat capetele aurite spre cer Ca niște pete mari verzi și galbene, între case se vedeau crângurile dese și câmpurile acoperite cu pâine Poduri vii nesigure treceau peste râul Moscova, tremurând violent și acoperite cu apă când căruțele sau călăreții treceau peste ele Zeci de roți de moară se învârteau pe Yauza și pe Neglinnaya, una lângă alta Aceste plantații, câmpuri și mori din mijlocul orașului au dat Moscovei de atunci mult pitoresc Era deosebit de distractiv să privești mănăstirile, care, cu garduri albe și grămezi pestrițe de capete colorate și aurite, păreau a fi orașe separate Mai presus de toate aceste confuzii de biserici, case, crânci și mănăstiri, bisericile de la Kremlin s-au ridicat cu mândrie și Biserica Mijlocirea Maicii Domnului, recent terminată, pe care Ioan a întemeiat-o acum câțiva ani în amintirea cuceririi Kazanului și pe care o cunoaștem acum sub numele de Sfântul Vasile Preafericitul Mare a fost bucuria moscoviților când în cele din urmă a căzut schela care acoperea această biserică și a apărut în toată splendoarea ei bizară, sclipind de aur și culori și surprinzând ochiul cu o varietate de decorațiuni Multă vreme oamenii nu au încetat să se minuneze de iscusitul arhitect, mulțumind lui Dumnezeu și slăvind pe țar, care a oferit ortodocșilor un spectacol nevăzut până atunci Alte biserici din Moscova au fost, de asemenea, bune Moscoviții nu cruțau nici ruble și nici osteneli pentru splendoarea caselor lui Dumnezeu Peste tot erau vizibile culori scumpe, aurire și icoane mari în aer liber la înălțimea umană Ortodocșilor le plăcea să împodobească casele lui Dumnezeu, dar, pe de altă parte, le păsa puțin de aspectul caselor lor; aproape toate locuințele lor au fost construite ferm și simplu, din bârne de pin sau stejar, nici măcar învelite cu scânduri, după un vechi proverb rusesc: o colibă nu este roșie cu colțuri, ci roșie cu plăcinte O casă a boierului Druzhina Andreyevich Morozov, pe malul râului Moscova, s-a remarcat prin

frumusețea sa deosebită Buștenii de stejar erau perfect rotunzi și uniformi; toate colțurile sunt tăiate într-o labă, casa turnată în trei locuințe, fără a număra camera Acoperișul cu balamale deasupra pridvorului abrupt era susținut de stâlpi artistici cu burtă și avea sculpturi fine Obloanele erau vopsite cu pricepere cu flori și păsări, iar ferestrele lăsau să intre lumina lui Dumnezeu nu prin bule plictisitoare, ca în majoritatea caselor din Moscova, ci prin mica pură, transparentă Într-o curte largă stăteau servicii, cămare, uscătoare, un porumbar și un dormitor de vară boieresc Alăturat curții, pe de o parte, se afla o biserică din piatră de casă, iar pe cealaltă, o grădină spațioasă, înconjurată de o palisadă de stejar, din spatele căreia se înălța un frumos leagăn, tot cu modele și picturi Într-un cuvânt, casa a fost construită spre glorie Da, și era cineva pe care să construiască! Boyarin Druzina Andreevici, corpul corpul, de temperament, în ciuda anilor înaintați, s-a căsătorit recent cu prima frumusețe din Moscova Toți au fost uimiți când Elena Dmitrievna, în vârstă de douăzeci de ani, fiica sensului giratoriu Pleshcheev-Ochin, care a fost ucisă lângă Kazan, s-a căsătorit cu el Un astfel de mire nu i-a fost prezis de către cei de la Moscova Dar Elena era de vârstă căsătorită, fără tată și mamă; iar frumusețea fetei, cu obiceiurile nelegiuite ale noilor favoriți regali, i se întâmpla mai des în necaz decât în bucurie Morozov, căsătorit cu Elena, a devenit patronul ei, iar toată lumea din Moscova știa că nu era ușor să-l jignească pe cel pe care boierul Druzina Andreevici l-a luat sub protecția sa! Înainte de căsătoria Elenei, mulți dintre favoriții țarului au încercat să o facă pe plac, dar nimeni nu a încercat la fel de mult ca prințul Afanasy Ivanovich Vyazemsky Și i-a trimis daruri scumpe, iar în biserici stătea în fața ei, și pe un cal nebun a trecut pe lângă porți și într-o luptă cu pumnii s-a dus singur la zid Nu a avut noroc pentru Afanasi Ivanovici! Matchmakers i-au adus înapoi darurile, iar când s-a întâlnit cu el, Elena s-a întors Fie că s-a întors pentru că nu-i plăcea de Afanasy Ivanovich, fie că în inima fetei era deja o altă iubită, dar oricât de mult s-a luptat prințul Vyazemsky, el a primit întotdeauna refuzuri În cele din urmă, Afanasy Ivanovici s-a înfuriat și a mers să-l bată cu frunte pe țarul Ivan Vasilievici în eșecul său Țarul și-a promis că îi va trimite Elenei Dmitrievna un potrivire Aflând acest lucru, Elena a izbucnit în plâns Am fost cu mama la biserică, am îngenuncheat în fața Maicii Domnului, plâng și mă închin până la pământ Nu erau oameni în biserică; dar când Elena se ridică și se uită în jur, în spatele ei stătea boierul Morozov într-un caftan verde de catifea, într-un terlik de brocart deschis larg "Despre ce plângi, Elena Dmitrievna? întrebă Morozov Recunoscându-l pe boier, Elena a fost încântată El a fost odată în prietenie cu părinții ei, iar acum a vizitat-o și a iubit-o ca pe a lui Elena îl venera ca pe tatăl ei și îi încredința toate gândurile ei; unu Doar că nu am crezut n-a îngropat decât pe unul de la boier; M-am îngropat pe munte, până la moartea lui! Și acum, la întrebarea lui Morozov, ea nu i-a spus acel gând prețuit, ci doar a spus că plângeam că vor veni potrivitorii regali să mă forțeze pentru Vyazemsky! "Elena Dmitrievna", a spus boierul, "ajunge, nu-i place lui Vyazemsky adevărul? Gandeste-te bine Știu că până acum nu era pe placul tău; dar nu ai încă pe nimeni în minte, cred, dar până atunci inima unei fete este de ceară; îndura - îndrăgostește-te! "Niciodată", a răspuns Elena, "nu îl voi iubi niciodată Aș prefera să merg la mormânt! Boierul o privi îngrijorat "Elena Dmitrievna", a spus el după o pauză, "există o modalitate de a te salva Asculta Sunt bătrân și cenușiu, dar te iubesc ca pe fiica mea

Gândește-te, Elena, ești de acord să te căsătorești cu mine, bătrâne? - De acord! Elena a plâns de bucurie și a căzut la picioarele lui Morozov Boierul a fost atins de o vorbă neașteptată, s-a bucurat de încântarea Elenei, nu a bănuit, pe cel bătrân, că este desfătarea unui înecat care apucă un tuf de spini El o ridică ușor pe Elena și o sărută pe frunte "Copilule", a spus el, "sărută-mi crucea ca să nu-mi dezonorezi capul cenușiu!" Jură aici înaintea Mântuitorului! - Jur, jur! şopti Elena Boierul a poruncit să fie chemat un preot, iar în curând a avut loc ceremonia de logodnă; când potrivirii regali au venit la Elena, ea era deja mireasa Druzhinei Andreevici Morozov Elena nu s-a căsătorit cu Morozov din dragoste; dar ea a sărutat crucea pentru a-i fi credincioasă și a hotărât ferm să-și țină jurământul, să nu păcătuiască împotriva stăpânului ei nici prin cuvânt, nici prin gând Și de ce nu ar trebui să o iubească pe Druzhina Andreevici? Adevărat, boierul nu era tânăr; dar Domnul l-a binecuvântat cu sănătate, statură și slavă militară, și voință fermă, și sate, și sate și țări întinse zile dincolo de râul Moscova și cămarele pline cu aur, brocart și blănuri scumpe Domnul nu l-a binecuvântat pe Druzhina Andreevich cu un singur lucru: nu l-a binecuvântat cu milă regală Când Ivan Vasilevici a aflat că potrivitorii lui au întârziat, a ars pe Morozov, a decis să-l pedepsească pe boier; i-a ordonat să-l cheme la masa lui și l-a așezat nu numai sub Vyazemsky, ci și sub Godunov, Boris Fedorovich, care încă nu intrase la onoare și nu avea rang Boierul nu a purtat o asemenea dezonoare; s-a ridicat de la masă: n-ar fi corect ca Morozov să fie mai mic decât Godunov! Apoi țarul a fost cântărit de răutate amară și l-a trădat cu capul lui Morozov lui Boris Fedorovich Boierul și-a dus capul la dușman, dar l-a înjurat crunt pe Godunov și l-a numit cățeluș Și, după ce a aflat despre asta, țarul s-a înfuriat, i-a ordonat lui Morozov să se îndepărteze de ochi și să-și lase părul cărunt până când opalul i-a fost îndepărtat Iar boierul s-a retras de la curte; iar acum merge în haine liniștite cu barba nepieptănată, părul cărunt cade pe o frunte abruptă Este trist pentru boier să nu vadă ochii suveranului, dar nu și-a dezonorat familia, nu s-a așezat sub Godunov! Casa lui Morozov era un vas plin Slugile se temeau si iubeau pe boier Toți cei care veneau la el au fost primiți cu cordialitate Atât prietenii, cât și străinii se lăudau cu bunătatea lui; El a dat tuturor cu cuvinte de bun venit, haine bogate și sfaturi înțelepte Dar nu a mângâiat pe nimeni așa, nu a dat nimănui atât de mult decât tânăra lui soție, Elena Dmitrievna Iar sotia raspundea la mangaiere cu mangaiere si in fiecare dimineata si in fiecare seara ingenunchea mult in figurat si se ruga cu fierbinte pentru sanatatea lui Elena Dmitrievna a fost de vină că, printre discursurile prietenești ale Druzhinei Andreevici, printre rugăciunea caldă în fața icoanelor, tânărul ei cavaler, zburând pe un cal cu catargul ridicat, iar în fața lui regimentele lituaniene alergând în dezordine, deodată a aparut imaginatiei? Elena Dmitrievna a fost vinovată de această imagine Acest cavaler a urmărit-o pretutindeni, atât acasă, cât și în biserică, zi și noapte, și i-a spus cu reproș: "Elena! Nu te-ai ținut de cuvânt ^ nu ai așteptat întoarcerea mea, m-ai înșelat! " O mie cinci sute șaizeci și cinci, douăzeci și patru iunie, în ziua lui Ivan Kupala, toate clopotele Moscovei s-au legănat chiar de dimineață și au sunat neîncetat Toate bisericile erau pline La sfârșitul liturghiei, oamenii s-au împrăștiat pe străzi Tineri și bătrâni, săraci și bogați, au adus acasă ramuri verzi, flori, mesteceni, tuns cu panglici Totul a fost colorat, plin de viață și distractiv Cu toate acestea, până la amiază străzile au început să se golească Încetul cu încetul, oamenii au început să se

împrăștie și, în curând, nu a putut întâlni o singură persoană la Moscova Se făcu o tăcere moartă Ortodocșii se odihneau în paturile lor și nu era nimeni care să-L mânie pe Dumnezeu umblând pe străzi, căci Dumnezeu a poruncit atât omului, cât și oricărei făpturi să se odihnească la amiază; dar este un păcat să mergi împotriva voinței lui Dumnezeu, dacă nu te obligă o chestiune urgentă Deci toată lumea dormea; Moscova părea a fi un oraș nelocuit Doar pe Balciug, în curtea de cană, sau taverna, recent construită, s-au auzit kriivI, certuri și cântece Acolo, în ciuda prânzului, războinicii s-au ospătat, aproape toți tineri, în ținute bogate Erau situate în interiorul casei, și în curte și pe stradă Toți erau beți; altul, întins pe pământul gol, a vărsat un pahar de vin pe rochie; celălalt a încercat cu o voce răgușită să-și tragă camarazii în sus, dar a scos doar sunete înăbușite, neclare Cai înșeuți stăteau la poartă De fiecare şa erau legate câte o mătură şi un cap de câine În acest moment, doi călăreți au apărut în stradă Unul dintre ei, într-un caftan purpuriu cu ciucuri de aur și o pălărie albă de brocart, de sub care se ondulau bucle groase blonde, s-a întors către un alt călăreț "Mikheich", a spus el, "i vezi pe acești oameni beți? - Văd, boiere, mătușa lor e carne de pui! Uite, vânzătorii ambulanți, cum s-au despărțit! - Vezi ce au caii în spatele șeilor? - Văd: mături și boturi de câine, ca tâlharul ăla A devenit, și de fapt, poporul regal, de când se plimbă la Moscova! Ei bine, noi am făcut lucruri, boierule, am gătit terci! Capitolul EXECUŢIE La plecarea ambasadorilor lituanieni, în ajunul zilei stabilite pentru execuția solemnă, poporul Moscovei și-a văzut cu groază pregătirile Pe o piață mare de comerț, în interiorul Kitay-gorod, au fost așezate multe spânzurătoare Printre acestea se aflau mai multe cabane din busteni cu blocuri de tocat Puțin mai încolo, un cazan uriaș de fier atârna pe o traversă între stâlpi De cealaltă parte a cabanelor din bușteni, ieșea un stâlp singuratic, cu lanțuri atașate de el, iar în jurul stâlpilor au grămădit un foc Între spânzurătoare s-au văzut diverse arme necunoscute și au stârnit în mulțime presupuneri înfricoșătoare, din care inima s-a scufundat dinainte Încetul cu încetul, toți cei care veneau să facă comerț în bazar s-au împrăștiat de frică Nu doar piata era goala, ci si strazile din jur Locuitorii s-au închis în casele lor și au șoptit despre evenimentul care urmează Zvonul despre pregătiri teribile s-a răspândit în toată Moscova, iar tăcerea moartă domnea peste tot Magazinele erau închise, nu apărea nimeni pe străzi și doar din când în când se strecoară prin ele mesageri, trimiși cu ordine de la Arbat, unde se opri Ioan în turnul său iubit Nu se auzea alt zgomot în Kitai-Gorod, în afară de zgomotul topoarelor dulgherului și de vocea paznicilor care ordonau lucrarea Când s-a lăsat noaptea, au încetat și aceste sunete, iar luna, răsărind din spatele crenelurilor din Kitay-Gorod, a luminat piața pustie, toată răvășită de țăruși și spânzurătoare În ferestre nu strălucea o singură lumină; toate obloanele erau închise; numai ici şi colo lămpile pâlpâiau slab în faţa imaginilor exterioare ale bisericilor vey Dar nimeni nu a dormit în noaptea aceea; toată lumea se ruga, așteptând zorii În cele din urmă a venit dimineața fatidică și pe cer s-a auzit ciugultul intens al corbilor și al corbilor care, simțind sângele aproape, au zburat de pretutindeni către Kitai-Gorod, s-au înconjurat în turme peste piață și au umilit cruci bisericești, prinți și piepteni de case și spânzurătoarea în sine cu rânduri negre Tăcerea a fost întreruptă de sunetul îndepărtat al tamburinei și al tulumbelor, care se apropia încet de piață A apărut o mulțime de paznici călare, cinci la față Clopotarii au călărit înainte ca să împrăștie poporul și să

elibereze drumul suveranului, dar și-au scuturat degeaba tamburelele și și-au bătut tulumbas cu ceară: nicăieri nu se vedea un suflet viu Însuși țarul Ivan Vasilevici a călărit în spatele paznicilor, călare, într-o ținută mare, cu tolba în șa, cu arcul aurit pe spate Coroana shișak-ului său era împodobită cu un deesis, adică o imagine a Mântuitorului pe smalț, iar pe părțile laterale ale Fecioarei, Ioan Botezătorul și diferiți sfinți Cârpa de șea de sub el strălucea cu pietre scumpe, iar pe gâtul calului negru, în loc de arc, legăna un cap de câine Țareviciul Ioan era vizibil lângă rege, iar în spate călărea o mulțime de cei mai apropiați curteni, trei la rând Au fost urmați de peste trei sute de persoane condamnate la moarte Legați în lanțuri, epuizați de tortură, și-au mișcat greu picioarele, ascultând de paznicii care îi forțau Procesiunea a fost încheiată de un mare detașament de cavalerie Când trenul a intrat în Kitai-Gorod și toată armata, descălecând, s-a așezat la spânzurătoare, John, fără a descăleca de pe cal, a privit în jur și a fost surprins să vadă că nu era niciun spectator în piață - Alungă oamenii! spuse el gardienilor - Nimeni nu se va teme! Spune-le oamenilor din Moscova că țarul își execută răufăcătorii, dar promite milă celor nevinovați Curând, piaţa a început să se umple de oameni, obloane deschise, iar la ferestre apărură feţe palide, timide Între timp, focul, așternut sub ceaun, a aprins, iar călăii s-au urcat în cabanele din lemn Ioan a ordonat ca unii dintre cei mai puțin vinovați să fie scoși dintre cei condamnați - Oameni! - le-a spus tare și distinct, ca să-l audă toți cei din piață, - voi, prin prietenia voastră și pâinea și sarea cu trădătorii mei, v-ați câștigat o executare egală cu ei; dar eu, cu duioșie a inimii, mâhnind pentru nimicirea sufletelor voastre, dragă vouă și vă dau viață, ca să vă ispășiți vina prin pocăință și să vă rugați pentru mine, nevrednic! La un semn al regelui, cei iertați au fost luați deoparte L N Tolstoi RAZBOI SI PACE (Fragmente) Volumul I PARTEA ÎNTÂI XV Contesa Rostova stătea cu fiicele ei și deja cu un număr mare de invitați în salon Contele ia introdus pe oaspeții bărbați în biroul său, oferindu-le colecția sa de vânătoare de pipe turcești Din când în când ieșea și întreba: a venit ea? O așteptau pe Marya Dmitrievna Akhrosimova, supranumită în societate balaurul groaznic, o doamnă renumită nu pentru bogăție, nu pentru onoruri, ci pentru sinceritatea sufletească și simplitatea sinceră a adresei Maria Dmitrievna era cunoscută de familia regală, toată Moscova și tot Sankt Petersburgul știau, iar ambele orașe, surprinse de ea, râdeau în secret de grosolănia ei, spuneau glume despre ea; totuși toți, fără excepție, o respectau și se temeau de ea Într-un birou plin de fum s-a purtat o discuție despre război, care a fost declarată de manifest, despre recrutare Nimeni nu a citit încă Manifestul, dar toată lumea știa despre apariția lui Contele stătea pe un pouf între doi vecini fumători și vorbitori Contele însuși nu fuma și nu vorbea, ci înclinând capul, acum într-o parte, apoi în cealaltă, cu o privire vizibilă Dragon (În continuare tradus din franceză - Notă ed se uita cu plăcere la cei care fumau și asculta conversația celor doi vecini ai săi, pe care i-a înfruntat unul împotriva celuilalt Unul dintre vorbitori era un civil, cu o față ridată, bilioasă și bărbierită, subțire, un bărbat care se apropia deja de bătrânețe, deși era îmbrăcat ca cel mai la modă tânăr; stătea cu picioarele pe otoman, cu aerul unui bărbat domestic și, vârându-și lateral chihlimbar în gură, trase impetuos fumul și-și înșuruba ochii Era bătrânul burlac Shinshin, vărul contesei, o limbă rea, așa cum se spunea despre el în saloanele de la Moscova Părea să fie condescendent față de interlocutorul său Un alt, proaspăt, roz,

ofițer al Gărzilor, impecabil spălat, nastuit și pieptănat, ținea chihlimbarul lângă mijlocul gurii și cu buzele roz scotea ușor fumul, eliberându-l în bucle din gura lui frumoasă Era acel locotenent Berg, un ofițer al regimentului Semyonovsky, cu care Boris a mers împreună la regiment și cu care Natasha o tachina pe Vera, contesa senior, numindu-și Berg logodnicul ei Contele stătea între ei și ascultă cu atenție Cea mai plăcută ocupație pentru conte, cu excepția jocului de boston, de care îi plăcea foarte mult, era poziția ascultătorului, mai ales când reușea să joace pe doi interlocutori vorbăreți "Ei bine, tată, mon très onorabil Alfons Karlych", a spus Shinshin, chicotind și combinând (care era particularitatea discursului său) cele mai populare expresii rusești cu expresii franțuzești rafinate - Vous comptez vous faire des rentes sur l'etat, doriți să primiți venituri de la companie? "Nu, domnule, Piotr Nikolaevici, vreau doar să arăt că în cavalerie există mult mai puține avantaje împotriva infanteriei Acum, ia în considerare, Piotr Nikolaitch, poziția mea Berg vorbea întotdeauna foarte precis, calm și politicos Conversația lui l-a vizat întotdeauna numai pe el; tăcea mereu calm în timp ce vorbea despre ceva care nu avea nicio legătură directă cu el Și putea să tacă în acest fel câteva ore, fără să experimenteze sau să producă Dragă Doriți să primiți venituri de la guvern ducând în altele nici cea mai mică confuzie Dar de îndată ce conversația l-a preocupat personal, a început să vorbească îndelung și cu vizibilă plăcere "Gândiți-vă la situația mea, Piotr Nikolaevici: dacă aș fi în cavalerie, nu aș primi mai mult de două sute de ruble pe treime, chiar și cu gradul de locotenent; iar acum primesc două sute treizeci", a spus el cu un zâmbet vesel, plăcut, privindu-l pe Shinshin și pe conte, de parcă i-ar fi fost evident că succesul lui va fi întotdeauna scopul principal al dorințelor tuturor celorlalți oameni "În plus, Piotr Nikolaevici, după ce s-a alăturat gărzilor, sunt în ochii publicului", a continuat Berg, "și locurile vacante în infanteriei de gardă sunt mult mai frecvente Atunci, gândește-te singur cum aș putea obține un loc de muncă din două sute treizeci de ruble Dar economisesc și trimit mai mult tatălui meu", a continuat el, explodând inelul - La balance y est Neamtul bate o pâine pe fund, comme dit le proverbe , spuse Shinshin, ducând chihlimbarul în cealaltă parte a gurii și făcându-i cu ochiul contelui Contele a râs Ceilalți oaspeți, văzând că Shin-shin vorbește, au venit să asculte Berg, neobservând nici ridicul sau indiferența, a continuat să vorbească despre modul în care, fiind transferat la gardă, câștigase deja un grad în fața camarazilor săi din corp, cum în timpul războiului un comandant de companie putea fi ucis și el, rămânând senior într-o companie, ar putea foarte ușor să fie comandant de companie și cât de mult îl iubește toată lumea din regiment și cât de mulțumit este tatăl lui de el Se pare că lui Berg îi plăcea să spună toate acestea și părea să nu știe că și alți oameni ar putea avea propriile lor interese Dar tot ce spunea era atât de dulce, de liniştit, naivitatea tânărului său egoism era atât de evidentă încât şi-a dezarmat ascultătorii - Păi, părinte, ești și la infanterie și la cavalerie, vei merge peste tot; Îți prezic asta, spuse Shinshin, bătându-l pe umăr și coborându-și picioarele de pe otoman Berg a zâmbit fericit Contele, urmat de oaspeți, ieși în salon Corect Conform proverbului A existat un timp înainte de o cină în care oaspeții adunați nu încep o conversație lungă în așteptarea unui apel pentru un aperitiv, dar în același timp consideră că este necesar să se agite și să nu tacă pentru a arăta că nu sunt în cel mai puţin nerăbdător să se aşeze la masă Proprietarii aruncă o privire spre uşă şi schimbă ocazional priviri între ei Din aceste priviri, oaspeții

încearcă să ghicească pe cine sau ce mai așteaptă: o rudă târzie importantă sau un aliment care nu s-a copt încă Pierre a sosit chiar înainte de cină și s-a așezat stânjenit în mijlocul sufrageriei pe primul scaun care a trecut, blocând drumul tuturor Contesa a vrut să-l facă să vorbească, dar el s-a uitat naiv în jurul lui prin ochelari, parcă ar căuta pe cineva, și a răspuns la toate întrebările contesei în monosilabe Era timid și singur nu a observat Majoritatea oaspeților, care îi cunoșteau istoria cu ursul, s-au uitat curioși la acest om mare, gras și blând, întrebându-se cum ar putea un bărbat atât de bulversat și modest să facă așa ceva cu sfertul - Tocmai ai sosit? îl întrebă contesa "Oui, madame", a răspuns el, privind în jur - L-ai văzut pe soțul meu? - Non, doamnă A zâmbit nepotrivit - Se pare că ai fost recent la Paris? Cred că este foarte interesant - Foarte interesant Contesa făcu un schimb de priviri cu Anna Mihailovna Anna Mihailovna și-a dat seama că i se cere să-l țină ocupat pe acest tânăr și, așezându-se lângă el, a început să vorbească despre tatăl ei; dar, ca şi contesa, el i-a răspuns numai monosilabe Oaspeții erau cu toții ocupați unul cu celălalt "Les Razoumovsky C'était charmant Vous êtes bien bonne La comtesse Apraksine " se auzi din toate părțile Contesa se ridică și intră în hol Da, da, da Nu încă, nu Razumovsky A fost foarte frumos Contesa Apraksina - Maria Dmitrievna? Vocea ei venea din hol "Ea este cea mai bună", s-a auzit o voce feminină aspră ca răspuns, iar după aceea Maria Dmitrievna a intrat în cameră Toate domnișoarele și chiar și doamnele, cu excepția celor mai în vârstă, s-au ridicat în picioare Marya Dmitrievna s-a oprit la uşă şi, din înălţimea corpului ei corpulent, ţinându-şi sus capul de cincizeci de ani cu bucle cenuşii, se uită în jurul invitaţilor şi, parcă s-ar fi suflecat, îşi îndreptă fără grabă mânecile largi ale rochiei Marya Dmitrievna a vorbit întotdeauna rusă "Dragă ziua de naștere cu copii", a spus ea cu vocea ei tare și groasă, care copleșește toate celelalte sunete "Ești un bătrân păcătos", se întoarse ea către contele, care îi săruta mâna, "ți-e dor de ceai la Moscova?" unde să alergi câinii? Dar ce, tată, să faci, așa vor crește aceste păsări - arătă ea către fete, - vă place sau nu, trebuie să căutați pretendenți - Păi, ce, cazacul meu? (Maria Dmitrievna a numit-o pe Natasha cazacă), a spus ea, mângâind-o pe Natasha, care s-a apropiat de mâna ei fără teamă și veselă - Știu că poțiunea este o fată, dar o ador Din reticulul ei uriaș, a scos cercei de yakhon cu pere și, dându-i-i Natasha, care de ziua ei strălucea și roșea, s-a întors imediat de la ea și s-a întors către Pierre - Eh, eh dragă! vino aici, spuse ea cu o voce prefăcută tăcută și subțire - Haide, draga mea - Și ea și-a suflecat mânecile amenințător și mai sus Pierre se apropie, privind-o naiv prin ochelari "Vino, vino, dragă!" Numai eu i-am spus tatălui tău adevărul când s-a întâmplat să fie, dar Dumnezeu îți poruncește Ea făcu o pauză Toată lumea tăcea, așteptând ce avea să vină și simțind că există doar o prefață - Bine, nimic de spus! băiat bun! Tatăl se întinde pe pat, și se distrează, pune sfertul pe un urs călare Să-ți fie rușine, tată, să-ți fie rușine! Mai bine mergi la război Se întoarse și îi întinse mâna contelui, care cu greu se putea abține să râdă - Ei bine, la masă, sunt ceai, e timpul? spuse Maria Dmitrievna Contele a mers înainte cu Maria Dmitrievna; apoi contesa, care era condusă de un colonel de husar, persoana potrivită cu care Nikolai trebuia să ajungă din urmă regimentul Anna Mikhailovna este cu Shinshin Berg îi întinse mâna Verei Zâmbitoare Julie Karagina s-a dus cu Nikolai la masă În spatele lor veneau alte cupluri, întinse pe hol, iar în spatele lor, rând pe rând, copii, tutori și guvernante Chelnerii s-au agitat, scaunele zdrăngăneau, muzica cânta în tarabele corului,

iar oaspeții s-au instalat Sunetele muzicii de acasă a contelui au fost înlocuite de sunetele de cuțite și furculițe, vocile oaspeților, pașii liniștiți ai chelnilor La un capăt al mesei, contesa stătea în cap În dreapta este Marya Dmitrievna, în stânga este Anna Mikhailovna și alți oaspeți La celălalt capăt stătea un conte, în stânga un colonel de husar, în dreapta Shinshin și alți oaspeți bărbați Pe o parte a mesei lungi, tineri mai în vârstă: Vera lângă Berg, Pierre lângă Boris; pe de altă parte, copiii, tutorele și guvernantele Din spatele cristalului, sticlelor și vaselor cu fructe, contele s-a uitat la soția sa și la șapca ei înaltă cu panglici albastre și a turnat cu sârguință vin vecinilor săi, fără a uita de sine Contesa, de asemenea, din cauza ananasului, fără a uita de îndatoririle ei de gazdă, aruncă priviri semnificative către soțul ei, a cărui chelie și chip, i se părea, se distingeau puternic prin roșeața lor de părul gri Se auzi o bâlbâială obișnuită la capătul doamnelor; se auzeau din ce în ce mai tare voci asupra masculului, în special asupra colonelului husar, care a mâncat și a băut atât de mult, roșind din ce în ce mai mult, încât contele l-a dat deja ca exemplu celorlalți oaspeți Berg, cu un zâmbet blând, i-a vorbit Verei despre faptul că iubirea este un sentiment nu pământesc, ci ceresc Boris l-a sunat pe noul său prieten Pierre oaspeții care erau la masă și a schimbat priviri cu Natasha, care stătea în fața lui Pierre vorbea puțin, se uita la fețe noi și mânca mult Pornind de la două supe, dintre care a ales à Ia tortue , și kulebyaki, și până la cocoși, nu a ratat niciunul broasca testoasa un fel de mâncare și nici măcar un vin, pe care majordomul, într-o sticlă învelită într-un șervețel, l-a scos în mod misterios din spatele umărului vecinului, spunând fie "Drey Madeira", fie "ungur", fie "vin renan" A înlocuit primul dintre cele patru pahare de cristal cu monograma contelui, care stătea în fața fiecărui aparat, și a băut cu plăcere, privind din ce în ce mai plăcut la oaspeți Natasha, care stătea în fața lui, se uită la Boris, ca fetele de treisprezece ani se uită la băiatul cu care tocmai s-au sărutat pentru prima dată și de care sunt îndrăgostiți Aceeași privire a ei se întorcea uneori către Pierre și, sub privirea acestei fete amuzante și pline de viață, voia să râdă el însuși, fără să știe de ce Nikolai stătea departe de Sonya, lângă Julie Karagina și, din nou, cu același zâmbet involuntar, vorbea cu ea Sonya a zâmbit măreț, dar se pare că era chinuită de gelozie: a devenit palidă, apoi a înroșit și a ascultat cu toată puterea ce își spuneau Nikolai și Julie Guvernanta se uită neliniștită în jur, parcă s-ar fi pregătit pentru o respingere, dacă cineva s-a gândit să jignească copiii Profesorul german a încercat să memoreze tot felul de alimente, deserturi și vinuri pentru a descrie totul în detaliu într-o scrisoare adresată familiei sale din Germania și a fost foarte jignit de faptul că majordomul, cu o sticlă înfășurată într-un șervețel, a înconjurat l Germanul s-a încruntat, a încercat să arate că nu vrea să primească acest vin, dar s-a jignit pentru că nimeni nu a vrut să înțeleagă că are nevoie de vin să nu-și potolească setea, nu din lăcomie, ci din curiozitate conștiincioasă XVI La capătul masculin al mesei conversația devenea din ce în ce mai animată Colonelul a spus că manifestul de declarare a războiului a fost deja publicat la Petersburg și că copia, pe care o văzuse el însuși, fusese acum predată prin curier comandantului șef - Și de ce nu ne este ușor să ne luptăm cu Bonaparte volum? spuse Shinshin - Il a déjà rabattu le caquet à l'Autriche Je crains que cette fois ce nu este în tour Colonelul era un german robust, înalt și plin de sânge, evident un militant și un patriot A fost jignit de cuvintele lui Shinshin "Și apoi, suveran cu săpun", a

spus el, pronunțând e în loc de e și b în loc de b - Pentru că Împăratul știe asta În manifestul său, el a spus că ar putea privi cu indiferență pericolele care amenință Rusia și că siguranța de bază a imperiului, demnitatea acestuia și sfințenia alianțelor, - a spus el, din anumite motive, sprijinindu-se mai ales pe cuvântul "uniuni" de parca aceasta ar fi toata esenta problemei Și cu memoria sa infailibilă, oficială, a repetat cuvintele introductive ale manifestului "și dorința, unicul și indispensabil scop al suveranului, este de a stabili pacea în Europa pe baze solide - au decis să trimită o parte din armată acum în străinătate și să facă altele noi pentru a realiza aceste eforturi de intenție" "De aceea, suveran cu săpun", a încheiat el, bând în mod instructiv un pahar de vin și privind înapoi la contor pentru încurajare - Connaissez vous le proverbe : "Yerema, Yerema, ar trebui să stai acasă, să-ți ascuți fusurile", a spus Shinshin, tresărind și zâmbind - Cela nous convient a merveille De ce Suvorov - și a fost despărțit, à piate couture , dar unde sunt acum Suvorov-ii? Je vous demande un peu , spuse el, sărind neîncetat din rusă în franceză "Trebuie să luptăm până la ultima picătură de sânge", a spus colonelul, lovind masa, "și a murit pentru împăratul său și atunci totul va fi bine" Și să argumenteze cât mai mult (mai ales și-a scos vocea pe cuvântul "posibil"), cât mai puțin", a încheiat el, din nou El a doborât deja mândria Austriei Mi-e teamă că nu va fi rândul nostru acum Cunoști proverbul Ne vine uimitor Fărâmat Vă întreb referindu-se la Conte - Deci îi judecăm pe vechii husari, asta-i tot Și cum judeci, tinere și husar tânăr? adăugă el, întorcându-se către Nikolai, care, auzind că era vorba de război, și-a părăsit interlocutorul și s-a uitat cu toți ochii și l-a ascultat cu toate urechile pe colonel "Sunt complet de acord cu tine", a răspuns Nikolai, înroșindu-se peste tot, întorcând farfuria și rearanjând paharele cu o privire atât de hotărâtă și disperată, de parcă în momentul de față ar fi în mare pericol, "Sunt convins că rușii trebuie mor sau câștigă", a spus el, simțind el, la fel de bine ca și alții, după ce cuvântul fusese deja spus, că era prea entuziast și pompos pentru această ocazie și, prin urmare, stingher - C'est bien beau ce que vous venez de dire, spuse Julie, care stătea lângă el, oftând Sonya tremura peste tot și roși până la urechi, după urechi și până la gât și umeri, în timp ce Nikolai vorbea Pierre ascultă discursurile colonelului și dădu din cap aprobator - E frumos, spuse el - Un adevărat husar, tinere, strigă colonelul, lovind din nou masa - Despre ce vorbesti acolo? Vocea de bas a Mariei Dmitrievna se auzi deodată peste masă Pentru ce te lovești de masă? se întoarse spre husar: "pe cine te enervezi? corect, crezi că francezii sunt în fața ta? - Spun adevărul, spuse husarul zâmbind - Totul e vorba de război, strigă contele peste masă "La urma urmei, vine fiul meu, Marya Dmitrievna, vine fiul meu "Ah, am patru fii în armată, dar nu mă întristesc Totul este voia lui Dumnezeu: vei muri întins pe aragaz și Dumnezeu va avea milă în luptă ", a răsunat fără niciun efort vocea groasă a Mariei Dmitrievna, de la celălalt capăt al mesei - Asta este adevărat Și conversația sa concentrat din nou - doamnele la capătul mesei, bărbații la al lor "Dar nu vei cere", i-a spus frățiorul Natasha, "dar nu vei cere!" Bine, bine ce ai spus "Voi întreba", a răspuns Natasha Fața ei s-a aprins brusc, exprimând o determinare disperată și veselă Se ridică pe jumătate, invitându-l pe Pierre, care stătea în fața ei, să asculte cu o privire și se întoarse către mama ei: - Mamă! Vocea ei cu sânii de bebeluș răsuna peste tot pe masă - Ce vrei? întrebă înspăimântată contesa, dar, văzând din chipul fiicei ei că este o farsă, flutură cu severitate mâna, făcând cu capul un gest

amenințător și negativ Conversația a încetat - Mamă! ce tort va fi? - Vocea Natasha suna si mai hotarata, fara sa se rupa Contesa a vrut să se încruntă, dar nu a putut Marya Dmitrievna își scutură degetul gros - Cazac, spuse ea amenințător Majoritatea oaspeților s-au uitat la bătrâni, neștiind cum să facă această cascadorie - Iată-mă aici! spuse contesa - Mamă! Ce, tort va fi? Natasha strigă deja cu îndrăzneală și capricios, veselă, încrezătoare dinainte că trucul ei va fi bine primit Sonya și grasa Petya se ascundeau de râs "Așa că am întrebat", le-a șoptit Natasha fratelui ei mai mic și lui Pierre, la care s-a uitat din nou "Înghețată, dar nu vă vor da", a spus Marya Dmitrievna Natasha a văzut că nu avea de ce să se teamă și, prin urmare, nici nu i-a fost frică de Marya Dmitrievna - Maria Dmitrievna? ce inghetata! Nu-mi place untul - Morcov - Nu ce? Marya Dmitrievna, care? aproape a țipat ea - Vreau să știu! Maria Dmitrievna și contesa au râs și toți oaspeții au urmat Toți râdeau nu de răspunsul Mariei Dmitrievna, ci de curajul și dexteritatea de neînțeles ale acestei fete, care știa și îndrăznea să o trateze în acest fel pe Marya Dmitrievna Natasha a rămas în urmă doar când i s-a spus că va fi ananas Sampanie era servita inainte de inghetata Din nou a început să sune muzica, contele a sărutat-o pe contesa, iar oaspeții, ridicându-se, au felicitat-o pe contesă, au clintit pahare peste masă cu contele, copiii și unul pe altul Din nou chelnerii au alergat, scaunele zdrăngăneau și în aceeași ordine, dar cu fețele mai roșii, oaspeții s-au întors în salon și în biroul contelui XVII Mesele din Boston au fost mutate deoparte, s-au făcut petreceri, iar oaspeții contelui au fost cazați în două sufragerie, o canapea și o bibliotecă Contele, întinzându-și cărțile ca un evantai, cu greu a rezistat obiceiului unui pui de somn de după-amiază și a râs de toate Tineretul, incitat de contesa, s-a adunat in jurul clavicordului si harpei Julie a fost prima, la cererea tuturor, care a cântat o piesă cu variații la harpă și, împreună cu alte fete, a început să le roage pe Natasha și Nikolai, cunoscuți pentru muzicalitatea lor, să cânte ceva Natasha, căreia i s-a adresat una mare, se pare că era foarte mândră de asta, dar în același timp era timidă - Ce vom cânta? ea a intrebat - Cheia, răspunse Nikolai - Ei bine, hai să ne grăbim Boris, vino aici, spuse Natasha - Unde este Sonya? S-a uitat în jur și, văzând că prietena ei nu era în cameră, a alergat după ea A alergat în camera Sonyei și nu și-a găsit prietena acolo, Natasha a fugit în creșă - iar Sonya nu era acolo Natasha și-a dat seama că Sonya era pe un cufăr pe coridor Cufărul de pe coridor era locul durerilor tinerei generații feminine din casa rostovilor Într-adevăr, Sonya, în rochia ei roz aerisită, zdrobind-o, s-a întins cu fața în jos pe patul de pene al asistentei în dungi murdare, pe piept și, acoperindu-și fața cu degetele, a plâns amar, tremurând cu umerii goi Fața Natașei, plină de viață, toată ziua de naștere, s-a schimbat brusc: oprește-i ochii minți, apoi gâtul ei lat se cutremură, colțurile buzelor i se lăsară - Sonya! ce esti? Ce, ce e cu tine? Woo! Iar Natasha, desfăcându-și gura mare și devenind complet urâtă, a răcnit ca un copil, neștiind motivul și doar pentru că Sonya plângea Sonya a vrut să ridice capul, a vrut să răspundă, dar nu a putut și s-a ascuns și mai mult Natasha plângea, stătea pe un pat albastru cu pene și își îmbrățișa prietena Adunându-și puterile, Sonya s-a ridicat, a început să-și șteargă lacrimile și să spună: - Nikolenka pleacă peste o săptămână, a lui hârtia a ieșit mi-a spus însuși Da, n-aș plânge (a arătat o bucată de hârtie pe care o ținea în ea mână: acelea erau poezii scrise de Nikolai) N-aș plânge, dar nu poți nimeni nu poate înțelege ce fel de suflet are Și a început să plângă din nou pentru că sufletul lui era atât de bun "Este bine

pentru tine Nu te invidiez Te iubesc și pe Boris", a spus ea, strângându-și puțin puterile, "El este dulce nu există obstacole pentru tine Și Nikolai este vărul meu este necesar mitropolitul însuși și asta este imposibil Și atunci, dacă mama (Sonya s-a gândit la contesă și a chemat-o pe mama ei) ar spune că îi stric cariera lui Nikolai, nu aveam inimă, că sunt ingrată, dar drept din păcate (s-a cruciat) O iubesc atât de mult, și pe toți, doar Vera este singură Pentru ce? Ce i- am făcut? Îți sunt atât de recunoscător că aș fi bucuros să sacrific totul, dar nu am nimic Sonya nu mai putea vorbi și și-a ascuns din nou capul în mâini și în patul de pene Natasha a început să se calmeze, dar din chipul ei era clar că înțelegea importanța durerii prietenei ei - Sonya! spuse ea deodată, de parcă ar fi ghicit adevăratul motiv al durerii vărului ei - Corect, a vorbit Vera cu tine după cină? Da? - Da, Nikolai însuși a scris aceste poezii, iar eu am scris altele; le-a găsit pe masa mea și a spus că îi va arăta mamei și a mai spus că sunt nerecunoscătoare, că mama nu-l va lăsa niciodată să se căsătorească cu mine, iar el se va căsători cu Julie Vezi cum e cu ea toată ziua Natasha! Pentru ce? Și din nou a plâns mai amar decât înainte Natasha a ridicat-o, a îmbrățișat-o și, zâmbind printre lacrimi, a început să o mângâie "Sonya, nu ai încredere în ea, dragă, nu Îți amintești cum am vorbit toți trei cu Nikolenka în camera canapelei? iti amintesti dupa cina? La urma urmei, toți am decis cum va fi Nu-mi amintesc cum, dar amintește-ți cum totul a fost bine și totul este posibil Fratele unchiului Shinshin este căsătorit cu un văr, iar noi suntem veri ai doi Și Boris a spus că este foarte posibil Știi, i-am spus totul Și este atât de inteligent și atât de bun", a spus Natasha - Tu, Sonya, nu plânge, draga mea, draga, Sonya Și ea a sărutat-o râzând - Credința este rea, Dumnezeu să fie cu ea! Și totul va fi bine, iar ea nu îi va spune mamei; Nikolenka își va spune și nici măcar nu s-a gândit la Julie Și ea a sărutat-o pe cap Sonya s-a ridicat, iar pisoiul s-a însuflețit, ochii îi scânteiau și părea gata să-și fluture coada în orice moment, să sară pe labele moi și să se joace din nou cu mingea, așa cum i se cuvine - Crezi? Dreapta? De către Dumnezeu? spuse ea, îndreptându-și repede rochia și părul - Corect, Doamne! - răspunse Natasha, îndreptându-și prietena sub o împletitură o șuviță rătăcită de păr aspru Și au râs amândoi - Ei bine, hai să cântăm "Key" - Să mergem la "Știi, acest Pierre gras, care stătea în fața mea, este atât de amuzant!" spuse deodată Natasha, oprindu-se - Mă distrez copios! Și Natasha a alergat pe coridor Sonya, periând puful și ascunzând poeziile în sân, până la gât cu sânii proeminente, cu pași ușori, veseli, cu fața îmbujorată, alergă după Natasha pe coridor până la canapea La cererea invitaților, tinerii au cântat cvartetul "Key", care le-a plăcut foarte mult tuturor; apoi Nikolai a cântat din nou cântecul pe care îl învățase Într-o noapte plăcută, la lumina lunii, imaginează-ți fericit că mai este cineva pe lume care se gândește și la tine! Că ea, cu mâna ei frumoasă, Rătăcind de-a lungul harpei de aur, Cu armonia ei pătimașă Cheamă la sine, te cheamă! Încă o zi, două, și va veni paradisul Dar ah! prietenul tău nu va trăi! Și încă nu terminase de cântat ultimele cuvinte, când în sală tinerii s-au pregătit de dans și muzicienii din coruri zgomoteau din picioare și tușeau Pierre stătea în sufragerie, unde Shinshin, ca și cu un vizitator din străinătate, a început o conversație politică cu el, care a fost plictisitoare pentru Pierre, căreia i s-au alăturat și alții Când a început muzica, Natasha a intrat în sufragerie și, mergând direct la Pierre, râzând și roșind, a spus: - Mama mi-a spus să te rog să dansezi "Mi-e teamă să încurc cifrele", a spus Pierre, "dar dacă vrei să fii profesorul meu Și și-a

dat mâna groasă, coborând-o spre fata slabă În timp ce cuplurile se instalau și muzicienii construiau, Pierre s-a așezat cu domnișoara lui Natasha era perfect fericită; a dansat cu unul mare venit din străinătate S-a așezat în fața tuturor și a vorbit cu el ca un mare Avea un evantai în mână, pe care o domnișoară i-a dat să-l țină Și, adoptând cea mai seculară ipostază (Dumnezeu știe unde și când a aflat asta), ea, vântându-se cu un evantai și zâmbind prin evantai, a vorbit cu domnul ei - Ce este, ce este? Uite, uite, - spuse bătrâna contesă, trecând prin hol și arătând spre Natasha Natasha se înroși și râse - Păi, ce ești, mamă? Ei bine, ce cauți? Ce este surprinzător aici? La mijlocul celui de-al treilea eco-sezon, scaunele din salonul unde se jucau contele și Maria Dmitrievna au început să se miște, iar cei mai mulți oaspeți de cinste și bătrâni, întinzându-se după o lungă ședință și punând portofele și poşete în buzunare, au ieşit pe uşile holului Maria Dmitrievna a mers în față cu contele, amândoi cu fețe vesele Cu o curtoazie jucăușă, cumva într-un mod de balet, contele întinse mâna rotunjită către Marya Dmitrievna S-a îndreptat, iar chipul i s-a luminat cu un zâmbet deosebit de viteaz și viclean și, de îndată ce ultima figură a ecossaisei a fost dansată, a bătut din palme muzicienilor și a strigat la coruri, întorcându-se la prima vioară: - Semyon! O cunoști pe Danila Kupor? Era dansul preferat al contelui, dansat de el în tinerețe (Danilo Kupor a fost de fapt o figură din engleză) "Uită-te la tata", a strigat Natasha în toată sala (uitând complet că dansa cu una mare), aplecându-și capul creț până la genunchi și izbucnind în hohote de râs sonor Într-adevăr, totul în sală se uita cu un zâmbet de bucurie la bătrânul vesel, care, alături de demnita sa doamnă, Maria Dmitrievna, care era mai înaltă decât el, și-a rotunjit brațele, scuturându-le la timp, și-a îndreptat umerii, și-a răsucit picioarele, bătând ușor din picioare și cu un zâmbet din ce în ce mai înflorit pe chipul rotund a pregătit publicul pentru ceea ce avea să urmeze De îndată ce s-au auzit sunetele vesele, sfidătoare, ale Danilei Kupor, asemănătoare unui zdrănător vesel, toate ușile sălii au fost făcute brusc, pe de o parte, de bărbat, pe de altă parte, de fețele zâmbitoare ale femeii servitorii care au ieșit să se uite la domnul vesel - Tatăl nostru! Vultur! spuse dădaca cu voce tare de la o uşă Ecossaise este un vechi dans scoțian, la sfârșitul secolului al XVIII-lea s-a răspândit în Franța - Notă ed engleză - dans englezesc; în Franţa se numea dans la ţară - Notă ed Contele dansa bine și știa asta, dar doamna lui nu știa cum și nu voia să danseze bine Corpul ei uriaș stătea drept cu brațele ei puternice atârnând în jos (i-a întins poșeta contesei); doar chipul ei sever, dar frumos, dansa Ceea ce s-a exprimat în toată figura rotundă a contelui, cu Maria Dmitrievna s-a exprimat doar într-o față din ce în ce mai zâmbitoare și un nas zvâcnit Dar, pe de altă parte, dacă contele, din ce în ce mai împrăștiat, a cucerit publicul cu neașteptarea trucurilor dibace și a sărituri ușoare ale picioarelor ei moi, Marya Dmitrievna, cu cea mai mică râvnă în a-și mișca umerii sau a rotunji brațele pe rând și stomping, a făcut o impresie nu mai puțin pe merit, pe care toată lumea l-a apreciat atunci când ea obezitate și severitate constantă Dansul devenea din ce în ce mai vioi Omologuli nu au putut să atragă atenția asupra lor nici măcar un minut și nici nu au încercat să facă acest lucru Totul era ocupat de conte și Maria Dmitrievna Natasha a tras de mânecile și rochiile tuturor celor prezenți, care deja nu și-au luat ochii de la dansatori și le-a cerut să se uite la tata În intervalele de dans, contele a tras aer în piept, a făcut cu mâna și a strigat muzicienilor să cânte mai repede Din ce în ce mai repede, din ce în ce mai repede, din ce în ce

mai mult, contele se desfășura, când în vârful picioarelor, când pe călcâie, repezindu-se în jurul Mariei Dmitrievna și, în cele din urmă, întorcându-și doamna la locul ei, făcu ultimul pas, ridicându-și piciorul moale în sus din în spate, aplecându-și capul transpirat cu o față zâmbitoare și fluturând rotund mâna dreaptă în mijlocul aplauzelor și râsetelor, în special Natasha Ambii dansatori s-au oprit, respirând greu și ștergându-se cu batiste cambrice "Așa dansau pe vremea noastră, ma chere", a spus contele - Da Danila Kupor! spuse Maria Dmitrievna, respirând greu și continuu, dându-și răsuflarea și suflecându-și mânecile Mama Volumul II PARTEA ÎNTÂI III Pe martie, în toate încăperile Clubului Englez se auzi un geamăt de voci care vorbeau și, ca albinele într-un zbor de primăvară, s-au grăbit înainte și înapoi, s-au așezat, au stat, s-au adunat și s-au împrăștiat, în uniforme, frac și alții în pudră și caftane, membri și oaspeți ai clubului Lachei acoperiți cu pulbere, în ciorapi și înfundați în livre stăteau la fiecare ușă și se străduiau din răsputeri să prindă fiecare mișcare a oaspeților și a membrilor clubului pentru a-și oferi serviciile Majoritatea celor prezenți erau oameni în vârstă, respectabili, cu fețe largi, încrezătoare în sine, degete groase, mișcări și voci ferme Acest tip de oaspeți și membri s-au așezat în locuri cunoscute, familiare și s-au întâlnit în cercuri cunoscute, familiare O mică parte dintre cei prezenți au fost formați din oaspeți la întâmplare - în mare parte tineri, printre care se numărau Denisov, Rostov și Dolokhov, care era din nou ofițer Semenov Pe chipurile tinerilor, în special ale celor militari, s-a exprimat acel sentiment de respect disprețuitor față de bătrâni, care pare să spună vechii generații: suntem gata să vă respectăm și să vă onorăm, dar amintiți-vă că viitorul este încă in spatele nostru Nesvitsky era chiar acolo, ca un vechi membru al clubului Pierre, la ordinul soției, și-a dat drumul părului, și-a dat jos ochelarii și s-a îmbrăcat la modă, dar cu o privire tristă și abătută, a străbătut holurile El, ca și în alte părți, era înconjurat de o atmosferă de oameni care se închinau în fața bogăției sale și i-a tratat cu obiceiul regalității și cu disprețul distrat După vârstă ar fi trebuit să fie alături de tineri, prin bogăție și legături, a fost membru al cercurilor vechilor oaspeți respectați și, prin urmare, s-a mutat dintr-un cerc în altul Cei mai însemnati bătrâni alcătuiau centrul cercuri, de care până și străini se apropiau respectuos pentru a asculta oameni celebri În jurul contelui Rostopchin, Valuev și Naryshkin s-au format cercuri mari Rostopchin a vorbit despre cum rușii au fost zdrobiți de austriecii fugiți și au fost nevoiți să-și croiască drum printre fugari cu baioneta Valuev a spus cu încredere că Uvarov a fost trimis de la Sankt Petersburg pentru a afla părerea moscoviților despre Austerlitz În al treilea cerc, Naryshkin a vorbit despre ședința consiliului militar austriac, în care Suvorov a cântat ca un cocoș ca răspuns la prostia generalilor austrieci Shinshin, care stătea chiar acolo, a vrut să glumească, spunând că Kutuzov, se pare, nu putea învăța de la Suvorov nici măcar această artă ușoară - cântatul ca un cocoș; dar bătrânii se uitau cu severitate la glumeț, dându-i senzația că aici și în această zi era atât de indecent să vorbești despre Kutuzov Contele Ilya Andreevici Rostov s-a plimbat neliniștit, grăbit cu cizmele sale moi din sufragerie în sufragerie, întâmpinând în grabă și exact în același mod chipuri importante și neimportante, pe care le cunoștea pe toate și, din când în când, căutând cu ochii fiul său zvelt și tânăr , și-a fixat cu bucurie privirea asupra lui și i-a făcut cu ochiul Tânărul Rostov stătea la fereastră cu Dolokhov, pe care îl cunoscuse recent și a cărui cunoștință o prețuia Bătrânul conte s-a

apropiat de ei și a dat mâna cu Dolohov - Vă cer scuze, iată-vă cu bunul meu prieten împreună acolo, împreună am fost eroi Ah! Vasily Ignatich mare, bătrâne", s-a întors spre bătrânul care trecea, dar înainte de a avea timp să termine salutările, totul a început să se mișoare, iar lacheul care a venit în fugă, cu o față înspăimântată, a raportat: "Vino pe!" Au fost apeluri; maiştrii s-au repezit înainte; oaspeții împrăștiați în camere diferite, ca secara scuturată pe o lopată, s-au înghesuit într-un singur morman și s-au oprit într-un salon mare la ușile holului Bagration a apărut la ușa de la intrare, fără pălărie și sabie, pe care, după obiceiul clubului, l-a lăsat cu croitorele rege Nu purta o șapcă de cerb cu biciul peste umăr, așa cum îl văzuse Rostov în noaptea dinaintea bătăliei de la Austerlitz, ci într-o nouă uniformă îngustă, cu ordine rusești și străine și cu Steaua Sf Gheorghe pe partea stângă a pieptului lui El, se pare, acum, înainte de cină, și-a tuns părul și perciunile, ceea ce i-a schimbat nefavorabil fizionomia Pe chipul lui era ceva naiv de festiv, care, combinat cu trăsăturile sale ferme, masculine, îi dădeau chiar o expresie oarecum comică chipului Bekleșov și Fiodor Petrovici Uvarov, care veniseră cu el, s-au oprit la ușă, dorind ca el, ca oaspete principal, să meargă înaintea lor Bagration era confuz, nevrând să profite de amabilitatea lor; s-a oprit la uşă şi, în cele din urmă, Bagration a mers tot înainte Mergea, neștiind unde să pună mâinile, timid și stângaci, de-a lungul parchetului sălii de așteptare: îi era mai familiar și mai ușor să meargă sub gloanțe pe un câmp arat, în timp ce mergea în fața regimentului Kursk în Shengraben Maiștrii l-au întâlnit la prima ușă, spunându-i câteva cuvinte despre bucuria de a vedea un oaspete atât de drag și, fără să aștepte răspunsul lui, parcă ar fi luat în stăpânire pe el, l-au înconjurat și l-au condus în sufragerie La ușa sufrageriei era imposibil să treci de membrii aglomerați și de oaspeți, strivindu-se unii pe alții și încercând unul peste umeri, ca o fiară rară, să-l examineze pe Bagration Contele Ilya Andreevici, cel mai energic dintre toți, râzând și spunând: "Dă-mi drumul, mon cher, lasă-mă, dă-mi drumul", a împins mulțimea, a condus oaspeții în sufragerie și i-a așezat pe canapeaua din mijloc Așii, cei mai onorabili membri ai clubului, i-au înconjurat pe noii veniți Contele Ilya Andreich, împingându-și din nou drum prin mulțime, a părăsit sufrageria și a apărut un minut mai târziu cu un alt maistru, purtând un vas mare de argint, pe care l-a oferit prințului Bagration Pe farfurie erau poezii compuse și tipărite în cinstea eroului Bagration, văzând vasul, se uită speriat în jur, parcă ar fi căutat ajutor Dar în toți ochii a existat o cerere pe care o depune Simțindu-se în puterea lor, Bagration hotărât, cu ambele mâini, luă farfuria și se uită furios, cu reproș, la contele care o oferea Cineva i-a luat cu ajutor o farfurie din mâinile lui Bagration (altfel ar fi părut că intenționează să o țină așa până seara și așa - Moscova în literatura rusă mergi la masa) si i-a atras atentia asupra versurilor "Ei bine, o voi citi", păru să spună Bagration și, fixându-și ochii obosiți pe hârtie, începu să citească cu o privire concentrată și serioasă Scriitorul însuși a luat versurile și a început să citească Prințul Bagration și-a plecat capul și a ascultat Lăudați tacos Alexander Vek Și ocrotește-ne pe Titus pe tron, Fii un conducător groaznic și un om bun, Rifeu în patrie și Cezar pe câmpul de luptă Da, fericit Napoleon, După ce a aflat prin experimente ce este Bagration, nu îndrăznește să-i tulbure pe Alcides durerii rusești Dar încă nu-și terminase poeziile, când majordomul zgomotos a proclamat: "Masa este gata!" Ușa s-a deschis, un polonez a bubuit din sufragerie: "Tunete de victorie

răsună, bucură-te, ruse curajoasă", iar contele Ilya Andreich, privind furios la autor, care a continuat să citească poezie, s-a înclinat în fața lui Bagration Toată lumea s-a ridicat, simțind că cina era mai importantă decât poezia și, din nou, Bagration a mers înaintea tuturor la masă În primul rând, între cei doi Alexandrov - Bekleshov și Naryshkin, care a contat și în raport cu numele suveranului, s-a așezat Bagration: trei sute de oameni erau așezați în sala de mese în funcție de rang și importanță, care este mai important, mai aproape de oaspetele de onoare: la fel de natural ca apa se varsa mai adanc acolo unde terenul este mai jos Chiar înainte de cină, contele Ilya Andreich și-a prezentat fiul prințului Bagration, recunoscându-l, rosti câteva cuvinte stânjenitoare, stânjenitoare, ca toate cuvintele pe care le-a rostit în ziua aceea Contele Ilya Andreich s-a uitat cu bucurie și mândrie la toată lumea în timp ce Bagration vorbea cu fiul său Nikolai Rostov cu Denisov și o nouă cunoștință Dolokhov s-au așezat împreună aproape în mijlocul mesei În fața lor, Pierre stătea lângă prințul Nesvitsky Contele Ilya Andreich s-a așezat în fața lui Bagration cu alți maiștri și l-a bucurat pe prinț, personificând cordialitatea Moscovei Munca lui nu a fost în zadar Cinele lui, slabe și modeste, erau magnifice, dar tot nu putea fi complet liniştit până la sfârșitul cinei Îi făcu cu ochiul barmanului, șopti ordine lacheilor și, nu fără entuziasm, aștepta fiecare fel de mâncare pe care îl cunoștea Totul a fost uimitor La felul al doilea, împreună cu sterletul gigantic (văzând pe care Ilya Andreich s-a înroșit de bucurie și de timiditate), lacheii au început să bată din plută și să toarne șampanie După pește, care a făcut o oarecare impresie, contele Ilya Andreich a schimbat priviri cu ceilalți maiștri "Vor fi multe toasturi, este timpul să începem!" şopti el şi, luând paharul în mâini, se ridică Toată lumea a tăcut și a așteptat ce va spune "Sănătatea Împăratului Suveran!" strigă el și, în aceeași clipă, ochii lui buni erau umeziți de lacrimi de bucurie și încântare În aceeași clipă au început să joace: "Se aude tunetul victoriei" Toți s-au ridicat de pe scaune și au strigat: ura! iar Bagration a strigat: Ura! cu aceeași voce cu care striga pe câmpul Shengraben Vocea entuziastă a tânărului Rostov s-a auzit peste toate cele trei sute de voci Aproape că a plâns "Sănătatea Împăratului Suveran", a strigat el, "ura! Și-a băut paharul dintr-o înghițitură și l-a aruncat pe podea Mulți i-au urmat exemplul Și țipetele au continuat mult timp Când vocile au tăcut, lachei au ridicat vasele sparte și toți au început să se așeze și, zâmbind la propriile strigăte, să vorbească între ei Contele Ilya Andreich s-a ridicat din nou, s-a uitat la biletul aflat lângă farfurie și a rostit un toast pentru sănătatea eroului din ultima noastră campanie, prințul Piotr Ivanovici Bagration, iar ochii albaștri ai contelui au fost umeziți de lacrimi Ura! - au strigat din nou vocile a trei sute de invitați și, în loc de muzică, s-au auzit coristi cântând compozițiile cantate ale lui Pavel Ivanovici Kutuzov Toate obstacolele în calea rușilor sunt în zadar, Curajul este o garanție a victoriei, Avem Bagrations, Toți dușmanii vor fi la picioarele lor - aceasta d Toasturile tocmai terminaseră, când au urmat tot mai multe toasturi, la care contele Ilya Andreevici s-a emoționat din ce în ce mai mult, și mai multe feluri de mâncare zdrobite, și mai multe țipete Au băut pentru sănătatea lui Bekleshov, Naryshkin, Uvarov, Dolgorukov, Apraksin, Valuev, pentru sănătatea maiștrilor, pentru sănătatea managerului, pentru sănătatea tuturor membrilor clubului, pentru sănătatea tuturor oaspeților clubului și, în cele din urmă, separat de sănătatea întemeietorului cinei, contele Ilya Andreich La acest toast, contele a scos o batistă și, acoperindu-și fața cu ea, a

izbucnit cu totul în plâns XII Iogel a avut cele mai amuzante baluri din Moscova Aceasta a fost ceea ce au spus mamele în timp ce își priveau adolescenții făcând pașii lor nou învățați; asta au spus chiar adolescenții și adolescenții, care au dansat până au căzut; aceste fete mari și tineri care au venit la aceste baluri cu ideea de a coborî la ele și de a găsi cea mai bună distracție în ele În același an, la aceste baluri au avut loc două căsătorii Două prințese drăguțe Gorchakov și-au găsit pretendenți și s-au căsătorit și, cu atât mai mult, au lăsat aceste mingi în glorie Ceea ce era deosebit la aceste baluri era că nu exista gazdă și gazdă: era, ca zburarea pufului, înclinându-se după regulile artei, Yogel bun, care accepta bilete la lecții de la toți oaspeții săi; a fost că doar cei care voiau să danseze și să se distreze, așa cum fetele de treisprezece și paisprezece ani, îmbrăcându-se pentru prima dată rochii lungi, mai mergeau la aceste baluri Toate, cu rare excepții, erau sau păreau drăguțe: toți zâmbeau atât de entuziasmați și ochii li s-au luminat atât de mult Uneori, cei mai buni elevi chiar dansau pas de châle, dintre care cea mai bună era Natasha, remarcată prin harul ei; dar la asta s-a dansat ultimul bal, doar ecosaise, angleise și mazurca, care tocmai intra în modă Hall era Adolescenți adolescenți Mazurka este un dans polonez, unul dintre cele mai comune dansuri de bal din acea vreme - Nota ed dus de Yogel la casa lui Bezukhov, iar balul a fost un mare succes, după cum spuneau toată lumea Erau multe fete drăguțe, iar domnișoarele de la Rostov erau printre cele mai bune Amandoi erau deosebit de fericiti si veseli În acea seară, Sonya, mândră de propunerea lui Dolokhov, de refuzul și explicația ei cu Nikolai, încă se învârtea acasă, nepermițând fetei să-și pieptene împletiturile și acum strălucea cu o bucurie impetuoasă Natasha, nu mai puțin mândră că a fost pentru prima dată într-o rochie lungă, la un bal adevărat, a fost și mai fericită Ambii erau în rochii albe, de muselină, cu panglici roz Natasha s-a îndrăgostit chiar din momentul în care a intrat în bal Nu era îndrăgostită de nimeni anume, dar era îndrăgostită de toată lumea În cea la care s-a uitat în momentul în care s-a uitat, era îndrăgostită de el - O, ce bine! spunea ea, alergând spre Sonya Nikolai și Denisov se plimbau prin săli, uitându-se cu afecțiune și cu patron la dansatori "Ce dulce e, va fi o kg'asavitsa", a spus Denisov - OMS? - G'affinya Natasha, răspunse Denisov "Și cum dansează, ce g'ation!" După o pauză, spuse din nou - Despre cine vorbești? - Pg'o sestg'u pg'o al tău, strigă Denisov furios Rostov chicoti - Mon cher comte; vous êtes l'un de mes meilleurs ecoliers, il faut que vous dansiez, spuse micuţul Yogel, ducându-se la Nikolai - Voyez combien de jolies demoiselles - S-a întors cu aceeași cerere către Denisov, tot fostul său elev "Non, mon cher, je ferai tapisserie", a spus Denisov - Nu-ţi aminteşti cât de rău am folosit lecţiile tale? Dragă conte, ești unul dintre cei mai buni studenți ai mei Trebuie să dansezi Uite câte fete frumoase! Nu, draga mea, prefer să stau să mă uit - Oh nu! spuse Yogel în grabă mângâindu-l - Ai fost doar neatent, dar ai avut capacitatea, da, ai avut capacitatea Mazurca nou introdusă a început să cânte; Nikolai nu l-a putut refuza pe Yogel și a invitat-o pe Sonya Denisov s-a așezat lângă bătrâne și, sprijinindu-se de sabia lui, călcând în picioare, a povestit ceva vesel și le-a făcut pe bătrâne să râdă, uitându-se la tineretul dansator Yogel din prima pereche a dansat cu Natasha, mândria lui și cea mai bună elevă Mișcându-și încet picioarele în pantofi, Yogel a fost primul care a traversat hol cu Natasha, care era timidă, dar făcându-și pașii cu sârguință Denisov nu și-a luat ochii de la ea și a bătut timpul cu sabia cu un aer care

spunea limpede că el însuși nu dansa doar pentru că nu a vrut, și nu pentru că nu putea În mijlocul figurii, îl strigă pe Rostov, care trecea pe acolo "Nu este deloc asta", a spus el "Este un mazug'ka polonez?" Și dansează bine Știind că Denisov era chiar faimos în Polonia pentru priceperea sa de a dansa mazurca poloneză, Nikolai a alergat la Natasha: - Haide, alege Denisov Aici dansează! Miracol! - el a spus Când a venit din nou rândul Natașei, s-a ridicat și, pipăindu-și repede pantofii cu fundături, timid, a alergat singură prin hol până în colțul în care stătea Denisov A văzut că toată lumea se uita la ea și așteaptă Nikolai a văzut că Denisov și Natasha se certau, zâmbind și că Denisov a refuzat, dar a zâmbit fericit El a fugit - Te rog, Vasili Dmitritch, spuse Nataşa, să mergem, te rog - Da, mulțumesc, g'affinya, spuse Denisov - Ei bine, este suficient, Vasya, spuse Nikolai "Parcă ar convinge pisica Vaska", a spus Denisov în glumă "Îți voi cânta toată seara", a spus Natasha - Vrăjitoare, îmi va face orice! - spuse Denisov și și-a desfăcut sabia A ieșit din spatele scaunelor, și-a luat cu fermitate doamna de mână, și-a ridicat capul și a lăsat piciorul deoparte, așteptând tact Numai pe un cal și într-o mazurcă nu este vizibil Denisov era mic de statură și părea să fie același tip minunat pe care îl simțea el însuși După ce a așteptat o bătaie, a aruncat o privire victorioasă și în glumă către doamna lui din lateral, lovită pe neașteptate cu un picior și, ca o minge, a revenit rezistent de pe podea și a zburat în cerc, târându-și doamna cu el A zburat în tăcere jumătate din sală pe un picior și părea să nu vadă scaunele care stăteau în fața lui și s-a repezit direct spre ele; dar deodată, pocnind din pinteni și desfăcând picioarele, s-a oprit pe călcâie, a stat așa o secundă, cu un vuiet de pinteni, cu picioarele bătute într-un loc, s-a întors repede și, pocnind piciorul stâng cu dreapta, a zburat din nou în cerc Natasha a ghicit ce intenționa să facă și, neștiind cum, l-a urmat - predându-se * Acum el o înconjura, apoi pe dreapta, apoi pe mâna stângă, apoi, căzând în genunchi, o înconjura în jurul lui și din nou a sărit în sus și s-a repezit înainte cu atâta viteză, de parcă ar fi vrut, fără să tragă aer, să alerge prin toate camerele; apoi s-a oprit brusc din nou și s-a făcut un alt genunchi nou și neașteptat Când el, înconjurând-o cu viteză pe doamna în fața scaunului ei, a trântit pintenul, făcându-și o plecăciune în fața ei, Natasha nici măcar nu s-a așezat lângă el Își ațintí privirea nedumerită asupra lui, zâmbind de parcă nu l-ar fi recunoscut - Ce este? ea a spus În ciuda faptului că Yogel nu a recunoscut această mazurcă ca fiind reală, toată lumea a fost încântată de priceperea lui Denisov, au început necontenit să-l aleagă, iar bătrânii, zâmbind, au început să vorbească despre Polonia și despre vremurile bune Denisov, îmbujorat de mazurcă și ștergându-se cu o batistă, s-a așezat lângă Natasha și nu i-a lăsat tot mingea PARTEA A cincea eu Pierre, după curtarea prințului Andrei și a Natașei, fără un motiv evident, a simțit brusc imposibilitatea de a-și continua viața anterioară Oricât de ferm era convins de adevărurile dezvăluite de binefăcătorul său, oricum s-a bucurat în acea primă dată de a fi purtat de munca interioară de auto-îmbunătățire, pe care a făcut-o cu atâta fervoare, după logodna prințului Andrei cu Natasha și după moartea lui Iosif Alekseevici, despre care a primit vești aproape în același timp - tot farmecul acestei vieți de odinioară a dispărut brusc pentru el Mai rămăsese un singur schelet al vieții: casa lui cu o soție strălucită, care acum se bucura de grațiile unei persoane importante, cunoașterea întregului Petersburg și serviciul cu formalități plictisitoare Și această viață anterioară i s-a prezentat brusc lui Pierre cu o urâciune neașteptată A

încetat să-și scrie jurnalul, a evitat compania fraților săi, a început să meargă din nou la club, a început din nou să bea mult, s-a apropiat din nou de companiile singure și a început să ducă o astfel de viață încât Contesa Elena Vasilievna a considerat că este necesar să-l facă o mustrare strictă Pierre, simțind că are dreptate și pentru a nu-și compromite soția, a plecat la Moscova La Moscova, de îndată ce a intrat cu mașina în casa lui uriașă cu prințese ofilite și ofilite, cu uriași domestici, de îndată ce a văzut - conducând prin oraș - această capelă iberică cu nenumărate lumini de lumânări în fața hainelor de aur, această Piață a Kremlinului cu zăpadă care nu fusese condusă, acești șoferi de taxi și baracile lui Sivtsev Vrazhka, a văzut bătrâni din Moscova, care nu mai doresc nimic și, încet-încet, își trăiau viața nicăieri, a văzut bătrâne, doamne din Moscova, baluri din Moscova și Clubul englezesc din Moscova - a simțit acasă, într-un paradis liniștit Se simțea calm, cald, familiar și murdar la Moscova, ca într-un halat vechi Societatea din Moscova, de la bătrâne la copii, l-a acceptat pe Pierre ca oaspete mult așteptat, al cărui loc era întotdeauna gata și neocupat Pentru lumea Moscovei, Pierre a fost cel mai dulce, mai amabil, cel mai deștept, vesel, generos excentric, distrat și sincer, rus, de vechea tăietură, maestru Portofelul lui era mereu gol, pentru că era deschis tuturor Spectacole benefice, poze proaste, statui, societăți de binefacere, țigani, școli, mese de semnătură, petreceri, zidari, biserici, cărți - nimeni și nimic nu a fost refuzat, și dacă nu pentru cei doi prieteni ai săi care au împrumutat mult de la el bani și cei care l-au luat sub tutela lor, le-ar da totul Nu era cina în club, nici o seară fără el De îndată ce s-a rezemat la locul său pe canapea după două sticle de Margot, a fost înconjurat și au început zvonuri, dispute, glume Unde s-au certat, el - cu zambetul lui amabil si apropo a zis gluma, s-a impacat Restaurantele masonice erau plictisitoare și lenețe dacă el nu era acolo Când, după o singură cină, el, cu un zâmbet amabil și dulce, predându-se cererilor unei companii vesele, s-a ridicat să meargă cu ei, s-au auzit strigăte vesele, solemne, printre tineri La baluri dansa dacă era lipsă de domn Fetele și domnișoarele îl iubeau pentru că, fără a curta pe nimeni, era la fel de amabil cu toată lumea, mai ales după cină VIII În acea seară, Rostovenii au mers la operă, pentru care Maria Dmitrievna a primit un bilet Natasha nu a vrut să meargă, dar a fost imposibil să refuze bunătatea Mariei Dmitrievna, care era destinată exclusiv ei Când ea, îmbrăcată, a ieșit în hol, așteptându-și tatăl și privind într-o oglindă mare, a văzut că e bună, foarte bună, s-a întristat și mai mult; dar trist dulce și iubitor "Doamne, dacă ar fi aici; atunci n-aș mai fi ca înainte, cu un fel de timiditate stupidă în fața a ceva, ci într-un mod nou, pur și simplu, l-aș îmbrățișa, m-aș ghemui lângă el, l-aș face să mă privească cu acei ochi cercetători, curioși, cu care el atât de des se uita la mine, și apoi îl făceam să râdă, așa cum râdea el atunci, și ochii lui - cât de văd eu acei ochi! gândi Natasha - Și ce-mi pasă de tatăl și sora lui: îl iubesc singur, pe el, pe el, cu fața și ochii aia, cu zâmbetul lui, masculin și copilăresc în același timp Nu, mai bine să nu mă gândesc la el , a nu gândi , a uita , a uita complet pentru această dată Nu suport această așteptare, sunt pe cale să plâng", iar ea s-a îndepărtat de oglindă, făcând un efort să nu plângă "Și cum poate Sonya să o iubească pe Nikolinka atât de uniform, atât de calm și să aștepte atât de mult și cu răbdare! - gândi ea, uitându-se la Sonya, îmbrăcată și ea, care a intrat, cu un evantai în mână Nu, ea este complet diferită Nu pot!" Natasha s-a simțit în acel moment atât de înmuiată și de tandră, încât nu i-a fost suficient să iubească și să știe că este iubită: avea

nevoie acum, acum trebuia să-și îmbrățișeze iubita și să vorbească și să audă de la el cuvinte de dragoste cu care era inima ei deplin În timp ce călărea în trăsură, stătea lângă tatăl ei și privind gânditoare la luminile felinarelor care pâlpâiau pe fereastra înghețată, s-a simțit și mai îndrăgostită și mai tristă și a uitat cu cine și unde mergea Odată ajuns într-un șir de trăsuri, roțile scârțâind încet prin zăpadă, trăsura soților Rostovi se îndreptă spre teatru Natasha și Sonya au sărit în grabă afară, luând rochii; contele a ieșit, sprijinit de lachei, iar între doamnele și bărbații care intrau și vindeau afișe, toți trei au mers pe coridorul benoirului Sunetele muzicii se auzeau din spatele ușilor închise - Nathalie, vos cheveux, șopti Sonya Capelanul s-a strecurat politicos și grăbit în fața doamnelor și a deschis ușa cutiei Muzica s-a auzit mai tare la ușă, șirurile luminate de cutii cu umerii goi și brațele doamnelor, iar parterul zgomotos și strălucitor de uniforme, fulgeră Doamna, intrând în coșul vecin, s-a uitat în jurul lui Natasha cu o privire feminină, invidioasă Cortina nu se ridicase încă și se cânta uvertura Natasha, îndreptându-și rochia, a mers alături de Sonya și s-a așezat, uitându-se în jurul șirurilor iluminate de cutii opuse Nu mai trăise de multă vreme senzația că sute de ochi îi privesc brațele goale și gâtul, au cuprins-o brusc și plăcut și neplăcut, provocând un întreg roi de amintiri, dorințe și griji corespunzătoare acestei senzații Două fete remarcabil de drăguțe, Natasha și Sonya, cu contele Ilya Andreich, care nu mai fusese văzută la Moscova de multă vreme, au atras atenția tuturor În plus, toată lumea știa vag despre conspirația Natașei cu prințul Andrei, știa că de atunci Rostovii locuiau în sat și priveau cu curiozitate la mireasa unuia dintre cei mai buni miri din Rusia Natasha, părul tău Natasha s-a făcut mai drăguță în sat, așa cum i-au spus toată lumea, iar în această seară, datorită stării ei de agitație, a fost deosebit de bună Ea a lovit cu plinătatea vieții și a frumuseții, combinate cu indiferența față de tot ce este în jur Ochii ei negri se uitau la mulțime, nu căutând pe nimeni, și un braț subțire, gol deasupra cotului, sprijinit pe o rampă de catifea, evident inconștient, în timp cu uvertura, strâns și nestrâns, mototolind afișul "Uite, iată-o pe Alenina", a spus Sonya, "cu mama ei, se pare! - Părinți! Mihail Kirillich s-a îngrașat, a spus bătrânul conte - Uite! Anna Mikhailovna este curentul nostru! "Soții Karagin, Julie și Boris sunt cu ei Acum îi puteți vedea pe miri - Drubetskoy a făcut o ofertă! Cum, acum am aflat ", a spus Shinshin, care a fost membru al cutiei Rostov Natasha se uită în direcția în care se uita tatăl ei și o văzu pe Julie, care, cu perle pe gâtul gros și roșu (Natasha știa, stropită cu pudră), stătea fericită lângă mama ei În spatele lor, cu un zâmbet, cu urechea înclinată spre gura lui Julie, se vedea capul frumos pieptănat și frumos al lui Boris S-a uitat la Rostovi de sub sprâncene și, zâmbind, i-a spus ceva miresei sale "Ei vorbesc despre noi, despre mine și el! - se gândi Natasha - Și el, cu siguranță, potolește gelozia logodnicei lui față de mine: se îngrijorează degeaba! Dacă ar fi știut că nu-mi pasă de niciunul dintre ei " În spate stătea Anna Mikhailovna, îmbrăcată într-o haină verde, cu un devotat voinței lui Dumnezeu și o față fericită, festivă În cutia lor era acea atmosferă - mirii, pe care Natasha i-a cunoscut și i-a iubit atât de mult Ea s-a întors și, dintr-o dată, tot ce era umilitor în vizita ei de dimineață i-a fost amintit "Ce drept are să nu vrea să mă accepte în rudenia lui? Oh, mai bine să nu te gândești la asta, să nu te gândești la asta până când vine el!" îşi spuse ea şi începu să se uite la feţele familiare şi necunoscute din tarabele În faţa tarabelor chiar în mijloc, rezemat de rampă, stătea Dolokhov cu o moliță uriașă

de păr creț pieptănat, într-un costum persan Stătea chiar în vederea teatrului, știind că atrăgea asupra lui atenția întregii săli, la fel de liber ca și când stătea în camera lui În jurul lui, înghesuit, stătea cel mai strălucit tânăr al Moscovei și, se pare, el a excelat printre ei Contele Ilya Andreich, râzând, a înghiontat-o pe Sonya roșie, arătând-o pe fosta ei admiratoare - Știați? - el a intrebat "Și de unde a venit", se întoarse contele către Shinshin, "pentru că a dispărut undeva?" - A dispărut, - a răspuns Shinshin - A fost în Caucaz, și acolo a fugit și, se spune, a fost ministru în Persia pentru vreun prinț suveran, l-a ucis acolo pe fratele șahhovului; Ei bine, toată lumea înnebunește, doamnelor de la Moscova! Dolochoff le Persan, și s-a terminat Acum nu avem nicio vorbă fără Dolokhov: ei jură pe el, îl cheamă ca un sterlet, - a spus Shinshin - Dolokhov și Kuragin Anatole - toate doamnele noastre au fost înnebunite O doamnă înaltă, frumoasă, cu o împletă uriașă și foarte goale, albe, umerii și gâtul plin, pe care era un șir dublu de perle mari, a intrat în benoir-ul vecin și s-a așezat îndelung, foșnind rochia groasă de mătase Natasha a privit involuntar acest gât, umeri, perle, coafură și a admirat frumusețea umerilor și a perlelor În timp ce Natasha se uita deja la ea pentru a doua oară, doamna s-a uitat în jur și, întâlnindu-și privirea cu contele Ilya Andreich, a dat din cap și i-a zâmbit Era contesa Bezukhova, soția lui Pierre Ilya Andreich, care cunoștea pe toată lumea din lume, s-a aplecat și i-a vorbit "Cu mult timp în urmă, contesă?" începu el - Vin, vin, îți sărut mâna Dar am venit aici de afaceri și mi-am adus fetele cu mine Se spune că Semyonova joacă incomparabil", a spus Ilya Andreevici "Contele Pyotr Kirillovich nu ne-a uitat niciodată El este aici? - Da, a vrut să intre, spuse Helen și se uită atent la Natasha Contele Ilya Andreich s-a așezat din nou în locul lui Persan Dolokhov - E bine? îi șopti el Natașei - Miracol! spuse Natasha - Aici te poți îndrăgosti! - În acest moment, au răsunat ultimele acorduri ale uverturii și bagheta directorului de formație a zbuciumat În parter, bărbați întârziați s-au dus la locurile lor, iar cortina s-a ridicat De îndată ce cortina s-a ridicat, totul a tăcut în cutii și tarabe, iar toți bărbații, bătrâni și tineri, în uniforme și frac, toate femeile în pietre prețioase pe trupurile goale, cu o curiozitate lacomă, și-au îndreptat toată atenția către scena Natasha a început să se uite și ea IX Pe scenă erau chiar și scânduri în mijloc, pe laterale stăteau tablouri pictate înfățișând copaci, iar în spate era întinsă o pânză pe scânduri În mijlocul scenei erau fete în corsaje roșii și fuste albe Unul, foarte gras, într-o rochie albă de mătase, stătea mai ales pe un taburet jos, pe care era lipit în spate un carton verde Toți au cântat ceva Când și-au terminat cântecul, fata în alb s-a urcat la cabina sufletorului, iar un bărbat în pantaloni de mătase strânși pe picioare groase, cu o pană și un pumnal, s-a apropiat de ea și a început să cânte și să-și întindă brațele Bărbatul în pantaloni strâmți a cântat singur, apoi ea a cântat Apoi au tăcut amândoi, muzica a început să se audă, iar bărbatul a început să-și treacă degetele peste mâna fetei în rochie albă, așteptând evident ca ritmul să înceapă din nou rolul cu ea Au cântat împreună, iar toți cei de la teatru au început să aplaude și să strige, iar bărbatul și femeia de pe scenă, care înfățișau îndrăgostiți, au început să se plece, zâmbind și întinzându-și brațele După sat și în starea de spirit serioasă în care era Natasha, toate acestea erau sălbatice și surprinzătoare pentru ea Nu putea urmări progresul operei, nici măcar nu auzea muzica: vedea doar carton pictat și bărbați și femei îmbrăcați ciudat mișcându-se, vorbind și cântând ciudat în lumina strălucitoare; știa ce trebuia să reprezinte totul,

dar totul era atât de fals și nefiresc, că uneori îi era rușine de actori, apoi râdea de ei Privea în jurul ei, la chipurile spectatorilor, căutând în ei același sentiment de batjocură și de nedumerire care era în ea; dar toate fețele erau atente la ceea ce se întâmpla pe scenă și-și exprimau admirație prefăcută, așa cum i s-a părut Natașei - Trebuie să fie atât de necesar! gândi Natasha Se uita alternativ fie la aceste rânduri de capete pomate din tarabele, fie la femeile goale din cutii, mai ales la vecina ei Helen, care, complet dezbrăcată, cu un zâmbet liniștit și calm, fără să-și ia ochii de pe scenă, simțind lumina strălucitoare se revărsa prin hol și aerul cald, încălzit de mulțime Natasha a început treptat să intre într-o stare de ebrietate pe care nu a mai experimentat-o de mult Nu-și amintea ce era și unde era și ce se întâmplase înaintea ei S-a uitat și s-a gândit, iar cele mai ciudate gânduri, deodată, fără legătură, i-au trecut prin cap Acum i-a venit ideea să sară pe rampă și să cânte aria pe care o cânta actrița, apoi a vrut să-l cupleze pe bătrânul care stătea nu departe de ea cu un evantai, apoi să se aplece spre Helen și să o gâdile La unul dintre minute, când totul era liniștit pe scenă, așteptând începutul ariei, ușa de la intrare a parterului a scârțâit, pe partea unde se afla cutia de la Rostov, și au răsunat pașii unui întârziat - Iată-l, Kuragin! şopti Shinshin Contesa Bezukhova, zâmbind, se întoarse către persoana care sosește Natasha s-a uitat în direcția ochilor contesei Bezukhova și a văzut un adjutant neobișnuit de chipeș, cu o privire încrezătoare în sine și în același timp curtenitoare, apropiindu-se de cutia lor Era Anatole Kuragin, pe care îl văzuse și îl observase de mult la balul din Sankt Petersburg Era acum într-o uniformă de adjutant, cu un epolet și exelbant Mergea cu un mers reţinut, viteaz, care ar fi fost ridicol dacă nu ar fi fost atât de arătos şi dacă pe chipul lui frumos nu ar fi existat o asemenea expresie de mulţumire şi veselie bună În ciuda faptului că acţiunea se desfășura, el, încet, zgâiind ușor pintenii și sabia, lin și sus, purtându-și capul frumos parfumat, a mers de-a lungul covorului coridorului Aruncându-se o privire la Natasha, s-a apropiat de sora lui și și-a băgat mâna mănușa aceea de pe marginea cutiei ei, a clătinat din cap și, aplecându-se, a întrebat ceva, arătând spre Natasha "Mais charmante!" a spus el, evident despre Natasha, deoarece ea nu numai că a auzit, dar și a înțeles din mișcarea buzelor lui Apoi a intrat în primul rând și s-a așezat lângă Dolokhov, prietenos și degajându-l în cot pe acel Dolokhov, pe care ceilalți l-au tratat atât de încântător Făcu cu ochiul vesel, îi zâmbi și puse piciorul pe rampă Cât de asemănători sunt fratele și sora! spuse contele Și cât de bune sunt ambele! Shinshin începu să-i spună contelui o poveste despre intriga lui Kuragin la Moscova, pe care Natasha a ascultat tocmai pentru că spunea fermecător despre ea Primul act s-a încheiat, toți cei din tarabe s-au ridicat, s-au amestecat și au început să meargă și să iasă Boris a venit la boxa soților Rostovi, a acceptat felicitările foarte simplu și, ridicând din sprâncene, cu un zâmbet dispărut, le-a transmis Natașei și Soniei cererea miresei sale de a fi la nunta ei și a plecat Natasha, cu un zâmbet vesel și cochet, a vorbit cu el și l-a felicitat pentru căsătoria pe același Boris de care mai fusese îndrăgostită În starea de ebrietate în care se afla, totul părea simplu și firesc Helen goală stătea lângă ea și zâmbea la fel tuturor; iar Natasha i-a zâmbit lui Boris exact în același mod Cutia lui Helen era plină și înconjurată pe marginea tarabelor de cei mai nobili și inteligenți bărbați, care păreau că se întreceau pentru a arăta tuturor că o cunosc Kuragin a stat în toată această pauză cu Dolokhov în fața rampei, privind cutia

Rostovului Natasha știa că vorbea despre ea și asta îi făcea plăcere Ea s-a întors chiar pentru ca el să-i vadă profilul, după părerea ei, în cea mai avantajoasă poziție Înainte de începerea celui de-al doilea act, în tarabele a apărut figura lui Pierre, pe care Rostovenii nu-l mai văzuseră de la sosirea lor Față Foarte, foarte drăguț! era trist și se îngrașase și mai mult de când Natasha îl văzuse ultima oară El, neobservând pe nimeni, s-a dus în primele rânduri Anatole s-a apropiat de el și a început să-i spună ceva, privind și arătând spre cutia de la Rostov Pierre, văzând-o pe Natasha, s-a însuflețit și, în grabă, de-a lungul rândurilor, s-a dus la patul lor Apropiindu-se de ei, s-a sprijinit în coate și, zâmbind, a vorbit îndelung cu Natasha În timpul conversației cu Pierre, Natasha a auzit o voce masculină în cutia contesei Bezukhova și, dintr-un motiv oarecare, a recunoscut că era Kuragin Ea se uită înapoi și îi întâlni privirea El, aproape zâmbind, a privit-o drept în ochii ei cu o privire atât de admirativă, de afectuoasă, încât i se părea ciudat să fii atât de aproape de el, să-l privești așa, să fii atât de sigur că te-a plăcut și să nu-l cunoști l În actul al doilea erau tablouri înfățișând monumente, iar în pânză era o gaură înfățișând luna, iar abajururile de pe rampă au fost ridicate, și trâmbițe și contrabasuri au început să cânte la bas și mulți oameni în halate negre au ieșit la dreapta si stanga Oamenii au început să-și fluture mâinile, iar în mâini aveau ceva ca niște pumnale; apoi au mai venit niște oameni în fugă și au început să o târască pe fata aceea care înainte era într-o rochie albă, dar acum într-o rochie albastră Nu au târât-o imediat, ci au cântat cu ea mult timp, apoi au târât-o departe, iar în culise au lovit ceva de metal de trei ori, iar toată lumea a îngenuncheat și a cântat o rugăciune De câteva ori toate aceste acțiuni au fost întrerupte de strigătele entuziaste ale publicului În timpul acestui act, de fiecare dată când Natasha se uita în tarabele, îl vedea pe Anatole Kuragin, aruncându-și brațul peste spătarul scaunului și privind-o Era încântată să vadă că era atât de captivat de ea și nu i-a trecut prin cap că ar fi ceva rău în asta Când s-a terminat cel de-al doilea act, Contesa Bezukhova s-a ridicat, s-a întors către cutia Rostovilor (pieptul ei era complet gol), i-a făcut semn bătrânului conte cu un deget înmănușat și, fără să acorde atenție celor care au intrat în cutia ei, a început: zâmbind amabil, vorbind cu el "Te rog să-mi prezinți-mi iubitele tale fiice", a spus ea "Tot orașul țipă despre ei, dar nu-i cunosc Natasha se ridică și se așeză lângă minunata contesă Natasha a fost atât de încântată de laudele acestei frumuseți strălucitoare încât a roșit de plăcere "Acum vreau și eu să devin moscovit", a spus Helen "Și cât de nerușinat ești să îngropi astfel de perle la țară!" Contesa Bezukhova, pentru dreptate, avea o reputație de femeie fermecătoare Putea să spună ceea ce nu credea, și mai ales mai flatat, destul de simplu și natural "Nu, dragă conte, lasă-mă să am grijă de fiicele tale Cel puțin nu voi fi aici pentru mult timp Si tu la fel Voi încerca să-l amuz pe al tău Am auzit multe despre tine la Petersburg și am vrut să te cunosc ", i-a spus ea Natasha cu zâmbetul ei monoton de frumos "Am auzit despre tine de la pagina mea, Drubetskoy, ai auzit că se căsătorește și de la prietenul soțului meu, Bolkonsky, prințul Andrei Bolkonsky", a spus ea cu un accent deosebit, sugerând că știa relația lui cu Natasha Ea a cerut, pentru a se cunoaște mai bine, să permită uneia dintre domnișoare să stea restul spectacolului în cutia ei, iar Natasha s-a apropiat de ea În actul al treilea, pe scenă a fost prezentat un palat, în care au ars multe lumânări și au fost agățate tablouri înfățișând cavaleri cu barbă În mijloc erau probabil regele și regina Regele a fluturat cu mâna

dreaptă și, aparent timid, a cântat ceva rău și s-a așezat pe tronul purpuriu Fata, care era mai întâi în alb, apoi în albastru, era îmbrăcată acum într-o cămașă, cu părul liber și stătea lângă tron Cânta despre ceva trist, întorcându-se către regină; dar regele și-a fluturat mâna cu severitate și bărbați cu picioarele goale și femei cu picioarele goale au ieșit din lateral și au început să danseze toți împreună Apoi viorile au început să cânte foarte subțire și vesel, una dintre fetele cu picioarele groase goale și cu brațele subțiri, despărțindu-se de celelalte, a intrat în culise, și-a îndreptat corsajul, a ieșit la mijloc și a început să sară și în curând a bătut un picior de celălalt Toți cei din tarabe au bătut din palme și au strigat bravo Apoi un bărbat a stat într-un colț Orchestra a cântat chimvale și trâmbițe mai tare, iar acest singur om cu picioarele goale a început să sară foarte sus și să-și toce picioarele (Acest om era Duport, care primea şaizeci de mii pe an pentru această artă) Toţi cei din tarabe, din cutii şi rayka au început să bată din palme şi să strige cu toată puterea, iar omul s-a oprit şi a început să zâmbească şi să se încline în toate directii Apoi au dansat alții, cu picioarele goale, bărbați și femei, apoi din nou unul dintre regi a strigat ceva în muzică și toată lumea a început să cânte Dar deodată a izbucnit o furtună, în orchestră s-au auzit scale cromatice și acorduri de a șaptea diminuată, iar toată lumea a alergat și a târât din nou pe unul dintre cei prezenți în culise, iar cortina a căzut Din nou, între spectatori s-a auzit un zgomot îngrozitor și un trosnet și toți, cu fețe entuziaste, au început să strige: - Duport! Duport! Duport! Natasha nu mai părea asta ciudat Se uită în jur cu plăcere, zâmbind fericită - N'est ce pas qu'il est admirable - Duport? - spuse Helen, întorcându-se spre ea "Oh, oui ", a răspuns Natasha T o m III PARTEA ÎNTÂI XVIII La începutul lunii iulie, la Moscova s-au răspândit zvonuri din ce în ce mai tulburătoare despre mersul războiului: se vorbeau despre apelul suveranului către popor, despre sosirea suveranului însuși din armată la Moscova Și din moment ce manifestul și apelul nu fuseseră primite înainte de iulie, au circulat zvonuri exagerate despre ei și despre situația din Rusia Au spus că suveranul pleacă pentru că armata este în pericol, au spus că Smolensk a fost predat, că Napoleon are un milion de soldați și că doar un miracol ar putea salva Rusia Pe iulie, sâmbătă, a fost primit manifestul, dar nu încă Nu este adevărat că Duport este încântător? Oh da imprimat; iar Pierre, care era cu Rostovii, a promis a doua zi, duminică, să vină la cină și să aducă un manifest și un apel, pe care le va primi de la contele Rostopchin În această duminică, rostovenii, ca de obicei, au mers la Liturghie la biserica de casă a soților Razumovsky Era o zi fierbinte de iulie Deja la ora zece, când rostovenii au coborât din trăsura din fața bisericii, în aerul fierbinte, în strigătele vânzătorilor ambulanți, în rochiile luminoase și ușoare de vară ale mulțimii, în frunzele prăfuite ale copacilor a bulevardului, în sunetele muzicii și în pantalonii albi ai batalionului care a trecut pentru divorț, în tunetul pavajului și În strălucirea strălucitoare a soarelui fierbinte se simțea acea langoură de vară, mulțumire și nemulțumire față de prezent, care este resimțită în mod deosebit într-o zi caldă senină în oraș În biserica Razumovsky se afla toată nobilimea Moscovei, toți cunoscuții Rostovilor (anul acesta, parcă s-ar aștepta la ceva, au rămas în oraș o mulțime de familii înstărite, de obicei mutate prin sate) Trecând în spatele lacheului de livree, care despărțea mulțimea lângă mama ei, Natasha auzi vocea unui tânăr vorbind în șoaptă prea tare despre ea: - Asta e Rostova, aceeași - Ce subțire, dar totuși bună! A auzit, sau i s-a

părut că au fost menționate numele lui Kuragin și Bolkonsky Totuși, i s-a părut mereu Întotdeauna i s-a părut că toată lumea, uitându-se la ea, se gândește doar la ce i se întâmplase Suferind și murind în suflet, ca întotdeauna în mulțime, Natasha a umblat în rochia ei de mătase mov cu dantelă neagră în felul în care femeile știu să meargă - cu cât se simțea mai calmă și mai maiestuoasă, cu atât mai dureroasă și mai rușinată se simțea în sufletul ei Ea știa și nu se înșela că este bună, dar asta nu-i plăcea acum, ca înainte Dimpotrivă, a chinuit-o cel mai mult în ultima vreme, și mai ales în această zi luminoasă și fierbinte de vară în oraș "Încă o duminică, încă o săptămână", își spuse ea, amintindu-și cum fusese aici în acea duminică, "și încă aceeași viață fără viață și toate aceleași condiții în care înainte era atât de ușor să trăiești E bună, tânără, și știu că acum sunt bună, înainte eram rea, dar acum sunt bună, știu, se gândi ea, dar cei mai buni ani trec în zadar, pentru nimeni Ea a stat lângă mama ei și a aruncat ieși cu prietenii apropiați Natasha, din obișnuință, s-a uitat la toaletele doamnelor, a condamnat tenue și modul indecent de a se însemna cu mâna în spațiul mic al unei doamne care stătea în apropiere, s-a gândit din nou cu supărare că este judecată, că judecă, și deodată, auzind sunetele slujbei, s-a îngrozit de urâciunea ei, s-a îngrozit că fosta ei puritate a fost din nou pierdută de ea Bătrânul frumos și liniștit a slujit cu acea solemnitate blândă care are un efect atât de maiestuos și liniștitor asupra sufletelor celor care se roagă Ușile regale se închiseră, vălul se trase încet înapoi; o voce tăcută misterioasă a spus ceva de acolo Lacrimile, de neînțeles pentru ea, stăteau în pieptul Natașei și un sentiment vesel și chinuitor o agita "Învață-mă ce să fac, cum să mă îmbunătățesc pentru totdeauna, pentru totdeauna, cum să mă descurc cu viața mea " s-a gândit ea Diaconul a ieșit la amvon , și-a îndreptat părul lung de sub surplis cu degetul mare depărtat și așezându-și o cruce pe piept, a început tare și solemn să citească cuvintele rugăciunii: " Să ne rugăm Domnului pentru pace " "În pace, toți împreună, fără deosebire de clasă, fără vrăjmășie și uniți prin dragoste frățească, ne vom ruga", a gândit Natasha " Pe pacea de sus și pe mântuirea sufletelor noastre!" "Despre lumea îngerilor și sufletele tuturor ființelor necorporale care trăiesc deasupra noastră", s-a rugat Natasha Când s-au rugat pentru armată, ea și-a amintit de fratele ei și de Denisov Când s-au rugat pentru marinari și călători, ea și-a adus aminte de prințul Andrei și s-a rugat pentru el și s-a rugat ca Dumnezeu să o ierte răul pe care ea comportament Ușile țarului (porțile) - ușile din mijloc în catapeteasmă - Nota ed Amv o n - o elevație în fața porților regale - Nota ed Sti X ar - îmbrăcăminte de brocart a unui duhovnic - Nota ed i-a făcut Când s-au rugat pentru cei care ne iubesc, ea s-a rugat pentru familia ei, pentru tatăl ei, mama ei, Sonya, pentru prima dată acum realizându-și toată vinovăția în fața lor și simțind toată puterea dragostei ei pentru ei Când ne-am rugat pentru cei care ne urăsc, ea și-a inventat dușmani și urători pentru a se ruga pentru ei Ea număra printre dușmani creditorii și toți cei care se ocupaseră de tatăl ei și, de fiecare dată când se gândea la dușmani și la urători, își aducea aminte de Anatole, care îi făcuse atât de mult rău și, deși nu era un urător, se ruga cu bucurie pentru el ca pentru inamic Numai în timpul rugăciunii s-a simțit în stare să-și amintească clar și calm atât pe prințul Andrei, cât și pe Anatole, ca oameni pentru care sentimentele i-au fost distruse în comparație cu sentimentul ei de frică și evlavie față de Dumnezeu Când s-au rugat pentru familia regală și pentru Sinod, ea s-a închinat deosebit de jos și și-a făcut cruce, spunându-și că, dacă nu

înțelege, nu se poate îndoi și mai iubi Sinodul conducător și să se roage pentru el După ce a terminat ectenia , diaconul a încrucișat orarionul în jurul pieptului și a spus: "Să ne angajăm pe noi înșine și viețile noastre lui Hristos Dumnezeul nostru " "Ne vom trăda lui Dumnezeu", a repetat Natasha în sufletul ei "Dumnezeule, mă angajez în voia Ta", a gândit ea "Nu vreau nimic, nu vreau nimic; învață-mă ce să fac, unde să-mi folosesc voința! Ia-mă, ia-mă!" - spuse Natasha cu tandră nerăbdare în suflet, fără să-și facă cruce, coborându-și mâinile subțiri și parcă s-ar aștepta ca o forță invizibilă să o ia și să o salveze de ea însăși, de regretele, dorințele, reproșurile, speranțele și viciile ei Contesa a privit de mai multe ori în timpul slujbei gingașa, cu ochii strălucitori, chipul fiicei sale și s-a rugat lui Dumnezeu să o ajute Cea mai înaltă instituție bisericească din Rusia prerevoluționară - Nota ed Ectenie - parte a serviciului divin ortodox, care se încheie cu cuvintele corului: "Doamne, miluiește-te" - Nota ed Veșmintele diavolului - Nota ed Pe neașteptate, la mijloc și nu în ordinea slujbei, pe care Natasha o cunoștea bine, diaconul a scos o bancă, aceeași pe care se citeau rugăciunile în genunchi de Ziua Treimii și a pus-o în fața ușilor împărătești Preotul a ieșit în skufi de catifea violet, și-a îndreptat părul și, cu un efort, a îngenuncheat Toți au făcut la fel și s-au privit nedumeriți A fost o rugăciune tocmai primită de la Sinod, o rugăciune pentru mântuirea Rusiei de invazia inamicului "Doamne, Dumnezeul puterii, Dumnezeul mântuirii noastre", a început preotul cu acea voce clară, nepompoasă și blândă, pe care o citesc doar cititorii spirituali slavi și care are un efect atât de irezistibil asupra inimii ruse - Doamne Dumnezeul puterii, Dumnezeul mântuirii noastre! Privește acum cu milă și generozitate asupra poporului tău smerit și ascultă filantropic și ai milă și ai milă de noi Iată vrăjmașul, încurcă-ți pământul și vrei să lași lumea întreagă goală, ridică-te asupra noastră; s-au adunat toți oamenii nelegiuirii, pentru a vă distruge proprietatea, pentru a vă distruge Ierusalimul vostru cel cinstit, iubita voastră Rusia: să vă profaneze templele, să dezgroape altare și să ne profanăm sanctuarul Până când, Doamne, până când se vor lăuda păcătoșii? Cât timp folosești pentru a avea putere legală? Doamne Doamne! Ascultă-ne rugându-ne Ție: întărește cu puterea Ta pe cel mai evlavios și mai autocratic mare suveran al împăratului nostru Alexandru Pavlovici; adu-ți aminte de dreptatea și blândețea Lui, răsplătește-i după bunătatea Lui, care ne păzește pe noi, preaiubitul Tău Israel Binecuvântează-i sfaturile, angajamentele și faptele; întărește-i prin dreapta ta atotputernică împărăția lui și dă-i biruință asupra vrăjmașului, precum Moise împotriva Amalecului, Ghedeon împotriva Madianului și David împotriva Goliat Salvează-i armata; pune arcul de aramă pe muşchii care au luat armele în numele Tău şi încinge-i cu putere pentru luptă Ia arme și scut și ridică-te să ne ajuți, să fie rușinați și rușini cei ce ne gândesc rău, să fie înaintea oștirii credincioase a lui Ty, ca țărâna în fața vântului și puternicul Tău înger Skufya este o cască ascuțită purtată de preoții ortodocși - Nota ed să fie jignirea și urmărirea lor; să vină la ei o plasă, dar nu vor ști, și să-i prindă, ci să-i ascunde, să-i îmbrățișeze; să cadă sub picioarele slujitorilor tăi și să fie călcați în picioare sub urletul nostru Dumnezeu! El nu va lipsi să Te mântuiască în multe și în mici; Tu ești Dumnezeu, nimeni să nu biruie împotriva Ta Doamne, părinţii noştri! Adu-ți aminte de îndurările și îndurările Tale, chiar din timpuri imemoriale: nu ne lepăda de prezența Ta, dispreţuieşte nevrednicia noastră de jos, ci miluiește-ne după marea Ta milostivire și, după mulţimea îndurărilor Tale, dispreţuieşte

fărădelegile și păcatele noastre Creați o inimă curată în noi și reînnoiți un spirit drept în pântecele nostru; Întărește-ne pe toți cu credința în Tine, afirmă cu nădejde, însuflețí-ne cu dragoste adevărată unii pentru alții, înarmează cu unanimitate pentru dreapta apărare a obsesiei, pe care ne-ai dat-o nouă și tatălui nostru, ca să nu se suie toiagul celor răi la soarta celor sfinţiţi Doamne, Dumnezeul nostru, credem în El și ne încredem în El, nu ne dezonora de nădejdea milei Tale și fă semn spre bine, de parcă ar vedea pe cei ce ne urăsc pe noi și credința noastră ortodoxă și vor fi puși la rușine și pieri; și să conducă toate țările, precum Domnul este numele Tău și noi suntem poporul Tău Arată-ne, Doamne, acum mila Ta și mântuirea Ta față de noi; bucură-te în inimile slujitorilor Tăi în mila Ta; lovește pe vrăjmașii noștri și zdrobește-i curând sub picioarele credincioșilor tăi Tu ești mijlocirea, ajutorul și biruința celor care se încred în Tine și Ție Ție slavă Ție, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor Amin" În starea de deschidere spirituală în care se afla Natasha, această rugăciune a avut un efect puternic asupra ei Ea a ascultat fiecare cuvânt despre biruința lui Moise împotriva lui Amalec și a lui Ghedeon împotriva lui Madian și a lui David împotriva lui Goliat și despre distrugerea Ierusalimului tău și a întrebat pe Dumnezeu cu acea tandrețe și blândețe cu care inima ei era plină; dar ea nu înțelegea bine ce-i cerea lui Dumnezeu în rugăciunea aceea Ea a participat din toată inima la cererea pentru un spirit drept, pentru întărirea inimii cu credință, speranță și pentru a le inspira cu dragoste Dar nu se putea ruga pentru a-și călca dușmanii sub picioarele ei, când cu câteva minute înainte nu dorea decât să aibă mai mulți, să-i iubească, să se roage pentru ei Dar nici ea nu se putea îndoi corectitudinea rugăciunii în genunchi citită Ea a simțit în sufletul ei o groază reverențioasă și tremurătoare în fața pedepsei care a căzut pe oameni pentru păcatele lor, și mai ales pentru păcatele ei, și a cerut lui Dumnezeu să-i ierte pe toți și pe ea și să le dea tuturor și pacea și fericirea ei în viață Și i s-a părut că Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea XXII În dimineața zilei de , în a treia zi după aceea, un număr nenumărat de trăsuri stăteau la Palatul Sloboda Sălile erau pline În prima erau nobili în uniforme, în a doua, negustori cu medalii, în barbă și caftane albastre În holul Adunării Nobilimii se auzi un bâzâit și mișcare La o masă mare, sub portretul suveranului, cei mai importanți nobili stăteau pe scaune cu spătar înalt; dar majoritatea nobililor se plimbau prin sală Toți nobilii, aceiași pe care Pierre îi vedea în fiecare zi, fie în club, fie în casele lor, erau toți în uniforme, unii în a lui Catherine, unii în a lui Pavlov, unii în noul Alexandru, unii într-un general nobil și acest general caracterul uniformei a dat ceva ciudat și fantastic acestor bătrâni și tineri, celor mai diverse și familiare chipuri Deosebit de izbitori au fost bătrânii, orbi, lipsiți de dinți, cheli, umflați de grăsime galbenă sau zbârciți, slabi În cea mai mare parte, stăteau la locurile lor și tăceau, iar dacă mergeau și vorbeau, se atașau de cineva mai tânăr La fel ca pe chipurile mulțimii pe care le-a văzut Petya în piață, toate aceste fețe au arătat o trăsătură izbitoare a opusului: o așteptare comună la ceva solemn și obișnuit, cea de ieri - petrecerea din Boston, Petrușka bucătarul, sănătatea Zinaidei Dmitrievna , etc Pierre, încă de dimineața devreme, îmbrăcat într-o uniformă nobilă incomodă și îngustă, care devenise el, era pe holuri Era într-o stare de agitație: adunarea extraordinară nu numai a nobilimii, ci și a clasei negustorilor - moșiile, états généraux - evocase în el o serie întreagă de demult abandonate, dar profund gânduri despre Contratul social şi Revoluţia

Franceză care i-au tăiat sufletul Cuvintele pe care le-a observat în apel, că suveranul va ajunge în capitală pentru o conferință cu oamenii săi, l-au confirmat în această privire Iar el, crezând că în acest sens se apropie ceva important, ceva pe care îl aștepta de mult, s-a plimbat, s-a uitat atent, a ascultat conversația, dar nicăieri nu a găsit expresia acelor gânduri care-l ocupa S-a citit manifestul suveranului, care a stârnit încântare, apoi toți s-au împrăștiat, vorbind Pe lângă interesele obișnuite, Pierre a auzit zvonuri despre unde ar trebui să stea conducătorii la momentul intrării suveranului, când să-i dea o minge suveranului, dacă să fie împărțit în districte sau întreaga provincie etc ; dar de îndată ce problema se referea la război și la ce a fost adunată nobilimea, zvonurile au fost indecise și nedefinite Erau mai dispuși să asculte decât să vorbească Un bărbat de vârstă mijlocie, curajos, chipeș, în uniformă de marina retrasă, vorbea într-unul din săli, iar oamenii se înghesuiau în jurul lui Pierre s-a apropiat de cercul format lângă vorbitor și a început să asculte Contele Ilya Andreevici, în caftanul său voievodal al Ecaterinei, plimbându-se cu un zâmbet plăcut printre mulțime, familiarizat cu toată lumea, s-a apropiat și el de acest grup și a început să asculte cu zâmbetul lui amabil, așa cum asculta întotdeauna, dând din cap aprobator în acord cu vorbitorul Marinarul pensionar a vorbit foarte îndrăzneț; acest lucru era evident din expresiile fețelor care îl ascultau și din faptul că Pierre, cunoscut pentru a fi cei mai supuși și tăcuți oameni, s-a îndepărtat dezaprobator de el sau l-a contrazis Pierre s-a împins în mijlocul cercului, a ascultat și s-a convins că vorbitorul era într-adevăr un liberal, dar într-un sens complet diferit decât credea Pierre Marinarul vorbea în acel bariton deosebit de sonor, melodios, nobil, cu pășunat plăcut și contracția consoanelor, cu acea voce cu care strigă: "Cheak, pipe!", Și altele asemenea Vorbea cu un obicei al desfătării și al puterii în voce - Ei bine, că oamenii din Smolensk au oferit milițiile gosuailor Contract social - Notă ed Este un decret pentru noi Smolensk? Dacă nobilimea burgheză a provinciei Moscova consideră că este necesar, își pot arăta devotamentul față de Împărat prin alte mijloace Am uitat de miliție în al șaptelea an! Cateringurile și hoții-tâlhari tocmai au făcut profit Contele Ilya Andreich, zâmbind dulce, dădu din cap aprobator - Și ce, milițiile noastre au făcut un beneficiu statului? Nu! doar ne-a ruinat fermele Mai bine, un set altfel nici un soldat, nici un țăran nu se va întoarce la tine, și o singură desfrânare Nobilii nu își cruță viața, noi înșine vom merge fără excepție, vom lua un alt recrut și toți numim doar gâsca (a pronunțat el suveranul așa), vom muri cu toții pentru el, - a adăugat oratorul, animat Ilya Andreich și-a înghițit saliva cu plăcere și l-a împins pe Pierre, dar și Pierre a vrut să vorbească A mers înainte, simțindu-se animat, neștiind ce altceva și neștiind ce avea să spună Tocmai deschisese gura să vorbească, când un senator, complet fără dinți, cu o față inteligentă și supărată, stând aproape de vorbitor, l-a întrerupt pe Pierre Cu un obicei vizibil de a dezbate și de a pune întrebări, vorbea încet, dar audibil "Cred, dragul meu domnule", spuse senatorul, mormăind gura fără dinți, "că nu suntem chemați aici să discutăm despre ceea ce este mai convenabil pentru stat în momentul de față - recrutarea sau miliția Suntem chemați să răspundem proclamației cu care ne-a cinstit Suveranul Împărat Și pentru a judeca ce este mai convenabil - o recrutare sau o miliție, vom lăsa să judecăm cea mai înaltă autoritate Pierre a găsit deodată o ieșire pentru animația sa S-a împietrit împotriva senatorului, care a introdus această corectitudine și îngustime de opinii în clasele viitoare ale

nobilimii Pierre a făcut un pas înainte și l-a oprit El însuși nu știa ce avea de gând să spună, dar a început vioi, spărgând din când în când în franceză și exprimându-se livresc în rusă "Scuzați-mă, Excelența Voastră", începu el (Pierre îl cunoștea bine pe acest senator, dar considera necesar să i se adreseze oficial aici), - deși nu sunt de acord cu domnul (Pierre se clătina A vrut să spună mon tres honorable préopinant), - cu the lord que je n'ai pas L'honneur de connaître ; dar cred că moșia nobilimii, pe lângă faptul că le-a exprimat simpatia și încântarea, este chemată și să discute măsurile prin care putem ajuta patria Cred, spuse el, inspirat, că însuși suveranul ar fi nemulțumit dacă ar găsi în noi doar stăpânii țăranilor pe care îi dăm și chair à canon, pe care îl facem din noi, dar nu i-ar face gasesti la noi cu cu sfaturi Mulți s-au îndepărtat de cerc, observând zâmbetul disprețuitor al senatorului și faptul că Pierre vorbește liber; numai Ilya Andreich a fost mulțumit de discursul lui Pierre, așa cum a fost mulțumit de discursul marinarului, al senatorului și, în general, întotdeauna de discursul pe care îl auzise ultima oară "Cred că înainte de a discuta aceste probleme", a continuat Pierre, "ar trebui să-i cerem suveranului, să-i cerem mai respectuos Majestății Sale să ne comunice câte trupe avem, în ce poziție sunt trupele și armatele noastre și apoi Dar Pierre nu a avut timp să termine aceste cuvinte, când l-au atacat brusc din trei părți L-a atacat cel mai puternic jucătorul de la Boston Stepan Stepanovici Apraksin, care i-a fost cunoscut de mult și a fost întotdeauna bine dispus față de el Stepan Stepanovici era în uniformă și, fie din uniformă, fie din alte motive, Pierre a văzut o persoană complet diferită în fața lui Stepan Stepanovici, cu o manie senilă manifestată brusc pe față, a strigat la Pierre: - În primul rând, vă voi spune că nu avem dreptul să-l întrebăm pe suveran despre asta și, în al doilea rând, dacă nobilimea rusă avea un astfel de drept, atunci suveranul nu ne poate răspunde Trupele se mișcă în conformitate cu mișcările inamicului - trupele scad și ajung Stimul meu adversar Pe care nu am onoare să-l cunosc Carne pentru tunuri O altă voce a unui bărbat de înălțime medie, de vreo patruzeci de ani, pe care Pierre îl văzuse în vremuri trecute printre țigani și îl cunoștea pentru un jucător prost de cărți și care, schimbat și el în uniformă, s-a apropiat de Pierre, îl întrerupse pe Apraksin "În plus, nu este momentul să ne certăm", a spus vocea acestui nobil, "dar trebuie să acționăm: este un război în Rusia Vrăjmașul nostru vine să distrugă Rusia, să mustre mormintele părinților noștri, să ne ia soțiile și copiii Nobilul se bătu în piept "Ne vom ridica cu toții, vom merge cu toții fără excepție, totul pentru părintele țar!" strigă el, dându-și ochii peste cap Din mulțime s-au auzit mai multe voci de aprobare Suntem ruși și nu ne vom cruța sângele pentru a ne apăra credința, tronul și patria Și prostiile trebuie lăsate, dacă suntem fii ai patriei Vom arăta Europei cum se ridică Rusia pentru Rusia", a strigat nobilul Pierre a vrut să obiecteze, dar nu a putut să spună un cuvânt Simțea că sunetul cuvintelor sale, indiferent de gândul pe care îl transmiteau, era mai puțin audibil decât sunetul cuvintelor unui nobil animat Ilya Andreevici a aprobat din spatele cercului; unii și-au întors vioi umerii către vorbitor la sfârșitul unei propoziții și au spus: - Gata, asta e! Asta este adevărat! Pierre voia să spună că nu-i dezgustă donațiile nici în bani, nici țărani, nici el însuși, dar că ar trebui să cunoască starea lucrurilor pentru a-l ajuta, dar nu putea vorbi Multe voci au strigat și au vorbit împreună, astfel încât Ilya Andreevici nu a avut timp să dea din cap către toată lumea; iar grupul s-a mărit, s-a dezintegrat, s-a adunat din nou și i-a mutat pe toți,

fredonând în conversație, în sala mare, la masa mare Pierre nu numai că nu a reușit să vorbească, dar a fost brusc întrerupt, împins, îndepărtat de el, ca de la un dușman comun Acest lucru nu s-a întâmplat pentru că erau nemulțumiți de sensul discursului său - și a fost uitat după un număr mare de discursuri care l-au urmat -, ci pentru a inspira mulțimea, era necesar să existe un obiect tangibil al iubirii și un obiect tangibil al ură Pierre a devenit ultimul Mulți vorbitori au vorbit după nobilul plin de viață și asta a fost tot vorbi pe același ton Mulți au vorbit frumos și original Editorul mesagerului rus Glinka, care a fost recunoscut ("scriitor, scriitor!" - s-a auzit în mulțime), a spus că iadul ar trebui să reflecte iadul, că a văzut un copil zâmbind la fulgerul fulgerului și al tunetului, dar că noi nu va fi acest copil - Da, da, cu tunet! - repetat aprobator în rândurile din spate Mulțimea s-a apropiat de o masă mare, la care, în uniforme, în panglici, cărunt, chel, stăteau nobili de șaptezeci de ani, bătrâni, pe care Pierre îi văzuse aproape pe toți, acasă cu bufoni și în cluburi afară din Boston Mulțimea s-a apropiat de masă fără să înceteze să bâzâie Unul după altul, și uneori doi împreună, lipiți din spate de spătarul înalt al scaunelor de mulțimea aplecată, vorbeau oratorii Cei care stăteau în spate au observat ce nu a terminat vorbitorul și s-au grăbit să spună ce le-a ratat Alții, în această căldură și strânsoare, bâjbeau în cap să vadă dacă există vreun gând și s-au grăbit să-l spună Bătrânii nobili familiari lui Pierre stăteau și se uitau înapoi la unul sau altul, iar expresia celor mai mulți dintre ei spunea doar că erau foarte fierbinți Pierre s-a simțit însă entuziasmat și i s-a comunicat și sentimentul general al dorinței de a arăta că nu ne pasă, exprimat mai mult în sunete și expresii faciale decât în sensul discursurilor Nu a renunțat la gândurile sale, dar se simțea vinovat de ceva și voia să se justifice "Am spus doar că ar fi mai convenabil pentru noi să facem donații atunci când știm de ce avem nevoie", a spus el, încercând să depășească alte voci Un bătrân din apropiere s-a uitat înapoi la el, dar a fost imediat distras de un strigăt care a început de cealaltă parte a mesei Da, Moscova va fi predată! Ea va fi o mântuitoare! a strigat unul El este dușmanul omenirii! a strigat altul "Lasă-mă să vorbesc Domnilor, mă striviți " XXIII În acel moment, contele Rostopchin, în uniformă de general, cu o panglică pe umăr, cu bărbia proeminentă și cu ochii iute, a intrat cu pași repezi în fața mulțimii de nobili care se despărțea Împăratul Suveran va fi aici acum, spuse Rostopchin, tocmai am venit de acolo Eu cred că în poziția în care ne aflăm, nu prea este mult de judecat Suveranul s-a demnit să ne adune pe noi și pe negustori, - spuse contele Rostopchin "Se vor revărsa milioane de acolo (a arătat către sala negustorilor), iar treaba noastră este să înființăm o miliție și să nu ne cruțăm Acesta este cel puțin ce putem face! Au început întâlnirile între niște nobili care stăteau la masă Întreaga întâlnire a decurs mai mult decât liniștit Părea chiar trist când, după tot zgomotul de dinainte, s-au auzit una câte una voci bătrâne care spuneau una: "Sunt de acord", alta la schimbare: "Sunt de aceeași părere", etc Secretarului i s-a ordonat să scrie un decret al nobilimii moscovite prin care moscoviții, ca și oamenii din Smolensk, donează zece oameni dintr-o mie și uniforme pline Domnii din ședință s-au ridicat, parcă ușurați, și-au zăngănit scaunele și au ocolit hol să-și întindă picioarele, luând pe cineva de braț și vorbind - Suveran! Suveran! - s-a răspândit brusc prin holuri, iar toată mulțimea s-a repezit la ieșire Pe un curs larg, între zidul nobililor, suveranul a trecut în sală Toate fețele manifestau o curiozitate respectuoasă și înspăimântată Pierre stătea destul de

departe și nu putea auzi prea bine discursul suveranului A înțeles doar, din câte a auzit, că suveranul vorbea despre pericolul în care se afla statul și despre speranțele pe care le punea nobilimii moscovite Suveranului i-a răspuns o altă voce, anunțând decizia nobilimii care tocmai avusese loc - Lord! - spuse vocea tremurătoare a suveranului; mulţimea foşni şi din nou a tăcut, iar Pierre a auzit clar vocea atât de plăcută umană şi atinsă a suveranului, care a spus: "Nu m-am îndoit niciodată de zelul nobilimii ruse Dar în această zi, mi-a depășit așteptările Vă mulțumesc în numele patriei Domnilor, haideți să acționăm - timpul este mai prețios decât orice Suveranul a tăcut, mulțimea a început să se înghesuie în jurul lui și s-au auzit exclamații entuziaste din toate părțile "Da, cel mai drag dintre toți cuvântul regal", a spus din spate vocea lui Ilya Andreevici, plângând, care nu a auzit nimic, dar a înțeles totul în felul său Din sala nobilimii suveranul a trecut în sala clasei negustorilor A stat acolo vreo zece minute Pierre, printre alții, l-a văzut pe suveran părăsind sala negustorilor cu lacrimi de tandrețe în ochi După cum au aflat mai târziu, suveranul tocmai începuse un discurs către negustori, în timp ce lacrimile îi stropeau din ochi, iar el îl termină cu o voce tremurândă Când Pierre l-a văzut pe suveran, a ieșit, însoțit de doi negustori Unul îi era familiar lui Pierre, un fermier gras, celălalt era un cap, cu o față subțire, cu barbă îngustă, galbenă Amândoi plângeau Cel slab plângea, dar fermierul gras plângea ca un copil și tot repeta: "Și ia viața și proprietatea, măria ta!" În acel moment, Pierre nu simțea decât dorința de a arăta că totul nu era nimic pentru el și că era gata să sacrifice totul Discursul său cu direcție constituțională i s-a părut un reproș; căuta o ocazie de a-și remedia După ce a aflat că contele Mamonov donează regimentul, Bezuhov l-a anunțat imediat pe contele Rostopchin că dă o mie de oameni și întreținerea lor Bătrânul Rostov nu i-a putut spune soției sale ce sa întâmplat fără lacrimi și a acceptat imediat cererea lui Petya și a mers el însuși să o înregistreze A doua zi, suveranul a plecat Toți nobilii adunați și-au scos uniformele, s-au instalat din nou în casele și cluburile lor și, gemând, au dat ordine conducătorilor despre miliție și au fost surprinși de ceea ce făcuseră PARTEA A DOUA XVII După plecarea suveranului de la Moscova, viața la Moscova a curs în aceeași ordine obișnuită, iar cursul acestei vieți a fost atât de obișnuit, încât a fost greu să ne amintim de vremurile de dinainte de entuziasm și entuziasm patriotic și era greu de crezut că Rusia era într-adevăr în pericol și că membrii Clubului Englez erau împreună cu aceasta, fiii patriei, gata pentru el pentru orice sacrificiu Un lucru care mi-a amintit de starea generală de entuziasm patriotic din timpul șederii suveranului la Moscova a fost cererea de donații în oameni și bani, care, de îndată ce au fost făcute, au căpătat o formă legală, oficială și păreau inevitabile Pe măsură ce inamicul se apropia de Moscova, viziunea moscoviților asupra situației lor nu numai că nu a devenit mai serioasă, ci, dimpotrivă, și mai frivolă, așa cum se întâmplă întotdeauna cu oamenii care văd că se apropie un mare pericol Când se apropie pericolul, două voci vorbesc întotdeauna la fel de puternic în sufletul unei persoane: una spune foarte rezonabil că o persoană ar trebui să ia în considerare însăși natura pericolului și mijloacele de a scăpa de el; celălalt spune și mai înțelept că este prea greu și dureros să te gândești la pericol, în timp ce nu este în puterea omului să prevadă totul și să se salveze de cursul general al treburilor și, prin urmare, este mai bine să te îndepărtezi de la dificil înainte de a veni și gândește-te la plăcut În singurătate, o

persoană se dăruiește în cea mai mare parte primei voci, în societate, dimpotrivă, celei de-a doua Așa a fost acum și cu locuitorii Moscovei Multă vreme nu s-au distrat atât de mult la Moscova ca anul acesta Afișe Rostopchinsky cu imaginea în partea de sus a casei de băut, sărutatorul și negustorul din Moscova Karpushka Chigirin, care, fiind în războinici și după ce a băut un cârlig în plus, a auzit că Bonaparte vrea să meargă la Moscova, s-a enervat, l-a certat toți francezii cu vorbe rele, au părăsit casa de băut și au început să vorbească sub vultur cu oamenii adunați, s-a înghesuit și a discutat la egalitate cu ultimul burim Vasily Lvovici Pușkin În club, în camera din colț, urmau să citească aceste afișe, iar unora le-a plăcut cum Karpushka a bătut joc de francezii, spunând că se vor umfla de varză, vor izbucni din terci, se vor sufoca de la supa de varză, că toți sunt pitici și că o femeie ar arunca furci pe trei dintre ele Unii au dezaprobat acest ton și au spus că este vulgar și prost Se spunea că Rostopchin îi alungase pe francezii și chiar pe toți străinii de la Moscova, că printre aceștia se aflau spioni și agenți ai lui Napoleon; dar au spus-o mai ales pentru a transmite, cu această ocazie, cuvintele pline de spirit rostite de Rostopchin în timpul plecării lor Străinii au fost trimiși pe o șlep la Nijni, iar Rostopchin le-a spus: "Rentrez en vous même, entrez dans la barque et n'en faites pas une barque ne Charon" Ei au spus că au expulzat deja toate birourile guvernamentale din Moscova și au adăugat imediat gluma lui Shinshin că Moscova ar trebui să-i fie recunoscătoare lui Napoleon numai pentru asta Se spunea că regimentul lui Mamonov ar costa opt sute de mii, că Bezuhov a cheltuit și mai mult pe războinicii săi, dar ceea ce este cel mai bine în fapta lui Bezuhov este că el însuși se va îmbrăca în uniformă și va călări în fața regimentului și nu va lua nimic pentru locuri din cei care se vor uita la el "Nu faci nimănui o favoare", a spus Julie Drubetskaya, adunând și apăsând un morman de scame smulse cu degetele ei subțiri acoperite cu inele Julie urma să plece din Moscova a doua zi și să facă o petrecere de rămas bun - Bezukhov este ridicol, dar este atât de amabil, atât de dulce Ce plăcere este să fii atât de caustic ? Intră în tine și în această barcă și încearcă să nu lași această barcă să devină barca lui Charon pentru tine Korpiya - fire smulse din cârpe, care au fost folosite în loc de vată - Nota ed Ridicol Cu limbă rea - ::::g,- - Bine! - spuse un tânăr în uniformă de miliție, pe care Julie îl numea "mon chevalier" și care călătorea cu ea la Nijni În societatea lui Julie, ca și în multe societăți din Moscova, se obișnuia să se vorbească doar rusă, iar cei care au făcut greșeli în vorbirea cuvintelor franceze plăteau o amendă în favoarea comitetului de donații "Încă o amendă pentru galicism", a spus scriitorul rus, aflat în sufragerie - "Placere de a fi" nu este în rusă "Nu faci nimănui o favoare", continuă Julie către miliție, fără să acorde atenție remarcii scriitorului "Eu sunt de vină pentru caustic", a spus ea, "și plâng, dar pentru plăcerea de a vă spune adevărul, sunt gata să plătesc mai mult; Nu sunt responsabilă pentru galicisme", s-a întors ea către scriitoare: "Nu am nici bani, nici timp, ca prințul Golițin, să iau un profesor și să studiez în limba rusă Iată-l, spuse Julie - Quand on Nu, nu, - se întoarse ea către miliţie, - nu mă prindeţi Când vorbesc despre soare, îi văd razele ", a spus gazda, zâmbindu-i amabil lui Pierre "Vorbeam doar despre tine", a spus Julie cu libertatea minciunii caracteristică femeilor seculare - Am spus că regimentul tău, corect, va fi mai bun decât al lui Mamon - Ah, nu-mi spune despre regimentul meu, răspunse Pierre, sărutând mâna gazdei și așezându-se lângă ea - M-a plictisit atât de mult! - Ești sigur că te vei ocupa singur de asta?

spuse Julie, schimbând priviri viclene și batjocoritoare cu miliția Miliția în prezența lui Pierre nu mai era atât de caustică, iar chipul lui exprima nedumerire la ceea ce însemna zâmbetul lui Julie În ciuda distragerii atenției și a naturii sale bune, personalitatea lui Pierre a oprit imediat orice tentativă de ridicol în prezența lui Cavalerul meu Când - Nu, răspunse Pierre râzând, uitându-se la corpul său mare și gras "Este prea ușor pentru francezii să mă lovească și mi-e teamă că nu mă voi urca pe un cal Printre oamenii care erau selectați pentru subiectul conversației, societatea lui Julie a căzut asupra Rostovilor "Foarte, se spune, faptele lor sunt rele", a spus Julie - Și este atât de prost - contele însuși Soții Razumovsky au vrut să-și cumpere casa și zona suburbană, iar toate acestea durează El este prețuit "Nu, se pare că va exista o vânzare în câteva zile", a spus cineva "Deși acum este o nebunie să cumperi ceva la Moscova - De la ce? spuse Julie - Chiar crezi că există un pericol pentru Moscova? - De ce te duci? - Eu? Asta e ciudat Mă duc pentru că ei bine, pentru că toată lumea pleacă și, în plus, nu sunt Ioana d'Arc sau Amazon - Păi, da, da, mai dă-mi cârpe "Dacă reușește să gestioneze afaceri, poate plăti toate datoriile", a continuat milițianul despre Rostov - Bătrân amabil, dar foarte sărac Și de ce locuiesc aici atât de mult? Au vrut de mult să meargă în sat Natalie pare să fie bine acum? îl întrebă Julie pe Pierre cu un zâmbet viclean "Ei așteaptă un fiu mai mic", a spus Pierre - S-a alăturat cazacilor Obolensky și a mers la Belaia Tserkov Acolo se formează un regiment Și acum l-au transferat în regimentul meu și așteaptă în fiecare zi Contele și-a dorit de mult să plece, dar contesa nu va fi de acord să părăsească Moscova până la sosirea fiului ei - I-am văzut a treia zi la Arkharovs Natalie a devenit din nou din ce în ce mai frumoasă și mai fericită Ea a cântat o singură dragoste Cât de ușor este pentru unii oameni! - Ce se întâmplă? întrebă Pierre indignat Julie a zâmbit - Știi, conte, că cavalerii ca tine există doar în romanele lui Madame Suza Ce cavaler? De la ce? întrebă Pierre roșind Rău - Ei bine, haide, dragă conte, c'est la fable de tout Moscou Je vous admire, ma parole d'honneur - Bine! Amenda! spuse milițianul - Bine atunci Nu poți spune cât de plictisitor! - Qu'est ce qui est la fable de tout Moscou?* - spuse Pierre supărat, ridicându-se - Hai, conte Ştii! - Nu știu nimic, spuse Pierre - Știu că ai fost prietenos cu Natalie și, prin urmare Nu, eu sunt întotdeauna prietenos cu Vera Cette chere Vera! - Nu, doamnă, continuă Pierre pe un ton nefericit - Nu mi-am asumat deloc rolul cavalerului Rostov și nu am fost cu ei de aproape o lună Dar nu înțeleg cruzimea - Qui s'excuse - s'accuse , - spuse Julie zâmbind și fluturând scame, iar pentru ca ea să aibă ultimul cuvânt, a schimbat imediat conversația - Cum e, am aflat azi: biata Marie Volkonskaya a sosit ieri la Moscova Ai auzit că și-a pierdut tatăl? - Într-adevăr! Unde este ea? Mi-ar plăcea foarte mult să o văd", a spus Pierre "Am petrecut seara cu ea aseară Azi sau mâine dimineață pleacă în suburbii cu nepotul ei - Ei bine, ce mai face? spuse Pierre Nimic, trist Dar știi cine a salvat-o? Este un întreg roman Nicolae Rostov A fost înconjurată, au vrut să o omoare, oamenii ei au fost răniți S-a repezit și a salvat-o - Un alt roman, spuse milițianul "Hotărât, acest zbor general se face pentru ca toate miresele bătrâne să se căsătorească Catiche este una, prințesa Bolkonskaya este alta "Știi că chiar cred că ea este un petit peu amoureuse du jeune homme " - Bine! Amenda! Amenda! - Dar cum se spune în rusă? Toată Moscova știe asta Corect, sunt surprins de tine Ce știe toată Moscova? Această dulce credință! Nu, doamnă Cel care își cere scuze se învinovățește pe sine Puțin îndrăgostit de tânăr PARTEA A

TREIA XII Din până în august, toată Moscova a fost în necaz și în mișcare În fiecare zi, mii de răniți în bătălia de la Borodino au fost aduși și transportați în jurul Moscovei la avanpostul Dorogomilovskaya, iar mii de căruțe, cu rezidenți și proprietăți, au mers la alte avanposturi În ciuda afișelor lui Rustop-rank, sau independent de ele, sau din cauza lor, știrile cele mai contradictorii și ciudate erau difuzate prin oraș Care a vorbit despre faptul că nimeni nu a primit ordin să plece; care, dimpotrivă, au spus că au luat toate icoanele din biserici și că toate au fost alungate cu forța; care a spus că a mai fost o bătălie după Borodino, în care francezii au fost înfrânți; care a spus, dimpotrivă, că întreaga armată rusă a fost distrusă; care a vorbit despre miliția de la Moscova, care va merge înainte cu clerul la Trei Munți; care a spus în liniște că lui Augustin nu i s-a ordonat să plece, că au fost prinși trădători, că țăranii s-au răzvrătit și au jefuit pe cei care pleacă etc , etc Dar asta s-a spus doar, și de fapt, chiar și cei care călătoreau, și cei care au rămas (în ciuda faptului că nu a existat încă un consiliu la Fili, la care s-a decis să părăsească Moscova), toți au simțit, deși nu au arătat, că Moscova va fi cu siguranță predată și că este necesar să iasă cât mai curând posibil și salvați-vă proprietatea S-a simțit că totul ar trebui să fie brusc rupt și schimbat, dar până pe , nimic nu se schimbase încă Așa cum un criminal care este condus la execuție știe că este pe cale să moară, dar totuși se uită în jur și își reglează pălăria uzată prost, așa și Moscova și-a continuat involuntar viața obișnuită, deși știa că ora morții era aproape, când toate acele relaţii condiţionale ale vieţii la care suntem obişnuiţi să ne supunem XV Ultima zi a Moscovei a venit Era vreme senină, veselă de toamnă Era duminică Ca în duminica obișnuită, Evanghelia era anunțată pentru liturghie în toate bisericile wah Nimeni, se părea, nu putea înțelege încă ce aștepta Moscova Doar doi indicatori ai stării societății exprimau situația în care se afla Moscova: gloata, adică clasa săracilor, și prețurile obiectelor Muncitori, slujitori și țărani într-o mulțime uriașă, în care s-au implicat funcționari, seminariști, nobili, în această zi, dis-de-dimineață, au plecat spre Cei Trei Munți După ce a stat acolo și nu l-a așteptat pe Rostopchin și s-a asigurat că Moscova va fi predată, această mulțime s-a împrăștiat în jurul Moscovei, la case de băut și taverne Prețurile din acea zi au indicat și starea lucrurilor Prețurile armelor, aurului, căruțelor și cailor au continuat să crească, în timp ce prețurile banilor de hârtie și ale lucrurilor din oraș au continuat să scadă, astfel că în mijlocul zilei au fost cazuri când taximetriștii scoteau mărfuri scumpe, precum pânza, în întregime , iar pentru un cal țăran a plătit cinci sute de ruble; mobilierul, oglinzile, bronzurile au fost oferite gratuit XIX Pe septembrie, noaptea, Kutuzov a ordonat retragerea trupelor ruse prin Moscova pe drumul Ryazan Primele trupe s-au mutat în noapte Trupele care defilau noaptea nu se grăbeau şi se mişcau încet şi liniştit; dar în zori, trupele care înaintau, apropiindu-se de podul Dorogomilovsky, au văzut în fața lor, de cealaltă parte, înghesuindu-se, grăbindu-se de-a lungul podului și de cealaltă parte ridicându-se și inundând străzile și aleile, iar în spatele lor - împingând, nesfârșite mase de trupe Și graba și neliniștea fără motiv au pus mâna pe trupe Totul s-a repezit înainte spre pod, pe pod, în vaduri și în bărci Kutuzov a ordonat să fie dus pe străzile din spate, în cealaltă parte a Moscovei Pe septembrie, la ora zece dimineața, în suburbia Dorogomilovsky, au rămas în aer liber doar trupele gărzii ariene Armata era deja de cealaltă parte a Moscovei și dincolo de Moscova În același timp, la ora zece dimineața de

septembrie, Napoleon stătea între trupele sale pe dealul Poklonnaya și privea spectacolul care se deschidea în fața lui Din august până pe septembrie, din Borodino- înainte ca inamicul să intre în Moscova, în toate zilele acestei săptămâni neliniștite, memorabile, a existat acea vreme extraordinară de toamnă, care surprinde mereu oamenii, când soarele jos se încălzește mai tare decât primăvara, când totul sclipește în aerul rar și curat, astfel încât doare ochii când pieptul devine mai puternic și mai proaspăt, inspirând aerul mirositor al toamnei, când nopțile sunt chiar calde și când în aceste nopți întunecate și calde cad neîncetat din cer stele aurii, înspăimântătoare și încântătoare Pe septembrie, la ora zece dimineața, vremea era așa Sclipirea dimineții a fost magică Moscova din Poklonnaya Gora se întindea spațios cu râul, grădinile și bisericile sale și părea să-și trăiască propria viață, tremurând ca stelele, cu cupolele în razele soarelui La vederea unui oraș ciudat cu forme fără precedent de arhitectură extraordinară, Napoleon a experimentat acea curiozitate oarecum invidioasă și agitată pe care o experimentează oamenii când văd formele unei vieți extraterestre care nu știe despre ele Evident, acest oraș a trăit cu toate forțele vieții sale Prin acele semne indefinibile prin care, la mare distanță, un corp viu este recunoscut în mod inconfundabil de unul mort Napoleon din Poklonnaya Gora a văzut tremurul vieții în oraș și a simțit, parcă, respirația acestui trup mare și frumos "Dar chiar sunt la Moscova? Da, ea este în fața mea Dar ce este atât de lung nu este o deputație a orașului? el a crezut Între timp, în spatele succesiunii împăratului, avea loc în șoaptă o conferință emoționată între generalii și mareșalii săi Cei trimiși după deputație s-au întors cu vestea că Moscova este goală, că toată lumea a plecat și a părăsit-o Fețele celor care conferiu erau palide și agitate Nu că Moscova ar fi fost părăsită de locuitori (oricât de important ar părea acest eveniment) i-a înspăimântat, dar ei s-au înspăimântat de modul în care să anunțe acest lucru împăratului, cum, fără a-și pune maiestatea în acea poziție teribilă numită ridicol de către francezi, să anunta-l ca a asteptat degeaba pe boieri atat de mult incat erau cete de betivi, dar nimeni amuzant e mai mult Unii spuneau că este necesar cu orice preț să se adune măcar un fel de deputație, alții au contestat această părere și au susținut că este necesar, după ce l-a pregătit cu grijă și dibăcie pe împărat, să-i declare adevărul "Il faudra le lui dire tout de même ", au spus domnii alaiului Mais, messieurs Situația era cu atât mai grea cu cât împăratul, având în vedere planurile sale de generozitate, mergea cu răbdare în sus și în jos în fața planului, aruncând din când în când privirea de sub braț pe drumul spre Moscova și zâmbind vesel si mandru "Mais c'est impossible ," au spus domnii din suita ridicând din umeri, neîndrăznind să pronunțe cuvântul teribil subînțeles: le ridicule Între timp, împăratul, obosit de așteptarea zadarnică și simțind cu instinctul său actoricesc că maiestuosul minut, ținând prea mult, începea să-și piardă măreția, dădu un semn cu mâna O singură lovitură a unui tun de semnalizare a răsunat, iar trupele, care au înconjurat Moscova din diferite părți, s-au mutat la Moscova, la avanposturile Tver, Kaluga și Dorogomilovskaya Din ce în ce mai repede, depășindu-se unul pe altul, la pas iute și la trap, trupele se mișcau, ascunzându-se în norii de praf pe care îi ridicau și umplând aerul cu zgomote de țipete care se contopesc Fascinat de mișcarea trupelor, Napoleon s-a dus cu trupele la avanpostul Dorogomilovskaya, dar acolo s-a oprit din nou și, descălecând de pe cal, a mers îndelung pe puțul Kamer-kollezhsky, așteptând deputația XX Între timp, Moscova era goală Mai erau oameni în

ea, o cincizecime din toți foștii locuitori a rămas în ea, dar era goală Era gol, așa cum un stup condamnător este gol Nu mai există viață în stupul dematocat, ci pe Totuși, trebuie să-i spuneți Dar, domnilor Dar incomod Imposibil c superficial, pare la fel de viu ca și ceilalți La fel de vesele, în razele fierbinți ale soarelui de la amiază, albinele se învârtesc în jurul stupului mătășat, ca și în jurul altor stupi vii; la fel miroase a miere de departe, la fel intru si ies albinele in ea Dar merită să-l aruncăm mai atent pentru a înțelege că nu mai există viață în acest stup Nu ca în stupii vii, albinele zboară, nu același miros, nici același sunet lovește apicultorul La ciocănirea apicultorului pe peretele stupului bolnav, în locul primului răspuns, instantaneu, prietenos, șuieratul a zeci de mii de albine, strângându-și spatele amenințător și producând acest sunet vital aerisit cu o bătaie rapidă de aripi, i se răspunde prin bâzâit împrăștiat, răsunând răsunător în diferite locuri ale stupului gol Intrarea nu miroase, ca înainte, a mirosului alcoolic, parfumat de miere și otravă, nu poartă de acolo căldura plinătății, iar mirosul de gol și putregai se contopește cu mirosul de miere Crestătura nu mai are gardieni care se pregătesc pentru moarte pentru protecție, ridicându-și spatele, trâmbițând alarma Nu se mai aude acel sunet uniform și liniștit, fâlfâitul travaliului, asemănător sunetului de fierbere, ci se aude zgomotul incoerent, împrăștiat, al dezordinei În și în afara stupului, timid și evaziv, albinele prădătoare negre alungite, mânjite cu miere, zboară înăuntru și afară; nu usturǎ, ci scapă de pericol Înainte, doar cu poveri zburau înăuntru, iar albinele goale zburau afară, acum zboară cu poveri Apicultorul deschide bine fundul și se uită la fundul stupului În loc de genele negre ale albinelor suculente care atârnau anterior de cravată (partea de jos), liniștite de muncă, ținându-se de picioare și trăgând de fundație cu o șoaptă continuă de muncă, albinele adormite, zbârcite, rătăcesc în diferite direcții absente- cu minte de-a lungul fundului și pereților stupului În loc de o podea care a fost lipită curat cu lipici și măturată de evantaiele aripilor, în partea de jos zac firimituri de faguri, fecale de albine, picioare pe jumătate moarte, ușor mișcate și complet moarte, albine neîngrijite Apicultorul deschide puțul de sus și inspectează capul stupului În loc de rânduri continue de albine, agățate de toți fagurii și încălzind pruncul, el vede munca pricepută, complexă a fagurilor, dar nu în aceeași formă virginitate, în care fusese înainte Totul este în funcțiune Tâlharii - albine negre - se năpustesc repede și pe furiș în jurul lucrării; albinele lor, zbârcite, scunde, letargice, parcă bătrâne, rătăcesc încet, fără să deranjeze pe nimeni, fără să-și dorească nimic și pierzând cunoștința vieții Drones, viespi, bondari, fluturi bat prostesc în pereții stupului în zbor Ici-colo, între temelii cu copii morți și miere, se aude ocazional un mormăit furios din diferite direcții; undeva, două albine, din veche obişnuinţă şi memorie, curăţând cuibul stupului, cu sârguinţă, peste puterile lor, târăsc o albină moartă sau un bondar, fără să ştie ei înşişi de ce o fac Într-un alt colț, alte două albine bătrâne se luptă leneș, sau se curăță, sau se hrănesc una pe cealaltă, fără să știe dacă sunt ostile sau prietenoase În al treilea rând, o mulțime de albine, zdrobindu-se unele pe altele, atacă o victimă și o bate și o sugrumă Și o albină slăbită sau ucisă, încet, ușor, ca puful, cade de sus într-un morman de cadavre Apicultorul desfășoară două fundații medii pentru a vedea cuibul În loc de fostele cercuri negre solide înainte și înapoi ale miilor de albine care stau și observă cele mai înalte secrete ale afacerii lor native, el vede sute de schelete de albine plictisitoare, pe jumătate moarte și

latente Aproape toți au murit fără să știe, stând pe lăcașul, pe care l-au păzit și care nu mai există Miroase a putregai și a moarte Doar unii dintre ei se mișcă, se ridică, zboară languit și stau pe mâna inamicului, neputând să moară, înțepându-l, restul, mort, ca solzii de pește, cad ușor Apicultorul închide fântâna, marchează blocul cu cretă și, după ce a ales momentul, îl sparge și îl arde Atât de goală era Moscova când Napoleon, obosit, neliniștit și încruntat, se plimba înainte și înapoi pe meterezul Kamer-kollezhsky, așteptând asta, deși exterior, dar necesar, conform conceptelor sale, respectarea decenței - o deputație În diferite colțuri ale Moscovei, oamenii încă se mișcau fără sens, observându-și vechile obiceiuri și neînțelegând ce făceau Când i s-a anunțat lui Napoleon, cu precauția cuvenită, că Moscova era goală, el s-a uitat furios la el informat despre asta și, întorcându-se, a continuat să meargă în tăcere - Dă trăsura, spuse el S-a urcat în trăsură lângă adjutantul de serviciu și a condus până la suburbii - Deșertul Moscovei Quel événement invraisemblable!" își spuse el Nu a mers în oraș, ci s-a oprit la un han din suburbia Dorogomilovsky Lovitura de teatru a avut rate XXI Trupele ruse au trecut prin Moscova de la ora două dimineața până la ora două după-amiaza, târând cu ei pe ultimii locuitori plecați și răniții Cea mai mare zdrobire în timpul mișcării trupelor a avut loc pe podurile Kamenny, Moskvoretsky și Yauzsky În timp ce, bifurcate în jurul Kremlinului, trupele se înghesuiau pe podurile Moskvoretsky și Kamenny, un număr imens de soldați, profitând de oprirea și de condițiile înghesuite, s-au întors de pe poduri și s-au strecurat pe furiș și în tăcere pe lângă Sfântul Vasile cel Fericitul și sub Porțile Borovitsky sus pe munte până la Krasnaya, o piață unde, din instinct, au simțit că pot lua cu ușurință proprietatea altcuiva Aceeași mulțime de oameni, ca și pe bunurile ieftine, umplea Gostiny Dvor în toate pasajele și pasajele sale Dar nu existau voci afectuoase, ademenitoare ale Gostinodvoreților, nu existau vânzători ambulanți și o mulțime pestriță de cumpărătoare de femei - erau doar uniforme și paltoane de soldați fără arme, plecând în tăcere cu poveri și intrând în rânduri fără povara Negustorii și deținuții (erau puțini), parcă pierduți, se plimbau printre soldați, își descuiau și încuiau prăvăliile, iar ei împreună cu cei buni își duceau bunurile undeva Toboșarii au stat în piața de lângă Gostiny Dvor și au bătut adunarea Dar sunetul tobei i-a făcut pe soldații tâlhari să nu alerge, ca înainte, la apel, ci, dimpotrivă, "Moscova este goală Ce eveniment incredibil!" Deznodamentul spectacolului de teatru a eșuat Vânzători în magazine - Nota ed i-a obligat să fugă mai departe de tobă Între soldați, de-a lungul băncilor și coridoarelor, se vedeau oameni în caftane gri și cu capul ras XXVI La ora patru după-amiaza, trupele lui Murat au intrat în Moscova În față călărea un detașament de husari Wirtemberg, în spate călare, cu un mare alai, însuși regele napolitan călărea Aproape de mijlocul Arbatului, lângă Nikola Yavlenny, Murat s-a oprit, așteptând vești de la detașamentul de avans despre situația din cetatea orașului "leKremlin" În jurul lui Murat s-a adunat un mic grup de oameni din locuitorii care au rămas la Moscova Toată lumea se uita cu timidă nedumerire la șeful ciudat, cu părul lung, împodobit cu pene și aur - Ei bine, este el însuși sau ce, regele lor? Nimic! s-au auzit voci liniştite Interpretul s-a apropiat de o grămadă de oameni "Scoate-ți pălăria pălăria", au început să vorbească în mulțime, adresându-se unul altuia Interpretul s-a întors către un bătrân portar și l-a întrebat cât de departe este Kremlin? Serviciul, ascultând cu nedumerire accentul polonez străin de el și nerecunoscând sunetele interpretului ca fiind rusești, nu înțelese ce i se spunea și se

ascunse în spatele celorlalți Murat s-a apropiat de interpret și i-a ordonat să întrebe unde sunt trupele ruse Unul dintre ruși a înțeles ce i se cere și mai multe voci au început deodată să răspundă interpretului Un ofițer francez de la detașamentul de avans s-a dus la Murat și a raportat că porțile de la cetate erau închise și că probabil că acolo a fost o ambuscadă - Foarte bine, spuse Murat și, întorcându-se către unul dintre stăpânii alaiului său, a ordonat să se înalțe patru tunuri ușoare și să se tragă în porți Artileria a ieşit în trap din spatele coloanei în urma lui Murat şi a condus de-a lungul Arbatului După ce a coborât până la capătul Vzdvizhenka, artileria s-a oprit și s-a aliniat rătăcit în piață Câțiva ofițeri francezi au aruncat tunurile, le-au plasat și s-au uitat la Kremlin printr-un telescop La Kremlin s-a auzit clopotul de Vecernie, iar acest zgomot i-a stânjenit pe francezi Ei au presupus că a fost un apel la arme Câțiva soldați de infanterie au fugit la Poarta Kutafiev Bușteni și scuturi de scânduri zăceau în vrrots Două focuri de pușcă au răsunat de sub poartă imediat ce ofițerul cu echipa a început să alerge spre ei Generalul, care stătea lângă arme, a strigat cuvinte de comandă către ofițer, iar ofițerul cu soldații a fugit înapoi De la poartă s-au mai auzit trei împușcături O împușcătură a lovit un soldat francez în picior și s-a auzit un strigăt ciudat de la câteva voci din spatele scuturilor Pe chipurile generalului, ofițerilor și soldaților francezi în același timp, parcă la comandă, fosta expresie de veselie și calm a fost înlocuită cu o expresie încăpățânată, concentrată, de pregătire pentru luptă și suferință Pentru toți, de la mareșal până la ultimul soldat, acest loc nu a fost Vzdvizhenka, Mokhovaya, Kutafya și Trinity Gates, ci era o zonă nouă a unui nou câmp, probabil o bătălie sângeroasă Și toată lumea este pregătită pentru această bătălie Țipetele de la porți au încetat Armele erau avansate Tunerii și-au aruncat în aer pardesiurile arse Ofițerul a poruncit "feu!" - și s-au auzit unul după altul două șuierate de conserve Gloanțele împușcate de cărți trosneau pe piatra porții, bușteni și scuturi; şi doi nori de fum oscilau în piaţă La câteva momente după ce nepe-capturile de împușcături în piatra Kremlinului se stinseseră, s-a auzit un sunet ciudat deasupra capetelor francezilor Un stol uriaș de ghioce s-a ridicat deasupra pereților și, cronind și foșnind cu mii de aripi, s-a învârtit în aer Odată cu acest sunet, la poartă s-a auzit un strigăt de om singuratic, iar din spatele fumului a apărut figura unui bărbat fără pălărie, în caftan Tinând în mână o armă, a țintit pe francezi Feu! repetă ofiţerul de artilerie şi în acelaşi timp Pali au răsunat o pușcă și două focuri de armă Fumul a închis din nou poarta Nimic altceva nu se mișca în spatele scuturilor, iar soldații infanteriei francezi cu ofițeri s-au dus la poartă În poartă erau trei răniți și patru morți Doi bărbaţi în caftane au fugit jos, de-a lungul pereților, spre Znamenka - Enlevez-moi ça , spuse ofițerul, arătând spre bușteni și cadavre; iar francezii, după ce au terminat răniții, au aruncat cadavrele în spatele gardului Cine erau acești oameni, nimeni nu știa "Enlevez-moi ça" se spune doar despre ei, iar apoi au fost aruncați și curățați ca să nu pute One Thiers a dedicat memoriei lor câteva rânduri elocvente: "Ces misérables avaient envahi la citadelle sacrée, s'étaient emparés des fusils de l'arsenal, et tiraient (ces misérables) sur les Français On en sabra quelques'uns et on purgea le Kremlin de leur présence" Murat a fost informat că poteca a fost degajată Francezii au intrat pe poartă și au început să tabărească în Piața Senatului Soldații au aruncat scaune pe ferestrele senatului în piață și au pus foc Alte detașamente au trecut prin Kremlin și au fost staționate de-a lungul Maroseyka, Lubyanka și

Pokrovka Alții au fost localizați de-a lungul Vzdvizhenka, Znamenka, Nikolskaya, Tverskaya Peste tot, negăsind proprietari, francezii au fost plasați nu ca în oraș în apartamente, ci ca într-o tabără situată în oraș Deși zdrențuiți, înfometați, epuizați și redusi la V din forța lor anterioară, soldații francezi au intrat în Moscova în ordine Era o armată epuizată, epuizată, dar încă luptatoare și formidabilă Dar aceasta a fost o armată doar până în momentul în care soldații acestei armate s-au împrăștiat în cartierele lor De îndată ce oamenii regimentelor au început să se împrăștie prin gol și zeu Scoateți-l Acești nenorociți au umplut cetatea sacră, au luat stăpânire pe tunurile arsenalului și au tras asupra francezilor Unii dintre ei au fost tăiați cu săbii și Kremlinul a fost curățat de prezența lor ty case, așa că armata a fost distrusă pentru totdeauna și nu s-au format locuitori și nu soldați, ci ceva între ele, numite tâlhari Când, după cinci săptămâni, aceiași oameni au părăsit Moscova, nu au mai constituit o armată Era o mulțime de tâlhari, fiecare dintre ei căra sau purta cu el o grămadă de lucruri pe care le credea valoroase și necesare Scopul fiecăruia dintre acești oameni la plecarea din Moscova nu a fost, ca înainte, să câștige, ci doar să păstreze ceea ce dobândiseră Ca acea maimuță care, după ce a băgat mâna în gâtul îngust al unui ulcior și a apucat un pumn de nuci, nu-și deschide pumnul ca să nu piardă ceea ce a apucat, iar aceasta se distruge pe sine, francezul, la plecarea din Moscova, evident că a trebuit să moară din cauza faptului că târau cu pradă, dar i-a fost la fel de imposibil să renunțe la această pradă, pe cât îi este imposibil ca o maimuță să desprindă un pumn de nuci La zece minute după intrarea fiecărui regiment francez într-un cartier al Moscovei, nu a mai rămas niciun soldat și nici un ofițer La ferestrele caselor se vedeau oameni îmbrăcați în paltoane și cizme, care se plimbau râzând prin camere; în beciuri, în beciuri, aceiași oameni se ocupau de provizii; în curți, aceiași oameni descuiau sau băteau porțile șopronelor și grajdurilor; în bucătării s-au întins focuri, cu mâinile suflecate se coaceau, se frământau și se fierbeau, înspăimântați, făceau de râs și mângâiau femei și copii Și erau mulți din acești oameni peste tot, atât în magazine, cât și în case; dar trupele dispăruseră În aceeași zi, comandanții francezi au dat ordin după ordin de a interzice trupelor să se împrăștie în jurul orașului, de a interzice cu strictețe violența locuitorilor și jafurile, de a face un apel general în acea seară; dar, în ciuda tuturor măsurilor, oamenii care alcătuiseră anterior armata s-au răspândit peste cei bogați, bogați în facilități și provizii, oraș gol Așa cum o turmă flămândă mărșăluiește în grămada pe un câmp gol, dar se împrăștie imediat irezistibil de îndată ce atacă pășuni bogate, tot așa armata s-a împrăștiat irezistibil printr-un oraș bogat Nu existau locuitori în Moscova, iar soldații, ca apa în nisip, s-au scufundat în ea și o stea neopritabilă au fugit în toate direcțiile de la Kremlin, în care au intrat în primul rând Soldații de cavalerie, intrând în casa negustorului, au plecat cu toate cele bune și găsind tarabele nu numai pentru cai, ci și de prisos, au mers totuși unul lângă altul pentru a ocupa o altă casă, care li s-a părut mai bună Mulți au ocupat mai multe case, scriind cu cretă ceea ce făcea, și se certau și chiar se certau cu alte echipe Neavând încă timp să se potrivească, soldații au ieșit în stradă pentru a inspecta orașul și, conform zvonului că totul a fost abandonat, s-au repezit de unde puteau ridica gratuit lucruri de valoare Comandanții au mers să-i oprească pe soldați și ei înșiși au fost implicați involuntar în aceleași acțiuni În Karetny Ryad erau magazine cu trăsuri, iar generalii se înghesuiau acolo, alegând singuri

trăsuri și trăsuri Locuitorii rămași i-au invitat pe șefi la locul lor, în speranța că vor fi protejați de jaf Era un abis de bogăție și nu se vedea un sfârșit; pretutindeni, în jurul locului pe care îl ocupaseră francezii, mai erau locuri neexplorate, neocupate în care, după cum li se părea francezilor, erau încă mai multe bogății Iar Moscova le-a aspirat din ce în ce mai mult în sine Exact ca datorita faptului ca apa este turnata pe uscat, apa si uscatul dispar; la fel, pentru că o oaste flămândă a intrat într-o cetate plină, goală, oastea a fost distrusă și o cetate din belșug a fost distrusă; și au fost murdărie, incendii și jaf Francezii au atribuit incendiul de la Moscova au patriotisme féroce de Rastopchine; rușii la fanatismul francezilor În esență, nu existau astfel de motive și nu puteau fi Moscova a ars din cauza faptului că a fost plasată în astfel de condiții în care orice oraș de lemn trebuie să ardă, indiferent dacă în oraș există sau nu o sută treizeci de conducte de foc proaste Moscova a trebuit să ardă din cauza faptului că locuitorii au părăsit-o și, la fel de inevitabil, Patriotismul sălbatic al lui Rastopchyna cum ar trebui să ia foc un morman de așchii, pe care vor cădea scântei de foc pentru câteva zile Un oraș de lemn, în care, sub controlul locuitorilor, proprietarilor de case și polițiștilor, vara se produc aproape în fiecare zi incendii, nu poate să nu ardă când nu sunt locuitori în el, dar trăiesc trupe, fumând pipe , făcând foc în Piața Senatului de pe scaunele Senatului și gătindu-și singuri mâncarea de două ori pe zi Pe timp de pace este necesar ca trupele să se stabilească în apartamente din satele dintr-o anumită zonă, iar numărul incendiilor în această zonă crește imediat În ce măsură ar trebui să crească probabilitatea incendiilor într-un oraș de lemn gol în care este staționată o armată străină? Le patriotisme féroce de Rastopchine și sălbăticia francezilor nu sunt de vină pentru nimic aici Moscova a luat foc din țevi, din bucătării, de la focuri de tabără, din slăbiciunea soldaților inamici, a locuitorilor - nu a proprietarilor de case Dacă a existat incendiu (ceea ce este foarte îndoielnic, pentru că nu exista niciun motiv ca cineva să dea foc și, în orice caz, supărător și periculos), atunci incendierea nu poate fi luată drept motiv, deoarece fără incendiere ar fi la fel Oricât de măgulitor a fost pentru francezii să dea vina pe atrocitățile lui Rastopchin și rușii să-l învinuiască pe ticălosul Bonaparte sau apoi să pună torța eroică în mâinile poporului lor, nu se poate decât să vedem că nu poate exista o cauză atât de directă a focului, pentru că Moscova a trebuit să ardă, așa cum ar trebui să ardă fiecare sat, o fabrică, orice casă din care vor pleca proprietarii și în care străinii vor avea voie să alerge și să își gătească singuri terci Moscova este arsă de locuitori, este adevărat; dar nu de acei locuitori care au rămas în ea, ci de cei care l-au părăsit Moscova, ocupată de inamic, nu a rămas intactă, ca Berlin, Viena și alte orașe, doar datorită faptului că locuitorii ei nu au adus francezilor pâine și sare și chei, ci au lăsat-o A P Cehov LA MOSCOVA PE PIATA TUBILOR O piață mică lângă Mănăstirea Nașterii Domnului, care se numește Trubnaya, sau pur și simplu Trâmbiță; duminica se face târguire Sute de paltoane din piele de oaie, bekesh, șepci de blană și pălării de cimă roiesc ca racii într-o sită Se aude cântecul discordant al păsărilor, care amintește de primăvară Dacă soarele strălucește și nu sunt nori pe cer, atunci cântatul și mirosul de fân se simt mai puternic, iar această amintire a primăverii stârnește gândul și îl duce departe De-a lungul unei margini a site-ului se întinde un rând de căruțe Pe vagoane nu este nici fân, nici varză, nici fasole, ci cintece, cintece, belladone, lacăte, mierle negre și cenușii, țâțe, cintece Toate acestea sar în cuști rele, făcute în casă, privește cu

invidie vrăbiile libere și ciripit Cardurii pentru un nichel, siskins sunt mai scumpe, restul păsării are cea mai nedeterminată valoare - Cât costă o lac? Vânzătorul însuși nu știe care este prețul lacului său Se scarpină în cap și întreabă cât va pune Dumnezeu pe suflet - fie o rublă, fie trei copeici, în funcție de cumpărător Există și păsări scumpe Un sturz bătrân decolorat cu coada smulsă stă pe un biban murdar Este solid, important și nemișcat, ca un general în retragere El și-a fluturat de mult laba spre captivitatea sa și a privit de mult cerul albastru cu indiferență Din această indiferență trebuie să fie venerat ca o pasăre rezonabilă Nu poate fi vândut cu mai puțin de patruzeci de copeici Studenți de gimnaziu, artizani, tineri în haine la modă se înghesuie în jurul păsărilor, stropind în noroi amatori în pălării complet uzate, în pantaloni înfășurați și uzați, parcă mâncați de șoareci Tinerii și artizanii sunt vânduți femele pentru masculi, tineri pentru bătrâni Ei știu puține despre păsări Dar nu poți păcăli un amator Iubitul de departe vede și înțelege pasărea "Nu există nicio pozitivitate în această pasăre", spune amatorul, privind în gura gurii și numărând penele din coadă "El cântă acum, este adevărat, dar ce-i cu asta? Și voi cânta în companie Nu, tu, frate, sunt fără companie, frate, bea; bea-l singur, dacă poți Dă-mi pe cel de acolo care stă și tace! Liniște! Acesta tace, prin urmare, în propria sa minte Între căruțele cu pasărea sunt căruțe cu alte feluri de viețuitoare Aici vezi iepuri de câmp, iepuri, arici, cobai, dihori Un iepure stă și mestecă paie de durere Cobaii tremură de frig, iar aricii privesc curioși de sub spini la public "Am citit undeva", spune oficialul departamentului poștal, într-o haină decolorată, neadresându-se nimănui și uitându-se cu drag la iepure, "am citit că un om de știință a mâncat dintr-una o pisică, un șoarece, un șoim și o vrabie ceașcă "Este foarte posibil, domnule Pentru că pisica este bătută, iar șoimului, presupun, îi este scoasă toată coada Nu există nicio învățare aici, domnule Nașul meu avea o pisică care, scuzați-mă, mânca castraveți Timp de două săptămâni am tăiat cu un whip-schm, am învățat o vreme Un iepure, dacă îl învingi, poate aprinde chibrituri De ce esti surprins? Foarte simplu! Își ia un chibrit în gură și - verdeață! Animalul este la fel cu omul Un bărbat devine mai inteligent din bătaie, la fel și o creatură Chuyki se grăbește în mulțime cu cocoși și rațe sub brațe Pasărea este slabă și flămândă Puii își scot capetele urâte și ponosite din cuști și ciugulesc ceva în pământ Băieții cu porumbei se uită în fața ta și încearcă să te recunoască ca un columbofil - Da domnule! Nu ai nimic de spus! strigă cineva furios - Te uiți și apoi spui! Este un porumbel? Este un vultur, nu un porumbel! Un bărbat înalt, slab, cu perciuni și mustață ras, care arată ca un lacheu, bolnav și beat, vinde un câine de poală alb ca zăpada Bătrânul cățel plânge "Mi-a spus să vând acest truc murdar", spune lacheul, zâmbind disprețuitor - A dat faliment la bătrânețe, nu are ce mânca, iar acum vinde câini și pisici Ea plânge, îi sărută pe boturile lor murdare și îi vinde de nevoie Doamne, asta e un fapt! Cumpărați-o domnilor! Ai nevoie de bani pentru cafea Dar nimeni nu râde Băiatul stă lângă el și, strângând un ochi, îl privește serios, cu compasiune Secțiunea de pește este cea mai interesantă Duș zece bărbați stau la rând În fața fiecăruia dintre ei este o găleată, în găleți este un mic iad de pitch Acolo, în apa verzuie, plină de noroi, roiesc carasi, ligheri, micuți, melci, broaște broaște broaște, tritoni Gândacii mari de râu cu picioarele rupte se aruncă pe suprafața mică, cățărându-se pe caras și sărind peste broaște Broaștele se cațără pe gândaci, tritonii pe broaște Creatură vie! Liniile de culoare verde închis, precum peștii mai scumpi, se bucură de un privilegiu: sunt

păstrate într-un borcan special în care nu poți înota, dar încă nu atât de aglomerate - Important caras de peste! Ținând caras, onoare, lasă-l să moară! Ține-l într-o găleată cel puțin un an, dar este încă în viață! A trecut o săptămână de când am prins aceiași pești I-am prins, domnule, în Pererva și de acolo pe jos Crap pentru doi copeici, loache pentru trei, iar cei mici un ban pentru o duzină, ca să moară! Dacă vă rog, micuții pentru un nichel Viermi, nu vrei să comanzi? Vânzătorul pune mâna în găleată și scoate cu degetele aspre și tari un pui sau un crap fraged, de mărimea unei unghii Liniile de pescuit, cârligele, orificiile de ventilație sunt așezate lângă găleți și viermii de iaz aruncați în soare cu foc purpuriu Un bătrân amator în șapcă de blană, ochelari de fier și galoșuri asemănătoare cu doi armadilo se plimbă lângă cărucioarele cu păsări și găleți cu pești Este, așa cum este numit aici, "tip" Nu are nici un ban în spatele sufletului său, dar, în ciuda acestui fapt, se târguiește, își face griji, se ține de cumpărători cu sfaturi Într-o oră, reușește să examineze toți iepurii de câmp, porumbeii și peștii, să le examineze până la cel mai mic detaliu, să determine pentru toată lumea, fiecare dintre aceste creaturi, rasa, vârsta și prețul ErOj în copilărie este interesat de carduri, carasi și micuți Vorbește cu el, de exemplu, despre mierle, iar excentricul îți va spune lucruri pe care nu le vei găsi în nicio carte Îți va spune cu admirație, cu pasiune și, în plus, îți va reproșa ignoranța Este gata să vorbească la nesfârșit despre cintece și cintece, dându-și ochii și fluturând puternic brațele Aici, pe Pipe, îl poți întâlni doar pe vreme rece, dar vara prinde prepelițe pe țeavă și pescuiește undeva în afara Moscovei Și iată un alt "tip" - un domn foarte înalt, foarte slab, cu ochelari întunecați, bărbierit, în șapcă cu cocardă, care arată ca un funcționar de altădată Acesta este un amator; are un rang considerabil, servește ca profesor la gimnaziu, iar acest lucru este cunoscut de obișnuiții Trompetei, iar ei îl tratează cu respect, îl întâmpină cu plecăciuni și chiar au venit cu un titlu special pentru el: "pronumele tău " Sub Sukhareva scotocește prin cărți, iar pe Pipe caută porumbei buni - Vă rog! porumbeii lui strigă - Domnule profesor, pronumele dumneavoastră, acordați atenție turmanilor! Pronumele tău! - Pronumele tău! - îi strigă ei din diferite părți - Pronumele tău! repetă un băiat undeva pe bulevard Iar "pronumele lui", evident de mult obișnuit cu acest titlu al său, serios, strict, ia un porumbel în ambele mâini și, ridicându-l deasupra capului, începe să-l examineze și în același timp se încruntă și devine și mai serios, ca un conspirator Iar Truba, acea bucată mică din Moscova, unde animalele sunt iubite atât de tandru și unde sunt atât de chinuite, își trăiește propria ei viață mică, face gălăgie și agitație, și nu este clar acelor oameni de afaceri și evlavioși care trec pe lângă bulevard de ce această mulțime de oameni, acesta este un amestec pestriț de pălării, șepci și șapci, despre ce vorbesc aici, despre ce vând LA TELEFON - Ce vrei? întreabă o voce feminină - Conectați-vă cu "Bazarul Slavianski" - Gata! Trei minute mai târziu aud un apel Îmi duc receptorul la ureche și aud sunete de natură nedefinită: fie suflă vântul, fie cad mazărea Cineva bolborosește ceva Există camere libere? Întreb "Nimeni nu este acasă " răspunde o voce frântă, copilărească - Tata și mama au mers la Serafima Petrovna, iar Louise Frantsovna are gripă - Cine eşti tu? Din "Bazarul Slavianski"? - Sunt Seryozha Tatăl meu este medic El ia dimineața "Dragă, nu am nevoie de medic, ci de bazarul slavon " - Ce piata? (râsete) Acum știu cine ești Tu ești Pavel Andreevici Și am primit o scrisoare de la Katya! (râsete) Se căsătorește cu un ofițer Și când îmi vei cumpăra vopsele? Mă îndepărtez de telefon și după zece

minute sun din nou - Conectați-vă cu "Bazarul slav"! Întreb - In cele din urma! răspunde bas răgușit - Și Fuchs este cu tine? Ce Fuchs? Vă rog să vă conectați cu "Bazarul Slavianski"!! - Sunteți în "Bazarul Slavianski"! Bine, vin Să ne terminăm treburile azi Eu doar Comandă-mi, draga mea, o porție din țăranca sturion Încă nu am luat cina "Uf! Dumnezeu știe ce! Mă gândesc când mă îndepărtez de telefon "Poate că nu știu să folosesc telefonul, îl încurc Stai, cum este necesar?" Mai întâi trebuie să răsuciți acest lucru, apoi să scoateți acest lucru și să îl puneți la ureche Restaurantul "Slavyansky Bazaar" era situat pe strada Nikolskaya - Notă ed In regula, atunci? Apoi atârnă chestia asta de aceste lucruri mici și întoarce-l de trei ori Așa pare! Sun din nou Nici un raspuns Sun cu o frenezie, riscând să rup lucrul mic Există un zgomot în receptor, similar cu alergarea șoarecilor pe hârtie - Cu cine vorbesc? țip eu - Răspunde-mi! Mai tare! - Fabrica de fii Timofey Vaksin "Vă mulțumesc cu umilință Nu am nevoie de fabrica dumneavoastră " Tu ești Sychov? Mitkal ți-a fost deja trimis Închid telefonul și încep din nou să mă examinez: sunt confuz? Citesc "regulile", fumez o țigară și sun din nou Nici un raspuns "Telefonul trebuie să se fi stricat la bazarul Slavyansky", cred eu "Voi încerca să vorbesc cu Hermitage " Am citit din nou în regulile despre cum să vorbesc cu stația centrală și sun - Conectează-te cu Schitul! țip eu - Cu "Er-mi-ta-zhem" !! Trec cinci minute, zece Răbdarea începe să izbucnească, încetul cu încetul, dar acum - ura! - se aude un clopot - Cu cine vorbesc? Întreb - Gara Centrala - Uf! Conectează-te cu Schitul! Pentru numele lui Dumnezeu! - Cu Ferrein? - Cu "Er-mi-ta-zhem" !! - Gata "Ei bine, se pare că chinul meu s-a terminat " mă gândesc "Uf, până și transpirația a ieșit!" Apel Iau telefonul si sun: Există birouri separate? - Tata și mama s-au dus la Serafima Petrovna, Louise Frantsovna are gripă Nu e nimeni acasă! Tu ești, Seryozha? - Eu Cine ești? (râsete) Pavel Andreevici? De ce nu ai fost cu noi ieri? (râsete) Tata a arătat umbre chinezești Și-a pus pălăria mamei și i-a prezentat-o pe Avdotia Nikolaevna Vocea lui Serezhin se întrerupe brusc și se face liniște Închid și sun vreo trei minute, până mă dor degetele - Conectează-te cu Schitul! țip eu - Cu un restaurant în Piața Trubnaya! Auzi sau nu? - Vă aud foarte bine, domnule Dar aici nu e Schitul, ci Bazarul slavon - Ești "Bazarul Slavianski"? - Exact așa "Bazarul Slavianski" - Pf! nu inteleg nimic! Aveți dulapuri libere? - Acum stiu Trece un minut, altul Un ușor tremur de voce trece prin receptor Ascult și nu înțeleg nimic - Raspunde la fel: sunt birouri? - Da, de ce ai nevoie? întreabă o voce feminină - Sunteți din "Bazarul Slavianski"? - De la gara centrală (Continuare la pes plus ultra) Absolut, până la limitele extreme (lat) - Nota ed I A Bunin LUNI CURAT Ziua de iarnă cenușie a Moscovei se întuneca, gazele din felinare erau luminate la rece, vitrinele magazinelor erau luminate cu căldură - iar viața de seară a Moscovei, eliberată de treburile din timpul zilei, a izbucnit: săniile cabinelor s-au repezit din ce în ce mai dese și mai viguros, cei supraaglomerați tramvaiele de scufundare zdrăngăneau mai tare - în amurg era deja clar cum șuierau stelele verzi din fire, - trecătorii înnegriți se grăbeau mai însuflețiți de-a lungul trotuarelor înzăpezite În fiecare seară, cocherul meu mă năpădea la ora asta pe un trapâi întins - de la Poarta Roșie până la Catedrala Mântuitorului Hristos: ea locuia vizavi de el; în fiecare seară o duceam să ia masa la Praga, la Ermit, la Metropol, după-amiaza la teatre, la concerte, apoi la Yar, la Strelna Cum să se termine toate astea, eu nu am făcut-o știu și am încercat să nu mă gândesc, să nu mă gândesc: a fost inutil - la fel ca și când am vorbit cu ea despre asta, ea a respins odată pentru

totdeauna conversațiile despre viitorul nostru; era enigmatică, de neînțeles pentru mine, relațiile noastre cu ea erau și ele ciudate - încă nu eram destul de apropiați; și toate acestea mă țineau la nesfârșit în tensiune nerezolvată, într-o așteptare dureroasă - și în același timp eram incredibil de fericit în fiecare oră petrecută lângă ea Din anumite motive, a studiat la cursuri, le-a urmat destul de rar, dar a făcut-o Am întrebat odată: "De ce?" Ea a ridicat din umăr: "De ce se face totul în lume? Înțelegem ceva în acțiunile noastre? Cu exceptia mai mult, mă interesează istoria " Ea a trăit singură, tatăl ei văduv, om luminat dintr-o familie de negustori nobili, a trăit la pensie la Tver, adunând ceva, ca toți astfel de negustori În casa de vizavi de Biserica Mântuitorului, ea a închiriat un apartament de colț la etajul cinci de dragul unei priveliști asupra Moscovei, doar două camere, dar spațioase și bine mobilate În primul, o canapea largă turcească ocupa mult spațiu, era un pian scump, pe care ea tot repeta începutul lent, somnambulistic frumos al "Sonatei la lumina lunii" - un singur început - la pian și pe sub- în oglindă flori elegante înfloreau în vaze fațetate - la comanda mea i-au fost livrate cele proaspete în fiecare sâmbătă, iar când am venit să o văd sâmbătă seara, ea, întinsă pe canapea, peste care, dintr-un motiv oarecare, atârna un portret al Tolstoi desculț, și-a întins încet mâna spre mine pentru un sărut și a spus absent: "Mulțumesc pentru flori " I-am adus cutii de ciocolată, cărți noi - de Hofmannsthal, Schnitzler, Tetmeier, Pshibyshevsky - și am primit toate același "mulțumesc" și o mână caldă întinsă, uneori un ordin să mă așez lângă canapea fără să-mi dau jos haina "Nu este clar de ce", a spus ea gânditoare, mângâindu-mi gulerul de castor, "dar se pare că nimic nu poate fi mai bun decât mirosul aerului de iarnă cu care intri în cameră din curte " necesar: fără flori , fără cărți, fără cine, fără teatre, fără cine în afara orașului, deși, totuși, avea flori preferate și neiubite, toate cărțile pe care i le aduceam, citea mereu, mânca o cutie întreagă de ciocolată pe zi, la prânz iar cina a mâncat nu mai puțin decât mine, i-au plăcut plăcintele cu ciorbă de pește de borbot, cocoși roz de alun în smântână prăjită, uneori spunea: "Nu înțeleg cum oamenii nu se plictisesc de asta toată viața , să ia prânzul și cina în fiecare zi", dar ea însăși a luat masa și a luat masa cu o înțelegere de la Moscova a chestiunii Slăbiciunea ei evidentă erau doar haine bune, catifea, mătase, blană scumpă Eram amândoi bogați, sănătoși, tineri și atât de arătoși încât la restaurante, la concerte eram m-am uitat la Eu, fiind originar din provincia Penza, eram la vremea aceea frumoasă din anumite motive, o frumusețe sudica, fierbinte, eram chiar "indecent de chipeș", așa cum mi-a spus odată un actor celebru, un om monstruos de gras, un mare lacom și deștept - Diavolul știe cine ești, un fel de sicilian, spuse el somnoros; iar personajul meu era sudic, vioi, mereu gata pentru un zâmbet fericit, pentru o glumă bună Și avea un fel de frumusețe indiană, persană: o față de chihlimbar brunet, magnific și oarecum sinistru în părul ei des și negru, strălucind ușor ca blana neagră de samur, sprâncene, ochi negri ca cărbunele de catifea; gura, captivantă cu buze purpurie catifelate, era umbrită de un puf întunecat; la plecare, se îmbrăca cel mai adesea o rochie de catifea rosie și aceiași pantofi cu agrafe de aur (și a mers la cursuri ca studentă modestă, a luat micul dejun pentru treizeci de copeici la o cantină vegetariană de pe Arbat); și oricât de predispusă eram la vorbăreț, la veselie simplă, ea tăcea cel mai adesea: se gândea mereu la ceva, totul părea să se adâncească mental în ceva; întinsă pe canapea, cu o carte în mâini, o punea adesea jos și se uita întrebător în fața ei: am văzut asta, uneori trecând pe

lângă ea și în timpul zilei, pentru că în fiecare lună nu ieșea deloc trei sau patru zile și nu a ieșit din casă, s-a întins și a citit , forțându-mă să mă așez într-un fotoliu lângă canapea și să citesc în tăcere "Ești teribil de vorbăreț și neliniștit", a spus ea, "lasă-mă să termin de citit capitolul "Dacă n-aș fi fost vorbăreț și neliniștit, poate nu te-aș fi recunoscut niciodată", i-am răspuns, amintindu-i de cunoștința noastră: o dată în decembrie, când am ajuns la Cercul de Artă pentru o prelegere susținută de Andrei Bely, care a cântat-o, în timp ce alergam și dansam pe scenă, m-am răsucit și am râs atât de mult încât ea, care s-a întâmplat să stea pe scaun lângă mine și la început s-a uitat la mine cu o oarecare nedumerire, a râs și ea în cele din urmă și m-am întors imediat spre ea, veselă "Este în regulă", a spus ea, "dar totuși, stai liniștit o vreme, citește ceva, fumează - Nu pot să tac! Nu-ți poți imagina puterea dragostei mele pentru tine! Nu mă iubești! - Eu reprezint Cât despre iubirea mea, știi foarte bine că în afară de tatăl meu și de tine, nu am pe nimeni pe lume În orice caz, ești primul și ultimul meu Nu este suficient pentru tine? Dar destule despre asta Nu poți citi în fața ta, hai să bem ceai Și m-am ridicat, apă fiartă într-un ceainic electric pe o masă în spatele lamei canapelei, am luat cești și farfurioare dintr-un deal de nuci care stătea în colțul din spatele mesei, spunând orice îmi trecea prin minte: - Ai terminat de citit "Înger de foc"? - Am verificat Este atât de pompos încât e jenant să citești - Și de ce ai părăsit brusc concertul lui Chaliapin ieri? - Am fost prea supărat Și apoi, nu-mi place deloc Rus cu părul galben - Nu-ți place! Da mult "Iubire ciudată!" M-am gândit și, în timp ce apa fierbea, m-am ridicat și m-am uitat pe ferestre Camera mirosea a flori și pentru mine era combinată cu mirosul lor: în spatele unei ferestre, jos în depărtare, se întindea o imagine uriașă a râului, Moscova cenușie ca zăpada; în cealaltă, în stânga, se vedea o porțiune a Kremlinului, dimpotrivă, oarecum prea aproape, înălțimea prea nouă a Mântuitorului Hristos era albă, în cupola de aur în care se oglindeau ghecile veșnic ondulate în jurul lui pete albăstrui "Oraș ciudat! Mi-am spus, gândindu-mă la Okhotny Ryad, la Iverskaya, la Sfântul Vasile cel Fericitul - Sf Vasile - și Spas-on-Bora, catedrale italiene - și ceva kârgâz în vârfurile turnurilor de pe zidurile Kremlinului " Ajunsă la amurg, o găseam uneori pe canapea într-un singur arkhaluk de mătase, tuns cu samur - moștenirea bunicii mele din Astrahan, spunea ea - m-am așezat lângă ea în semiîntuneric, fără să aprind focul și i-am sărutat mâinile , picioarele, uimitoare în corpul său netezime Și ea nu a rezistat la nimic, dar totul a tăcut Îi căutam constant buzele fierbinți - le-a dat, respirând deja impetuos, dar totul tace Când a simțit că nu mai sunt în stare să mă stăpânesc, m-a împins, s-a așezat și, fără să ridice vocea, mi-a cerut să aprind lumina, apoi a intrat în dormitor L-am aprins, m-am așezat pe un taburet rotativ lângă pian și mi-am revenit treptat în fire, răcorit de drogul fierbinte Un sfert de oră mai târziu a ieșit din dormitor îmbrăcată, gata de plecare, calmă și simplă, de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat înainte: - Incotro acum? În Metropol, poate? Și din nou toată seara am vorbit despre ceva străin La scurt timp după ce ne-am apropiat, ea mi-a spus când am început să vorbesc despre căsătorie: Nu, nu sunt apt să fiu soție Nu sunt bun, nu sunt bun Asta nu m-a descurajat - Vom vedea! Mi-am spus, sperând că mintea ei se va schimba cu timpul și nu am mai vorbit despre căsătorie Intimitatea noastră incompletă mi se părea uneori insuportabilă, dar și aici - ce mi-a mai rămas decât speranța timpului? Odată, stând lângă ea în întunericul și tăcerea acestei serii, m-am strâns de cap: Nu, este peste puterile

mele! Și de ce, de ce trebuie să mă chinuiești pe mine și pe tine atât de crud! Ea nu a spus nimic Da, nu este dragoste, nu este dragoste Ea strigă uniform din întuneric: - Pot fi Cine știe ce este iubirea? - Stiu! am exclamat - Și voi aștepta până când știi ce este dragostea, fericirea! - Fericire, fericire "Fericirea noastră, prietene, este ca apa într-o amăgire: tragi - s-a umflat, dar o smulgi - nu e nimic " - Ce-i asta? - Așa i-a spus Platon Karataev lui Pierre mi-am fluturat mâna - O, Dumnezeu să o binecuvânteze, cu această înțelepciune răsăriteană! Și din nou, toată seara a vorbit doar despre lucruri străine - despre o nouă producție a Teatrului de Artă, despre o nouă poveste a lui Andreev Încă o dată, m-am săturat de asta, că la început stau strâns cu ea într-o sanie zburătoare și rostogolită, ținând-o într-o haină de blană netedă, apoi intru cu ea în holul aglomerat al restaurantului până la marșul de la "Aida", mănânc și beau lângă ea , îi aud vocea lentă, mă uit la buzele pe care le-am sărutat în urmă cu o oră - da, le-am sărutat, mi-am spus, privind cu recunoştinţă entuziastă la ele, la puful întunecat de deasupra lor, la catifea de rodie a îmbrăcată, la panta umerilor și ovalul sânilor, mirosind un miros ușor picant al părului ei, gândindu-se: "Moscova, Astrahanul, Persia, India!" În restaurantele din afara orașului, spre sfârșitul cinei, când totul deveni mai zgomotos de jur împrejur în fumul de tutun, ea, de asemenea, fumând și îmbătându-se, mă ducea uneori într-o cameră separată, cerea să chem țiganii, iar aceștia intrau voit zgomotoși , obraznic: în fața corului, cu chitara pe o panglică albastră peste umăr, un țigan bătrân în haină de cazac cu galoane, cu botul albăstrui de înecat, cu capul gol ca o minge de fontă, în spatele lui cânta o ţigancă cu fruntea joasă sub breton de gudron Ea asculta cântecele cu un zâmbet languid, ciudat La trei sau patru dimineaţa am condus-o acasă, la intrare, închizând ochii de fericire, i-a sărutat blana umedă a gulerului și într-un fel de disperare entuziastă a zburat spre Porțile Roșii Și mâine și poimâine totul va fi la fel, m-am gândit - același chin și aceeași fericire Ei bine, până la urmă, fericire, mare fericire! Deci a trecut ianuarie, februarie, a venit și a trecut Maslenița În Duminica Iertării, mi-a ordonat să vin la ea la ora cinci seara Am ajuns și ea m-a întâlnit deja îmbrăcată, într-o haină scurtă de blană de astrahan, pălărie de astrahan și cizme de pâslă neagră - Tot negru! - am spus, intrând, ca întotdeauna, cu bucurie Ochii ei erau amabili și liniștiți "La urma urmei, mâine este luni curată", a răspuns ea, scoțându-l din manșonul ei de astrahan și dându-mi mâna într-o mănușă neagră de copil - "Doamne, Domn al vieții mele " Vrei să mergi la Mănăstirea Novodevici? Am fost surprins, dar m-am grăbit să spun: - Vrei! "Ei bine, toate tavernele și tavernele", a adăugat ea - Ieri dimineață am fost la cimitirul Rogozhsky Am fost si mai surprins: - La cimitir? Pentru ce? Acesta este faimosul schismatic? Da, schismatic Pre-Petrine Rus'! Arhiepiscop îngropat Și imaginați-vă: sicriul este un buștean de stejar, ca în vremurile străvechi, brocartul auriu este ca forjat, fața defunctului este acoperită cu "aer" alb, brodat cu scriere mare neagră - frumusețe și groază Iar la mormânt sunt diaconi cu ripidă și trikiriya - De unde știi asta? Ripidiții, trikirii! "Nu mă cunoști Nu știam că ești atât de religios - Nu este religios Nu stiu ce Dar, de exemplu, merg des dimineata sau seara, cand nu ma tragi la restaurante, la catedralele de la Kremlin, si nici nu banuiesti Deci: diaconi - da, ce fel! Peresvet și Oslyabya! Și pe două hore, două hore, tot Peresveții: înalți, puternici, în caftane lungi și negre, cântă, chemându-se unul pe altul - acum un cor, apoi altul - și toate la unison și nu după note, ci după " cârlige" Și mormântul era căptușit în

interior cu ramuri strălucitoare de molid, iar afară era ger, soare, zăpadă orbitoare Nu, nu înțelegi asta! Să mergem Seara a fost liniștită, însorită, cu ger pe copaci; pe zidurile însângerate de cărămidă ai mănăstirii, copacee asemănătoare călugărițelor vorbeau în tăcere, din când în când clopoțeii cântau subțire și trist pe clopotniță Scârțâind în tăcere prin zăpadă, am intrat pe poartă, am mers pe potecile înzăpezite prin cimitir - soarele tocmai apusese, era încă destul de ușor, desenat minunat pe smalțul auriu al apusului cu coral gri, ramuri în brumă, și străluceau în mod misterios în jurul nostru cu lumini calme și triste, lămpi instinse împrăștiate peste morminte Am urmat-o, m-am uitat cu tandrețe la mica ei amprentă, la stelele care i-au rămas în somn gu noi cizme negre - ea sa întors brusc, simțind asta "Serios, cât de mult mă iubești!" spuse ea liniștită, clătinând din cap Am stat lângă mormintele lui Ertel și Cehov Ținându-și mâinile în manșon coborât, se uită îndelung la monumentul mormântului Cehov, apoi ridică din umăr: - Ce amestec urât de stil rusesc al frunzelor și Teatrul de Artă! A început să se întunece, îngheța, am ieșit încet pe poartă, lângă care Fedorul meu stătea blând pe capre "Hai să mai conducem puțin", a spus ea, "apoi mergem să mâncăm ultimele clătite la Egorov Nu prea mult, Fiodor, nu?" - Ascult - Undeva pe Ordynka este o casă în care a locuit Griboyedov hai sa-l cautam Și dintr-un motiv oarecare am mers la Ordynka, am condus mult timp de-a lungul unor alei din grădini, am fost pe strada Griboedovsky; dar cine ar putea să ne spună în ce casă locuia Griboiedov - nu era un suflet de trecători și, în plus, care dintre ei ar putea avea nevoie de Griboiedov? Era de mult întuneric, copacii deveneau roz prin ferestrele luminate de brumă "Aici este și Mănăstirea Marfo-Mariinsky", a spus ea Am râs - Din nou în mănăstire? - Nu, eu sunt Parterul tavernei lui Egorov din Okhotny Ryad era plin de taximetriști zdruncinați, îmbrăcați gros, care feliau stive de clătite udate în exces de unt și smântână; În încăperile superioare, de asemenea foarte calde, cu tavane joase, negustorii din Vechiul Testament spălau clătite aprinse cu caviar granulat cu șampanie înghețată Am intrat în a doua cameră, unde în colț, în fața tablei negre a icoanei Maicii Domnului cu Trei Mâini, ardea o lampă, ne-am așezat la o masă lungă pe o canapea de piele neagră Puful de pe buza superioară era înghețat, chihlimbarul obrajilor ei devenise ușor roz, întunericul razei s-a contopit complet cu pupila - nu mi-am putut lua ochii răpiți de pe fața ei Și ea a spus, scoțând o batistă dintr-un muf parfumat: - Bine! Mai jos sunt bărbați sălbatici, iar aici sunt clătite cu șampanie și Fecioara cu Trei Mâini Trei mâini! La urma urmei, aceasta este India! Ești un domn, nu poți înțelege toată Moscova așa cum o fac eu - Pot, pot! Am răspuns - Și să comandăm un prânz tare! Cum este "puternic"? - Înseamnă puternic Cum să nu știi? "Discursul lui Gyurgi " - Cat de bine! Gyurgi! Da, prințul Yuri Dolgoruky "Discursul lui Gyurgi către Sviatoslav, prințul de Seversky: "Vino la mine, frate, la Moscova" și i-a poruncit să organizezi o cină puternică - Cat de bine Și acum doar în unele mănăstiri din nord rămășițele acestui Rus Da, chiar și în imnurile bisericești Recent am fost la Mănăstirea Zachatievsky - nu vă puteți imagina cât de minunat se cântă sticherele acolo! Și Chudovoe este și mai bun Anul trecut am fost acolo tot timpul pe Strastnaya Ah, ce bine a fost! Peste tot sunt bălți, aerul e deja moale, primăvară, sufletul este oarecum tandru, trist, și tot timpul acest sentiment al patriei, al vechimii ei Toate ușile din catedrală sunt deschise, oamenii de rând intră și afară toată ziua, toată ziua de slujbă Oh, voi merge undeva la o mănăstire, la unii dintre cei mai

surzi, Vologda, Vyatka! Voiam să spun că atunci și eu voi lăsa sau sacrifica pe cineva ca să mă conducă la Sakhalin, să-mi aprindă o țigară, uitând de emoție, dar s-a apropiat un ofițer sexual în pantaloni albi și cămașă albă, cu brâu cu șnur de zmeură, reamintit cu respect: "Îmi pare rău, domnule, nu putem fuma aici " Și imediat, cu o deosebită obsechiozitate, a început într-un zgomot: - Ce vrei pentru clătite? Fitoterapeut de casă? Caviar, somon? Sherry-ul nostru este extrem de bun pentru coaste, dar pentru navka -Moscova în literatura rusă - Și sherry pentru marina, a adăugat ea, încântându-mă cu vorbărea ei blândă, care nu a părăsit-o toată seara Și am ascultat absent ce avea de spus în continuare Și ea a vorbit cu o lumină liniștită în ochi: - Iubesc atât de mult legendele rusești, cronicile, rusești, încât până atunci recitesc ceea ce îmi place în mod deosebit până îl memorez "Exista un oraș în țara rusă, pe nume Murom, în care domnea prințul autocrat, pe nume Pavel Și diavolul i-a însuflat soției sale un șarpe zburător pentru curvie Și acest șarpe i-a apărut în natura umană, foarte frumos " Am făcut în glumă niște ochi înfricoșători: - O, ce groază! Ea a continuat fără să asculte: Așa a încercat-o Dumnezeu "Când a venit timpul pentru moartea ei binecuvântată, acest prinț și prințesă l-au rugat pe Dumnezeu să-i odihnească într-o singură zi Și au fost de acord să fie îngropați într-un singur sicriu Și au poruncit să se sculpteze două paturi de sicrie într-o singură piatră Și s-au îmbrăcat, în același timp, în haină monahală " Și din nou distracția mea a fost înlocuită de surpriză și chiar de anxietate: ce se întâmplă cu ea astăzi? Și așa, în seara asta, când am luat-o acasă cu totul diferită de cea obișnuită, la ora unsprezece, ea, după ce și-a luat rămas bun de la mine la intrare, m-a reținut dintr-o dată când mă urcam deja în sanie: - Așteptа Vino să mă vezi mâine seară nu mai devreme de zece Mâine este o scenetă la Teatrul de Artă - Asa de? Am întrebat - Vrei să mergi la acest "skit"? -Da "Dar ai spus că nu știi nimic mai vulgar decât aceste "frigărui"! "Acum nu știu Și totuși vreau să plec Am clătinat mintal din cap, toate ciudăţeniile, ciudăţeniile de la Moscova! - și a răspuns vesel: - Ol Wright! La ora zece seara a doua zi, ridicându-se la liftul până la ușa ei, am deschis ușa cu cheia și nu am intrat imediat pe holul întunecat: în spatele lui era neobișnuit de lumină, totul era luminat - candelabre, candelabre pe părțile laterale ale oglinzii și o lampă înaltă sub un abajur ușor în spatele capului canapelei, iar pianul suna începutul "Moonlight Sonata" - toate ridicându-se, răsunând cu atât mai departe, cu atât mai obosit, mai îmbietor, într-o tristețe somnambulistică-fericită Am trântit ușa holului - sunetele s-au întrerupt, s-a auzit foșnetul unei rochii Am intrat - ea stătea dreaptă și oarecum teatrală lângă pian, într-o rochie de catifea neagră care o făcea mai slabă, strălucind prin eleganța ei, o rochie festivă din păr de smoală, un chihlimbar brunet de brațe goale, umeri, un început fraged și plin de sâni, o strălucire de cercei cu diamante de-a lungul obrajilor ușor pudrați, ochi de catifea cărbune și buze mov catifelate; Cozile negre lucioase s-au ondulat până la ochi în jumătate de inele, dându-i aspectul unei frumuseți orientale dintr-un imprimeu popular "Acum, dacă aș fi cântăreață și aș cânta pe scenă", a spus ea, uitându-se la fața mea confuză, "aș răspunde aplauzelor cu un zâmbet prietenesc și ușoare plecăciuni la dreapta și la stânga, în sus și la tarabe și Eu însumi aș îndepărta imperceptibil, dar cu grijă trenul de picior, pentru a nu călca pe el Pe skiff fuma mult și sorbea tot timpul șampanie, uitându-se cu atenție la actori, cu strigăte și refrene vii, înfățișând ceea ce părea a fi parizian, la marele Stanislavski cu păr alb și sprâncene

negre și Moskvinul dens în clăupă nez pe o față în formă de jgheab, ambele cu seriozitate și diligență deliberată, căzând înapoi, a făcut un can-can disperat în râsul publicului Kachalov s-a apropiat de noi cu un pahar în mână, palid de hamei, cu transpirație mare pe frunte, de care îi atârna un smoc de păr din Belarus, și-a ridicat paharul și, privind-o cu bătaie de lăcomie mohorâtă, a spus în jocul lui josnic voce: "Tsar Maiden, regina Shamakhan, sănătatea ta!" Și ea a zâmbit încet și a clintit pahare cu el I-a luat mâna, s-a sprijinit beat de ea și aproape că a căzut de pe picioare S-a descurcat și, strângând din dinți, s-a uitat la mine: - Și ce este acest bărbat frumos? Urăsc! Apoi ea șuieră, fluieră și zdrăngăni, ghirona călca sărind polca - și, alunecând, zbura până la noi micuțul Sulerzhitsky, mereu grăbindu-se undeva și râzând, aplecat, imitând galanta lui Gostinodvor, mormăi grăbit: - Dați-mi voie să vă invit la Tranblanc Iar ea, zâmbind, s-a ridicat și, cu dibăcie, călcând scurt, fulgerându-și cerceii, întunericul și umerii și brațele goale, a mers cu el printre mese, însoțită de priviri admirative și de aplauze, în timp ce el, ridicând capul, striga ca o capră: Să mergem, să mergem repede Polka dansează cu tine! La trei dimineața s-a trezit, închizând ochii Când ne-am îmbrăcat, s-a uitat la pălăria mea de castor, mi-a mângâiat gulerul de castor și s-a dus la ieșire, spunând, jumătate în glumă, jumătate în serios: - Desigur, frumos Kachalov a spus adevărul "Un șarpe în natura umană, foarte frumos " Pe drum a tăcut, plecând capul de viscolul luminos de lună care zbura spre ea Am petrecut o lună întreagă scufundându-mă în nori deasupra Kremlinului, "un fel de craniu luminos", a spus ea Pe Turnul Spasskaya, ceasul a sunat trei, - a mai spus ea: - Ce sunet străvechi, ceva de tablă și fier Și tocmai așa, același sunet a bătut trei dimineața în secolul al XV-lea Și în Florența, bătălia a fost exact aceeași, mi-a amintit de Moscova de acolo Când Fiodor a asediat la intrare, ea a ordonat fără viață: - Lasa-l sa plece Lovită, nu mi-a permis niciodată să mă duc la ea noaptea, am spus confuz: - Fedor, mă voi întoarce pe jos Și am ajuns în tăcere în lift, am intrat în căldura nopții și în liniștea apartamentului cu ciocanele de batere în încălzitoare I-am scos haina de blană, alunecoasă de pe zăpadă, ea a aruncat un șal umed pufos din părul ei pe mâinile mele și a intrat repede, foșnind cu fusta de mătase, în dormitor M-am dezbracat, am intrat in prima camera si cu inima scufundata ca peste un abis, m-am asezat pe o canapea turceasca Îi auzeam pașii în afara ușilor deschise ale dormitorului luminat, cum ea, agățată de agrafele de păr, și-a scos rochia deasupra capului M-am ridicat și m-am dus la ușă: ea, numai în pantofi de lebădă, stătea cu spatele ei dezgolit la mine, în fața măsuței de toaletă, pieptănând cu un pieptene de țestoasă șuvițele negre de păr lung care atârnau de-a lungul feței - A tot spus că nu mă gândesc prea mult la el, spuse ea, aruncând pieptene pe suportul pentru oglindă și, aruncându-și părul pe spate, s-a întors spre mine Nu, credeam În zori am simțit-o mișcând Am deschis ochii și ea se uita la mine M-am ridicat din căldura patului și a corpului ei, ea s-a aplecat spre mine, spunând în liniște și uniform: - În seara asta plec la Tver Cât timp, numai Dumnezeu știe Și ea și-a lipit obrazul de al meu, - I-am simțit gena udă clipind: Voi scrie totul imediat ce ajung Voi scrie despre viitor Îmi pare rău, lasă-mă acum, sunt foarte obosit Și întinde-te pe pernă M-am îmbrăcat cu grijă, am sărutat-o timid pe păr și am ieșit în vârful picioarelor pe scări, care deja străluceau de o lumină palidă Mergeam pe zăpada tânără lipicioasă - viscolul dispăruse, urletul era calm și se vedea departe de-a lungul străzilor și se simțea un miros de zăpadă și de brutării Am

ajuns la Iverskaya, al cărei interior ardea fierbinte și strălucea cu focuri întregi de lumânări, am stat într-o mulțime de bătrâne și cerșetori pe zăpada călcată pe genunchi, mi-a dat jos pălăria Cineva m-a atins pe umăr - eu privit: vreo bătrână nefericită s-a uitat la mine, strâmbându-se din lacrimi jalnice: O, nu te sinucizi, nu te sinucizi așa! Păcat, păcat! Scrisoarea pe care am primit-o la două săptămâni după aceea a fost scurtă - o cerere afectuoasă, dar fermă, de a nu o mai aștepta, de a nu încerca să o caut, de a vedea: "Nu mă voi întoarce la Moscova, mă duc la ascultare deocamdată, atunci, poate, mă voi hotărî să fiu tonsurat Să dea Dumnezeu putere să nu-mi răspundă - este inutil să ne prelungim și să ne sporim chinul " I-am îndeplinit cererea Și multă vreme a dispărut în cele mai murdare taverne, a băut singur, scufundându-se din ce în ce mai mult în toate felurile posibile Apoi a început treptat să-și revină - indiferent, fără speranță Au trecut aproape doi ani de la acea Luni Pură În , de Revelion, a fost o seară la fel de liniștită și însorită ca și cea de neuitat Am plecat din casă, am luat un taxi și am plecat la Kremlin Acolo a intrat în Catedrala goală a Arhanghelului, a stat multă vreme, fără să se roage, în amurg, privind sclipirea slabă a aurului vechi al catapetesmei și pietrele funerare ale țarilor Moscovei, - a stat, ca și cum așteptând ceva, în acea liniște deosebită a bisericii goale, când ți-e frică să respiri în ea Ieșind din catedrală, i-a ordonat șoferului de taxi să meargă la Ordynka, a condus în pas, ca apoi, de-a lungul aleilor întunecate din grădini cu ferestre luminate sub ele, a condus de-a lungul străzii Griboedovsky - și a continuat să plângă, plângând Pe Ordynka, am oprit un taxi la porțile Mănăstirii Marfo-Mariinsky: acolo, în curte, se vedeau trăsuri negre, se vedeau ușile deschise ale unei bisericuțe luminate, cântatul unui cor de fecioare flutura jalnic și tandru de pe uși Din anumite motive, îmi doream foarte mult să merg acolo Serviciul de la poartă mi-a blocat drumul, întrebând încet, implorând: "Nu poți, domnule, nu poți!" - Cum să nu? Nu poți merge la biserică? - Puteți, domnule, desigur, puteți, doar eu vă cer pentru numele lui Dumnezeu, nu mergeți, Marea Ducesă Elzavet Fedrovna și Marele Duce Mitri Palych sunt acolo chiar acum I-am strecurat o rublă - a oftat împovărat și a lăsat-o să treacă Dar, de îndată ce am intrat în curte, dinspre biserică au apărut icoane, stindarde, purtate pe mâini, în spatele lor, toate în alb, lungi, subțiri, într-un obrus alb cu cruce de aur cusută pe frunte, înalte , umblând încet, serios, cu ochii în jos, cu o lumânare mare în mână, Mare Ducesă; iar în spatele ei se întindea aceeași linie albă de călugărițe sau surori cântând, cu luminile lumânărilor în față - nu știu cine erau și încotro se îndreptau Din anumite motive, le-am privit foarte atent Și apoi unul dintre cei care mergeau în mijloc și-a ridicat brusc capul, acoperit cu o batistă albă, blocând lumânarea cu mâna, și-a fixat ochii întunecați în întuneric, de parcă tocmai la mine Ce putea să vadă în întuneric , cum a putut să simtă prezența mea? M-am întors și am ieșit în liniște pe poartă A I Kuprin Din ciclul "POVESTII IN PICURI" ZĂPADA LA MOSCOVA În această dimineață, se revarsă pe Paris, în tăcere și neobosit, zăpadă solidă, turnând fulgi cât cinci ani de copil și, abia atingând pământul, se dantelă, se decolorează și se topește Dar toate acoperișurile caselor strălucesc de un alb plat, uniform, înclinat, iar ramurile de platani, tei și castani din Bois de Boulogne sunt îndoite sub greutatea brațelor înzăpezite și cocoșate Această rochie de doliu strictă, rece, albă se potrivește pădurii Oraș străin - nr Acest oraș este prea rece, sudic și neobișnuit cu frigul și zăpada Iar verdele întunecat, etern, sculptat al gardurilor vii de iederă arată ostil prin

vălul nemișcat și curgător al stelelor de zăpadă Și iată-mă la o răscruce părăsită, uitându-mă cu distracție la zăpada grea care cădea, m-am gândit puțin și în imaginația mea a ieșit la suprafață Moscova acoperită de zăpadă a anilor minunati și irevocabili Mergem într-un taxi, înfășurându-ne picioarele într-o cavitate de lup, eu, un cadet al școlii militare Alexander, care este în concediu zilnic, și Marya Mikhailovna Polubo-Yarinova, o domnișoară din Penza, în vizită la Moscova Este o muziciană excelentă, este o fată destul de adultă, bogată, frumoasă și independentă Desigur, sunt îndrăgostit de ea de Crăciun, îndrăgostit fără speranță și nebunește, dar degeaba nu voi recunoaște niciodată nimănui acest sentiment, care este păcatul meu criminal, nenorocirea mea, motivul pentru dulcea mea stupefiere de două săptămâni Doar ocazional îndrăznesc să privesc pieziș la manșonul ei acoperit de zăpadă, la boneta ei tricotată albastră, din care ocazional va fulgeră un ochi vioi și întunecat, va apărea un obraz îmbujorat sau vârful roz al nasului va ieși în afară Dar, pe de altă parte, o susțin ferm cu un braț înfășurat în jurul unei talii subțiri, flexibile, delicate Acesta este același drept incontestabil al meu, ca și datoria mea sfântă de a ceda loc, coadă și loc femeilor, copiilor și bătrânilor în locuri publice Mai avem un drum foarte lung de parcurs: până la teatrul Korsha, unde astăzi vom vedea The Tradesman in the Nobility cu Davydov în rolul burghezului Zăpada cade dens, iar prin ea luminile lămpilor cu gaz sunt fabuloase și strălucitoare Și giulgiul său este atât de moale încât nenumărate sănii alunecă fără zgomot de-a lungul ei, alergând continuu una spre alta, iar în această mișcare de stradă rapidă, plină de viață și în același timp tăcută există un farmec de iarnă de nedescris, secret Uneori, un cap de cal fumuriu se va strecura dintr-o dată între noi din spate și ne va acoperi cu căldură umedă și cu un miros puternic de cai Nu mai știi pe ce străzi mergi: totul în jur este atât de plin de viață, optimist, fantastic și totul se mișcă atât de repede Aici, dintr-o alee îngustă sau dintr-o fundătură, o bisericuță fulgeră, mică, roșu cărămidă, sub un capac de zăpadă care o acoperea Ca un rubin, lumina unei icoane-lampi de deasupra intrării în ea strălucește și, deodată, ușa bisericii se deschide larg pentru un minut: strălucirea caldă a lumânărilor, strălucirea strălucitoare a unei icoane de aur, o mulțime densă și neagră în prim-plan și cântări abia audibile, vesele Ce mulțime de oameni și lucruri fulgeră înaintea ochilor mei Sub baldachinul clar luminat al unei tarabe stradale, rânduri de zmeură, mere roșii, galbene și pomicul însuși, într-un șorț alb, cu părul negru, cu părul negru Teatrul Korsh a fost fondat de F A Korsh în Era faimos pentru distribuția sa puternică A fost situat mai întâi în Kamergersky Lane, iar din - în Bogoslovsky Lane - Notă ed bărbos, roșiatic, cu un zâmbet larg de dinți albi și buze violete Covrig auriu șuncă de aur Sticle multicolore in crama Bile rotunde, colorate într-o farmacie Executori judecătorești, mesageri, soldați, copii, afișe Și zăpadă moale și pufoasă fără sfârșit Cât de aglomerate îmi sunt viziunea, mirosul, auzul și sufletul! (Abia acum mă uit în dreapta cu coada ochiului, cu frica de hoți) Ce bine este să trăiești în acest stat, în acest mare oraș, printre oamenii care vorbesc această limbă simplă și luxoasă! Am ajuns O barbă albă ca zăpada, o mustață albă, o șapcă albă slăbită de la înălțimea unei capre "Ați mai adăuga câteva grivne, Excelență?" Mergi bine! Așa că stau sub zăpada care cade la o răscruce pariziană și îmi trezesc trecutul în memorie MOSCOVA PASTELE Bulevardele din Moscova devin verzi cu primele frunze de tei Din mirosul insinuant al pământului de primăvară gâdilă în inimă Nori veseli împrăștiați plutesc pe cerul albastru; când te uiți la ei parcă

se învârt, sau e un cap beat de primăvară? Bâzâit, tremurând, cântând, inundat, sclipitor peste Moscova este sunetul discordant neîncetat al tuturor clopotelor ei zgomotos Fiecare băiat de la Moscova, chiar și cel mai ponosit, cel mai năzuit, cel mai ocolit de soartă, are în aceste zile de Paște dreptul deplin, incontestabil, onorat de timp de a urca orice clopotniță și, așteptând cu nerăbdare rândul său, să sune cât de mult îi place, până se plictisește, la oricare dintre clopoței, deși până la cel mai enorm, dacă unul are puterea să-și scuture limba de patruzeci de kilograme și curajul să-i îndure arama groasă asurzitoare, scuturând tot corpul ţipăt O tabără de porumbei, sălbatici și amatori, se năpustesc în înălțimea albastră, limpede, sclipind în același timp cu aripile la întorsături bruște, apoi se întunecă, apoi se argintează, aproape că se topesc la soare Cât de elegant, cât de demodat și frumos nativ, kondovoy, puternic și străvechi Moscova Bărbații poartă maioțe albastru închis și șepci noi, de sub care părul tuns uniform, strălucitor de ulei, se întinde pe gât într-un cerc neted Bluzele eliberate de sub veste încântă privirea cu albastru, roșu, alb și culoare canar sau un model vesel de buline Cât de rumene sunt fețele, cât de proaspeți și strălucitori sunt ochii femeilor și ai fetelor, cât de furioși ard pe ele chintzes multicolore Morozov luxuriante, cât de șalurile de cașmir sunt îmbătător de pline de ierburi și trandafiri pe cap și cât de calmante străbunicii șaluri sunt pe bătrâne, ciocolată, cu divorț galben și roșu sub formă de semne mari de întrebare! Și toată lumea se sărută, se sărută, se sărută E un sărut continuu peste stradă: închide ochii și se va părea că un stol de dansatori de tip tap a coborât pe Moscova Ritul sărutului de Paște este de neclintit și magnific Aici doi bărbați cu barbă demnă și calmă s-au observat unul pe celălalt de la distanță, iar brațele lor erau deja întinse, iar fețele lor erau întinse în lățime din cauza zâmbetelor strălucitoare Capelele sunt coborâte cu dosul în jos, expunând capete cu părul gros pieptănate într-o despărțire dreaptă Mâinile sunt ferm unite "Hristos a înviat?" "Înviat cu adevărat!" Capetele se înclină la dreapta - sărutări pe obrajii stângi, se înclină la stânga - la dreapta și din nou la stânga Și toate acestea fără grabă, important - Unde ai ținut utrenia? - La Mântuitorul de pe Bor Și tu? - Sunt la mijlocirea din Kudrin, acasă Baloanele se leagănă sus, deasupra traficului dens, pe fire invizibile, în grupuri elastice multicolore, luminoase Halva și marmeladă, marshmallow, turtă dulce, nuci pe tăvi Băieții de pe trotuare, lângă pereți, rostogolesc ouăle de-a lungul șanțurilor și cocoșează cu ele Cine koknul la crack - acela si oul Masa de Paste plina cu sticle si mancare Miros de zambile si jonquile catifelate Sala de mese este plină de soare Canarii fluieră cu entuziasm Un cadet al Școlii Alexander într-o uniformă nou-nouță, în cizme strălucitoare din piele lăcuită, reflectate clar în parchetul cu oglindă, stă în fața unei fete drăguțe și șmechere Poartă o rochie aerisită din muselină albă pe o carcasă roz Curea roz, trandafir în păr închis "Hristos a înviat, Olga Alexandrovna", spune el, întinzând un ou pictat de el însuși în acuarelă și aur - Într-adevăr! - Olga Alexandrovna, știi, desigur, obiceiul ortodox "Nu, nu, nu botez cu nimeni "Atunci ești un creștin rău Oh te rog Pentru o zi grozavă! O mamă plinuță și importantă se leagănă la fereastră sub un palmier într-un balansoar de răchită La picioarele ei stă un leonberger roșu mare "Olya, nu-l supăra pe cadet Pup - Bine, dar o singură dată, să nu mai îndrăznești Bineînțeles că a îndrăznit Oh, ce foc arzând obrajii fragezi, satinați, frumoși El se uită: buzele ei dulci și roz sunt parțial deschise și râd, dar în ochii ei se vede o strălucire umedă și adâncă "Ei bine, asta e suficient din

partea ta Ce vrei? Paști? Kulich? sunca? Sherry? Și sunetul vesel, colorat și neîncetat al clopotelor Moscovei se revarsă prin ramele ferestrelor de vară Andrei Bely ARBAT BĂTRÂN Îmi amintesc de vechiul Arbat: Arbatul din trecut; de la Farmacia Smolensk s-a ridicat ca o fâșie de case cu două etaje, când înalte, când joase; la Denezhny - casa lui Rakhmanov, alb, balcon, decorat cu cornișe mulate, înălțat cu o asemănare rotundă de turnul: trei etaje În ea s-a născut; a trăit acolo douăzeci și șase de ani Case - ocru, maro, portocaliu-roz, căpriu chiar și jeleu - un șir înflorit de clădiri care fuge în depărtare, unul, două și trei etaje; această panglică de case la apus strălucea cu geamuri; calul târa calul; iar un vagon, "Shiperko", pătrat, pestriț, i-a transportat pe locuitorii Arbat la casele lor; Butoaie de canalizare mirositoare au fost târâte de la biserica Mykola pe o piatră până la biserica Maicii Domnului din Smolensk - la Dorogomilovo, unde marea impracticabilă stătea noroi maro, în care Kazarinov, care de două ori pe an conducea dansuri în Adunarea Nobiliară, făcea cincizeci de vizite pe zi, fratele de meci al tuturor Moscovei , - s-a înecat; a picurat aici toamna; în timpul iernilor, creștea o zăpadă neclintită; iar ocolirile lui Areshev, executorul judecatoresc, nu l-au diminuat În mijloc, la biserica din Mykola (pe stâlpi albi, cu volane), era îndoit Arbatul; iar Mikola putea fi văzută ca un stâlp ponosit al clopotniței și de la Grinblat, cizmarul (din Dorogomilov, din piață); în biserica din Mykola, s-a căsătorit cu Mashenka Usova Severtsev, A N , profesor; Miko Casa numărul pe Arbat Acum există un muzeu al lui Andrey Bely - Nota ed la - cartus Arbat; Arbat însuși - ce, dacă nu strada Mikolina? A fost numit în tătără, căruțele scârțâiau peste el; Groznîi a construit un palat pe Arbat; iar Napoleon a călărit pe Arbat; Bezukhy, Pierre (vezi "Război și pace"), în fața clopotniței roz a lui Mykola Plotnik, care nu se afla pe o piatră, a rătăcit, intenționând să pună capăt lui Napoleon; Mikola este patron, pentru că l-a văzut pe Arbat: de la Mikola până la Staronosov; și - de la Mikola la "Praga"; şi, văzând la "Praga", prevăzând Belgradul, în urma Arbaţilor, curgând la Praga, la Belgrad, nu s-a scurs de-a lungul strâmtorilor spre Constantinopol; un arbat de modă veche, trecând pe lângă el, șoptește rugăciunea Arbat - poate? Fii tare, Arbatian, într-un lot greu: El nu poate explica limba, Dacă Arbat-ul nostru este glorios în Mikol, - Prin netezime, și ciuma, și laș și limbă La urma urmei, Mykola, înfățișată pe o piatră plutitoare, ținând o catedrală ca o fuziune de prosforă, cu o sabie, într-un omophorion, i-a plăcut atât de mult pe Arbați Arbat a rezistat la Staronosov; de la el, oricare ar fi, s-a referit la râul Moscova, la băile familiei, unde se spăla Taneyev, S I , cel mai cunoscut compozitor; Atât Fet, cât și Tolstoi, care locuiau pe Plyushchikha, s-au dus la baie cu Plyushchikha; Pisemsky, se pare, locuia în apropiere; băile stăteau ferm între dealurile Mukhina și Voronukhina; din acele dealuri - am văzut primele zori: la Voronukhina; Veresaev locuiește în Pervy Smolensky; a trăit - Batyushkov P N și a trăit - Kokhmansky; lângă Staronosov locuiau: Nilender și Lev Kobylinskiy Casa de piatră, cenușiu-măsliniu, cu farmacia "noastre", cu bile colorate, verde și roz, a aparținut farmacistului Jogihssu; Am studiat cu fiul lui; tata în pince-nez stătea în spatele tejghelei în fața borcanelor cu otrăvuri, eliberând medicamentul; în bokeh-ul casei - Mozgin, sau "Comerțul cu carne"; Mozgin, în pălărie melon și purtând ochelari, cu aer de privat-dozine, filolog, s-a aplecat spre birou, iar băieții cu chipul liliac în șorțuri, trântind cu topoare în piciorul unui bou, printre iepuri de câmp și cocoși putred, s-au repezit despre; iar mama i-a spus bucătarului: "Cocoasul negru e putred: du-te la

Aborin, dar Mozgin trebuie terminat Moz-gin, în pălărie melon, în a lui, în a lui, călărea într-un taxi, mândru de al lui, al lui, cal, palid glandular În continuare - o clădire cu un etaj (în al douăzeci și patrulea an a fost renovată cu o culoare în două culori) lupe-lo: Zamyatins, frați, - cea mai veche afacere cu kerosen; Zenzinov, fii - ceai, zaharuri; fiu, fiu, spun ei, a devenit socialist-revoluționar; dimpotrivă - case putrezite, magazine verzi, putrezire a fructelor și fructelor, mucus de camelină, zaharuri slabe, morcovi, halva și mere murate; printre toate - o pisică grasă Și deja - "Staronosov" (aur negru), mărfuri roșii: mai întâi - un magazin, apoi negustori; articole de mercerie la modă; Staronosov era polițist: a stat ani de zile sub noi, la intersecția dintre Arbat și Denezhny, cu o mustață de morsă cu nasul albastru, purpuriu, ascunsă într-o haină de blană; pe vremea Crăciunului o răsucea, mângâindu-și fața cu funingine și dansa în toate bucătăriile; și tata, și mama, unchiul și mătușa, și am mers la bucătărie: cu un zâmbet să mă uit la nasul murdar al lui Staronosov și la blănurile hainei lui; a protejat de escroci; escrocii ăștia au fost introduși de pe ușa din spate în apartamentele goale de Anton, cel de-al doilea portar al nostru, până când Anton a fost dat afară în gât, la început a fost bătut: nu merită să-l târâi până la gară, pentru că proprietarul, Rahmanov, Profesorul asistent al lui Leist, după ce a intrat în știință, a abandonat casa Profesorul, Vladimir Grigorievici Zubkov, locuia în apropiere, dacă stai la stânga; daca la dreapta, - banda si coltul a, - locuiau Balmontii (mai tarziu); în casa de colț, oblic, mulți ani au făcut comerț în diverse mijloace împotriva ploșnițelor; când mai târziu, în al douăzecilea an, acea casă a fost distrusă, s-a deschis chipul diavolului: chiar în zid; și s-au vorbit: se spune, aici sataniştii anului, pe furiș, au construit un altar diavolului, punând pe altar o femeie goală în fiecare săptămână Aici se află Biserica Treime-Arbat, cu curtea bisericii, chiar cu grădină, întinsă pe o potecă spre Denez Pe Arbat erau două magazine de kerosen ale fraților Zamyatin - Nota ed ny; acolo - și poarta; la poartă - Mântuitorul înaripat; o fântână și case: o casă de diacon, o casă de preot și o casă de diacon; la diacon, douăzeci de ani mai târziu, a rămas editorul meu, Alyansky; Afimya, asistenta, m-a adus la grădiniță; S M Solovyov a mers aici cu o sanie mai târziu Protopopul Vladimir Semionovici Markov, rar cu o barbă cenușie-roșiatică, un val de păr cărunt pieptănat, i-a orbit fața, nu slabă și nici plină, cu un ochelari albastru închis și o sutană de mătase gri (pentru a se potrivi cu culoarea părului), o cruce mare care acoperă o cruce mică, academică; el, zvelt-dreapt, cu capul plecat într-o odihnă plăcută, păși neauzit, urcând la amvon, unde aștepta diaconul cu un epitrahil lat de aur, brodat cu închinători; - după aceea, în liniştită grandoare, şi-a întins mâinile peste cupă, în aşteptarea mitrei care a zburat de pe Catedrala Adormirea Maicii Domnului, pe care a devenit rector, schimbând ouă cu împărăteasa de Paşti, pe care regii le-au întâlnit în Scaunul Mamă Măreția slujbelor postului l-a glorificat pe Markov În biserică, toată lumea știa cine locuiește unde, cum slujește, ce fel de avere, când se căsătoresc copiii, câți copii vor avea, câți nepoți vor fi desființați în anii când vor accepta căminul Baydakova, maman; fiul - "Comerț cu materiale de construcție"; doamna este uscată, cărunt și strictă; pălărie - curent electric, cu panglici gri satinate; langa ea e nora, cocheta, roscata, ochii ei sunt azurii; Baidakov a devenit un șef întârziat; și - un fără barbă, fără barbă a pășit, înecat de grăsimi, cu placa de aramă, piele de berbec, nu burtă, coborându-se în genunchi în fața lui; au spus: de soție - are; Ei bine,

ea nu se poate căsători: stomacul intervine Înaintea lui, Bogoslovsky (propria sa casă din Denezhnoe, cu o "bătrână albă" - o fantomă, cu Kartsev vânzătorul de cărți, cu profesorul Grot - chiriași) a fost conducătorul bisericii noastre, străpungând inima unei doamne decrepite și tremurătoare cu săgeți amoroase, un buldog roșu fata cu negi; iar fiul, istoric, profesor, a fost profesor la Moscova - câți ani! Bogdanov cu soția și fiul său (din nou un conac, din nou în Denezhnoye) - pune un ban pe farfurie: este un om de afaceri; Soții Patrikeyev (casa de pe Arbat) - blond, alb-roz, o doamnă cu aluniță, cu o ușoară tendință de a se îngrașa: o, ce! Michel Komarov (din nou o casă pe Arbat) - slăbit, îmbătrânit, fost husar și dansator, răpitoare de femei, soții, tot cu o soție răpită, un ungur, îndoaie genunchiul aici; după aceea călărește o maghiară, soția lui, într-un șezlong cu ham englezesc; și există o vorbă: "Michel Komarov s-a dus într-un șezlong englezesc: se rostogolește o soție maghiară" Asta e corect Aici enoriașii sunt oameni vrednici; adverb - de asemenea; chiar și un trapător, Velichkin, care o are pe Vanya, un fiu, într-un surplis de aur, care purta o lumânare în fața unui diacon, a devenit un psihiatru cu o imaginație dezordonată, cu înclinație spre simbolism, care a sărit pe podium pentru a lupta: Merezhkovsky sau Vyacheslav Ivanov: în dezbaterea Societății Religioase Tip! Lângă biserică - Gorșkov: comerț verde; uneori, legat cu un șorț, "el însuși" mută strugurii de Astrahan; cele mai mari - spre strada; un astfel de negru, cu nasul cârlig, îi va pune un capac pe ochi - pe cei oblici; din mere arată ca merișoare coapte - Gorshchikha: într-o eșarfă visiniu, cu o expresie caustică și vulpe; "copilul lor", într-o șapcă - "orice vrei", - un spinzhak cu absolvire - "două lire, o liră" - pantaloni: clicuri cu cizme, sărituri cu un lanț și roz - "merișor-s" - cu ei fata tanara; un vals va da clic pe conturi; și, punând în aer o liră de numărare, va clape cu degetele, toate: - "Cu o jumătate de rublă!" Când "copilul" se căsătorea, Arbat a icnit, blocând trotuarele de la Magazinul de oală: era o trăsură, transparentă și albă dinăuntru, înhămată de un șase și cu un băiat hayduk într-un trei colțuri pălărie; cu un cocher (în în spate - paturi de pene); Gorșkov, tânăr, în frac, în cizme portocalii, în vestă albă, cu fundă (floare de iasomie), s-a așezat în mijlocul pernelor de satin și alb ale trăsurii, așezându-și două palme pe genunchii fracului; și - întinde toate cele zece degete; și - au trecut zece trepte care despart prăvălia de biserică, unde gâfâiau în cor "Vino, porumbel" Magazinul lui Gorshkov cu vitrine - în Bani; aici și acasă: Bogoslovsky, Berg, Istomin, cu un copac întins, îndoit din spatele unui gard, unde este casa, "Școala de tăiere", albastră, pe care o patrona cândva doamna Yanzhul; şi - biserica, Pokrova Levshin: Casa Bergovsky a fost construită mai târziu: Mirbach, ambasadorul Germaniei, a fost ucis în ea: istorie mondială! Lundberg locuia cu ea Vizavi de Gorșkov este casa noastră; mai jos, brutarul Bartels - nu cel faimos, ci Bartels - "ersatz"; otrăvit de dulciurile producției sale; ulterior s-a deschis Banca Comercială Industrială în ferestre (acum aici se vând articole din cauciuc) Vizavi este casa lui Staritsky, cu două etaje, roz portocaliu, cu borduri de cornișă crem și cu magazinul colonial "Vygodchikov" (după "Kogtev", iar după el - "Shaforostov"): ceai, zahăr, tăiat și tocat, lumânări, cârnați, sardine, brânzeturi, marmeladă, fructe, curmale, deliciu turcesc, somon, altele - ce doriți, domnule! Vygodchikov - în spatele tejghelei: cu nasul moale, cu două fețe, chel și roz, într-o pereche de cel mai frumos albastru de floarea de colț, în pince-nez, legat cu un șorț: - "Brânză? Meșcerski? Există Dvs , doamnă, vedeți singur: o lacrimă Întoarceți-vă! Bravo - întoarce-

te; și - muște bine făcute: cu cârnați și - muște bine făcute: cu o lacrimă din brânză Meșcerski! După Revoluția din octombrie, ambasada Germaniei a fost situată în casa lui Berg (alea Denezhny, casa numărul) - Nota ed "Cunoscuții" Bartels aveau magazine pe Kuznetsky Most și lângă Porțile Nikitsky - Nota ed - "La ce oră să-l trimit? Deci, domnule: va fi trimis!" Și se va întoarce ferm, va scoate un ceas de aur cu un lanț masiv, va căsca; doar de dragul șicului, el, proprietarul daciei, este foarte elegant cu pălăria lui melon și își acoperă haina când se plimbă cu un ziar în mână pe Bulevardul Prechistensky, ținând în brațe un baston greu cu un buton - aici s-a încingut el însuși cu un șorț, ca un tip bun cu semeni; fiul meu, "negustor", clasa a treia, i-a bătut pe polivanoviți, pe noi, la gard, chiar sub balconul din care contele Salias, bătrânul romancier, admira apusul primăverii, când polivanoviții, noi, eram revenirea de la examenul de bani; odată, scuipând în pumn, acest elev de clasa a treia Vygodcikov, exclamând "ai vrea să-mi dai un pumn în față", mi-a scuturat pometul cu o înflorire; Am fugit de el, ridicându-mi rucsacul Apoi stătea în spatele tejghelei, arătând spre o lacrimă din brânza Meshchera Cum să-l uit pe Vygodcikov, dacă primul meu cuvânt mi-a fost dictat de el: i-au adus pe copii de un an la fereastră; s-a aprins un foc în magazinul colonial al lui Vygodcikov; m-am scuturat; iar primul cuvânt, "foc", a spus el; Focul prometeic pentru mine este pur și simplu - "Vygodchikov" Deasupra lui locuia un frumos profesor Ugrimov, Ivan Alexandrych, iar Alexander Ivanych, profesorul Chuprov, mergeau să-l viziteze; iar Ivan Alexandrovici și Alexandrovici cu Ivanov, Ivan Ivanovici, s-au așezat la Ivan Ivanovici: Ianzhul, unde a stat și Ivan Hristoforovici Ozerov, nu Hristoforova, nu Cleopatra Petrovna, care nu a stat la Ianzhul: la Sto-rozhenka Casa lui Staritsky, generalul, care s-a urcat în cabină, în dungi însângerate, înfășurându-se în pardesiul său palid, cu căptușeală însângerată; friptura de vită - nu o față: ras; un cuplu cenușiu pătat îl căra; el este prototipul "generalului": copilului, mie; "Staritsky", spuneam eu când vedeam doi generali: că acesta este un fel de bătrâni care comandă armate și luptă, nu știam; si totul era gandit: gri in mar elev al unei școli comerciale - Nota ed kah le poartă un cuplu sub o plasă albastră de-a lungul străzilor: sunt și un fel de viață Și i-am respectat pe Staritsky; ofițerii cu bandă purpurie, plinuțe, cu serviete, nu s-au atins; mulți dintre ei alergau prin casa de ciocolată și cafea a Judecătoriei Militare; iar între ei - un "breloc", un ofițer; înainte de a fi roz, tandru, purta o bandă; alerga ca un cerb (cufăr cu roată, fese cu altă roată), cu două perciune, roșcat, pe picioare strâmbe, târând în arc în spate o sabie lungă; și mama, Ekaterina Ivanovna, cu ei Nadejda Ivanovna, Vera Ivanovna - ca într-un singur glas: " Ei bine, cum să merg cu el la mazurcă! Ar fi un breloc pentru un ceas!" Tata se strâmbă, lătră: - "Salnik" Era un căpitan, un ekaterinoslav, cu bandă roșie, Banetsky, care cânta mazurca la baluri, cu Pustovalova, cu mama, cu Mazurina, cu Leslie, cu contesa Lanskaya, cu Gamalya, cu Vostryakova, mama, complexul de atunci Elfii Moscovei ; ca un cal pursânge, un armăsar, bate în grajd cu copita, așa că și-a bătut cizma de cizma lui lăcuită mental zi și noapte, pregătind o conversație la o mazurcă la un bal din apropiere cu o frumusețe moscovină; le-a rupt pe toate, deschizând mazurca; dansat în primul cuplu; și rar dansa în al doilea; Podgoretsky și Postnikov - au tăiat monograme de gheață pe iazurile Patriarhului: cu patine Banetsky, ridicând epoleta, întrerupându-și zborul peste parchet, strângându-și perciunile cu două degete și privind în jos la doamnă, bătută doar cu tocuri încălțate, transformată în mumie, ca un

faraon, Ramses, - cu trupul; și binoclu ascuțit; iar doamna nu este o stâncă, ce să faci, cum să o călci în picioare - înainte de această întârziere Brusc, clacând și căzând în genunchi, aruncându-și doamna în jurul lui, sărind în sus, parcă ar exploda cu picioarele, a tăiat aerul cu o săgeată; și, ca un înotător pe sânzuri, ciudatenii Belle femme - o femeie frumoasă (franceză) axul era umărul drept și stâng și aluneca pe degete de la picioare, ca pe aripioare - blând, blând; apoi - lateral, lope, ca un cal, a aruncat curajos aerul cu cizma; iar cu cizma pe cizmă - a bătut Jucat - pe tote; și - în Baneț: cu ce frumusețe? Și - în ce pereche: a doua, prima, a treia? Arsă ca focurile, frumusețea, strângându-și evantaiul, a devenit palidă și a leșinat - din așteptarea unei logodne, privind cu un ochi pofticios, cum îi tremură caviarul în așteptarea mazurcilor când vorbea fără să invite Deja invitat! Cu cine a mers în prima pereche, aceea - s-a eliberat o diplomă; pe viață: "Am dansat cu Banetsky"; și asta însemna că prima, sau a doua sau a treia frumusețe; deja cu al șaselea la rând nu a făcut clic; un cerc strâns de dansatori; s-au îndreptat spre el, fără efort, pudrandu-se, dezgolindu-le, înnegrindu-le genele, străpungând coafuri cu aigrete, frământând Minangua pentru ca toaleta să fie așa cum doar visa croitorul parizian, pentru ca Minangua să zboare la Paris; iar Banetsky a mers de-a lungul Arbatului, sub Pashkov, sub un coafor Acela este și centrul: Pașkov și-a tăiat barba în cel mai rafinat mod; cu mâna albă și duioasă, luând cleștele, și-a ondulat perucile; el, tuns și ondulat, în bucle de artist-bon vivant, într-o vestă albă, subțire și înaltă, cu barbă ascuțită, a la urna-len, și-a extins eforturile asupra prosperității firului de păr a coroanei și bărbiei - la Yanzhul, la Komarov Michel, K D Balmont, eu, Solovyov; în primăvară, mașinile de scris permise de părintele Markov din păcătoșenie și păcate au fost rezolvate la numărul unu al lui Pașkov de la linia părului; aici am stat: ca elev de liceu, elev, "Bely the writer", până când binecuvântata "vestă", pe care am dobândit-o, a rupt legăturile cu propria mea frizerie, unde, apucându-mă de nas, s-a întâmplat ca un negru -eyed Pole (în serviciu) a început o conversație cu mine despre Tetmayer și Pshibyshevs-kom; doi dintre fiii lui Pashkov, un artist stroganovist, erau pasionați de Balanță, ne-au citit pe mine și pe Balmont; și a participat la "al treilea val de simbolism"; Naná lor, deja încărunțit, și-a întins mâna blândă pe podea: - "Știat-то - așa, încă nu scriitor, - Borenka-s!" Intri - Balmont, spălat și acoperit cu un cearșaf alb, stă, transformându-și vârful bărbii în curenți șuierătoare de colonie Vechea "Vinotorgovlya" a lui Popov se învecina cu Pașkov; cafea și smântână ca o prăjitură; trecere din curtea casei propriului său Komarov, Michel, cu o maghiară, pe lângă o casă de cărămidă, roșie, unde se află "Remizov"; dacă eram încălțat, acesta era "meritul" cizmarului Remizov casa lui Neugardt, cu un etaj, jeleu; iar după - fistic; ferestrele sunt oglindite: baroc; casă în pupri-nah, trei etaje; culoare - crupe "Hercule"; și - o instituție de ciorapi în ea; o casă de colț, cu două etaje, cărămidă: aici a locuit dr Dobrov; aici am stat, vorbind cu Leonid Andreev, cu Boris Zaitsev; nici nu știam că putem decola în aer: am făcut bombe - sub podea; a fost deschis mai tarziu Între Nikolsky și Denezhnoye, un gard gri bloca pustii neplăcute, în mijlocul cărora monumentele morminte vândute la Vagankovo erau sumbre; tot nu au înțeles: aceasta este o alegorie: în acest loc va fi Arbat - kaput; crezut: sub monumentele ce se va aseza, acesta; doar daca Chiar înainte de război, din locul ei s-a ridicat o casă uriașă, a umilit cartierul Arbat, cu două etaje, decojit, cu înălțimea lui de opt etaje , astfel încât în zilele lui octombrie

primele gloanțe bolșevice în ferestrele umilitului "Junker" " conace - rumble; singura casă bolșevică a cucerit întregul district; prin urmare: au fost numite pietre funerare - Gorșkov, Michel Komarov, Maman Baidakova, Zenzinov, Staritsky sau - "bătrânul Arbat": totul! Aici termin runde de case; știa totul: de la Gorșkov la Grinblat ; ar putea prezenta un raport de dezvoltare Clădirea cu opt etaje de pe Arbat era compusă din trei clădiri (acum Arbat, nr) - Nota ed Magazin de încălțăminte M T Grinblat (casa nr) - Nota ed tii papetărie "Speranța" (un semn verde care a aparținut surorilor, două); surori, "Speranțe", cu hârtie, cerneală, cu care s-a scris tot ce a scris, mi-au furnizat multă vreme, două speranțe; iar mai târziu, probabil, au devenit "cadeți"; Aș putea scrie un reportaj despre domnul Retter cu părul gri (cafenea specială), cu părul negru, cărunt, cărunt (în Novodevichy - o cruce), despre apariția lui Belov, un producător de cârnați, care l-a lovit pe Vygodchikov cu o lovitură grea de cârnați, motiv pentru care și-a transferat meseria; Aș fi putut spune mai multe despre "Raspopov", aurarul și despre "Burov", într-o căsuță maro, colțul lui Nikolsky: "Bastoane, umbrele" În copilărie, cercul de interese și cunoștințe despre lume se învecina cu Piața Arbat, unde - "parfumeria Baebardis" ("Keller" - atunci) și unde "Efigie" Blanca - Charybdis și Scylla; și - ocean necunoscut în spatele lor ("America" - Mokhovaya); și mai departe - doar un perete de culoare ciocolată și un semn strict în el: "Karl Mora" (și magazinul "Prietenul școlilor" a apărut mai târziu); cine și ce "Karl Mora" este necunoscut; ea, el, asta? Orizont! Lasă-mă jos mic; Voi bate pe Karl Mora; și - înapoi: la Prechistensky S-a simțit doar vag - acolo oceanul înconjoară, limitând zona "noastre": Arbat, Povarskaya, Zona câinilor, Tolstovsky, Novinsky, Smolensky, Prechistenka; case deasupra bulevardului; iar iar: Arbat; cercul s-a închis: arbații și-au făcut călătoriile în cerc, plimbându-se pe Bulevardul Prechistensky și întorcându-se acasă cu Sivtsev Vrazhok: la Arbat Pe de altă parte, a fost identificat tot ceea ce s-a întâmplat în limitele lumii Arbat: negustorul Okunkov a urcat cu mașina sub semnul port-Nichin (aici, pe Arbat, a început o croitorie); ei știu ce vor face croitorea și el, cât este ceasul (când pentru noapte, când pentru seară); pleacă, iar de la vânzătorul de cărți second hand - se duce Raspopov; uite, uite - și îl trimite pe băiețel la Gorșkov pentru roșcate - să-i șoptească lui Gorșcikha; și Gorshchikha într-o eșarfă visiniu, tuturor și tuturor - cu o față de vulpe: - "Sub croitoriei sunt caii lui Okunkov" Această omnisciență, împreună cu case și personalități, se păstrează a mers până la ; sa întâmplat - mergi ca student; iar din casa dreaptă, în spatele perdelei, un ochi; din casa din stânga, de la fereastră, se apleacă afară: și, de acord, decid că "Borenka", spun ei, fiul lui Nikolai Vasilici, cu "Apocalipsele" sub braț, merge spre casa lui Osetrinka-on, care este lângă Ostozhenka, pentru a filozofa vreo șapte tunete; totuși nu există o astfel de cunoaștere omniprezentă, precum cea a lui Petrov (centinela lui de pe Ostozhenka) - nu există: cu părul cărunt, cel mai respectabil, inteligent Petrov nu este un district atotștiutor; el este Moscova omniscient; și el este atotputernic: pe vremuri se epuizau biletele pentru spectacolul în folosul lui Yermolova; mama - ratat: in disperare; iar Kablukov, profesor, - întreabă: - "Ivan Alekseich - un bilet " Își ridică mâinile - "Este imposibil: rămâne un lucru - să-l întreb pe Petrov" Convorbire - în Adunarea Nobiliară, în pauza concertului; din fericire, printre tona de coafuri, despărțiri, chelii profesorale, se află o barbă de argint și buclele magnifice argintii ale lui Petrov; lui: i se promite: poate, va lua bilet Suficient!

Atotputernicul, atotștiutorul și omniprezentul Petrov, ceasornicarul care sufla ceasurile pentru Tolstoi și mulți oameni grozavi, este un partener de viață; m-a lovit de la prima apariție la el: a repara ceasul; a luat ceasul, l-a întors, l-a notat, a dat numărul; și cu ironie subtilă (nu i-a recunoscut pe decadenți, citind, desigur, Russkiye Vedomosti): - "Ei bine, toți continuați să vizitați Goncharova?! Ei bine, cum? Bani - ai? Ce este Teozofia - îți place? Înainte de a vizita asta, m-am gândit că spiritele omniprezente ale lui Petrov, ei bine, există o alegorie; dar după ce a vizitat, a crezut Arbatul mediu, desigur, nu era același: el era Vygodchikov plus Gorșkov, împărțit în două; și înălțimi de neatins, turnul clopotniță Ivanovo deasupra "Vygodcikov plus Gorshkov, împărțit în două", a stat cultură nu Dmitri Ivanovici Yanchin deloc, ci Ivanov, Ivan Ivanovici, criticul, sau Ivan Ivanovici Yanzhul, care a spart axele treptelor (grele și grase); dacă a spart osiile cabinelor, conducând întreaga regiune Arbat, făcându-și în mod inteligibil propriul număr de kulaki - Staronosov, oraș și Antonov, purtători, chiar fiind inspector de fabrică - a devenit înfricoșător pentru gândurile puținilor tineri care trăiau într-o catacombă , care l-a considerat pe Ivan Ivanovici, doi, - nu clopotnițele lui Ivan, lipite în cer, mai degrabă - groapa lui Ivan; ce se întâmplă dacă Yanzhul află despre asta și îi spune curții lui Antons? Antons, după ce și-a îmbrăcat hainele din piele de oaie, i-a bătut pe studenți, până la urmă A fost înfricoșător: suntem puțini; "o mulțime; suntem tineri fragili; "ei" sunt oameni cărnoși; între ei și viața Arbatului - o evoluție naturală: de la Dorgomilov la Mokhovaya; a venit un țăran să vândă fân: la Sennaya, la piață; iată - deja cu o tavă pe Haymarket; iată că este deja Staronosov: a început un mic magazin; mutat, extins magazinul - Gorshkov; Mozgin s-a ocupat de chestiunea, cu o pălărie melon, chiar și Vygodcikov; el este deja Baidakov, deja Rahmanov, care are propria sa casă și o diplomă: maestrul nostru; fiul va fi Yanzhul; și dacă da, fiecare este Yanzhul, sau o încununare naturală a forțelor, o sinteză a unui spirit greu cu un corp de zece puzi Și noi? Se simțeau detașați Este bine să ne amintim când s-au prăbușit pietrele canoanelor de Arbat; la momentul descris, până la urmă, "pietrele canoanelor" nu se aflau încă în muzee: atârnau peste noi, amenințându-ne că ne vor zdrobi Am simțit-o în timp ce rătăceam de-a lungul Arbatului și mă gândeam la gândurile mele despre simbolurile de sub casa lui Staritsky, sub Mykola pe o piatră, ridicând ochii ca să nu văd trecătorii; iar rândunelele se înălțară, țipând încet, peste crucea în formă de clopot B K Zaitsev STRADA ST NICHOLAS eu Imaginea tineretului plecat, viața unui forfot zgomotos și liber, afectuos, dragoste, speranțe, succese și melancolie, distracție și aspirație - acesta ești tu, Arbat Săniile sunt primele care zboară peste tine cu zăpadă, iar prin floarea albă de mană care toarnă aur de foc, toate vitrinele magazinelor, vitrinele diverșilor Einems, Retters, Filippovs și "Praga", un magnet dulce, stau În flori și în muzică, pahare și strălucirea perlelor, în sunetul cuțitelor și al farfuriilor, zgomotoasa Moscova se distrează, nu ghicește nimic, trăiește azi, coboară mâine, jumătate de milion, jumătate boem, bine hrănit și căptușit cu vânt, și talentat și disolut Viscolele bubuie și peste Arbat, lovind furios pe acoperișuri, lovind ușile cu nori de zăpadă Dar prin întunericul și urletul viscolului, un taximetrist cu părul cărunt într-o sanie ponosită, pe un cal Dmitrov, Zvenigorod, navighează nestingherit, ca o corabie simplă, dar și adevărată Până la Crăciun, copacii din Piața Arbatskaya sunt ca o pădure verde Doamnele în sable sosesc; oficialii sunt transportați, un muncitor târăște un brad de

Crăciun pentru o vacanță pentru copii Și, după ce au luat cu asalt Anul Nou, în zgomotul șampaniei, în zgomotul vodcii cu hering, intră în ianuarie înghețat, aleargă, înroșindu-și nasul, cu mustața înghețată, suflând abur - unii la slujbă, alții la comerț , către bănci și birouri Cine - și în taverne Noaptea, Orion arde ascuțit, fragil și înțepător ca un șapte stele, seducător în secret, peste un cristal de zăpadă Nu pentru totdeauna! El pentru totdeauna! Februarie este acolo, martie este acolo, cu vânt cald, cu respirație violentă; primăvară, noroi și bălți, strălucire, soare, prima pauză în azur peste Arbat, care duce spre sud spre Bryansk, Kiev, Odesa Iar poetul cu părul auriu, șchiopătând puțin, ghemuit pe un picior, într-o pălărie neagră de artist, aleargă pe trotuar, salutând primăvara și femeile drăguțe Iar poetul cu ochi turcoaz, zburând și năvălind în veci și în viață și în spațiu, ca un nor albitor, aleargă și el de-a lungul trotuarului celălalt și primește azurul și așteaptă venirea și lâncește cu apusuri de aur de foc peste Arbat - acolo, la capăt, unde coboară la râul Moscova, înecându-se în el Vagi, incitante și promițătoare aceste apusuri! Mai curate, mai cristaline și minunat de ușoare sunt acele lumi care sunt desenate acolo, în fantezii de aur-foc Iar când vine aprilie, mugurii se vor topi în numeroasele grădini din jurul Arbatului, iar binecuvântarea verde se va revărsa cu penaj parfumat și dulce Rooks își fac cuiburile în plopi bătrâni Primăvara va pătrunde cu un ochi albastru, va străluci în aripile spatelor, în cizme lăcuite și în ferestrele cu oglindă și în ochii celor vesele și aerisite Briza zvâcnește ușor buclele fetelor, bărbile bărbaților; râde și aleargă peste Arbat în strălucirea bălților, în strigătele băieților care oferă violete Vara saturează Arbatul cu căldură și stupoare Copertinele magazinelor vor ciripit sub focul ceresc Praful zboară - un nor asiatic Iar seara Arbatul a fost torturat Angajații din magazine sunt încântați; domnisoarele erau încântate de cele mai lejere bluze ale lor Dar nu există poeți - nici cel cu părul auriu care alergă de-a lungul Arbatului din stânga, nici cel cu ochi turcoaz - Arbatul din dreapta Au zburat, ca prietenii lor, ca acei locuitori care ocupă apartamente întregi în clădiri cu lift - unii la mare, alții la sat, alții la țară Medicii și avocații, cu o voce dulce, s-au grăbit în străinătate "Oh, Carlsbad! Nu, Kissingen! Ei bine, cum poți compara! Și mulți locuitori ai Arbatului sunt loviți și de trăsurile internaționale în colțurile celor bogați, bine hrăniți și sa bunica la modă puternică a Europei Cizmarii, fierarii și frizerii, conducătorii de tramvai, brutarii, măcelarii și băcănii stau toată vara, înfundați sau ploiosi, toți pe bibanii lor, fără să știe de Carlsbad și de grăsimea inimii Preoții cheamă în bisericile din Arbat - Nikola Plotnik, Nikola de pe Nisipuri și Nikola Yavlenny - calmi și importanți, cu sunete purpurie, în brocart, haine vechi, ași de încoronare și îngropare, și nobilimea și săracii Obișnuit cu rugăciuni, treburi, cu cântatul evlavios și cu viața evlavioasă, încetinit în imobilitate, și cu inimile grase Clopotele bâzâie, corurile cântă, tramvaiul bubuie, românii sună în sala de vară din "Praga" cu părul luxuriant Soarele răsare, soarele apune, stelele străpung și își conduc drumul misterios peste Arbat Și viața se învârte, și totul pare să fie decoros, totul este atât de puternic, și serios, și prosper, bine intenționat Construire case - sute de apartamente cu gaz și electricitate; magazine noi - lux nou; trotuare noi, șic nou, non-rusesc al orașului Se toarnă asfalt proaspăt și văruiesc pereții, se agita și beau și se acumulează, merg la biserică și se căsătoresc, iubesc și mor între cele trei înfățișări ale unui sfânt - Sf Nicolae Tâmplarul, Sf Nicolae pe Nisipuri și Sfântul

Nicolae Făcătorul de Minuni Iarna, primăvara și vara, toamna, frigul și căldura, și strălucirea și apusurile - totul este la fel sau pare II Primele furtuni, furtuni jumatate de bebe! Uriașul mut încearcă să vorbească, strigă și amenință și se scutură vag - în întuneric și la întâmplare Și moșiile moșiilor ard, șoselele se opresc, iar muncitorii părăsesc fabricile - demonstrațiile merg de-a lungul Arbatului Banchetele "Domnilor" se adună și rad cu grație autocrația rusă, între caviar și somon, între "Echit" și "Praga" Ah, constituția, parlamentul, Duma, noua Rusie! Și cei care sunt mai tineri și mai simpli, care sunt departe de Schituri, în grabă, n-au timp: mâine ar face totul, le-ar întoarce toată viața pe dos Și mitingurile bâzâie, mulțimile se întunecă, iar ziarele strigă despre un lucru: înainte, înainte! Și acolo combatanții se năpusteau deja de-a lungul Arbatului - în pălării și șepci; portar, băieții ajută la stingerea stâlpilor - pentru baricade Un cavaler vesel, Don Juan și un decadent, este și editor, și spiritist și mistic - cu propriile mâini arborează un steag roșu pe baricada de lângă Nikolsky; steagul este fusta unei femei Bolșevici, socialiști-revoluționari, anarhiști și artiști, liceeni și studenți își încearcă mâna: în loc de Moravia, unde au băut câte o rublă pentru bere și gustări, țintesc de la Mausers din cauza tramvaielor căzute și a porților scoase din balamale , încurcat cu firul telefonic Un taximetrist cu părul cărunt și bătrân, care târa de ani de zile de-a lungul Arbatului, arătând ca St Nikolai, este dificil acum: de la baricadă - doar la baricadă Și acolo trebuie să tragi sania Da, și sub glonț o să te rog doar Dar totuși, călărește, calm și calm, ca ocrotitorul său, sfântul din Myrlikia Poetul cu părul auriu nu luptă, ci în cuvinte zdrobește, anatemizează jandarmii, guvernatorul, autoritățile - în lipsă și în persoană Poetul cu ochi turcoaz așteaptă apariția unei alte culturi, aprins de tunetul furtunilor, clocotirii și masei Dar este prea devreme pentru mase Trecutul este încă puternic, baioneta este puternică, linia este fermă Și într-o zi geroasă de decembrie, Presnya arde cu o strălucire sub schijele semenoviților Tatii alearga Mausers și carabinele s-au ascuns și ele Moscova este liniștită Tineri în închisoare, unii au murit Gri, ceață, înnorat și pe Arbat Parcă s-a terminat spectacolul, unde băieții au făcut furori, s-au scandalizat, iar la final i-au alungat Și acum - desfășoară sârma barierelor, repară felinarele, ofițerii de patrule și de pază, câștigătorii de astăzi, se îmbată pe "Metropole", "Praga", "Echituri" Magazine deschise pe Arbat, magazine, iarăși lumină și agitație, distracție, strălucire - distracție pentru unii - muncă, grijă pentru alții Și taximetristul cu părul cărunt din nou - navighează fără restricții de-a lungul Arbatului, își scoate pălăria de la Nikola Plotnya ka și botezat, și botezat la colțul Serebryany, unde Nicolae cel Apărut Preoții sunt bucuroși că totul s-a terminat: iarăși obișnuitul, tot la fel, vechi și de neclintit Să presupunem că există o Duma, ceea ce ei spun și critică și decid Dar așa este, totul este doar așa, de dragul formei Primul este același Și polițistul, și serviciul pașnic, și bogăția cerințelor și splendoarea înmormântării Iar chipul Sf Nicolae în trei biserici este încă același - o față strictă și calmă Și iarăși - se construiesc case, fabrici, cresc, transportă cereale pentru export, iar în porturi vin nave rusești din rătăcirile îndepărtate cu mărfuri: de parcă Rus' se întărește, se îmbogățește Parcă și Arbat-ul înflorește Nu azi mâine va fi tot pavat cu granit, ca în Europa, iar cafenelele ei vor străluci, iar la colțul Kaloshinului se va ridica o casă imensă, cu un cavaler de bronz într-o nișă Cavalerul este chibzuit, cavalerul este chibzuit Și deja s-a aglomerat

în "Praga" - se gândesc să construiască un nou sanctuar, scot zidurile Și parcă distracție, în siguranță Artiști, scriitori și decadenți aleargă, înfloresc și fac gălăgie în cluburi, scene, mascarade Câte versuri! Și întuneric, deschis, subțire, echipat și alunecat, fraged și zburător! Poetul cu părul auriu a zburat la Paris ca un exilat - pentru că a fost dur cu tronul Dar alții creează mituri și luptă împotriva lui Dumnezeu și se ceartă și susțin prelegeri, în timp ce alții, precum poetul cu ochi turcoaz, încă așteaptă ceva Merge? Nu merge? Încep să obosească, iar cineva a auzit deja coarnele răgușite Oh, e totul în regulă? Nu există lumină, ci decădere ascuțită, sub dansul vieții? Și peste tot - pe Tverskaya și în Kamergerskoye, pe Vozdvizhenka și pe Arbat - vag, seducător și arogant, descompus, îmbătător și ademenitor - ridicându-se deasupra marelui gol: tango Și cuplurile lui dansează pe Tverskaya și pe Vozdvizhenka și pe Arbat Amurg! Dulce epuizare Tango, tango! Și nu este nevoie de nimic Fără pasiuni, fără acțiuni și fără putere a iubirii, fără datoria și încântarea creativității, nemurirea, libertatea - dulcea captivitate a jumătate desfrânare-jumătate-frumusețe III Oră groaznică, oră îngrozitoare Ora morții este o chemare Unde? Redirecţiona Înainte, și în picior, în picior și sub tobă Redirecţiona O, Rus se cutremură, îmbrăcată într-un pardesiu cenușiu și, încrucișându-și de moarte fruntea, strângându-și mâinile, stătea grea în rânduri, marșă grea cu cizma grea: unu-doi, unu-doi! Și Moscova este neagră la inimă și dulce, și este amar să pleci Există un Arbat gri, un sistem puternic; iar la Pleasant, la colțul Serebryany, un trecător se va uita din neatenție, sub o pușcă, din neatenție se va face semn și apoi va merge mai departe Unu-doi, unu-doi Iată Spasopeskovsky cu casă roșie de colț, Nikolsky, unde Nikola Plotnik cu capul aurit, în spatele lui Smolensky, la colț este o mulțime, și se flutură, lacrimile strălucesc; și există o potecă în jos, în jos, până la râul Moskva până la gară - pleacă-ți capul, soldat Vagoanele, locomotivele cu abur așteaptă deja, rapide și îngrijite; acolo din nou urletul, plânsul și suspinele femeii; și te atrag, orbi în întuneric, la jertfă Mare este datoria ta față de patria-mamă Patria tace Și ea s-a încruntat Și chiar trezit Bea de sub tejghea și surprinde vechea Europa cu abstinență Cât timp? Ei bine, vom vedea Între timp, "Praga", "Metropoli", "Sihăstriile" s-au stins, iar toată lumea se estompează, se sufocă în subțire Porumbeii se grăbesc din ce în ce mai puțin de-a lungul Tverskaya, Arbat Și din ce în ce mai multe infirmerie - semn de cruce sângeroasă peste ele, semn de tristețe-milă - și tot mai des semnele lor se întâlnesc pe alei retrase din jurul Arbatului Conacele vechi, cuiburile nobililor care i-au văzut pe Herzen și Hhomiakov, sunt pline de oameni în halate, cu fețele cenușii care devin palide și în bandaje și în cârje Supă cenușie, vag, somn, o umbră palidă a unei vieți sărace! Vrei ceva? Nu E păcat? Nu, nu, de asemenea - și totul a fost așa cum a fost și așa cum va fi - o apă liniștită într-o furtună teribilă Furtuna năvăli Oamenii sunt furioși, tunurile înverșunate, gloanțele sunt nenumărate și moartea este nenumărate, plutind pe câmp și în păduri, munți, chei și tranșee S-a acumulat un val de întuneric, nori și nori, iar Dragonul nesimțit bubuie, bubuie și devorează și cheamă pe alții; schilod, obosit și pe jumătate morți, către patria lor, chicotind, direcționează Și regimentele coboară pe Arbat, la Dorogomilovo, și se întorc cu mașini de ambulanță de-a lungul liniei de tramvai de peste râu Doamnele pline de compasiune sunt ocupate, vizitează, vizitează, distrează, cântă muzică și sunt atinse de "puterea eroului gri" Eroul cenușiu este încă supus Încă se întinde și atuează și moare în tăcere în câmpurile îndepărtate, nu se știe pentru

cine și pentru ce Dar încă este botezat la colțul Serebryany la vechea imagine a lui Nicolae Făcătorul de Minuni, el încă privește cu respect la două icoane care se află sub trotuar - Sfântul Nicolae salvând un marinar și eliberând un prizonier în închisoare El ascultă, de asemenea, privegheri și liturghii de toată noaptea pe câmpurile Galiției și în Polonia și în apropiere de Riga Dar vechiul scade, se apleacă în interior, putrezește Și nesprijinit, și deodată, irevocabil, tronul însuși se răspândește și nu mai există generali, guvernatori și șefi de poliție din vechime, și imnul și vulturul sever al monarhiilor Totul este o realitate, un vis al trecutului - și deja începe un nou vis, până acum doar verbos, frivol, gol Au tăcut mult timp - și au vorbit! Aș vrea să spun ici și colo, la monumentul lui Skobelev și lângă Pușkin, și în Piața Arbat și oriunde Toți paltoanele gri, eroi cenușii și unul după altul bolborosește, încă în același sunet semiarticulat, cam la fel - despre război, libertate, revoluție Ei vorbesc despre același lucru, și la fel de lung, dar mai elegant și mai competent, și nesfârșitii politicieni din Arbat, avocați, ingineri și militari, care acum conduc țara O, intelectuali ruși, o, vorbe, cuvinte, bunăvoință, simpatie, stăpânire, dragoste de popor! Viața este dură, nu plăcută și nu are o inimă frumoasă Dar profesorii, economiștii de pe străzile învecinate, care au primit portofolii ministeriale, vocale ale Dumei libere de la proprietari și medicii încă mai speră la ceva, se gândesc să se ocupe de eroi în pardesie gri, să lupte până când inamicul este învins și toate astea Numai cei mai perspicace, de la cei bogați, după ce au numărat și verificat banii, curg, unii în Japonia, iar alții în Occident Și la timp, și la timp! La urma urmei, m-am săturat de verbiaj, șovăieli, ignoranță Și obosit să trăiești în tranșee, să vezi moartea și să o aștepți, și obosit de spectacolul bogaților lângă sărac, și e atât de grozav să oprești toate astea, să iei ce poți, să împarți cu cine ai nevoie și proclamarea frăției tuturor muncitorilor din nimic devine totul Și axul crește, vine furtuna Pământul a fost împărțit, iar acele moșii care nu au fost atinse în urmă cu doisprezece ani au ars Se cresc vite, se scot canapele, se bat oglinzi și se taie grădini ici și colo Bibliotecile ardeau atâta timp cât era nevoie - în flăcări sau incendii, în țigări pașnice Și te duci acasă, erou cenușiu, că e greu să stai în război, când la Riazan, Tula și Tambov, acasă, binele se împarte Hai, domnule burghez, du-te, la oricine, sub schije, în tranșeele înghețate, în duhoare, la păduchi, la moarte! Și căruțele s-au blocat deja cu războinici fără scuturi, câmpul de luptă sălbatic și jalnic se golește Dar nu ma satur sa lupt Luptă - dar nu acolo, nu așa Și ai văzut în sfârșit Arbatul, iarăși un război - nu copilăresc, ca înainte, nu provocator comic, nu, ci un adevărat război, fratricid, cu trosnet de mitraliere, cu urlete de grenade Ai avut o perioadă grea, căile tale calme, crescut pe domnie, pe biblioteci și culturi, pe sațietate calmă, pe viață elegantă Timp de o săptămână ai ascultat cum au bombardat - acum nu Presnya, ci Kremlinul însuși Și în spatele ușilor, în spatele obloanelor, a șoptit: "Nu se poate, nu, este imposibil!" Dar în timp ce șoptește, noul a venit la pietrele tale, în zilele cenușii ale lunii noiembrie, a coborât cu laba puternică, tenace, a tencuit pereții cu sute de afișe și decrete, a dat cuvinte noi, neobișnuite la auz, a pus mâna pe bănci, stoc schimburi, magazine și ale tale, duma calmă, liberală și prosperă, seifuri și diamante Te-ai frecat la ochi, o, locuitor, cetățean și pasager al Ix'ov-ului internațional, vizitator al apelor, Carlsbads, Kissingens; tu, care sufereai de grasimea inimii, simțeai că totul tremura într-un vag dans demonico-diavolesc Mașini noi

au trecut în grabă, camioane pline de oameni înarmați, aceiași eroi cenușii - Moscova în literatura rusă ev; mașina morții a început să funcționeze; mașina foamei a pornit Iar beciurile vechi, muncitorii de aramă și toată măiestria, strâns asuprite de viață, s-au târât din crăpături, din găurile lor întunecate și s-au mutat în sus "Sărbătorit și destul! Acum e rândul nostru!" Ieși afară, bietul, întunericul, goliciunea și cerșetoria, ridică vocea, azi e ziua ta IV În ianuarie, mulțimi de eroi cenușii se întorc din luptă Noaptea, lipiți în mulțimi vagi de pe peroane, acoperișurile vagoanelor, tampoanele acelor trenuri care au ajuns cumva la Bryansk, posomorâți și tăcuți, cu rucsacuri pe umeri, dau jos meterezele necruțători în întunericul Arbatului spre pătrat "Hei, tovarășe, ce zici de Ryazansky?" Toate Rus' si Rus' Ryazan, Tambov, Saratov - toată lumea se grăbește acasă, departe de tranșee, moarte rece, foame Murdărie, păduchi și întuneric Murdărie, frig la Moscova, geamă; urlete și urâciune, iar în mașinile celor în care se grăbesc, se străduiesc pentru patria lor - în aceeași mizerie fără speranță Un locuitor din Arbat, care i-a întâlnit, ridică din umeri, ținându-și buzunarele, - totuși, acestea sunt goale, precum și în stomac - și nu are timp pentru buzunare Poate fi calm Iar ultima haină îi va fi scoasă pe alee, punându-i politicos țeava revolverului la ureche Ei bine, dă, așa că dă! Totuși nu există nimic Fără lemne de foc, nici pâine, nici colţ - rătăcire, nevoie, sfântă sărăcie! Și rătăcesc și îngheață în noaptea întunecată, în amurgul vânturilor deșertului Dar dimineața planează și asupra orașului Toți eroii cenușii au rătăcit, crimele, jafurile și execuțiile s-au încheiat - soarele sfâșie prin negura de brumă, în giulgiuri aurii de foc, stâlpi de curcubee sidefat Abur din tot ceea ce respiră Cât argint, ce ieftin este! Și pe mustăți și pe gulerele împrăștiate ale hainelor oamenilor vieții noi Oameni de o viață nouă, frățească, în perechi și singuri, în șiruri, ca niște nenorociți ai văilor iadului, aleargă la muncă, la conace rechiziționate, unde printre întunericul hârtiilor, în zgomotul mașinilor de scris, printre bărbierit oficialii bine hrăniți în jachete de piele și jachete vor crea măreția și prosperitatea țării Du-te! Spre un viitor luminos! Frăție de popoare, egalitate, fericire universală Între timp, toată lumea mormăie Și toată lumea pare să-și urască aproapele E aglomerat pe trotuare, ei merg pe stradă Ei împing, ei ceartă Tânăra doamnă poartă bagaje pe o sanie Tipul cu bătrâna, gâfâind, târă pe o frânghie un buștean gros, care fusese luat de undeva Iar magazinele, complet închise, îngheață din păcate cu sticlă mată Și numai "dozatoarele închise" atrag cozi de nenorociți tremurători - pentru o jumătate de kilogram de pâine Da, vitrinele goale ale două-trei magazine sovietice își expun golul Dar nu te gândi, nu te uita la nimic: doar în ceața geroasă vei cădea sub o camionetă cenușie, supraponderală, cu soldați ieșiți din el, călare pe baloți, pe baloți de pânză sau pe pantaloni, împăturiți în sute Sau o altă mașină poate zdrobi - ușoară, elegantă În ea, desigur, comisarul - de la bărbierit militar, comandanți și strategi străluciți, prin camarazi de la lăcătuși, dar specialiști, consilii economice - aceștia sunt burghezia și cei mai liniștiți Dar toți cei care zboară au un lucru în comun: cât de important este! ce grozav! Iar strălucirea gloriei și a complezenței luminează întregul Arbat Ei călăresc și cai Un soldat pe o capră sau o persoană este întunecat, neclar În sanie, în spatele cavității, era fie specialist minor, fie tovarăș de artizan, dar și minor, în căciulă cu urechi, jachetă întoarsă pe dos cu blană Acest șef merge să se întâlnească, să decidă, să tricoteze Dimineața, mașini pline de viață vor zbura de-a lungul Arbatului toată ziua, explodând praful de zăpadă

și bâzâit Ca să nu fie gropi pentru ei, locuitorul, ilotul timid, greblează și scoate zăpada Domnișoarele țâșnesc cu lopețile, școlarii trag săniile Și burghezi respectabili, pufăind, curăță trotuarul Profesorii își poartă rațiile în săniile lor în familii slabe; femeile rătăcesc cu genți pe umeri - călători după cartofi, morcovi Pe aleile de lângă Smolensky vând lapte, lemn de foc, ouă Băieții strigă: "Țigări libere - "Mai rar", "Java", "Ira"!" Și soldații Armatei Roșii cu obrajii roșii, tineri oameni în pantaloni de călărie, bărbieriți și bine hrăniți, cu o pentagramă roșie pe șapcă, își selectează Ira pentru ei înșiși O bătrână pe jumătate nebună, în jachetă ruptă și cizme pe jumătate de pânză, cu picioarele larg depărtate, rătăcește cu un băț și mormăie fără sens: "Ajutor! Ajutor!" și întinde mâna Un bătrân, calm, important, pe jumătate înghețat, purtând ochelari, stă pe un pervaz al unei ferestre, vânzând plicuri - lângă Nikolskoye Iar la Sfântul Nicolae Făcătorul de Minuni, sub icoana lui care se uită la Arbat, în căști negre și o haină veche de război cu nasturi de aur, i s-a atașat un colonel, cu ochii cenușii, stupid de lacrimi, nasul albit, și repetă riguros: " Dă-i comandantului de regiment!" Un cavaler gânditor, un cavaler gânditor de pe înălțimile casei din Kaloshin se uită în jos, la furuncul, bietul și amarul alerg al vieții de pe stradă, să amorțeze în gerul cenușiu, la înălțimea lui Iar sub camioane merg, camioane cu mobila Mese, paturi, lavoare; oglinzile strălucesc blând şi ceresc, legănându-se în tremurături Oamenii în pălării cu urechi, în pardesi de soldat, în jachete de piele intră și pleacă, iau din unele case și le aduc în altele, se mută, scot, întrerupând totul, stârnind viața veche Viață veche strânsă; ascuns pe alei liniștite, se gândește, se miră, iese și târăște dantelă, brățări, cupe, șaluri, fuste, guri, sfeșnice și inele la Smolensky și-l coboară la țărani, soldații Armatei Roșii, speculatorii să cumpere blestemat de mei, bucuria sovietică Și toată lumea așteaptă și speră: "Ei bine, acum este aproape!" "Am auzit că a fost o conspirație Nu, domnule, când a izbucnit cearta printre ei, a fost agonie!" Dar vorbitul nu este mai slab decât gerul, nici mai ieftin decât lemnul de foc furat - și mai scump decât meiul Și acum poetul cu părul auriu a aflat că există o sobă afumată, că se lucrează în aceeași cameră cu soția și fiica lui, că este un pud de cartofi înghețați, târâți pe sine din gara Kursk Dar totuși, fără a-și pierde vitalitatea, forța și distracția, aleargă pe malul drept al Arbatului, atrăgând privirile fetelor În stânga, poetul cu ochi turcoaz, foarte cărunt, în haină ruptă și șapcă rasă, zboară la fel, - se grăbește la o prelegere, în seminar, în proletcult și drama proletariană, departamentul politic și educația poporului, și cu cuvinte noi, vor învăța oamenii cele mai noi revelații vechi ale scripturilor Așa merge, scârțâie, geme și urlă, bâzâie de mașini, decojește semințele, otrăvește cu alcool denaturat, este evacuat și arestat, îngrașă și înfometează viața pe valea străzii, pe strada care duce de la Nikola Plotnik la Nikola pe Nisipuri iar mai departe la Nikolai Yavlenny În mijlocul amărăciunii ei, gemete de disperare, în mijlocul sângelui, țipete, josnicie, printre impulsuri, activitate, forță și nesemnificație, printre toate imaginile atât ale omului, cât și ale animalelor - întotdeauna, sâmbăta seara înainte de seară, duminica dimineața, clopotele calme și importante ale celor trei hum Nikol, revărsând în cele patruzeci și patruzeci de biserici ale Moscovei La chemarea lor se adună diverse persoane Și bătrâni, și tineri, și săraci și bogați Din colțurile reci vin bătrânele, a căror soartă este de scurtă durată; din camere compacte, cândva importante - doamnele de serviciu, aristocrați Negustori cu capul chel, și micii funcționari, și

fete, unele dintre cele umile - poate cele care se chinuiau ziua, trăgând bușteni, lucrând în bucătărie, luând mei Intelectualul rus, bătrâna Golgota a patriei mamei, un om invizibil și slab, îi trece pe frunte Și mame, și surori și mirese care își plâng vecinii, devorați de o viață înverșunată În sfârșit, chiar și tu, un soldat al Armatei Roșii, un războinic al unei noi vieți Toți s-au adunat aici, toți la fel aici, prin egalitatea suferinței, chibzuința, egalitatea iubirii pentru cei mari și dincolo, starea comună în fața lui Dumnezeu Preoții bătrâni slujesc Există, însă, și tineri, dar diferiți decât înainte; orice altceva Totul este mai simplu, mai palid și parcă mai strict De parcă s-ar fi spălat multe - vechi, amorțit Și de parcă Nikola însuși, un ajutor pentru cei care suferă, s-ar fi coborât mai aproape într-o viață groaznică Sună clopotele Lumânările sunt calde Vesmintele strălucesc pe icoane, corul cântă Iubirea, calmul, lumea strălucitoare cheamă "Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi odihni " Și iarăși, și iarăși, ca bătrâna Rahelă, ca Maria, Maica Domnului, își spală mama fața ei îmbătrânită de lacrimi, o mamă peste cadavrul fiului ei, o mireasă peste mire și o soră peste fratele ei Și inimi obosite, suflete neliniștite în foc, suflete pârjolite de păcat, epuizate sub greutatea celor uciși - toți vin aici, poate și călăul și victima, și vor veni atâta timp cât inima omenească va fi vie Corul cântă îmbietor: "Slavă lui Dumnezeu în cele de sus, și pace pe pământ, bunăvoință față de oameni" Fetele în batiste albe, ca surorile milei, slujesc în timpul slujbei V Imaginea tineretului plecat, viața unui forfot zgomotos și liber, afectuos, dragoste, speranțe, succese și melancolie, distracție și aspirație - acesta ești tu, Arbat Amândoi ați făcut zgomot și v-ați distrat, v-ați îmbogățit și fără griji - ați plătit prețul Viscole îngrozitoare au trecut peste tine, te-au spălat și stins, ți-au mâncat toate trotuarele, s-au întunecat, s-au prins de frig acasă, tifos, frig, foame, execuții s-au măturat prin locuitorii tăi și au împrăștiat mulți în depărtare A zburat din nou, ca odinioară, cântă cel cu părul de aur spre ţări străine; poetul cu ochi turcoaz s-a repezit spre străini Mulți au murit Și cine a supraviețuit, cine a rămas, au învățat viața, chipul tău formidabil și feroce Copiii au devenit soți Întărit, întărit, gri Nu există timp să te distrezi mai mult și să visezi, să fii melancolic Luptă, apără-ți casa, familia, copiii Aduceți rații, târâți sănii, greblați zăpadă și tăiați lemne de foc, dar nu renunțați, rusule, cetățean al Arbatului Ai păcătuit mult, ai plătit scump Dar așa este viața Și nu stă pe loc A venit o furtună, măturată, pedepsind, cântărind, tremurând, - a început să se liniștească Obosit de luptă și ură; a început să ia puterea unei zile obișnuite - izvorul atomic al umanității Din nou ai început să te schimbi, Arbatul însuși Iar un cavaler în armură se uită surprins, un cavaler gânditor de pe înălțimile lui Kaloshin, că un bărbat s-a bătut din nou în spatele vitrinelor și după ușile magazinelor, atelierelor; că dulgherul lăutărește și repara, iar viticul înlocuiește glonțul am străpuns beom pe una nouă, iar pictorul pictează cu sârguință semnul de deasupra brutăriei Din nou, mulțimea este mai inteligentă Încă o dată, femeile se străduiesc pentru haine, iar bărbații pentru bani Încă o dată, seara, cafenelele strălucesc, iar cărțile sunt privite din librării, iar taximetriștii se grăbesc Arbatul strălucește, așa cum ar trebui să fie seara Și același Orion, seducător în secret cu șapte stele, își conduce calea misterioasă în deșerturile cerului, peste agitația tristă și furtunoasă a oamenilor Și trăiești în cea mai nouă viață, iarăși fără milă, printre bogați și săraci, înzestrați și mediocri, învinși, norocoși Nu uita de lecții Fii calm, umil, reținut

Apelați la iubire și la blândețe, atât de nemăsurat de exilați, atât de reproșați Ascultă sunetul clopotelor din Arbat În necazuri, dureri grele, bea vinul bunătății, al beției duhovnicești și să-ți fie mai ascuțit și mai dulce decât lacrimile caustice Acceptă lacrimile Plângi cu cei care plâng Îngheață de frig și mori de foame cu cei flămând Dar nu te stinge și nu te preda în robia vieții meschine, a mărunțișului de bani, tu, rus, cetățean al Arbatului Iar Nikola cel Milostiv, sfântul liniștit și simplu, ocrotitorul celor necăjiți, prietenul săracilor și mijlocitorul celor neprotejați, întinzându-și cele trei cruci, cele trei altare ale lui peste strada ta, îți va binecuvânta calea și te va duce într-un viscol al vieţii Deci casa mea va înflori, dar nu se va stinge Și bătrânul taximetrist, cu părul cărunt, pe nume Mikola, care odată a călărit pe o sanie de-a lungul Arbatului pe Dmitrovskaya nag, acel bătrân simplu care a călărit pe sub țar și prin baricade, fără să se teamă de gloanțe și doar a căzut tăcut pentru o vreme - se duce deja din nou de la Dorogomilov la Bolșoi Afanasevski Bëm - un grad de sticlă durabilă - Nota ed A M Remizov COCKER CAPITOLUL ÎNTÂI În ziua lui Ilyin, vaca lui Petka a mâncat o bucată de cinci copeci După priveghi, cum să meargă la culcare, bunica i-a dat băiețelului o monedă de argint - cincisprezece copeici pentru cadouri În ziua lui Ilyin, procesiunea de la Kremlin la Ilie Profetul merge la Câmpul Vorontsovo, mare cu cruci Korsun, și sunt mulți jandarmi călare, iar după liturghie în curtea bisericii din grădină, lângă biserică, are loc o festivitate sub bannere: vând kvas de afine, jucării, tot felul de fructe de pădure, agrișe, pere și înghețată Petka este un vânător de fructe de pădure și iubește înghețata cu pasiune - o bucată de cinci copecii are în mână Așa că, cu o bucată de cinci copeci, a dormit toată noaptea Bunica s-a întors de la slujba devreme de la Nikola Kobylsky, iar Petka era deja pe picioare: își pregătise un samovar și își lustruise cizmele cu ceară, îmbrăcat - cel puțin la momentul potrivit acum din curte Și de câte ori, în timp ce își aștepta bunica, Yula și-a încercat o șapcă - Petka are o șapcă cu o vizor lac; devreme, a purtat o pălărie de paie, iar când a intrat la școala orașului, bunica i-a cumpărat o șapcă Și a tras cureaua până la ultima gaură, tot lăcuită, și-a îndreptat sacoul de pânză neagră cu doi nasturi argintii la guler, doar că cu pantaloni e rău - pantaloni de pânză, spălați, bunica i-a spălat singură și i-a călcat, dar scurti : vârfurile degetelor sunt două vizibile, - ei bine, Petka crește, iar chiloții s-au așezat în chiuvetă - Eu, bunica, iti dau un samovar intr-un minut de post furcă! - Petka și-a întâlnit bunica, sare într-un picior - Eşti deştept, Cocoş! Bunica a înghețat după masă și vrea să bea ceai Bunica pune samovarul mult timp, așa că lui Petka i s-a părut întotdeauna că va dura mult timp: bunica scutură mai întâi cenușa, punea niște cărbuni, punea o așchie pe cărbuni și apoi, când cărbunii șuieră, pune-l din nou și pune-l de două ori Iar Petka, chiar cu cenușa, fără să-l scuture, umple samovarul cu cărbuni, aprinde așchiile și mai pune pe așchii de cărbuni, iar samovarul pare să înceapă imediat să bâzâie - Esti destept! Bunica repetă: se bucură că samovarul este zgomotos pe masă și va bea încet ceai, se va odihni puțin până la procesiune Bunica este devotată, nu a ratat nicio slujbă și, când era o persoană moartă la Nikola Kobylsky, mergea la liturghie și la o slujbă de pomenire cu o lumânare în picioare, mergea la toate procesiunile cu Petka Bunica s-a așezat la masă să bea ceai, dar nici măcar nu a mestecat o bucată de prosvirka, Petka se grăbește deja și și-a îndemnat bunica să meargă la procesiune Și unde devreme așa! Procesiunea, presupun, nu a început de la Kremlin, alaiul tocmai se pregătește, iar la gardul Morozov, presupun, și purtătorii încă nu stau

în picioare, stau în camera caldă a portarului lor, bea ceai Bunica și Petka se întâlneau de obicei cu procesiunea în Vvedensky Lane, pe gardul cu zăbrele Morozov S-au așezat simplu: mai întâi se urca Petka, iar după Petka urca bunica; bătrâna s-a urcat pe gard, și deși i-a fost greu, dar se vedea mai mult din gard, și n-au zdrobit-o - Și atunci eu, bunica, voi pleca singură! - Petka și-a pus șapca cu o vizor lăcuit și s-a dus la ușă Bunica Petka îi este frică să o lase pe Petka să plece singură fără ea însăși, îi este teamă că o vor zdrobi pe Petka - Tu, Cocoș, vei fi iar zdrobit! "Nu mă vor zdrobi, bunica, mă, mă, bunica, anul trecut jandarmul l-a călcat pe degetul cu un cal, doare ka-ak!" Dar nimic Mă duc, bunico Este înfricoșător pentru bunica și chiar jignitor: în fiecare an mergeau împreună - Petka era în față, Petka era în spatele lui Petka în vechea ei talmă și, cu o umbrelă, bunica nu a deschis umbrela de la soare și a purtat-o, ținând-o nu de mâner, dar de vârf, astfel încât mânerul pământului a atins Și nu vrea să o lase pe Petka să plece fără ea însăși și vrea să ia o pauză, să bea ceai încet! Ce poți să faci, nu-l ține pe băiat! Un Petka a mers Dimineața s-a dovedit a fi bună, proaspătă, nu va fi o zi fierbinte Fie că Petka s-a rugat lui Dumnezeu pentru o zi atât de glorioasă sau sărbătoarea în sine - Ilie Profetul a trimis un asemenea har, va fi bine ca procesiunea să meargă, toate stindardele de aur vor străluci și va fi bine ca preoții să meargă, uscate, iar cântărele cântă Petka, a ieșit pe verandă; o bucată de cinci copeci în pumn - va cumpăra o mulțime de agrișe cu păr roșu și va mânca înghețată pentru un petic de ciocolată Petka a ascultat: undeva departe au sunat, dar foarte departe Trebuie să fi părăsit procesiunea de la Kremlin, iar în acele biserici, pe lângă care a trecut alaiul, au sunat "Pe Ilyinka sau pe Maroseyka Nikola are un clopoțel roșu!" - și-a dat seama Petka și a văzut deodată o vacă Vaca diaconului, o vacă roșie bine hrănită, înscenată, se plimba prin curte Petka a fost întotdeauna încântată când a întâlnit vaca lui Dyakonov, o vacă de lapte, așa cum o numea bunica ei - Bună, vacuță! - Petka a sărit până la vaca, și-a întins mâna pentru a mângâia banii jucați la soare, o bucată de cinci copeci a scăpat, iar vaca a lins banii cu limba, a eructat și i-a înghițit Înainte și înapoi - înghițit Petka a săpat în iarbă, a scotocit printre pietricele, a umblat în jurul vacii, a stat, a așteptat, dacă vor ieși banii Nu, banii lui de argint nu sunt acolo, micuța vacă i-a mâncat, i-a luat lui Petka piesa lui Ilyinsky de cinci copeci Petka s-a dus cu mâinile goale la profetul Ilie Întoarce-te la el, spune-i bunicii? Bunica va spune: "Nu a ascultat, s-a dus singur, vaca a mâncat-o!" Și nu va da niciodată o monedă de argint "Unde, va zice el, să dau așa ceva, - tot la fel, vaca o va mânca! " Nu, e mai bine să nu-i spui bunicii Dar ce zici de arpagic și înghețată? Da, va trebui să mă descurc fără căpșuni și înghețată Dar va observa bunica? Ei bine, nu va observa Îi va spune bunicii că a mâncat un pud întreg de agrișe și o sută de căni de înghețată Dar bunica nu va crede? Crede! Agrișele sunt ieftine - ieftine, așa spune însăși bunica și ce e în neregulă cu asta: am cumpărat un pud și l-am mâncat Și are mulți bani, până la urmă, o monedă de argint, nu un nichel, - o piesă de cinci copecii! Da, nu are nicio bucată de cinci copeci, vaca a mâncat-o! "Ce vacă", i-a reproșat Petka iubitei sale vaci, "de ce mi-ai mâncat banii! Și ce boabă roșie, păroasă, delicioasă înghețată de ciocolată o sută de căni! Petka a mers și s-a tot gândit la piesa lui de cinci copeci, care nu poate fi returnată Și era o singură cale: să-i mărturisesc bunicii și că bunica mi-a dat una nouă Dar de unde să iau bunica? Banii nu cresc, spune însăși bunica, are mult argint, sunt multe copeici pe câmpul Vorontsovo

către Ilie Profetul Întreaga Stradă Vvedensky era acoperită cu iarbă, întregul pavaj era acoperit cu iarbă proaspătă cosită, era iarbă Khludovskaya atât de la Naydenov, cât și de la Myslin, toți enoriașii erau bogați Picioarele i-au alunecat de-a lungul ierbii, iar Petka a reușit să-și înverzească pantalonii În iarbă erau flori, iar florile miroseau ca un câmp, amintind de pelerinaj - Petka și bunica lui mergeau în pelerinaj în fiecare vară Petka a uitat brusc de bucata lui de cinci copeci mâncată, a închis ochii: atât de sensibil, atât de clar că a simțit iarba pământului sub picioare și a fost transportat lângă Zvenigorod la drum pe câmp - există clopoței de flori, iar în pădurea - există un cuc de cuc, până la mănăstirea Savvinsky, și de la Zvenigorod , de la Savva Călugărul până la Nikolo-Ugresha și de la Nikolo-Ugresha la Trinity-Sergius Oamenii se grăbeau deja pe aleea spre biserică, zăbovând pe trotuar, alegând un loc mai confortabil, mai vizibil pentru a deveni Au sunat mai aproape, se pare, foarte aproape: la Trinity on the Muds Nu, Petka s-a înșelat, este încă departe: Kosma și Demyan au sunat Încă nu era nimeni pe gardul Morozov, nimeni nu stătea La poartă stăteau doar portarii, iar coșerul lui Morozov într-o jachetă de pluș fără mâneci, neagră, cu părul mânjit cu ulei de vacă Și Petka, când va fi mare, se va unsa cu unt de vacă, iar părul îi va fi la fel de negru ca al unui cocher, dar deocamdată bunica lui, după o baie, le umezește doar cu kvas Petka se urcă pe gardul Morozov și începu să se uite, să aștepte atât alaiul, cât și bunica "O să-l caut undeva în curte", nu, nu, iar Petka și-a amintit de banii lui nefericiți, "nu se vor pierde!" De la bani la procesiune - unde, în ce biserică cheamă, Petka tot asculta, de la procesiune la coșorul Morozov, de la coșer la iarbă și pelerinaj, la fel și gândurile scurte ale micuței Petka, Petușka, ca l-a chemat bunica pe băiat Bunica a venit cu umbrela ei, s-a urcat la Petka pe gardul Morozovsky, a lovit la Introducere în Barashy, a apărut o procesiune, steaguri grele s-au luminat cu foc de aur, Ilie Profetul a sunat și Petka a fost consolat "Bunica îi va da bani noi, dar ea nu îi va da, iar el va fi plin fără agrișe și fără înghețată!" CAPITOLUL DOI Bunica nu are pe nimeni în afară de Petka Petka este fiul nepotului ei, nepoatei Nepot - s-a pierdut, a fost la lustruit, a fost prins de ceva, s-a plimbat mult timp prin Moscova fără un loc de muncă, și-a găsit în sfârșit o poziție într-o cârciumă cu Nikola la gropi, și-a petrecut iarna într-o cârciumă, s-a îndepărtat de locul lui , s-a dus la fabrică la Goujon și a părăsit Goujon și , trebuie să fi ajuns la Khitrovka și acolo a dispărut Deși ocazional mergea la bunica lui, mergea cere bani, beat Bunica nepotului i-a fost frică și l-a numit tâlhar Petka și bunica ei locuiau pe Zemlyanoy Val lângă Nikola Kobylsky, au închiriat o cameră la subsol Înainte, când avea putere, bunica nu stătea degeaba și nu se putea plânge, nu stătea la masă fără un sul, deoarece au spus vecinii, dar acum are ochii slăbiți, nu poate munci mai mult, iar anii ei sunt lungi - bunica avea șase ani când suveranul Alexander Pavlovici a fost transportat prin Moscova din Taganrog, atât de bătrână are! Oameni buni au susținut-o pe bunica mea, au dat-o din tutelă în fiecare lună, iar Petka a fost repartizată în oraș Bunica Ilyinishna Sundukova era cunoscută de toată lumea de pe Zemlyanoy Val și știau atât pe Vorontsovo Pole, cât și pe Syromyatniki Cumva, bunica mea se înțelegea cu Petka Camera lor este strâmtă Înainte de Sundukov, în ea locuiau două bătrâne Smetanins, devotate ca o bunică, Smetanins au murit, în locul lor și a mutat-o pe bunica cu Petka Și înainte, bunica mea ocupa o cameră mai spațioasă, acum acolo locuiesc pictorii Camera bunicii este plină Bunica are o comodă, din dărăpănare ca una secretă - sertarul din mijloc nu poate fi deschis în

niciun fel, doar din partea dreaptă, apoi pe deget, dar o singură bunica știe despre asta, un coaster de argint cu struguri, două linguri de argint sunt ascunse în sertar - flori mici sunt gravate pe mânere cu niello, toată bunătatea lui Petkino, va fi după bunica lui Bunica are un dulap și, de asemenea, nu este fără un secret: deschizi ușa, dar apoi ești prins, ușa va cădea - o bunica știe cum să introducă un fel de cuier în gaură și ușa va cădea la loc și garderoba va fi încuiată Bunica are un cufăr de stejar, tapițat cu fier, muritor, în el bunica ține o cămașă, un giulgiu, pantofi fără spate, o pânză, s-a pregătit pentru moarte; în același cufăr, într-o toamnă, când tocau varză în curte, Petka împături în secret tulpini de varză: s-a gândit, a împușcat, pentru a-și face plăcere bunicii - să o trateze în lumea următoare cu un ciot Ei bine, canapeaua stă în picioare, nu pare deloc nimic, doar dacă te așezi nepăsător, vei bate într-o bucată de lemn In colt kiot, trei imagini: cea de sus sunt mici icoane din locuri sfinte și tot felul de cruci și icoane de aramă, jos imaginea făcătorilor de minuni de la Moscova - Maxim cel binecuvântat, Vasile cel binecuvântat, Ioan sfântul nebun, stați unul după altul , Vasily gol, Maxim cu brâu, Ioan în chiton alb, mâini ca aceasta, rugăciune în fața Kremlinului din Moscova, deasupra Kremlinului Sfânta Treime, și deasupra pădurii binecuvântate de stejari - deșert mamă - munți peșteri, munți cu limbi , de foc, după cum credea Petka, o icoană străveche și o altă icoană scrisă cu aur Patru sărbători - patru Fecioare Maria - Mijlocire, Bucurie tuturor celor ce se întristează, Akhtyrskaya, Znamenie, abia ținându-se, de asemenea străvechi Sub chiot sunt trei mingi de funii: o minge de sfoara groasa, corzi subtiri si multicolore, adunate de-a lungul multor ani de bunica În sfârșit, un curcan - asta-i bine Bunica o va hrăni pe Petka și nu va uita curcanul Curcanul locuia în curte într-un hambar, hambarul de lângă grajd, curcanul lâncețea și era deja la fel de bătrân ca bunica și numai după ce bunica nu a mai putut repeta "Doamne Isuse!" al bunicii! - și așa, se pare, înțelege totul, a ajuns la viață, bătrânețe Petya, când era foarte mic, îi era frică de curcan, dar de-a lungul anilor s-a obișnuit și îi plăcea să se uite la el: se ghemuia în fața curcanului din hambar și uita - Petya era ocupat cu cap de curcan, roz în mici negi roz Și curcanul stă, stă în picioare, se înfiletează și se așează și el Și amândoi stau așa: Petka și curcanul "Găinile lui Deacon au găini, Fluffy are pisoi, iar curcanul nu are nimic - de ce?" - se gândi Petka de mai multe ori Și de mai multe ori, gândindu-se în sinea ei, bunica a spus: - Dacă Dumnezeu ar trimite un ou curcanului nostru, ar ieși cocoși de curcan! "Totul dintr-un testicul, Dumnezeu va trimite un testicul unui curcan, vor ieși cocoși!" Petka chicoti pentru sine "Bunico, ce se întâmplă dacă Dumnezeu trimite un ou unui curcan?" - Dumnezeu să ajute! - Si apoi, ce? - smecherul Petka o verifică pe bunica - Aşezaţi-vă - Cum, bunico, stai jos? "Stă pe un ou, Cocoș, așa", s-a așezat bunica, ei bine, la fel ca curcanul, "stă douăzeci și unu de zile, trei săptămâni, se trezește doar să mănânce și apoi într-o zi, sau chiar în două, atunci va ieși kuranul - cocoșul - Bunico, unde să punem cocoșul? - Va locui cu noi - Bunica, îl punem în cușcă, o să cânte? Ca o privighetoare, bunico, nu? - Da, cocoș, așa de mic, gălbui cu un smoc - Bunica, vom face un balon, zboară, bunico! - Ce ești, Cocoș! - Hai să zburăm, bunico, ne vom stabili acolo cu un cocoș pe minge, o să trăim într-o minge Amenda? Bunica a tăcut mult timp Iar Petka, cu ochii mari, a privit undeva prin bunica, vazand deja, probabil, acel balon pe care aveau sa traiasca: el, cocosul si bunica "Nu sunt de acord", a spus bunica, "am să mor aici, nu sunt de acord cu balul" - Bunica, - Petka

se gândea la ale lui, nu a auzit-o pe bunica lui, - este totul din testicul? - Dumnezeu so binecuvânteze! - bunica tânjea ca curcanul să se întindă și a visat la cocoș nu mai puțin decât pe Petka însuși Petka a uitat de banii lui Ilyin, nu a dat vina pe vaca că i-a mâncat banii, nu are nevoie de bani, are nevoie de un cocoș indian Dar cum să obții un ou, cum să aranjezi ca Dumnezeu să trimită un ou la curcan, din care să iasă totul, să iasă cocoșul? "Ia diaconul, diaconul, pune-l sub curcan", s-a nedumerit Petka, "diaconul are o mulțime de găini, găinile depun o mulțime de ouă Și la urma urmei, un lucru, este nevoie doar de unul! Ei bine, cum poate să lipsească diaconul, sunt etichetați cu el, - Petka s-a urcat deja în cufărul diaconilor! - cu semnul: sunt scrise data și ziua, ei vor prinde, și eu hoţ Va trebui să mergem la Khitrovka ca hoț Dar bunica? Cum va trăi ea singură? "Trăiesc doar pentru tine, Cocoș, altfel ar fi timpul să mor!" - Mi-am amintit cuvintele bunicii mele, - nu, nu trebuie să-l iei de la diacon Dar de unde, de unde să iau oul? Și există doar unul, un singur testicul!" Șansa îl conduse pe Petka pe potecă Bunica a decis să-și răsfețe Petushka, să-l trateze cu ouă prăjite, a trimis-o pe Petka la magazin după ouă, să cumpere trei ouă Petka i-a adus bunicii sale două ouă, dar l-a ascuns pe al treilea, spunând că oul s-a rupt - Iată, Cocoș, vaca ți-a mâncat banii, iar tu ai spart oul! - a fost pacat de bunica oului spart Iar Petka da, altadata nu s-ar fi atins de o suparare de omleta, dar acum, cand avea in buzunar un ou din care va iesi totul, o sa iasa cocosul, are putin durere: lasă bunica să spună ce vrea despre el Și-a mâncat în grabă ouăle omletă fără să-și șteargă buzele, direct în magazia de curcani I-a pus un ou sub coada, asteptand ce se va intampla, dar curcanul nici nu arata, ca si cand nu ar fi ou, nu se aseaza "Ce înseamnă asta? De ce nu stai jos?" - Stai jos, curcane, stai jos, te rog! - Petka s-a ghemuit, s-a uitat la negii roz de curcan și a înghețat peste tot pe coapse, fără a respira, nemișcat, cu un singur gând încăpățânat, cu o singură dorință arzătoare, cu o singură cerere: "Așează-te, curcan, așează-te, te rog! " Curcanul s-a umflat și s-a așezat, chiar pe ou, așa că s-a așezat pe oul însuși Iar Petka a stat multă vreme, fără să-și ia niciodată ochii de la curcan, cu un gând încăpățânat, cu o singură dorință arzătoare Curcanul stătea liniştit, ferm pe un ou de găină Petka s-a ridicat liniștit, a părăsit liniște hambarul, a alergat în spatele hambarului, lipit de crăpătură: curcanul stătea calm, ferm pe oul de găină Spune-i bunicii? Nu, las-o pe bunica să vadă singură Și cât de fericită va fi bunica când va vedea un curcan pe ou! Toată ziua Petka a vegheat în spatele hambarului de la crăpătură: urmărind un curcan, așteptând-o pe bunica Bunica a venit la hambar, a adus mâncare pe care să o dea curcanului Slavă Ție, Creatorule! şopti bătrâna, făcând semnul crucii, ţâşnind prin şopron, necrezând ochilor, neînţelegând nimic: curcanul a depus un ou, curcanul stătea pe ou! Seara, după o zi lungă, minunată, Petka s-a culcat, iar bunica s-a culcat și ea Petka se învârtea, nu dormea, așteptând ca bunica să înceapă să vorbească despre curcan Bunica s-a întors dintr-o parte în alta: voia să spună vestea și îi era frică să nu o păcălească Bătrâna se ținea, ținea, nu suporta - Cocoș! a sunat bunica - Bunica! - trăgătorul a ghicit care era problema și a răspuns ca dintr-un vis - Ești treaz, cocoș? - Ce vrei, bunico? Dumnezeu a trimis milă! - Bunica chiar a râs, înecat de bucurie - Ou, curcanul s-a așezat - Sela, bunico? - S-a așezat, Cocoș, stă - bunica târâi subțire și tuși - Păi, bunico, vom avea un coran, cocoș? "Coranul de cocoș, este cel mai indian", a șoptit bunica, de parcă întregul secret, toată fericirea vieții ei și a lui Petka, ar fi conținut în Coranul de cocoș indian Va

locui cu noi? - La noi, Cocoș, unde altundeva? - Și noi, bunica, n-o să-l mâncăm? Bunica nu a dat glas, bunica a adormit, mângâiată, încântată de mila lui Dumnezeu - un kuran de cocoș indian, care în douăzeci și una de zile va ieși dintr-un ou de găină Lumina lămpii a trosnit puțin în fața icoanelor și crucilor, înaintea celor Patru Sărbători - Mijlocirea, Toți Cei întristați Bucuria, Akhtyrskaya, Semnul, în fața făcătorilor de minuni de la Moscova - Maxim Fericitul, Vasile Preafericitul, Ioan cel Sfânt Prost Munții deșertului mamă, aprinși de lumina nopții, s-au prăbușit în Kremlinul din Moscova cu limbi de foc - Eu, bunica, o sa iubesc cocosul! - iar Petka, Cocoșul bunicii, a adormit În fiecare zi, și este necesar și nu este necesar, bunica a vizitat hambarul de curcani, de fiecare dată când îi mulțumea lui Dumnezeu pentru mila trimisă la ea, număra zilele Iar Petka a numărat zilele și s-a îngrijorat nu mai puțin decât bunica, a uitat să-și zboare zmeii, a aruncat șarpele, a uitat că a depus el însuși oul și a crezut în el, pui, ca într-unul adevărat, pus de curcanul însuși Și curcanul, contrar tuturor obiceiurilor de curcan, fără por, în timp ce s-a așezat, s-a așezat calm și ferm pe oul de găină și nu s-a gândit să se ridice din ou, să facă o plimbare prin hambar Oare pentru că ea nu s-a grăbit niciodată la bătrânețea ei adâncă și nu a avut habar de vreun ou - fie ale ei, fie găină, fie Petka a acționat aici cu propria sa dorință, sau răbdarea bunicii a fost auzită, căldura locuinței a luat foc în ea? ca într-o adevărată mamă găină, iar negii roz de pe cap îi păliră Și au trecut douăzeci de zile și o zi Petya nu a dormit noaptea, - "Ei bine, cum nu iese cocoșul, va ieși vorbăria? "Unde să dormi acolo! Și puțină lumină, chiar în hambar să se uite la curcan - Vine cocoșul, soarele e roșu! - Petka a sărit într-un picior, încălzindu-se, respirând pe cocoș atât acolo, în hambar, cât și acolo, în camera de subsol a bunicii, de parcă tot secretul, toată fericirea vieții lui și bunica lui ar fi păstrat în cocoș Slavă Ție, Creatorule! Slavă răbdării tale! - bunica era paralizată de bucurie CAPITOLUL TREI Toamna acelui an a fost uscată și caldă Soarele, deși scund, l-a făcut pene pe cocoșul indian: cocoșul a crescut, strigat răgușit, s-a înfățișat, a sărit pe cocoșii diaconului de primăvară, s-a luptat ca un cocoș adevărat Totul promitea în el un pieptene ascuțit purpuriu, pinteni puternici, o voce strigătoare - un coran de cocoș indian! Nu un curcan, unde este? - curcanul era ofilit, pe moarte, - bunica s-a dus după cocoș și, când căldura s-a răcit, au luat cocoșul din șopron în cameră Bunica Petka își va salva fericirea - cocoșul iese, când Petka a ieșit - și-a păstrat fericirea pentru bătrânețe Odată cu frigul și nămolul din octombrie, a venit un moment alarmant, zilele memorabile ale victimelor poporului și ale libertății Faptul că electricitatea a ieșit pe străzile mari din oraș și locomotivele cu abur strălucitoare și lustruite au stat și au înghețat în apropiere la gara Kursk, iar hornurile roșii groaznice nu fumau în spatele Pokrovskaya Zastava de lângă Guzhon, nu era nicio strălucire în spatele Mănăstirea Androniev, toate acestea, s-ar părea, camera de la subsol a bunicii a trecut: bunica nu avea nevoie de electricitate, nu ieșea pe poartă noaptea și nu avea unde să meargă pe drum și nu avea nicio treabă cu Goujon Dar bunica nu era singură la subsol: vecinii, la fel ca ea, subsolul, oameni simpli de muncă, erau strâns legați de țevile roșii Goujon și de locomotivele cu abur strălucitoare Kursk și de faptul că țevile nu fumau iar locomotivele oprite au fost zdrobite, le-au ieșit din drumul lor de lucru, le-au schimbat modul de viață profesională peste cap, au zguduit pământul, au devenit un zi de sfârșit în viața lor Și sentimentul care a cuprins străzile, izbucnind în zile lucrătoare și

gânduri ca ziua apocalipsei, trecând din poartă în poartă, din stradă în stradă, din bandă în bandă, din fundătură în fundătură, din fabrică în fabrică, de la subsol la subsol cu un presimțirea vagă a unui fel de nenorocire, o nenorocire inevitabil, a cuprins sufletul bătrân al bunicii în pragul morții ei Nepotul lui Gabușkin, Robber, care a dispărut undeva pe Khitrovka, a dispărut, a apărut brusc la Nikola Kobylsky, în camera de subsol a bunicii O mână contractată de reumatism, un nas parcă în trei nasuri unul peste altul - elefantiazis, o mantie neagră ponosită, iar sub mantie - nimic, doar abia întreținut nespălat, lenjerie crustă, cârpe și cârpe, a adus frică și tremur la bunica Iar bunica nu se temea că Tâlharul va cere bani, cu Îi înfigea un cuțit de gât, bunica lui îi dădea ultimul, deși îi era greu, ea și Petka aveau să-i fie foame după aceea, se speria în așteptarea vreunui fel, de parcă nepotul ei, tatăl lui Petka, Tâlhar, ar face ceva cu Petka Și ce ar face Tâlharul și ce ar putea face Tâlharul cu Petka, bunica nu și-a putut spune, și doar undeva, în vechiul ei suflet, era limpede că Petka era în pericol, necazul părăsise deja regatul ei osos tulburat, era venind, se apropia, se furișează pe o inimă mică de cocoș simplu, nemiloasă, inexorabilă, fără milă Nepotul nu a băut, nu a mâncat, i-a fost foame - bunica i-a pus un samovar Petka s-a întors de la școală, s-a așezat la masă să facă ceai Petka, după ce a auzit destul de la rătăcitori în pelerinaj despre viața asceților, cum sfinții au ajuns la sfințenia lor, odată a visat să devină un tâlhar, să accepte un păcat asupra sufletului și apoi să plece la Dumnezeu, într-o mănăstire - într-o peșteră la Trăi Și iată că stătea la aceeași masă cu tâlharul, bea ceai din același samovar, și tâlharul ăsta, nepotul bunicii, însuși tatăl său Petka nu și-a luat ochii de la tatăl său, s-a uitat la nasul lui în trei trepte și așa, cu acea curiozitate devorantă cu care se uita la negii roz de curcan din hambar Și, neștiind cum să-i facă pe plac tatălui său, în fața tâlharului să-și arate priceperea, a sărit de pe scaun, a prins un cocoș înghesuit sub canapea și l-a adus de aripi - Iată-l, - spuse Petka, - Indian! - Eu și Petka, dacă doar cocoșul ar fi intact, eu și Petka nu avem nevoie de nimic altceva! - de parca bunica se justifica cu ceva, ii tremurau mainile, iar capul ii tremura Tâlharul i-a făcut cu ochiul cocoșului - un cocos glorios! - Tâlharul și-a potolit foamea, s-a grăbit, i-a mâncat foamea, - de la cocoșul alun, cum te va dezamăgi! - a mâncat, Petkin a mâncat toată cina și bunica, s-a pus la ceai Ceaiul fierbinte l-a aburit, i-a făcut rău și i-a slăbit limba Și a început să spună ceva confuz , uitându-se undeva prin Petka și bunica, în timp ce se uita Petka, vorbind despre balonul său, pe care avea să se așeze, cocoș și bunica Potrivit Tâlharului, s-a dovedit că aproape totul a devenit posibil, nu existau legi, nu mai există legi și, dacă nu astăzi, mâine, tot capitalul va trece în mâinile lui, iar apoi va începe represaliile, o bătălie sângeroasă "Intelectualism revoluție " Tâlharul a repetat cuvinte de neînțeles, înșelătoare și și-a răsucit degetul în jurul gâtului: "Mă căsătoresc cu contesa!" Și cu cât Rogue se încălzea mai mult, cu atât poveștile lui deveneau mai înțelepte și mai diferite Petka, cu gura căscată, uitându-se în nasul tâlharului în trei trepte, l-a ascultat pe tatăl său Bunica clătină din cap - Eu și Petka, dacă doar cocoșul ar fi intact, eu și Petka nu avem nevoie de nimic altceva! mormăi bunica, de parcă și-ar fi găsit scuze pentru ea și pentru Petka După ce a răsturnat ultima ceașcă, Tâlharul a plecat cu ultima schimbare a bunicii în pumn Era o bunica cu Petka și un cocoș indian Au făcut curățenie, au curățat samovarul, au spălat ceștile, au măturat firimiturile într-o pungă cu o aripă, Petka a învățat o lecție, s-a

așezat, a căscat, s-au jucat în tăcere și au petrecut seara Apoi, rugându-se lui Dumnezeu, s-au uitat sub canapea la cocoș: doarme sau nu doarme? - cocoșul doarme de mult și ei înșiși s-au culcat Petka se învârtea, nu dormea Bunica se întoarse dintr-o parte în alta: anxietatea și frica o roadeau - Cocoș! strigă bunica: nu-și mai putea suporta frica Iar Petka, zvârcolindu-se și întorcându-se cu ochii deschiși, s-a văzut ca un tâlhar, iar din cuvintele înșelătoare ale jafului tatălui său pe care le-a auzit, s-a îngrădit pentru fapte de tâlhărie, o viață de tâlhărie - Cocoș, și cocoș! - a sunat bunica și mai liniștită, mai afectuoasă - Ce vrei, bunico? - Petka a sărit în sus, și-a auzit bunica: i s-a părut, i-a strigat bunica cu glas "Eu sunt, Cocoș, nu-ți fie frică", abia și-a tradus bunica vocea de frică, "tu, Cocoș, nu te duci nicăieri - În tâlhari, bunica, - răspunse Petka plin de viață, - Voi trăi ca un tâlhar! Și tu, bunica, la fel în tâlhari! - Nu pleca, Cocoș! - scârțâi bunica cu o voce subțire, abia auzită, inaudibilă pentru Petka, și zăcea ca un strat în frica morții: fiecare bătaie, fiecare trosnet o amenința acum, lătratul unui câine era amenințător, de parcă cineva s-ar strecura până la casa lor, făcându-și drum spre veranda de la subsol, un hoț - o persoană neplăcută, pentru Petka, pentru Cocoșul ei Cu ochii deschiși zăcea Petka, nu Petka, un adevărat tâlhar, negru, cu capul mânjit cu unt de vacă, ca al unui cocher Morozov, nasul avea trei nasuri, unul peste altul, mâna răsucită, avea ia-o pe bunica lui cu el, cocoșul indian, ar zbura la Khitrovka în balon, vor jefui acolo, va fi o bătălie sângeroasă Lumina lămpii a trosnit puțin în fața icoanelor și a crucilor, înaintea celor Patru Sărbători - Mijlocirea, Toți Cei întristați Bucuria, Akhtyrskaya, Semnul, înaintea Moscovei și a făcătorilor de minuni - Maximus Fericitul, Vasile Preafericitul, Ioan prost Munții deșertului mamă, aprinși de lumina nopții, s-au prăbușit în Kremlinul din Moscova cu limbi de foc - Eu, bunica, am intrat la tâlhari! mormăi Petka prin somn S-a încheiat toamna agitată, a venit iarna Anxietatea bunicii nu s-a potolit, iar Petka pur și simplu a scăpat de sub control: îl ataca pe băiețel cu sughiț, iar el, pentru a citi Tatăl nostru, înainte de a citi întotdeauna Tatăl nostru, a ajutat, - consideră Kalechin-Malechin! Bunica nu s-a liniștit, străzile nu s-au liniștit, Moscova nu a răcit, înverșunat, viața nu a intrat în fâșia ei a vieții de zi cu zi cu munca și grijile lor de zi cu zi Pe cărări necunoscute, nesimțite, nenorocirea a venit asupra poporului rus, nemiloasă, implacabilă, fără milă, i-a gonit în țări străine îndepărtate către un popor străin și acolo i-a măturat spre rușine și batjocură, i-a dus într-un Ocean nenativ și i-a înecat acolo de o furtună trecătoare și întuneric, nesăturabil dintr-un pământ străin galben, a mers, s-a apropiat chiar de inima în pământul lins-scăldat de durere-amărăciune, până la râul Moscova Fie pentru păcatele noastre, cum îi plăcea să spună bunicii mele, pentru îndemnul la prostie, după cum spunea fratele desculț din ceainăria din Tsepa din Frol și Lavr, fie pentru lumea întreagă tăcerea lor nebună, pământul rusesc, poporul rus , amorțit, mut, slab și, de asemenea, încă o dată pedepsit, după ce a slujit trei nenorociri, s-a predat unei noi nenorociri Și acum, exact, munții peșteri de foc ai făcătorilor de minuni din Moscova și într-o limbă de foc, de foc, au zburat la Kremlinul din Moscova, iar noaptea o strălucire fumurie s-a revărsat peste Moscova După ziua lui Nikolai, sâmbătă, bunica s-a așezat cu Petka la masă, era ora prânzului, au început să mănânce ceea ce a trimis Dumnezeu - nu era treaba bunicii în astfel de zile, au uitat-o pe bătrână și, adesea, pentru săptămâni întregi bunica stătea cu Petka de la mână la gură -

Bunica, - a sărit Petka de la masă, - ai auzit? Bunica îşi puse lingura jos şi ronţăi crusta - Bunica - Petka se aplecă spre fereastră Bunica nu s-a mișcat, doar că îi tremura capul, așa cum tremurase sub Tâlhar - Trage, bunico! - iar Petka a sărit pe uşă Trageau departe în oraș, trăgeau undeva pe Tverskaya și se auzea exact de sub pământ, pe Zemlyanoy Val, un vuiet plictisitor - ferestrele tremurau Bunica nu a auzit Petya a auzit Și acum bunica a auzit și s-a botezat, parcă cu tunet Au venit zile rebele Fiecare colț, fiecare intersecție a devenit luat masa: nesățios, întunecat, pedepsitor, o nenorocire năprasnică aștepta atât noaptea, cât și ziua, atât în deșert, cât și în public Bunica Petka îi este frică să renunțe la ea însăși Cât timp să păcătuiască: bunica a văzut doar tâlhari la chiriașii care scot muncitorii din fabrici și fabrici, și în combatanți, și în dragoni și în cazaci care treceau de-a lungul Sadovaya până la gara Kursk ȘI trag tot timpul, bunica aude clar, undeva pe Tverskaya, în Kudrin, pe Presnya și aici, la doi pași, pe Meshchanskaya undeva, toată lumea trag și trage, și în fiecare oră bubuitul vine la subsol mai tare și mai tare - sau flagel palme, ramurile uscate se sparg Din ziua lui Nikolin, bunica nu dormea noaptea, păzind pe Petka, așa cum păzea cocoșul indian în primele săptămâni de viață ale lui Petushka, așa cum însuși Petka păzea cândva un curcan pe un ou de găină în spatele șopronului de lângă crăpătură Băiatul este sfâșiat de libertate, nu poate să stea în camera lui, să se agită Petka a fugit cu băieții la Sukharevka, iar bunica l-a urmat Acesta este distracția lui Petka: pe vremuri, copiii construiau un tobogan pe gheață, iar acum blocau strada Petka apucă un stâlp de telegraf - Trage! - strigă neliniștită bunica Așa este durerea bunicii: mâinile îi tremură de frică, ce fel de stâlpi sunt de cărat! așchia nu ține în mâinile ei, - bunica a ridicat chipsurile, tot felul de așchii, a cărat chipsurile după copii și le-a pus, darul ei, într-un avanpost lumesc - într-o grămadă de lucruri bune adunate la cutii , bare, stâlpi de telegraf, panouri - Hei bunico! - au tachinat-o pe bătrână, iar un tâlhar de la portar a bătut joc, bătând cu cizme pe cizme Pentru păcatele noastre! - a șoptit bunica, era epuizată de jetoanele ei și nu a rămas în urma lui Petka Ce om de treabă e cu ea, s-a urcat undeva, chiar pe turnul de sub steagul roșu, și-a răsucit șapca, ca un cazac strălucitor, viziera este lăcuită, iar steagul de deasupra e roșu, ca aerul - Intră, bunico! - strigă Petka către bunica lui, pasărea cântătoare Ei bine, cum poți rămâne în urmă aici, vei urca pe turnul de pe Sukharev însuși! Seara, când sunau la priveghi și îngrozitor, bătându-se cu sunetul, izbucnind în clopote, răsuna trăgând, bunica a început să se adune pentru priveghi Petka aleargă înainte și în curtea cu copiii era ocupată cu hambarul diaconului: au început un joc de cazaci și greviști Bunica, îmbrăcată deja în jacheta matlasată vată, legată într-un colț, în eșarfa ei neagră de lână, se uita sub canapea la cocoșul flămând: doarme sau nu doarme? cocosul dormea Ea a îndreptat icoana-lampa, - chipurile drepte o priveau din amurg: Făcătoare de minuni, Maica Domnului - și a devenit vagă Ea s-a plâns că era sărac pentru ei, devenise foarte sărac, sărbătorile se apropiau, nu era cu ce să sărbătorim sărbătoarea! , i-a fost greu să meargă la mormânt și i-a fost păcat de Petka un pui mic, de-ar fi putut să se ridice în picioare! copil nesăbuit - Preasfânta Maica Domnului, Atotdesăvârșită, Doamne, Mijlocitoare - Bunica și-a încrucișat degetele ca să facă o cruce - Stop! - spuse cineva din spatele peretelui, fie la zugravi, fie la pălărieri, trebuie să fie un fel de chiriaș Bunica se cutremură, se întoarse, iar în prag nepotul ei - Tâlharul stătea în picioare - Hai, bătrână, bani! - vine Bunica a clătinat din cap: chiar dacă ți-ai tăiat

capul, nu are nimic - Nu, zici? Rogue a venit "Dumnezeule adevărat nu Tâlharul a bătut-o pe bunica de gât cu nasul în comoda - Caută, zic! Bunica a bâjbâit sub cutia de icoană și în tăcere, limba ei nu s-a ascultat de frică, i-a întins Tâlharului trei bile de frânghie: o minge de frânghie groasă, șireturi subțiri și multicolore, bunuri acumulate de mulți ani Tâlharul a lovit bătrână cu pumnul, mingea rostogolită, bunica s-a așezat, ca curcan în fața lui Petka, și așa a înghețat pe coapse Tâlharul s-a dărâmat: a răsturnat stejarul bunicii sale, împânzit de fier, pieptul muritor, a aruncat bunuri muritoare - o cămașă, un giulgiu, pantofi, o răceală chink, a întins mâna în dulap, a smuls ușa și nu era nimic acolo, a apucat comoda, a scotocit prin toate sertarele, a dat totul afară, nu este nimic Un sertar din mijloc nu se deschide, lăutărește, lăutărește, nu deschidere Mingea care se rostogolește a trezit cocoșul, cocoșul a ieșit de sub canapea și, bătând din aripi, a cântat răgușit, a cântat, ca la miezul nopții, pe propriul cap, așa de mic, gălbui, cu smoc Tâlharul a prins cocoșul, i-a răsucit gâtul și și-a strigat bunica: - Suprima! - si s-a dus Și acolo, în curtea de lângă grajd, era o sodomă, copiii se jucau Cu un strigăt, Petka a sărit din curte în stradă - o bandă o urmărea pe alta - a fugit peste strada O patrulă care trecea de la Sukharevka, care a trecut de fabrica Khishinsky, degajând drumul, a deschis focul pe stradă Petka și-a aruncat nasul în zăpadă, și-a apucat șapca și nu s-a mai ridicat Cu pieptul sfâșiat, inima străpunsă, Petka, amorțit, a fost înapoiat la subsol bunicii sale, iar șapca lui Petkin cu o vizor lac Așa, de-acolo, de-acolo a venit necazul, ia-o! Bunica a luat totul Ce bătrână este, dar locuiește în camera ei de la subsol, trăiește pentru ea însăși, nu pierde nicio slujbă, iar când morții se întâmplă la Nikola Kobylsky, va merge la liturghie și la o slujbă de pomenire cu o lumânare în picioare Bunica nu are pe nimeni I-a dat nepotului ei un suport de pahar de argint cu struguri și două linguri de argint, l-a păstrat pentru Petka, ei bine, acum nu mai are nevoie de nimic! Un nepot cu suport de pahar și linguri a dispărut, nu s-a dus la bunica, curcanul a murit Vine cocoșul, soarele e roșu! - Bunica își amintește cum cânta Petka, adesea, des își amintește de Petka, Petushka ei Și vorbește în liniște, atât de liniștit, de parcă dorm într-o cameră sau cineva este bolnav și îi este frică să o trezească, să o tulbure cu vocea, povestește totul despre curcan și despre minunatul ou, despre Cocoș indian, despre tâlhar și despre cum ea și Petka au construit avanpostul de pe Sukharevka și despre cum Petka i-a fost înapoiată cu un rupt piept, străpuns de inimă, rigid, și șapca lui Petkin cu o vizor lăcuit - M-am dus, părinte, - în liniște, și mai în liniște, zise bunica, - M-am dus să pun o lumânare pe jignitoare Maica Domnului, vreau să o pun, dar mâna nu se ridică, - și bunica a ridicat-o strângând mâna, dar mâna i-a căzut, aceasta este o insultă nevinovată, amară, ucigașul și-a coborât mâna, și-a întunecat ochii de amărăciune, iar mâna a tremurat, a vrut să se ridice și nu a dat, iar venele albastre goale erau strânse încordate, degetele uscate erau strânse strâns, era ea care strângea lumânarea jignitoarei Născătoare de Dumnezeu, Maica Domnului, care acceptă insulte nevinovate, amare, de moarte, toate - și pune-o! - bunica dădu din cap și ridica deja cu ușurință mâna așa făcătorii de minuni ai Moscovei, fericitul Maxim, fericitul Vasile, sfântul nebun Ioan așa că mâinile ridicate în rugăciune, iar mâna nu s-a scuturat, a fost ea care ținea lumânarea, flacăra ei arzătoare, nestinsă, arzând în inima ultimei insulte, nevinovate, amaroase, muritoare și ochii ei străluceau în liniște, această credință a strălucit în ochii ei puternică, indestructibilă, aducând o lumânare în zilele din urmă, o

lumină sfântă prin toate necazurile, prin orice nenorocire, prin toate greutățile, când totul este deja luat: cocoș indian, Petka, cocoș I S Shmelev VARA DOMNULUI (Fragmente) PIAȚA POSTULUI Ordonați să folosim Curbe, mergem la Piața de Post Curba este rar valorificată, este deja în repaus și este foarte respectată Coșerul Antipushka, care este și el respectat și care acum este "doar pentru pâine", mi-a spus cum este respectat Calul Strâmb: "Dacă treci pe lângă taraba ei, se vor frământa și pufăi mereu! va spune ventilatorul dar dacă fac zgomot, ea va bate din picior - fii mai liniștit, spun ei! și toată lumea va fi tăcută" Antip știe totul Are barbă, ca un sfânt, și un spin în ochi: totul se uită la cineva, dar nimeni nu se vede Curba este foarte veche Ea a luat-o și pe străbunica Ustinya, iar acum ne duce doar la plimbare, fie cu o ocazie specială - la Mlaștină pentru mere în stațiuni balneare, fie la prima excursie - pentru a face plăcere cu un bulgăre de zăpadă, fie - la Postul Mare Piaţă Antip nu este de acord să-l lase să plece, spune că drumul este greu, bretele tot se vor umple de murdărie și ceea ce ea nu a văzut acolo Dar Gorkin convinge că este necesar pentru o faptă bună, și fiecare Anul acesta merge la Piața Postului Mare, se obișnuiește și știe să se înțeleagă cu oamenii, dar Chaly nu poate fi întins - va începe să se arunce din agitație, probleme cu el Curba este scoasă sub o pătură de cal, copitele sunt unse groase și se pun cizme de pânză Îl pun într-o sanie de bast și aleg un ham subțire și ușor, pe flanel Curba stă latentă Este lat, dafin închis la culoare, cu părul gri; De burtă umflată - groasă, ca frânghii, vene Gorkin îi dă o firimitură cu un deal de sare, altfel nu se va mișca, străbunica ei a răsfățat-o atât de mult Antip însuși conduce afară pe poartă și pune capul unde ar trebui să mergem Stăm cu Gorkin, ca într-un cuib, în fân Tatăl strigă prin fereastră: "Anton îl va lua în brațe acolo, îl va întâlni altfel îl vor zdrobi!" Eu desigur Începeți cu voioșie, strigând - "acum, trotți, stați!" Dar Antip nu se lasa: "Tu, Mikhaila Pankratych, nu o forța, știe ea Oriunde ateriza - nu involuntar, se uita în jur - mergea ea însăși, nu involuntar Ei bine, distrează-te bine Mergem, atingând crestăturile - la naiba Curba merge repede, chiar se joacă cu coada Coada ei este rară, pufoasă în crupă cu un asterisc Gorkin m-a învățat: "Nu te uita la dinți, ci uită-te la coadă: dacă ariciul cu cap mic nu se trage ca un remorcher, lasă-l jos în doi până la zece ani!" Negustorii strigă: "Gara Petuşki!" Just the Curve se oprește, chiar la taverna Mitriyev: e atât de obișnuită cu asta Privește în jur - ea va pleca, nu poți captiva Drumul curge, mergem, parcă pe vârfuri groase Soarele strălucitor, canelurile murmură, plăcile de tranziție sunt așezate Servitorii în jachete pun gheața cu rangele Aruncă zăpada de pe acoperișuri Vagoane strălucitoare cu gheață se târăsc Liniștea Yakimanka devine albă de zăpadă Curba se mișcă Gorkin este mulțumit - Domnul a postit o zi! și chiar cântă: Vania călărește din Ryazan, O sută și jumătate de ruble într-o sanie, Un cal de șapte sute-zecime, Cu arcul aurit! Îi face cu ochiul lui Kryva și râde Dacă aș avea un astfel de arc, Da, nu-l pot cumpăra, voi arunca frâiele - Kin-ce pacoste! La Kanava din nou stația Petushki: Antip obișnuia să cumpere makhorochka, sa întâmplat Apoi la Nicolae Făcătorul de Minuni, la Podul de Piatră: străbunica a pus o lumânare La Moscova ei iau gheață în râu, poți vedea cai, sănii și bucăți verzi de gheață - ca zahărul slab de lămâie Ciorii se așează pe zahăr, se plimbă lângă polinie, se clătesc În stânga, dinspre pod, căptușit cu schele, încă netraversat, se află Templul cel mare: cupola lui Hristos Mântuitorul este aurită întuneric în crăpătură; va fi dezvăluit în curând "Crăpriorii noștri, sub kumpole", spune Gorkin Templului, "treaba

noastră este tho-ut! Suverană Alexandra Mikolaich, Dumnezeu să-i dea domnie, guvernatorul general a pus pe tati, cu tot ortelul! Îți voi spune mai târziu ce a făcut dulgherul nostru Martin, a dovedit el însuși în fața Suveranului până la moartea sa, decedatul, își aminti el Am lucrat în toate palatele și la Kremlin Uite, Kremlinul este al nostru, nu există nimic asemănător nicăieri S-au adunat toate catedralele, Sfinți Ierarhi-Făcători de Minuni Mântuitorul-pe-Bora, Ivan cel Mare, Zăbrele de Aur Și ce turn, cu vulturi! Și tătarii au ars, și polonezii au ars, și francezul a ars, dar Kremlinul nostru este încă în picioare Și va fi pentru totdeauna Fii botezat În mijlocul podului, curba redevine - Aceasta este străbunica ta, Ustinya, care a primit ordin să aterizeze, se uită la Kremlin Câți ani, dar curba își amintește totul! Vom arunca o privire și noi Ce înălțime, poți vedea toată Moscova de acolo Le iau de Paște, vă dau toată ideea Îți voi arăta toate catedralele, și Pomul cinstit, și cuiul lui Hristos, vei înțelege totul Și vă voi duce la clopotniță și vă voi arăta Clopotul Țarului și Crucea lui Kharsun, de cristal, trimisă însuși Țar-Grad Locul nostru cel mai sfânt, locul nostru cel mai sfânt Întregul Kremlin este roz-auriu, deasupra râului Moskva înzăpezit Mi se pare că există Sfântul, și nu există oameni Ziduri cu turnuri - pentru ca dușmanii să nu îndrăznească să intre Sfinții stau în catedrale Iar regii dorm Și de aceea este atât de liniștit Ferestrele palatului roz strălucesc Catedrala Albă strălucește Crucile aurii strălucesc cu lumină sacră Totul este în aerul auriu, într-o lumină albăstruie fumurie: de parcă ar arde tămâie acolo Ce bate în mine așa, plutește în ochii unei cețe? Acesta este al meu, știu Și ziduri, și turnuri, și catedrale și nori fumurii în spatele lor, și acest râu al meu și polinii negre, în corbi, și cai, și distanța dincolo de râul așezărilor - au fost întotdeauna în mine Și știu totul Acolo, în spatele zidurilor, e o bisericuță sub movilă - știu Și crăpăturile din pereți - știu M-am uitat de după ziduri când? Și fumul incendiilor, și țipetele, și alarma - Îmi amintesc totul! Revolte, și topoare, și blocuri tăiate, și rugăciuni - totul pare a fi o realitate, realitatea mea - ca într-un vis uitat Privim de pe pod Și Curba urmărește - sau doarme? Aud un strigăt: "Ai înghețat?" - Îl recunosc pe Chaly, noua noastră sanie și pe tânărul antrenor Gavrila Ne-au depășit Și deja acolo unde, chiar sub Kremlinul, se grăbesc, peste gropi! Mi-e rușine că am înghețat Dar ce, Gorkin? Gardianul strigă - "De ce ai adormit?" - o cunoștință a lui Gorkin El este bătrân și bun Glumește și întreabă: - Vor fi o sută de ani? Unde ai dezgropat asta, mai vechi decât râul Moscova? Gorkin întreabă: "Și nu flutura mai bine, altfel nu te vei mișca până seara!" Oamenii vin: ce s-a întâmplat? Ei râd: "Eram pe moarte, m-am pregătit, dar mi-e frică de butoșnik!" Ei mângâie curba, susțin sania, dar ea doar dă din cap - nu vrea Ei spun: "Trebuie să trimitem după polcimeister!" "Bine, râde " Gorkin începe să se enerveze, "e mai deșteaptă decât tine, se cunoaște pe ea însăși" Curba se mișcă Ei râd: "Uite, ea s-a ridicat! " - Bine, râzi Dar nu este grija pentru ea o vom pune unde vrem, vom pleca, nimeni nu o va fura Și uite - se va grăbi acasă vântul nu poate ține pasul! Mergem pe sub Kremlin, încă un drum puternic de iarnă Dinții și crăpăturile și crăpăturile pereților îmi vorbesc de mult, mult timp în urmă Acestea nu sunt cărămizi, ci o piatră străveche, și este sânge pe ea, sfântă Pereții încă miros a foc Sfinții au mers pe lângă ei, au păstrat Moscova Bătrânii Țari se odihnesc în Catedrala Arhanghelului, în morminte Este scris în cărți vechi - "Crucea lui Kharsunsky va fi ridicată, va ieși din Kremlin în flăcări", mi-a spus Gorkin - Și acesta este Turnul Taynitskaya, cu un tunel Din el se trag

tunuri, în Bobotează, când merg la Erdan Oamenii sunt mai groși Ei poartă mănunchiuri de ciuperci uscate, covrigi, pungi de mazăre Ei poartă ridichi și varză murată pe derapante Kremlinul este deja în urmă, devenind deja înnegrit de târguială, aducând un bubuit Cerno - până la podul Ustinsky, mai departe Gorkin pune Curba, înfășoară frâiele pe piedestal Caii stau în rânduri, întortocheate saci Miroase a seneturi la soare, o parcare Din porumbei toată strada este vie, albastră Se îngrămădesc din casele de stat, stau pe sănii Sub sanie, fulgi de ovăz plutesc în șanț și sunt țurțuri Pietricelele sunt limpezi la soare Anton Kudryavy ne așteaptă deja, destul de uriaș, într-o haină albă și largă din piele de oaie "Te iau în brațe, altfel te vor zdrobi", spune Anton ghemuindu-se, "a ordonat tata Ești ușor ca un furnicar! Prinde-ți gâtul Vei vedea cel mai bine dintre toate Acum sunt mai presus de negocieri, oamenii se învârt sub mine Anton miroase a o haină scurtă de blană, o baie și ambuteiaje El împinge, și toată lumea face loc; Gorkin este în spatele nostru Ei strigă: "tu, mișto, taci! cumnatul clopotniţei! Și Anton merge - hei, haide! Ce comerț grozav! Bice late pe o sanie - toate merișoare, merișoare, toate roșii Sunt turnați în așchii de lemn și găleți, târâți pe cap - Merisoare autoamorsante! Arkhangelsk klyu-kyva! - Clu-qua - spune Anton, - dar în opinia noastră, este o macara Și afine albastre și afine - pentru plăcinte slabe și jeleu Și există lingonberries, sunt mere în el Câte afine! - Iată, mazăre, uite mazăre bună, spălată Roz, galben, în sanie, în saci Goroșnicii sunt oameni veseli, ai lor, rostoviții Gorkin are cunoștințe aici "Ah, al nostru pentru al tău în spatele cocului?" - "Post, este timpul să amuți jefuitorii Cât vei pune un seryachok?" - "Cât de ce - atunci coboară!" - "Ce este dureros de insolubil, te îmbogățiști?" Gorkin estimează într-o mână, o aruncă în gură "Toarnă trei măsuri" Plasă albă ki, cu verde, pentru șuncă, de Paște "Facem comerț în Anglia este mai ieftin pentru tine" Și aici este varza Cadys late pe sanie, spirt acru și puturos Auriu de la soare, suculent Îl rostogolesc în găleți și căzi, îl vârșesc în pumni, îl strâng - nu este amar? Incercam varza, desi nu avem nevoie de ea Un grădinar din Krymka îmi împinge un ciot alb, o zimnița, - "ca zahărul!" Ia o mușcătură - clic Și aici s-a tras cu castraveți, spirt tare și proaspăt, mărar, hrean Jucând castraveți de aur în saramură, dansând Le prind cu oale, cu bețișoare de mărar, cu frunze de coacăz, cu stejar, cu hrean Anton îmi dă subțire, tare, cu coșuri; îmi scârțâie în ureche, respiră castraveți - Ne distram, intr-o stom ceva? A? Ca un târg Deci nu fi trist Deci, ce? - mă apăsă sub picior Dar o grămadă de morcovi - pentru plăcinte cu ceapă, și ceapă, și napi și sfeclă, zahăr din sânge, ca un pepene verde Ghiveci cu pepene sărat, sub varză strălucește cu chelie verde - Ridiche, uite, Pankratych puri porci! Pâine cu un asemenea w-mine! "Și vei fi mai deștept decât doi", râde Gorkin, luând ridichile Și acolo - murături: antonovka, fructe de pădure, agrișe, lingonberries roșii cu in, prune în căzi Orice kvas - pâine, obraz acru, malț, bere, vechi - cu ghimbir - Îți dau o lovitură, o lovitură fierbinte, te tratez? - Vrei o bătaie? Ah, hai să bem șapte cu tine Haide, pune-o Bem sbiten, arde - Clatite adevarate, cu fundita! Gresh-shnevy-luko-vye clipește! Se afumă cu ceapa pe scânduri, în grămezi - Postul cel mai mult crumpets de zahăr, crumpets! - Păcătoși-cranii de durere-chi păcătoșii Gorrya-chi! Tăvi Kissel - o bucată de un ban Ei trosnesc ba- - Moscova în literatura rusă răni Saiks, covrigi, sushi Kaluga, Borovsky, Zhizdrinsky - zahăr, roz, muștar, cu anason - cu chimen, cu sare și semințe de mac Covrigi Pereslavl, vitushki, potcoave, lauze pâine cu lămâie, mac, cu șofran, sită în greutate cu stafide, ciocănit

Peste tot este miel Mare, în revolte Sună de la stâlpi la soare, atârnă în recuperări, în grupuri Porumbeii sapă în covrigi, ciugulesc în mijloc, ciugulesc machok Îl vedem pe Murașul nostru, o barbă în lopată, într-un tricou de făină Pe gât este un colier din gogoși Sus, în covrigi, fiul lui stă, atârnă cu piciorul - Intră, postează ceva! - strigă veselă Murasha, - mielul a plecat, eu conduc căruța asta! - Doborâți, cu miei doborâți, tratați pe cineva Se plimbă în gulere, gogoși, clic pe uscător, tricot trosnit Miroase a prosop cald - Mănâncă, Moscova, nu-ți pare rău! Și aici este rândul de miere Miroase a ceară de biserică Crimson, auriu, - arată Gorkin, - acesta se numește imprimat, entot - sticlos, de scurgere și care este întunecat - din hrișcă, în rest al domnului, ușor, lipicios Lipovki, jgheaburi, căzi Eșantionăm din toate soiurile E lipicios pe barba lui Anton, picură din mustața lui, buzele mele sunt blocate Paznicul vâslă cu volanul, diaconul cu cod Încearcă, nu-ți pare rău! Anton miroase a miere, a castraveți Se scot cu linguri, cu cere, o varsă pe pământ, pe haine de blană Și iată dulceața Și acolo - stive de farfurii cu gheață - zahăr de post, ca gheața verde, și roz, și roșu și lămâie Și acolo, prune înmuiate, împrăștie de șoapte, stafide și mâl și boabe de vin pe tricotaje, și sfeclă roșie de caise cu o frunză, semințe de susan, zmeură cu zahăr și cenușă de munte, stafide albastre din ulcior, slăbănoa reală, batoane fudge cu Pomi de Crăciun în jeleu, ulei halva , Kaluga patiserie kulebyakay, Belevsky marshmallow și turtă dulce, turtă dulce - nu există sfârșit "Ai o oaie slabă pe tine", îmi întinde Gorkin o mică turtă dulce albă Și aici este uleiul La soare, sticlele sunt aurii: mac, muștar, alun, floarea-soarelui Pompele suspină, adulmecă și gâlgâie în butoaie Aud tot felul de nume, tot felul de orașe din Rusia Oamenii se învârt sub mine, mi se învârte capul din cauza zgomotului Iar dedesubt este un râu alb liniștit, cai minusculi, sănii, gheață verde, oameni de culoare, ca niște păpuși Și dincolo de râu, peste grădinile întunecate, este o ceață subțire de soare, în ea sunt turnuri-clopotnițe-umbre, cu cruci în scântei - dragul meu Zamoskvorechie - Și iată carnea noastră de vită de pădure, ciuperca a plecat! Miroase sărat și puternic Asemenea unui banner al marelui târg de post, mănunchiuri de ciuperci porcini uscate sunt atârnate pe stâlpi înalți Trecem în agitație - Lopasninsky, mai alb decât zăpada, mai pur decât cristalul! Elarash de ciuperci, vinegrete Ciupercă tocată, mănâncă protopopul catedralei! Ciuperci cu gudron sărat, monahale, snack-baruri Mozhaisky boletus! Ciuperci de lapte episcopal, fără muci! Lopasninsky a selectat, în oțet de miere, un capriciu de doamnă, cu cap de muscă, jenant pe dinte, mai mici decât cele mici! Munți de ciuperci uscate, toate soiurile Există jgheaburi, plutitoare de ciuperci albe, pălărie închisă și roșie, într-un nichel și într-o farfurie Se atârnă de stâlpi cu picioarele Băieții se clătină, agățați cu mănunchiuri, fac gălăgie cu ciuperci, trântesc de scânduri până sună: ce uscare! Sănii, coolies, coșuri sunt pline de ciuperci - Acum va merge la Ustinsky - ciuperci și ciuperci! Vom copleși întreaga lume cu ciuperci E timpul să mergi acasă Curba merge înainte Soarele se scufundă spre apus, zăpada de pe râu este mai albastră și mai rece "Vor să anunțe, trebuie să ne grăbim să stăm în picioare", ascultă Gorkin, reținându-l pe Krivaya, "au lovit Kremlinul? Aud Evanghelia, slab, post - Sub deal, lângă Konstantin-Helena Au un clopot vechi uite ce plâng! Aud îmbietor - amintește-ți amintește-ți și se plâng parcă Stăm pe pod Curba este din nou blocată De la Kremlin Blagovest, unul câte unul, - intră celelalte coruri Și de la biserica roz, cu cupole mici pe gâtul subțire, lângă Catedrala Mântuitorului Hristos, și de-a lungul râului, mai departe,

unde locuia Malyuta Skuratov, de la Zamoskvorechye, vestea bună: toată lumea cheamă Mă uit înapoi la Kremlin: Ivan cel Mare este aurit, e mai întunecat dedesubt, iar surdul - nu-i așa că al lui - sună languiv clopoțelul - ține minte! Curba rulează lin, fiabil, iar clopoțeii plutesc deasupra noastră Amintesc MOSCOVA Tatăl este mult mai bine: nu i se face rău și nu-l doare capul, nu se simte amețit; doar uneori intervin "muștele" din ochi Și dormi mai bine Și în ziua aceea, în timp ce se duceau la băi, a moștenit după cină, mai mult la masă și a dormit fără să se trezească până dimineața Această apă vie a ajutat atât de mult, a împrăștiat sângele Klin a sosit seara, a aflat că a mâncat bine, iar acum adormise adânc și nu a ordonat să-l trezească, ci doar a simțit "gingia" în mână, cum sângele îi pătrundea în venă A ordonat să i se administreze doar un amestec sedativ, ca înainte Dimineața, tatăl meu s-a trezit sănătos, a vrut chiar să facă baie privighetoarelor, dar nu l-am lăsat, altfel i s-ar învârti din nou capul S-a supărat pe noi: "Mulți dintre voi, doctori, vă veți încrânceni cu voi!" - și totuși a cedat Și o zi mai târziu, auzim, deodată, de pe baldachin strigăte: "Îșau caucazianul!" - să meargă pe șantiere Și apoi doar Klin - și nu a permis, și chiar nu va trata Tatăl său chiar s-a supărat pe el: - Și nu mă lași să respir aer? da, o sa ma acri m-am obisnuit cu afacerile, am multe afaceri! Klin spune: - Mă voi liniști puțin, dar lucrurile nu vor dispărea Puteți merge într-un scaun cu rotile, puteți face o plimbare pentru una sau încă o oră Numai că nu poți să tremurați, creierul nu a intrat în calmul de la comoție Și-a scos bandajul de pe cap, complet vindecat - Dacă pentru încă două săptămâni nu ți se va învârti în cap, poți să o faci Iar oaspeții au început din nou să necăjească, să-l felicite pentru recuperarea sa Tatăl meu a început să se enerveze: "Sunt din nou amețit de vorbăria lor!" - și a ordonat tuturor să se adune la Vorobyovka, să ia puțin aer, să bea ceai la Krynkin - de la el puteți vedea toată Moscova de la înălțime - Te voi face cu căpșuni la abur, "Krynkinskaya", și de acolo vom trece la Neskushny, nu am mai fost de mult Îți voi arăta un loc, preferatul meu, apoi vom bea ceai și vom lua o mușcătură lângă cutiile de ceai să ne plimbăm - așa că mergi! L-au trimis lui Egorov să ia o notă, ceea ce ar trebui să fie la plimbare: brânză, cârnați cu limbă, balychka, caviar, castraveți proaspeți, marmeladă, lămâie deloc Cu tata la plimbare, ce bucurie! Pentru o dată, cu el, altfel e cu afaceri, în crâng Și iată că sunt toți împreună, în două taxiuri, iar Gorkin este cu noi - acum tatăl nu se poate descurca fără el Toată lumea se îmbracă în stil mai, eu - într-o cămașă de pânză rusească, în brazi de Crăciun Iau cu mine un bici cu fluier, o să fluier până ne plictisim La Krynkin am fost întâmpinați ceremonios: Krynkin însuși și toți tinerii sexuali El ne conduce la o jumătate curată, la galdareyka, chiar la stâncă, la înălțime, de unde - toată Moscova este dintr-o privire Uriașul Krynkin a devenit și mai zgomotos decât anul trecut, când Gorkin și cu mine am mers după mesteacăni lângă Trinity și ne-am oprit aici să ne uităm la Moscova "Doamne, au aprins-o, Serghei Ivanovici! Și cât ne-am întristat când am aflat! Dar cum este așa?! zdrobit de moarte?! - strigă Krynkin, strângând, parcă îngrozit, a lui mâinile, uriașe, ca niște arbori "De ce, totuși, bine, oameni buni nu-l puteți găsi cu foc în timpul zilei!" S-au bucurat atât de mult Vasil Vasilich s-a întors zilele trecute, strigând: "Serghei Ivanovici al nostru s-a vindecat, s-a recuperat de la pomparea rece!" Suntem cu el oră zbură mică și zdrobită, pentru Serghei Ivanovici, să fie sănătos! Da, cum să nu bei, domnule, nu?! dar de ce atunci toată această zăpăcire, toată această agitație, domnule, dacă o astfel de persoană - și! Tot "paradisul Krynkinsky" s-a

zdruncinat din nou asupra creditorului dumneavoastră, acum îl pot accepta pe proprietarul mamei noastre Moscova însuși, Excelența Sa Prințul general și guvernator Vladimir Andreevici Dolgorukov, domnule Le-am spus așa, domnule: " Excelența Voastră! dacă n-ar fi Serghei Ivanovici! " Dar ce rost are, domnule, dacă vă rog, admirați-o pe mama Moscova! Privim la Moscova atât prin ferestrele deschise ale șipcilor galda, cât și prin ochelari multicolori - albastru, purpuriu, auriu - Moscova aurie este cea mai bună dintre toate Moscova este în ceață și în ea sunt scântei aurii de cruci și cupole Tatăl se uită la Moscova natală, se uită lung Prospețimea parfumată suflă prin ferestrele largi, râul Moscova, întinderea distanței Se spune că e liliac, amar amar, altceva, gratuit - Am un aer special aici: "Krynkin" - domnule! - tună Krynkin - Dar păcat, domnule, în luna iunie - păi, să trăiești, atunci, căpșuni vii! Trage din toate câmpurile, grădinile de legume, de sub Fecioara - și totul este spre mine Și din râul Moskva - rac vii și fiert din kufni, domnule, desigur cocoși de alun, găini de aburi, o ureche de ster-broaște cu plăcinte, domnule Și cu ce să vă răsfățați, vă rog, domnule? cum așa - nimic?! nu jignit Și așa spuneți, domnule: "Stepan Vasiliev Krynkin! lapte de pasăre, în acest moment! Pentru Serghei Ivanych - O voi lua de sub pământ, o voi scoate din fundul Mării Keyan! El zdrăngănește atât de - nu mai rău decât Kashin Și mare la fel, dar vesel El este bucuros că măcar căpșunile gratuite "Krynkinskaya" vor fi onorate să încerce Și acum poartă pe o tavă de argint, pe frunze de arțar, o grămadă de ramuri de căpșuni coapte, în creștere - ei bine, frumusețe! "Excelența lor prințul Vladimir Andreevici Dolgorukov s-a demnat să-i laude înșiși și i-a tratat cu dulciuri până la glezne cu propriile mâini, domnule ei se demnează întotdeauna să călătorească cu dulciuri "Și de ce nu te despărți de vestă și cămașă, Krynkin?" spune tatăl "Este timpul să te pui pe redingotă, devii un capitalist " - Serghei Ivanovici! O redingotă îmi va aduce onoare?! Dacă vă place într-o redingotă - ei bine, cine sunt eu?! toate vrăbiile-cue man-s Acolo, domnul Lentovsky este un domn firesc se etalează într-un cămaș mic, dar puteți vedea că totul este un domn Îl cunosc pe preotul în saltea Zilele trecute, Ivan Yegorovici Zabelin a fost l-au făcut fericit! Ai vrea sa stii? Uite cum și ai o cărțiță despre mama noastră Moscova? Și am citit puțin, domnule S-au uitat la mine - și spun: "Tu, Krynkin slo-no-fil!" În chiar, să zicem, rădăcina a fost tăiată, domnule! "Da", spun eu, "slăvitul nostru Ivan Egorovici! Urmându-ți exemplul așa că voi rămâne un elefantofil până la sfârșitul vieții mele! L-au bătut pe umăr "Și ce faci praf în ochi, frate?" spune tatăl râzând - Arată-mi partea din spate "Serghei Ivanovici!" strigă Krynkin, împreunându-și mâinile "Ei bine, ăsta este un fel de cuvântul tău mic ce decupat!" Deci încadrat și întreabă! Așa că o voi pune într-un cadru - și pe perete, domnule! Așa că glumesc veseli Si ce s-a mai intamplat! Tata se uită la Moscova, până când eu merg Și pare că vorbește singur: - Și acolo Mănăstirea Donskoy, roz Și acolo este Kazanul nostru altfel - Danilov Simonov Turnul Sukharev Gorkin apare și amândoi încep să se arate Și Krynkin bâzâie peste ei Îmi bag capul între ei, mă uit la Moscova și ascult "Dar Kremlinul este al nostru oh, bine!" spune tatăl "Uspensky, Arkhangelsky Unde este Chudov? - Dar cum, îl disting foarte liber, devine roz la Ivan cel Mare, cupole albastre! "Ce ceva ce nu pot distinge dar l-am văzut clar înainte " Pâlpâie puțin sau ți-au slăbit ochii? "Dar, Serghei Ivanovici, bine ai venit în ziua lui Peter, dacă te rog așa că vei vedea totul!", strigă Krynkin - O muscă pe satul Uspensky - și o vei rezolva Krynkin râde: Caut o asemenea distanță - să văd o muscă! Dar se

dovedește că chiar este El spune că un om înțelept, un ziarist, l-a sfătuit să pună o trâmbiță pe galdareyka, prin care se uită la stele, ele numără - Mi-am dat seama imediat: a atins chiar punctul! Gloria va tune peste tot Moscova: Krynkin la Vorobyovka are o trompetă! Vostrobreakers se uită la stele! Și se vor prăbuși la Krynkin și mai mult Vostro-breakers, spun ei, văd chiar și taximetriștii care se rostogolesc pe trotuare în timpul lunii!" strigă el, încurcându-și ochii cu viclenie "Ei bine, cum să nu vezi o muscă pe Uspensky?" Da, nu doar o muscă ci un purice pe chel unui călugăr miraculos pe care îl pot distinge! Am fost la Kuznetsky, la Shvabe însuși sunt la Krynkin, respectă berea de trei munți Au vorbit, apoi-ce "Va fi o țeavă pentru tine! - Ei spun "De la unu și jumătate și de la Krynkin pentru cinci sute!" Este clar, iar Krynkin îi respectă pe o bere Ei bine, chiar în ziua lui Petru cel Mare va avea loc sfințirea trâmbiței Și în "Vedomosți" vor suna, totul e în regulă la mine Ar fi frumos să ai un episcop ce confluență va fi! Gorkin spune că ce mai face, Excelența Sa - și taverna! Acest lucru nu este afișat "Cum e - nu se arată?!" strigă Krynkin, paharul chiar tremura cu un zdrăngănit - Uită-te la altar - nu se arată?! Dar cum este - nu se arată?! Ei privesc stelele-то Domnului prin horn, nu? Totul este de la Domnul, toate științele pentru iluminare! Imnasia consacră! O stală de vaci, voi pune un bârlog pentru porci - vor sfinți?! Cum să nu-mi consacră țeava, dacă prin ea văd tot altarul, toate crucile kumpolochki?! The monument afară fontă, marele poet Pușkin va fi sfințit pe iunie?! , și va fi cu siguranță un Episcop! Fonta va fi sfințită, dar va fi! Și Shvabe însuși mi-a spus - poți Vostro-spărgătorii au sfințit ceva zilele trecute, au pus un horn imens pe acoperiș de la el l-au stropit cu un stropitor de rugăciune, și episcopul a fost! Toată lumea spune că, poate, se poate sfinți trâmbița pe galdareyka, chiar și cu episcopul Și chiar și Gorkin Și tatăl meu încă admiră Moscova Și văd - buzele îi șoptesc, șoptesc - și de parcă își amintește ceva se gândi Și deodată - am început să corectez, poezii! versurile mele preferate Le-am citit dintr-o antologie, iar el - fără carte! și tot ce este scris, rime lungi, lungi Așa că am citit totul, nici nu m-am împiedicat: Oraș minunat, oraș străvechi! Tu ai pus la capetele tale și împrejurimi și sate, și odăi și palate Am repetat după el în șoaptă, dar tot mi-am pierdut drumul Pe bisericile voastre străvechi cresc copaci, Ochiul nu poate prinde străzile lungi - Aceasta este Mama Moscova! "Dar ce este! , ei bine, ca în tiyatras! w-ei bine, corect! " Krynkin ridică mâinile "Serghei Ivanovici Doamne! Și nu aude - citește totul mai bine, mai tare Prima dată l-am auzit spunând poezie Îi plăcea să fluiere și să cânte cântece, cânta rugăciuni, mă făcea să-i citesc fabule și poezii, dar nu vorbea niciodată Și acum, pe Vorobyovka, la înălțime, deasupra frumoasei noastre Moscove întinse în ceață, a început deodată să spună - și ce bine a vorbit! cu atâta mângâiere și bucurie încât pieptul a început să-mi bată și ochii mi s-au încins Cine, voinic, va lua în brațe Dealul Kremlinului-bogatyr? Cine va doborî pălăria de aur de la Ivan Zvonarul? Cine va ridica clopotul țarului? Cine va întoarce tunul țarului? Cine, mândru, nu-și va scoate pălăria la Porțile Sfinților din Kremlin? Și toate rimele, până la ultimul cuvânt! Orașul mijlocului orașul inimii Rădăcina Rusiei oraș! Și-a acoperit ochii cu mâna și a rămas acolo gânditor Și toată lumea a tăcut Și am lacrimi, lacrimi lacrimi din anumite motive Și deodată - Krynkin "Doamne! Serghei Ivanovici! , te-au respectat! ce naiba e asta!" a tunat el și s-a strâns de cap "Altă dată m-au respectat atât de mult, m-au prins de inimă! Ce, așa e! Nu pot Vassily! o pereche de Shinpan târâind, un cap

de aur, "de la Clicquot"! Chiar primul a-chter al Tiyatrului Mic imperial O, am uitat Vasily! da, caviarul băii de aburi, primul, plantă! altă dată, direct la obiect! Zilele trecute erau ei înșiși Mikhal Provych Sadovsky! , la Krynkin! aici chiar în acest loc, domnule, sticla de aur! , chiar primul a-chter al Micilor Tiyatrs Imperiali! Și au început de asemenea chiar în acest loc să citească despre Maica Moscova bine, inima prins! za-lanț-fie mi-au scos tot sufletul! Și acum Serghei Ivanovici Ei bine, într-adevăr crede-l pe Krynkin - nu-l face pe plac lui Mikhal Provych însuși! ei? "Ah, fraților! cum eram "Iată, am uitat și am uitat Și-au aruncat capul pe spate, cu ochii spre cer și și-au dat un pumn în piept! Aici Sonechka, care citise multe cărți și știa multe poezii, s-a înroșit peste tot și a spus că îi este frică: - Acesta este au citit Pușkin despre Moscova Tată și a spus: - Ei bine, Sofochka, spune-mi mai multe despre Moscova din Pușkin A devenit timidă, a izbucnit, dar totuși a scăzut puțin, abia auzit: Dar asta e aproape În fața lor Deja o Moscova de piatră albă Ce fierbinte cu cruci de aur ard capitole vechi Ah, fratilor! , ce multumit am fost, Când bisericile și clopotnițele Și deodată s-a rătăcit, totul a izbucnit așa Și tatăl ei cu mâna ei - mai mult, mai mult! Își îndreptă pieptenele de pe cap și își aminti: Când bisericile și clopotnițele, Grădinile, semicercul sălilor, Deodată s-au deschis înaintea mea! Cât de des în despărțire îndurerată, În soarta mea rătăcitoare, Moscova, m-am gândit la tine! Moscova cât de mult în acest sunet Căci inima rusă s-a contopit! Cât de mult a rezonat în ea! "V-aici! " s-a așezat brusc și, ca dintr-un tun, mi-a tras, direct în ureche, pe Krynkin roșu, "ei bine, până la capăt, domnișoară, ai ghicit!" Acesta este cel mai mult - "A-ahh, fraților! " Și-a scos inima, cât de respectat era Michal Provych Ei bine, toată lumea plângea, prin ce putea trece! Deja l-au îmbrățișat, l-au demnizat oamenii erau înghesuiti Gardul nostru Vorobyevsky a fost doborât de la mine, așa a fost Le spun: "Respectat, Mikhal Provych, toată Moscova noastră a fost luminată!" Și mi-au spus: "Nu sunt eu, sunt " - acesta este, au spus domnișoarele Pușkin! Le-am spus: "Mikhal Provych, de la Domnul ai un mare talent, au luminat totul! Eh, - zic eu, - as fi aruncat toata vrabia-mura asta, m-as fi dus la tine, la tiyatra! Și mi-au spus: "Da, ești deja a-hter!" - și pe umărul meu Eu spun: "Mikhal Provych, de la Domnul ai un talent mare, fiecare cuvânt pe care îl ai este ca o tăietură ei bine, chiar în cadru ku - și pe perete!" Și mi-au spus: "De ce, Krynkin, pe perete? Lasă-l să fie în locul cel mai de încredere! "- și aici în acest loc cu degetul meu, unde inima tuturor bate Ei bine, fiecare cuvânt - corect, diamante! Serghei Ivanovici, ei bine, îți place un pahar! Nu, respect, de dragul mamei noastre Moscova! Cât de mult l-ai decorat, cât de mult a fost munca ta de îngrijire pe el! s-au construit poduri, s-au construit băi, s-au construit liminări, s-au făcut încoronări Tatăl și bunicul tău au construit Biserica Mântuitorului cabine lângă Devichy, munți de gheață în Zologichesky, "casa ta de gheață" au uimit toată Moscova! Și acum ne-au slăvit Moscova, lângă Krynkin, i-au cântat glorie de la înălțime De ce, ce este, nu? "Cine va ridica clopotul țarului? cine va aduce înapoi tunul țarului?! " Nimeni Tatăl nu a băut niciodată vin, doar în sărbători mari, sa întâmplat, de dragul oaspeților, să sorbi ikemchik-mader-tsy Și niciodată șampanie, mi-a dat bătăi de cap Am început să-i spunem lui Krynkin că doctorul nu ne-ar permite, era absolut imposibil Tatăl meu a băut doar seltzer, pentru iluminare, era foarte cald Și am clincat pahare cu Krynkin, iar Gorkin a fost de acord, a spus: "Ei bine, cu această ocazie, pentru mama noastră Moscova și pentru sănătatea

tatălui" Multă vreme am stat la ferestrele galdareikei și am admirat Moscova Strălucea în ceață, larg, calm, - doar deodată izbucnește cu scânteie Așa că m-aș fi uitat, m-aș fi uitat n-aș fi văzut suficient Când s-au urcat în taxiuri pentru a merge la grădina Neskuchny, Krynkin stătea pe veranda tavernei lui joase, înalt, lat, zgomotos, fluturând brațele, poruncând: - Vasily! pune o sfoară la picioarele șoferului - raci Moskvoretsky vii, de la Krynkin, ca amintire! Și această cutie, doamnă, luați-o în mâini, domnule Căpșuni Krynka, ranzharey Serghei Ivanovici, suntem puțin obosiți Dumnezeu să vă binecuvânteze! atât de respectat - ca să nu spun Și nu uitați de Ziua lui Petru, domnule în Îmi spăl trompeta, toate crucile, kumpolochki, toate clopotele, și turnurile, și camerele și palatele! Cu toții aveam un bâzâit în urechi din cauza țipetelor Nu s-au oprit pe la Neskuchny, tatăl meu a obosit, a început să moștenească El a spus doar: "Altă dată mi-e zgomot capul de țipete" Da, cum să nu faci zgomot: cât de mult au văzut, cât de mult au auzit, iar Krynkin nu are o voce umană, ci o trompetă vie iar galdareyka lui bubuie, scândură, uscată, zdrăngănitoare Gorkin a spus: "Și în capul meu face zgomot, totul - goo-goo-goo goo-goo-goo și arată sănătos Și am ațipit cumva: fie de la șampanie spumante, fie de la un taxi, m-am îmbolnăvit O voce dulce a rămas într-o amintire somnoroasă: - Aceasta este mama Moscova ORAȘUL FANTOMELOR Oraș minunat, oraș antic F Glinka Orașul fantomelor El mi s-a arătat sufletului; nestricăcioasă, apărută în ceruri Pentru că pământul este străin M-am întins pe nisip, în liniștea pădurii golfului M-am uitat la cer Privea, strâmbând din ochi, în timp ce tufele de spini de aur și de ghinci aurii străluceau în soare Alb, albastru și auriu Pini posomorâți pe cer Marea era în vigoare Umflarea ei lină stropită Ațipit sub stropii șoptite Norii se rostogoleau din ocean, invizibili în spatele pădurii; grămezile lor libere de zăpadă s-au îngrămădit în spatele pinilor, le-au căzut pe vârfuri, s-au umflat și s-au învârtit magnific S-a schimbat rapid pe cer Aici - muntele a înaintat, s-a înclinat În spatele ei este orașul: dealuri și turnuri Și aici, cupole după cupole, una peste alta, în rânduri, ca în gravurile vechiului "Oraș Sfânt": temple peste temple, în ziduri de piatră cenușie S-a topit - și a apărut din nou Și acum cupola s-a bombat peste toată lumea, s-a lărgit, - am prins într-o clipă: pălăria mare de cavaler, o cască, - și un buton pe ea A fulgerat în ochi, potrivit pa- monetărie: iată-l, Templul nostru din Moscova! Hristos Mântuitorul Se ținu o clipă, iar limba i se întinse pe cer Mi-am amintit cărările largi ale pieței, tufele de liliac și arpaș, gardurile vii de viburnum tăiat, paturile de flori subțieri ale toamnei, biserica, florile "nașului" - gălbenele, dalii, asterii - totul este lat, accelerând și totul - până la meri bătrâni și lați, până la garduri de piatră, bucle - ghemuit și plat: totul a fost zdrobit de Templu Într-o cască de aur, un uriaș, vizibil de toată Moscova, strălucind de pretutindeni, vizibil de mulți kilometri, de peste tot, zdrobește cu masa sa Rătăciți, rătăciți în jurul lui, ridicând cu greu picioarele: așa împingere! Te uiți la pereți, la cupola care acoperea cerul, iar capul tău este tulbure - așa putere! Seara, uscat si senin Paznicii nesociabili, în bluze de pânză gri, cu insigne la modă, udă pe îndelete paturile de flori Atât de liniștit încât se aude foșnetul udării îndepărtate Miroase proaspăt a apă, praf, uscăciune de toamnă Școlile ciripesc în spatele tufișurilor, dar vocile lor abia se aud: totul este blocat de Templu Aerul este atât de transparent încât întregul Zamoskvorechye poate fi văzut: clopotnițele, crucile, cupolele, ferestrele strălucesc deasupra grădinilor de culoare verde-aurie Puteți vedea chiar și lanțuri, frânghii pe turnul de veghe,

bile negre de semnale chiar și la cruci Încă mai sunt zgomotele vieții, dar aici este liniște cu bunăvoință Liniște sensibil Marele Templu este întotdeauna liniștit De aici se văd clar poduri: piatră, fontă La dreapta - depărtare, Dealurile Vrăbiilor de toamnă, în aurire, spre râu - mai verzi Lanternele rulează ca niște bețe și soarele strălucește în ele Un bubuit se rostogolește de pe pod, poți auzi chiar și o singură copită Mai jos este un râu, mic, simplu, râul Mos-kva Pe ea dorm pescuitele pescarilor, coiful auriu ca o oglindă a Templului strălucește Rațele înoată până la Zamoskvorechye, la vechile conace ale lui Skuratov Malyuta În spatele lor șerpuiesc poteci argintii Veghea are loc în Templu Clopotele vorbesc cu un sunet trist, unul după altul, rar - și deodată, toate împreună, bat frânt, jale Și iar lovituri măsurate Aceasta este Crucea dătătoare de viață Sunetul marelui Templu este minunat: este mult argint în el, iar arama lui este melodios într-un mod deosebit: surd, moale, de parcă strigă pământul Din piatra moale Templu, nisipos, usor Zidurile sale sunt toate ale noastre: amintirea Rusiei adunând forțe militare Alexander Nevsky, Dmitri Donskoy, Vladimir, Olga Ce distanță! Sculpt în piatră de secole O mână de oameni în vizită rătăcesc în fața zidurilor, privesc, citesc ligatura Plimbare lungă și obosită Este greu să te plimbi lângă Templu: masa sa grea se zdrobește Și există păstrătorul gloriei, al sanctuarelor rusești, păzitorul suferințelor trecute, oglinda noastră - Kremlinul cu ziduri de turn, deasupra liniștitului râu Moscova! Și e tăcut Vulturii săi aurii de pe turnurile sale strălucesc în soarele serii, întinzându-și aripile Vulturii nu sunt prădători, largi și pufoși - vulturii Rusiei Catedrale, turnuri, Ivan cel Mare, vârfuri aurii-argintii, kokoshniki, bule, ferestre, turnulețe, turnuri, săgeți, orașe, cruci, cruci o turlă de aur, un palat, o pălărie de cardinal la Senat, creneluri, creneluri Câte sunt lumină, strălucire, iepurași, scântei, jocuri! Câți sfinți dorm acolo, puternici și nemuritori, sângele nostru, dragă, sub arcadele catedralelor semiîntunecate, înghesuite, deși nu drepte, ci ferm doborât din piatra cioplită! Acolo se odihnesc Sfinții, conducătorii celor tulburați, de stepă, de pădure Câtă integritate spirituală, iubire și sacrificiu există! Petru, și Alexie, care l-a ținut pe Rus de tătari, Filip, care l-a denunțat pe rege pentru nedreptate, Hermogene, din legăturile chemate la vitejie și cinste, i-au chinuit Depărtarea este sfântă și strălucitoare, - de întunericul timpului , din bast, din cal, din sărăcie, - arată modest până acum Cetatea sfântă a așezat ce Împărăție! Ea l-a adunat cu forțele stepei, l-a tricotat cu un bast, l-a țesut cu vene, l-a lipit cu lacrimi, cu sânge Acolo, lămpile pâlpâie blând, după flăcările anilor furtunosi În lumina liniștită a serii, tămâia albastră se răspândește - după incendii de fum Și Spas cel Întunecat, ochi vigilenți Ce va vedea Rusia în depărtare? Crucea se realizează în flori Prin pereți se aude cântec Clopotele curg trist, măsurat - și, iată, clopotele bat de suferință "Ne închinăm Crucii Tale, Doamne " Amurgul este mai gros Zamoskvorechye se stinge, grădinile se întunecă Dar crucile clopotnițelor sunt clar vizibile pe cer Și Kremlinul se stinge Marele Ivan Soneriarul încă strălucește vag Și aici se întunecă dar zidurile strălucitoare ale Templului se vor albi noaptea Și capacul auriu va străluci cu o pâlpâire Și regele este întunecat El stă greu pe tron, privind peste râul Moscova Vulturii dorm la picioarele lui Nu dorm: privesc cu prudență, ridicând aripile pentru decolare Monument greu, larg Iar Regele este greu Ultimul dintre Culegători, Regele Lumii și Puterii Regele oamenilor Cu pumnii puternici, in cizme de taran, chip de taran Porfirul lui este enorm; dificil, dificil Putere Dar mâinile lui sunt

puternice: s-a ținut - nu s-a îndoit Locul Lui este după El: la Templul biruințelor și al păcii, la puterea rusă Stă și privește dincolo de râu, dincolo de râul Moscova, la distanța trecută a stepei, de unde au căzut hoardele Rusia este asamblată, ferm doborâtă Puteți sta și privi Distanțele înțelepte învață: cu cât mergi mai încet, cu atât vei fi mai departe Și El stă Vulturii păzesc capete: aripile sunt ridicate pentru decolare Sunt mai puțini nori din ocean - fără domuri, fără turnuri Cer albastru peste pădure E timpul să merg acasă Și iau cu mine fantoma unui oraș minunat Repet numele, liniștit și simplu, moale - Moscova Simplitate liniștită și putere Piatră albă și aur Cine, un om puternic, va lua Dealul Kremlinului-Bogatyr în brațe? Cine va rupe pălăria de aur de la Ivan Sonerul? Incoruptibilul nu poate fi luat Domnul păstrează vremurile și datele în Mâna Dreaptă, iar Ochiul Său de foc va arde întunericul care L-a acoperit Eu cred SUFLETUL MOSCOVEI notificare Nu, nu numai "regatul întunecat", așa cum obișnuiam să numim negustorul rus din secolul al XIX-lea - eroul preferat al comediei A N Ostrovsky din Rusia - mai ales la Moscova - a trăit și a făcut un stat și, în general, o viață mare munca , o clasă de comercianți cu adevărat eminentă - "regatul strălucitor" al Rusiei Nu vorbim de industrie și comerț: negustorii ruși au lăsat o amintire bună pentru ei înșiși și în construcția spirituală a Rusiei La urma urmei, munca și sacrificiul în domeniul filantropiei - ajutarea orfanilor și a celor săraci, a bolnavilor și a bătrânilor, a copiilor vitregi ai vieții fără adăpost - este o chestiune de înaltă valoare spirituală, iar amploarea și puterea ei arată în mod clar cât de înalt este rusul spiritual iluminarea a stat Rădăcinile sale sunt adânci: amintiți-vă de recenzia emoționantă a lui Klyuchevsky - "Oameni buni ai Rusiei antice" Marele copac al vieții a crescut și a devenit mai puternic Unde este, acest copac, acum? Să onorăm, amintiți-vă Acest memoriu nu pretinde a fi complet O mare inepuizabilă de daruri generoase ale negustorilor în numele unui frate uman; a nu enumera nume demne, a nu aminti fapte trecute, toate, în întregime: este imposibil să îmbrățișezi Rusia Acest memoriu vorbește doar despre Moscova Enumerez din memorie: nu sunt referințe la îndemână și nu se știe unde sunt Nu numai că cauza "caritativă" a găsit în comercianții moscoviți o forță de mare amploare, iluminismul rusesc în științe și arte îi datorează mult Întreaga lume cunoaște "Galeria Tretyakovskaya" din Moscova, într-o stradă liniștită, strâmbă și îngustă Tolmachevsky, în Zamoskvorechye, cea mai mare colecție de picturi ale artiștilor ruși, s-ar putea spune, o istorie vie a picturii ruse Toți marii lumii, care pur și simplu nu au trecut la Moscova, au vizitat cu toții acest colț îndepărtat, unde gardurile cu cuie umplute străjuiesc casele negustorilor cu grădini, unde privighetoarele cântă primăvara, unde zăpadă se ridică în iarnă, iar bărcile acostează în viituri mari În moșia acestui negustor s-a născut o perlă - o comoară a artei rusești Străinii eminenti l-au folosit pentru a judeca Moscova, Rusia, geniul rus Ea a investit mult în faima bună despre Rusia Această mare galerie a fost adunată de către Tretiakov, eminenți negustori moscoviți toată viața Colectate și depozitate cu grijă Adunat, cheltuind milioane Și l-au adus ca un cadou la Moscova, un cadou neprețuit Și au părăsit capitala, cu un conac și o voință: să păstreze, să continue și - acces gratuit pentru toată lumea Ei spun că Alexandru al III-lea, gândindu-se la muzeul din Sankt Petersburg, a spus, adică picturi rusești: "Să vedem, negustorii Tretiakov au lăsat ceva pentru partea noastră" Îmi amintesc încă de întâlnirile lui Tsvetkov și S Shchukin Biblioteca Hludov, din raritățile schismei bisericești Colecții de pictură antică icoană rusă - K T Soldatenkov, S P

Ryabushinsky, Postnikov, Hludov, Karzinkin Galeria de artă a lui I A Morozov, pe Prechistenka - ce altceva? K T Soldatenkov, "prietenul scriitorilor" - între ei, dacă nu mă înșel, Herzen și Belinsky - a lansat o fundație importantă cu o publicație "grea", inaccesibilă antreprenoriatului la acea vreme Fără sacrificiul său generos, societatea educată rusă nu ar primi curând multe dintre lucrările capitale ale gândirii științifice europene: Adam Smith, Ricardo, J St Mill, Darwin, Buckle, Spencer ca să nu mai vorbim de volume de Istorie Mondială Scriind nu tocmai corect, invitați prieteni "la prânz", Soldatenkov a intrat în istoria alfabetizării ruse Clinicile din Moscova sunt cunoscute Au contribuit foarte mult la zvonurile bune din întreaga lume despre medicina rusă, au dat multă strălucire științei ruse Membrii Congresului Internațional al Medicilor, reuniți la Moscova, au fost uimiți de "miracolul neașteptat" - un întreg oraș clinic, răspândit liber în grădinile de pe marele Câmp al Fecioarei Moscova - "orașul asiatic" - și-a deschis fața cea mai minunată pentru europeni Aceste clinici au contribuit, de asemenea, cu ceva la buna reputație a Rusiei Creată sunt o victimă a eminentilor negustori moscoviți Au fost creați prin magie, "în acel moment", prin jurământ Așa s-a întâmplat: Celebrul profesor spune, încântat: "Cred că pericolul a trecut" Încântat, fie că tatăl, fie soțul, se face cruce cu undă liberă și, luând mâna profesorului, spune repede, întrerupând: - s, o-chen bucur-s! Și - o săptămână mai târziu: "deci, domnule trei sute de mii, domnule conduceți până la cinci sute, domnule, extindeți" Și un cec Clinicile au fost ridicate, ca prin farmec, în anii - ai secolului trecut, iar totul a continuat să crească Donatorii s-au întrecut "pentru onoare" Majoritatea clinicilor sunt numite Din câte îmi amintesc, nu pot garanta acuratețea, nu am niciun certificat: clinica ginecologică T S Morozov, V A dar boli interne Multe spitale au fost înființate de aceiași negustori din Moscova: spitalul oftalmologic Alekseevskaya, Bakhrushinskaya gratuit, Khludovskaya, Sokolnicheskaya, Morozovskaya, Soldatenkovskaya, Solodovnikovskaya toate fără plată Case de pomană: Nabilkovekaya, Boevskaya, Popovykh, Kazakovskaya, Alekseevskaya, Morozovskaya, Varvarinskaya, Ushakovskaya, Meshchansky - ale Societății Comerciale, Solodnikovskaya - pentru multe zeci de mii de bătrâni Multe orfelinate, aziluri pentru văduve, orfelinate - fără să socotim Case de apartamente ieftine pentru săraci, Bakhrushin Case de cămin pentru Krestovnikov și Morozov, pentru - de oameni fără adăpost Institutul Comercial, școlile comerciale, Academia Practică, școala tehnică numită după Komissarov - același negustor Komissarov care i-a zdrobit din mâna lui Karakozov arma îndreptată către Țar-Eliberator - școli mic-burgheze - giganți, zeci de școli și școli profesionale de aci - toate create de negustori Cei care le-au oferit înainte de război, rațiile se ridicau la aproximativ zece milioane de ruble - de milioane de franci Unde sunt? Adăposturi de maternitate, o școală pentru surdo-muți, adăpostul Rukavishnikovsky pentru corectarea delincvenților minori, cu ateliere și școală agricolă pe moșia proprie, școli exemplare de tors și țesut, școli de desen tehnic, școli pentru coloriști din fabrici, muncitori de turnătorie , forjare artistică, lăcătuși, montatori - negustorii dădeau totul pe scară largă A dat usor Multe fapte de filantropie și de iluminare au rămas fără nume, conform Cuvântului: "Să nu știe mâna ta stângă ce face mâna ta dreaptă" Sute de milioane au împrăștiat Solodovnikov în toată Rusia Unele dintre ele erau întruchipate în case de pomană, adăposturi, școli, gimnazii, case ale oamenilor, spitale, ca zestre pentru mirese sărace; majoritatea au fost depăşiţi de revoluţie Acum, totul a dispărut Comitetul de schimb

de la Moscova și Societatea Negustorilor din Moscova au stat în pragul unor mari întreprinderi pentru popor Războiul i-a întârziat Revoluția a înghițit totul V A Morozova, care a murit în timpul războiului, a lăsat de aur "pentru a ajuta victimele războiului" ruble - de franci S-au dus Yu I Bazanova este un moscovit-siberian, un "prieten al studenților" Pentru că nu plătesc taxele de școlarizare, mii de studenți săraci ar putea pierde universitatea Nu l-au pierdut, datorită lui Bazanova Și dacă ar fi fost zeci de mii, toată lumea ar fi contribuit - din poșeta ei generoasă V O Klyuchevsky a spus odată: "Noua Rus' are și oameni buni, slavă Domnului sămânța bună este vie: fondul nostru de burse a mers deja pentru două milioane!" Asta era în anii Acum? Și cât de ușor și simpli au fost așezați banii! Iată o poză M F Morozov, o viață strictă, o bătrână respectabilă, devotată Ei bine, ce îi pasă ei teatre! Nepoata ei, M D Karpova, vine în vizită la ea, spune ceea ce este necesar pentru a distra muncitorii, pentru a le distrage atenția de la beție, in sfarsit terminati de construit teatrul atasat fabricilor din Orekhovo-Zuyevo constructia s-a oprit de mult, s-au construit doar zidurile, pacat! "Cât de mult ai nevoie?" - Da, două sute de mii, cred - Va fi suficient pentru Anya? - "Ei bine, adaugă-l " Bătrâna apasă butonul de la sonerie Este un lacheu "Misha, spune biroului ar scrie un cec! Da, de la cele personale la dar nu confunda: două sute cincizeci de mii Este mai mult de trei milioane de franci Și în două minute Descarcat și în milioane pur și simplu Numele apar - S I Mamontov, Merkushev din Siberia - nu vă puteți aminti totul Ce forțe și speranțe, ce valuri, ce suflete Unde sunt toți acum?! Nu s-au bătut pe oameni, nu au strigat, nu au bârfit Și au făcut-o, fără zgomot, pur și simplu Ele trebuie amintite Totul trebuie scris și amintit Și mii de biserici în toată Rusia! Școli, spitale, case de pomană, adăposturi, universități, case ale oamenilor, teatre, biblioteci, muzee - în orașe, orașe, sate Am văzut estimări ale orașelor și zemstvos În numere reci, în aceste "stipendii și capital" - cât de mult! Trebuie să știi În toată Rusia, nu poți număra Și multe, multe fără nume Am spus doar despre Moscova de care mi-am amintit Toate acestea au fost create de cine? S-au creat poporul rus, ortodox - "țăranii de ieri" Am călătorit mult prin Rusia, am rătăcit prin colțurile din spate și am aflat astfel de lucruri nu o să-ți vină să crezi Nici la Sankt Petersburg, nici la Moscova nu știau Ei știau pe plan local și nu au fost surprinși: de ce să fii surprins - "o persoană bună" - atât Cum altfel? Îmi amintesc că la Glazov, provincia Vyatka, printre păduri și mlaștini, am întâlnit un palat-gimnaziu - Pe capitala Solodovnikov În pustie, în pustie, în întuneric, cel mai minunat "palat al luminii", cu adevărat - lumina din întuneric Și acesta este "regatul întunecat"! Nu: este lumină din inimă I Ilf, E Petrov Cele douăsprezece SCAUNE (Extras) Era Moscova Era Ryazansky - cea mai proaspătă și mai nouă dintre toate stațiile din Moscova Niciuna dintre celelalte opt stații din Moscova nu are spații atât de mari și înalte precum Ryazan Întreaga stație Yaroslavsky, cu scoici pseudo-ruse și găini heraldice, poate încăpea cu ușurință în marele restaurant-bufet al gării Ryazan Gările din Moscova sunt porțile orașului În fiecare zi lăsau să intre și să iasă treizeci de mii de pasageri Un străin intră în Moscova prin Gara Aleksandrovsky purtând tălpi de cauciuc și un costum de golf (panouri și ciorapi groși de lână afară) Din Kursk, un caucazian vine la Moscova într-o pălărie maro din piele de oaie cu orificii de aerisire și un Volgarian înalt, cu barbă de cânepă De la Oktyabrsky, un muncitor semiresponsabil iese cu o servietă din piele de porc minunată A venit de la Leningrad pe probleme de legătură, coordonare și acoperire specifică Reprezentanții Kievului

și Odesei pătrund în capitală prin gara Bryansk Deja în stația Tikhonov Pustyn, locuitorii din Kiev încep să zâmbească disprețuitor Ei știu foarte bine că Khreshchatyk este cea mai bună stradă de pe pământ Odesanii poartă coșuri și cutii plate cu macrou afumat Ei cunosc, de asemenea, cea mai bună stradă de pe pământ Dar acesta, desigur, nu este Khreshchatyk, aceasta este strada Lassalya, fosta Deribasovskaya Din Saratov, Atkarsk, Tambov, Rtishcheva și Kozlova ajung la Moscova din gara Paveletsky Cel mai mic număr de oameni ajung la Moscova prin Savelovsky Aceștia sunt cizmari din Taldom, locuitori ai orașului Dmitrov, lucrători ai fabricii Yakhroma sau un locuitor de vară plictisitor care locuiește iarna și vara la stația Khlebnikovo Nu va dura mult pentru a ajunge aici la Moscova Cea mai lungă distanță de-a lungul acestei linii este de o sută treizeci de verste Oamenii din Vladivostok, Khabarovsk, Chita, din orașe îndepărtate și mari ajung în capitală de la gara Yaroslavsky Cei mai neobișnuiți pasageri sunt însă la gara Ryazan Aceștia sunt uzbeci în turbane de muselină albă și halate înflorate, tadjici cu barbă roșie, turkmeni, hivani și buharieni, peste ale căror republici strălucește soarele etern Concesionarii au mers cu greu spre ieșire și s-au trezit în Piața Kalanchevskaya În dreapta lor s-au ridicat găinile heraldice ale gării din Iaroslavl Vizavi de ei, gara Oktyabrsky strălucea plictisitor, pictată în vopsea de ulei în două culori Ceasul de pe el arăta zece și cinci Era exact zece la ceasul gării Iaroslavl Și privind cadranul albastru închis al gării Ryazansky decorat cu semnele zodiacului, călătorii au observat că ceasul arăta cinci minute fără zece - Foarte convenabil pentru întâlniri! spuse Ostap Există întotdeauna un avans de zece minute Șoferul scoase un sunet de sărut cu buzele Am trecut pe sub pod și o panoramă maiestuoasă a capitalei s-a desfășurat în fața călătorilor - Unde mergem, totuşi? întrebă Ippolit Matveevici "Pentru oameni buni", a răspuns Ostap, "sînt mulți la Moscova Și toți prietenii mei - Și ne vom opri la ei? - Acesta este un hostel Dacă nu unul, atunci celălalt va avea întotdeauna un loc A existat confuzie în Okhotny Ryad Risipite, cu tăvi pe cap, ca niște gâște, rulau tăvi fără patent porecle În spatele lor alerga leneș un polițist Oamenii fără adăpost stăteau lângă cuva de asfalt și inhalau cu plăcere mirosul de gudron în clocot Am mers cu mașina până în Piața Arbat, am mers pe Bulevardul Prechistensky și, cotind la dreapta, ne-am oprit la Sivtsev Vrazhek - Ce este casa asta? întrebă Ippolit Matveevici Ostap s-a uitat la casa roz cu mezanin și a răspuns: - Căminul studenților chimiști, numit după călugărul Berthold Schwartz - Este un călugăr? - Ei bine, am glumit, am glumit numit după Semashko Așa cum se cuvine unui cămin studențesc obișnuit din Moscova, casa studenților la chimie a fost de multă vreme locuită de oameni care au o relație destul de îndepărtată cu chimia Elevii s-au împrăștiat Unii dintre ei au terminat cursul și au plecat la sarcinile lor, alții au fost exmatriculați pentru eșec școlar Această parte, în creștere de la an la an, a format în casa roz ceva între o asociație locativă și o așezare feudală Șiruri de studenți noi au încercat în zadar să pătrundă în cămin Foștii chimiști au fost neobișnuit de inventivi și au respins toate atacurile Au făcut semn către casă A început să fie considerat sălbatic și a dispărut din toate planurile MUNI Parcă nu ar exista Și între timp a fost, și oamenii au trăit în ea Concesionarii au urcat scările până la etajul doi și s-au transformat într-un coridor complet întunecat - Lumină și aer, spuse Ostap Deodată, în întuneric, chiar în cotul lui Ippolit Matveevici, cineva a adulmecat "Nu te speria", remarcă Ostap, "nu e pe coridor" E în spatele zidului Placajul, așa cum știm din fizică, este cel mai bun

conductor de sunet Atenție! Asteapta-ma! Trebuie să existe undeva un dulap ignifug Strigătul pe care l-a scos imediat Vorobyaninov, lovindu-și pieptul de un colț ascuțit de fier, a arătat că dulapul era într-adevăr undeva aici - Ce, te doare? a întrebat Ostap - Încă nu e nimic Acesta este un chin fizic Dar cât de mult chin moral a fost - este groaznic de amintit În apropiere era un schelet, proprietatea studentului Ivanopulo L-a cumpărat de la Sukharevka, dar i-a fost teamă să-l țină în cameră Așa că vizitatorii au lovit mai întâi casieria, apoi scheletul a căzut peste ei Femeile însărcinate erau foarte nefericite Însoțitorii au urcat scările, care mergeau cu un șurub, până la mezanin Camera mare de la mezanin era tăiată în felii lungi de pereți despărțitori din placaj, fiecare lățime de două arshine Camerele arătau ca niște cutii de creioane, singura diferență fiind că, pe lângă creioane și pixuri, mai erau și oameni și sobe Ești acasă, Kolya? întrebă Ostap încet, oprindu-se la ușa centrală Ca răspuns la aceasta, toate cele cinci cutii de creion au fost aduse și strigate "Acasă", au răspuns ei la uşă - Din nou, oaspeții au venit la acest prost dis-de-dimineață! şopti o voce feminină din ultima trusă din stânga Lasă bărbatul să doarmă! - Casca numărul mârâi În cea de-a treia casetă de creion, șuieră bucuroși: - Au venit la Kolka de la poliție Pentru paharul de ieri În cea de-a cincea trusa de creion au tăcut Acolo primus a nechezat și a sărutat Ostap deschise ușa cu piciorul Întreaga structură de placaj s-a zguduit, iar concesionarii au intrat în golul lui Kolka Proaspeții căsătoriți și țăranii mijlocii sovietici sunt principalii cumpărători de saltele cu arcuri Le poartă drept și le îmbrățișează cu ambele brațe Da, cum să nu îmbrățișeze, albastru, în flori strălucitoare, baza fericirii lor! Cetăţeni! Respectă salteaua cu arcuri în flori albastre! Aceasta este o vatră de familie, alfa și omega de mobilier, confortul general și întregul acasă, o bază de dragoste, tatăl unui primus! Ce drăguț să dormi sub sunetul democratic izvoarele lui! Ce vise minunate vede un om când adoarme pe pânza lui albastră de sac! De ce respect se bucură fiecare proprietar de saltea! O persoană fără saltea este patetică El nu există Nu plătește taxe, nu are soție, cunoscuții nu-i împrumută bani "până miercuri", taximetriștii trimit cuvinte jignitoare după el, fetele râd de el: nu le plac idealiștii Un bărbat lipsit de saltea scrie mai ales poezie: Sub sunetul blând al ceasului Bure, este plăcut să te relaxezi într-un balansoar Fulgii de zăpadă se încolăcesc în curte, iar copacele zboară ca în vise Lucrează în spatele biroului înalt al biroului de telegraf, ținând în sus saltelele de afaceri ale proprietarilor care veneau să trimită telegrame Salteaua rupe viața omului În tapițeria și arcurile sale se află o anumită forță, atrăgătoare și încă neexploratată Oamenii și lucrurile se îngrămădesc la chemarea izvoarelor sale Vin agentul financiar și fetele Vor să fie prieteni cu băieții de la saltea Finanțatorul face asta în scop fiscal, urmărind beneficiul statului, iar fetele cu dezinteres, respectând legile naturii Înflorirea tinereții începe Finanțatorul, după ce a încasat impozitul, așa cum o albină încasează mită de primăvară, zboară cu un vuiet de bucurie spre stupul său din district Iar fetele evacuate sunt înlocuite cu o soție și un primus "Yuvel No " Salteaua este nesatioasa El cere sacrificii Noaptea scoate zgomotul unei mingi care cade Are nevoie de un raft Are nevoie de o masă pe piedestale stupide Focănind de arcuri, cheamă draperii, draperii și ustensile de bucătărie Îl împinge pe bărbat și îi spune: - Du-te! Cumpără o rubelă și un sucitor! "Mi-e rușine de tine, omule, încă nu ai covor!" - Muncă! Vă aduc copii în curând! Ai nevoie de bani pentru scutece și cărucior Salteaua își amintește totul și face

totul în felul ei Nici măcar un poet nu poate scăpa de soarta comună Aici era duce o saltea de la piață, lipindu-se cu groază de burta lui moale, "Îți voi rupe încăpățânarea, poete!" spune salteaua - Nu va mai trebui să alergi la biroul de telegraf pentru a scrie poezie Și chiar merită scris? Servi! Și echilibrul va fi întotdeauna în favoarea ta Gândește-te la soția și copiii tăi - Nu am o sotie! - strigă poetul, retrăgându-se de profesorul de primăvară - Ea va fi Și nu pot garanta că va fi cea mai frumoasă fată de pe pământ Nici măcar nu știu dacă va fi amabilă Pregătește-te pentru tot Vei avea copii - Nu-mi plac copiii! - Le vei iubi! - Mă sperii, cetăţean saltea! - Taci, prostule! Nu știi totul! Veți lua și un împrumut pentru mobilă în Mosdrev - O să te omor, saltea! - Cățeluș! Daca indraznesti sa faci asta, vecinii te vor denunta la conducerea casei Așa că în fiecare duminică, la sunetul vesel al saltelelor, oameni norocoși circulă prin Moscova Dar nu numai aceasta, desigur, este o duminică remarcabilă la Moscova Duminica este ziua muzeului Există o categorie specială de oameni la Moscova Nu înțelege nimic în pictură, nu este interesată de arhitectură și nu-i plac monumentele antice Această categorie vizitează muzeele doar pentru că sunt situate în clădiri frumoase Acești oameni rătăcesc prin sălile orbitoare, privesc cu invidie la tavanele pictate, ating cu mâinile ceea ce este interzis să atingă și mormăie neîncetat: - Eh! Oamenii au trăit! Nu le pasă că pereții sunt pictați de francezul Puvis de Chavannes Este important pentru ei să afle cât l-a costat pe fostul proprietar al conacului Urcă scările cu statui de marmură pe palier și își imaginează câți lachei au stat aici, cât salariu și bacșiș primea fiecare lacheu Pe șemineu este porțelan, dar ei, ignorând-o, decid că șemineul nu este profitabil: prea mult se termină lemne de foc În sufragerie, înveliţi cu lambriuri de stejar, se uită la minunatele sculpturi Sunt chinuiți de un singur gând: ce a mâncat fostul proprietar de negustor aici și cât ar costa la prețul ridicat actual? În orice muzeu poți găsi astfel de oameni În timp ce excursiile defilează vesele de la o capodoperă la alta, o astfel de persoană stă în mijlocul sălii și, fără să se uite la nimic, mormăie, tânjind: - Eh! Oamenii au trăit! La Moscova le place să-și încuie ușile Mii de intrări din față sunt acoperite din interior cu scânduri, iar sute de mii de cetățeni se îndreaptă spre apartamentele lor prin ușa din spate Al optsprezecelea an a trecut de mult, conceptul de "raid la un apartament" a devenit de mult vag, paznicii casei, organizați de rezidenți în scopuri de securitate, au dispărut, problema traficului stradal este rezolvată, centralele uriașe sunt fiind construite, se fac cele mai mari descoperiri științifice, dar nu există persoană care să-și dedice viața rezolvării problemei ușilor închise Cine este persoana care va rezolva enigma cinematografelor, teatrelor și circurilor? Trei mii de oameni trebuie să intre în circ în zece minute prin singurele uși deschise doar într-una din jumătatea lor Celelalte zece uși, special adaptate pentru trecerea unor mulțimi mari de oameni, sunt închise Cine știe de ce sunt închise? Este posibil ca în urmă cu douăzeci de ani să fi fost furat un măgar învățat din grajdul circului, iar de atunci conducerea a blocat de frică intrările și ieșirile convenabile Sau poate cândva faimosul rege al aerului a fost suflat de un curent de aer, iar ușile închise sunt doar un ecou al scandalului provocat de rege În teatre și cinematografe, publicul este lăsat să iasă în loturi mici, aparent pentru a evita aglomerația Evitarea aglomerației este foarte ușoară - trebuie doar să deschideți ieșirile disponibile din abundență Dar, în schimb, administrația acționează cu forță Însoțitorii, împreunându-și mâinile, formează o barieră vie și

țin astfel publicul sub asediu cel puțin o jumătate de oră Și ușile, prețuite ușile care au fost închise sub Pavel primul sunt închise și astăzi Cincisprezece mii de fani ai fotbalului, entuziasmați de jocul curajos al echipei Moscovei, sunt nevoiți să-și împingă drumul spre tramvai printr-un gol atât de îngust încât un războinic ușor înarmat ar putea reține aici patruzeci de mii de barbari, întăriți de două turnuri de asediu Stadionul de sport nu are acoperiș, dar sunt mai multe porți Doar poarta este deschisă Singura cale de ieșire este să spargi poarta După fiecare competiție mare sunt rupte Dar în grija împlinirii sfintei tradiții, de fiecare dată sunt restaurate cu grijă și bine încuiate Dacă nu mai există nicio posibilitate de a atârna ușa (acest lucru se întâmplă atunci când nu există nimic de agățat), se folosesc uși ascunse de tot felul: Bariere Praștii Banci inversate Inscripții de protecție Funii Barierele sunt în plină desfășurare în instituții Sau accesul la angajatul potrivit este blocat Vizitatorul, ca un tigru, merge de-a lungul barierelor, încercând să atragă atenția cu semne Acest lucru nu este întotdeauna posibil Sau poate că vizitatorul a adus o invenție utilă! Sau poate că vrea doar să plătească impozit pe venit! Dar bariera a intervenit - invenția a rămas necunoscută, iar impozitul a rămas neplătit Praștia este folosită în aer liber L-au pus primăvara pe o autostradă zgomotoasă, se presupune că pentru a proteja trotuarul care se repara Și instantaneu strada zgomotoasă devine pustie Trecătorii se infiltrează în locurile de care au nevoie de-a lungul altor străzi În fiecare zi trebuie să facă un kilometru în plus, dar speranța cu aripi ușoare nu îi părăsește Vara trece Frunza se ofilește Și praștia merită Reparația nu a fost făcută Și strada e goală Băncile de grădină răsturnate blochează intrările în piețele Moscovei, ceea ce, scandalos dar nepăsarea constructorilor nu este prevăzută cu porţi puternice S-ar putea scrie o carte întreagă despre inscripțiile de barieră, dar acest lucru nu este inclus în planurile autorilor acum Aceste inscripții sunt de două feluri: directe și indirecte Cele directe includ: INTRAREA INTERZISĂ PERSOANELOR ÎNSORTĂTORI NU AU PERMISĂ INTRAREA IMPAS Asemenea inscripții sunt uneori postate pe ușile instituțiilor, în special vizitate intens de public Inscripțiile indirecte sunt cele mai distructive Ei nu interzic intrarea, dar un temerar rar va risca totuși să-și exercite dreptul Iată-le, aceste inscripții rușinoase: NU INTRAȚI FĂRĂ RAPORT FĂRĂ RECEPȚIE PRIN VIZITA TA AI INTERVENȚIE LA O PERSOANE OCUPATĂ Acolo unde este imposibil să puneți o barieră sau praștii, să întoarceți băncile sau să agățați o inscripție baricadară, funii sunt întinse acolo Sunt intinse de inspiratie, in locurile cele mai neasteptate Dacă sunt întinși la înălțimea unui piept uman, problema se limitează la o ușoară frică și un râs oarecum nervos O frânghie întinsă la înălțimea gleznelor poate schilodi o persoană La naiba cu ușile! La naiba cu coada la intrările la teatru! Permisiune de a intra fără raport! Vă rugăm să îndepărtați praștia pe care managerul neglijent al casei i-a pus-o la panoul rupt! Sunt bănci răsturnate! Pune-le la locul lor! E plăcut să stai noaptea în parc Aerul este curat, iar gândurile inteligente îmi vin în minte! O E Mandelstam SUHAREVKA Sukharevka nu începe imediat Abordările sale sunt largi și netede și atrage treptat negocieri violente în pâlnia ei feroce Trotuarul se aspru, strada se fierbe de movile si gropi; Evident, Sukharevka este nerăbdătoare - și-a împrăștiat deja bunurile - chiar pe trotuarul mare: cărți în evantai, jucării, linguri de lemn - ceea ce este mai ușor și nu arde în mâinile ei Fleacuri, bunuri indiferente La plecarea din bazar, frizerii stau pe butoaie; îi rade curat şi ferm pe martirii cu două şuviţe Scaunele sunt ca cărbunii

încinși - și dacă nu sari în sus, nu vei fugi Sub turnul Sukharev propriu-zis, sub turnul stăpânei, din cărămidă delicată și roz, sub turnul curcanului, corpulent, ca o împărăteasă de patruzeci și cinci de ani, o vacă Kholmogory este legată de un copac pipernicit Când se construia turnul, grădinăritul din secolul al XV-lea se apropia de sfârșit Petru a construit-o de frică, după ce a văzut un vis urât și, bucuros că totul a ieșit bine, a construit o clădire civilă ciudată pe terenul grădinii: nu un depozit, nici un turn de veghe, ci ceva pământesc până la măduva, unde predau navigație Sukharevka este un teren de grădină, nimic care nu l-a acoperit cu piatră, sub el puteți simți zgârcitul și răul Moscova lut și comerțul cu bule de sub pământ, ca un produs al solului însuși Un spectacol sălbatic în bazarul din mijlocul orașului: aici un om poate fi rupt în bucăți pentru o plăcintă furată și aruncat în el ca o păpușă de cauciuc; aici - oameni - tes apoi și tu vrei - nu vrei, mâinile pline de nervi ale cuiva te vor frământa Ca o femeie largă, Sukharevka va cădea asupra ta - nu fără motiv Moscova este renumită pentru bazarurile sale de lățimea unei femei; o piață diabolică de mică adâncime stropește pe malurile tavernelor de culoare verde-galben; în stânga, curtea goală Sheremetyev se înălța ca o potcoavă, clădirea este ușoară și înaripată, ca piciorul unei fete albe Bazarul este ca un câmp semănat fie cu secară, fie cu ovăz, fie cu hrișcă - este delimitat, căptușit, tăiat cu poteci - și închizând ochii, numai după mirosuri și vapori poți să-ți dai seama prin ce paturi treci Atunci mirosul de măcel proaspăt lovește capul cu mosc și sănătate - mirosul neînfricat de cadavre de animale, pentru că nu vrem să-i înțelegem sensul; acum mirosul pătrat de piele tăbăcită, mirosul de jug și de muncă - la fel - dar miros moale și ticălos al confecției de pantofi; apoi o paniculă de pătrunjel și țelină va gâdila mirosul inocent al rândurilor verzi sau mirosul umed și rotund al rândurilor de lactate Am văzut Tiflis Maidan și piețele negre din Baku Emoționați, vicleni, dar într-o expresie mobilă și pasională, mereu chipuri umane ale negustorilor georgieni, armeni și turci - dar nu am văzut niciodată nimic ca nesemnificația și monotonia negustorilor din Sukharev Acesta este un fel de încrucișare între un dihor și o persoană, cu adevărat "săraci slavi" Parcă acei ochi vicleni, acele urechițe, acele frunți de lup, acel roșu artizanal de pe obraji, le-au fost împărțiți în mod egal tuturor în mănunchiuri de hârtie de împachetat Se spune că un soț dintr-o lungă conviețuire devine ca o soție Dacă te uiți cu atenție, iar negustorul arată ca marfa lui: magazierii sunt mai calmi și mai drăguți decât toți: totul este fluid - rămâne doar pâine Chipurile macelarilor vorbesc despre inteligenta unui chirurg primitiv - sunt mai complexi, mai mobili, mai buni; jocul muscular care însoțește inevitabil munca lor; jupuirea carcasei si taierea carnii pe umar, cu ochiul, au lasat amprenta asupra lor Producătoarele de sex feminin care vindeau schimb de ace aveau fețe ascuțite și buze subțiri strânse Și aici te odihnești pe fețele negre și deschise ale unor diavolii caucazieni, culegând de ceară cu râs fericiți Sukharevka se leagănă încet, intră în furie, se îmbată de strigăte, de ritualul Khlysty de cumpărare și vânzare Deja aruncă un om dintr-o parte în alta - de îndată ce a ieșit dintr-o piață manuală de vechituri, urmărit de magazine dubioase cu două picioare, a fost dus de unul dintre repezi, pâraie vorbărețe și bătut în cuie într-o fundătură - și, asurzit de gramofoane, el pășește deja prin primuse aprinse, prin feronerie împrăștiată pe pământ, prin cărți Cărți Ce cărți! Ce titluri: "Ochi căprui buni", "Talmut și evreul", culegeri nereușite de poezii, al căror strigăt de copii s-a auzit acum cincisprezece ani Există și un

colț care amintește de o conflagrație - mobilier, parcă, aruncat dintr-o casă în flăcări pe trotuar: mese de stejar cu o tentă de șah, bufete din nuc care arată ca femei în șapcă și tatuaje, canapele turcești verzi otrăvitori, pouf concepute pentru o cămilă, scaune burgheze cu spătar drept consumator Bărbatul surprins s-a aruncat înapoi - aproape că a călcat pe spuma albă a volanelor de dantelă, bătută ca smântâna și, fără să știe cum, s-a trezit printre cântătorii de acordeon, parcă jucând la nunta cuiva, întorcând fretele cu o mișcare politicoasă de scuză - ca să atârne armonica în aer plânge Este ceva sălbatic în spectacolul bazarului: aceste zeci de mii de oameni care își strâng bunurile la piept ca un copil salvat de la un incendiu Bazarul miroase mereu a foc, nenorocire, mare calamitate Nu e de mirare că bazarurile sunt alungate și îngrădite ca un loc de ciumă Dacă dai frâu liber bazarului, acesta se va răspândi în oraș și orașul va deveni copleșit de lână; între timp, își amintește cu o literatură gri, neașteptată de împachetat, aceste pungi și genți, care se dovedesc a fi fie viața unui sfânt, fie o colecție de anecdote sălbatice, fie carta unei slujbe învechite Dar bazarurile rusești, precum Sukharevka, sunt deosebit de crude ї-λ; ki si trist in multimea lor feroce Un rus este atras în bazar nu numai să cumpere și să vândă, ci să se tăvălească printre oameni, să dea de lucru la coate, odihnindu-se involuntar în oraș, să pună spatele sub mătura abuzului, înjurăturii și înjurăturii; îi place să facă schimb de lupte de cocoși și de un cuvânt puternic aruncat după el În oraș vorbesc leneș Aici, un discurs plin de viață - un vorbăreț - un mijloc de apărare și atac - ca un dihor îmblânzit care se aruncă pe sub bănci; vorbirea de bazar, ca un animal prădător, strălucește cu dinți mici și albi Bazare precum Sukharevka sunt posibile doar pe continent, pe cel mai uscat pământ, precum Beijing sau Moscova; numai pe terenul de mijloc uscat, pe care oamenii sunt obișnuiți să-l calce în picioare, este posibilă această târguială feroce, răspândită, acoperind chiar acest pământ cu obscenități Câteva fluiere pătrunzătoare - și totul se ascunde, se împachetează, se târăște, iar piața se golește cu acea grabă isterica cu care se goleau podurile de bușteni când o mătură înțepătoare a fricii trecea peste ele M A Bulgakov MAESTRU SI MARGARITA (Fragmente) PARTEA ÎNTÂI Deci cine esti tu, in sfarsit? "Eu fac parte din acea forță care vrea mereu răul și face întotdeauna binele Goethe, Faust Capitolul NU VORBIȚI NICIODATĂ CU NECUNOSCUT Într-o zi de primăvară, la ora unui apus nemaiîntâlnit de fierbinte, doi cetăţeni au apărut la Moscova, pe Iazurile Patriarhului Primul dintre ei - în vârstă de vreo patruzeci de ani, îmbrăcat într-o pereche cenușie de vară - era scund, cu părul negru, bine hrănit, chel, își purta pălăria decentă cu o plăcintă în mână, iar fața lui bine bărbierită era împodobită cu supranatural ochelari mari cu ramă de corn negru Celălalt, un tânăr cu umeri lați, roșcat și zdruncinat, cu o șapcă în carouri împăturită la ceafă, purta o cămașă de cowboy, pantaloni albi mestecați și papuci negri Primul a fost nimeni altul decât Mihail Alexandrovici Berlioz, editor al unei reviste de artă groase și președinte al consiliului de administrație al uneia dintre cele mai mari asociații literare din Moscova, pe scurt numit MASSOLIT, iar tânărul său însoțitor este poetul Ivan Nikolaevici Ponyrev, care scrie sub pseudonimul Bezdomny Odată ajunsi la umbra de tei ușor verzi, scriitorii s-au repezit mai întâi la standul pictat colorat cu inscripția "Bere și apă" Da, trebuie remarcată prima ciudățenie a acestei îngrozitoare seri de mai Nu doar la stand, ci pe toată aleea paralelă cu strada Malaya Bronnaya, nu era o singură persoană La acea oră, când se părea că nu mai era putere să respire, când soarele, după

ce a încălzit Moscova, cădea într-o ceață uscată undeva dincolo de Inelul Grădinii, nimeni nu a intrat pe sub tei, nimeni nu stătea pe bancă, aleea era goală - Dă-mi narzanul, întrebă Berlioz "Narzan a plecat", a răspuns femeia din cabină și, dintr-un motiv oarecare, sa jignit - Ai bere? întrebă fără adăpost cu o voce răgușită "Berea va fi livrată până seara", a răspuns femeia - Ce este acolo? întrebă Berlioz - Caise, dar caldă, spuse femeia - Hai, hai, hai! Caisa dădea o spumă galbenă bogată, iar aerul mirosea a frizerie După ce au băut, scriitorii au început imediat să sughițeze, au plătit și s-au așezat pe o bancă cu fața la iaz și cu spatele la Bronnaya Aici s-a întâmplat o a doua ciudățenie, legată doar de Berlioz S-a oprit brusc din sughiț, inima i-a bătut și a căzut undeva pentru o clipă, apoi s-a întors, dar cu un ac contondent înfipt în el În plus, Berlioz a fost cuprins de o teamă nerezonabilă, dar atât de puternică, încât a vrut să fugă imediat de Patriarhi, fără să se uite înapoi Berlioz se uită trist în jur, fără să înțeleagă ce-l speriase S-a făcut palid, și-a șters fruntea cu o batistă, s-a gândit: "Ce e cu mine? Asta nu s-a întâmplat niciodată inima îmi bate Sunt obosită Poate că este timpul să aruncăm totul în iad și la Kislovodsk " Și apoi aerul sufocos s-a îngroșat peste el, iar din acest aer un cetățean transparent dintre cele mai ciudate drăguț Pe un cap mic se află o șapcă de jocheu, o jachetă în carouri, scurtă, aerisită Un cetățean este un sazhen înalt, dar îngust la umeri, incredibil de subțire, iar fizionomia lui, vă rugăm să rețineți, este batjocoritoare Viața lui Berlioz s-a dezvoltat în așa fel încât să nu fie obișnuit cu fenomene neobișnuite Și mai palid, și-a acoperit ochii și s-a gândit consternat: "Nu se poate! " Dar, vai, era, și un lung, prin care se vede, un cetățean, fără să atingă pământul, se legăna în fața lui și în stânga și în dreapta Aici teroarea l-a cuprins pe Berlioz într-o asemenea măsură, încât a închis ochii Și când le-a deschis, a văzut că totul s-a terminat, ceața s-a dizolvat, cea în carouri a dispărut și, în același timp, a sărit din inimă un ac contondent - La naiba cu tine! a exclamat editorul "Știi, Ivan, aproape că am un atac de la căldură acum!" A fost chiar ceva ca o halucinație", încercă el să rânjească, dar anxietatea îi sări încă în ochi și mâinile îi tremurau Cu toate acestea, treptat s-a calmat, s-a vânt cu o batistă și, spunând destul de vesel: "Ei bine, deci " - și-a început discursul, întrerupt de a bea caise Acest discurs, după cum au aflat mai târziu, era despre Isus Hristos Cert este că editorul i-a comandat poetului pentru următoarea carte a revistei un mare poem antireligios Ivan Nikolaevici a compus această poezie și într-un timp foarte scurt, dar, din păcate, editorul nu a fost deloc mulțumit de ea Bezdomny a conturat personajul principal al poemului său, adică Iisus, cu culori foarte negre, și totuși, potrivit editorului, întreaga poezie trebuia scrisă din nou Și acum redactorul îi ținea poetului un fel de prelegere despre Iisus, pentru a sublinia greșeala de bază a poetului Este greu de spus ce anume l-a dezamăgit pe Ivan Nikolaevici - dacă puterea picturală a talentului său sau nefamiliaritatea totală cu problema despre care a scris - dar Isus s-a dovedit a fi, ei bine, complet viu, Iisus care a existat odinioară, numai, cu toate acestea, echipat cu toate trăsăturile negative ale lui Isus Berlioz a vrut un doc spune-i poetului că principalul lucru nu este cum a fost Isus, dacă a fost rău sau bun, ci că acest Isus, ca persoană, nu a existat deloc în lume și că toate poveștile despre el sunt doar ficțiune, cel mai obișnuit mit Trebuie remarcat faptul că editorul era un om bine citit și foarte priceput a arătat în discursul său istoricilor antici, de exemplu, celebrului Filon din Alexandria, strălucit educat Josephus Flavius,

care nu a menționat niciodată existența lui Isus într-un Un singur cuvânt Manifestând o erudiție solidă, Mihail Alexandrovici l-a informat pe poet, printre altele, că acel loc din cartea a cincisprezecea, în capitolul din celebrele Anale Tacitus, care vorbește despre execuția lui Isus, nu este altceva decât o inserție falsă ulterioară Poetul, pentru care totul raportat de redactor era noutăți, l-a ascultat cu atenție pe Mihail Alexandrovici, fixându-și ochii verzi vioi asupra lui și doar ocazional a sughiț, înjurând în șoaptă apă de caise - Nu există o singură religie răsăriteană, - a spus Berlioz, - în care, de regulă, o fecioară imaculată să nu dea naștere unui zeu Iar creștinii, fără a inventa nimic nou, și-au creat în același fel propriul Iisus, care de fapt nu a trăit niciodată Aici ar trebui să fie accentul principal Înaltul tenor al lui Berlioz a răsunat pe aleea pustie, iar pe măsură ce Mihail Alexandrovici se urca în junglă, în care putea urca fără riscul de a-și rupe gâtul, doar o persoană foarte educată, poetul a aflat din ce în ce mai multe lucruri interesante și utile despre egipteanul Osiris, zeul binecuvântat și fiul Cerului și al Pământului, și despre zeul fenician Tammuz și despre Marduk și chiar despre cel mai puțin cunoscut zeu formidabil Vitsliputsli, care a fost cândva foarte venerat de aztecii din Mexic Și tocmai în momentul în care Mihail Alexandrovici îi povestea poetului despre modul în care aztecii au sculptat figurina lui Vitsliputsli din aluat, prima persoană a apărut pe alee Ulterior, când, sincer vorbind, era deja prea târziu, diverse instituții și-au depus rapoartele în care descriau această persoană Comparația lor nu poate decât să provoace uimire Deci, în primul dintre ele se spune că o persoană această vârstă era mică ca statură, avea dinți aurii și șchiopăta pe piciorul drept În al doilea - că bărbatul avea o creștere enormă, avea coroane de platină, șchiopăta pe piciorul stâng Al treilea raportează succint că persoana respectivă nu avea semne speciale Trebuie să recunoaștem că niciunul dintre aceste rapoarte nu este bun pentru nimic În primul rând: persoana descrisă nu șchiopăta pe niciun picior, iar înălțimea lui nu era nici mică, nici uriașă, ci pur și simplu înaltă În ceea ce privește dinții, avea coroane de platină în partea stângă și coroane de aur în dreapta Era într-un costum gri scump, în pantofi străini, asortat cu culoarea costumului Celebrul și-a răsucit bereta gri peste ureche, iar sub braț purta un baston cu un buton negru în formă de cap de pudel Pare să aibă peste patruzeci de ani Gura este cam strâmbă Ras lin Brunetă Din anumite motive, ochiul drept este negru, cel stâng este verde Sprâncenele sunt negre, dar una este mai înaltă decât cealaltă Într-un cuvânt, un străin Trecând pe lângă banca pe care stăteau redactorul și poetul, străinul le-a aruncat o privire piezișă, s-a oprit și s-a așezat deodată pe o bancă vecină, la doi pași de prietenii săi "Germană", gândi Berlioz "Un englez", gândi Bezdomny, "uite, nu-i fierbinte în mănuși" Iar străinul s-a uitat în jur la casele înalte care mărgineau iazul într-un pătrat, și s-a făcut remarcat că vede pentru prima dată acest loc și că îl interesa Și-a fixat privirea spre etajele superioare, care reflectau orbitor în sticlă soarele spart și care pleacă pentru totdeauna de la Mihail Alexandrovici, apoi a întors-o, unde sticla a început să se întunece seara, a zâmbit condescendent la ceva, și-a înșurubat ochii, pune mâinile pe buton și bărbia pe mâini - Tu, Ivan, - a spus Berlioz, - ai înfățișat foarte bine și satiric, de exemplu, nașterea lui Isus, Fiul lui Dumnezeu, dar ideea este că chiar înainte de Isus s-au născut un număr de Fii ai lui Dumnezeu, cum ar fi, să zicem , fenicianul Adonis, frigianul Attis, persanul Mithra Pe scurt, niciunul dintre ei nu s-a născut și nimeni a fost, inclusiv pe

Iisus, și este necesar ca tu, în locul nașterii sau, să zicem, a sosirii Magilor, să fi înfățișat zvonuri ridicole despre această venire Și din povestea ta reiese că s-a născut cu adevărat! Aici Bezdomny a încercat să oprească sughițul care-l chinuise ținându-și respirația, ceea ce l-a făcut să sughițeze mai dureros și mai tare, iar în aceeași clipă Berlioz și-a întrerupt discursul, pentru că străinul s-a ridicat deodată și s-a îndreptat spre scriitori L-au privit surprinși "Scuzați-mă, vă rog", cel care s-a apropiat de el cu un accent străin, dar fără a distorsiona cuvintele, "că eu, nefiind cunoscut, îmi permit dar subiectul conversației dumneavoastră învățate este atât de interesant încât Aici și-a scos politicos bereta, iar prietenii nu au avut de ales decât să se ridice și să se încline "Nu, mai degrabă un francez " se gândi Berlioz "Un polonez? " se gândi Bezdomny Trebuie adăugat că străinul a făcut o impresie dezgustătoare poetului încă de la primele cuvinte, dar lui Berlioz i-a plăcut mai degrabă, adică nu tocmai i-a plăcut, dar cum să spun interesat, sau ceva de genul ăsta - Pot să mă așez? a întrebat politicos străinul, iar prietenii s-au despărțit cumva involuntar; străinul s-a așezat cu dibăcie între ei și a intrat imediat în conversație - Dacă am auzit bine, te-ai demnat să spui că Isus nu a fost în lume? întrebă străinul, întorcându-și ochiul verde stâng spre Berlioz - Nu, ai auzit bine, răspunse Berlioz cu curtență, exact asta am spus - Oh, ce interesant! exclamă străinul "Ce naiba vrea el? Gândi fără adăpost și încruntat - Ai fost de acord cu interlocutorul tău? întrebă străinul, întorcându-se la dreapta către Homeless - Suta la suta! confirmă el, iubind să se exprime pretențios și figurat despre - Uimitor! gâfâi sinele nepoftit și, dintr-un motiv oarecare, uitându-se hoț în jur și înăbușindu-și vocea joasă, a spus: "Iartă-mi obsesia, dar înțeleg că, printre altele, încă nu crezi în Dumnezeu ?" A făcut ochi speriați și a adăugat: "Jur că nu voi spune nimănui" "Da, noi nu credem în Dumnezeu", a răspuns Berlioz, zâmbind puțin de frica turistului străin, "dar despre asta se poate vorbi destul de liber Străinul se lăsă pe spate pe bancă și întrebă, chiar țipând de curiozitate: Sunteți atei? "Da, suntem atei", a răspuns Berlioz zâmbind, în timp ce Bezdomny se gândea, supărându-se: "Iată-te, o gâscă străină!" - O, ce farmec! strigă străinul uimitor și întoarse capul, privind mai întâi la un scriitor, apoi la altul "În țara noastră, ateismul nu surprinde pe nimeni", a spus politicos diplomatic Berlioz, "majoritatea populației noastre în mod conștient și cu mult timp în urmă a încetat să mai creadă în basmele despre Dumnezeu Atunci străinul a întrerupt așa ceva: s-a ridicat și a dat mâna redactorului uluit, în timp ce rostia cuvintele: Dați-mi voie să vă mulțumesc din suflet! Pentru ce îi mulțumești? Clipind, se întrebă fără adăpost "Pentru o informație foarte importantă, de care eu, ca călător, sunt extrem de interesat", a explicat excentricul străin, ridicând degetul cu sens Informațiile importante, aparent, au făcut într-adevăr o impresie puternică asupra călătorul, pentru că se uita înspăimântat în jur spre case, de parcă s-ar fi teamă să vadă un ateu la fiecare fereastră "Nu, nu e englez " s-a gândit Berlioz, în timp ce Bezdomny s-a gândit: "De unde s-a făcut atât de bun să vorbească rusă, asta e interesant!" - și s-a încruntat din nou "Dar, permiteți-mi să vă întreb", a spus oaspetele străin după o reflecție îngrijorată, "cum rămâne cu dovezile existenței lui Dumnezeu, dintre care, după cum se știe, sunt exact cinci? - Vai! răspunse Berlioz cu regret "Niciuna dintre aceste dovezi nu valorează nimic, iar omenirea le-a predat de mult arhivelor Până la urmă, trebuie să recunoști că în domeniul rațiunii nu poate exista nicio dovadă a existenței lui Dumnezeu - Bravo! strigă străinul - Bravo! Ai repetat

complet gândul bătrânului neliniştit Immanuel în această chestiune Dar iată o curiozitate: el a distrus complet toate cele cinci dovezi și apoi, ca și cum și-ar bate joc de el însuși, și-a construit propria a șasea probă! "Dovada lui Kant", a obiectat editorul educat cu un zâmbet subțire, "nu este de asemenea convingătoare Și nu degeaba Schiller a spus că raționamentul kantian pe această temă nu poate satisface decât sclavii, în timp ce Strauss pur și simplu râdea de această dovadă Berlioz vorbea și, în același timp, se gândea: "Dar totuși, cine este? Și de ce vorbește atât de bine rusă?* - Luați acest Kant, dar pentru astfel de dovezi de trei ani în Solovki! Ivan Nikolaevici bătu pe neașteptate - Ivan! şopti Berlioz, stânjenit Dar propunerea de a-l trimite pe Kant la Solovki nu numai că nu a reușit să impresioneze străinul, ci chiar l-a încântat "Exact, exact", a strigat el, iar ochiul lui stâng verde, s-a întors spre Berlioz, a fulgerat, "e loc pentru el!" Până la urmă, i-am spus atunci la micul dejun: "Tu, domnule profesor, voia ta, ai venit cu ceva incomod! Poate fi inteligent, dar dureros de neînțeles Se vor bate joc de tine " Berlioz îşi umflă ochii - La micul dejun Cantu? Ce țese? el a crezut "Dar", a continuat străinul, nestingherit de uimirea lui Berlioz și întorcându-se către poet, "este imposibil să-l trimiți la Solovki pentru că se află în locuri mult mai îndepărtate decât Solovki de mai bine de o sută de ani și nu există cum să-l scoți de acolo " , crede-mă! - E păcat! spuse poetul bătăuş - Și îmi pare rău! - a confirmat necunoscutul, clipind cu un ochi, și a continuat: "Dar aceasta este întrebarea care mă îngrijorează: dacă nu există Dumnezeu, atunci, se întreabă cineva, cine controlează viața umană și întreaga ordine de pe pământ în general? "Omul însuși guvernează", s-a grăbit Bezdomny să răspundă furios la această întrebare, desigur, nu foarte clară "Îmi pare rău", a răspuns străinul încet, "pentru a te descurca, trebuie, până la urmă, să ai un plan exact pentru cel puțin un timp decent Permiteți-mi să vă întreb, cum se poate descurca o persoană dacă nu este doar lipsită de posibilitatea de a întocmi orice plan chiar și pentru o perioadă ridicol de scurtă, ei bine, să zicem o mie de ani, dar nici măcar nu poate garanta pentru ziua lui de mâine? Și, de fapt," aici străinul s-a întors către Berlioz, "imaginați-vă că, de exemplu, începeți să vă gestionați, să eliminați atât pe ceilalți, cât și pe voi înșivă, în general, ca să spunem așa, să gustați și dintr-o dată ai khe khe sarcom de plămân - aici străinul zâmbi dulce, de parcă gândul la sarcom de plămân îi făcea plăcere, - da, sarcom, - repetă cuvântul sonor, mijind ca un pisică, - și acum controlul tău s-a terminat! Destinul nimănui, în afară de interesele tale, nu te mai interesează Rudele încep să te mintă, tu, simțind că ceva nu e în regulă, se grăbesc la doctori învățați, apoi la șarlatani și uneori chiar la ghicitori Atât primul, cât și al doilea, și al treilea sunt complet lipsiți de sens, înțelegi tu însuți Și toate acestea se termină tragic: cel care până nu demult credea că deține controlul asupra a ceva se trezește dintr-o dată întins nemișcat într-o cutie de lemn, iar cei din jur, dându-și seama că mincinosul nu mai are niciun sens, îl ard cuptorul Și se întâmplă și mai rău: de îndată ce o persoană se pregătește să meargă la Kislovodsk, - aici străinul și-a îngustat ochii spre Berlioz, - o chestiune mărunte, s-ar părea, dar nici el nu poate face asta, pentru că nimeni nu știe de ce o ia deodată - alunecă și cade sub tramvai! Chiar poți spune că el a fost cel care s-a controlat în acest fel? Nu ar fi mai corect să credem că altcineva a făcut-o? Și aici străinul a râs un râs ciudat Berlioz a ascultat cu mare atenție povestea neplăcută despre sarcom și tramvai și câteva gânduri tulburătoare au început să-l

chinuie "Nu e străin Nu e străin " se gândi el - E un tip ciudat dar stai, cine este? - Vrei să fumezi, înțeleg? străinul s-a întors deodată către Homeless - Pe care o preferați? - Ești diferit, sau ce? întrebă posomorât poetul, după ce rămăseseră fără țigări - Ce preferi? repetă străinul "Ei bine, "Marca noastră", a răspuns Bezdomny furios Străinul a scos imediat din buzunar o cutie de țigări și i-a oferit-o fără adăpost: - Marca noastră Atât redactorul, cât și poetul nu au fost atât de uimiți de faptul că "Marca noastră" a fost găsită în cutia de țigări, ci de cutia de țigări în sine Era de dimensiuni enorme, aur pur, iar pe capacul său, când era deschis, un triunghi de diamant strălucea cu foc albastru și alb Aici scriitorii au gândit altfel Berlioz: "Nu, un străin!", iar Bezdomny: "La naiba, eh! " Poetul și proprietarul casetei s-au aprins, dar nefumătorul Berlioz a refuzat "Va fi necesar să-i facem obiecții astfel", a decis Berlioz, "da, omul este muritor, nimeni nu argumentează împotriva asta Dar chestia e " Cu toate acestea, nu a avut timp să rostească aceste cuvinte, în timp ce străinul vorbea: "Da, omul este muritor, dar asta ar fi jumătate din necaz Lucrul rău este că uneori este dintr-o dată muritor, asta e șmecheria! Și nu poate spune deloc ce va face în seara asta "Un fel de ridicare absurdă a întrebării " se gândi Berlioz și obiectează: Ei bine, asta e o exagerare În seara asta știu mai mult sau mai puțin exact Este de la sine înțeles că dacă o cărămidă îmi cade în cap pe Bronnaya - Cărămidă fără motiv, - impresionant lovit de o persoană necunoscută - nu va cădea niciodată în capul nimănui În special, vă asigur, nu vă amenință în niciun fel Vei muri cu o altă moarte - Poate că știi care dintre ele, a întrebat Berlioz cu o ironie perfect naturală, implicându-se într-o conversație cu adevărat absurdă, "și spune-mi? - De bună voie, spuse străinul Îl privi pe Berlioz în sus și în jos de parcă ar fi vrut să-i facă un costum, mormăi printre dinți ceva de genul: "Unul, doi Mercur în casa a doua luna a plecat șase - nenorocire seara - șapte " și a anunțat cu voce tare și veselă: "Capul ți se va tăia!" Bărbatul s-a uitat sălbatic și furios la străinul obraznic, iar Berlioz a întrebat cu un zâmbet ironic: - Și cine mai exact? Inamici? Intervenții? - Nu, - a răspuns interlocutorul, - o rusoaică, membră a Komsomolului - Hm, mormăi Berlioz, iritat de gluma necunoscutului, ei bine, scuză-mă, este puțin probabil - Și eu vă cer scuze, răspunse străinul, dar așa este Da, aș vrea să te întreb, ce ai de gând să faci în seara asta dacă nu este un secret? - Nu există niciun secret Acum voi merge la locul meu de pe Sadovaya, apoi la ora zece seara va avea loc o întâlnire la MASSOLIT și o voi prezida "Nu, nu se poate," a răspuns străinul ferm - De ce? "Pentru că", a răspuns străinul și, cu ochii pe jumătate închiși, a privit spre cer, unde, anticipând răcoarea serii, păsările negre desenau fără zgomot, "pentru că Annushka a cumpărat deja ulei de floarea-soarelui și nu numai că l-a cumpărat, dar chiar a vărsat-o Deci întâlnirea nu va avea loc Aici, după cum este de înțeles, era liniște sub tei "Iartă-mă", a spus Berlioz după o pauză, privindu-l pe străinul care spunea prostii, "ce legătură are uleiul de floarea-soarelui cu el și ce fel de Annushka? "Asta are de-a face uleiul de floarea-soarelui cu el", a spus brusc Bezdomny, hotărând evident să declare război interlocutorului nepoftit, "nu ai fost vreodată, cetățean, la un spital pentru bolnavi mintal?" "Ivan!" exclamă încet Mihail Alexandrovici Dar străinul nu era deloc jignit și râdea vesel - Am fost, am fost și de mai multe ori! strigă el râzând, dar fără să-și ia ochii nerâs de la poet - Unde n-am fost! Singurul meu regret este că nu m-am obosit să-l întreb pe profesor ce este schizofrenia Deci tu însuți vei afla de la el, Ivan Nikolaevici! -

De unde imi stii numele? - Scuză-mă, Ivan Nikolaevici, cine nu te cunoaște? - Aici străinul a scos din buzunar numărul de ieri al Literaturnaya Gazeta, iar Ivan Nikolaevici și-a văzut propria imagine chiar pe prima pagină, iar sub ea propriile poezii Dar ieri, dovada încă plăcută de faimă și popularitate de această dată nu i-a plăcut deloc poetului - Îmi pare rău, spuse el, iar fața i se întunecă, poți să aștepți un minut? Vreau să-i spun câteva cuvinte prietenului meu - O, cu plăcere! exclamă străinul - E atât de bine aici sub tei și, apropo, nu mă grăbesc nicăieri "Uite aici, Misha", a șoptit poetul, trăgându-l pe Berlioz deoparte, "nu este deloc un turist străin, ci un spion" Acesta este un emigrant rus care s-a mutat la noi Cere-i acte, altfel va pleca - Crezi? șopti Berlioz îngrijorat și se gândi: "Dar are dreptate " "Crede-mă", șuieră poetul la ureche, "se preface a fi prost ca să întrebe ceva Auzi cum vorbește în rusă, - poetul a vorbit și s-a uitat în jos, asigurându-se că necunoscutul nu a fugit, - hai să mergem, să-l reținem, altfel va pleca Și poetul l-a tras pe Berlioz de mână spre bancă Străinul nu stătea, ci stătea lângă ea, ținând în mâini o cărțiță cu o copertă gri închis, un plic gros de hârtie bună și o carte de vizită "Scuzați-mă că am uitat să vă prezint în focul discuției noastre Iată cardul meu, pașaportul și invitația de a veni la Moscova pentru o consultație, spuse străinul cu greutate, privind cu perspicacitate la ambii scriitori S-au încurcat "La naiba, am auzit de toate " se gândi Berlioz și cu un gest politicos a indicat că nu e nevoie să prezinte documente În timp ce străinul le înmâna redactorului, poetul a reușit să deslușească cuvântul "profesor" imprimat cu litere străine pe cartonaș și litera inițială a numelui - un dublu "B" "Foarte frumos", mormăia între timp editorul rușinat, iar străinul ascunse documentele în buzunar Relațiile au fost astfel restabilite și toți trei s-au așezat pe bancă - Sunteți invitat la noi ca consultant, domnule profesor? întrebă Berlioz Da, un consultant - Tu ești german? a întrebat fără adăpost - Sunt? întrebă profesorul și brusc se gândi o clipă - Da, poate un german, spuse el - Vorbești bine rusă, remarcă Bezdomny "Oh, sunt în general poliglot și știu un număr foarte mare de limbi", a răspuns profesorul - Care este specialitatea ta? întrebă Berlioz "Sunt specialist în magie neagră "Pe tine! " - a bătut în capul lui Mihail Alexandrovici - Și și ai fost invitat la noi pentru această specialitate? se bâlbâi el "Da, acesta a fost invitat", a confirmat profesorul și a explicat: "Aici, în biblioteca de stat, au fost găsite manuscrise autentice ale vrăjitorului Herbert din Avrilak, din secolul al X-lea Așa că trebuie să le desfac Sunt singurul specialist din lume - Ah! Ești istoric? întrebă Berlioz cu mare ușurare și respect - Sunt istoric, - a confirmat omul de știință și a adăugat, nici la sat, nici la oraș: - Va fi o poveste interesantă la Patriarhi în seara asta! Și iarăși atât editorul, cât și poetul au fost extrem de surprinși, iar profesorul i-a făcut semn amândoi și, când s-au aplecat spre el, i-a șoptit: "Ține minte că Isus a existat "Vedeți, domnule profesor", a răspuns Berlioz cu un zâmbet forțat, "vă respectăm marile cunoștințe, dar noi înșine aderăm la un alt punct de vedere asupra acestei probleme "Nu avem nevoie de niciun punct de vedere", a răspuns ciudatul profesor "Pur și simplu a existat și nimic altceva "Dar este nevoie de un fel de dovadă " începu Berlioz "Și nu se cere nicio dovadă", a răspuns profesorul și a vorbit încet, iar din anumite motive accentul i-a dispărut: "Este simplu: într-o mantie albă capitolul A șaptea dovadă - Da, era pe la zece dimineaţa, venerabile Ivan Nikolaevici, spuse profesorul Poetul și-a trecut mâna pe față, ca un om care tocmai s-a trezit, și a văzut că era în seara patriarhală Apa din

iaz s-a înnegrit, iar barca uşoară aluneca deja peste ea, şi se auzea stropirea vâslei şi râsetele vreunui cetăţean din barcă Pe alei, publicul a aparut pe banci, dar din nou pe toate cele trei laturi ale pietei, cu exceptia celei in care se aflau interlocutorii nostri Cerul de deasupra Moscovei părea să se fi estompat, iar luna plină era clar vizibilă în înălțime, dar nu încă aurie, ci albă Devenise mult mai ușor să respiri, iar vocile de sub tei sunau acum mai domoale, seara "Cum s-ar putea să nu fi observat că a reușit să împletească o poveste întreagă? " Gândi fără adăpost uimit - La urma urmei, deja e seară! Sau poate nu el a spus, ci doar am adormit și am visat toate astea? Dar trebuie să presupunem că profesorul a spus, altfel ar trebui să presupunem că și Berlioz a visat același lucru, pentru că a spus, privind cu atenție în fața străinului: "Povestea dumneavoastră este extrem de interesantă, domnule profesor, deși nu coincide deloc cu poveștile Evangheliei "Scuzați-mă", a răspuns profesorul cu un rânjet condescendent, "cineva și trebuie să știți că absolut nimic din ceea ce este scris în Evanghelii nu s-a întâmplat cu adevărat, iar dacă începem să ne referim la Evanghelii ca la o sursă istorică " El chicoti încă o dată, iar Berlioz se întrerupse, pentru că i-a spus literalmente același lucru lui Bezdomny în timp ce mergea de-a lungul Bronnaya până la iazurile Patriarhului "Așa este", a remarcat Berlioz, "dar mă tem că nimeni nu poate confirma că ceea ce ne-ați spus sa întâmplat cu adevărat - Oh nu! Poate cineva să confirme asta! - Începând să vorbească într-un limbaj rupt, profesorul a răspuns extrem de încrezător și, în mod neașteptat, le-a făcut semn misterios ambilor prieteni să se apropie de el S-au aplecat spre el din ambele părți, iar el a spus, dar fără niciun accent, care, pentru Dumnezeu știe de ce, acum a dispărut, apoi a apărut: "Ideea este " aici profesorul s-a uitat timid în jur și a vorbit în șoaptă: "Am fost personal prezent la toate acestea Și eram pe balcon cu Ponțiu Pilat și în grădină, când vorbea cu Kaifa, și pe peron, dar numai pe ascuns, incognito, ca să zic așa, așa că te implor - nici un cuvânt nimănui și un complet secret! Shh! Se făcu tăcere, iar Berlioz păli - Tu la ce oră ești la Moscova? întrebă el cu o voce tremurândă "Dar tocmai am ajuns la Moscova în acest moment", a răspuns profesorul confuz, și abia atunci prietenii lui au ghicit să-l privească corect în ochi și s-au asigurat că stânga lui, verde, era complet nebună, iar cea dreaptă era gol, negru și mort "Asta vi s-a explicat", gândi Berlioz consternat, "a sosit un neamț nebun sau tocmai a înnebunit pe Patriarhi Asta e povestea!" Da, într-adevăr, totul a fost explicat: cel mai ciudat mic dejun la regretatul filosof Kant și discursuri stupide despre uleiul de floarea-soarelui și Annushka și previziunile că capul va fi tăiat și orice altceva - profesorul era nebun Berlioz și-a dat seama imediat ce avea de făcut Lăsându-se pe spate pe bancă, clipi spre Bezdomny în spatele profesorului - ca să nu-l contrazic, spun ei -, dar poetul nedumerit nu înțelegea aceste semnale "Da, da, da", a spus Berlioz entuziasmat, "totuși, toate acestea sunt posibile! Este chiar foarte posibil, și Pontiu Pilat, și un balcon, și altele asemenea Ai venit singur sau cu sotia ta? "Una, una, sunt mereu singur", a răspuns cu amărăciune profesorul - Unde vă sunt lucrurile, profesore? întrebă Berlioz plin de recunoştinţă - La Metropol? Unde stai? - Eu? Nicăieri, răspunse germanul pe jumătate înțelept, cu ochiul lui verde rătăcind sălbatic și trist peste Iazurile Patriarhului - Cum? Și unde vei locui? - În apartamentul tău, răspunse brusc nebunul obraznic și făcu cu ochiul "Eu sunt foarte bucuros", a mormăit Berlioz, "dar, într-adevăr, vei fi inconfortabil cu mine Iar Metropolul are camere minunate, acesta este

un hotel de primă clasă - Și nici diavolul nu e acolo? îl întrebă deodată pacientul vesel pe Ivan Nikolaevici Iar diavolul - Nu contrazice! şopti Berlioz cu buzele singure, căzând în spatele profesorului şi făcând o strâmbă - Nu există diavol! - Confuz de toată această mură, Ivan Nikolaevici a strigat nu ce era nevoie, - iată pedeapsa! Nu te mai speria! Aici nebunul a izbucnit în râs încât o vrabie a fluturat din tei deasupra capetelor celor care stăteau - Ei bine, asta e interesant, tremurând râzând, profesorul a spus: "Ce este cu tine, orice ai rata, nu e nimic! S-a oprit brusc din râs și, ceea ce este destul de de înțeles într-o boală psihică, după ce a râs a căzut în cealaltă extremă - s-a iritat și a strigat aspru: - Calmează-te, calmează-te, calmează-te, domnule profesor, mormăi Berlioz, temându-se să-l agite pe pacient, stai aici un minut cu tovarășul Bezdomny, iar eu o să fug până la colț, să sun la telefon și apoi noi te voi duce unde vrei La urma urmei, nu cunoști orașul Planul lui Berlioz trebuie recunoscut ca fiind corect: a fost necesar să alergi la cel mai apropiat telefon public și să informezi biroul străinilor că, spun ei, un consultant venit din străinătate stă pe Iazurile Patriarhului într-o stare vădit anormală Deci, este necesar să luați măsuri, altfel se dovedește un fel de prostie neplăcută - Apel? Ei bine, sună-mă", a încuviințat cu tristețe pacientul și a întrebat deodată cu pasiune: "Dar te implor la despărțire, măcar să crezi că diavolul există!" Nu-ți cer mai mult Rețineți că există o a șaptea dovadă pentru aceasta și cea mai de încredere! Și acum vi se va prezenta - Bine, bine, spuse fals afectuos Berlioz și, făcându-i cu ochiul poetului supărat, care nu zâmbi deloc la gândul că-l păzește pe neamțul nebun, se repezi spre acea ieșire de la Patriarhul, care se află la colțul Aleea Bronnaya și Ermolaevsky Iar profesorul păru să-și revină imediat și să se însenineze - Mihail Alexandrovici! strigă el după Berlioz S-a cutremurat, s-a întors, dar s-a liniștit cu gândul că numele și patronimul îi erau cunoscute și profesorului din unele ziare Și profesorul a strigat, încrucișându-și mâinile ca un muștiuc: - Îmi porunci să-i dau o telegramă unchiului tău la Kiev acum? Și din nou Berlioz se cutremură De unde știe un nebun despre existența unchiului Kiev? La urma urmei, în niciun ziar nu se spune nimic despre asta Ege-ge, nu-i așa că fără adăpost? Ei bine, cum sunt aceste documente false? Ah, ce subiect ciudat Sună sună! Sunați acum! Va fi lămurit în curând! Și neascultând nimic mai mult, Berlioz a fugit mai departe Tocmai atunci, chiar la ieșirea spre strada Bronnaya, de pe bancă, exact același cetățean care se modelase din căldura groasă în lumina soarelui, s-a ridicat în întâmpinarea redactorului Numai că acum nu mai era aerisit, ci obișnuit, carnal, iar la începutul crepusculului Berlioz a văzut clar că mustața îi era ca pene de găină, ochii îi erau mici, ironici și pe jumătate beți, iar pantalonii în carouri erau trasi atât de murdari se vedeau șosete albe Mihail Alexandrovici s-a dat înapoi așa, dar s-a consolat cu gândul că era o coincidență stupidă și că nu mai era timp să se gândească la asta acum Cauți un turnichet, cetățean? se întrebă tipul în carouri într-un tenor crăpat - Vino aici! Direct înainte și ajunge unde trebuie să mergi Cu tine ar fi pentru o indicație de un sfert de litru să te faci mai bine fostul regent! - strâmbându-se, subiectul și-a scos șapca de jocheu cu dosul Berlioz n-a ascultat pe cerșetor și pe moșul regentului, a alergat la turnichet și l-a apucat cu mâna Întorcând-o, era pe cale să pășească pe șine, când o lumină roșie și albă i s-a împroșcat în față: inscripția "Ai grijă la tramvai!" s-a luminat într-o cutie de sticlă Imediat acest tramvai a zburat, cotind de-a lungul liniei nou amenajate de la Ermolaevsky la

Bronnaya Întorcându-se și ieșind pe linie dreaptă, s-a aprins brusc din interior cu electricitate, a urlat și a pompat Prevăzătorul Berlioz, deși stătea în siguranță, s-a hotărât să se întoarcă la praștie, și-a mutat mâna pe platoul turnanți, a făcut un pas înapoi Și imediat mâna i-a alunecat și s-a rupt, piciorul lui necontrolat, ca pe gheață, a trecut peste pietruc, care a coborât până la șine, celălalt picior a fost aruncat în sus, iar Berlioz a fost aruncat pe șine Încercând să se apuce de ceva, profesorul a căzut pe spate, lovindu-se ușor pe ceafă de pavaj și a reușit să vadă în înălțime, dar la dreapta sau la stânga - el deja nu și-a dat seama - luna aurita A reușit să se întoarcă pe o parte, trăgându-și picioarele până la burtă cu o mișcare frenetică în același moment și, întorcându-se, a văzut chipul șoferului de trăsuri și bandajul ei stacojiu năvălindu-se spre el cu o forță irezistibilă, complet albă cu groază Berlioz nu a strigat, dar în jurul lui toată strada striga cu voci de femeie disperate Șoferul a tras frâna electrică, mașina a aterizat cu botul la pământ, după aceea a sărit imediat în sus, iar geamurile au zburat cu un zgomot și un zgomot Apoi, în creierul lui Berlioz, cineva a strigat cu disperare: "Serios? " Încă o dată, și pentru ultima oară, luna a fulgerat, dar deja s-a rupt în bucăți, apoi s-a întunecat Tramvaiul a acoperit Berlioz și un obiect rotund întunecat a fost aruncat pe panta pietruită sub grătarul Aleii Patriarhale După ce s-a rostogolit de pe această pantă, a sărit peste pavajul din Bronnaya Era capul tăiat al lui Berlioz capitolul URMARIRE Strigătele isterice ale femeilor s-au potolit, au fost forate fluiere ale poliției, au fost luate două ambulanțe: una - un cadavru decapitat și un cap tăiat la morgă, cealaltă - o frumoasă consilieră rănită de fragmente de sticlă, îngrijitorii în șorțuri albe au scos fragmente de sticlă și au acoperit bălți sângeroase cu nisip, iar Ivan Nikolaevici a căzut pe bancă, fără a ajunge la turnichet, și a rămas pe ea De câteva ori a încercat să se ridice, dar picioarele nu i-au ascultat - ceva de genul paraliziei i s-a întâmplat lui Bezdomny Poetul s-a repezit la turnichet de îndată ce a auzit primul țipăt și a văzut cum i-a sărit capul pe trotuar Acest lucru l-a înnebunit atât de mult încât, căzând pe bancă, și-a mușcat mâna până a sângerat Desigur, a uitat de germanul nebun și a încercat să înțeleagă un singur lucru, cum ar putea fi, că tocmai acum vorbea cu Berlioz, iar un minut mai târziu - capul lui BcBonrcrannsre a aparut pe langa poet de al mai mult, exclamând ceva, dar Ivan Nikolaevici nu le-a perceput cuvintele Cu toate acestea, pe neașteptate, două femei s-au ciocnit lângă el și una dintre ele, cu nasul ascuțit și cu părul gol, i-a strigat peste urechea poetului celeilalte femei astfel: - Annushka, Annushka noastră! De la Sadovaya! Aceasta este treaba ei! Ea a luat ulei de floarea-soarelui în băcănie, dar un litru sau cam așa ceva pe o placă turnantă și l-a spart! A stricat toată fusta A blestemat, blestemat! Și el, bietul om, așadar, a alunecat și a intrat pe șine Dintre toate femeia care a strigat, un cuvânt a rămas blocat în creierul supărat al lui Ivan Nikolaevici: "Annushka" "Annushka Annushka? " mormăi poetul, privind îngrijorat în jur - Lasă-mă, lasă-mă Cuvintele "Ulei de floarea soarelui" au fost atașate cuvântului "Annushka", iar apoi, dintr-un motiv oarecare, "Pontiu Pilat" Poetul l-a respins pe Pilat și a început să tricoteze un lanț, începând cu cuvântul "Annushka" Și acest lanț a fost conectat foarte repede și a dus imediat la profesorul nebun Vinovat! De ce, a spus că întâlnirea nu va avea loc pentru că Annushka a vărsat ulei Și, fiți amabili, nu va avea loc! Nu este suficient: a spus direct că o femeie i-ar tăia capul lui Berlioz?! Da da da! La urma urmei, consilierul era o femeie?! Ce este? A? Nu exista nici măcar un sâmbure

de îndoială că misteriosul consultant cunoștea exact dinainte întreaga imagine a morții cumplite a lui Berlioz Aici două gânduri au străpuns creierul poetului Primul: "Nu este deloc nebun! Toate astea sunt o prostie!", Iar al doilea: "Toate acestea le-a pus el însuși?! Dar, lasă-mă să te întreb, cum? - Oh nu! Vom afla! După ce a făcut un efort mare, Ivan Nikolaevici s-a ridicat de pe bancă și s-a repezit înapoi unde vorbea cu profesorul Și s-a dovedit că el, din fericire, încă nu plecase Lampioanele erau deja aprinse pe Bronnaya și o lună aurie strălucea peste Patriarhi, iar în lumina lunii, mereu înșelătoare, lui Ivan Nikolaevici i se păru că stă în picioare, ținând sub braț nu un baston, ci o sabie Regentul vtirusha pensionat stătea chiar în locul unde însuși Ivan Nikolaevici stătuse până de curând Acum, regentul și-a pus pe nas un pince-nez evident inutil, în care un pahar lipsea deloc, iar celălalt era crăpat Acest lucru l-a făcut pe cetățeanul în carouri și mai josnic decât fusese când i-a arătat lui Berlioz drumul spre șine Cu inima rece, Ivan s-a apropiat de profesor și, uitându-se în fața lui, s-a asigurat că nu există semne de nebunie pe această față - Stii cine esti? întrebă Ivan obosit Străinul s-a încruntat, a părut că l-ar fi văzut pentru prima dată pe poet și a răspuns ostil: - Nu înțeleg vorbește rusă - Ei nu inteleg! - s-a implicat regentul de pe bancă, deși nimeni nu i-a cerut să explice cuvintele străinului - Nu te preface! - spuse Ivan amenințător și simți o răceală în adâncul stomacului - Tocmai ai vorbit o rusă perfectă Nu ești neamț și nu ești profesor! Ești un asasin și un spion! Documentație! strigă Ivan furios Enigmaticul profesor și-a răsucit gura deja strâmbă de dezgust și a ridicat din umeri - Cetăţean, interveni din nou ticălosul regent, ce vă faceţi griji pentru turistul străin? Pentru asta, vei fi aspru pedepsit! Iar profesorul suspect a făcut o mutră trufașă, s-a întors și s-a îndepărtat de Ivan Ivan se simțea pierdut Cu suflare fără aer, se întoarse către regent: "Hei, cetățean, ajută la prinderea criminalului!" Trebuie sa o faci! Regentul a devenit extrem de vioi, a sărit în sus și a strigat: - Cine este criminalul? Unde este el? Criminal străin? Ochii regentului au jucat veseli: - Acesta? Dacă este un criminal, atunci prima datorie ar trebui să fie să strige: "Ajutor!" Și apoi va pleca Ei bine, hai să ne unim! Împreună! - și atunci regentul deschise gura Nedumerit, Ivan s-a supus bufonului-regent și a strigat: "Ajutor!", iar regentul l-a aruncat în aer, nu a strigat nimic Strigătul singuratic și răgușit al lui Ivan de rezultate bune nu a adus tov Două fete s-au ferit de el, iar el a auzit cuvântul "beat" "Ah, deci ești cu el?" - căzând în furie, strigă Ivan - Ce eşti tu, îţi faci joc de mine? Lăsați-l să plece! Ivan s-a repezit la dreapta, iar regentul tot la dreapta! Ivan - la stânga, iar ticălosul ăla în același loc - Te bagi intenționat sub picioare? - Animal, strigă Ivan - Te voi preda poliției! Ivan a încercat să-l prindă pe răufăcător de mânecă, dar a ratat și nu a prins absolut nimic Regent ca și cum prin pământ a eșuat Ivan icni, privi în depărtare și văzu un necunoscut urat Era deja la ieșirea către Patriarhal Lane și, mai mult, nu singur Mai mult decât un regent dubios a reușit să i se alăture Dar asta nu e tot: a treia din această companie era o pisică venită de nicăieri, uriașă ca un porc, neagră ca funinginea sau ca curba și cu o mustață de cavalerie disperată Troica s-a mutat la Patriarh, iar pisica a pornit pe picioarele din spate Ivan s-a repezit după răufăcători și s-a convins imediat că va fi foarte greu să-i ajungă din urmă Troica s-a repezit instantaneu pe alee și a ajuns pe Spiridonovka Oricât a adăugat Ivan la pasul său, distanța dintre urmărit și el nu a scăzut deloc Și înainte ca poetul să aibă timp să-și revină în fire, după o Spiridonovka

liniștită, s-a trezit la Poarta Nikitsky, unde situația sa s-a înrăutățit Era deja mulțime, Ivan a dat peste unul dintre trecători, a fost blestemat Gașca ticăloasă, de altfel, de aici a decis să folosească trucul lor preferat de bandiți - să plece în toate direcțiile Regentul, cu mare dexteritate în mișcare, s-a înșurubat într-un autobuz care zbura spre Piața Arbatskaya și a scăpat După ce a pierdut unul dintre urmăriți, Ivan și-a concentrat atenția asupra pisicii și a văzut cum această pisică ciudată s-a apropiat de piciorul mașinii "A", care stătea la oprire, a împins-o cu nerăbdare pe femeia care țipăia, s-a lipit de balustradă și chiar a încercat să-i înmâneze dirijorului un ban prin deschidere cu ocazia fereastră înfundată Ivan a fost atât de surprins de comportamentul pisicii, încât a înghețat nemișcat la magazinul alimentar din colț și aici pentru a doua oară, dar mult mai puternic, a fost lovit de comportamentul dirijorului Ea, de îndată ce a văzut o pisică urcându-se într-un tramvai, a strigat de furie, din care chiar a tremurat: - Fără pisici! Nu este permis cu pisici! Strigăt! Dă-te jos, sau chem poliția! Nici conductorul, nici pasagerii nu s-au lovit de însăși esența problemei: nu că pisica s-ar urca în tramvai, ceea ce ar fi jumătate de necaz, ci că urma să plătească! Pisica s-a dovedit a fi nu numai solvent, ci și o fiară disciplinată La primul strigăt al dirijorului, el a oprit avansurile, a coborât de pe picior și s-a așezat la stația de autobuz, frecându-și mustața cu un ban Dar de îndată ce dirijorul a smucit frânghia și tramvaiul a pornit, pisica s-a comportat ca oricine care este alungat din tramvai, dar care mai trebuie să plece Lăsând toate cele trei trăsuri să treacă pe lângă el, pisica a sărit pe arcul din spate al ultimei, a prins cu laba un fel de intestin care ieșea din perete și a plecat, economisind astfel un ban După ce a avut grijă de pisica urâtă, Ivan aproape că l-a pierdut pe cel mai important dintre cei trei - profesorul Dar, din fericire, nu a avut timp să scape Ivan a văzut o beretă cenușie în grosimea ei, la începutul străzii Bolshaya Nikitskaya sau Herzen Cat ai clipi, Ivan insusi era acolo Cu toate acestea, nu a avut noroc Poetul și-a mărit pasul și a început să alerge la trap, împingând trecătorii și nu s-a apropiat de profesor nici un centimetru Oricât de supărat ar fi fost Ivan, a fost totuși uimit de viteza supranaturală cu care a avut loc urmărirea Și douăzeci de secunde nu trecuseră, deoarece după Poarta Nikitsky, Ivan Nikolaevici era deja orbit de luminile din Piața Arbat Încă câteva secunde și iată o bandă întunecată cu trotuare șubrede, unde Ivan Nikolaevici s-a prăbușit și și-a rupt genunchiul Din nou autostrada iluminată - strada Kropotkin, apoi o stradă laterală, apoi Ostozhenka și o altă stradă laterală, plictisitoare, urâtă și slab iluminată Și aici, то Ivan Nikolaevici l-a pierdut în cele din urmă pe cel care îi era atât de necesar Profesorul a dispărut Ivan Nikolaevici era stânjenit, dar nu pentru mult timp, pentru că că și-a dat brusc seama că profesorul trebuie să fie cu siguranță în casa numărul și cu siguranță în apartamentul Păstrând în intrare, Ivan Nikolaevici a zburat la etajul doi, a găsit imediat acest apartament și a sunat nerăbdător Nu a trebuit să așteptăm mult: o fată de vreo cinci ani i-a deschis ușa lui Ivan și, fără să întrebăm nimic de la vizitator, a plecat imediat undeva În holul imens, extrem de neglijat de la intrare, luminat slab de o lampă mică de cărbune sub un tavan înalt, negru ca murdărie, o bicicletă fără cauciucuri atârnată de perete, se afla un cufăr imens, tapițat cu fier, și pe un raft deasupra un suport pentru haine zăcea o pălărie de iarnă, iar urechile ei lungi atârnau în jos În spatele uneia dintre uși, o voce bărbătească la radio striga cu furie ceva în versuri Ivan Nikolaevici nu era deloc pierdut

într-un mediu necunoscut și s-a repezit direct pe coridor, argumentând astfel: "El, desigur, s-a ascuns în baie" Coridorul era întunecat Impiccându-se în pereți, Ivan văzu o dâră slabă de lumină sub ușă, căpătă mânerul și îl trase ușor Cârligul a sărit, iar Ivan a ajuns în baie și a crezut că are noroc Cu toate acestea, nu atât de norocos pe cât ar fi trebuit să fie! Ivan mirosea a căldură umedă și, la lumina cărbunilor care mocneau în coloană, a distins jgheaburi mari atârnate de perete și o cadă, toate cu pete negre groaznice de la smalțul spart Așadar, în această baie era un cetățean gol, totul în săpun și cu o cârpă în mâini S-a uitat miopi la Ivan, care a izbucnit înăuntru și, evident că s-a recunoscut în lumina infernală, a spus încet și veselă: - Kiryushka! Nu mai vorbim! Ce, ești înnebunit? Fiodor Ivanovici se va întoarce imediat Pleacă de aici acum! - și a fluturat cu o cârpă spre Ivan A existat o neînțelegere și, desigur, Ivan Nikolaevici a fost de vină pentru aceasta Dar n-a vrut să recunoască și, exclamând cu reproș: "Ah, desfrânata! > - dintr-un motiv oarecare s-a trezit imediat în bucătărie Nu era nimeni în ea, iar pe sobă, în amurg, stătea tăcut aproximativ o duzină de primus dispăruți O rază de lună, filtrându-se printr-o fereastră prăfuită neștersă de ani de zile, a luminat cu moderație colțul în care o icoană uitată atârna în praf și pânze de păianjen, din spatele carcasei cu icoană din care ieșeau capetele a două lumânări de nuntă Sub icoana mare atârna una mică prinsă - din hârtie Nimeni nu știe ce gând a preluat Ivan aici, dar abia înainte de a ieși pe ușa din spate, și-a însușit una dintre aceste lumânări, precum și o icoană de hârtie Împreună cu aceste obiecte, a părăsit apartamentul necunoscut, mormăind ceva, stânjenit la gândul la ceea ce tocmai trăise în baie, încercând involuntar să ghicească cine va fi această obrăzătoare Kiryushka și dacă pălăria urâtă cu urechi îi aparținea Pe aleea pustie, pustie, poetul s-a uitat în jur, căutându-l pe fugar, dar nu a fost găsit nicăieri Atunci Ivan și-a spus ferm: - Ei bine, desigur, este pe râul Moscova! Redirecţiona! Ar trebui, probabil, să-l întrebăm pe Ivan Nikolaevici de ce crede că profesorul se află tocmai pe râul Mosk-ve-ve-, și nu în altă parte Da, durerea este că nu era pe cine să întrebe Aleea dezgustătoare era complet goală În foarte scurt timp s-a putut vedea pe Ivan Nikolaevici pe treptele de granit ale amfiteatrului râului Moscova După ce și-a dat hainele jos, Ivan i-a încredințat-o unui bărbat cu barbă plăcută care fuma o țigară lângă un hanorac alb rupt și cizme uzate fără șireturi Făcându-și brațele pentru a se răcori, Ivan se repezi în apă ca o rândunică I s-a tăiat respirația, apa era atât de rece și până și gândul că nu va fi posibil, poate, să sară la suprafață Cu toate acestea, au reușit să sară afară și, gâfâind și pufnind, cu ochii rotunzi de groază, Ivan Nikolaevici a început să înoate în apa neagră, mirosind a ulei, între zigzagurile sparte ale lămpilor de coastă Când Ivan ud a dansat pe trepte până la locul în care rochia i-a fost lăsată sub protecția bărbosului, s-a dovedit că nu numai al doilea, ci și primul, adică bărbosul însuși, fusese furat Exact unde era grămada rochii, erau chiloți în dungi, un hanorac rupt, o lumânare, o icoană și o cutie de chibrituri Strângând pumnul spre cineva din depărtare, cu o furie impotentă, Ivan îmbrăcă ceea ce rămăsese în urmă Atunci au început să-l tulbure două considerente: în primul rând, că certificatul de MASSOLIT, de care nu s-a despărțit niciodată, dispăruse și, în al doilea rând, ar putea trece prin Moscova fără piedici în această formă? Cu toate acestea, în chiloți Adevărat, cui îi pasă, dar totuși nu ar fi fost nicio întârziere Ivan și-a smuls nasturii de la chiloți unde erau prinși la gleznă, sperând că, poate, în această formă vor trece pentru pantaloni

de vară, a luat icoana, o lumânare și chibrituri și a pornit, zicându-și: - La Griboedov! Fără îndoială, el este acolo Orașul trăia deja viața de seară Trăgăneau prin praf camioane, pe peroanele cărora, pe saci, zăceau niște bărbați cu burta sus Toate ferestrele erau deschise În fiecare dintre aceste ferestre ardea un foc sub un abajur portocaliu, iar de la toate ferestrele, de la toate ușile, de la toate porțile, de la acoperișuri și poduri, din pivnițe și curți, vuietul răgușit al unei poloneze din opera "Eugene Onegin" a izbucni Temerile lui Ivan Nikolaevici erau pe deplin justificate: trecătorii i-au acordat atenție și s-au întors Drept urmare, a hotărât să părăsească străzile mari și să-și croiască drum pe alei, unde oamenii nu sunt atât de enervanti, unde sunt mai puține șanse ca să deranjeze un bărbat desculț, hărțuindu-l cu întrebări despre chiloți, ceea ce cu încăpățânare nu s-a făcut vreau să devin ca niște pantaloni Ivan a făcut tocmai asta și a intrat mai adânc în misterioasa rețea de căi Arbat și a început să-și croiască loc pe sub pereți, mijind timid, privind înapoi în fiecare minut, ascunzându-se uneori în intrări și evitând intersecțiile cu semafoare, ușile cochete ale conacelor ambasadei Și de-a lungul călătoriei sale dificile, din anumite motive, orchestra omniprezentă l-a chinuit inexprimabil, în acompaniamentul căruia un bas greu a cântat despre dragostea lui pentru Tatyana capitolul ERA DESPRE GRIBOYEDOV O casă veche, de culoare crem, cu două etaje, era amplasată pe inelul bulevardului, în adâncul unei grădini pipernicite, despărțită de trotuarul inelului printr-un grătar de fier sculptat O mică zonă din fața casei a fost asfaltată, iar iarna s-a ridicat un zăpadă cu o lopată, iar vara s-a transformat într-o secțiune magnifică a unui restaurant de vară sub o marchiză de pânză Casa a fost numită "Casa lui Griboyedov", pe motiv că a fost odată deținută de mătușa scriitorului, Alexandru Sergheevici Griboedov Ei bine, deținut sau nu - nu știm sigur Îmi amintesc chiar că, se pare, Griboyedov nu avea nicio mătușă-stăpân Cu toate acestea, casa se numea așa Mai mult, un mincinos din Moscova a spus că la etajul doi, într-o sală rotundă cu coloane, celebrul scriitor i-a citit aceleiași mătuși, întinsă pe o canapea, fragmente din Vai de la Wit Și totuși, diavolul știe doar, poate a citit-o, nu contează! Și important este că în prezent această casă era deținută de același MASSOLIT, în frunte cu nefericitul Mihail Alexandrovici Berlioz înainte de apariția sa pe Iazurile Patriarhului Cu mâna ușoară a membrilor MASSOLIT, nimeni nu a numit casa "Casa lui Griboedov", iar toată lumea spunea pur și simplu - "Griboedov": "Ieri mi-am împins drum prin Griboedov's timp de două ore" - "Deci cum este?" - "Am ajuns la Yalta pentru o lună" - "Bine făcut!" Sau: "Du-te la Berlioz, astăzi primește de la patru la cinci la Griboedov " și așa mai departe MASSOLIT este situat în Griboyedovo în așa fel încât să nu te gândești mai bine și mai confortabil Toți cei care intrau în Griboyedov, în primul rând, s-au familiarizat involuntar cu avizele diferitelor cercuri sportive și cu fotografii de grup și individuale ale membrilor MASSOLIT, cu care (Fotografii) erau atârnate pe pereții scărilor care duceau la etajul doi Pe ușa primei camere de la ultimul etaj se vedea o inscripție mare "Secțiunea cabană de pește", și imediat a fost înfățișat un caras prins de un cârlig Pe ușa camerei numărul era scris ceva nu tocmai clar: "Tur creativ de o zi Contactați M V Podlozhnaya Ușa alăturată purta o inscripție scurtă, dar complet de neînțeles: "Perelygino" Apoi, un vizitator aleatoriu al ochilor lui Griboedov a început să strălucească din inscripțiile orbitoare de pe ușile de nuc ale mătușii: "Intrare la coada pentru hârtie la Poklevkina", "Casiera", "Calculele personale ale artiștilor de schiță"

După ce a trecut prin cea mai lungă linie, care începea deja de jos în cel elvețian, se vedea inscripția de pe ușă, în care oamenii izbucneau în fiecare secundă: "Problemă cu locuința" În spatele chestiunii privind locuința, a fost deschis un afiș luxos, pe care era înfățișată o stâncă, iar un călăreț în mantie și cu o pușcă peste umeri călărea de-a lungul crestei Dedesubt - palmieri și un balcon, pe balcon - un tânăr așezat cu un smoc, privind undeva sus cu ochi foarte, foarte vioi și ținând în mână un stilou care se auto-scrie Legendă: "Condiții sabatice de lungă durată de la două săptămâni (nuvelă) la un an (roman, trilogie), Yalta, Suuk-Su, Borovoe, Tsikhidziri, Makhinjauri, Leningrad (Palatul de iarnă)" La această ușă era și coadă, dar nu excesivă, vreo sută cincizeci de oameni Au urmat apoi, supunându-se curbelor capricioase, suișuri și coborâșuri ale casei Griboedov, - "Consiliul lui Massolit", "Caseria nr , , , ", "Colegiul de redacție", "Președintele MASSOLITA", "Sala de biliard" ", diverse instituții auxiliare și, în final, aceeași sală cu o colonadă unde mătușa s-a bucurat de comedia unui nepot strălucit Orice vizitator, cu excepția cazului în care, desigur, era complet prost, după ce a intrat în Griboyedov, și-a dat imediat seama cât de bine trăiesc membrii norocoși ai MASSOLIT, iar invidia neagră a început imediat să-l chinuie Și imediat i-a întors reproșuri amare pentru faptul că nu l-a răsplătit cu talent literar la naștere, fără de care, firește, nu era nimic și să visezi că ai un card de membru MASSOLIT, maro, miros a piele scumpă, cu chenar auriu lat, bilet cunoscut de toată Moscova Cine va spune ceva în apărarea invidiei? Este un sentiment de categorie mizerabil, dar tot trebuie să te pui în postura de vizitator La urma urmei, ceea ce a văzut la ultimul etaj nu era totul și departe de toate Întregul etaj inferior al casei mătușii era ocupat de un restaurant, și ce restaurant! Pentru dreptate, a fost considerat cel mai bun din Moscova Și nu numai pentru că era amplasată în două săli mari cu tavane boltite pictate cu cai purpuri cu coame asiriene, nu numai pentru că pe fiecare masă era așezată câte o lampă acoperită cu un șal, nu doar pentru că prima persoană cu străzi, și pentru că calitatea proviziilor sale Griboedov a învins orice restaurant din Moscova, așa cum dorea el, și că această prevedere a fost eliberată la prețul cel mai rezonabil, deloc împovărător Prin urmare, nu este nimic surprinzător cel puțin într-o astfel de conversație, pe care autorul acestor rânduri cele mai veridice a auzit-o odată la grătarul de fontă al lui Griboedov: - Unde iei cina diseară, Ambrose? - Ce întrebare, desigur, aici, dragă Foka! Archibald Archibaldovici mi-a șoptit astăzi că va fi porționat șandru și alambic Chestii virtuoase! - Știi să trăiești, Ambrose! - cu un oftat, slabul, neglijat, cu un carbuncul pe gât, răspunse Fock uriașul cu buze roșii, părul auriu și obrajii umflați Ambrozie poetul "Nu am nicio abilitate specială", a obiectat Ambrose, "ci o dorință obișnuită de a trăi ca o ființă umană" Vrei să spui, Foka, că poți întâlni șanders la Colosseum Dar la Colosseum, o porție de biban costă treisprezece ruble și cincisprezece copeici, în timp ce la noi costă cinci cincizeci! În plus, la Colosseum șandrii sunt de a treia zi și, în plus, încă nu ai nicio garanție că nu vei primi un ciorchine de struguri în botul din Colosseum de la primul tânăr care iese din Theater Drive Nu, sunt amabil miting împotriva Colosseumului", a tunat deli Ambrose pe tot bulevard - Nu mă convinge, Foka! - Nu încerc să te conving, Ambrose, scârţâi Foka - Poți lua cina acasă "Umil slujitor", a trâmbițat Ambrose, "Îmi pot imagina soția ta încercând să construiască bibani de știucă porționați într-o cratiță în bucătăria comună de acasă!" Gi-gi-gi! Aurevuar, Foca! - Și, cântând, Ambrose s-a repezit

spre veranda de sub copertă Eh-ho-ho Da, a fost, a fost! Vechii din Moscova își amintesc de faimosul Griboedov! Ce lican porționat fiert! E ieftin, dragă Ambrozie! Și cum rămâne cu sterletul, sterletul într-o cratiță de argint, sterletul în bucăți cu cozi de rac și caviar proaspăt? Ce zici de cocotte cu ouă cu piure de șampioane în cupe? Nu ți-au plăcut fileurile de sturz? Cu trufe? Prepeliță în genoveză? Zece și jumătate! Da jazz, da serviciu politicos! Și în iulie, când toată familia este la dacha, iar afacerile literare urgente te țin în oraș, pe verandă, la umbra strugurilor cățărătoare, într-o pată aurie pe o față de masă curată, o farfurie de supă pren-tanier ? Îți amintești de Ambrose? Ei bine, de ce să întrebi! Pe buzele tale văd că îți amintești Care sunt sizhki-ul tău, biban! Și ce zici de becașii grozavi, becașii, becașii, cocoșii de sezon, prepelițele, lipicierii? Narzan șuierând în gât?! Dar destul, te divagi, cititorule! În spatele meu! La unsprezece și jumătate în seara când Berlioz a murit la Patriarhi, doar o cameră de la etaj în Griboedov era luminată și doisprezece scriitori lânceau în ea, s-au adunat la o întâlnire și l-au așteptat pe Mihail Alexandrovici Cei care stăteau pe scaune, și pe mese și chiar pe două pervazuri din sala de consiliu MASSOLIT au suferit serios de înfundare Nici un singur râu proaspăt nu a pătruns prin ferestrele deschise Moscova a degajat căldura acumulată în timpul zilei în asfalt și era clar că noaptea nu va aduce alinare Se simțea un miros de ceapă din subsolul casei mătușii, unde funcționa bucătăria restaurantului, și tuturor le era sete, toată lumea era nervoasă și supărată Scriitorul de ficțiune Beskudnikov - liniștit, îmbrăcat decent un bărbat cu ochi atenţi şi în acelaşi timp evazivi şi-a scos ceasul Săgeata se strecură spre unsprezece Beskudnikov a bătut cu degetul pe cadran și i-a arătat-o vecinului său, poetul Dvubratsky, care stătea pe masă și își atârna picioarele de dor, încălțat cu pantofi de cauciuc galben - Cu toate acestea, mormăi Dvubratsky "Băiatul este probabil blocat pe Klyazma", a răspuns Nastasya Lukinishna Nepremenova, un negustor orfan din Moscova care a devenit scriitor și compune povești de luptă pe mare sub pseudonimul Navigator Georges - Permiteți-mi să! Zagrivov, autorul schițelor populare, a vorbit cu îndrăzneală - Eu însumi aș bea acum cu plăcere ceai pe balcon, în loc să înăbușesc aici La urma urmei, întâlnirea-то este programată la zece? "Și acum este bine pe Klyazma", a spus navigatorul Georges celor prezenți, știind că satul literar Perelygino de pe Klyazma este un loc obișnuit cu durere "Acum privighetoarele trebuie să cânte Mereu lucrez cumva mai bine în afara orașului, mai ales primăvara "De al treilea an am depus bani pentru a-mi trimite soția bolnavă de boala Graves în acest paradis, dar ceva nu se vede în valuri", a spus nuvelistul Ieronim Poprikhin, veninos și amar "Așa este norocos oricine", a bubuit criticul Ababkov de pe pervaz Bucuria s-a luminat în ochii mici ai navigatorului Georges, iar ea a spus, înmuiindu-și contraltul: "Nu fiți geloși, tovarăși Există doar douăzeci și două de dachas și se construiesc doar alte șapte, iar noi suntem trei mii în MASSOLIT "Trei mii o sută unsprezece oameni", a spus cineva din colț - Păi, vezi, - a continuat Navigatorul, - ce să faci? Desigur, cei mai talentați dintre noi au primit dachas - Generali! - Glukharev, scenaristul, a fugit direct în ceartă - Moscova în literatura rusă Beskudnikov, cu un căscat artificial, a părăsit încăperea - Una din cinci camere în Perelygin, spuse Glukharev după el "Lavrovich este unul din șase", a exclamat Deniskin, "și sufrageria este învelită în stejar!" - Uh, nu asta e ideea acum, bubui Ababkov, ci faptul că este unsprezece și jumătate Se auzi un zgomot, se pregătea ceva ca o revoltă Au început să-l cheme pe urâtul Perelygino, au ajuns

în dacha greșită, la Lavrovich, au aflat că Lavrovich a plecat la râu și au fost complet supărați de acest lucru A chemat la întâmplare comisia de belele-scrisuri la extensia numărul și, desigur, nu au găsit pe nimeni acolo Ar fi putut suna! strigă Deniskin, Glukharev și Kvant O, au strigat în zadar: Mihail Alexandrovici nu putea suna nicăieri Departe, departe de Griboedov, într-o sală imensă luminată de lămpi cu o mie de lumânări, pe trei mese de zinc zăcea ceea ce până de curând fusese Mihail Alexandrovici Pe primul, un corp gol, acoperit cu sânge uscat, cu brațul rupt și pieptul zdrobit, pe celălalt, un cap cu dinții din față zdrobiți, cu ochii deschiși tulburi care nu s-au speriat de lumina cea mai ascuțită, iar pe în al treilea rând, un morman de cârpe întărite În apropierea celui decapitat stăteau: un profesor de medicină legală, un patolog și disectorul său, reprezentanți ai anchetei și adjunctul lui Mihail Alexandrovici Berlioz pentru MASSOLIT, scriitorul Zheldybin, chemat prin telefon de la soția sa bolnavă Mașina a condus spre Zheldybin și, în primul rând, împreună cu ancheta, l-a dus (era în jurul miezului nopții) la apartamentul bărbatului ucis, unde i-au fost sigilate actele, iar apoi toți s-au dus la morgă Acum, cei care stăteau lângă rămășițele decedatului discutau cum să o facă cel mai bine: ar trebui să fie cusut capul tăiat la gât sau să expună corpul în sala Griboedov, pur și simplu acoperind defunctul strâns până la bărbie cu o batistă neagră? Da, Mihail Aleksandrovici nu a putut suna nicăieri, și a fost absolut în zadar că Deniskin, Glukharev, Kvant și Beskudnikov s-au indignat și au strigat Exact la miezul nopții, toți cei doisprezece scriitori au părăsit ultimul etaj și au coborât la restaurant Și aici și-au menționat din nou pe Mihail Alexandrovici cu un cuvânt rău: toate mesele de pe verandă, desigur, s-au dovedit a fi deja ocupate și au trebuit să rămână să ia masa în aceste săli frumoase, dar înfundate Și exact la miezul nopții în primul dintre ele ceva a lovit, a sunat, a căzut, a sărit Și imediat o voce masculină subțire a strigat disperată pe muzică: "Aleluia!!" A lovit celebrul jazz Griboedov Fețele transpirate păreau să strălucească, părea că caii pictați de pe tavan prindeau viață, parcă adăugau lumină lămpilor și, deodată, de parcă rupeau lanțul, dansau ambele săli, iar în spatele lor veranda a dansat de asemenea Glukharev a dansat cu poetesa Tamara Crescent, Kvant a dansat, Jukopov romancierul a dansat cu o actriță de film într-o rochie galbenă Au dansat: Dragoonsky, Cherdakchi, micuțul Deniskin cu un uriaș Navigator Georges, au dansat frumosul arhitect Semeikina-Gall, strâns strâns de o persoană necunoscută în pantaloni albi Au dansat invitații proprii și invitați, Moscova și vizitatori, scriitorul Johann din Kronstadt, niște Vitya Kuftik din Rostov, se pare, regizorul, cu lichen violet pe tot obrazul, au dansat cei mai de seamă reprezentanți ai subsecțiunii poetice a MASSOLIT, că este, Pavianov, B'ogohulsky, Sladky , Shpichkin și Adelfina Buzdyak, au dansat tineri de profesie necunoscută într-o tunsoare cutușată, cu umerii căptușiți, au dansat niște bătrâni foarte bătrâni cu barbă în care s-a înfipt o pană de ceapă verde, au dansat cu el un fată în vârstă, sătulă de anemie într-o rochie portocalie de mătase șifonată Înotând cu sudoare, chelnerii purtau halbe de bere aburite peste cap, strigând răgușit și cu ură: "Vinovat, cetățean!" Undeva în muștiuc, o voce poruncea: "Kara times! Dintele doi! Flacoane Gospodarskie!!" Vocea subțire nu mai cânta, ci urlă: "Aleluia!" Tunetul chimvalelor aurii din jazz acoperea uneori gro ustensile fierbinți, pe care mașinile de spălat vase le-au coborât pe un plan înclinat în bucătărie Într-un cuvânt, la naiba Și la miezul nopții a fost o viziune în iad Un bărbat frumos cu ochi negri, cu o barbă de pumnal, în frac, a ieşit pe verandă şi a aruncat o privire

regală asupra bunurilor sale Ei spuneau, spuneau misticii, că a fost o vreme când bărbatul frumos nu purta frac, ci era încins cu o curea largă de piele, din care ieșeau mânerele pistolului, iar părul lui de aripi de corb era legat cu mătase stacojie, și a navigat în Marea Caraibelor sub comanda sa de brigand sub un pavilion negru de sicriu cu un cap de Adam Dar nu, nu! Misticii seducătoare mint, nu există mări Caraibe în lume, iar filibusterii disperați nu înoată în ele, iar corveta nu îi urmărește, fumul de tun nu se întinde peste val Nu există nimic, și nu a fost nimic! Există un tei picănit, există un grătar de fontă și un bulevard în spatele lui Și gheața dintr-o vază se topește, iar ochii de taur ai cuiva plini de sânge se văd la masa de alături și e înfricoșător, înfricoșător Doamne, dumnezeii mei, mă otrăvesc, otravă! Și, deodată, în jurul mesei a fluturat cuvântul: - Berlioz! Deodată jazz-ul s-a prăbușit și a tăcut, de parcă cineva l-ar fi plesnit cu pumnul "Ce ce ce ce?!" - "Berlioz!!!" Și s-au dus să sară în sus, s-au dus să țipe Da, un val de durere a izbucnit la vestea cumplită despre Mihail Alexandrovici Cineva s-a agitat, a strigat că e nevoie chiar acolo, chiar acolo, fără să părăsească locul, să compun un fel de telegramă colectivă și să o trimită imediat Dar ce telegramă, întrebăm, și unde? Și de ce să-l trimiți? Într-adevăr, unde? Și de ce este nevoie de vreo telegramă pentru cineva a cărui spate turtită a capului este acum strânsă în mâinile de cauciuc ale disectorului, al cărui gât este acum înțepat cu ace strâmbe de către profesor? A murit și nu are nevoie de nicio telegramă Totul s-a terminat, să nu mai încărcăm telegraful Da, a murit, a murit Dar până la urmă suntem în viață! Da, a apărut un val de durere, dar a ținut, a rezistat și a început să se domolească, iar cineva se întorsese deja la masa lui și - mai întâi pe furiș, apoi deschis - a băut vodcă și a mâncat ceva Într-adevăr, nu despre cad aceleasi cotlet de pui de-voly? Cum îl putem ajuta pe Mihail Alexandrovici? Că ne rămâne foame? Da, suntem în viață! Desigur, pianul a fost blocat, jazz-ul epuizat, mai mulți jurnaliști au plecat la redacția lor pentru a scrie necrolog A devenit cunoscut faptul că Zheldybin a venit de la morgă S-a instalat în biroul de la etaj al defunctului și imediat s-a răspândit zvonul că îl va înlocui pe Berlioz Zheldybin i-a convocat pe toți cei doisprezece membri ai consiliului de administrație de la restaurant, iar într-o ședință care a început de urgență în biroul lui Berlioz, aceștia au început să discute probleme urgente legate de decorarea sălii cu coloane a lui Griboedov, despre transportul cadavrului de la morgă în această sală, despre deschidere acces la acesta și despre alte lucruri legate de eveniment nefericit Iar restaurantul a început să-și trăiască viața de noapte obișnuită și ar fi trăit-o până la închidere, adică până la patru dimineața, dacă nu s-ar fi întâmplat ceva cu totul ieșit din comun și i-ar fi lovit mult mai mult pe oaspeții restaurantului decât vestea de moartea lui Berlioz Primii care s-au entuziasmat au fost șoferii nesăbuiți care erau de serviciu la porțile casei Griboedov S-a auzit cum unul dintre ei, ridicându-se pe capre, a strigat: - Multumesc! Uită-te! După aceea, de nicăieri, un mic foc s-a aprins lângă grătarul de fier și a început să se apropie de verandă Cei care stăteau la mese au început să se ridice și să se uite și au văzut că o fantomă albă mergea spre restaurant împreună cu lumina Când s-a apropiat de spalier însuși, toți păreau să se înțepenească la mese cu bucăți de sterlet pe furculițe și ochelari Portarul, care în acel moment ieșise din cuierul restaurantului în curte să fumeze, și-a călcat țigara și s-a îndreptat spre fantomă cu scopul evident de a-i bloca accesul în restaurant, dar din anumite motive nu a făcut acest

lucru și oprit, zâmbind prostesc Și fantoma, după ce a trecut prin deschiderea spalierului, a intrat nestingherită pe verandă Apoi toată lumea a văzut că aceasta nu era deloc o fantomă, ci Ivan Nikolayevich Bezdomny, un poet celebru Era desculț, îmbrăcat într-un hanorac albicios rupt, pe care era prinsă pe piept cu un ac de siguranță o icoană de hârtie cu imaginea decolorată a unui sfânt necunoscut și chiloți albi în dungi În mână, Ivan Nikolaevici purta o lumânare de nuntă aprinsă Obrazul drept al lui Ivan Nikolaevici era proaspăt rupt Este greu chiar să măsori adâncimea tăcerii care domnea pe verandă Unul dintre ospătari vedea berea curgând dintr-o cană aplecată pe podea Poetul a ridicat lumânarea deasupra capului și a spus cu voce tare: - Salut oameni buni! - după care s-a uitat sub cea mai apropiată masă și a exclamat cu tristețe: - Nu, nu e aici! S-au auzit două voci Bass spuse fără milă: - Este gata Sevraj Iar a doua, femeie, speriată, a rostit cuvintele: Cum l-a lăsat miliția să treacă pe străzi într-o asemenea stare? Acest Ivan Nikolaevici a auzit și a răspuns: "Au vrut să mă rețină de două ori, la Skatertny și aici pe Bronnaya, dar am făcut semn peste gard și, vezi tu, mi-am rupt obrazul!" - Aici Ivan Nikolaevici a ridicat o lumânare și a strigat: - Frați în literatură! (Vocea lui răgușită a devenit mai puternică și a devenit fierbinte) Ascultați-mă, toată lumea! El a apărut! Prinde-l imediat, altfel va face necazuri de nedescris! - Ce? Ce? Ce a spus el? Cine a apărut? voci veneau din toate direcţiile - Consultant! răspunse Ivan - Și acest consultant tocmai a ucis-o pe Misha Berlioz la Patriarhi Aici, din holul interior, oamenii s-au revărsat pe verandă, o mulțime s-a mișcat în jurul focului Ivanov "Vinovat, vinovat, spune-mi mai precis", s-a auzit o voce liniștită și politicoasă la urechea lui Ivan Nikolaevici, "spune-mi, cum ai ucis-o?" Care a ucis? "Consultant străin, profesor și spion!" Ivan se uită în jur - Care este ultimul sau nume? - a întrebat în liniște la ureche - Asta e un nume de familie! strigă Ivan îndurerat - De-aș ști numele! Nu am văzut numele de familie pe cartea de vizită Îmi amintesc doar prima literă "Ve", pe "Ve" nume de familie! Care este acest nume de familie pe "Ve"? - apucându-l cu mâna de frunte, se întrebă Ivan și mormăi deodată: - Ve, ve, ve! Wa Wa Washner? Wagner? Weiner? Wegner? Iarnă? - Părul de pe capul lui Ivan l-a făcut să călărească din tensiune - Wulf? strigă jalnică o femeie Ivan s-a supărat - Prost! strigă el, căutându-l pe țipător cu ochii Ce e în neregulă cu Wulf? Wulf nu este de vină pentru nimic! Wow, wow Nu! Deci nu-mi amintesc! Ei bine, iată ce, cetățeni: sunați acum poliția să trimiteți cinci motociclete cu mitraliere să-l prindă pe profesor Nu uita să spui că mai sunt două cu el: un fel de lung, în carouri pince-nez-ul este crăpat iar pisica e neagră și grasă Între timp, îl voi căuta pe Griboyedov Îmi simt mirosul că e aici! Ivan a căzut în neliniște, i-a împins pe cei din jur, a început să fluture lumânarea, stropindu-se cu ceară și să se uite sub mese Atunci s-a auzit cuvântul: "Doctori!" - și fața tandră, cărnoasă a cuiva, bărbierită și bine hrănită, în ochelari cu ramă de corn, apăru în fața lui Ivan - Tovarăşe Bezdomny, rosti acest chip cu o voce jubiliară, calmează-te! Ești supărat de moartea iubitului nostru Mihail Alexandrovici nu, doar Mișa Berlioz Cu toții înțelegem asta foarte bine Ai nevoie de pace Acum tovarășii tăi te vor duce în pat și vei uita "Tu," îl întrerupse Ivan zâmbind, "înțelegi că trebuie să-l prinzi pe profesor? Și tu te urci la mine cu prostiile tale! Cretin! "Tovarășe Bezdomny, ai milă", a răspuns chipul, roșind, dându-se înapoi și căiindu-se deja că s-a implicat în această chestiune "Nu, altcineva, dar nu voi avea milă de tine", a spus Ivan Nikolaevici cu ură liniștită O convulsie i-a distorsionat fața, a

mutat rapid lumânarea din mâna dreaptă la stânga, s-a balansat larg și a lovit fața simpatică de ureche Apoi au ghicit să se repezi spre Ivan - și s-au repezit Lumânarea s-a stins, iar ochelarii care îi scăpaseră de pe față au fost instantaneu călcat venos Ivan a scos un strigăt de luptă groaznic, audibil, spre ispita generală, chiar și pe bulevard și a început să se apere Vasele au căzut de pe mese, femeile au țipat În timp ce chelnerii tricotau ipostaze cu prosoape, în vestiar avea loc o conversație între comandantul brigantului și portar Ai văzut că purta chiloți? întrebă rece piratul "De ce, Archibald Archibaldovici", răspunse portarul tremurând, "cum să-i împiedic dacă sunt membri ai MASSOLIT-ului? Ai văzut că purta chiloți? repetă piratul - Scuză-mă, Archibald Archibaldovici, spuse portarul, devenind violet, ce pot să fac? Eu însumi înțeleg că doamnele stau pe verandă "Doamnelor nu au nimic de-a face cu asta, doamnelor nu le pasă", a răspuns piratul, arzând literalmente portarul cu ochii, "dar poliției îi pasă!" Un bărbat în lenjerie intimă poate urmări străzile Moscovei doar dacă este însoțit de poliție și doar într-un singur loc - la secția de poliție! Iar tu, dacă un portar, să știi că atunci când vezi o astfel de persoană, ar trebui, fără nicio secundă, să începi să fluierați Auzi? Auzi ce se întâmplă pe verandă? În acest moment, portarul încurcat a auzit un fel de țipete venind de pe verandă, ciocnirea veselei și strigătele femeilor - Ei bine, ce să fac cu tine pentru asta? întrebă filibusterul Pielea de pe fața portarului a căpătat o nuanță de tifoidă, iar ochii îi erau morți I se părea că părul lui negru, acum pieptănat la mijloc, era acoperit cu mătase de foc Plastronul și fracul au dispărut, iar în spatele centurii a apărut mânerul unui pistol Portarul și-a imaginat agățat pe o curte din față-marte Cu propriii ochi și-a văzut propria limbă ieșind afară și un cap fără viață căzându-i pe umăr și a auzit chiar stropitul unui val peste bord Genunchii portarului s-au curbat Dar apoi filibusterul i s-a făcut milă de el și și-a stins ochii ascuțiți "Uite, Nicholas! Asta e ultima dată Nu avem nevoie de astfel de hamali într-un restaurant degeaba Intri în biserică ca paznic - Acestea fiind spuse, comandantul porunci precis, clar, repede: - Panteley din cămară Polițist Protocol mașină Într-un psihiatru - Și a adăugat: - Fluieră! Un sfert de oră mai târziu, publicul extrem de uimit, nu doar în restaurant, ci și pe bulevard în sine și în ferestrele caselor cu vedere la grădina restaurantului, a văzut cum Panteley, un portar, un polițist, un chelner și poetul Ryukhin, au fost scoși de la poarta Griboedov, înfășați ca o păpușă, un tânăr care, izbucnind în lacrimi, a scuipat, străduindu-se să-l lovească pe Ryukhin, s-a înecat cu lacrimi și a strigat: - Nemernic! Nemernic! Șoferul camionului cu o față supărată a pornit motorul În apropiere, un șofer nesăbuit a încălzit un cal, l-a bătut pe crupă cu frâiele liliac și a strigat: - Dar pe pistă! Am condus la psihic! Mulțimea bâzâia, discutând despre incidentul fără precedent Într-un cuvânt, a avut loc un scandal urât, josnic, seducător, porc, care s-a încheiat abia când camionul i-a luat pe nefericitul Ivan Nikolaevici, polițistul, Panteley și Ryukhin de la porțile lui Griboedov A H Tolstoi PETER PRIMUL (Fragmente) CARTEA UNICĂ CAPITOLUL Sanka a sărit de pe aragaz, a lovit ușa umflată cu spatele După ce Sanka, Yashka, Gavrilka și Artamoshka au descălecat repede - dintr-o dată toți le-a fost sete - au sărit în vestibulul întunecat, urmărind norul de aburi și fum din coliba acrișoară O lumină ușor albăstruie strălucea prin zăpadă prin fereastră Studeno O cadă cu apă a fost înghețată, un oală de lemn a fost înghețată Copiii săreau din picior în picior - toți erau desculți, capul Sankei era legat cu o batistă, Gavrilka și Artamosh erau în

cămăși până la buric - Ușa, catehumeni! strigă mama din colibă Mama era la aragaz Pe arbore s-au aprins lumini puternice Un chip matern ridat s-a luminat de foc Cei mai înfricoșători dintre toți au fulgerat de sub scândură zdrențuită au fost ochii pătați de lacrimi, ca într-o icoană Sanka i-a fost frică dintr-un motiv oarecare și a trântit ușa din toate puterile Apoi a scos apa parfumată, a luat o înghițitură, a mușcat gheața și a dat-o fraților să bea Șoptit: - Refrigerat? Și apoi alergăm în curte, vom vedea - tata înhamează calul În curte, tatăl meu înhămat la sanie A căzut zăpadă liniștită cerul era înzăpezit, copacele stăteau pe un drum mare și nu era atât de frig aici ca în holul de la intrare La bătaie, Ivan Artemich - acesta era numele mamei sale și oamenii și el în public - Ivashka, poreclit Brovkin - o șapcă înaltă a fost trasă peste sprâncenele furioase Barba roșie nu mai fusese pieptănată încă de la Pokrov Mănușile ieșiră în spatele sânului caftanului de casă, încinse jos cu un puf, pantofii de liberan scârțâiau furioși prin zăpada de gunoi de grajd: tatăl nu se înțelegea cu ham, Hamul era putred, numai noduri De supărare, a strigat la calul negru, la fel ca tata, cu picioare scurte, cu burta umflată - Răsfăț, spirit necurat! Copiii sărbătoriseră o mică nevoie în verandă și se înghesuiseră pe pragul de gheață, deși gerul trecea Artamoshka, cel mai mic, abia rosti: - Nu contează, hai să ne încălzim pe aragaz Ivan Artemich a înhămat și a început să adăpe calul din cadă Calul a băut multă vreme, umflându-și părțile umflate: "Ei bine, hrănește pe jumătate înfometat, voi bea din belșug" Tata și-a pus mănuși, a luat un bici din sanie, de sub paie - Fugi la colibă, te iau eu! strigă el copiilor A căzut lateral pe o sanie și, rostogolindu-se în spatele porților, a trecut la trap pe lângă brazi înalți presărați cu zăpadă până la moșia fiului nobilului Volkov "Oh, e frig, înverșunat", a spus Sanka Copiii s-au repezit în coliba întunecată, s-au urcat pe sobă, clănţănind din dinţi Sub tavanul negru se învârtea fum cald și uscat, scăpând prin fereastra de deasupra ușii: coliba era încălzită în negru Mama făcea aluat Curtea era încă prosperă - un cal, o vacă, patru găini Au spus despre Ivashka Brovkin: puternic Au căzut de la lumină în apă, jarul aşchii şuieră Sanka și-a tras o haină din piele de oaie peste ea și pe frații ei, iar sub haina din piele de oaie a început din nou să șoptească despre diferite pasiuni: despre acelea, nu mai vorbim, care foșnesc în subteran noaptea - Azi-dimineață, ochii mi-au izbucnit, m-am speriat La prag - așternut, iar pe așternut - o mătură Mă uit de la sobă - puterea crucii este cu noi! De sub mătură - zguduit, cu mustață de pisică "Oh, oh, oh", s-au speriat micuții sub haina de oaie O potecă ușor bătută ducea prin pădure Pini bătrâni blocau cerul Paravan, desiș - locuri dificile Pe această țară, Vasily, fiul lui Volkov, cu un an înainte, a fost îndepărtat de tatăl său, un nobil de serviciu din Moscova Ordinul local i-a dat lui Vasily patru sute cincizeci de acri și le-au fost atribuite treizeci și șapte de suflete cu familii Vasily a înființat moșia, dar a cheltuit-o, jumătate din pământ trebuia ipotecat în mănăstire Călugării au dat bani pentru o creștere mare - douăzeci de copeici din rublă Și era necesar, după plan, să fie în serviciul de stat pe un cal bun, în armură, cu sabie, cu scârțâit și să conducă războinici, trei țărani, pe cai, în creuzete, în sabie, în saadaks De-abia, de-abia ridica astfel de arme cu banii manastirii Ce zici de a trăi pe cont propriu? Și hrănește menajera? Și creșterea plătește călugărilor? Tezaurul regal nu cunoaște milă Indiferent de an - o nouă comandă, bani noi - furaje, călătorii, tribut și cotizații Vei primi prea mult pentru tine? Și toată lumea îl întreabă pe proprietar de ce îi este lene să stoarcă taxe Nu poți lua mai mult de o piele de pe un

bărbat Sub răposatul țar Alexei Mihailovici, statul era epuizat de războaie, tulburări și revolte În timp ce hoțul și anatema Stenka Razin se plimbau în jurul pământului, țăranii l-au uitat pe Dumnezeu Apăsați puțin mai tare - vă dezveliți dinții ca un lup Din greutăți fug la Don, de unde nu pot fi obținute cu o literă sau o sabie Calul a mers greoi într-un trap de drum, tot acoperit de brumă Ramurile au atins arcul, au turnat praf de zăpadă Veverițele cu coadă pufoasă, agățate de trunchi, priveau trecătorul - moartea în păduri era a acestei veverițe Ivan Artemich stătea întins în sanie și se gândea - singurul lucru care îi mai rămânea țăranului era să se gândească "Păi, în regulă Dă-o pe aia, dă-o pe aia Plătește-o pe aia, plătește-o pe aia Dar - străpungere - o astfel de stare! - o vei bea? Nu fugim de muncă, îndurăm Și la Moscova, boierii au început să călărească în vagoane de aur Dă-i-o pentru căruță, diavolul bine hrănit Ei bine, bine Tu forțați-l, luați ce aveți nevoie, dar nu fi obraznic Și asta, băieți, a rupe două piei este o răutate Oamenii suveranului sunt acum divorțați - scuipă, și există un funcționar, sau un funcționar, sau un sărutător care stă, scrie Și țăranul e singur ^ O, băieți, mai bine aș fuge, fiara va sparge-mă în pădure, moartea este mai rapidă decât această ticăloșie Deci nu te vei hrăni cu noi multă vreme " Ivashka Brovkin s-a gândit că poate așa, sau poate nu Un țigan (poreclit), un țăran Volkovsky, negru, cu părul cărunt, a ieșit din pădure pe drum, îngenuncheat într-o sanie Timp de cincisprezece ani a fost pe fugă, clătinându-se între curti Dar s-a dat un decret: să se restituie proprietarilor de pământ pe toți fugarii fără termen de prescripție Țiganul a fost dus lângă Voronej, unde era țăran, și s-a întors la Volkov Sr Și-a ascuțit din nou pantofii de bast, - l-au prins și i s-a poruncit să-l bată pe țigan cu un bici fără milă și să-l țină în închisoare - pe moșia lui Volkov, - și de îndată ce pielea s-a vindecat, scoțându-l, l-a bătut în alt rând cu biciul fără milă și iarăși să-l arunce în închisoare, ca să fugă în continuare el, un ticălos, un hoț Singura modalitate prin care țiganul a venit la salvare a fost că a fost trimis la casa lui Vasilyev - Grozav, - i-a spus Țiganul lui Ivan și s-a mutat în sania lui - Grozav - Nu auzi nimic? - Bine de parcă nu s-ar auzi nimic Țiganul și-a dat jos mănușa, și-a întors mustața și barba, ascunzându-și viclenia: - Am întâlnit un om în pădure: regele, spune el, este pe moarte Ivan Artemich se ridică în sanie Groaza a luat "Woa" Și-a scos șapca și și-a făcut cruce: "Cine vor spune că fii rege acum?" - Okromya, spune el, nu este nimeni, ca un băiețel, Piotr Alekseevici Și abia a scăpat un piț - Ei bine, băiete! - Ivan și-a tras șapca, ochii i s-au făcut albi - Ei, băiete Acum aşteaptă împărăţia boierească Ne vom destrama cu totii "Vom fi pierduți, sau poate nimic, asta este " - Țiganul a alunecat direct în sus Făcu cu ochiul - A spus acest om - să fie confuz Poate că încă vom trăi, vom mânca pâine, ceai - experimentat - Țiganul și-a dezvelit dinții de lesha și a râs, a tușit de toată pădurea Veverița s-a repezit din trunchi, a zburat peste drum, a căzut zăpadă, a început să se joace cu o coloană de ace în lumina oblică Un mare soare purpuriu atârna la capătul drumului peste un deal, peste palisade înalte, acoperișuri abrupte și fum din moșia Volkov Ivashka și Gypsy și-au lăsat caii lângă poarta înaltă Deasupra lor, sub un acoperiș în două frontoane, se află imaginea Sfintei Cruci a Domnului Mai departe, un tyn impenetrabil se întindea în jurul întregii moșii Măcar întâlniți-i pe tătari Bărbații și-au dat jos pălăriile Ivashka apucă inelul din poartă și spuse, așa cum trebuie: - Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieste-ne pe noi Scârțâind cu pantofii săi, Averyan, paznicul, a ieșit din guler, a privit prin crăpătură, - a lui A spus "amin" și a început să deschidă

poarta Bărbații au condus caii în curte Stăteau fără pălării, uitându-se cu degetul la ferestrele de mica ale colibei boierului Acolo, în conace, ducea un pridvor cu o scară abruptă Pridvor frumos din lemn sculptat, acoperiș cu bulbi Deasupra pridvorului este un acoperiș cu cort, cu două jumătăți de butoaie, cu pieptene aurit Locuința inferioară a colibei este făcută din bușteni puternici Vasily Volkov l-a pregătit pentru depozite pentru provizii de iarnă și vară - pâine, corned beef, murături, diverse urinări Dar - știau țăranii - în cămară nu avea decât șoareci Și pridvorul - Doamne ferește un alt prinț: un pridvor bogat "Averyan, de ce ne-a chemat boierul cu cai, este o datorie sau ce? " a întrebat Ivashka "Nu pare să fie nimic în spatele nostru - Vei duce militari la Moscova - Se sparge din nou caii? - Și ce auzi, - întrebă Țiganul, apropiindu-se, - război cu cine? Probleme? "Nici treaba ta sau a mea - Grey Averyan plecat - Comandat - vei fi luat Astăzi, o căruță de batog a fost adusă pentru fratele tău Averyan, fără să-și îndoiască picioarele, se duse la cabană În amurgul iernii, o fereastră strălucea ici și colo În curte erau o mulțime de clădiri - curți de vite, pivnițe, colibe, o fierărie Dar totul este pe jumătate inutil Volkov avea doar cincisprezece suflete de servitori din curte și chiar și ei trăiau de la pâine la kvas Au muncit, desigur, - au arat cumva, au semănat, au cărat cherestea, - dar poți trăi din asta? Munca iobagilor Au spus că Vasily trimite unul la Moscova să se joace de prost pe verandă - aduce bani Da, doi oameni se plimbă cu cutii prin Moscova, vând linguri, pantofi de bast, fluiere Dar totuși, baza sunt țăranii Ei hrănesc Ivashka și Gypsy, stând în curte la amurg, se gândiră Nu există unde să se grăbească Nu este bine de așteptat Bineînțeles, bătrânii spun că înainte era mai ușor: nu le-a plăcut, s-au dus la alt proprietar Acum este comandat - acolo unde este comandat, locuiește acolo Este ordonat să hrăniți Vasily Volkov - hrăniți după cum doriți Toți au devenit bătăuși Și trebuie să așteptați: va fi și mai dificil Undeva a zburat o ușă, o fată de curte cu părul gol, nerușinată, a zburat în sus prin zăpadă: - ordonă Boierul - deshamare A ordonat să rămână peste noapte Să întreb caii - Doamne ferește, fân boier Țiganul a vrut să ardă această fată pe fundul neted cu un bici - a fugit Încet desfăcut Ne-am dus la coliba portarului să petrecem noaptea Curțile, vreo opt oameni, furând o lumânare de seu de la boier, strâng masa cu cărți grase - și-au câștigat bănuți unul de la celălalt Strigând, certându-se, unul se străduiește să-și pună bani în spatele obrazului, celălalt își sfâșie buze Mocasini - si la urma urmei, bine hraniti! De-o parte, pe o bancă, stătea un băiat într-o cămașă lungă de in, în pantofi de linie rupti - Alyoshka, fiul lui Ivan Artemich Toamna, de foame, de lipsuri, a trebuit să-l dau boierului în robie veșnică Băiatul are ochi mari, ca mama lui Din vârtejuri se vede că îl bat aici Ivan își miji ochii la fiul său, îi părea rău, nu spuse nimic Alioșka s-a înclinat jos și în tăcere în fața tatălui său Îi făcu semn fiului său, întrebă în șoaptă: - Ai mancat de seara? - Au mâncat - Eh, nu am luat pâine din curte (Înșela - avea o bucată de pâine în sân, într-o cârpă) Chiar te înțelegi cumva Iată ce, Alioșa Dimineața vreau să cad la picioarele boierului - am un multe afaceri Ceai, el va avea milă - du-te la Moscova în locul meu Alyoshka dădu liniştit din cap: - Bine, tată Ivan începu să-și scoată pantofii - și într-un răsucitor rapid de limbă, de parcă ar fi fost vesel, bine hrănit: - E, ce, în fiecare zi, băieți, vă distrați așa? Ah, trăiește ușor, bea dulce Unul, un iobag înalt, aruncându-și cărțile, se întoarse: - Și cine ești tu aici - pronunțăm Ivan, fără să aștepte să fie uns pe ureche, se urcă pe bancă Vasily Volkov a rămas peste noapte cu un oaspete - un vecin,

Mihail Tyrtov, un mic fiu al unui nobil Am mâncat devreme Pe băncile largi, mai aproape de soba cu furnici, erau așezate rogojini de pâslă, perne și haine din piele de urs Dar nu puteam dormi când eram tânăr Fierbinte S-au așezat pe o bancă într-o lenjerie intimă Vorbeau la amurg, căscau, și-au încrucișat gura "Tu," a spus oaspetele liniştit şi liniştit, "tu, Vasily, încă eşti invidiat de mulţi Şi intri în pielea mea Suntem paisprezece Șapte au fost retrase, luptându-se în pustii, unii au doi bărbați, alții au trei - restul sunt în fugă Eu, al optulea, nou venit, mâine mă voi împăca Îți vor da un sat ars, o mlaștină cu broaște Cum să trăiești? A? "Acum este greu pentru toată lumea", vasili sorta cu o mână un rozariu de chiparos, atârnându-l între genunchi - Ne luptăm cu toții Cum să trăim? "Bunicul meu era mai înalt decât Golițin", a spus Tyrtov, "la sicriul lui Mihail Fedorovich și-a petrecut ziua și noaptea Și ne plimbăm în pantofi de bast acasă Suntem deja obișnuiți cu rușine Nu despre Am onoarea să mă gândesc, dar cum trăiesc să fiu Părinte din Ordinul Local cu cereri și-a despicat toată fruntea: acum nu vei cere fără o promisiune bună Dă-o grefierului, dă-i grefierului, dă-i grefierului junior Da, tot nu-l iau - se dau prin jur I-am cerut grefierului, Styopka Remezov, un act mic, i-am trimis promisiuni, zece altyns - de indata ce am adunat acesti bani - si un pud de caras uscat crap A luat banii, însetat și beat, și a poruncit să fie aruncat crapul în curte Alții, care sunt mai deștepți, hărțuiesc Volodia Chemodanov a ajuns la țar cu o cerere, i s-au dat în veșnic două sate deţinere Și Volodka - toată lumea știe - în ultimul război de la polonezi fără amintire a fugit de pe câmp, iar tatăl său de lângă Smolensk a fugit de pe câmp de trei ori Deci, cum să-i privați de alocații pentru aceasta, alungați-i de curțile - sunt favorizate de sate Nu există adevăr Au tăcut Cuptorul ardea de căldură Greierii ciripit sec Tăcere, plictiseală Până și câinii au încetat să mai vorbească în curte Volkov spuse, gândindu-se: - Ce fel de rege ne-ar duce la slujbă - la Veneția, sau la Roma, sau la Viena Aș pleca fără să mă uit înapoi Vasily Vasilyevich Golitsyn i-a dat nașului meu o carte, așa că am luat-o să citesc Toate popoarele trăiesc în bogăție, în mulțumire, singuri suntem cerșetori Am fost recent la Moscova, căutând un armurier, m-au trimis la Kukuy Sloboda, la germani Ei bine, ei nu sunt ortodocși - Dumnezeu îi va judeca Și cum am intrat în spatele gardurilor - străzile au fost măturate, colibele curate, vesele, erau flori în grădini Mă plimb și sunt timid și - e minunat, ca într-un vis Oamenii sunt prietenoși și, la urma urmei, locuiesc chiar acolo, lângă noi Și - bogăție! Un Kukuy este mai bogat decât toată Moscova și suburbiile sale - Face un comerciant? Din nou este nevoie de bani Mikhaila se uită la picioarele ei goale - Mergi la trăgători? De asemenea, nu este o afacere complicată Atâta timp cât ajungi la centurion, cocoașa va fi ruptă Recent, un mire de la grajdul regal, Danilo Menshikov, l-a chemat pe tatăl său, a spus: trezoreria datorează un salariu pentru doi ani și jumătate În romanul lui A N Tolstoi, numele Menșikov este scris cu un semn moale - Notă ed , regimente de pușcași Și dă-i drumul, fă puțin zgomot - te pun în gardă Colonelul Pyzhov îi conduce pe arcași la moșiile sale de lângă Moscova și acolo lucrează ca niște sclavi Și s-au dus să se plângă - petenții au fost bătuți cu un bici în fața colibei Oh, arcașii sunt supărați Menșikov a spus: stați, vor arăta - Auzi, spun ei: oricine este în haină de boier și nu trece peste râul Moscova - Si ce doresti? Toată lumea s-a sărăcit O astfel de povară din tributuri, cotizații, îndatoriri - fugi fără să se uite înapoi Menșikov a spus: străini - fac comerț, la Arhangelsk, la Hholmogory au înființat curți de piatră În străinătate cumpără cu o

rublă, vând aici cu trei Iar negustorii noștri din lăcomie doar putrezesc marfa Oamenii fug de taxa nemiloasă, unii în județe, alții în stepa sălbatică Acum au început să ia banii din groapă, pentru gaura din râu Și unde se duc banii? Menshikov a spus: Vasily Vasilyevich Golitsyn a ridicat camere pe râul Neglinnaya În exterior, sunt tapițate cu foi de cupru, iar în interior - cu piele aurie Vasily ridică capul și se uită la Mihail Și-a băgat picioarele sub bancă și se uită și la Vasily Un bărbat liniștit tocmai stătea - l-au schimbat - a zâmbit, a tremurat cu piciorul, magazinul a intrat sub el - Ce ești tu? întrebă Vasily încet - Săptămâna trecută, lângă satul Vorobyov, convoiul a fost din nou rupt Auzit? (Vasily s-a încruntat, a luat rozariul) Negustorii cărau sute de mărfuri roșii din pânză Au fost încântați să ajungă la Moscova la cină, nu au ajuns Numai Kupcișko a rămas în viață, informat S-au repezit să-i prindă pe tâlhari, au găsit doar urme și chiar și acestea au fost acoperite cu zăpadă Mihaila a tremurat, a râs: "Nu vă speriați, nu am fost acolo, am auzit de la Menșikov (S-a aplecat spre Vasily) Se spune că au condus urmele chiar la Varvarka, la curtea lui Styopka Odoevski Prințul Odoevski către cel mai tânăr fiule Noi și tu avem un an - Ar trebui să te culci, e timpul să dormi, spuse Vassily posomorât Mikhaila râse din nou fără veselie - Păi, glumeam, hai să dormim S-a ridicat cu ușurință de pe bancă, și-a pocnit degetele, întinzându-se A turnat cvas într-o ceașcă de lemn și a băut îndelung, aruncând o privire spre Vasily din spatele marginii cupei - Douăzeci și cinci de oameni din curte sunt echipați cu o sabie și o luptă la Stepka-to-Odoevsky Oamenii sunt disperați I-a învățat: nu i-a hrănit mai mult de un an - i-a lăsat doar noaptea să caute prada Lupii Mikhaila s-a întins pe o bancă, a tras o haină de oaie de urs, și-a pus mâna sub cap, ochii îi străluceau - Ai de gând să informezi despre conversația mea? Vasily agăța rozariul, s-a întins tăcut cu fața la peretele de pin, de unde se vedea rășina Mult mai târziu el a răspuns: - Nu, nu o voi face În afara porților din Zemlyanoy Val, drumul accidentat se învârtea pe străzi, trecând pe lângă cabane înalte și înguste, cu locuințe duble, din bușteni Peste tot - mormane de cenusa, carapace, oale sparte, carpe uzate - totul a fost aruncat in strada Alyoshka, ținând frâiele, a mers pe marginea săniii, unde trei iobagi stăteau în hârtie, umpluți cu câlți, șepci militare și caftane de pâslă matlasate, neîndoiate, cu gulere înalte - creuzete Aceștia au fost războinicii lui Vasily Volkov Nu erau suficienți bani pentru zale, i-a îmbrăcat în creuzete, deși era timid, - oricât l-au făcut de rușine și l-au certat la recenzie: arăți armele nu după aspect, a furat Vasily și Mikhaila stăteau în sania la țigan În spatele lor, iobagii conduceau caii: Vasiliev, îmbrăcat într-o pânză bogată și șea persană, și Mihailov, un castron rupt, înșeuat rău Mikhaila stătea încruntă Au fost depășiți, strigând și biciuindu-și caii, de mulți nobili și copii boieri în zale și armuri ale bunicului, în feryaze proaspăt cusute, în terlikuri, în caftane turcești - tot județul s-a adunat în Piața Lubianka, pentru o trecere în revistă, pentru un pământ verstă ku și inversare Oamenii, toți, au râs, privindu-l pe Mihailov: "Hei, duci la cimitirul corbilor? Uite, nu va veni "În timp ce distilau, au ars cu bice - ghemuit ghemuit Chicotesc, râsete, fluieră Am traversat podul peste Yauza, unde sute de mori mici se învârteau pe malul abrupt La trap, urmând săniile și trenurile de căruțe, traversară piața de-a lungul unui zid alb, ponosit, cu turnuri pătrate și tunuri între creneluri La porțile joase Myasnitsky se aud strigăte, înjurături, o fugă - toată lumea trebuie să treacă mai întâi, ei bat cu pumnii, pălăriile zboară, săniile zboară, caii se ridică O lampă care nu se

poate stinge pâlpâie deasupra porții în fața unei fețe întunecate Alyoshka a fost biciuită, și-a pierdut pălăria - de îndată ce a fost în viață! Am plecat la Myasnitskaya Ştergându-şi sângele de pe nas, se uită în jur: o, tu! Oamenii se turnau de-a lungul străzii înguste de bălegar S-au aplecat dinspre magazinele de scânduri, negustorii strigau, i-au prins de podea, le-au rupt pălării de la trecători - le-au făcut semn În spatele gardurilor înalte - colibe de piatră, acoperișuri abrupte roșii, argintii, cupole colorate ale bisericii Bisericile sunt mii Și cele mari cu cinci capete, și cele mici - la răscruce - de îndată ce o persoană intră pe ușă, dar zece persoane nu se pot întoarce înăuntru În vestibulele deschise, luminile fierbinți ale lumânărilor Bătrâne adormite în genunchi Cerșetori zguduiți, îngrozitori scutură zdrențe, apucă de picioare, nazal, dezgolesc trupul în sânge și gunoaie Trecătorii în nas, preoți fără loc cu ochi înfricoșători lipesc kalach, strigă: "Negustor, să mergem să slujim, altfel O să mănânc kalach " Nori de coroi peste biserici Abia și-au făcut drum în spatele Lubyanka, unde războinicii cai se înghesuiau în grupuri pe toată zona În depărtare, la Porțile Nikolsky, se zărea șapca înaltă, în formă de trâmbiță, de samur al boierului, bonetele de blană ale funcționarilor și caftanele întunecate ale celor mai buni aleși De acolo, un bărbat subțire, lung, cu o barbă lungă, a strigat și a fluturat hârtie Apoi, un nobil a ieșit, înarmat bogat sau prost, singur sau cu războinicii săi, și a mers în galop spre masă Descălecă, făcând o plecăciune în fața boierului și a funcționarilor Au examinat armele și caii, au citit notele - cât pământ i s-a dat Ne-am certat Nobilul a înjurat, și-a sfâșiat pieptul, în timp ce alții, întrebând, au plâns că sunt complet doborâți pe pământ și mureau de foame și de moarte înghețată Așadar, conform vechiului obicei, în fiecare an înainte de campaniile de primăvară se face o trecere în revistă a oamenilor de serviciu ai suveranului - miliția nobiliară Vasily și Mihaila stăteau călare Au desfăcut caii lui Tsyganov și Alyoshkin, au pus pe ei doi iobagi ai lui Volkov fără șei și i-au spus celui de-al treilea, pe jos, să spună că calul i-a bătut piciorul pe drum Sania a fost abandonată Țiganul a apucat doar etrierul: "Unde îmi furi calul? Boier! Da, binevoitor!" Vasili a amenințat cu un bici: "Fă niște zgomot " Și când a plecat, țiganul a înjurat în limbaj negru și obscen, a aruncat un guler și un arc în sanie și s-a întins singur , s-a îngropat în paie cu supărare Au uitat de Alyoshka A băgat hamul în sanie Stătea, vegetat fără pălărie, într-o haină subțire de blană Ei bine - este o chestie țărănească, trebuie să îndurați Și deodată un spirit satisfăcător a adulmecat Un orăşean cu pălărie de iepure, un ţăran dolofan cu ochi mici, a trecut pe lângă Pe burtă, într-o tavă sub o cârpă, fumegau plăcinte cu vatră "Diavol!" aruncă o privire piezișă către Alyoshka, deschise o cârpă din colț - "Rosu aprins!" Spirit a târât pe Alyoshka la plăcinte: - Cât, unchiule? - Cuplu cu jumătate de bani Îți înghiți limba Alioșka avea jumătate din bani în spatele obrazului - un ban - când s-a dus la iobagi, mama lui i-a oferit o fericire amară Și e păcat de bani, iar stomacul se dilată - Haide, spuse Alyoshka nepoliticos Am cumpărat plăcinte și am mâncat Nu am mâncat așa Și când m-am întors la sanie - nu era nici bici, nici arc, nici guler cu ham - l-au luat M-am repezit la țigan - a înjurat de sub paie Picioarele lui Alyoshka erau paralizate și în capul lui era un zgomot gol M-am așezat pe retragerea saniei - să plâng S-a întrerupt, a început să se repeze spre trecători: "L-ai văzut pe hoț? " Ei râd Ce să fac? A alergat peste piata sa-l caute pe boier Volkov stătea pe cal, cu mâinile pe șolduri, într-o șapcă de aramă, pe piept și pe burtă, plăci de fier, armuri acoperite

cu ger Vasily este de nerecunoscut - un vultur În spatele - deasupra - doi iobagi, ca niște butoaie, în creuzete, pe umeri - coarne Ei înșiși au înțeles: cum rămâne cu războinicii? mai prost decât prost Au zâmbit Frecându-și lacrimile, nazal până la milă, Alyoshka a început să vorbească despre nenorocire - E vina mea! strigă Vasily - Tata va biciui Și tatăl meu nu va face un ham nou - îl voi biciui Hai, nu te întoarce în fața calului! Apoi un funcţionar lung a strigat-o, fluturând o hârtie Volkov a sărit de pe scaun, iar în spatele lui iobagii, bătând caii cu pantofii lor, au fugit la Poarta Nikolsky, unde la masă, într-o pălărie guturală și în două haine de blană - catifea și deasupra - goi, oaie - stătea îngrozitorul prinț Fiodor Iurievici Romodanovski Ce e de făcut acum? Fără pălărie, fără ham Alyoshka se plângea încet în timp ce rătăcea prin piață A strigat, l-a prins pe Mihail Tyrtov de umăr, aplecat de pe cal "Alyoshka", a spus el, iar ochii lui erau în lacrimi și buzele îi tremurau, "Alyoshka, pentru numele lui Dumnezeu, fugi la Porțile Tver, întreabă unde este curtea Danilei Menshikov, mire" Intri, și te înclini Danilei de trei ori până la pământ Spune - Mihayla, se spune, bate cu fruntea Calul, se spune, s-a încurcat Păcat, se spune Mi-ar da orice cal pentru o zi - să apar Tine minte? Spune-mi - voi sluji Pentru un cal pot chiar ucide un om Plange, intreaba - O să întreb, dar el va refuza? întrebă Alyoshka - Te voi lovi în pământ până la umeri! Mikhail și-a dat ochii peste cap, și-a deschis nările Fără memorie, Alyoshka s-a repezit să fugă unde i s-a spus Mikhaila a înghețat în șa, nefiind mâncat toată ziua Soarele se scufunda într-o ceață geroasă Zăpadă albastră Copitele cailor scârțâiau mai tare Au găsit amurgul și peste tot în Moscova, în clopotnițe și turnuri clopotnițe, au început să sune pentru Vecernie Vasily Volkov trecu pe lângă el în pas, lăsându-și mohorât capul Alioşa nu s-a dus Nu a venit deloc Într-o cameră joasă, încălzită cu căldură, lămpile luminau bolta joasă și pictura întunecată de pe ea: păsări ale paradisului, bucle de ierburi Sub fețele întunecate ale imaginilor, pe o bancă largă, plecând cu trupul firav în paturi de pene de lebădă, țarul Fedor Alekseevici era pe moarte Ei așteptau asta de multă vreme: regele avea picioarele scorbutite și umflate Astăzi nu a putut să stea la utrenie, s-a așezat pe un scaun și a căzut S-au repezit - inima abia bate L-au pus sub imagine Apa i-a făcut picioarele să se umfle ca niște bușteni, iar burta a început să se umfle A fost chemat un doctor german A eliberat apa, iar regele s-a calmat - a început să se îndepărteze în liniște Orbite întunecate, nas ascuțit La un moment dat a șoptit ceva, ei nu au putut înțelege - ce? Germanul s-a aplecat spre buzele lui fără sânge: Fiodor Alekseevici a rostit neclar, dintr-o suflare, versul în latină Vindecătorul a crezut că vede un vers al lui Ovidiu în șoapta regală Pe patul de moarte - Ovidiu? Fără îndoială, regele era fără memorie Acum nici măcar respirația lui nu se auzea Lângă fereastra înghețată, unde lumina lunii se juca în geamurile rotunde de sticlă, Patriarhul Ioachim stătea pe un scaun italian pliant, sever și ceros, într-o mantie neagră și klobuk cu o cruce albă în opt colțuri, stătea aplecat și nemișcat, ca o viziune a morții Țarisa Marfa Matveevna stătea singură lângă perete - printr-o ceață de lacrimi se uită spre unde dintr-un morman de paturi de pene se vedea fruntea mică și nasul proeminent al soțului ei pe moarte Regina tuturor avea șaptesprezece ani, au dus-o la palat din biata familie Apraksin pentru frumusețea ei A fost regină doar două luni Fața ei proastă cu sprâncene închisă era umflată de lacrimi Ea doar plângea ca un copil, își scârțâia degetele - îi era frică să plângă La celălalt capăt al camerei, în amurgul de sub bolți, marile rude regale șopteau - surori, mătuși, unchi și boieri

apropiați: Ivan Maksimovici Yazykov - mic, în trup bun, bun, dulce, om mare dexteritate și un pătrunzător profund al curte a palatului; un bătrân slab și binevoitor, un scrib, primul paznic - Alexei Timofeevich Likhachev și prințul Vasily Vasilyevich Golitsyn - un bărbat frumos scris de mână: o barbă creț cu o chelie, o mustață răsturnată, tăiată scurt, în poloneză, într-un kuntush polonez și în cizme moi cu tocuri abrupte, - creșterea prințului a fost medie Ochii lui albaștri scânteiau de emoție Ora a fost decisivă - trebuie să spun noul rege Pe cine? Petru sau Ivan? Fiul lui Naryshkina sau fiul lui Miloslavskaya? Amândoi sunt încă băieți neinteligenti, în spatele ambilor puterea se află în rudele lor Pyotr este înflăcărat la minte, puternic la corp, Ivan este slab la minte, bolnav, țese funii din el Ce preferi? Pe cine? Vasily Vasilyevici stătea în piept de ușa cu aripi duble căptușită cu bare de cupru, coborând urechea, ascultând - în sala tronului vecină bâzâiau boierii Dimineața, fără să bea, fără să mănânce, erau în haine de blană - Naryshkinii cu tovarășii și Miloslavskiii cu camarazii Camera este plină: latră, comemorează insulte, miros - astăzi unul dintre ei va urca, cineva va zbura în exil "Gwalt, domnule", a șoptit Vasily Vasilievici și, apropiindu-se de Iazykov, i-a spus în poloneză în liniște: "Ar trebui, Ivan Maksimovici, să-l întrebi oricum pe patriarh - pentru cine este el?" Cu părul creț, puternic îngroșat de păr blond, Yazykov a zâmbit roșu, dulce, privind în sus de jos - a transpirat de căldură, a mirosea a ulei de trandafiri: "Atât Vladyka, cât și noi așteptăm cuvântul tău, prințe Și se pare că ne-am hotărât Lihaciov a venit, a oftat, punându-și cu grijă mâna albă pe barbă - Nu te poți rupe, Vasily Vasilevici, la ora asta grozavă Ne-am gândit așa: pentru Ivan îi este greu să fie un rege, fragil - fragil Avem nevoie de putere Vasili Vasilievici a lăsat genele în jos și a rânjit cu colțul buzelor frumoase Mi-am dat seama că este periculos să mă cert acum "Așa fie", a spus el, "să fiu rege pentru Petru Și-a ridicat ochii albaștri și, deodată, s-au înfiorat și s-au înnorat ușor S-a uitat la prințesă, a șasea soră a regelui, Sophia, care a intrat Nu lin, ca o lebădă, cum se cuvine unei fete, - a intrat repede, fustele hainei ei pestrițe de vară, neprinse pe pieptul plin, s-au deschis, panglicile roșii ale unei coroane cu coarne împrăștiate Sub alb și ruj, pe fața ei urâtă au apărut pete Prințesa era lată de os, îndesat, puternică, cu un cap mare Fruntea bombată, ochii verzui, gura comprimată nu păreau de fete, ci masculine Ea s-a uitat la Vasily Vasilievici și se pare că a înțeles ce tocmai spusese el și ce răspunsese Nările îi tremurau dispreţuitor Se întoarse spre patul muribundului, își strânse mâinile, le strânse și se lăsă pe covor, strângându-și fruntea de pat Patriarhul a ridicat capul, cu privirea lui plictisitoare ațintită pe ceafa Sophiei, pe împletiturile ei căzute Toți cei din cameră erau îngrijorați Cinci prințese au început să fie botezate Patriarhul s-a ridicat și l-a privit îndelung pe rege Își dădu deoparte mânecile negre și, făcând un semn larg cu o cruce, începu să citească maculatura Sophia o apucă pe ceafă și țipă pătrunzător, sălbatic - urlă cu voce joasă Surorile ei țipau Țaritsa Marfa Matveevna căzu cu fața în jos pe bancă Fratele ei mai mare, Fyodor Matveevich Apraksin, înalt și robust, într-o haină de blană până la degete, s-a apropiat de ea și a început să o mângâie pe spate Yazykov a alergat la patriarh, s-a ghemuit și i-a tras de mână Patriarhul, Yazykov, Lihaciov și Golitsyn au intrat rapid în sala tronului Boierii se îndreptau spre ei într-o turmă, fluturând mânecile, scoțându-și bărbilele, dând ochii peste cap fără rușine: "Ce, ce, domnule? - Țarul Fedor Alekseevici a murit în pace Boieri, să plângem Nu l-au ascultat - înghesuindu-se, împingând la ușă, boierii s-au

grăbit la răposat, au căzut în genunchi, s-au lovit cu fruntea de covor şi, ridicându-se, i-au sărutat mâinile de ceară deja încrucişate Din cauza înghesuirii, lămpile au început să trosnească și să se stingă Sophia a fost luată Vasili Vasilievici a dispărut Următorii s-au apropiat de Iazykov: frații Prinții Golitsyn, Pyotr și Boris Alekseevichi, prințul negru, sprâncean, cu aspect teribil, Iakov Dolgoruky și frații săi Luka, Boris și Grigory Iacov a spus: - Am luat cuțite și obuze sub rochie Ei bine, strigă Peter? - Du-te în verandă, la oameni Patriarhul va ieși acolo și noi vom striga acolo Și ei vor striga Ivan Alekseevich - bat hoții cu cuțite O oră mai târziu, patriarhul a ieșit pe pridvorul roșu și, după ce a binecuvântat a miilea mulțime - arcași, copii boieri, oameni de serviciu, negustori, orășeni - a întrebat: care dintre prinți să fie în regat? Ardeau focuri de tabără O lună se întindea în spatele râului Moscova Lumina lui înghețată pâlpâia pe cupole Din mulțime a strigat: - Îl vrem pe Piotr Alekseevici Și încă o voce răgușită: Vrem ca Ivan să fie rege Oamenii s-au repezit la voce, și a tăcut, iar mulțimea a strigat mai tare: * Petra, Petra! " În curtea lui Danilin, doi câini de lanț s-au repezit la Alyoshka, înecat de furie O fată cu răni pe buze, într-o haină de blană aruncată peste cap, i-a poruncit să urce scările înghețate până în camera de sus, a chicotit în nimic, s-a aruncat pe sub verandă, în pivniță, unde ardeau lemne de foc întuneric în sobă Alyoshka, urcând scările, a ascultat pe cineva de sus strigând cu o voce rea "Păi, se gândi el, n-o să ieși de aici cu viață " Căldura colibei supraîncălzite, ridichei, spirt de vodcă mi-a dat nasul Sub imaginile de la masa așezată stăteau doi - un preot cu coadă de porc, o barbă roșie - o mătură și unul scurt, ciupit, cu nasul ascuțit - Înnebunește-l pe poarta din spate! strigau ei zdrănnind cupele Un al treilea bărbat supraponderal, într-o cămașă purpurie cu cataramă, strângând pe cineva între genunchi, l-a biciuit cu o curea pe fundul gol Spatele tăiat și subțire se legăna, se răsuci "Ai-ai, tati!" - a strigat cel care a fost biciuit Alioşa încremeni Pleoapele zdruncinate clipiră la Alyoshka Pop deschise gura mare și strigă tare: - Un alt copil, bate-l in acelasi timp! Alyoshka se sprijini de sandale și își întinse gâtul "Ei bine, a dispărut " Bărbatul supraponderal s-a întors De sub picioare, ridicându-și pantalonii, a sărit afară un băiat, cu ochi rotunzi alb-albaștri S-a repezit la uşă, a dispărut Apoi, Alyoshka, așa cum i s-a ordonat, a căzut la picioarele lui și s-a lovit de trei ori pe frunte Bărbatul supraponderal l-a ridicat de guler, l-a apropiat de fața lui - aramiu, transpirat, l-a stropit cu fum fierbinte: - De ce ai venit? Fura? Peep? Bâjbâind prin curți? Alyoshka, clănţănind din dinţi, a început să vorbească despre Tyrtov Venele omului de aramă se umflau - nu înțelegea nimic "Care Tyrtov? Ce cal? Deci ai venit după cal? Hoțul de cai? " Alyoshka a început să plângă, să înjure, și-a făcut cruce cu trei degete Apoi aramărul l-a prins cu furie de păr, l-a târât, călcând în picioare cu cizmele, a deschis ușa cu piciorul și a aruncat-o pe Alyoshka în jos scari inghetate - Dă-l pe hoț din curte! strigă el clătinându-se - Piarok, Brovka, cheamă-l Aplecându-se la uşă ca un taur, Danila Menshikov se întoarse la masă Sopya, a turnat ceștile A apucat ridichi cu un strop "Tu, preot, ai citit Scripturile, ar trebui să știi", a bubuit el, "fiul meu mi-a scăpat din mâini A furat complet, cățea avort spontan Ar trebui să-l ucid? Cum conform Scripturii-то? A? Pop Filka a răspuns liniştit: "După Scripturi, așa va fi: omorâți-vă pe fiul din tinerețe și el vă va odihni la bătrânețe Și nu slăbi, bătând pruncul; daca-l bati cu toiaga, nu va muri, dar va fi mai sanatos; sporește-i rănile - pentru eliberarea sufletului de la moarte "Amin", a

oftat cu nasul ascuțit "Stai, îmi voi trage sufletul, îl voi suna din nou", a spus Danila - Oh, e rău, băieți Fiecare an este mai rău Copiii scapă de sub control, nu există evlavie străveche Salariul țarului nu a fost plătit de doi ani Nu mai este nimic de mâncare Streltsy amenință că va da foc Moscovei din toate cele patru colțuri Este o mare șovăială în rândul oamenilor În curând vom fi cu toții pierduți Dogmatistul Foma Podshchipaev, marcat de buzunar, cu nasul ascuțit, a spus: "Nikonienii au rupt credința străveche și prin aceasta (a ridicat degetul) a trăit pământul Nu există o nouă credință Copiii se nasc în păcat - chiar îl bat până la moarte, așa că dacă nu are suflet Copii de această vârstă Nikonieni O turmă fără păstor, hrana lui Satana Protopopul Avvakum a scris: "Și tu, Nikonian, încerci să seduci o parte din Hristos și să o aduci cu tine ca jertfă tatălui tău, diavolul", diavolul! (A ridicat din nou degetul) Și mai departe: "Cine ești tu, Nikonian? Tu ești, puți, câine împuțit " - Câini! Danila bătu peste masă - Se plimbă preoți și protopopi nikonieni în sutană de mătase, obrajii izbucnesc de sațietate, blestemati de câini! - spuse preotul Filka Foma Podshchipaev, după ce a așteptat până când au terminat de certat, a spus din nou: - Și așa spune protopopul Avvakum: "Prietenul meu, Hilarion, Arhiepiscopul de Ryazan! Amintește-ți cum a trăit Melchisedec în desișul pădurii de pe Muntele Tabor A mâncat muguri de copac și a lins rouă în loc să bea Preotul era direct, nu căuta Rennes și Romanes, și vodcă, și vinuri strecurate și bere cu cardamom Prietenul meu, Hilarion, Arhiepiscopul de Ryazan Vezi cum a trăit Melchisedec Nu m-am amuzat cu negrii în trăsuri când conduceam Da, și era o rasă regală Și cine ești, ticălosule? Te așezi în trăsură, te întinde ca un balon pe apă, stând în trăsură pe o pernă, pieptănându-ți părul, ca o fată, și te duci, scoțând fața, peste piață, ca hoții-afine să iubească O, bietul Diavolul te-a orbit clar Și n-ai văzut și nu cunoști viața duhovnicească" Adepți ai Patriarhului Nikon și reforma bisericească pe care a efectuat-o în - Închizând ochii, preotul Filka și-a scuturat obrajii și a râs Danila a turnat mai mult Am baut "Arcașii smulg deja cărți nikoniene și le aruncă", a spus el - Dacă Dumnezeu vrea - arcașii s-au ridicat de vremuri S-a întors Masculii lătrau Treptele pridvorului scârțâiau Rugăciunea lui Isus a fost rostită în afara ușii "Amin", au răspuns cei trei interlocutori A intrat arcasul înalt al Regimentului Pyzhov, Ovsey Rzhov, cumnatul Danilei Traversat la colț Îi îndepărtă părul - Vă ospătați! - spuse el calm - Și ce lucruri se fac sus, nu știi? Țarul a murit Naryshkins și Dolgoruky i-au strigat lui Peter Acesta este un dezastru la care nu se așteptau Vom toți intră în robie boierilor și nikonienilor Alyoshka s-a rostogolit pe scări ca un Thurman într-o năvală Bărbații cu dinți galbeni s-au repezit, au intrat Și-a ascuns capul A închis ochii Și nu i-au rupt Asta-i o minune - Dumnezeu a salvat! Mârâind, masculii au plecat Cineva s-a așezat deasupra lui Alyoshka și i-a bătut un deget în cap: - Hei cine esti? Alyoshka ieșea dintr-un ochi Masculii din apropiere mârâiau din nou Lângă Alyoshka, bătrânul stătea ghemuit pe coapte - cineva care tocmai fusese biciuit - Numele lui? - el a intrebat - Alioșka - A caror? - Suntem Brovkini, oameni din sat Băiatul se uită la Alyoshka ca un câine, acum înclinând capul spre un umăr, apoi spre celălalt Luna strălucea pe chipul lui cu ochi mari din spatele acoperișului hambarului Oh, trebuie să fie un băiat plin de viață - Hai să ne încălzim, spuse el "Dar nu te duci, uite, te iau eu Vrei să lupți?" - Nu - Alyoshka se întinse repede Și din nou s-au uitat unul la altul - Dă-mi drumul, spuse Alyoshka cu o voce, nu e nevoie Nu ți-am făcut nimic Mă duc - Unde te duci? - Nu știu unde Mi-au promis că mă vor

trage în pământ până la umeri Și mă vor ucide acasă - Biciui ceva tipa? - Tyatka m-a vândut în eternitate, acum nu mă va biciui Yards, desigur, bat Și când locuia acasă, desigur, au biciuit - Ești un fugar? - Nu încă Cum te cheamă? - Aleksashka Noi suntem Menshikovs Uneori, tatăl meu mă biciuie de două ori, iar când mă biciuie de trei ori pe zi Mi-au mai rămas doar oase pe fund, toată carnea este ruptă - Oh baiete Hai sa ne incalzim - BINE Băieții au fugit în pivniță, unde Alyoshka tocmai văzuse un foc în sobă Aici era cald și uscat, mirosea a pâine fierbinte, o lumânare de seu ardea într-un sfeșnic de fier răsucit Gândacii se mișcau pe pereții de bușteni fumurii Un secol nu ar pleca de aici - Vasyonka, nu-i spune nimic tatălui tău, îi spuse rapid Aleksashka bucătarului scund - Scoate-ți pantofii, Alioșa Și-a scos cizmele Alioşa îşi scoase pantofii Ne-am urcat pe aragaz, care ocupa jumătate din pivniță Acolo, în întuneric, ochii cuiva priveau fără să clipească Bătrâna era cea care deschisese poarta lui Alyoshka Se aplecă în adâncuri, în spatele țevii - Să spunem ceva, șopti Aleksașka - Mama mea a murit Tyatka este beat toată ziua, vrea să se căsătorească Mi-e frică de mama mea vitregă Acum mă bat și apoi îmi vor scutura sufletul - O vor scutura, a fost de acord Alyoshka Fata a adulmecat în spatele țevii - Așa spun Zilele trecute la Poarta Serpuhov am văzut - țiganii tabără, cu urși Cântă la pipă Dans, cântece Au sunat Hai să ne plimbăm cu țiganii? Nu? "Îi va fi foame țiganilor", a spus Alyoshka "În caz contrar, ne angajăm să facem ceva cu comercianții Și vom pleca vara " Puteți prinde un pui de urs în pădure Știu un orășean - îi prinde, va învăța Tu vei conduce un urs, iar eu voi cânta, dansa Știu toate cântecele Și nu există nici un dans mai furios decât mine la Moscova Fata din spatele țevii a adulmecat mai des, Aleksashka a împuns-o în lateral: "Taci, odios Asta e, o vom lua și pe ea cu noi, bine " - Sunt multe probleme cu femeia "O vom lua până vara, vom culege ciuperci, e o proastă, o proastă și o pasiune vie pentru ciuperci Acum vom sorbi supă de varză, mă vor chema sus să citesc rugăciuni, apoi o să biciuim Atunci mă voi întoarce Să mergem la culcare Și de îndată ce se va lumina, vom alerga la Kitay-Gorod, vom alerga peste râul Moscova și vom arunca o privire în jur Sunt cunoscuți acolo Aș fi fugit cu mult timp în urmă, nu era tovarăș "Aș dori să găsesc un comerciant, să mă angajez să vând plăcinte", a spus Alyoshka Ușa s-a trântit de verandă - oaspeții plecau, trosnind pași Vocea amenințătoare a Danilei l-a chemat pe Aleksashka sus Pe Varvarka se află o colibă joasă, cu șase ferestre, cu patine și cocoși - a înconjurat, taverna regelui Deasupra porții este un craniu de berbec Porțile sunt larg deschise - cine vrea să intre În curte, pe năvalele galbene de urină, pe gunoi de grajd, zac bețivii - unii au fețele însângerate, unii și-au scos bocancii, pălăria Multe sănii înhamate și sănii de negustor cu spatele vopsit stau la porți și în curte În coliba din spatele tejghelei este un sărutător sever, cu sprâncene negre Pe raft sunt shtof-uri, pahare de cositor În colț sunt lămpi în fața unor fețe negre De-a lungul pereților sunt bănci și o masă lungă În spatele despărțitorului este o a doua cameră curată pentru comercianți Dacă un fel de rădăcină sau un orășean beat își bagă capul acolo, sărutatorul va striga, trăgându-și sprâncenele; dacă nu asculți cu cinste, te va lua de pantaloni din spate și te va doborî din cârciumă dintr-o singură suflare Acolo, în a doua secție, - o conversație liniștită, un compartiment Oamenii beau bere de ghimbir, sbiten fierbinte Negociere, încheiere de afaceri, strângere de mână Ei vorbesc despre afaceri - lucrurile sunt acum de așa natură încât te mâncărime în ceafă În coliba din față la tejghea - strigăte, zgomot, înjurături Bea, plimbă-te, plătești Trezoreria este strictă Fără bani -

scoate-ți haina Și tot omul era beat - sărutatorul îi făcea cu ochiul funcționarului, se așeza pe marginea mesei - o pană după ureche, o călimară la gât - și se ducea să mâzgălească O, haide, cap bețiv! Funcționarul înțelept vă va înființa un dosar de robie Ai venit liber la cârciuma țarului, vei lăsa un iobag gol "Acum este mai ușor să bei", spune sărutatorul, turnând vin verde într-o cană de cositor "Acum va veni un prieten pentru tine, o rudă sau o soție va veni în fugă, te va lua înainte să-ți bei sufletul Acum îi lăsăm să plece, nu îl urmărim pe ultimul Să vă binecuvânteze Și sub răposatul suveran Alexei Mihailovici, se întâmpla ca un astfel de prieten să vină să ia un bețiv, ca să nu-și bea ultimul ban Opriți Pierdere pentru vistierie Și Trezoreria are nevoie de acest ban Acum strigi gardă Executorul judecătoresc, care îl descurajează să bea, îl apucă și - în ordinul de jaf Și acolo, judecând cazul, îi taie brațul stâng și piciorul drept și îl aruncă pe gheață Bea, șoimi, bea, nu te teme de nimic, acum nu-i tăiem mâinile, picioarele Astăzi la cârciumă oamenii s-au urcat unul peste altul, s-au uitat pe ferestre În curte, pe verandă, nu împinge Erau multe caftane de arcaș - roșu, verde, merișor Etanșeitate, zdrobire "Ce s-a întâmplat? Pe cine? Pentru ce? " Acolo, într-o tavernă, într-o colibă curată, stăteau arcași și oaspeții hotelului Respirau în spații înghesuite - curgea de la ferestre în pâraie Arcașii au adus în colibă un om pe jumătate mort - s-a întins pe podea și a gemut, sfâșiindu-și sufletul Hainele sunt rupte în bucăți, corpul este plin Era sânge în părul ei cărunt Nas, obraji - totul este rupt Streltsy, arătând spre el, strigă: - Și la fel vi se va întâmpla în curând - Tragi un pui de somn? Și nu dorm pe Kukui - Băieți, de ce nemții îi bat pe noștri? - Ei bine, am trecut pe lângă, ne-am ridicat L-ar fi ucis de moarte S-au întâmplat astfel de lucruri sub defunctul țar? Au fost ale noastre date ca o insultă la adresa naibii de străini? Ovsey Rzhov, arcașul regimentului Pyzhov, și-a liniștit camarazii, a spus negustorilor Gostinodvor cu o plecăciune: - Din sărăcie, domnilor, oaspeți de cinste, negustori eminenti au venit la voi Nu aveam unde să mergem cu soțiile noastre, băieții Am slăbit complet Nu am fost plătiți pentru al doilea an Colonelii ne-au chinuit în munca de deasupra capului Și să trăiești cu ce? Nu avem voie să facem comerț în oraș, dar este aglomerat în așezări Germanii au preluat totul Acum au cumpărat deja in și fire de viță de vie Pieile sunt cumpărate, se încrețesc, diavolii, pe Kukuy Femeile femeilor noastre din suburbii nu vor să cumpere pantofi degeaba, dar nemții întreabă A devenit imposibil să trăiești Și nu ne apărați, arcași, iar voi, negustori, veți fi pierdut Naryshkins au ajuns la vistieria țarului Le este sete Așteaptă acum astfel de îndatoriri și tributuri - le vei da toate stomacuri Da, așteptați Moscova mai rău decât atât - boierul Matveev, pleacă din exil Inima i s-a amorțit de furie Va înghiți toată Moscova Gemetele bărbatului bătut erau groaznice Îngrozitoare, întunecate sunt cuvintele arcașului Pensiunile s-au uitat unul la altul Nu credeam cu adevărat că germanii Kukui îl vor învinge pe acest negustor Chestia este întunecată Cu toate acestea, arcașii spun adevărul Viața a început să se înrăutățească, de la an a devenit mai săracă, mai tulburătoare Oricare ar fi scrisoarea: "Tarul a spus, boierii au fost condamnați", apoi o nouă nenorocire: plătiți, băgați banii în prăpastie plângeți-vă, cine va proteja? boieri de sus? Ei știu un lucru - să stoarce bani în trezorerie, dar cum să obțină acești bani - nu le pasă Scoate ultima cămașă - dă-o înapoi Ca dușmanii din Moscova Un negustor s-a târât în cercul care stătea lângă cel bătut, învârtindu-și degetele în inele de argint "Noi, adică vorobiovii", a spus el, "am adus mătase brută la

târgul din Arhangelsk Și printre noi, adică germanii, au căzut de acord între ei - nu au cumpărat mătasea aia nici măcar pentru yaltyn Și mai mare lor, adică germanul Vu t- - Moscova în literatura rusă ook fiy, ne-a strigat: îi vom face pe negustorii moscoviți de la paturile supraetajate din dreapta să insiste asupra datoriilor, iar pe viitor îi vom obliga pe ei, adică pe noi cei moscoviți, să ne schimbăm doar pantofi de bast , Bubuitul a trecut prin colibă Săgetător: "Și ce vă spunem! Da, și nu vor mai exista pantofi de bast în curând! Tânărul negustor Bogdan Zhigulin a sărit în cerc, aruncându-și părul creț - Yas Pomorye, spuse el vioi, a mers după grăsime Și de îndată ce a ajuns, a plecat cu cărucioarele goale Străinii, Makselin și Birkopov, au cumpărat toată grăsimea de la Pomor cu zece ani înainte Și toți pomeranii din jurul lor sunt datori Străinii le iau grăsime la un sfert din preț, dar nu ordonă nimănui să o vândă altcuiva decât ei înșiși Și pomeranii s-au sărăcit și nu mai merg la mare să bată fiara, ci s-au împrăștiat separat Noi, poporul rus, nu avem cum să mergem în nord acum Arcașii au țipat din nou, suflecându-și mânecile Ov-acest Rzhov și-a prins sabia, a clintit-o, și-a dezvăluit dinții: - Dă-ne timp să ne ocupăm de colonele Și apoi ajungem la boieri Să dăm un semnal de alarmă la Moscova Toate aterizările sunt pentru noi Voi ne susțineți doar pe noi, comercianți Ei bine, băieți, ridicați-l, mergeți mai departe Arcașii l-au ridicat pe bărbatul bătut, el a urlat, clătinând din cap: "O, ucide-și-și-și-a-și-l-acoperă" și l-au târât afară din colibă, îndesând oamenii, în Piața Roșie - pentru a arăta Gostinodvortsy a rămas în colibă - vag! O, lucruri vagi, atrăgătoare! De asemenea, luați legătura cu arcașii: sunt nenorociți, nu au nimic de pierdut Dar dacă nu intrați în legătură, oricum o vor înghiți boierii unsprezece Aleksashka de data aceasta, după seară, a fost smuls fără milă - abia s-a târât în pivniță S-a ascuns, a tăcut, a scrâșnit din dinți Alioșka i-a adus niște terci cu lapte de coacere I-a părut foarte rău pentru el: "Oh, ce mai faci, băiete " Aleksashka a stat întins pentru o zi într-un loc fierbinte lângă horn - și a plecat, vorbind: "Pentru a sparge un astfel de tată pe o roată, un aspid prădător Tu, Alyoshka, iei încet ulei de lemn pentru imagini - îmi voi unge fundul, se va usca până dimineața, apoi vom pleca Am câștigat să nu te întorci acasă, nici să mori într-un șanț Toată noaptea vremea rea a bubuit în spatele zidului de bușteni Voci din casă urlau în coș Fata lui Stryapuhin plângea încet Alyoshka a visat la mama ei - stătea în mijlocul colibei în fum și plângea, fără să închidă ochii, și-a tot adus mâinile la cap, plângându-se Alyoshka tânjea într-un vis Puțină lumină Aleksashka l-a împins: "Doarme, trezește-te" Scărpinând, încălță-te Am găsit o jumătate de margine de pâine, am luat-o După ce au fluierat bărbaților, aceștia s-au rostogolit de pe prag și au ieșit din curte Dimineața a fost calmă și tulbure Umed Foșnet, cad țurțuri Străzile întortocheate sunt negre În spatele orașului de lemn se întinde, foarte aproape, zori cu dâre cețoase și sângeroase Pe străzi, paznicii leneși au scos praștiile, puse pentru noapte de la vagabonzi și hoți Cerșetori, infirmi, sfinți proști rătăceau, certându-se, să-și ia locul pe prispa dis de dimineață Vitele care răcneau au fost conduse de-a lungul drumului de bălegar de-a lungul Vozdvizhenka - la un loc de adăpare pe râul Neglinnaya Împreună cu vitele, băieții au ajuns la turnul rotund al Porții Borovitsky Lângă tunurile de fier moștenea un muschetar german îmbrăcat într-o haină de oaie "Mergi cu grijă aici, țarul nu este departe", a spus Aleksashka De-a lungul malului abrupt al Neglinnaya, de-a lungul mormanelor de cenușă și moloz, au ajuns la Podul Iversky, l-au traversat E zori Nori gri pluteau deasupra orașului

Un șanț adânc curgea de-a lungul zidurilor Kremlinului grămezi putrezite de la morile de apă recent demolate ieșeau ici și colo Pe malul său stătea spânzurătoare - doi stâlpi cu o bară transversală Pe unul atârna un bărbat lung, în pantofi de bast, cu coatele îndoite pe spate Fața lui abătută este ciugulită de păsări "Și mai sunt două", a spus Aleksashka În șanțul de jos zăceau cadavre pe jumătate acoperite de zăpadă - Aceștia sunt hoții, cum sunt Toată zona de la Iverskaya la alb, pe o bază albastră le, cu capetele albastre, Vasile cel Fericitul era pustiu Drumul pentru săniuș șerpuia de-a lungul ei până la Porțile Spassky Deasupra lor, deasupra vulturului de aur întins, un nor de corbi se învârtea, plângând ca primăvara Săgețile de pe ceasul negru au ajuns la opt, muzică de peste mări a început să cânte pe clopote Alioșka și-a scos șapca și a început să se însemne pe turn A fost groaznic aici - Hai să mergem, Aleksashka, altfel ne vor vedea "Nu-ți fie frică de mine, prostule Au traversat piaţa Pe cealaltă parte, băncile din scânduri, cabinele și corturile de tip saltea erau strâns îngrămădite Gostinodvortsy scosese deja încuietorile de la uși, agățase bunuri pe stâlpi Sobe fumegau în rândul de kalașnikov - se simțea un miros de plăcinte Oamenii curgeau de pe toate benzile Aleksashka a ignorat dacă îl vor lovi în ceafă sau îl vor certa: îi păsa de tot S-a urcat prin mulțime până la magazine, a vorbit cu comercianții, a cerut prețul, a făcut glume Alyoshka, cu gura deschisă, cu greu putea să țină pasul cu el Văzând o femeie grasă în haină de pânză, într-o pălărie de vulpe peste o eșarfă, Aleksașka și-a înfășurat piciorul, s-a târât la soția negustorului, tremurând, bâlbâind: - Mor de foame "Văduva negustorului, ridicând fusta ei, a scos două jumătate de copeci dintr-o pungă atârnată sub burtă, i-a dat-o, și-a făcut cruce calmă Au alergat să cumpere plăcinte, să bea calde, pe miere, sbiten "Îți spun că nu te vei pierde cu mine", a spus Aleksashka Oamenii se îndrăgeau de toate Unii s-au dus să se uite la oameni, să asculte ce spun, alții - să fie mândri de renovare, alții - să scoată ceea ce minte rău Pe aleea, unde părul tuns zăcea ca un covor de pâslă pe zăpadă, frizerii chemau oamenii, pocnind din foarfece Unii oameni au fost deja pusi pe un buștean în picioare, și-au pus o oală pe cap și au fost tuși Cel mai mult, zgomotul era în rândul nitoshny Aici femeile țipau, parcă în flăcări, cumpărau și vindeau fire, ace, nasturi, tot felul de mucuri de croitorie Alyoshka, pentru a nu cădea, s-a ținut de centura lui Aleksashka Când au ajuns din nou în piață, cineva a alergat prin ele, strigând despre ceva O mulțime mare se ridica din Varvarka Gukali, fluieră pătrunzător Streltsy purta în brațe un bărbat bătut "Ortodocși", au spus ei cu lacrimi în toate direcțiile, "uite ce i-au făcut negustorului Omul ăsta a fost băgat în sania cuiva Săgetătorul Ovsei Rzhov, urcând pe ei, a început să vorbească despre același lucru: cum germanii, din răutate, aproape că au ucis până la moarte un bun negustor și cum boierii de sus aveau să vândă în curând toată Moscova la mila străinilor Aleksashka și Alyoshka și-au făcut drum spre sania Alyoshka, ghemuit pe coapse, a recunoscut imediat că bărbatul bătut era același plinuț, cu ochi mici, într-o pălărie de iepure, orășeanul care i-a vândut două plăcinte pe vatră în Lubyanka Mirosea a vodcă S-a săturat să geme Întins pe o parte, cu botul în paie, a repetat doar cu voce joasă: - Oh-oh Lasă-mă să plec, pentru numele lui Hristos Ovsey Rzhov, făcându-și cruce, se înclină în fața bisericilor și a oamenilor șoptiră arcași în mulțime Furia a izbucnit Deodată au strigat: "Ei sar, sar " De la Porțile Spassky, doi călăreți au galopat de-a lungul potecii de sanie Cel din față este într-un caftan de merișor, într-o șapcă ruptă Sabia lui curbată, împânzită cu diamante, bătea de o şa de

catifea Fără să întârzie cursul, aruncând frâiele, s-a izbit în mulțime Mâini înspăimântate apucau calul de căpăstru Călărețul și-a întors repede capul, a arătat dinți galbeni rari - sprâncene late, cu ochii înfundați, cu o barbă înțepenită Era Tararuy, așa cum îl numeau la Moscova - prințul Ivan Andreevici Khovansky, voievod, boier de sânge străvechi și un mare urător al Naryshkinilor născuți subțiri Streltsy, văzând că era într-un caftan Streltsy, strigă: - Cu noi, cu noi, Ivan Andreevici! Și au fugit la el Celălalt, care nu a sosit atât de repede, a fost Vasily Vasilyevich Golitsyn Bătând calul pe gât, a întrebat: Te răzvrătiți, ortodoxe? Cine te-a jignit, de ce? Vorbește, vorbește, suntem despre oameni, zi și noapte, sufletul este mai mult mănâncă Altfel, regele te-a văzut de sus, s-a speriat de pruncie, ne-a trimis să aflăm Oamenii, cu gurile căscate, se uitau la haina lui de brocart - jumătate din Moscova se poate cumpăra pentru o astfel de haină - se uitau la inelele semiprețioase de pe mâna lui care băteau calul - focul stropește din inele Oamenii s-au dat înapoi, nu au răspuns Zâmbind, Vasili Vasilievici s-a ridicat și a stat în etrier cu Hovanski "Dă-ne colonelei în mâinile noastre, îi vom judeca noi înșine: capul jos de la clopotniță!" au strigat arcașii la el La ce se gândesc boierii de sus? De ce ne-a impus țarul pe băiat, ticălosul Naryshkin? Khovansky și-a călcat mustața pe jumătate cenușie cu marginea mănușii A ridicat mâna toata lumea tace - Arcași! - s-a ridicat pe jumătate în şa, s-a făcut violet de la efort, vocea lui guturală a fost auzită de cei mai îndepărtaţi - Arcași! Acum poți să vezi singur sub ce jug de nesuferit te afli printre boieri Acum Dumnezeu știe ce țar s-a ales Nu eu l-am strigat Și vei vedea: nu-ți vor da nu numai bani, ci mâncare Și veți lucra ca iobagii Și copiii voștri vor intra în captivitate veșnică la Naryshkins Și mai rău Ei vă vor vinde pe voi și pe noi toți străinilor Moscova va fi distrusă și credința ortodoxă va fi dezrădăcinată O, a fost putere rusească, dar unde este! Apoi toți oamenii au strigat atât de îngrozitor, încât Alyoshka s-a speriat: "Ei bine, vor călca în picioare " Aleksashka Menshikov, sărind pe sanie, a fluierat cu două degete Și se putea vedea doar cum Tararui, așezându-se, strigă: - Arcași! Treceți peste râu la regimente, vom vorbi acolo Pe piață au rămas doar sania neînhamată și Alyoshka și Aleksashka Posadsky bătut se ridică, se uită în jur cu fantele lui umflate și își sufla nasul mult timp "Unchiule", i-a spus Aleksashka, făcându-i cu ochiul lui Alyoshka, "te ducem acasă, ne pare rău pentru tine" Posadsky era încă în minte Băieții au condus el, mormăi el, se împiedică Brusc - "Oprește-te!" - i-a împins pe băieți și a amenințat pe cineva, călcând cu o cizmă de pâslă umflată Am trecut peste râu, până la Porțile Serpuhov Pe drum i-au aflat numele: Fedka Hare Curtea lui din grădină era mică, în grădină era un singur copac cu cuiburi de vile, dar poarta și coliba erau noi "Iată-le, plăcinte, chifle", a fost încântat Iepurele când și-a văzut curtea, "iată-le dragele mele, ajută-mă " Poarta a fost deschisă de o femeie cu buzunare, cu un ochi scurs Iepurele a împins-o, iar Aleksashka și Alyoshka s-au aruncat după ea "Unde te duci? Pentru ce?" era cât pe ce să se repezi spre ei, dar făcu un semn cu mâna și intră în colibă Se aşeză pe o bancă acoperită cu rogojini noi şi începu să se uite la sine - totul era sfâşiat A clătinat din cap și a plâns "M-au ucis", i-a spus el femeii strâmbe - Cine a bătut, pentru ce, nu-mi amintesc Lasă-mă să pun niște haine curate - Și deodată țipă, bătu pe bancă: - Inundă baia, îți ordon, câine strâmb! Baba a întors nasul și a plecat Băieții s-au ghemuit mai aproape de sobă, care ocupa jumătate din colibă Iepurele a vorbit: Voi m-ați salvat Acum - orice vrei, întreabă Corpul meu este zdrobit, nu există coastă întreagă Unde să mă

duc acum - ia o tavă, mergi la comerț? Oxi pentru mine Dar chestiunea nu așteaptă Alexashka îi făcu din nou cu ochiul lui Alyoshka A spus: "Nu avem nevoie de nicio recompensă, hai să ne petrecem noaptea Când iepurele s-a târât în baie, băieții s-au urcat pe aragaz "Mâine vom merge în locul lui să vindem plăcinte", a șoptit Aleksashka, "Spun că nu te vei pierde cu mine" Puțin înainte de lumina, femeia strâmbă a început să coacă conuri de aluat, stangaci, rebakes și plăcinte de vatră - slabe cu mazăre, napi, ciuperci sărate și modeste - cu iepure de câmp, carne, tăiței, gemu Fedka Hare pe o bancă sub o piele de oaie haină - nu putea deține un singur membru Aleksashka a măturat coliba, a zburat în curte după apă, pentru lemn de foc, a dus cenușa, a slop, a trimis pe Alyoshka să adăpe vitele lui Zaitsev: totul ardea în mâinile lui și totul era cu glume "Timul șmecher", gemu iepurele, "oh, te-aș trimite cu plăcinte la piață Dar vei pleca cu bani, vei fura Este dureros de repede Apoi Aleksashka a început să sărute crucea pectorală, că nu va fura bani, a scos patruzeci de sfinți de pe zid și a sărutat icoana Nimic nu se poate face - credea Iepurele Baba a pus două sute de plăcinte în tăvi sub cârpe Aleksashka și Alyoshka și-au legat șorțurile, și-au băgat mănușile în curele și, luând tăvile, au ieșit din curte "Iată plăcintele cu vatră, dragă, câteva jumătate de bani, direct de la căldură!" strigă Aleksashka tare, aruncând o privire către trecători - Uite, haide, apucă-l! - Văzându-i pe arcași stând în grămadă, zise, dansând: - Iată, zburați, plăcinte regale, boieri, au cumpărat la Kremlin, dar mi-au dat gâtul, Naryshkinii au mâncat, le durea stomacul Săgetătorul a râs, a smuls plăcinte A strigat și Alyoshka cu un verdict Nu am avut timp să ajungem la râu, căci a trebuit să ne întoarcem după mărfuri noi "Dumnezeu v-a trimis la mine", a fost surprins Iepurele Mihail Tyrtov a rătăcit prin Moscova pentru a treia săptămână: fără serviciu, fără bani Apoi, în Piața Lubianka, grefierii l-au batjocorit Pământ, bărbaților nu li s-a dat Prințul Romodanovski l-a certat și l-a făcut de rușine, i-a ordonat să vină anul următor, dar fără furt - pe un cal bun Din piață s-a dus să petreacă noaptea într-o tavernă Pe drum l-a întâlnit pe fratele său mai mare, l-a certat pentru necinste și i-a luat castronul Nu m-am gândit să iau sabia și cureaua bunicului, mătase dungi cu plăcuțe de argint În aceeași seară, în cârciumă, îmbujorată cu vodcă și usturoi, Mikhaila a amanetat sărutatorului atât sabia, cât și cureaua Doi moscoviți vioi s-au agățat de Mihaila - unul spunea că este fiu de negustor, celălalt funcționar, sau mai bine zis, pur și simplu - un trăgător de cârciumă - au început să-l laude pe Mihaila, l-au sărutat pe buze, i-au promis că îl vor amuza Michael a mers cu ei o săptămână L-au dus în subteran la un anume grec - să fumeze tutun din coarnele de vacă turnate cu apă: l-au afumat până la confuzie - părea dracu, dulce groază M-au dus la casa regală de săpun - o baie pentru oameni Râul Moskva - nu atât pentru a face baie, ci pentru a privi, râde, când femeile goale sar din norii de abur în dressingul general, ascunzându-se în spatele măturilor Și lui Mikhaila i s-a părut o problemă, nu mai rea decât tutunul M-au convins să merg la chibrit - femeia conjurată Dar Michael, în tinerețe, era încă timid de ceea ce este interzis Și-a amintit cum obișnuia tatăl meu, după Vecernie, după ce scotea cu degetele funinginea din lumânare, deschidea o carte veche din piele cu agrafe de aramă, întoarse o pagină unsă la colț și citea despre soții: "Ce este o soție? Rețeaua de seducție a omului Are o față strălucitoare, și clipește cu ochii înalți, se joacă cu picioarele, ustură mult, iar focul este înverșunat în membre, arde Ce este o soție? Odihna șarpelui, boală, tigaie demonică, răutate fără scop, ispita infernală, binecuvântarea

diavolului " Cum să nu faci bani aici! Odată l-au dus la Porțile Pokrovsky într-o tavernă Înainte de a avea timp să se așeze, o fată scundă, cu părul curgător, a sărit din spatele unei perdele mate: sprâncenele îi erau mânjite cu negru - de la nas până la tâmple, ochii rotunzi, urechile lungi, obrajii frecați cu sfeclă până la albastru Ea și-a aruncat pilota mozaică și, goală, grasă, albă, a început să danseze în jurul lui Mikhaila, făcându-i acum semn cu o mână, apoi cu cealaltă, în inele de aramă, cercuri sunând I s-a părut un diavol - atât de groaznic, atât de înspăimântător, goliciunea ei Ea respiră vin, miroase a sudoare fierbinte Mihaila a sărit în sus, părul i s-a răscolit, a strigat sălbatic, s-a balansat spre fată și, fără să-l lovească, a fugit în stradă Apusul galben de primăvară se stingea în depărtarea străzii tăcute Aerul este beat Gheața scârțâie sub cizmă În spatele turnului fortăreață cenușiu-porumbel cu un steag de fier, din spatele acoperișului ascuțit, cercul lunii urcă - roșu aramiu, - strălucește în fața lui Mikhaila Îngrozitor Bat din dinți, rece în piept ușa cârciumii țipă, iar pe verandă - aceeași fată se ghemui ca o umbră albă - De ce ți-e frică, du-te înapoi, dragă Mikhaila s-a repezit să fugă fără amintire Banii s-au terminat curând Tovarăși au rămas în urmă, Mikhaila, regretând ce a mâncat și a băut, ce a văzut și nu naut, clatinat intre curte Nu am vrut să mă întorc în județ la tatăl meu și nu am vrut să mă gândesc În cele din urmă, și-a amintit de Styopka Odoevski, de vârsta lui, de fiul nașului, și a bătut la ușă Iobagii s-au întâlnit cu nebunie, fețele tuturor sunt tâlhari: "Unde ai de gând să mergi pe verandă cu o pălărie!" - Unul i-a smuls pălăria lui Mikhaila Totuși, au amenințat, au ratat-o În pasajul încăpător și cald, împodobit cu piei de animale pe bănci, l-a întâlnit frumos ca un băiat de turtă dulce, îmbrăcat într-o cămașă de satin și minunate cizme marocco Privindu-i cu insolență în ochi, el l-a întrebat plin de grație: - Ce-i cu boierul? - Spune-i lui Stepan Semionici, - unui prieten, spun ei, al lui Mishka Tyrtov, bate cu fruntea "O să-ți spun", a cântat băiatul, a plecat leneș, scuturându-și buclele de mătase A trebuit să aștept Săracii nu sunt mândri Băiatul a apărut din nou, făcând semn cu degetul: "Intră" Mih ai la a intrat in camera crucii Zarobev, s-a făcut semn cu seriozitate până la colț, unde imaginile erau atârnate cu o cameră de tortură brocartă, cu dantelă de aur S-a mijit - așa trăiesc ei, bogații Ce ținută șic! Pereții sunt tapițați cu catifea săpată Pe podea - covoare și covoare - pestriță Tetiere din catifea pe bănci Pe pervazurile ferestrelor sunt pervaze brodate cu perle Împotriva pereților sunt cufere și sicrie acoperite cu mătase și catifea Orice astfel de anvelopă - pe un zipun sau pe un feryaz, și nu voi visa în vis Vizavi de ferestre este o turelă de lemn cu un ceas, pe ea este un elefant de cupru "Ah, Misha, e grozav", a spus Styopka Odoevski, stând în prag Mihai la s-a apropiat de el, s-a plecat - cu degetele la covor Stepka a dat din cap ca răspuns Cu toate acestea, nu ca un iobag, ci ca un fiu nobil, a dat o mână udă să-l strângă - Stai jos, fii oaspete Se aşeză, jucându-se cu bastonul Sel și Michael Pe capul ras al lui Stepka este un papuc brodat cu pietre Fruntea este în formă de butoi, fără sprâncene, pleoapele sunt roșii, nasul este strâmb, pe o bărbie mică există un puf rar "Așa prost să omori un tocilar și așa bogăție", se gândi Mihaila și, umilit, după cum se cuvine unui nenorocit, începu să vorbească despre eșecuri, despre sărăcie, care îi roase la vârsta fragedă "Stepan Semionici, pentru numele lui Dumnezeu, învață-mă, iobagul tău, unde să-ți pui capul Măcar du-te la mănăstire Măcar să ia drumul cel mare cu bitul " La aceste cuvinte, Styopka smuci cu capul înapoi la perete, cu ochii bombați

străluciți peste ochi Dar Mikhaila nu a dat niciun semn - a spus despre bipel ca și cum da, din prostie "Stepan Semyonitch, nu mai ai puterea de a îndura sărăcia blestemată Au tăcut Mikhaila oftă încet, decent Styopka, cu un zâmbet neplăcut, își mișcă capătul bastonului peste fiara înaripată de pe covor - Ce să te sfătuiesc, Mișa Există multe modalități pentru cei deștepți, dar pentru proști există întotdeauna un scrip și o închisoare Cel puțin același Volodia Chemodanov a scos două sate bune de la un vecin Leonty Pustoroslev a obținut recent o proprietate bună la Moscova la Chizhovs - Am auzit, am fost uimit Dar cum să apuce cineva așa ceva - să-l întârzie? Este o gluma! - Uită-te în jurul satului și calomniază-l pe acel proprietar Toată lumea o face - Cum este - stipulează? - Și așa: cumpărați hârtie, cerneală pentru un ban de la funcționarul pieței și mâzgăliți un denunț - Da, ce să stipulez? Pentru ce este denunțul? "Ești tânăr, Mișa, încă nu te-ai oprit să bei lapte Acolo Levka Pustoroslev s-a dus la ziua onomastică a lui Cijov, dar nu a băut atât de mult, ci a ascultat, dar când a fost necesar și a fost de acord Bătrânul Cijov și a izbucnit la masă: "Dă Dumnezeu să-l binecuvânteze pe marele suveran Fiodor Alekseevici, altfel spun că nu va trăi să-și rupă postul, la Kremlin aseară găina a cântat ca un cocoș Pustoroslev, nu fii prost, a sărit în sus și a strigat: "Cuvânt și faptă!" Toți oaspeții cu un băiat de naștere - tsap-scratch - la ordinea Afacerilor Secrete Pustoroslev: "Așa, se spune, și așa, Cijov a spus cuvinte urâte împotriva suveranului" Brațele lui Cizhov erau răsucite în afară - și pe suport Și au întors cazul despre puiul care țipa ca un cocoș Pustoroslev pentru serviciul credincios - moșia lui Chizhov și Chizhov - pentru totdeauna în Siberia Aici cum se comportă cei deștepți " Styopka a ridicat ochii neclintiți, ca ai unui pește, la Mikhaila "Volodka Chemodanov a făcut totul și mai simplu: a raportat că voiau să-l omoare până la moarte în curtea unui vecin și le-a promis funcționarilor o treime din pradă Vecinul a fost bucuros să dea ultimul, să scape de instanță Gândindu-se bine, Mikhaila spuse, întorcându-și șapca: "Sunt fără experiență în tribunale, Stepan Semyonitch "Și dacă ai avea experiență, nu te-aș învăța (Styopka a râs atât de rău - Mikhaila s-a îndepărtat, uitându-se la dinții - mici, corodați) Ai nevoie de experiență pentru a trece prin tribunale Altfel, uită-te , și tu însuți vei ajunge pe suport Așa că, Mishka, nu te încurca cu cei puternici, învinge-i pe cei slabi Văd că ai venit la mine fără teamă - Stepan Semyonitch, ca mine - fără teamă "Taci, trebuie să înveți să taci Îți vorbesc amabil, dar știi cum se întâmplă cu alții? Ei bine, m-am plictisit Mi-am stropit mâinile Sclavi a sărit în camera de sus Amuză-mă, sclavi credincioși " Te luau de mâinile albe și în curte - să te joci ca pisica cu șoarecele - Din nou râse cu o gură, ochii îi erau morți Nu te speria, glumesc de dimineață Mikhaila se ridică precaută, intenționând să se încline Styopka l-a atins cu capătul bastonului și l-a forțat să se așeze "Iartă-mă, Stepan Semionici, a fost o prostie că am spus prea multe "Nu am spus prea multe, dar nu am îndrăznit după rang, nici după loc, nici după fel", a răspuns Styopka rece și important Ei bine, Dumnezeu va ierta Altă dată, așteaptă-mă în pasaj și mă vor chema în secție - rezistă, nu te duce Lasă-mă să te fac să te așezi - nu te așeza Și ar trebui să mă înclin nu cu o plecăciune mare, ci la picioarele mele Nările lui Mihayla fluturau - totuși s-a rupt, a început cu umilință să mulțumească pentru știință Styopka căscă și își încrucișă gura "Trebuie, trebuie să-ți ajuți nenorocirea Am o singură îngrijorare Știi să taci? Michael s-a așezat în grabă lângă el Styopka îl privi atent - Unde stai, in taverna? Vino la mine pentru noapte Îți dau un zipun, fe noroi,

pantaloni, cizme deștepte, dar ascunde-ți pe ale tale, subțiri, deocamdată Un boier trebuie liniștit - Această parte? Mihail se înroși profund - Pentru aceasta - pentru a-l amuza pe demon Fără bătaie de cap, îți vei umple buzunarul cu efimka Există o nobilă nobilă Ea stă pe cutiile cu vistieria, iar demonul o mâncărime Înțelegi, Mishka? Dacă mergi în ascultare, atunci vei fi fericit Și dacă te împiedici, îți voi porunci să-l arunci în groapa urșilor și nu vor găsi oasele Și-a scos mâinile de sub brațele de perle și le-a mângâiat Bătrânul arogant a intrat - Feoktist, du-l pe fiul nobil la baie, dă-i lenjerie și haine bune Îl vei aduce la cină Prințesa Sofia s-a întors de la liturghie - obosită Am supraviețuit azi la două slujbe de Post Am mâncat pâine neagră și varză - și apoi puțin S-a așezat pe scaunul tatălui ei, scos de peste mare, a coborât prosfora într-o batistă brodată pe genunchi Acest taburet a fost adus recent prin ordinul ei de la Camera Fațetată Văduva, țarina Natalya, după ce a aflat, a strigat: "Prițesa-de și tronul vor ordona în curând să fie târâte în cameră! " Să se enerveze pe țarina Natalya Soarele de martie bate fierbinte cu raze multicolore prin sticla groasă a două ferestre În cameră - curat, simplu, miroase a ierburi uscate Pereți albi, ca într-o celulă Soba de teracotă cu bănci este încălzită la cald Toate ustensilele, băncile, masa sunt acoperite cu pânze Un cerc de numere pictate cu trandafiri pe ceasul în picioare se rotește încet Biblioteca este acoperită cu un voal: Postul nu ține de cărți, nici de distracție Sofya și-a pus picioarele în pantofi de pânză pe o bancă, a închis ochii pe jumătate, s-a legănat într-un somn Primăvara, primăvara, păcatul cutreieră lumea, făcându-și drum, dulce, în camera unei fete În zilele de Post! Ei încă cântă în amintire melodiile evlaviei străvechi, iar urechea prinde îngrijorată - dacă scârțâitul podelei, dacă lumina vieții strălucește al meu, o, păcatul nu este inclus "Ei bine, atunci, mă voi ruga O să ocolesc pe jos toate sfintele mănăstiri Lasă-l să intre" E somnolenta in camera, doar pendulul bate Aici s-au vărsat multe lacrimi Nu o dată, s-a întâmplat, Sophia s-a repezit între acești pereți Strigă, roade-ți mâinile - oricum anii trec, tinerețea se estompează Fata, fiica regală, este sortită virginității eterne, un skuf negru Din camera este o usa - la manastire Câte dintre ele de aici - prințese - au țipat noaptea în pernă cu voci sălbatice, și-au rupt împletiturile - nimeni nu a auzit sau văzut Câți dintre ei au trăit o vârstă sterp, au adormit sub lespezile monahale Numele acelor fecioare amare sunt uitate Fericirea a căzut la unul - a scăpat, ca o pasăre rătăcită, din închisoarea unei fete Am permis inimii mele să iubească Și lumina ochilor, Vasily Vasilyevich este frumos, nu un soț cu bici și cizme - un amant cu discursuri dulci, un amant, insinuant și nerăbdător O, păcat, păcat ! Sophia, părăsind prosfora, și-a fluturat slab mâinile, parcă alungat-o, și a zâmbit, fără să deschidă ochii, la razele calde de la fereastră, la viziunile fierbinți Pardoseala scârțâi Sophia a sărit în sus, uitându-se pătrunzător la ușă, de parcă un distrugător cu aripi de foc, în robe de aur, ar zbura acum înăuntru Buzele îi tremurau - din nou se rezemă de cotiera de catifea și își coborî fața în palmă Inima bătea zgomotos Aplecat sub buiandrugul jos, Vasili Vasilievici Golițin a intrat cu precauție S-a oprit fără un cuvânt Sophia l-ar fi îmbrățișat, ca un val al mării, cu trupul agitat Dar ea se prefăcea că moțește: asta era mai potrivit - prințesa era obosită, stătea la liturghie și se odihnea cu un zâmbet "Sofya", strigă el cu o voce abia auzită Se aplecă, strângând brocartul Buzele Sophiei s-au întredeschis Apoi mustața parfumată a terorului îi gâdila obrajii, tubele calde se apropiară, apăsau tare Sophia se agita, o dorinta inexplicabila ii

curgea pe spate, ca o crampe fierbinte topit în pelvisul ei larg Ea și-a ridicat mâinile pentru a-l îmbrățișa pe Vasily Vasilyevich de cap - și l-a împins: - O, dă-te deoparte Ce ești, un păcat, ceai, vineri Și-a deschis ochii inteligenți și a fost surprinsă, ca întotdeauna, de frumusețea lui Vasily Vasilyevich Am simțit că era nerăbdător Ea a clătinat din cap, plină de bucurie "Sofya", a spus el, "de jos, Ivan Mihailovici și Ivan Andreevici Hovanski au venit la tine cu vești grozave Ieși Este urgent Sophia i-a prins mâinile, le-a lipit de sânii ei plini și le-a sărutat Genele îi erau umede de un exces de dragoste S-a dus la oglindă pentru a-și repara coroana și a alunecat distrat peste reflexia ei - este urâtă, dar iubește - Să mergem la Khovansky și Ivan Mihailovici Miloslgvsky, unchiul prințesei, stăteau la fereastra înclinată, atingând bolta din tavan cu papucii lor de farfurie, cu pomeții largi, cu ochi tăiați, toți transpirați, într-o haină de blană nouă, împodobită, toate injectate de sânge de sațietate și emoție Sophia s-a apropiat și și-a plecat capul ca o călugăriță Ivan Mihailovici și-a întins barba și buzele pe cât posibil - stomacul l-a împiedicat să se apropie - Matveev este deja în Trinity (Ochii verzui ai Sofia s-au mărit) Călugării îl primesc ca pe un țar Fie ca mai să-l aștepte la Moscova Nepotul meu, Petka Tolstoi, tocmai a urcat în galop din Trinity Spune: După liturghie, Matveev a lătrat și ne-a făcut de rușine, pe noi, Miloslavskii, în fața tuturor oamenilor: săriți Numai că asta nu se va întâmpla Eu va nimici răzvrătirea, voi trimite regimentele de tir cu arcul în cetăți și la hotare Voi rupe aripile boierilor de sus Îi sărut crucea țarului Petru Alekseevici Și pentru copilărie, lăsați-o pe mama sa, Natalya Kirillovna, să conducă, și fără asta nu voi muri până când totul se va împlini " Fața Sophiei a devenit cenușie Stătea în picioare cu capul și mâinile plecate Numai coroana cu coarne tremura și coasa groasă se mișca pe spate Vasili Vasilievici era la distanță, la umbră Khovansky se uită posomorât la picioarele lui și spuse: - Se va împlini, dar nu asta Matveev nu va fi la Moscova "Și mai rău decât ceilalți", a șoptit și mai grăbit Miloslavski, "l-a făcut de rușine și l-a lătrat pe prințul Vasily Vasilievici "Vaska-de Golitsyn apucă coroana regală, ar trebui să fie fără cap " Sophia s-a întors încet, a întâlnit ochii lui Vasily Vasilyevich A chicotit, o ridă slabă, jalnică, alunecându-i în colțul gurii Sophia a înțeles: viața lui se decide, există o conversație despre capul lui Pentru această ridă, acum ar arde Moscova Înghițindu-și entuziasmul, Sophia a întrebat: Ce spun trăgătorii? Miloslavsky oftă Vasili Vasilievici transpira încet în jurul secției, uitându-se la uși, se întoarse și rămase în spatele Sophiei Neputând să se abțină, îl întrerupse pe Khovansky, care începuse să spună - Țarina Natalya Kirillovna era însetată de sânge De ce ar face-o? Sau încă nu își poate uita măiestria - a umblat cu tatăl și mama ei în pantofi de bast Toată lumea știe când Matveev, din milă, a dus-o în saloanele lui și nici nu a fost nevoită să-și schimbe cămașa Dar ea nu a cunoscut niciodata turnuri, am baut vin cu barbatii la aceeasi masa - Gâtul plinuț al Sophiei, strâns înfășurat în gulerul perlat al cămășii, plin de furie, obrajii îi erau acoperiți de pete "Regina a trăit fericit timp de un secol și s-au jucat multe glume cu răposatul preot și cu Patriarhul Nikon Știm, cei terem Fratele Petrușa este doar o pildă, un fel de minune - și la chip si obicei nu seamana cu tatal sau - Sophia, bătând din palme în inele, și-a strâns mâinile la piept - Sunt fată, mi-e rușine să vorbesc cu tine despre treburile statului Dar dacă Natalya Kirillovna ar fi vrut sânge, ar avea sânge Sau Plecați cu toții și mă voi arunca în fântână - E frumos, e frumos să aud astfel de cuvinte, - a spus Vasili

Vasilievici - Tu, prințul Ivan Andreevici, spune-i prințesei ce se întâmplă în regimente - În afară de Stremyanny, toate regimentele sunt pentru tine, Sofia Alekseevna, spuse Hovanski - În fiecare zi, arcașii se adună înghesuit la colibe în mișcare, aruncă cu pietre și bețe la ferestre, îi certa pe colonei terno ("Kha", s-a înecat Miloslavski la acest cuvânt, Vasily Vasilyevich a clipit speriat, iar Sofia nici măcar nu a ridicat din sprânceană) Colonelul Bukhvostov și centurionul Boborykin, care au început să vorbească și să se calmeze cu strictețe, arcașii s-a ridicat la clopotniță și a doborât de acolo la pământ și a strigat: "Lubo, lyubo " Și nu vor să asculte ordinele; în așezări, în Orașul Alb și în China, se adună în cercuri și stârnesc oamenii din bazaruri și merg la băile comerciale și strigă: "Nu vrem ca Naryshkins și Matveevs să ne conducă, noi le vor rupe gâtul " - Ei strigă tare, dar trebuie să vedem lucruri grozave de la ei Sophia se întinse, și-a încrețit din sprâncene - Să nu le fie frică să-l ridice pe Artamon Matveev, Yazykov și Lihachev dintre dușmanii mei, Naryshkins - toată sămânța Nu vă fie teamă să-l împinge pe băiat, cățelul ei Mamă vitregă, mamă vitregă! Pântece blestemat Uite, ia-o - Sophia și-a smuls imediat toate inelele de pe degete, ținându-le în pumn, și i-a întins lui Khovansky "Trimite-le Spune-le că vor primi tot ce vor cere Salarii, pământ și libertăți Să nu devină timizi când va fi nevoie Spune-le: să mă strige către împărăție Miloslavski nu și-a făcut decât să-și fluture mâinile spre Sophia speriat Khovansky, înflăcărat de nebunie, a rânjit din dinți Vasily Vasilyevich și-a acoperit ochii cu palma, nu era clar de ce - poate că nu a vrut ca chipul său arogant să fie văzut cu aceste cuvinte Aleksashka și Alyoshka se saturau cu plăcinte de primăvară Viața este mai bună nu Iepurele s-a îngrașat și leneș: "Am lucrat cu al meu, acum lucrezi pentru mine, băieți" Am stat toată ziua pe verandă, uitându-mă la găini, la vrăbii Îi plăcea să mestece nuci Din lene și grăsime, au început să-i vină gânduri: "Dacă băieții ascund bani? Nu se poate să nu fi furat măcar puțin " Seara, numărând încasările, a început să ceară, să găsească vina, să le urce în buzunare și obraji, căutând bani secreti Noaptea am început să dorm prost, mă tot gândeam: "Un bărbat trebuie să fure - din moment ce este aproape de bani" Era un singur remediu: să-i intimideze pe băieți Aleksashka și Alyoshka au venit la cină într-o zi veseli - au dat încasările Iepurele a numărat și a găsit vina - un ban nu este suficient L-au furat! Unde este banul? A luat un băț crud care fusese tăiat dimineața, l-a prins pe Aleksașka de tâmple și a început să-l bată cu o propoziție: o dată pentru Aleksashka, de două ori pentru Alyoshka Luând băieții, a ordonat să servească cina "Așa e", a spus el, umplându-și gura cu jeleu, cu oțet, cu piper, "pentru un bătut azi dau doi neînvinși Vă scot la oameni, tinerilor, voi înșivă veți spune mulțumesc tu mai târziu Ate Ciorba de varza de iepure cu carne de porc, buricul de pui pe miere cu ghimbir, taitei cu pui, carne prajita A mâncat lapte cu terci Aşezând lingura pe masa descoperită, eructa subtil Obrajii îi tremurau de sațietate, ochii îi erau umflați Desfăcut nasturele de la pantaloni: "Vă veți ruga lui Dumnezeu pentru mine, dragii mei copii Sunt o persoană bună Mănâncă, bea, simți, sunt tatăl tău Aleksashka a tăcut, și-a răsucit gura, nu s-a uitat în ochii lui După cină, i-a spus lui Alyoshka: - L-am părăsit pe tatăl meu prin bătaie și voi lăsa asta și mai mult Acum va lua obiceiul să lupte, porcușule A devenit înfricoșător pentru Alyoshka să renunțe la viața sa bine hrănită Mai bine, desigur, fără bătaie! Dar unde să găsești un astfel de loc în lume - toată lumea bate Plângea pe ascuns pe aragaz Dar era imposibil să lupți cu un tovarăș A doua zi dimineața, luând tăvi cu plăcinte, băieții au ieșit în stradă Era o

dimineață proaspătă de mai Bălți gri Pe mesteceni - frunziș parfumat Graurii fluieră, cu capul în sus spre soare Fetele nebune stau în afara porților - sunt prea lene să lucreze Pe de altă parte, desculț, este o cămașă slipy, iar pe cap - o coroană de scoarță de mesteacăn, într-o împletitură - panglici Ochi sălbatici Graurii de pe acoperișuri fac clic pe privighetoare, ademenesc fetele în crâng, pe iarbă Iată primăvara! "Iată plăcinte cu vatră cu miere " Aleksashka râse: - Iepurele va aștepta veniturile curente "Da, Aleksashka, este un jaf - Prostul satului Iar salariul pentru noi este diavolul pana la? I-au rupt coloana vertebrală pentru nimic timp de două luni Hei! Cumpără, Săgetător, cu un iepure de câmp, un cuplu - din căldură - preț grotă Din ce în ce mai multe femei și fete au trecut pe porți, oameni înghesuiți la răscruce Aici arcașii treceau la fugă, clincându-și trestia - oamenii se despărțiră, privindu-i cu frică Cu cât mai aproape de podul Tuturor Sfinților peste râul Moscova, cu atât mai mulți arcași și oameni deveneau Întregul țărm, ca muștele, este plantat de oameni - s-au cățărat pe bălegar - ca să privească Kremlinul În apa oglinzii, abia legănată de curent, s-au reflectat cu calm turnurile cu cupole verzi, crenelurile zidurilor de cărămidă și cupolele aurii ale bisericilor, bisericilor și catedralelor de la Kremlin Dar conversațiile dintre oameni erau agitate În spatele cetăților zidurilor, unde străluceau minunatele și elegantele acoperișuri ale curților boierilor și palatul suveranului, ceva nu era în neregulă în această tăcere de mai Ce sigur - nu știau încă Arcașii au făcut zgomot fără să treacă podul, păziți dinspre Kremlin de două tunuri Erau vizibili chiriași pietoni și trasi de cai - copiii boierilor, care slujeau sub persoana suveranului Peste caftane albe, aripi de lebădă sunt atârnate pe arce de cupru la spate Erau puțini locuitori și, se pare, erau timizi, urmărind cum mii de oameni se revărsa din Balciug Aleksashka, ca un demon, s-a învârtit lângă pod El și Alyoshka au vândut rapid plăcintele, au abandonat tăvile Nu pentru tranzacționare Înfiorător și distractiv În mulțime ici și colo oamenii au început să strige Toată lumea a fiert Este greu să trăiești sub astfel de ordine Au amenințat turnurile Kremlinului Bătrânul oraș, urcându-se pe o grămadă de gunoaie și scoțându-și șapca de pe chel, vorbi încet: "Sub răposatul Alexei Mihailovici, oamenii s-au ridicat în așa fel Nu era pâine, nu erau bani ^ L-a luat pe Alexei Mihailovici de pe cal și i-a rupt haina de blană Apoi multe curți boierești au fost zdrobite și ars, boierii au fost batuti Si generosul cazac Razin s-a ridicat pana la fund Si daca ar fi liber, poporul ar trai liber si bogat N-au sustinut Oamenii sunt slabi, un lucru este să urlă mult Si acum fără unanimitate, băieți, așteptați - tăind blocuri și spânzurătoare, boierii vă vor birui L-au ascultat cu gura căscată Și a devenit și mai vag și mai ciudat Ei au înțeles doar că nu există putere în Kremlin și că ar fi momentul potrivit pentru a zgudui fortăreața veche Dar cum? În alt loc, un arcaș a sărit la oameni: - Ce mai astepti? Boyarin Matveyev a intrat în Moscova puțin înainte de lumina Nu știi, poate, Matveyev? Cât timp boierii de la Kremlin, fără cap, lătrau între ei, se mai putea trăi Acum a apărut adevăratul suveran, va strânge frâiele Va impune tribute, impozite tuturor, precum n-au văzut încă Este necesar să se răzvrătească acum mâine va fi prea târziu Capete se învârteau de la asemenea cuvinte Mâine va fi târziu Ochii se umpleau de sânge Kremlinul, reflectat leneș în râu, părea ca o ceață - cărunt, interzis, perfid, plin de aur Nu era nici măcar un tunar pe zidurile din apropierea tunurilor Parcă ar fi mort Și zmee plutitoare înalte peste Kremlin Dintr-o dată, de cealaltă parte a podului, locuitorii înaripați

au început să se bată, s-au auzit strigătele lor slabe Între ei, învârtindu-se pe un cal alb ca zăpada, a apărut un călăreț Nu l-au lăsat să intre, fluturând trestii cu lame late În timp ce călărea, și-a smucit calul, s-a eliberat, și-a pierdut pălăria și s-a repezit cu furie peste podul plutitor - apă stropită între scânduri, zgomot, zgomot - calul cu picioarele subțiri și-a fluturat vesel coama Mii de oameni au tăcut Din partea cealaltă a răsunat un singur împușcătură spre cel care se afla în galop Lovindu-se în mulțime, se întinse pe etrieri - pielea s-a mișcat pe capul lui bărbierit albăstrui, fața lui lungă și cu nasul lung s-a fulgerat de la salt; gâfâind, ochii lui căprui străluceau de sub larg, parcă mânjiți cu cărbune, sprâncene A fost recunoscut: - Tolstoi Piotr Andreevici nepotul lui Miloslavski El este pentru noi Ascultă ce spune Cu o voce înaltă, sfâșietoare, Piotr Andreevici strigă: - Oamenii Arcașii Probleme Matveev și Naryshkins tocmai l-au sugrumat pe țarevich Ivan Nu se grăbesc nu, îl vor sugruma și pe Peter Du-te repede la Kremlin, că altfel va fi prea târziu A mormăit, a foșnit, a strigat mulțimea, hohotind - s-a repezit spre pod Mii de capete se legănau, calul alb al lui Tolstoi se învârtea printre ei Podul a scârțâit, s-a scufundat, - au fugit până la genunchi în apă Împingând oamenii deoparte, în tăcere, brutalizați, sute de arcași trecură pe acolo Undeva a bătut un clopoțel - bum, bum, bum - mai des, mai alarmant Clopotnițele au răspuns, clopotele au aruncat și toate cele patruzeci de magpie moscovite au tras un semnal de alarmă Undeva în liniștea Kremlin, o fereastră s-a închis trântit, fulgerând soarele, un altul Din nerăbdare, amestecând regimentele, arcașii alergau la Camera Fațetată și la Catedrala Bunei Vestiri Mulți, rămași în urmă pe drum, au spart porțile puternice ale curților boierești, au urcat în clopotnițe - ca să tragă un semnal de alarmă, Ivan cel Mare a fredonat îngrozitor într-un bas de o mie de puzi Pe aleile înguste dintre curți, gardurile de piatră ale mănăstirii și zidurile galbene ale lungii clădiri de rânduieli, morții zăceau și slujitorii boieri răniți se târau cu gemete Câţiva cai în şa alergau speriaţi, au fost prinşi de râs Urlând, au trântit geamurile Arcași, oameni, nori de băieți (și Aleksashka și Alyoshka) s-au uitat la palatul pestriț al suveranului, întins pe un sfert din Piața Kremlinului Camerele din piatră și lemn, turnurile înalte, colibe ghemuite, copertine, turnuri și turnulețe, vopsite în roșu, verde, albastru, învelite cu scânduri și bușteni, sunt legate prin multe pasaje și scări Sute de acoperișuri cu șolduri, ceapă, vârfuri minunate - cu nervuri, burtă, înțepătoare, ca niște piepteni de cocoș - străluceau de aur și argint Aici a trăit stăpânul pământului, primul după Dumnezeu Este totuși înfricoșător Nu doar că o persoană simplă cu o armă s-ar putea apropia de aici, dar boierul și-a lăsat calul la poartă și l-a frământat pe jos prin noroi, și-a rupt pălăria, uitându-se de sus la ferestrele regale Stătea, privea, În piept bătea furios vocea lui Ivan cel Mare Am luat-o în grabă Și apoi oameni mici vioi au sărit în fața mulțimii - Băieți, de ce aveți gura deschisă? Țareviciul Ivan a fost sugrumat, țarul Petru este acum terminat Ayda, pune scările, sparge pe verandă! Bubuitul a trecut prin mulțimea de mii Tobele trosneau puternic - Aida, aida! strigau voci sălbatice O duzină sau doi arcași s-au repezit, au urcat peste gratii, smulgând săbii curbate și au alergat până la Pridvorul Roșu Au bătut la ușa de aramă, s-au rezemat de umeri "Hai! Hai! Hai!" urlă prin mulțime Scările capturate de undeva se legănau deasupra capetelor lor Au fost repartizate ferestrelor Camerei Fațetate, balustradelor laterale ale pridvorului Ne-am cățărat Ciocnindu-și din dinți, ei au strigat: "Haide Matveeva, hai Naryshkins!" - Te vor ucide, te vor ucide Ce e de făcut,

Artamon Sergheevici? "Dumnezeu este milostiv, regină O să ies să vorbesc cu ei Hei, au trimis după patriarh? Fuge altcineva "Artamon Sergheevici, sunt ei, ei, dușmanii mei L-am văzut însumi pe Iazykov - doi Miloslavski, deghizat, cu arcași - Afacerea ta este feminină - roagă-te, regină - Vine, vine! strigă de pe hol Înfigând vârful toiagului în podeaua de stejar, a intrat Patriarhul Ioachim Înnebunit, în goluri întunecate, ochii i se repeziră spre ferestrele joase de sub arcade De cealaltă parte, capetele arcașilor, care urcau scările, se agățau de sticla colorată Patriarhul a ridicat o mână uscată și a amenințat Capetele au dat înapoi Natalia Kirillovna s-a repezit la patriarh Fața ei plinuță era albă ca o batistă albă, sub o șapcă neagră de vulpe Ea s-a agățat de mâna lui înghețată, sărutându-se adesea, a bolborosit: "Mântuiește, mântuiește, Doamne "Vladyka, lucrurile stau rău", a spus Artamon Sergheevici cu severitate Patriarhul și-a întors spre el pupilele dilatate Matveev și-a zvâcnit barba pătrată - O conspirație, o răzvrătire directă Ei înșiși nu știu ce strigă Semănând cu o icoană a unei litere străvechi, cu ochi de vultur, cu nasul subțire, Matveev era calm: văzuse o mulțime de lucruri în viața lui lungă, nu o dată a fost aproape de moarte I-a rămas un sentiment - o mândră poftă de putere Reținând mânia care tremura în secolele bătrânului, spuse: - Numai să-i scoatem de la Kremlin și acolo ne vom ocupa de În afara ferestrelor se auzeau lovituri și țipete Din uşă în uşă a alergat prin secţie în vârful picioarelor, cel pe care arcaşii şi boierii îl urau mai rău decât Satana - un chipeş şi dandy, în vârstă de douăzeci şi patru de ani şi deja boier, fratele reginei, Ivan Kirillovich Naryshkin - au spus că este încercând deja coroana regală de pe cap Mustața lui neagră părea că i se lipește pe fața verde: de parcă ar fi văzut tortul de mâine și moartea lui teribilă la fața locului Fluturându-și mânecile poloneze, strigă: Sophia a venit! Și s-a ascuns în spatele ușii Un pitic la fel de înalt ca un copil şocheia după el pe picioare strâmbe Ținându-se de șapca bufonului, a plâns cu fața încrețită, de parcă ar fi simțit că mâine își va trăda stăpânul Sofya, Vasily Vasilyevich Golitsyn și Khovansky au intrat rapid în secție Obrajii Sophiei erau puternic roșiți Toate - într-un brocart auriu, într-o coroană înaltă de perle Ducându-și mâinile la piept, se înclină adânc în fața reginei și a patriarhului Natalia Kirillovna s-a retras de la ea ca de la un șarpe, a clipit din ochi și a rămas tăcută "Oamenii sunt supărați, știi, există ceva pentru asta", a spus Sophia cu voce tare, "tu și frații tăi ai merge la oameni, regină" Dumnezeu știe ce strigă, de parcă ar fi ucis copii Convinge-i, promite-le favoruri - doar uite, vor da buzna în palat Ea vorbea, cu dinții albi clănțănind, ochii verzi sclipind de emoție veselă Matthew făcu un pas spre ea "Nu este momentul să stabilim scorurile femeilor "Atunci du-te la ei " - Nu mi-e frică de moarte, Sofya Alekseevna - Nu te certa, spuse patriarhul, bătându-și toiagul - Arată-le copiii, Ivan și Peter - Nu! strigă Natalia Kirillovna, strângându-se de tâmple "Vladyka, nu te voi lăsa mă tem " "Scoateți copiii la Pridvorul Roșu", repetă patriarhul Și apoi încuietoarea ușii de aramă de pe Pridvorul Roșu țipă Mulțimea s-a apropiat, a tăcut, privind cu lăcomie Tobele au tăcut Aleksashka stătea atârnat, strângându-și brațele și picioarele, de stâlpul burtic al verandei Alyoshka nu a rămas în urma lui, deși era oh, cât de înfricoșător Ușa s-a deschis Au văzut-o pe țarina Natalya Kirillovna într-o haină neagră de văduvă și o manta de brocart de aur Privind miile, miile de ochi ațintiți asupra ei, regina se legănă Mâinile cuiva i-au întins un băiat într-un caftan îngust colorat Regina cu un efort, ridicându-și stomacul, l-a ridicat, l-a pus pe balustrada

pridvorului Pălăria lui Monomakh îi strecurase în ureche, dezvăluindu-i părul negru tuns Cu obrajii rotunzi și cu nasul tocit, și-a întins gâtul Ochii sunt rotunzi ca ai unui șoarece Gura mică este strânsă de frică Regina a vrut să spună ceva și a început să meargă, dându-și capul pe spate Matveev ieși din spatele ei Un mârâit a trecut prin mulțime Ținea de mână un alt băiat, mai mare, cu o față subțire, indiferentă și buza căzută "Cine te-a mințit", a spus Matveev cu o voce bătrână, dar puternică, încrețindu-și sprâncenele cenușii, "care a mințit că țarul și prințul au fost sugrumați Uite, iată-l pe țarul Petru Alekseevici, în brațele țarinei Sanatoasa si vesela Iată țareviciul Ivan, - a ridicat băiatul indiferent și l-a arătat mulțimii - Ambii sunt vii prin harul lui Dumnezeu (Mulțimea a început să se privească, au început să vorbească: "Sunt cei mai buni, fără înșelăciune ") Săgetător! Du-te liniștit acasă Dacă ai nevoie de ceva, dacă sunt cereri și reclamații, trimite petiții Hovanski și Vasily Vasilyevich au coborât de pe verandă în mulțime Punându-și mâinile pe umerii arcașilor și ai oamenilor obișnuiți, i-au convins să se împrăștie, dar au vorbit ca zâmbind Din mulțimea smerită, s-au auzit voci furioase: Ei bine, sunt în viață Vedem că suntem în viață "Oricum nu vom părăsi Kremlinul - Am găsit proști Știm cuvintele tale dulci - Și apoi rupe nările la coliba de comandă - Dă-ne pe Matveev și Naryshkins - Ivan Kirillovich Naryshkin A încercat coroana regală "Sângele, boierii Dă-ne Iazykov Dolgorukov Vocile strigau din ce în ce mai supărate, enumerand numele urâte ale boierilor Natalya Kirillovna s-a făcut din nou albă și și-a îmbrățișat fiul Peter și-a întors capul rotund - vocea cuiva a strigat în hohote: "Uite - o pisică curată" Din pridvor, totul în catifea stacojie, în sable, într-o armă de sonerie, prințul Mihail Dolgoruky, fiul șefului de tir cu arcul, zvelt și arogant, a fugit, a strigat la arcași, ținând un bici: - Mă bucur, nenorociți, că tatăl meu este bolnav Saryn! Plecați de aici, nenorociților Arcașii s-au dat înapoi în fața biciului care fluieră Dar nu acele vremuri - nu era necesar să vorbim așa Au respirat, au adulmecat, și-au întins mâna către el: - Nu ai zburat la clopotniță? Cine ești tu pentru noi, cățelușule? Bate-l, băieți! L-au luat de bandaj, l-au smuls, iar caftanul de catifea a fost rupt în bucăți Mihail Dolgoruki și-a scos sabia și, dându-se înapoi, făcând semn cu mâna, s-a urcat în verandă Streltsy, sătul de sulițe, se repezi după el Apucat Regina țipă sălbatic Corpul înfășurat al lui Dolgoruky a zburat și a dispărut în mulțimea care călca și sfâșie Matveev și regina se îndreptară spre ușă Dar era deja prea târziu: Ovsey Rzhov și tovarășii săi au sărit pe holul Camerei cu fațete "Învinge-l pe Matveev", au strigat ei "Iubire, iubire", a răcnit mulțimea Ovsei Rzhov s-a așezat pe Matveev din spate undă regina- mâneci de piscină, s-au lipit de Artamon Sergeevich Țareviciul Ivan, împins la o parte, a căzut și a plâns Fața rotundă a lui Piotr era distorsionată, răsucită, a apucat cu ambele mâini barba plină a lui Matveyev "Trăgeți-l, nu vă temeți, rupeți-l", strigă arcașii, ridicând sulițele - Aruncă-ne! Au târât-o pe regina, l-au aruncat pe Peter ca pe un pisoi Corpul uriaș al lui Matveev, cu gura căscată, s-a ridicat brusc, desfăcându-și picioarele și s-a rostogolit pe sulițele fixe Săgetător, oameni, băieți (Aleksashka și Alyoshka) au pătruns în palat, împrăștiați prin sute de camere Regina cu ambii prinți era încă pe verandă, inconștientă Hovanski și Golitsyn s-au apropiat din nou de cei care au rămas în piață și au strigat în mulțime: "Vrem ca Ivan să fie țar Amandoi O vrem pe Sofia Dragoste, dragoste Vrem ca Sofia să fie rege Vrem un stâlp în Piața Roșie, un stâlp memorial, astfel încât va fi etern CAPITOLUL

Trăgătorii urlă Ei i-au exterminat pe boieri: frații reginei Ivan și Athanasius Naryshkin, prinții Iuri și Mihail Dolgoruki, Grigori și Andrei Romodanovski, Mihail Cerkaski, Matveev, Petru și Fiodor Saltykov, Yazykov și alții - mai rău prin naștere Au primit salariul de tir cu arcul - două sute patruzeci de mii de ruble și încă zece ruble în plus față de fiecare arcaș de premiu (Trebuiau strâns ustensile de aur și argint din toate orașele , turnate în bani pentru a plăti arcașii) Pe Piața Roșie a fost ridicat un stâlp, unde erau scrise pe patru fețe numele boierilor uciși, vinovăția și atrocitățile lor Regimentele cereau scrisori de laudă, unde boierii nu jurau nici acum, nici în viitor să folosească vreo vorbă calomnioasă, să nu numească pe arcași răzvrătiți și trădători, să nu execute degeaba și să nu exileze După ce au primit și băut proviziile de la Kremlin, arcașii s-au împrăștiat în așezări, orășenii - în orașe Și totul a revenit la normal Nu s-a intamplat nimic Peste Moscova, peste orașe, peste sute de districte, răspândite pe pământul vast, acre amurg veche de un secol - sărăcie, servilism, lipsă de adăpost Un bărbat cu fundul biciuit culegea cumva pământul odios Orășeanul de la tributuri și rechiziții insuportabile urlă în curtea rece Toți micii negustori gemu Micul nobil pământean a slăbit Pământul era epuizat; recolta în sine-trei - slavă Ție, Doamne Până și boierii și negustorii eminenți gemeau Un boier pe vremea bunicului său avea nevoie de mult? - o haină de blană pe sable și o pălărie guturală - asta e o onoare Și acasă a sorbit aceeași ciorbă de varză cu corned beef, a dormit și s-a rugat lui Dumnezeu Astăzi ochii mei sunt mai înfometați: nu vreau să trăiesc mai rău decât domnii polonezi, sau livlanderii sau nemții: au auzit multe, multe au văzut Inima ardea de lăcomie Boierii au început să întemeieze o gospodărie de o sută de suflete Și să-i îmbraci, să-i îmbraci în caftane cu armuri, să hrănești gloata nesățioasă - nu e nevoie de aceiași bani A devenit indecent să trăiești în colibe de lemn Preyaede, un boier sau o nobilă a ieșit din curte într-o sanie pe un cal, iobagul stătea călare, în spatele arcului Cozile de vulpe erau atârnate de un guler, de căpăstru, de cască pentru ca oamenii să invidieze Acum - comandă o trăsură aurita de la Danzig, înhamează-o cu cvadrupleți - altfel nu e cinste Unde sunt banii? Strâns, foarte strâns Tranzacționarea este proastă Nu poți să vinzi mult cu ai tăi, al tău este un scop Nu o poți lua în străinătate - nu există nimic Mările sunt străine Toate comerțurile cu țările străine au fost preluate de străini Și dacă ai asculta cum fac comerț pe alte meleaguri, ți-ai rupe capul de enervare Ce fel de Rusia, naibii de țară - când te vei muta de la tine? La Moscova erau doi țari - Ivan și Petru, iar deasupra lor - domnitorul, Prințesa Sofia Unii boieri au fost schimbati cu alții Asta e tot Plictiseală Timpul s-a oprit Nu este nimic de așteptat La stâlpul memorial de tir cu arcul din Piața Roșie, la un moment dat, stătea o santinelă cu stuf, dar a plecat undeva Oamenii simpli i-au îngrămădit pe toți în jurul postului Și din nou oamenii murmurau în bazaruri, s-a auzit şoaptă Arcașii au început să se îndoiască: nu au terminat treaba atunci, era mult zgomot, dar nu avea sens Nu ar trebui să fie terminat înainte de a fi prea târziu? Bătrânii spuneau: era bine pe vremuri - mai ieftin, mai satisfăcător, mai frumos La sate, bărbați și femei conduceau dansuri rotunde În așezări, oamenii înotau cu grăsime de la lene Nu s-au auzit jafuri Oh, au fost, dar vremurile au trecut! În Streltsy Sloboda s-au prezentat șase oameni schismatici - schismatici, ofilit ca un os, țărani de neclintit "O singură mântuire", le-au spus ei arcașilor, "una din mântuirea voastră este să aruncați de pe patriarhul nikonian și întregul sinclit boieresc, onikonianizat și

polonizat, și să vă întoarceți la credința cu frică de Dumnezeu, la viața veche" Schismaticii citesc caietele Solovetsky despre cum să evite farmecele nikonianismului și să-și salveze sufletele și stomacurile Arcașii plângeau în timp ce ascultau Bătrânul schismatic, Nikita Pustosvyat, în bazar, stând pe o căruță, le-a citit oamenilor din caietul Solovetsky: "Eu, frații mei, l-am văzut pe Antihrist, corect, am văzut Cândva, eram trist, gândindu-mă la cum va veni Antihrist, am spus rugăciuni și am uitat, blestemat Și văd multă lume pe teren Și cineva stă lângă mine Îi spun: de ce sunt mulți oameni? El răspunde: vine Antihrist , oprește-te, nu te îngrozi M-am sprijinit pe un toiag cu două coarne, stau vesel Un - conduc un om gol - carnea lui este toată puturoasă și foarte urâtă, sufla foc, din gură, din nări și din urechi iese o flacără împuțită Țarul nostru îl va urma, și autoritățile, și boierii, și curtenii, și nobilii Dumei Și l-am scuipat, mi s-a făcut rău, îngrozitor Știu din Scripturi că în curând va fi Există deja mulți dintre nenorociții lui, câini turbați " Acum era clar ce să ceară Streltsy se repezi la Kremlin Șeful ordinului Streltsy, Ivan Andreevich Khovansky, a devenit pentru despărțire Șase schismatici de oase cu Nikita Pustosvyat, după ce n-au mâncat o firimitură, n-au băut vreo picătură timp de trei zile, au adus pupitre, cruci de lemn și cărți vechi în Camera Fațetată, iar în fața ochilor Sofiei au lătrat și au făcut de rușine patriarhul și clerul Arcași la Pridvorul Roșu a strigat: "Vrem vechea credință, vrem vechile vremuri" Iar alţii ziceau şi mai hotărât: "E vremea să meargă împărăteasa prinţesă la mănăstire, e plin de necazuri cu împărăţia" Mai rămăsese un singur remediu, iar Sophia amenința furioasă: "Vrei să ne schimbi cu șase cerneți - țărani ignoranți?" Într-un asemenea timp, noi, regii, nu putem trăi aici, vom pleca în alte orașe, vom anunța pe toți oamenii despre ruina noastră, despre trădarea voastră Arcașii au înțeles ce a amenințat Sophia, s-au temut: "Cum a putut ea, băieți, să nu mute miliția nobilă la Moscova? " S-a mutat înapoi! Au început să negocieze Și la ordinul lui Vasily Vasilyevich Golitsyn, din pivnițele regale au fost scoase în piață căzi cu vodcă și bere Arcașii tremurau, capetele se învârteau Cineva a strigat: "La naiba cu vechea credință, asta e o chestie preoțească, bate-i pe schismatici" Un bătrân i s-a tăiat imediat capul, doi au fost zdrobiți, restul abia au zburat I-au drogat pe blestemații de boieri ai oamenilor de rând, s-au dovedit Moscova era zgomotoasă ca un stup Toată lumea a țipat despre ale lor Atunci nu era nici un cap - s-au înfuriat în dezordine Au spulberat tavernele regale Au prins funcționari de la comenzi, i-au rupt în bucăți La Moscova, nicio trecere, nicio trecere S-au dus să asedieze curţile boiereşti, de îndată ce boierii au tras înapoi - erau mari bătălii în acele vremuri Comenzi întregi de colibe ardeau Cadavrele necurățate zăceau pe străzi și bazaruri A existat un zvon că boierii au adunat o miliție lângă Moscova - au vrut să extermine rebeliunea imediat Și încă o dată arcașii s-au dus cu nori de iobagi fugiți la Kremlin, pironind pe o suliță o cerere de extrădare în instanță și de represalii a tuturor boierilor fără excepție Sophia a ieșit pe Pridvorul Roșu, albă de mânie: "Mint despre noi, și nu era o astfel de miliție în gândurile mele, sărut crucea pe aia! țipă ea, smulgându-și crucea pectorală strălucitoare de diamant "Atunci țareviciul Matveyka minte despre noi " Și din pridvor l-au aruncat pe unul singur, nenorocitul prinț tătar Matveyka, pe sulițele de tir cu arcul: sufocă-te! Matveyka a fost sfâșiat în bucăți - și-au săturat furia și din nou arcașii au plecat fără nimic Moscova a făcut furie timp de trei zile și trei nopți, stoluri de corbi au zburat sus, de la sunetul alarmei Și atunci s-a

născut cel mai mult soluție disperată: tăiați chiar capul, ucideți amândoi regii și Sophia Dar când Moscova s-a trezit în a patra zi, Kremlinul era deja gol: fără regi, fără prințese - au plecat cu boierii Groaza a cuprins oamenii Sophia a plecat în satul Kolomenskoye și a trimis o biryuchka în districte pentru a convoca miliția nobilă Pe tot parcursul lunii august, ea a înconjurat Moscova în sate și mănăstiri, a plâns pe pridvor, s-a plâns de insulte și ruină Ivan Andreevici Khovansky a rămas la Kremlin cu arcașii Au început să se gândească: de ce să nu-i spună rege - un om amabil, de familie străveche, de obicei vechi Va exista un rege pentru oamenii de rând Așteptând favoruri bogate, nobilii și-au urcat vioi pe cai O miliție uriașă, de două sute de mii, s-a îndreptat spre Trinity-Sergius Iar Sofia, ca o pasăre, continua să se învârtă în jurul Moscovei În septembrie, detașamentul de echitație trimis de ea, cu Styopka Odoevski în frunte, a zburat în zori pe satul Pușkino Acolo, învârtindu-se cu arcași în apropierea Moscovei, Ivan Andreevich Khovansky și -a petrecut noaptea pe un deal într-un cort Arcașii dormeau nepăsători Ei, somnoroși, au fost toți tăiați cu săbiile Ivan Andreevici, în lenjerie intimă, a sărit din cort, fluturându-și trestia Mihail Tyrtov, direct de pe cal, s-a aruncat pe umeri După ce l-au prins pe Ivan Andreevici de șa, l-au dus în satul Vozdvizhenskoye, unde Sofia și-a sărbătorit ziua onomastică La marginea satului, boierii stăteau pe bănci, îmbrăcați în vreme militară - în coifuri, în șepci Mihail Tyrtov l-a aruncat pe Hovanski de pe șa și, de durere și rușine, dezbrăcat, a îngenuncheat pe iarbă și a plâns Funcționarul Dumei Shaklovity a citit un basm despre vinurile sale Ivan Andreevici a strigat cu furie: "Minciuni! Dacă nu eram eu, ar fi umblat până la genunchi în sânge la Moscova de mult " Le-a fost greu boierilor să se hotărască să verseze sângele unei familii atât de străvechi Vasili Vasilievici stătea mai alb decât zăpada Atât el, cât și Khovansky erau Gediminovici, iar Gediminovici era acum judecat de parveniți slabi, recent Văzând o asemenea șovăială, Ivan Mihailovici Miloslavski s-a apropiat de călăreți și i-a șoptit lui Styopka Odoevski A călărit cu viteză maximă prin sat până la cortul de mătase al Prințesei Sophia și în aceeași lovitură, călcând găini și copii mici, s-a întors "Domnitorul a ordonat să nu se îndoiască, termină prințul Vasili Vasilievici a plecat în grabă, acoperindu-și ochii cu o batistă Khovansky țipă sălbatic când Mihail Tyrtov îl apuca de păr, târându-l în praf pe șosea Aici, la periferie, lui Khovansky a fost tăiat capul Arcașii au rămas fără cap Aflând despre execuție, s-au repezit la Kremlin îngroziți, au închis porțile, au încărcat tunurile, s-au pregătit pentru asediu, la fel ca polonezii, acum o sută de ani, când trupele negustorilor din Novgorod au înconjurat Moscova Sophia s-a grăbit la Trinity-Sergiyevo sub protecția zidurilor inexpugnabile Ea l-a desemnat pe Vasily Vasilyevich să conducă miliția Și așa au stat, amenințătoare, ambele părți, așteptând cine va fi primul care se va speria Arcașii s-au speriat și au trimis petiționari la Treime Au adus o mărturisire Acesta a fost sfârșitul voinței lor Stâlpul de pe Piața Roșie a fost demolat Scrisorile gratuite au fost luate înapoi Şeful ordinului Streltsy a fost numit Shakloviy, care urma să fie pedepsit în curând Multe regimente au fost trimise în orașe Oamenii au devenit mai liniștiți decât apa de sub iarbă Și din nou o tăcere fără speranță a atârnat peste Moscova, peste tot pământul Anii au târât A P Platonov ÎNDOIÂND MAKAR Printre celelalte mase muncitoare trăiau doi membri ai statului: mujicul normal Makar Ganushkin și tovarășul mai proeminent Lev Chumovoi, care era cel mai deștept din mediul rural și, datorită lui, a condus mișcarea poporului înainte, în linie dreaptă spre binele

comun Dar întreaga populație a satului a vorbit despre Lev cel ciudat când a trecut undeva pe lângă: - Uite, liderul nostru a mers pe undeva, - mâine așteaptă un fel de acțiune Un cap deștept, doar mâinile lui sunt goale Trăiește cu mintea goală Makar, ca orice țăran, iubea meșteșugurile mai mult decât arat și nu-i păsa de pâine, ci de circ, pentru că, după concluzia tovarășului Chumovoi, avea capul gol Fără a lua permisiunea tovarășului Chumovoi, Makar a organizat odată un spectacol - un carusel popular condus de puterea vântului Oamenii s-au adunat în jurul caruselului Makarova într-un nor solid și se așteptau la o furtună care ar putea muta caruselul de la locul său Dar furtuna a întârziat cumva, oamenii au stat inactiv, iar între timp mânzul Ciumei a fugit în pajiști și s-a pierdut în locuri umede Dacă oamenii ar fi fost în repaus, ar fi prins imediat mânzul lui Chumovoy și nu i-ar fi permis lui Chumovoy să sufere o pierdere, dar Makar i-a distras pe oameni de la odihnă și, prin urmare, l-a ajutat pe Chumovoy să sufere daune Chumovoi însuși nu a urmărit mânzul, ci s-a dus la Makar, care tânjea în tăcere după furtună și a spus: "Distragi oamenii aici și nu există nimeni care să-mi urmărească mânzul Makar s-a trezit din reverie, pentru că a ghicit Nu putea să gândească, având capul gol peste mâini deștepte, dar putea să ghicească imediat "Nu vă faceți griji", i-a spus Makar tovarășului Chumovoi, "vă voi face un pistol autopropulsat" - Cum? a întrebat Chumovoi, pentru că nu știa să facă un pistol autopropulsat cu mâinile goale "De la cercuri și frânghii", a răspuns Makar, fără să se gândească, ci simțind forța de tracțiune și rotația acelor frânghii și cercuri viitoare - Atunci fă-o repede, - a spus Chumovoi, - altfel te voi aduce la răspundere legală pentru ochelari ilegali Dar Makar nu s-a gândit la amendă - nu putea să gândească - ci și-a amintit unde văzuse fierul și nu și-a amintit, pentru că tot satul era făcut din materiale de suprafață: lut, paie, lemn și cânepă Furtuna nu a avut loc, caruselul nu a mers, iar Makar s-a întors la tribunal Acasă, Makar a băut apă din dor și a simțit gustul astringent al acelei ape "Trebuie să fie pentru că nu există fier", a ghicit Makar, "pentru că îl bem cu apă" Noaptea, Makar s-a urcat într-o fântână uscată, s-a blocat și a locuit în ea o zi, căutând fier sub nisipul umed În a doua zi, Makar a fost scos de bărbați sub comanda lui Chumovoi, care se temea că un cetățean va muri pe lângă frontul construcției socialiste Makar era insuportabil - avea în mâini blocuri maro de minereu de fier Bărbații l-au scos afară și l-au blestemat pentru greutatea lui, iar tovarășul Chumovoi a promis să-l amendeze suplimentar pe Makar pentru interes public Cu toate acestea, Makar nu l-a luat în seamă și o săptămână mai târziu a făcut fier din minereul din sobă, după ce femeia lui a copt pâine acolo Nimeni nu știe cum a recoapt minereul din cuptor, pentru că Makar a acționat cu mâinile sale inteligente și cu capul tăcut O zi mai târziu, Makar a făcut o roată de fier și apoi o altă roată, dar nici o roată nu a mers de la sine: au nevoie - Moscova în literatura rusă trebuia să se rostogolească cu mâinile A venit la Makar Chumova și a întrebat: - Ai făcut un vehicul autopropulsat în loc de mânz? "Nu", spune Makar, "am bănuit că ar trebui să se rostogolească, dar nu au făcut-o - De ce m-ai înșelat, capul tău elementar! a exclamat Chumovoi într-o slujbă - Atunci fă un mânz! "Nu există carne, altfel aș fi făcut-o", a refuzat Makar Cum ai făcut fier din lut? își aminti Chumovoi "Nu știu", a răspuns Makar, "nu am o amintire Chumovoi a fost jignit aici - Ascundeți descoperirea semnificației economice naționale, individul-diavolul! Nu ești bărbat, ești proprietar unic! O să te amendez peste tot, ca să știi cum să gândești! Makar a trimis: "Dar nu cred, tovarășă Chumovoi Sunt o

persoană goală "Atunci scurtează-ți brațele, nu face ceea ce nu-ți dai seama", i-a reproșat tovarășul Chumovoy lui Makar "Dacă eu, tovarășul Chumovoi, aș avea capul tău, atunci m-aș gândi și eu", a recunoscut Makar - Asta este! confirmă Chumov "Dar există un singur astfel de cap în tot satul și trebuie să mă asculți Și aici Chumovoy l-a amendat pe Makar de jur împrejur, astfel încât Makar a fost nevoit să meargă la pescuit la Moscova pentru a plăti acea amenda, lăsând caruselul și ferma sub grija sârguincioasă a tovarășului Chumovoi Makar a mers cu trenurile în urmă cu nouă ani, în Apoi a fost luat degeaba, pentru că Makar arăta imediat ca un muncitor la fermă și nici măcar nu i-au cerut acte "Du-te mai departe", îi spunea paznicul proletar, "ne ești drag, de vreme ce ești gol" Astăzi Makar, la fel ca acum nouă ani, urcat în tren fără să întreb, surprins de puținii oameni și ușile deschise Dar totuși, Makar nu a stat în mijlocul mașinii, ci pe cuplaje pentru a urmări cum funcționează roțile din mers Roțile au început să funcționeze, iar trenul a mers în centrul statului - la Moscova Trenul mergea mai repede decât orice metis Stepele au alergat spre tren și nu s-au terminat niciodată "Ei tortureează mașina", îi păru rău lui Makar pentru roți "Într-adevăr, nu există nimic în lume, deoarece este spațioasă și goală " Mâinile lui Makar erau în repaus, puterea lor intelectuală liberă a intrat în capul său încăpător și gol și a început să se gândească Makar s-a așezat pe cârlige și a crezut că poate Cu toate acestea, Makar nu a stat mult Un gardian fără armă s-a dus și i-a cerut bilet Makar nu avea bilet cu el, din moment ce, conform presupunerii sale, exista un guvern ferm sovietic, care acum îi poartă pe toți cei care au nevoie gratuit Gardienul-controler i-a spus lui Makar să coboare din păcat la prima semistație, unde există un bufet, pentru ca Makar să nu moară de foame pe un drum surd Makar a văzut că autoritățile aveau grijă de el, deoarece nu doar conducea, ci oferea un bufet și i-a mulțumit șefului de tren La semigară, Makar încă nu plângea, deși trenul s-a oprit să descarce plicuri și cărți poștale din vagonul poștal Makar și-a amintit de o considerație tehnică și a rămas în tren pentru a-l ajuta să meargă mai departe "Cu cât lucrul este mai greu", și-a imaginat comparativ Makar piatră și puf, "cu atât zboară mai departe când îl arunci; așa că merg cu trenul cu o cărămidă în plus pentru ca trenul să se poată grăbi spre Moscova Nevrând să-l jignească pe paznicul trenului, Makar s-a urcat în adâncul mecanismului, sub vagon, și s-a întins acolo să se odihnească, ascultând viteza palpitantă a roților Din liniștea și spectacolul nisipului călător, Makar a adormit surd și a văzut în vis că părăsește pământul și zbura în vântul rece Din acest sentiment de lux, i-a făcut milă de oamenii care au rămas pe pământ - Seryozhka, de ce arunci gâturile fierbinți! Makar s-a trezit din aceste cuvinte și l-a prins de gât: este trupul lui și toată viața lui interioară intacte? - Nimic! strigă Seryozhka de la distanță - Nu e departe de Moscova: nu va arde Trenul era în gară Artizanii au încercat osiile vagonului și au înjurat în liniște Makar a coborât de sub mașină și a văzut în depărtare centrul întregului stat - principalul oraș Moscova "Acum pot să merg! gândi Makar "Poate că trenul se va grăbi fără greutate suplimentară!" Și Makar a pornit în direcția turnurilor, bisericilor și structurilor formidabile - spre orașul miracolelor științei și tehnologiei, pentru a-și câștiga viața sub capetele de aur ale templelor și conducătorilor După ce s-a descărcat din tren, Makar s-a dus la Moscova vizibilă, întrebând despre acest oraș central Pentru a nu se rătăci, Makar a mers de-a lungul șinelor și a fost surprins de peroanele dese ale gării Lângă platformă creșteau păduri de pin și molid, iar casele de lemn stăteau în păduri

Copacii creșteau lichid, hârtie de bomboane, sticle de vin, coji de cârnați și alte bunuri stricate zăceau sub ei Iarba nu a crescut aici sub jugul omului, iar copacii au suferit și ei mai mult și au crescut puțin Makar a înțeles această natură neclar: "Nu că aici trăiesc ticăloși speciali, până și plantele mor din cauza lor! La urma urmei, acest lucru este foarte trist: o persoană trăiește și dă naștere unui deșert lângă el! Unde este știința și tehnologia? Mângâindu-și pieptul cu regret, Makar a mers mai departe Pe peronul stației, din mașină au fost descărcate cutii de lapte goale, iar acestea au fost introduse în mașină cu lapte Makar se opri la gândul lui: Din nou, nu există tehnologie! Makar a definit cu voce tare această situație - Aduc feluri de mâncare cu lapte - așa este: și copiii locuiesc în oraș și așteaptă lapte Dar de ce să cărați cutii goale cu mașina? La urma urmei, doar echipamentele se irosesc degeaba, iar vasele sunt voluminoase! Makar s-a apropiat de șeful de lactate, care se ocupa de conserve, și l-a sfătuit să construiască o conductă de lapte de aici până la Moscova, pentru a nu conduce vagoane cu vase goale de lapte Șeful laptelui Makar l-a ascultat - a respectat oamenii din masă - dar l-a sfătuit pe Makar să se întoarcă la Moscova: cei mai deștepți oameni stau acolo și ei se ocupă de toate reparațiile Makar era supărat: "Deci tu porți lapte, nu ei!" Pur și simplu îl beau, nu văd cheltuielile suplimentare ale echipamentelor! Șeful a explicat: - Treaba mea este să îmbrace încărcături: sunt un interpret, nu un inventator de țevi Apoi Makar a rămas în urma lui și a plecat, îndoiindu-se, până la Moscova Era dimineața târziu la Moscova Zeci de mii de oameni s-au repezit pe străzi ca niște țărani la recoltat "Ce vor face? Makar a stat și a gândit în mijlocul unor oameni solidi "Probabil, aici sunt fabrici puternice care îmbracă și încălță toți oamenii din satele îndepărtate!" Makar s-a uitat la cizme și le-a spus "mulțumesc" oamenilor care alergă - fără ele ar fi trăit gol și dezbrăcat Aproape toți oamenii aveau genți de piele sub axile, unde, probabil, zăceau cuiele de pantofi și pumnalul "De ce aleargă, își irosesc forțele? se întrebă Makar "Lăsați-i să lucreze mai bine acasă, iar grăsimea poate fi transportată prin curți cu cărucioru1 " Dar oamenii au alergat, au urcat în tramvaie până când izvoarele au fost complet comprimate și nu și-au crutat trupurile de dragul muncii Ztim Makar a fost destul de mulțumit "Oameni buni", gândi el, "le este greu să ajungă la atelierele lor, dar vânează!" Lui Makar îi plăceau tramvaiele pentru că circulă singure, iar șoferul stă foarte ușor în primul vagon, de parcă n-ar duce nimic Makar s-a urcat și el în mașină fără niciun efort, fiind împins acolo de oamenii grăbiți din spate Mașina a mers fără probleme, mârâia sub podea puterea invizibilă a mașinii și Makar a ascultat-o și a simpatizat cu ea "Săracul muncitor! Makar se gândi la mașină - Ezezet și împingând Dar aduce oameni utili într-un singur loc - salvează picioarele vii! Femeia - stăpâna tramvaiului - le-a dat oamenilor chitanțe, dar Makar, pentru a nu-i face de rușine pe gazdă, a refuzat chitanța - Eu doar! spuse Makar și trecu pe lângă Au strigat la gazdă să dea ceva la cerere, iar gazda a fost de acord Makar, pentru a verifica ce dau aici, a spus: - Stăpână, dă-mi ceva la cerere! Gazda a tras de frânghie, iar tramvaiul s-a scurtat în scurt timp pe loc "Ieși afară, ești la cerere", i-au spus cetățenii lui Makar și l-au împins afară cu presiunea lor Makar a ieșit în aer Aerul era metropolitan: mirosea a gazul agitat al mașinilor și a praf de fontă al frânelor tramvaiului - Și unde este chiar centrul statului? a întrebat Makar pe persoana neașteptată Bărbatul și-a fluturat mâna și a aruncat țigara în coșul de gunoi din stradă Makar s-a urcat la găleată și a scuipat și în ea, pentru ca

toată lumea din oraș să aibă dreptul de a o folosi Casele erau atât de grele și înalte, încât lui Makar îi era milă de guvernul sovietic: îi era greu să păstreze astfel de echipamente de locuit intacte La răscruce, un polițist a ridicat un băț roșu cu capătul în sus și a făcut un pumn din stânga unui cărucior care căra făină de secară "Făina de secară nu este respectată aici", a conchis Makar în gând, "aici se hrănesc cu zhamka albă" - Unde este centrul aici? l-a întrebat Makar pe polițist Polițistul i-a arătat lui Makar la vale și a spus: - La Teatrul Bolșoi, în jurnal Makar a coborât la vale și s-a trezit printre două peluze înflorite Pe o parte a pieței era un zid, iar pe cealaltă în plus, o casă cu stâlpi Acei stâlpi țineau în vârf patru cai de fontă, iar stâlpii ar fi putut fi subțiri, pentru că cei patru nu erau atât de grei Makar a început să caute în piață un fel de stâlp cu un steag roșu, care ar însemna mijlocul orașului central și centrul întregului stat, dar nu exista un astfel de stâlp nicăieri, dar era o piatră cu o inscripție Makar s-a sprijinit pe o piatră pentru a sta chiar în centru și i-a pătruns cu respect pentru sine și pentru starea lui Makar oftă fericit și i se simți foame Apoi s-a dus la râu și a văzut construirea unei case incredibile Ce construiesc ei aici? a întrebat el pe un trecător - Veșnică casă de fier, beton și sticlă ușoară! răspunse trecătorul Makar a decis să viziteze acolo să lucreze pe șantier și să mănânce La poartă erau paznici Paznicul a întrebat: - Ce vrei, nebunule? "Ar trebui să fac ceva, altfel sunt slăbit", a spus Makar - De ce ai de gând să lucrezi aici când ai venit fără niciun cupon? spuse paznicul trist Aici a venit un zidar și l-a ascultat pe Makar - Du-te la cazarmă la cazanul comun - băieții te vor hrăni acolo, - l-a ajutat zidarul pe Makar "Dar nu poți intra în noi imediat, trăiești în sălbăticie și, prin urmare, nimeni Mai întâi trebuie să te înscrii în sindicatul muncitorilor, să treci prin supravegherea clasei Și Makar s-a dus la cazarmă să mănânce din ceaun pentru a-și menține viața pentru o soartă mai bună în viitor La construcția acelei case din Moscova, pe care persoana care se apropie a numit-o eternă, Makar s-a înțeles Mai întâi, a mâncat terci negru și hrănitor în barăcile muncitorilor, apoi a mers să inspecteze lucrările de construcție Într-adevăr, pământul a fost lovit de gropi, oamenii se agitau, mașini cu nume necunoscut aruncau grămezi în pământ Terci de beton curgea prin gravitație de-a lungul tăvilor și altele în faţa ochilor noştri au avut loc şi evenimente de muncă Se vede că casa a fost construită, deși nu se știe pentru cine Makar nu era interesat de ceea ce va primi cineva - era interesat de tehnologie ca o binecuvântare viitoare pentru toți oamenii Șeful lui Makar din satul natal, tovarășul Lev Chumovoy, ar fi, desigur, dimpotrivă, interesat de distribuția spațiului de locuit în viitoarea casă, și nu de un cap de grămadă de fontă, dar Makar avea doar mâini alfabetizate, dar fără cap; așa că s-a gândit doar cum să facă ceva Makar s-a plimbat prin întreaga clădire și a văzut că lucrarea mergea rapid și în siguranță Cu toate acestea, ceva a lâncezit trist în Makar, nu se știe încă ce S-a dus la mijlocul lucrării și a aruncat o privire la imaginea generală a lucrării cu ochii: în mod clar lipsea ceva în construcție, s-a pierdut ceva, dar ceea ce este necunoscut Numai în pieptul lui Makar creștea un fel de melancolie de lucru conștiincioasă Din tristețe și din faptul că a mâncat o masă copioasă, Makar și-a găsit un loc liniștit și s-a dus să doarmă acolo Într-un vis, Makar a văzut un lac, păsări, o pădure rurală uitată și ceea ce este necesar, ceea ce lipsește în construcție - Makar nu a văzut asta Apoi Makar s-a trezit și a descoperit deodată defectul din clădire: muncitorii împacheau beton în cadre de fier pentru a face un

perete Dar aceasta nu este o tehnică, ci o muncă grea! Pentru a obține o tehnică, este necesar să furnizați beton în sus cu țevi, iar muncitorul va ține doar țeava și nu va obosi, nepermițând astfel puterea roșie a minții să treacă în mâinile muncitorilor Makar a mers imediat să caute biroul științific și tehnic principal din Moscova Un astfel de birou era amplasat într-o clădire rezistentă la foc, într-o râpă a orașului Makar a găsit un tip acolo la ușă și i-a spus că el a inventat intestinul de construcție Cel mic l-a ascultat și chiar l-a întrebat despre ceea ce Makar însuși nu știa, apoi l-a trimis pe Makar pe scări către scribul șef Acest scrib a fost un inginer învățat, dar din anumite motive a decis să scrie pe hârtie fără să atingă afacerea de construcții cu mâinile Makar i-a spus și despre intestin "Nu trebuie construite case, ci turnate", i-a spus Makar scribului învățat Scribul a ascultat și a concluzionat: - Și cum vei demonstra, tovarășe inventator, că intestinul tău este mai ieftin decât betonul obișnuit? "Și faptul că o simt clar", a demonstrat Makar Scribul a gândit ceva în secret și l-a trimis pe Makar la capătul coridorului: - Le dau inventatorilor săraci câte o rublă pentru gură și un bilet dus-întors pe calea ferată Makar a primit o rublă, dar a refuzat biletul, deoarece a decis să trăiască înainte și irevocabil Într-o altă cameră, lui Makar i s-a dat o hârtie sindicatului, astfel încât să primească un sprijin sporit acolo, ca om din masă și inventator al intestinului Makar s-a gândit că sindicatul ar trebui să-i dea bani chiar în acea zi pentru a-i repara intestinele și a mers fericit acolo Sindicatul era situat într-o clădire și mai enormă decât biroul tehnic Timp de două ore Makar a rătăcit prin cheile acelei case sindicale în căutarea șefului oamenilor de masă, care era scris pe hârtie, dar capul nu se afla la locul său oficial - se ocupa undeva de alți muncitori La amurg a venit șeful, a mâncat niște ouă omletă și a citit bucata de hârtie a lui Makar prin intermediul asistentei sale, o fată destul de drăguță și progresivă, cu o coasă mare Fata s-a dus la casierie și i-a adus lui Makar o rublă nouă, iar Makar a semnat pentru ea ca muncitor șomer Hârtia a fost returnată lui Makar Pe ea, printre alte scrisori, scria acum: "Tovarășe Lopin, ajută un membru al sindicatului nostru să-și aranjeze inventarea intestinului pe o linie industrială" Makar a fost mulțumit și a doua zi a mers să caute o linie industrială pentru a-l vedea pe tovarășul Lopin Nici polițistul, nici trecătorii nu cunoșteau o astfel de linie, iar Makar a decis să o găsească singur Afișe atârnate pe străzi și satin roșu cu inscripția instituției de care Makar avea nevoie H? afişele afirmau clar că întregul proletariat trebuie să stea ferm pe linia dezvoltării industriale Acest lucru l-a luminat imediat pe Makar: mai întâi trebuie să găsiți proletariatul, iar sub el vor fi o linie și tovarășul Lopin undeva în apropiere "Tovarășe polițist", a spus Makar, "arată-mi drumul către proletariat" Polițistul a scos o carte, a găsit acolo adresa proletariatului și a spus acea adresa recunoscătorului Makar Makar a mers prin Moscova până la proletariat și a fost surprins de puterea orașului, alergând în autobuze, tramvaie și pe picioarele vii ale mulțimii "Este nevoie de o mulțime de larve pentru a alimenta o astfel de mișcare a corpului!" Raționa în capul lui Makar, care știa să gândească când mâinile nu erau ocupate Îngrijorat și îndurerat, Makar a ajuns în cele din urmă la casă, a cărei locație i-a fost indicată de gardian Acea casă s-a dovedit a fi un adăpost de noapte în care clasa săracă își pleca capetele noaptea Anterior, în vremurile prerevoluționare, clasa săracă și-a plecat capul spre pământul simplu și a plouat peste capul acela, luna strălucea, stelele rătăceau, vânturile au suflat și acel cap

zăcea, s-a răcit și a dormit, pentru că A fost obosit Astăzi, șeful clasei sărace se odihnea pe o pernă sub tavan și acoperișul de fier, iar vântul nocturn al naturii nu mai tulbura părul de pe capul săracilor, care odată zăceau chiar pe suprafața globului Makar a văzut câteva case noi curate și a fost mulțumit de guvernul sovietic "Uau putere! Makar a apreciat "Numai este necesar ca ea să nu fie răsfățată, pentru că este a noastră!" Casa doss avea un birou, ca în toate clădirile rezidențiale din Moscova Fără birou, se pare, sfârșitul lumii ar începe imediat peste tot, iar cărturarii ar da întreaga viață, deși un curs lent, dar corect Makar îi respecta și pe scribi "Lasă-i să trăiască! Makar s-a hotărât în privința lor "Ei gândesc ceva, din moment ce primesc un salariu și din moment ce gândesc din funcția lor, probabil că vor deveni oameni deștepți și avem nevoie de ei!" - De ce ai nevoie? întrebă Makar comandantul cazării pentru noapte "Aș avea nevoie de un proletariat", a spus Makar - Ce strat? spuse comandantul Makar nu a început să se gândească - știa dinainte de ce avea nevoie - Mai jos, spuse Makar - E mai gros, sunt mai mulți oameni acolo, e cea mai mare masă! - Da, spuse comandantul - Atunci trebuie să aștepți seara, cine va veni mai mult, vei merge să înnopți cu ei: fie cu cerșetori, fie cu muncitori sezonieri "Mi-ar plăcea să fiu alături de cei care construiesc însuși socialismul", a întrebat Makar - Aha! comandantul a înțeles din nou - Deci ai nevoie de cineva care să construiască case noi? Makar se îndoia de asta - Deci s-au construit case înainte, când Lenin nu era acolo Ce fel de socialism ai într-o casă goală? Comandantul s-a gândit și el, mai ales că el însuși nu știa exact sub ce formă ar trebui să se prezinte socialismul - ar fi o bucurie uimitoare în socialism și de ce fel? "Au construit case înainte", a fost de acord comandantul - Atunci în ele locuiau doar răufăcători, iar acum îți dau un cupon pentru a petrece noaptea într-o casă nouă - Așa este, se bucură Makar - Deci, sunteți asistentul potrivit al guvernului sovietic Makar a luat cuponul și s-a așezat pe o grămadă de cărămizi lăsate nesupravegheate de construcție "De asemenea ", a raționat Makar, "există o cărămidă sub mine, iar proletariatul a făcut acea cărămidă și a suferit: puterea sovietică este mică - nu își vede propria proprietate!" Makar a stat pe cărămidă până seara și a urmărit, pe rând, cum se stingea soarele, cum se aprindeau luminile, cum dispăreau vrăbiile din gunoi de grajd pentru a se odihni În sfârșit au început să apară proletarii: unii cu pâine, alții fără ea, alții bolnavi, alții obosiți, dar toți veniți din muncă îndelungată și buni cu acea bunătate care vine din epuizare Makar a așteptat până când proletariatul s-a întins pe paturi de stat și a luat un aer de la construcția zilei Apoi Makar a intrat cu îndrăzneală în camera dosarului și a anunțat, stând în mijlocul podelei: - Tovarăși muncitori! Locuiești în orașul tău natal, Moscova, în puterea centrală a statului, și în el dezordine și pierderea valorilor Proletariatul se agita în paturile lui - Mitry! spuse o voce adâncă cu o voce plictisitoare "Mișcă-l ușor pentru a fi normal " Makar nu a fost jignit, pentru că în fața lui stătea proletariatul și nu o forță ostilă "Nu ai inventat totul", a spus Makar - Rezervoarele de lapte din lapte sunt transportate pe mașini valoroase, dar sunt goale - le-au băut Aici ar fi suficiente o țeavă și o pompă cu piston Același lucru este valabil și în construcția de case și șoprone - acestea trebuie turnate din intestin și le construiești puțin câte puțin Am inventat acel intestin și dau ți-l degeaba, așa că socialismul și alte amenajări peisagistice au venit repede - Ce intestin? spuse aceeași voce înăbușită a proletarului invizibil - Instinctul meu, confirmă Makar

Proletariatul a tăcut la început, apoi o voce limpede a strigat anumite cuvinte dintr-un colț îndepărtat și Makar le-a auzit ca vântul: - Puterea nu ne este dragă - le vom pune case pe lucrurile mărunte, - sufletul ne este drag Din moment ce ești bărbat, treaba nu este în case, ci în inimă Aici lucrăm cu toții la calcule, trăim din protecția muncii, stăm pe sindicate, ne lăsăm duși de cap în cluburi, dar nu ne dăm atenție - ne-am încredințat legii Dă-ți sufletul , din moment ce ești inventator! Makar și-a pierdut imediat inima A inventat diferite lucruri, dar nu a atins sufletul, iar aceasta s-a dovedit a fi principala invenție pentru localnici Makar s-a întins pe un pat guvernamental și a tăcut de îndoiala că fusese angajat în muncă non-proletariană toată viața Makar nu a dormit mult, pentru că a început să sufere în vis Și suferința lui a trecut în vis, a văzut în vis un munte sau un deal și pe acel munte stătea un om învățat Dar Makar zăcea sub acel munte ca un prost adormit și se uita la omul științific, așteptând de la el fie un cuvânt, fie o faptă Dar acel bărbat s-a ridicat și a spus chal, nevăzându-l pe Makar îndurerat și gândindu-mă doar la scara integrală, dar nu la Makarul anume Chipul celui mai învățat om era luminat de strălucirea vieții în masă îndepărtate care se întindea mult sub el, iar ochii lui erau îngrozitori și morți de la înălțime și de a privi prea departe Omul de știință a tăcut, iar Makar zăcea în vis și tânjea - Ce ar trebui să fac în viață pentru ca eu și ceilalți să am nevoie de mine? întrebă Makar și tăcu îngrozit Omul științific a rămas tăcut ca înainte, fără un răspuns, iar milioane de vieți vii s-au reflectat în ochii săi morți Apoi Makar, surprins, s-a târât la înălțime pe pământ pietros mort De trei ori frica de imobilul-științific a intrat în el și de trei ori frica a fost alungată de curiozitate Dacă Makar ar fi fost un om inteligent, nu ar fi urcat la acea înălțime, dar era un om înapoiat, având doar mâini curioase sub capul imperceptibil Și cu puterea prostiei sale curioase, Makar a urcat până la cel mai educat și i-a atins ușor corpul gros și uriaș Din atingere, trupul necunoscut s-a mișcat ca și cum ar fi în viață și s-a prăbușit imediat pe Makar, pentru că era mort Makar s-a trezit din lovitură și a văzut deasupra lui un gardian peste noapte, care l-a atins pe cap cu un ceainic, astfel încât Makar s-a trezit Makar s-a așezat pe patul lui și a văzut un proletar marcat de buzunar care se spală dintr-o farfurie fără să piardă o picătură de apă Makar a fost surprins de modul de a-și spăla fața cu o mână de apă și l-a întrebat pe bărbatul cu buzunar: - Toată lumea s-a dus la muncă - de ce ești singur în picioare și te speli? Pockmarked și-a șters fața udă pe pernă, a uscat-o și a răspuns: "Sunt mulți proletari care lucrează, dar puțini care gândesc", mi-am hotărât să gândesc pentru toată lumea Mă înțelegi sau taci de prostie și asuprire? "Din durere și îndoială", a răspuns Makar "Aha, atunci haideți, așadar, să mergem cu mine și ne vom gândi pentru toată lumea", a spus bărbatul ciupit, gândindu-se Iar Makar s-a ridicat să meargă cu un bărbat cu marcaj, pe nume Peter, să-și găsească destinația Spre Makar și Peter au venit o mare varietate de femei îmbrăcate în haine strâmte, ceea ce indică faptul că femeile ar dori să fie goale; erau și mulți bărbați, dar s-au ascuns mai liber pentru trup Mii mari de alte femei și bărbați, compătimindu-și trupurile, se plimbau în mașini și șezlonguri, precum și în tramvaie care abia se mișcau, care scrâșneau de greutatea vie a oamenilor, dar au îndurat Cei care mergeau pe jos și pe jos s-au repezit înainte, având pe chip o expresie științifică, care semăna fundamental cu acel om mare și puternic pe care Makar îl contempla inviolabil într-un vis Din observarea unor personalități continue cu alfabetizare științifică,

Makar a devenit teribil în sentimentul său interior Pentru ajutor, s-a uitat la Peter: nici măcar acesta nu este doar un om științific cu privirea în depărtare? - Presupun că știi toate științele și vezi prea departe? întrebă Makar timid Peter și-a concentrat mintea - Eu ceva? Sper să exist ca Ilici Lenin: privesc atât departe, cât și aproape, și în lățime, și în profunzime și în sus - Da asta e! Makar se linişti "În caz contrar, zilele trecute am văzut un om științific uriaș: așa că se uită la o distanță, iar lângă el - vor fi doi sazhens - o persoană minte și suferă fără ajutor - Sigur, spuse Peter cu înțelepciune - Stă pe o pantă, și i se pare că totul este departe, și nu este un diavol aproape! Iar celălalt se uită doar la picioarele lui - ca să nu se poticnească de un nod și să nu se lovească de moarte - și se consideră drept, dar masele s-au plictisit de viață într-o mișcare liniștită Nouă, frate, nu ne este frică de bulgări de pământ! - Oamenii noștri sunt acum încălțați! a confirmat Makar Dar Petru și-a ținut meditațiile înainte, fără a pleca pentru nimic Ați văzut vreodată partidul comunist? "Nu, tovarășe Piotr, nu mi l-au arătat!" Pe tovarășul Chumovoi l-am văzut în sat! - Tovarăși ciudați și iată numărul complet Și vă vorbesc despre o petrecere curată, care are o vedere clară la punctul exact Când sunt la o întâlnire printre petreceri, mă simt mereu ca un prost - De ce este așa, tovarășe Piotr, ești aproape științific ca aparență "Pentru că mintea îmi mănâncă corpul Vreau mâncare, dar petrecerea spune: să construim fabrici dinainte - fără fier, pâinea crește prost Mă înțelegi, care este mișcarea potrivită aici?! "Am înțeles", a răspuns Makar Cine construiește mașini și fabrici, le-a înțeles imediat, ca un om de știință Makar, încă de la naștere, observase sate de lut-paie și nu credea deloc în soarta lor fără mașini de pompieri - Aici, spuse Peter - Și zici: zilele trecute ți-a plăcut bărbatul! Atât partidul, cât și mie nu-l place: până la urmă, capitalismul prost l-a produs și, treptat, lăsăm astfel de oameni să coboare pe pantă! "Si eu simt ceva, dar nu stiu ce!" spuse Makar - Și dacă nu știi ce, atunci urmează în viață sub îndrumarea mea; în caz contrar, inevitabil veți sparge dintr-o linie subțire Makar a fost distras de privirea lui către poporul moscovit și s-a gândit: "Oamenii de aici sunt bine hrăniți, fețele tuturor sunt curate, trăiesc din belșug - ar trebui să se înmulțească, dar copiii sunt neobservați " Makar i-a spus lui Peter despre asta "Aici nu este natură, ci cultură", a explicat Peter - Aici oamenii trăiesc în familii fără reproducere, aici mănâncă fără producție de muncă - Si cum? Makar a fost surprins - Și așa, - spuse cunoscând Peter "Cineva va scrie un gând pe chitanțe - pentru asta el și familia lui sunt hrăniți un an și jumătate Și celălalt nu scrie nimic - pur și simplu trăiește pentru edificarea altora Makar și Peter au mers până seara; s-au uitat în jurul râului Moscova, pe străzi, prin magazinele unde se vindeau tricotaje și au vrut să mănânce - Să mergem la secția de poliție să luăm cina, spuse Pyotr Makar s-a dus, și-a dat seama că poliția hrănea "Voi vorbi, dar taci și suferi puțin", l-a avertizat Petr pe Makar în prealabil Tâlhari, cei fără adăpost, oameni-fiare și nenorociți necunoscuți stăteau în departamentul de poliție Și vizavi toți stăteau paznicul de serviciu și primeau oamenii în ceafă vie Pe unii i-a trimis la arest, pe alții la spital, pe alții i-a trimis înapoi Când a venit rândul lui Peter și Makar, Peter a spus: - Tovarășe șef, te-am prins un psihopat pe stradă și te-am adus de mână Ce fel de psihopat este el? întrebă ofițerul de serviciu Ce a încălcat într-un loc public? - Nimic, spuse Peter deschis - Umblă și își face griji, apoi va lua și va ucide: judecă-l atunci Și cea mai bună luptă împotriva criminalității este

prevenirea acesteia Așa că am prevenit crima - Motivul! şeful a fost de acord "Îl voi trimite acum la Institutul de Psihopați pentru un studiu general Polițistul a scris o bucată de hârtie și s-a întristat: - Nu există cu cine să te escorteze - toți oamenii sunt împrăștiați - Lasă-mă să-l dau jos, sugeră Peter - Sunt o persoană normală, el este un psihopat - Wali! - milițianul a fost încântat și i-a dat lui Peter o hârtie Petr și Makar au venit la Institutul pentru Bolnavi Mintali o oră mai târziu Peter a spus că a fost repartizat de poliție unui prost periculos și nu l-a putut părăsi nici măcar un minut, dar prostul nu a mâncat nimic și acum ar începe să se înfurie "Du-te la bucătărie, îți vor da ceva de mâncare acolo", a spus amabila adunare de surori "Mâncă mult", a refuzat Peter - Are nevoie de supă de varză și două terci de fier Lasă-i să-l aducă aici, altfel va scuipa în ceaunul comun Sora a făcut aranjamente oficiale Makar a primit o porție triplă de mâncare delicioasă, iar lui Peter a fost mulțumit împreună cu Makar Curând, Makar a primit un medic și a început să-l întrebe pe Makar gânduri atât de detaliate încât Makar, din ignoranța vieții sale, a răspuns acestor medici întrebări ca o nebunie Aici doctorul l-a simțit pe Makar și a constatat că excesul de sânge clocotea în inima lui "Trebuie să-l lăsăm pentru testare", a concluzionat medicul despre Makar Și Makar și Peter au rămas peste noapte într-un spital de boli psihice Seara s-au dus în sala de lectură, iar Pyotr a început să citească cu voce tare cărțile lui Lenin lui Makar "Instituțiile noastre sunt o prostie", a citit Peter pe Lenin, iar Makar a ascultat și s-a mirat de acuratețea minții lui Lenin Legile noastre sunt prostii Știm să prescriem și nu știm să executăm Oamenii care ne sunt ostili stau în instituțiile noastre , în timp ce unii dintre camarazii noștri au devenit demnitari și lucrează ca niște proști Alți bolnavi mintal îl ascultau și ei pe Lenin - ei nu știau înainte că Lenin știa totul - Dreapta! bolnavii de suflet atât muncitorii cât şi ţăranii au fost de acord "Avem nevoie de mai mulți muncitori și țărani în instituțiile noastre", a continuat să citească Peter, marcat de buzunar "Socialismul trebuie construit de mâinile omului de masă, și nu de bucăți de hârtie birocratice din instituțiile noastre Și nu îmi pierd speranța că într-o zi ne vor spânzura pe bună dreptate pentru asta - Ai vazut? întrebă Makara Petr - Lenin - și chiar și atunci instituțiile ar putea fi torturate, dar noi mergem și mințim Iată-ți pentru tine, toată revoluția, scrisă de viu O să fur de aici această carte, pentru că aceasta este o instituție, iar mâine ne vom duce la orice birou și vom spune că suntem muncitori și țărani Vom sta cu tine într-o instituție și vom gândi pentru stat După ce au citit, Makar și Petr s-au culcat pentru a lua o pauză de la grijile zilei în casa nebunească Mai mult decât atât, mâine ambii trebuiau să meargă să lupte pentru cauza lui Lenin și a săracului de rând Peter știa unde trebuie să meargă - la RKI, ei iubesc pe cei care se plâng și tot felul de oameni abătuți După ce au deschis ușor prima ușă din coridorul superior al RKI, au văzut absența oamenilor acolo Deasupra celei de-a doua uși atârna un scurt poster "Cine câștigă?", iar Peter și Makar au intrat acolo În cine nu era nimeni acolo în afară de tovarășul Lev Chumovoi, care stătea și se descurca ceva, lăsând satul său în mila săracilor Makar nu i-a fost frică de Chumovoi și i-a spus lui Petru: - Din moment ce scrie "cine câștigă", atunci hai să-l luăm - Nu, - a respins experimentatul Peter, - avem o stare, nu taitei, mergem mai sus Mai sus au fost acceptați, pentru că era dorul de oameni și de mintea reală inferioară "Suntem membri ai clasei", i-a spus Peter șefului superior - Am acumulat mintea, dă-ne putere asupra târfei de scris apăsătoare - Ia-l Ea este a ta, - spuse suprema și le-a dat puterea în

mâinile lor De atunci, Makar și Peter s-au așezat la mese împotriva lui Lev Chumovoi și au început să vorbească cu săracii oameni veniți, rezolvând toate problemele din mintea lor - pe baza simpatiei pentru cei săraci Curând oamenii au încetat să meargă la instituțiile lui Makar și Peter, pentru că au crezut atât de simplu că săracii înșiși puteau gândi și decide în același mod, iar oamenii muncitori au început să gândească singuri în apartamentele lor Lev Chumovoi a rămas singur în instituție, deoarece nimeni nu l-a rechemat în scris de acolo Și a fost prezent acolo până la numirea comisiei de lichidare a statului Tovarăș în ea Chumovoi a lucrat timp de de ani și a murit printre uitare și treburile clericale, în care a fost plasată mintea lui de stat organizațional B L Pasternak DOCTOR JIVAGO (Fragmente) Partea a doua FATA DIN ALLT CERC Războiul cu Japonia nu s-a încheiat încă Dintr-o dată a fost umbrită de alte evenimente Valuri de revoluție au cuprins Rusia, unul mai sus și mai nevăzut decât celălalt În acest moment, văduva unui inginer belgian și franțuzoaica rusificată Amalia Karlovna Guichard au sosit la Moscova din Urali cu doi copii, fiul Rodion și fiica Larisa Și-a trimis fiul la corpul de cadeți, iar fiica ei la gimnaziul feminin, întâmplător în aceeași clasă în care a studiat Nadya Kologrivova Madame Guichard avea economii de la soțul ei în titluri de valoare, care înainte creșteau, dar acum au început să scadă Pentru a opri topirea fondurilor ei și a nu sta cu mâinile în brațe, doamna Guichard a cumpărat o mică afacere, atelierul de cusut Levitskaya de lângă Porțile de Triumf, de la moștenitorii croitoriei, cu dreptul de a păstra vechea companie, cu cercul foștilor ei clienți și toți modăreștii și ucenicii Madame Guichard a făcut acest lucru la sfatul avocatului Komarovsky, o prietenă a soțului ei și a propriului ei sprijin, un om de afaceri cu sânge rece care cunoștea viața de afaceri în Rusia ca pe dosul mâinii sale Ea i-a scris despre mutare, i-a întâlnit la gară, i-a luat prin tot Moscova la camerele mobilate "Muntenegru" din Arms Lane, unde a închiriat o cameră pentru ei, l-a convins să-l dea pe Rodya corpului și pe Lara la gimnaziu, pe care l-a recomandat, și a glumit neatent cu băiatul și s-a uitat la fată încât a roșit Înainte de a se muta într-un apartament mic cu trei camere, situat la atelier, au locuit aproximativ o lună în "Muntenegru" Acestea erau cele mai groaznice locuri din Moscova, șoferi și bârlogurile nesăbuite, străzi întregi lăsate desfrânării, mahalale de "făpturi moarte" Copiii nu au fost surprinși de murdăria din camere, de ploșnițe, de mizeria mobilierului După moartea tatălui ei, mama ei a trăit într-o veșnică teamă de sărăcire Rodya și Lara sunt obișnuite să audă că sunt la un pas de moarte Au înțeles că nu sunt copii ai străzii, dar timiditatea în fața bogaților stătea adânc în ei, ca elevii orfelinatelor Un exemplu viu al acestei frici le-a fost dat de mama lor Amalia Karlovna era o blondă puternică de vreo treizeci și cinci de ani, ale cărei atacuri de cord alternau cu accese de prostie Era o lașă groaznică și îi era frică de moarte de bărbați De aceea, de frică și confuzie, cădea mereu în ei din îmbrățișare în îmbrățișare În "Muntenegru" au ocupat camera a douăzeci și treia, iar în cea de a douăzeci și patra din ziua în care au fost înființate camerele locuia violoncelistul Tyszkiewicz, un om bun, transpirat și chel, cu perucă, care și-a încrucișat mâinile cu rugăciune și le-a apăsat la piept când a convins pe cineva, și-a dat capul pe spate și a dat ochii peste cap cu inspirație, cântând în societate și cântând la concerte Era rar acasă și petrecea zile întregi mergând la Teatrul Bolșoi sau la Conservator Vecinii s-au cunoscut Favorurile reciproce i-au adus mai aproape Deoarece prezența copiilor o jena uneori pe Amalia Karlovna în

timpul vizitelor la Komarovsky, Tyshka Vich, plecând, a început să-i lase cheia camerei lui pentru primirea prietenei ei Curând, doamna Guichard s-a obișnuit atât de mult cu sacrificiul său de sine, încât de mai multe ori a bătut la ușa lui în lacrimi, cerându-i protecție împotriva patronului ei Casa era cu un singur etaj, nu departe de colțul Tverskaya S-a simțit apropierea căii ferate Brest În apropiere au început posesiunile ei, apartamentele guvernamentale pentru angajați, depozitele de locomotive și depozitele Olya Demina, o fată deșteaptă, nepoata unui angajat din Moscova-Tovarnaya, a mers la ea acasă acolo Era o elevă capabilă A fost remarcată de vechiul proprietar și acum noul proprietar a început să se apropie de ea Olya Demina i-a plăcut foarte mult Lara Totul a rămas ca sub Levitskaya Mașinile de cusut se învârteau ca un nebun sub picioarele căzute sau mâinile fluturate ale meșterilor obosite Cineva a cusut în liniște, așezat pe masă și îndepărtând mâna cu un ac și un fir lung Podeaua era plină de resturi Era necesar să vorbești cu voce tare pentru a striga peste zgomotul mașinilor de cusut și peste trilurile irizate ale lui Kirill Modestovich, un canar în cușcă sub bolta ferestrei, secretul căruia fosta amantă a luat-o cu ea în mormânt În sala de așteptare, doamnele dintr-un grup pitoresc au înconjurat masa cu reviste Au stat, s-au așezat și s-au ghemuit în acele ipostaze pe care le-au văzut în imagini și, examinând modelele, s-au consultat despre stiluri La o altă masă din fotoliul directorului stătea asistenta Amaliei Karlovna de la tăietorii seniori, Faina Silantievna Fetisova, o femeie osoasă, cu negi în adânciturile obrajilor flăcăni Ea ținea un muștiuc de os cu o țigară în dinții ei îngălbeniți, și-a înșurubat ochiul galben-alb și, expirând un jet galben de fum din gură și nas, a notat măsurătorile, numerele de chitanță, adresele și dorințele clienților aglomerați într-un caiet Amalia Karlovna a fost o persoană nouă și fără experiență în atelier Nu se simțea în sensul deplin al gazdei Dar personalul a fost sincer, te puteai baza pe Fetisova Oricum, vremurile erau tulburătoare Amaliei Karlovna îi era frică să se gândească la viitor Disperarea o cuprinse Totul i-a căzut din mâini Komarovsky i-a vizitat adesea Când Viktor Ippolitovici a trecut prin tot atelierul, îndreptându-se spre jumătatea lor și înspăimântând lejer pe dandii de îmbrăcat, care s-au ascuns în spatele paravanelor când a apărut și de acolo și-au parat jucăuș glumele obraznice, meșterițele au șoptit după el, dezaprobatoare și batjocoritoare: "Vino ", "Einy", "Amalkina este uscată", "Bivol", "Alterarea femeii" Obiectul unei și mai mari urii era buldogul său Jack, pe care îl aducea uneori în lesă și care-l târa cu smucituri atât de rapide, încât Komarovsky și-a pierdut pasul, s-a repezit înainte și l-a urmat pe câine, cu brațele întinse, ca un orb în spatele unui ghid În toamnă au fost tulburări pe căile ferate ale nodului Moscovei Calea ferată Moscova-Kazan a intrat în grevă Moscova-Brestskaya trebuia să i se alăture Decizia de a face greva a fost luată, dar comitetul rutier nu a putut fi de acord în ziua anunțului Toată lumea de pe drum știa despre grevă și tot ce era nevoie era un motiv extern pentru ca aceasta să înceapă spontan Era o dimineață rece și înnorat la începutul lunii octombrie În această zi, linia trebuia să dea un salariu Multă vreme nu au existat informații de la departamentul de numărare Apoi un băiat a intrat în birou cu o foaie de pontaj, un stat de plată și o grămadă de cărți de lucru alese în scopul strângerii cărților de muncă Plata a început De-a lungul fâșiei nesfârșite de spațiu neamenajat care despărțea gara, atelierele, depozitele de locomotive, depozitele și șinele de cale ferată de clădirile din lemn ale guvernului, au ajuns la câștiguri conducători de com, comutatori, lăcătuși și slujitorii lor,

curățând femeile din flota de vagoane Se simțea un miros de început de iarnă urbană, frunze de arțar călcate în picioare, zăpadă topită, incendii de locomotivă și pâine caldă de secară, care era coaptă în subsolul cantinei gării și tocmai fusese scoasă din cuptor Trenurile veneau și plecau Au fost compuși și demontați, fluturând steaguri împăturite și desfăcute Claxoanele paznicilor, fluierele de buzunar ale cuplelor și fluierele bas ale locomotivelor răsunau din toate punctele de vedere Coloane de fum se ridicau în scări nesfârșite către cer Motoarele topite erau gata de pornire, pârjolind norii reci de iarnă cu nori clocotiți de abur Fuflygin, șeful traseului, inginerul de căi ferate, și Pavel Ferapontovici Antipov, maistrul de drum al secțiunii gării, se plimbau înainte și înapoi de-a lungul marginii pânzei Antipov a deranjat serviciul de reparații cu reclamații cu privire la materialul care i-a fost expediat pentru reînnoirea capacului șinei Oțelul nu era suficient de dur Șinele nu au rezistat încercărilor de îndoire și rupere și, conform presupunerilor lui Antipov, ar fi trebuit să izbucnească de frig Administrația a fost indiferentă la plângerile lui Pavel Ferapontovici Cineva și-a încălzit mâinile cu asta Fuflygin purta o haină scumpă de blană, descheiată, cu țevi de cale ferată și sub ea un nou costum civil din Cheviot A pășit cu grijă de-a lungul digului, admirând linia generală a lateralelor jachetei, regularitatea pliurilor pantalonilor și forma nobilă a pantofilor Cuvintele lui Antipov au zburat într-o ureche și au zburat pe cealaltă Fuflygin s-a gândit la ceva al lui, și-a scos ceasul în fiecare minut, s-a uitat la el și se grăbea undeva "Așa este, așa este, părinte", îl întrerupse el nerăbdător pe Antipov, "dar asta e doar pe căile principale undeva sau pe o porțiune de trecere unde este mult trafic Îți amintești ce ai? Există niște margini și fundături, brusture și urzici, în cazuri extreme - sortarea stocului gol și manevrele de trecere ale cucului Și încă e nefericit! Da, ești nebun! Nu este ca aceste șine aici, puteți pune și altele din lemn aici Fuflygin se uită la ceas, trânti capacul și începu să privească în depărtare, de unde autostrada se apropia de calea ferată La cotitura drumului a apărut o trăsură A fost plecarea lui Fuflygin Soția lui l-a urmat Coșerul a oprit caii aproape de pânză, ținându-i tot timpul pe spate și trăgând la ei cu o voce subțire de femeie, ca niște bone la bebelușii în fermentație - caii le era frică de calea ferată În colțul trăsurii, rezemat dezinvolt pe spate de perne, stătea o doamnă frumoasă - Ei, frate, altădată, - spuse șeful distanței și flutură mâna - nu până la șinele tale, spun ei Sunt lucruri mai importante Cuplul a plecat Trei sau patru ore mai târziu, mai aproape de amurg, pe marginea drumului într-un câmp, două siluete, care nu fuseseră până acum la suprafață, au crescut din pământ și, privind adesea înapoi, au început să se îndepărteze repede Erau Antipov și Tiverzin - Să mergem repede, spuse Tiverzin - Nu mi-e frică de spioni, indiferent cum l-au urmărit, dar acum se va termina această cimpoială, se vor târî din pirog și se vor ajunge din urmă Și nu le pot vedea Când totul este atât de târât, nu este nevoie să îngrădiți grădina Atunci nu este nevoie de un comitet, și să te joci cu focul și să te târești în subteran! Și tu ești bun, susții acest ticălos de la Nikolaevskaya "Daria mea are febră tifoidă Aș vrea să ajungă la spital Până nu o iau nu-mi vine nimic în minte "Spun că astăzi dau salarii Mă duc la birou N-ar fi zi de plată, așa în fața lui Dumnezeu v-aș scuipa și, fără o clipă de întârziere, cu sfatul meu aș pune capăt homosexualității - Asta, pot să întreb, în ce fel? - Este o chestiune simplă A coborât în camera de cazane, a sunat un fluier - și mingea s-a terminat Și-au luat rămas bun și au mers în direcții diferite Tiverzin

a mers de-a lungul șinelor în direcția orașului Spre el au dat peste oameni care mergeau cu plată de la birou Au fost o mulțime Tiverzin a stabilit cu privire la faptul că aproape toată lumea de pe teritoriul gării fusese plătită A început să se întunece În zona deschisă de lângă birou, muncitori șomeri s-au înghesuit, luminați de lămpile de birou La intrarea în șantier se afla o trăsură Fuf-Lygin Fuflygina stătea în ea în poziția ei anterioară, de parcă nu ar fi părăsit trăsura de dimineață Își aștepta soțul, care primea bani la birou Deodată a început să ningă și să plouă Coșorul coborî de pe capră și începu să ridice blatul de piele În timp ce, sprijinindu-și piciorul pe spate, întindea bretelele strânse, Fuflygina admira terciul de apă argintiu-bead, sclipind în lumina lămpilor de la birou Ea aruncă o privire visătoare neclintită asupra muncitorilor înghesuiți cu un asemenea aer de parcă, la nevoie, această privire ar putea trece prin ei fără rău, ca prin ceață sau prin burniță Tiverzin a preluat din greșeală această expresie A fost spulberat A trecut fără să se încline în fața lui Fuflygina și a decis să-i cheme salariul mai târziu, pentru a nu da de soțul ei la birou S-a dus mai departe, în partea mai puțin luminată a atelierelor, unde cercul de viraj cu șine divergente către depozitul de locomotive se profila negru - Tiverzin! Kuprik! mai multe voci sunau din întuneric Era o grămadă de oameni în fața atelierelor Înăuntru, cineva țipa și un copil plângea "Kipriyan Saveleevici, mijlocește pentru băiat", a spus o femeie din mulțime Bătrânul maestru Pyotr Khudoleev și-a bătut din nou, ca de obicei, victima, un tânăr student Yusupka Khudoleev nu a fost întotdeauna un torționar al ucenicilor, un bețiv și un luptător cu mâinile grele Pe vremuri, fiicele negustoroase și preoții din așezările manufacturii din regiunea Moscovei se uitau la artizanul galant Dar mama lui Tiverzin, la acea vreme absolventă a eparhiei, pentru care a cortesat, l-a refuzat și s-a căsătorit cu prietenul său, mecanicul de locomotivă Savely Nikitich Tiverzin În al șaselea an de văduvie, după moartea cumplită a lui Sa Velius Nikitich (a ars în în timpul unei coliziuni senzaționale de trenuri la acea vreme), Piotr Petrovici și-a reluat căutarea și din nou Marfa Gavrilovna l-a refuzat De atunci, Khudoleev a început să bea și a început să se înfurie, ținând cont cu întreaga lume, care, după cum era sigur, era de vină pentru necazurile sale actuale Yusupka era fiul portarului Gimazetdin de la curtea Tiverzinsky Tiverzin îl patrona pe băiat în ateliere Acest lucru a alimentat antipatia lui Khudoleyev pentru el "Cum iei o băutură, asiatice", strigă Khudoleev, trăgându-l pe Yusupka de păr și de cârje de gât - Există ceva care elimină castingul? Te întreb, îmi vei strica munca, mireasa lui Kasimov, alla mulla ochii înclinați? "Da, nu voi, draga mea, ah, nu voi, nu voi, ah, doare!" - De o mie de ori i-au spus, adu-o pe bunica înainte, apoi înșurubește opritorul, și el le cunoaște pe ale lui, știe pe ale lui Aproape că mi-am rupt acul, fiule de cățea - Nu m-am atins de fus, dragă, Doamne, nu l-am atins De ce îl hărțuiești pe băiat? întrebă Tiverzin, făcându-și drum prin mulțime "Propriii tăi câini se ceartă, nu te apropia de ai altcuiva", se răsti Khudoleev - Te întreb, de ce îl tiranizi pe băiat? "Și îți spun, du-te cu Dumnezeu, comandant social " Nu e suficient să-l omori, așa ticălos, aproape că mi-a rupt acul Lasă-l să-mi sărute mâinile că este încă în viață, o tăietură - i-am lovit doar urechile și l-am învățat de păr "Și ce crezi că ar trebui să i se smulgă din cap pentru asta, unchiule Khudoley?" Mi-ar fi rușine, într-adevăr Bătrânul maestru, a trăit până la părul gri, dar nu și-a dobândit minte - Intră, intră, zic eu, atâta timp cât ești intactă Voi bate spiritul din tine, învață-mă, măgar de câine! Te-au făcut pe

traverse, sânge de sturion stelat, chiar sub nasul tatălui tău La naiba, coadă umedă, după cum știu, o pisică este zdrențuită, un tiv zdrențuit! Tot ce s-a întâmplat în continuare nu a durat mai mult de un minut Amândoi au apucat primul lucru care a apărut sub braț pe sub mașini-unelte, pe care zăceau unelte grele și bucăți de fier și s-ar fi ucis între ei dacă oamenii nu s-ar fi repezit imediat în grămadă să-i despartă Khudoleev și Tiverzin stăteau cu capetele plecate și cu frunțile aproape atingându-se, cu ochii palizi și injectați de sânge Nu puteau scoate un cuvânt din entuziasm Erau strânși strâns, prinzându-și mâinile din spate În câteva minute, adunându-și puterile, au început să se elibereze, zvârcolindu-se cu tot trupul și târându-și tovarășii atârnați de ei Cârligele și nasturii de la haine erau rupte, jachetele și cămășile le scăpau de pe umerii goi Vârful discordant din jurul lor nu s-a oprit - Cizelat! Luați dalta de la el - îi va rupe capul - Taci, taci, nene Piotr, să ne răsucim brațul! - Este totul așa să dansezi cu ei? Desfaceți, puneți sub cheie - și atât Dintr-o dată, cu un efort inuman, Tiverzin s-a scuturat de o încurcătură de trupuri căzute și, scăpând de ele, s-a trezit la ușă în fugă S-au repezit să-l prindă, dar, văzând că are cu totul altceva în minte, l-au lăsat în pace Era înconjurat de igrasie de toamnă, noapte, întuneric "Le faci bine, dar ei îți înfig un cuțit în coaste", a mormăit el și nu și-a dat seama unde și de ce se duce Această lume a ticăloșiei și a falsului, în care o stăpână lacomă îndrăznește să se uite așa la muncitorii proști și o victimă beată a acestor ordine își face plăcere să-și bată joc de propriul său fel, această lume îi era acum mai urâtă ca niciodată Merse repede, de parcă graba mersului lui ar putea grăbi momentul în care totul în lume va fi rezonabil și armonios, ca acum în capul lui supraîncălzit El știa că aspirațiile lor din ultimele zile, revoltele pe linie, discursurile de la întâlniri și decizia lor de a lovi, încă nerealizată, dar nu anulată, erau toate părți separate ale acestei călătorii lungi și încă de urmat Dar acum entuziasmul lui ajunsese atât de mult încât era dornic să alerge toată această distanță deodată, fără să tragă aer Nu-și dădea seama pe unde merge, desfăcându-și picioarele larg, dar picioarele știau perfect unde îl purtau Multă vreme, Tiverzin nu a bănuit că după ce el și Antipov au părăsit piroga, s-a decis la o ședință să declanșeze o grevă în aceeași seară Membrii comitetului s-au împărțit imediat între ei cine să meargă unde și cine să tragă unde Când un semnal răgușit, de curățare treptat și de nivelare a izbucnit din atelierul de reparații de locomotive, parcă din fundul sufletului lui Tiverzin, o mulțime de la depou și de la stația de marfă se deplasa deja de la semaforul de intrare în oraș, contopindu-se cu un mulţime nouă care abandonase munca la fluierul Tiverzin din camera de cazane Tiverzin s-a gândit mulți ani că el singur a oprit lucrările și traficul pe șosea în acea noapte Numai procesele ulterioare, în care a fost judecat în totalitate și nu au introdus incitare la lovitură în acuzații, l-au scos din această amăgire Au fugit și au întrebat: "Unde fluieră oamenii?" Din întuneric ei au răspuns: "Presupun că tu însuți nu ești surd Auzi anxietatea Stinge focul " - "Unde arde?" - "Deci, arde, dacă fluieră" Ușile s-au trântit, au ieșit altele noi S-au auzit alte voci: "Interpretează și tu - foc! Sat! Nu-l asculta pe prost Se numește shabash, înțelegi? Iată clema, iată arcul, nu mai sunt slujitorul acestora Du-te acasă băieți " Oamenii au tot venit Calea ferată a intrat în grevă Tiverzin a venit acasă în a treia zi răcit, somnoros și nebărbierit Cu o seară înainte, bătuse ger, fără precedent pentru astfel de numere, iar Tiverzin era îmbrăcat toamna La poartă l-a întâlnit portarul Gi-mazetdin "Mulțumesc, domnule Tiverzin", a acuzat

el - Yusup nu s-a jignit, a făcut epoca lui Dumnezeu să se roage - Ce ești, nebunule, Gimazetdin, ce fel de stăpân sunt eu pentru tine? Aruncă-l, te rog Vorbește repede, vezi cât de frig e "De ce e frig, ești cald, Savelich Suntem ieri mama ta Marfa Gavrilovna Moscova-To- s-a luat hambar fiert plin cu lemne de foc, un mesteacan, lemn de foc bun, lemn de foc uscat Mulțumesc, Gimazetdin Mai vrei să spui ceva, mai degrabă, te rog, mi-e frig, înțelegi - Am vrut să spun, nu petrece noaptea acasă, Savelich, trebuie să te îngropi A întrebat santinela, a întrebat polițistul cine, spun ei, umblă Eu zic ca nimeni nu merge Asistentul, zic eu, merge pe jos, echipajul locomotivei merge, calea ferată merge Iar altcuiva, nu, nu! Casa în care locuia singurul Tiverzin cu mama sa și fratele mai mic căsătorit aparținea bisericii învecinate Sfânta Treime Această casă era locuită de o parte a clerului, doi arteli de pomicultori și măcelari care făceau comerț în oraș din vânzători ambulanți, dar mai ales de mici angajați ai căii ferate Moscova-Brest Casa era din piatra cu galerii de lemn Au înconjurat curtea murdară, neasfaltată pe patru laturi Scările din lemn murdare și alunecoase urcau galeriile Miroseau a pisici și a varză murată De-a lungul platformelor erau modelate anexe și cămarele sub lacăte Fratele lui Tiverzin a fost recrutat în război ca soldat și rănit la Wafangou Se recupera în spitalul din Krasnoyarsk, unde soția și cele două fiice au mers să-l întâlnească și să-l ia în brațe Feroviarii ereditari Tiverzins erau degajați și călătoriau în toată Rusia cu certificate de serviciu gratuite În prezent, apartamentul era liniștit și gol Doar un fiu și o mamă locuiau în ea Apartamentul era situat la etajul doi În fața ușii de intrare în galerie stătea un butoi, care era umplut cu apă de un purtător de apă Când Kipriyan Savelyevich a urcat la nivelul său, a descoperit că capacul butoiului era deplasat într-o parte și pe o bucată de gheață care lega apa, era o cană de fier înghețată pe crusta de gheață "Nu altfel - Prov", gândi Tiverzin, rânjind "Băutul nu se va îmbăta, abis, intestin de foc " Prov Afanasyevich Sokolov, un cititor de psalmi, un bărbat proeminent și de vârstă mijlocie, a fost o rudă îndepărtată cu Marfa Gavrilovna Kipriyan Savelyevich a smuls cana din crusta de gheață, a împins capacul pe butoi și a tras de mânerul soneriei ușii Un nor de spirit viu și abur delicios se mișcă spre el - E cald, mamă Ne este cald, bine Mama lui s-a aruncat pe gâtul lui, l-a îmbrățișat și a plâns El a mângâiat-o pe cap, a așteptat și a împins-o ușor - Curajul orașului ia, mamă, spuse el încet, drumul meu de la Moscova la Varșovia rămâne în picioare - Știu De aceea plâng Rau pentru tine Ar trebui să scapi, Kuprinka, undeva departe "Drăguțul tău prieten, ciobanul tău amabil, Piotr Petrov, aproape că mi-a rupt capul Se gândi să o facă să râdă Ea nu a înțeles gluma și a răspuns serios: "Este un păcat să râzi de el, Kuprinka Ți-ar fi milă de el Inveterat nefericit, suflet pierdut - Au luat Antipov Pashka Pavel Ferapontovici Au venit noaptea, au căutat, au respins totul Luat dimineața Mai mult, Daria este, tifos, în spital Pavlushka este mic, învață în viața reală, este singur în casă cu mătușa surdă Mai mult, sunt conduși din apartament Cred că avem nevoie de un băiat pentru noi De ce a venit Prov? - De unde ştiţi? - Butoiul, văd, nu este acoperit și cana merită Neapărat, cred, Prov apă fără fund a țâșnit - Cât de iute ești, Kuprinka Adevărul tău Prov, Prov, Prov Afanasievici A alergat să ceară un împrumut de lemn de foc - i-am dat Ce sunt, prost, - lemne de foc! Mi-a iesit complet din cap ce vești a adus Suveranul, înțelegi, a semnat manifestul ca să răstoarne totul într-un mod nou, să nu jignească pe nimeni, țăranilor pământul și să egaleze pe toți cu nobilii Decretul semnat, ce părere aveți, doar

faceți-l public Au trimis o nouă petiție de la sinod, să o introducă în lectină, sau există vreun fel de rugăciune sănătoasă, nu vreau să mint a spus Provushka, dar am uitat Patulya Antipov, fiul arestatului Pavel Ferapontovich și al spitalului Darya Filimonovna, s-a stabilit cu Tiverzini Era un băiat curat, cu trăsături obișnuite și păr blond desfăcut la mijloc În fiecare minut îi netezește cu o perie și în fiecare minut își îndrepta jacheta și centura cu catarama uniformă a școlii adevărate Patulya era de râs până la lacrimi și era foarte atentă El a imitat tot ce vedea și auzea cu mare asemănare și comicitate La scurt timp după manifestul din octombrie, a fost planificată o mare demonstrație de la avanpostul Tverskaya la cel Kaluga A fost o întreprindere în spiritul proverbului "șapte bone au un copil fără ochi" Mai multe organizații revoluționare implicate în întreprindere s-au certat între ele și una după alta s-au retras din ea, iar când au aflat că în dimineața stabilită oamenii au ieșit totuși în stradă, și-au trimis în grabă reprezentanții la manifestanți În ciuda descurajării și opoziției lui Kipriyan Saveleevici, Marfa Gavrilovna a mers la demonstrație cu Patulya veselă și sociabilă Era o zi uscată, geroasă de la începutul lunii noiembrie, cu un cer calm cenușiu-plumb și fulgi de zăpadă rari, aproape numărați, care s-au ondulat lung și evaziv înainte de a cădea la pământ și apoi de a astupa gropile drumului cu praf pufos cenușiu Oamenii s-au revărsat pe stradă, un adevărat pandemoniu, fețe, fețe și fețe, paltoane de iarnă și pălării din piele de miel, bătrâni, școlari și copii, feroviari în uniformă, lucrători în tramvai și stații telefonice în cizme peste genunchi și jachete de piele , liceeni si elevi De ceva vreme au cântat "Varshavyanka", "Ai căzut o victimă" și "La Marseillaise", dar dintr-o dată un bărbat care se dădea înapoi în fața cortegiului și flutura un Kubanka strâns în mână, dirijând cântarea, și-a îmbrăcat pălărie, s-a oprit din cântat și, întorcându-se cu spatele cortegiului, a mers înainte și a început să asculte despre ce vorbesc restul ispravnicilor care mergeau prin apropiere Cântând în ton și s-a întrerupt Pasul crocant al unei mulțimi nenumărate de-a lungul trotuarului înghețat a devenit auzit Adepţii i-au informat pe iniţiatorii procesiunii că cazacii îi aşteaptă pe manifestanţii din faţă O farmacie din apropiere a fost telefonată despre ambuscadă iminentă "Și ce?" au spus ispravnicii - Atunci principalul lucru este calmul și să nu te pierzi Trebuie să ocupăm imediat prima clădire publică care vine de-a lungul drumului, să anunțăm oamenii despre pericolul iminent și să ne împrăștiem unul câte unul Ne-am certat care ar fi cel mai bine Unii s-au oferit Societății Grefierilor Negustori, alții Școlii Tehnice Superioare, alții Școlii de Corespondenți Străini În timpul acestei ceartări, în față a apărut un colț al unei clădiri guvernamentale A adăpostit și o instituție de învățământ, potrivită ca refugiu nu mai rău decât cele enumerate Când manifestanții au ajuns la nivelul lui, conducătorii s-au urcat pe o platformă semicirculară și l-au oprit pe capul cortegiului cu semne Ușile cu mai multe foi de la intrare s-au deschis, iar cortegiul în plină forță, haină de blană după haină de blană și pălărie după pălărie, a început să se reverse în holul școlii și să urce scările din față - În sala de adunări, în sala de adunări! voci unice au strigat din spate, dar mulțimea a continuat să se reverse, împrăștiindu-se în adâncuri de-a lungul coridoarelor și sălilor de clasă separate Când în sfârșit au reușit să întoarcă publicul, iar toată lumea s-a așezat pe scaune, conducătorii au încercat de mai multe ori să anunțe adunarea despre capcana pusă în față, dar nimeni nu i-a ascultat Oprirea și trecerea într-o cameră

închisă au fost înțelese ca o invitație la un miting improvizat, care a început imediat Oamenii, după o plimbare lungă cu cântatul, au vrut să stea în tăcere o vreme, iar acum altcineva le-a luat rapelul și le-a sfâșiat gâtul În comparație cu plăcerea principală a odihnei, dezacordurile nesemnificative ale vorbitorilor, aproape în tot ceea ce se solidarizau între ei, au fost indiferente Prin urmare, cel mai mare succes a căzut în ponderea celor mai rele vorbitorul nostru, care nu și-a obosit ascultătorii cu nevoia de a-l urma Fiecare cuvânt pe care îl spunea era însoțit de un vuiet de simpatie Nimeni nu a regretat că discursul i-a fost înecat de zgomotul aprobării Din nerăbdare s-au grăbit să fie de acord cu el, au strigat "rușine", au întocmit o telegramă de protest și, deodată, plictisiți de monotonia vocii lui, s-au ridicat ca una și, uitând complet de vorbitor, pălărie după pălărie și rând după rând, o mulțime cobora scările și se revărsa în stradă Procesiunea a continuat În timp ce avea loc mitingul, afară a nins Podurile au devenit albe Zăpada cădea din ce în ce mai groasă Când dragonii au intrat, acest lucru nu a fost bănuit la început în rândurile din spate Dintr-o dată, un zgomot tot mai mare s-a auzit în față, ca atunci când o mulțime strigă "Ura" Strigătele de "gardă", "ucis" și multe altele s-au contopit în ceva care nu se poate distinge Aproape în aceeași clipă, pe valul acestor sunete, de-a lungul pasajului îngust format în mulțimea timidă, boturile și coama cailor și călăreții fluturând săbiile măturau rapid și în tăcere O jumătate de pluton a galopat, s-a întors, s-a reconstruit și s-a izbit din spate în coada cortegiului A început bătaia Câteva minute mai târziu, strada era aproape goală Oamenii alergau pe alei Zăpada a căzut mai rar Seara era uscată ca un desen cu cărbune Dintr-o dată, soarele, apus undeva în spatele caselor, a început să treacă după colț ca un deget la tot ce este roșu pe stradă: la șepcile cu vârful roșu ale dragonilor, la pânza steagului roșu căzut, la urmele de sânge care se întinde pe zăpadă în fire și puncte roșii Pe marginea trotuarului s-a târât, trăgându-l de brațe, un bărbat gemând cu craniul despicat Mai jos, mai mulți călăreți călăreau la rând Se întorceau de la capătul străzii, unde îi ademenise persecuția Aproape sub picioarele lor, Marfa Gavrilovna se repezi într-un șal băgat la ceafă și striga cu un glas care nu era al ei către toată strada: "Pașa! Patula! Mergea tot timpul cu ea și o amuza, cu mare pricepere imitând pe ultimul orator, și a dispărut brusc în confuzie când s-au aruncat dragonii înăuntru În modificare, însăși Marfa Gavrilovna a primit - AIoskBa o liisraiurs ruși pe spate cu biciul și, deși shushunul ei, strâns căptușit cu vată, nu o lăsa să simtă lovitura, a înjurat și a strâns pumnul la cavaleria care se retrăgea, indignată de modul în care au îndrăznit s-o întindă pe ea, o bătrână, cu biciul în fața tuturor oamenilor cinstiți Marfa Gavrilovna aruncă priviri entuziasmate de ambele părți ale trotuarului Deodată, din fericire, a văzut un băiat pe trotuarul opus Acolo, în adâncitura dintre prăvălia colonială și pervazul conacului de piatră, se înghesuiau o grămadă de guriți la întâmplare Au fost conduși acolo de crupa și flancurile calului lor de un dragon care călărease pe trotuar L-a amuzat groaza lor și, blocându-le calea de ieșire, le-a făcut cercuri de călărie și piruete în fața nasului lor, a dat calul înapoi și încet, ca într-un circ, l-a ridicat pe picioarele din spate Deodată, în fața lui, și-a văzut tovarășii întorcându-se la plimbare, a dat pinteni calului și în două-trei sărituri i-a luat locul în rândul lor Oamenii, comprimați într-o stradă din spate, s-au împrăștiat Pașa, căruia îi era frică să ridice vocea, s-a repezit la bunica lui Mergeau spre casă Marfa Gavrilovna mormăia tot timpul: "Afurisiți de criminali,

blestemati de criminali!" Bucurie oamenilor, țarul a dat libertate, dar acestea nu vor rezista Ar strica totul, ar întoarce fiecare cuvânt pe dos Era supărată pe dragoni, pe întreaga lume din jur și în acel moment chiar pe propriul ei fiu În momentele de pasiune, i se părea că tot ceea ce se întâmpla acum era tot chestiile stăpânitorilor lui Kuprinka, pe care îi numea gafe și înțelepți - Aspic rău! De ce au nevoie ei, catehumenii? Nici o idee! Doar pentru a lătra și a se certa Și acesta, elocvent, ce mai faci, Pașenka? Arată-mi iubito, arată-mi O, mor, o, mor! Nu da, nici nu lua ca turnat Tru-ru-ru-ru-ru O, gândac mâncărime, linie de cai! Acasă și-a atacat fiul cu reproșuri, nu în așa ani, spun ei, că pistruiul ei pistruiat, învârtindu-se de pe un cal cu biciul, să învețe pe spate - Ce ești, Doamne, mamă! Parcă aș fi, într-adevăr, un fel de centurion cazac sau șeic al jandarmilor Nikolai Nikolaevici stătea la fereastră când au apărut fugarii Și-a dat seama că asta era de la o demonstrație și, de ceva timp, a privit în depărtare, indiferent dacă o va vedea pe Yura sau pe altcineva printre cei împrăștiați Cu toate acestea, nu erau cunoștințe, doar o dată i s-a părut că acesta (Nikolai Nikolaevici și-a uitat numele), fiul lui Dudorov, disperat, care a luat atât de recent un glonț de pe umărul stâng și care stătea din nou acolo unde nu avea nevoie a, a trecut repede Nikolai Nikolaevici a venit aici toamna din Sankt Petersburg La Moscova, nu avea propriul colț și nu voia să meargă la un hotel A rămas la soții Sventițki, rudele lui îndepărtate I-au dat un birou de colț la etaj, la mezanin Această clădire cu două etaje, prea mare pentru cuplul Sventitsky fără copii, fusese închiriată de vechii Sventitsky din timpuri imemoriale la casa prinților Dolgoruky Proprietatea lui Dolgoruky, cu trei curți, o grădină și o multitudine de clădiri de diferite stiluri împrăștiate în dezordine, a ieșit pe trei căi și a fost numită în vechiul Orașul Făinii În ciuda celor patru ferestre, biroul era cam întunecat Era plin de cărți, hârtii, covoare și gravuri Un balcon alătura biroului din exterior, înconjind acest colț al clădirii într-un semicerc Ușa din sticlă dublă a balconului a fost închisă etanș pentru iarnă Prin cele două ferestre ale biroului și prin geamul ușii de la balcon se vedea alea în lungime - pârtia de săniuș alergând în depărtare, case strâmbe așezate, garduri strâmbe Umbre violete se întindeau din grădină în birou Copacii se uitau în cameră cu o asemenea privire, de parcă ar fi vrut să-și întindă ramurile pe podea în ger puternic, ca niște șuvoaie de liliac de stearina înghețată Nikolai Nikolaevici a privit pe alee și și-a amintit de iarna de anul trecut la Petersburg, Gapon, Gorki, vizite la Witte, scriitori contemporani la modă Din această frământare, a fugit aici, în liniștea și liniștea Maicii Scaun, pentru a scrie cartea pe care o zămislise Unde acolo! El in- a căzut din foc și în foc În fiecare zi, prelegerile și rapoartele nu vă vor lăsa să vă veniți în fire Mai întâi la Femeile Superioare, apoi la Religios-Filosofic, apoi la Crucea Roșie, apoi la Fondul Comitetului de Grevă Urcă în Elveția, în sălbăticia cantonului forestier Pace și claritate peste lac, cer și munți și sonor, ecou totul, aer vigilent Nikolai Nikolaevici se întoarse de la fereastră I s-a făcut semn să viziteze pe cineva sau pur și simplu așa fără un gol pe stradă Dar apoi și-a amintit că Tolstoianul Vyvolochnov urma să vină la el pentru afaceri și nu avea voie să plece Începu să se plimbe prin cameră Gândurile i s-au îndreptat către nepotul său Când Nikolai Nikolaevici s-a mutat la Petersburg din interiorul Volga, el a adus-o pe Yura la Moscova în cercul familiei Vedenyapins, Ostromyslenskys, Selyavins, Mikhaelises, Sventitskys și Gromeko Pentru început, Yura a fost dusă la bătrânul nepăsător și cu mâinile goale Ostromyslensky, pe

care rudele lui l-au numit cu ușurință Fedka Fedka a conviețuit în secret cu elevul său Motya și, prin urmare, s-a considerat un zguduitor al fundațiilor, un campion al ideii Nu a justificat încrederea acordată în el și chiar s-a dovedit a fi necinstit, cheltuind în favoarea lui banii alocați întreținerii lui Yurino Yura a fost transferat în familia profesorală Gromeko, unde a fost până astăzi La Gromeko, Yura a fost înconjurată de o atmosferă de invidiat favorabilă "Acolo au un astfel de triumvirat", a gândit Nikolai Nikolaevici, "Yura, prietenul și colegul său de clasă, elevul de liceu Gordon și fiica proprietarilor, Tonya Gromeko Această uniune tripartită a citit Sensul iubirii și Sonata Kreutzer și este obsedată de predicarea castității Adolescența trebuie să treacă prin toată frenezia purității Dar exagerează, mintea lor depășește rațiunea Sunt niște excentrici și copii groaznice Din anumite motive, ei numesc zona senzualului, care îi îngrijorează atât de mult, "vulgaritate" și folosesc această expresie atât în mod adecvat, cât și inadecvat Foarte proastă alegere de cuvânt! "Vulgaritatea" este atât pentru ei vocea instinctului, cât și a literaturii pornografice, cât și ex exploatarea femeilor și aproape întreaga lume a fizicului Se înroșesc și devin palide când rostesc acel cuvânt! Dacă aș fi la Moscova, se gândea Nikolai Nikolaevici, nu l-aș lăsa să meargă atât de departe Rușinea este necesară, și în anumite limite " unsprezece Liniile Petrovsky au dat impresia unui colț de Sankt Petersburg din Moscova Corespondența clădirilor de pe ambele părți ale pasajului, uși de intrare din stucat de bun gust, o librărie, o sală de lectură, o unitate cartografică, o tutunerie foarte decentă, un restaurant foarte decent, în fața restaurantului sunt lămpi cu gaz în rotund capace mate pe suporturi masive Iarna, locul era încruntat de inexpugnabilitate sumbră Aici locuiau oameni serioși, care se respectă și bine câștigați cu profesii libere Aici Viktor Ippolitovici Komarovsky a închiriat un apartament de burlac de lux la etajul doi, de-a lungul unei scări late cu balustrade largi de stejar Scufundându-se cu atenție în toate și, în același timp, fără a se amesteca în nimic, Emma Ernestovna, menajera lui, nu, menajera singurătății sale liniștite, își conducea gospodăria, inaudibilă și invizibilă, și i-a adus recunoștința cavalerească, firească într-un asemenea domn, și nu a tolerat în apartament prezența oaspeților și a vizitatorilor care nu sunt compatibili cu lumea ei senină de bătrână Peste ei domnea liniștea unei mănăstiri monahale - draperiile erau coborâte, nici un fir de praf, nici un fir, ca într-o sală de operații Duminica înainte de cină, Viktor Ippolitovici obișnuia să flancheze cu buldogul său de-a lungul Petrovka și Kuznetsky, iar la unul dintre colțuri Konstantin Illarionovich Satanidi, un actor și jucător de noroc, ieșea și li se alătura Au început să șlefuiască panourile împreună, schimbând scurte anecdote și replici atât de abrupte, nesemnificative și pline de atât de dispreț față de tot ce este în lume, încât puteau, fără nicio prejudecată, să înlocuiască aceste cuvinte cu un simplu mârâit, chiar dacă numai să umple ambele trotuare ale lui Kuznetsky cu basurile lui zgomotoase, nerușinate de sufocant, de parcă s-ar sufoca de propria vibrație Vremea a trecut peste Drip-drip-drip - picături scobite pe fierul țevilor de scurgere și cornișe Acoperișul bătea cu acoperișul, ca primăvara A fost un dezgheț A mers tot drumul ca o nebună și abia când a ajuns acasă și-a dat seama ce s-a întâmplat Toată lumea dormea acasă A căzut din nou năucită și, în această distracție, s-a cufundat în fața mesei de toaletă a mamei sale într-o rochie deschisă de liliac, aproape albă, cu borduri de dantelă și un voal lung, luată pentru o seară în atelier, ca pentru o mascarada S-a așezat în fața reflexului

ei din oglindă și nu a văzut nimic Apoi și-a pus brațele încrucișate pe masă și a căzut peste ele cu capul Dacă mama află, o va ucide Ucideți și sinucideți-vă Cum s-a întâmplat? Cum se poate întâmpla? Acum e prea tarziu Ar fi trebuit să se gândească înainte Acum e cum o cheamă, acum a căzut Este o femeie dintr-un roman francez și mâine va merge la gimnaziu să stea la același birou cu aceste fete, care sunt încă bebeluși în comparație cu ea Doamne, Doamne, cum s-a putut întâmpla asta! Într-o zi, după mulți, mulți ani, când va fi posibil, Lara îi va spune asta Olyei Deminei Olya își va îmbrățișa capul și va izbucni în lacrimi Picăturile bolboroseau în afara ferestrei, un dezgheț vorbea Cineva de pe stradă bătea la poarta vecinilor Lara, nu ridica capul Umerii i-au tremurat Ea a plans Ce cerc vicios a fost! Dacă pătrunderea lui Komarovsky în viața Larinei nu i-ar fi stârnit decât dezgustul, Lara s-ar fi răzvrătit și s-ar fi scăpat Dar chestiunea nu era atât de simplă Fata era flatată de un bărbat frumos care era potrivit pentru tatăl ei vyi, un bărbat cărunt care este aplaudat în întâlniri și despre care se scrie în ziare, cheltuiește bani și timp pe ea, o numește zeitate, o duce la teatre și concerte și, după cum se spune, o "dezvoltă mental" Și, la urma urmei, era încă o școală imatură într-o rochie maro, o participantă secretă la conspirații și farse școlare nevinovate Făcările amoroase ale lui Komarovsky undeva într-o trăsură sub nasul cocherului sau într-o cabană retrasă din fața întregului teatru a captivat-o cu o îndrăzneală nedezvăluită și a determinat-o pe diavolul care se trezea în ea să imite Dar acest entuziasm răutăcios de școlar a trecut repede O frângere dureroasă și groază înaintea ei însăși au prins rădăcini în ea multă vreme Și am vrut să dorm tot timpul Din nopțile neprevăzute, din lacrimi și dureri de cap eterne, din lecții de învățare și oboseală fizică generală El era blestemul ei, ea îl ura În fiecare zi trecea din nou prin aceste gânduri Acum ea este sclava lui pe viață, cum a înrobit-o? Ce îi stârnește smerenia și ea se predă, îi satisface dorințele și îl încântă cu tremurul rușinii ei nevoiate? Vechimea lui, dependența financiară a mamei lui de el, priceperea ei, Lara, intimidarea? Nu, nu și NU Toate acestea sunt o prostie Ea nu este subordonată lui, dar el este ei Nu poate vedea cum tânjește el după ea? Nu are de ce să se teamă, conștiința e limpede Ar trebui să-i fie rușine și frică dacă ea îl prinde Dar adevărul este că ea nu o va face niciodată Pentru aceasta, ea nu are suficientă ticăloșie, principala forță a lui Komarovsky în a face față cu subalternii și cu cei slabi Acolo diferă Acesta este ceea ce sperie viața din jur Ce uimește, tună și fulgeră? Nu, priviri piezise și o șoaptă de calomnie Este plin de ambiguitate și ambiguitate Un fir separat, ca o pânză de păianjen, este tras - și a dispărut, dar încercați să ieșiți din rețea - veți deveni mai confuz Iar cei ticăloși și slabi îi domină pe cei puternici Au fost zile de Presnya Erau într-o revoltă La câțiva pași de ei, pe Tverskaya se construia o baricadă Se vedea de la fereastra sufrageriei Din curtea lor, gălețile cu apă erau târâte acolo și turnate peste baricadă pentru a lega pietrele și resturi din care era compusă cu armură de gheață În curtea vecină era un loc de adunare pentru justițieri, ceva de genul unui post medical sau de nutriție Treceau doi băieți Lara le știa pe amândouă Una a fost Nika Dudorov, o prietenă a Nadiei, unde Lara l-a cunoscut El era duzina lui Larya - direct, mândru și taciturn Semăna cu Lara și nu era interesat de ea Un altul a fost realistul Antipov, care locuia cu bătrâna Tiverzina, bunica Olyei Demina Vizitând Marfa Gavrilovna, Lara a început să observe ce efect a avut asupra băiatului Pașa Antipov era încă atât de simplu în copilărie, încât nu ascundea fericirea pe care

i-o aduceau vizitele ei, de parcă Lara ar fi un fel de livadă de mesteacăn în timpul sărbătorilor, cu iarbă curată și nori și îți poți exprima liber bucuria vițelului tău în ea cauza, fără teamă că vor râde de asta De îndată ce a observat ce influență avea asupra lui, Lara a început inconștient să o folosească Cu toate acestea, câțiva ani mai târziu, într-un moment mult mai târziu al prieteniei ei cu el, când Patulya știa deja că o iubește fără amintire și că nu mai există retragere în viața lui, ea a început o domesticire mai serioasă a unei blânde și caracter flexibil câțiva ani mai târziu Băieții au jucat cel mai groaznic și mai mare dintre jocuri, războiul, în plus, așa că pentru participare la care au fost spânzurați și exilați Dar capetele glugilor lor erau legate la spate cu astfel de noduri, încât i-a expus când erau copii și a dezvăluit că aveau și tați și mame Lara s-a uitat la ei ca la o mare la cei mici Un strop de inocență stătea pe distracția lor periculoasă Aceeași amprentă a fost comunicată de la ei la orice altceva Seara geroasa, acoperita de o bruma atat de plina incat, datorita densitatii sale, nu parea alb, ci negru curte albastră Casa de vizavi, unde se ascundeau baietii Și cel mai important, cel mai important - lovituri de revolver, tot timpul făcând clic de acolo Băieții trag, se gândi Lara Nu credea așa despre Nick și Patul, ci despre întregul oraș care era împușcat Băieți buni și cinstiți, se gândi ea "Sunt buni, de aceea trag " Au aflat că se poate trage cu un tun în baricade și că casa lor era în pericol Era prea târziu să mă gândesc să te muți undeva cu prietenii în altă parte a Moscovei, zona lor era izolată A fost necesar să găsim un colț mai aproape, în interiorul cercului Amintit "Muntenegru" S-a dovedit că nu au fost primii Totul în hotel era ocupat Mulți sunt în poziția lor După vechea amintire, li s-a promis că vor fi aranjate într-o cameră de lenjerie Am adunat esențialul în trei pachete pentru a nu atrage atenția cu valizele și am început să amânăm trecerea la hotel de la o zi la alta Având în vedere moravurile patriarhale care domnea în atelier, ei au continuat să lucreze în el până de curând, în ciuda grevei Dar cumva, în amurgul rece și plictisitor, strigau de pe stradă Cineva a intrat cu pretenții și reproșuri Au cerut o gazdă la ușa din față Faina Silantievna a ieşit în hol pentru a-şi potoli pasiunile - Iată, fetelor! - în curând a chemat meșteșugarii de acolo și, la rândul său, a început să-i prezinte pe toți noului venit A strâns mâna cu fiecare separat, simțitor și neîndemânatic, și a plecat, fiind de acord cu Fetisova Întorcându-se în sală, meșterițele au început să-și lege șalurile și să-și ridice mâinile deasupra capetelor, înfăcându-le în mânecile hainelor strâmte de blană - Ce s-a întâmplat? a întrebat Amalia Kartovna, care a venit în ajutor - Suntem săturați, doamnă Am intrat în grevă "Am Ce ți-am greșit?" Madame Guichard a izbucnit în plâns "Nu te supăra, Amalia Karlovna Nu avem nicio rautate impotriva ta, iti suntem foarte recunoscatori Dar conversația nu este despre tine și despre noi Deci acum toată lumea, întreaga lume Există ceva contrar? Toată lumea s-a împrăștiat la una, chiar și Olya Demina și Faina Silantievna, care și-au șoptit rămas bun de la gazdă că face greva în folosul proprietarului și al stabilimentului Și ea nu s-a lăsat Ce neagra ingratitudine! Gândiți-vă cât de greșiți pot fi oamenii! Fata asta, pentru care am cheltuit atât de mult suflet! Bine, să zicem că este un copil Dar vrăjitoarea aceea bătrână! "Înțelege, mami, ei nu pot face o excepție pentru tine", a consolat-o Lara "Nimeni nu are ranchiună față de tine Viceversa Tot ce se întâmplă acum în jur se face în numele bărbatului, în apărarea celor slabi, în folosul femeilor și copiilor Da, da, nu clătina din cap neîncrezător Din asta cândva va fi

mai bine pentru mine și pentru tine Dar mama nu a înțeles - Întotdeauna e așa, spuse ea plângând "Când gândurile tale sunt deja confuze, vei scoate ceva care doar îți va face ochii să iasă M-au cacat pe cap și se dovedește că asta este în interesul meu Nu, așa e, chiar am ieșit din minți Rodya era în corp Lara și mama ei rătăceau singuri prin casa goală Strada neluminată privea în gol în camere Camerele au răspuns cu aceeași privire - Să mergem în camere, mami, înainte să se întunece Auzi, mami? Nicio întârziere, acum - Filat, Filat! l-au sunat pe portar - Filat, du-ne, draga mea, în "Muntenegru" - Ascultă, doamnă - Te apuci de noduri, și asta, Filat, ai grijă aici, te rog, cât timp instanța și cauza Și nu uita de cereale și apă pentru Kirill Modestovich Și totul este cheia Da, și vă rugăm să ne vizitați - Ascultă, doamnă Mulțumesc, Filat Mântuiește-te Hristos Ei bine, hai să ne așezăm la revedere și cu Dumnezeu Au ieșit în stradă și nu au recunoscut aerul, ca după o lungă boală Înghețat, ca un spațiu în formă de nucă, se rostogolește ușor în toate direcțiile rotunde, sunete netede, parcă întors la strung Voli și lovituri zdrobite, pocnind și stropindu-le, zdrobindu-le într-un tort plat Oricât de mult i-a liniștit Filat, Lara și Amalia Karlovna au considerat aceste lovituri drept goluri - Tu, Filat, ești un prost Ei bine, judecă singuri cum nu sunt singuri, când nu este clar cine trage Pe cine crezi că duhul sfânt trage, sau ce? Desigur, singur La una dintre intersecții au fost opriți de o patrulă de gardă Au fost percheziționați, mângâindu-i cu nebunie din cap până în picioare, rânjind cazaci Capacele fără vârf de pe curele au fost deplasate peste ureche Toți păreau să aibă un ochi "Ce fericire! se gândi Lara, nu l-ar vedea pe Komarovsky tot timpul că vor fi tăiați de restul orașului! Nu poate scăpa de el datorită mamei ei Ea nu poate spune: Mamă, nu o lua Și atunci totul va fi dezvăluit - Şi ce dacă? De ce să-ți fie frică de asta? Oh, Doamne, lasă totul să meargă la naiba, chiar dacă sfârșitul Doamne, Doamne, Doamne!" Acum va cădea inconștientă în mijlocul străzii din cauza dezgustului Ce își amintește ea acum? Cum se numea această imagine groaznică cu un roman gras în acel prim birou separat de la care a început totul? "Femeie sau vază" Ei bine, ce zici Cu siguranță Poza faimoasa "Femeie sau vază" Și atunci nu era încă o femeie care să egaleze o astfel de bijuterie A venit mai târziu Masa era atât de luxoasă - Unde esti ca nebuna? Nu pot să țin pasul cu tine, strigă Amalia Karlovna din spate, respirând greu și abia ținând pasul cu ea Lara a mers repede O oarecare forță a purtat-o de parcă ar merge pe aer, o forță mândră, inspiratoare "Oh, cât de fierbinte clic pe fotografii", gândi ea "Fericiți cei batjocoriți, fericiți cei încurcați Dumnezeu să vă binecuvânteze, lovituri! Shots, shots, sunteți de aceeași părere!" Casa fraților Gromeko se afla la colțul dintre Sivtsev Vrazhka și o altă bandă Alexander și Nikolai Alexandrovich Gromeko au fost profesori de chimie, primul la Academia Petrovsky și al doilea la universitate Nikolai Alexandrovici era singur, iar Alexander Alexandrovich era căsătorit cu Anna Ivanovna, născută Kruger, fiica unui producător de fier și proprietara minelor neprofitabile abandonate în uriasa sa casă din pădure de lângă Yuryatin, în Urali Casa era cu două etaje Partea de sus cu dormitoarele, sala de clasă, biroul lui Alexandru Alexandrovici și biblioteca, budoarul Annei Ivanovna și camerele Tonyei și Yura era pentru locuințe, iar partea de jos era pentru recepții Cu perdele de fistic, lumini de oglindă pe partea de sus a pianului, acvariu, mobilier de măslini și plante de apartament asemănătoare algelor, acest fund dădea impresia unui fund verde, legănat somnoros Gromeko erau oameni educați, oameni ospitalieri și mari cunoscători și iubitori de muzică Ei au găzduit o societate și au

organizat seri de muzică de cameră, unde au fost interpretate triouri cu pian, sonate pentru vioară și cvartete de coarde În ianuarie , la scurt timp după plecarea lui Nikolai Nikolaevici în străinătate, avea să aibă loc un alt spectacol de cameră la Sivtsevo Trebuia să cânte o nouă sonată pentru vioară a unui începător de la școala lui Taneyev și a trio-ului Ceaikovski Pregătirile au început cu o zi înainte A mutat mobila, eliberând camera În colț a cântat aceeași notă de o sută de ori, iar tunerul a alergat în arpegii cu mărgele În bucătărie, smulgeau carne de pasăre, curățau ierburi și frecau muștar în ulei de măsline pentru sosuri și salate Dimineața, Shura Schlesinger, prietena din sânul Annei Ivanovna, avocatul ei, a venit să enerveze Shura Schlesinger era o femeie înaltă, slabă, cu trăsăturile obișnuite ale unui chip ușor masculin, în care semăna oarecum cu suveranul, mai ales în pălăria ei gri de astrahan pe o parte, în care rămânea la o petrecere, ridicând doar puțin vălul prins la el În perioadele de tristețe și necazuri, conversațiile prietenelor le-au adus o ușurare reciprocă Această ușurare a constat în faptul că Shura Schlesinger și Anna Ivanovna își spuneau lucruri care mușcă unul altuia, de natură din ce în ce mai caustică S-a jucat o scenă furtunoasă, care s-a terminat rapid cu lacrimi și împăcare Aceste certuri obișnuite aveau un efect liniștitor asupra ambelor, precum lipitorile dintr-un val de sânge Shura Schlesinger a fost căsătorită de mai multe ori, dar și-a uitat imediat soții după divorț și le-a acordat atât de puțină importanță încât în toate obiceiurile ei a păstrat mobilitatea rece a unei femei singuratice Shura Schlesinger era teozofă, dar în același timp cunoștea atât de perfect cursul cultului ortodox încât chiar și toure transportée , într-o stare de extaz complet, nu s-a putut abține să spună clerului ce să spună sau să cânte "Ascultă, Doamne", "pentru totdeauna", "cel mai cinstit heruvim", se auzea tot timpul răsucitorul ei răgușit și rupt de limbă Shura Schlesinger știa matematică, comportamentul indian thailandez, adresele profesorilor de seamă ai Conservatorului din Moscova, cine locuiește cu cine și, Doamne, ceea ce pur și simplu nu știa Prin urmare, a fost invitată ca judecător și manager în toate cazurile grave ale vieții La ora stabilită, oaspeții au început să sosească Au sosit Adelaida Filippovna, Gints, Fufkov, domnul și doamna Basurman, Verzhitsky și colonelul Kavkaztsev Ningea, iar când ușa de la intrare s-a deschis, aerul s-a repezit confuz, totul ca în noduri din cauza fulgerului de fulgi de nea mari și mici Bărbații au venit din frig cu cizme adânci atârnate în picioare și s-au zvârcolit fără excepție Încântat (franceză) de la ei înșiși dispăruți și neîndemânatici, iar soțiile lor împrospătate în frig în haine de blană desfăcute la doi nasturi de sus și șaluri pufoase bătute înapoi pe părul înghețat, dimpotrivă, au înfățișat necinstiți pârjoliți, înșelăciunea în sine, nu-ți pune degetul în gură "Nepotul lui Cui", se auzi o șoaptă când a sosit un nou pianist, invitat în această casă pentru prima dată Din hol, prin ușile laterale deschise la ambele capete, se vedea o masă lungă așezată în sufragerie, ca un drum de iarnă Jocul strălucitor al rowanberry în sticle cu marginea granulată a fost izbitor Imaginația a fost captivată de boluri cu ulei și oțet în mici decantoare pe suporturi de argint, și de pitorescul vânatului și a aperitivelor, și chiar de șervețelele împăturite în piramide care încoronau ferm fiecare dispozitiv, iar cineraria albastru-violet din coșuri mirosind a migdale, păreau să tachineze pofta de mâncare Pentru a nu întârzia momentul dorit de a mânca alimente pământești, ne-am grăbit să apelăm cât mai curând la spiritual Stați în rânduri în hol "Nepotul lui Cui", reluă șoapta în timp ce pianistul își lua locul la

instrument Concertul a început Ei știau despre sonată că era plictisitoare și obositoare, amețitoare S-a ridicat la înălțimea așteptărilor și, în plus, s-a dovedit a fi teribil de întins Criticul Kerimbekov a argumentat despre acest lucru în timpul pauzei cu Alexandru Alexandrovici Criticul a certat sonata, în timp ce Alexandru Alexandrovici a apărat-o Fumau și făceau zgomot de jur împrejur, mișcând scaune din loc în loc Dar din nou ochii căzură pe fața de masă călcată care strălucea în camera alăturată Toată lumea s-a oferit să continue concertul fără întârziere Pianistul s-a uitat la public și a făcut semn cu capul către partenerii săi să înceapă Violonistul și Tyszkiewicz și-au fluturat arcurile Trioul a plâns Yura, Tonya și Misha Gordon, care acum și-a petrecut jumătate din viață la Gromeko, stăteau în al treilea rând "Egorovna îți face semne", i-a șoptit Yura lui Alexandru Alexandrovici, care stătea chiar în fața scaunului său În pragul sălii stătea Agrafena Yegorovna, bătrâna servitoare cu părul cărunt a familiei Gromeko, și cu privirea disperată în direcția lui Yura și fluturând la fel de hotărât din cap în direcția lui Alexandru Alexandrovici, ea i-a spus lui Yura că are nevoie urgentă o gazda Alexandru Alexandrovici întoarse capul, se uită cu reproș la Egorovna și ridică din umeri Dar Egorovna nu s-a lăsat Curând a început o explicație între ei de la un capăt la altul al sălii, ca între surdo-muți S-au uitat în direcția lor Anna Ivanovna aruncă priviri anihilatoare către soțul ei Alexandru Alexandrovici se ridică Trebuia făcut ceva S-a înroșit, s-a plimbat liniștit pe hol înclinat și a urcat la Egorovna "Să-ți fie rușine, Egorovna! Ce ești tu, nu, nerăbdător? Ei bine, mai degrabă, ce s-a întâmplat? Egorovna îi șopti ceva - Din care Muntenegru? - Numerele - Păi, ce? - Nevoie urgent Unii dintre ei se epuizează - S-au terminat Îmi imaginez Nu poți, Egsfovna Aici vor termina de cântat o piesă și voi spune Și mai devreme este imposibil - Numărul așteaptă Și același șofer Îți spun, o persoană moare, înțelegi? doamnă de rangul domnului - Nu și nu Bună afacere cinci minute, gândiți-vă Alexandru Alexandrovici, cu același pas liniștit de-a lungul peretelui, s-a întors la locul lui și s-a așezat, încruntat și frecându-și podul nasului După prima parte, s-a apropiat de interpreți și, în timp ce aplauzele au tunat, i-a spus lui Fadey Kazimirovici că au venit după el, un fel de necaz și muzica ar trebui oprită Apoi, cu o mișcare a palmelor spre sală, Alexandru Alexandrovici a oprit aplauzele și a spus cu voce tare: - Lord Trio-ul va trebui pus în așteptare Ne exprimăm simpatia lui Fadey Kazimirovici Are durere El este forțat să ne părăsească Într-un moment ca acesta, nu vreau elan l-ar lăsa în pace Prezența mea, poate, va fi necesară pentru el voi merge cu el Yurochka, ieși afară, draga mea, spune-i lui Semyon să-l aducă la intrare, a fost întins de mult Doamne, nu-mi iau rămas bun Rog pe toți să rămână Absența mea va fi scurtă Băieții au cerut o plimbare cu Alexandru Alexandrovici noaptea în îngheț În ciuda cursului normal al unei vieți restabilite, după decembrie mai erau împușcături pe undeva, iar incendiile noi, care se întâmplă tot timpul, păreau a fi rămășițele pe moarte ale celor vechi Niciodată nu mai călătoriseră atât de departe și atât de mult timp ca în acea noapte Era ușor accesibil - Smolensky, Novinsky și jumătate din Sadovaya Însă gerul brutal cu ceață a despărțit bucățile separate ale spațiului nebun, de parcă nu ar fi la fel peste tot în lume Fumul zdrenț și zdrenț al focurilor, scârțâitul pașilor și scârțâitul alergătorilor au contribuit la impresia că au călărit de Dumnezeu știe cât de mult timp în urmă și au condus într-o distanță înspăimântătoare În fața hotelului stătea un cal acoperit cu pături, cu patușuri bandajate, înhămat de o sanie îngustă și

inteligentă Un arzător stătea în locul călăreților, cu mâinile cu mănuși înfășurate în jurul capului pentru a se încălzi Era cald în vestibul, iar în spatele balustradei care despărțea cuierul de intrare, moțea, sforăia zgomotos și se trezea lângă portar, adormit de zgomotul unui ventilator, de zumzetul unei sobe de încălzire și fluierul unui samovar în clocot În stânga, în vestibul, în fața unei oglinzi, stătea o doamnă machiată, cu o față plinuță și pudrată Purta o geacă de blană, prea aerisită pentru o asemenea vreme Doamna aștepta pe cineva de sus și, întorcându-se cu spatele la oglindă, se uită acum peste umărul drept, apoi peste umărul stâng, dacă era bună din spate Un arzător înghețat și-a străbătut ușa de pe stradă În forma caftanului, semăna cu un fel de covrig de la un panou, iar aburul care se revărsa din el în trefte întărea și mai mult această asemănare - Vor fi acolo în curând, Mamzel, o întrebă el pe doamna de la oglindă - Îți vei lua legătura cu fratele tău, doar relaxează calul Incidentul din a douăzeci și patru a fost un fleac în amărăciunea obișnuită de zi cu zi a servitorilor În fiecare minut clopotele zdrăngăneau și numerele zburau într-o cutie lungă de sticlă pe perete, indicând unde și sub ce număr înnebunesc și, neștiind ce vor, nu dau odihnă cloporilor Acum că bătrâna proastă Gisharova era lipită în al douăzeci și patrulea, i-au dat emetic și i-au clătit intestinele și stomacul Servitoarea Glasha s-a trântit de pe picioare, ștergând podeaua acolo și făcând murdar și aducând găleți curate Dar furtuna actuală din camera chelnerului a început cu mult înainte de această frământare, când încă nu se vedea nimic și Tereshka nu a fost trimisă într-un taxi să-l aducă pe doctor și pe acel nefericit gater, când Komarovsky nu sosise încă și atât de mulți oameni de prisos nu este aglomerat pe coridorul din fața ușii, ceea ce face dificilă mișcarea Vârful de azi a luat foc în camera oamenilor pentru că după-amiaza cineva s-a întors stângaci pe culoarul îngust din cămară și l-a împins din greșeală pe chelnerul Sysoya chiar în momentul în care acesta, aplecat, alerga de la ușă pe coridor cu un tavă plină în dreapta, mâna ridicată Sysoy a spart tava, a vărsat supa și a spart vesela, trei farfurii adânci și una mică Sysoi a susținut că aceasta era o mașină de spălat vase, iar cererea era de la ea și deducerea de la ea Acum era noapte, ceasul al unsprezecelea, jumătate dintre ei aveau să plece de la muncă în curând și încă mai aveau o încăierare în legătură cu asta "Mâinile și picioarele tremură, numai griji zi și noapte, îmbrățișând coada de porc ca la o soție, indianul și-a bătut nasul ca un dracu, și apoi de ce l-au împins, i-au rupt vasele, i-au vărsat urechea! Cine te-a împins, slash, spirit rău? Cine te-a împins, hernie Astrahan, ochi nerușinați? "Ți-am spus, Matryona Stepanovna, rămâi la expresiile tale "Ar fi bine să ai ceva care merită, de dragul căruia e zgomot și vase zdrobitoare, în rest ce lucru nemaivăzut, madame Sell, tabloid sensibil, faptele bune aveau destul arsenic, inocența retrasă Am locuit în camere muntenegrene, nu am văzut pintail și masculi Misha și Yura se plimbau pe coridorul din fața ușii camerei La urma urmei, totul nu a ieșit așa cum se aștepta Alexander Alexandrovich Și-a imaginat un violoncelist, o tragedie, ceva decent și curat Și ce dracu este asta Ceva murdar, scandalos și absolut deloc pentru copii Băieții alergau pe hol "Intrați la mătușa voastră, domnilor tineri", l-a asigurat pentru a doua oară, cu o voce lentă și tăcută, clopotul care s-a apropiat de băieți - Intră, nu ezita Nu sunt nimic, stai linistit Acum sunt complet intacte Și nu poți sta aici A fost o nenorocire azi aici, au scos mâncăruri scumpe Vedeți - servim, alergăm, aglomerați Te conectezi Băieții s-au supus În cameră, o lampă aprinsă cu kerosen a fost scoasă din rezervor în care atârna deasupra

mesei și mutată în spatele unui despărțitor de lemn care mirosea a ploșnițe în cealaltă jumătate a camerei Era un colț de dormit, despărțit de față și de privirile indiscrete printr-o perdea pliabilă prăfuită Acum, în confuzie, au uitat să-l coboare Podeaua ei a fost aruncată peste marginea superioară a despărțitorului Lampa era într-un alcov pe o bancă Acest colț era puternic luminat de jos, ca lumina unei scene de teatru Au fost otrăviți cu iod, nu cu arsenic, așa cum a glumit din greșeală mașina de spălat vase Camera era plină de mirosul astringent și astringent al unei nuci tinere, într-o piele verde neîntărită, care se înnegri la atingere În spatele despărțitorului, fata a șters podeaua și, plângând zgomotos și atârnându-și capul cu șuvițe de păr matuși peste lighean, s-a întins pe pat ud de apă, lacrimi și sudoare femeie pe jumătate goală Băieții și-au întors imediat privirea, era atât de rușinos și dezonorant să privești acolo Dar Yura a reușit să fie uimit de cum, în niște ipostaze incomode, de creștere, sub influența tensiunii și a efortului, o femeie încetează să mai fie ceea ce o înfățișează sculptura și devine ca o luptătoare goală, cu mușchi sferici în pantaloni scurti, pentru o competiție În cele din urmă, în spatele despărțitorului, au ghicit să coboare perdeaua - Fadey Kazimirovici, dragă, unde este mâna ta? Dă-mi mâna ta", a spus femeia, sufocându-se de lacrimi și greață "Ah, am îndurat o asemenea groază! Aveam asemenea bănuieli! Fadey Kazimirovici mi-am imaginat Dar, din fericire, s-a dovedit că toate astea erau o prostie, imaginația mea frustrată Fadey Kazimirovici, gândește-te ce ușurare! Și ca rezultat Și acum Și acum sunt în viață "Calmează-te, Amalia Karlovna, te implor, calmează-te Cât de inconfortabil s-a dovedit totul, sincer, incomod - Acum să mergem acasă, mormăi Alexandru Alexandrovici, întorcându-se către copii Dispărând de jenă, stăteau în holul întunecat, în pragul părții neîngrădite a încăperii și, neavând unde să-și pună ochii, se uitară în adâncul lui, de unde fusese luată lampa Acolo, pereții erau agățați cu fotografii, era o bibliotecă cu notițe, biroul era plin de hârtii și albume, iar de cealaltă parte a mesei acoperite cu o față de masă tricotată, o fată dormea așezată într-un fotoliu, împachetând brațele ei în jurul spatelui și apăsându-și obrazul de el Trebuie să fi fost obosită de moarte, dacă zgomotul și mișcarea din jurul ei nu îi tulburau somnul Sosirea lor a fost o prostie, prezența lor continuă aici a fost indecentă - Să mergem acum, repetă încă o dată Alexandru Alexandrovici - Doar Fadey Kazimirovici va ieși Îmi voi lua rămas bun de la el Dar în loc de Fadey Kazimirovici, din cauza partiției a iesit altcineva Era un bărbat robust, bărbierit, corpulent și încrezător în sine Peste cap purta o lampă scoasă dintr-un rezervor S-a dus la masa unde dormea fata și a introdus lampa în rezervor Lumina a trezit fata Ea i-a zâmbit noului venit, și-a mijit ochii și s-a întins La vederea străinului, Misha a pornit peste tot și și-a ațintit ochii asupra lui A tras-o pe Yura de mânecă, încercând să-i spună ceva - Nu ți-e rușine să șoptești străinilor? Ce vor crede despre tine? - Yura l-a oprit și nu a vrut să asculte Între timp, între fată și bărbat avea loc o scenă tăcută Nu și-au spus o vorbă unul altuia și au făcut doar schimb de priviri Dar înțelegerea lor reciprocă era înfricoșător de magică, de parcă el ar fi fost un păpușar, iar ea, ascultătoare de mișcările mâinii lui, era o marionetă Zâmbetul de oboseală care apăru pe chipul ei a făcut-o pe fată să închidă pe jumătate ochii și să-și despartă buzele Dar ea a răspuns privirilor batjocoritoare ale bărbatului cu ochiul viclean al complicelui ei Amândoi au fost încântați că totul a funcționat atât de bine, secretul nu a fost dezvăluit și femeia otrăvită a rămas în viață Yura i-a

devorat pe amândoi cu ochii Din semiîntuneric, în care nimeni nu-l putea vedea, privi în cercul luminat de lampă Spectacolul înrobirii fetei era de nepătruns misterios și nerușinat de sincer Sentimente conflictuale i se înghesuiau în piept Inima lui Yura s-a scufundat din cauza puterii lor netestate A fost același lucru că au continuat cu atâta pasiune cu Misha și Tonya timp de un an sub numele lipsit de sens de vulgaritate, acel lucru înspăimântător și atrăgător căruia îi făceau față atât de ușor la distanță sigură în cuvinte, iar această putere era în fața lui Yuri ochii, complet materiale și vagi și îndepărtați, nemiloși distructivi și plângându-se și chemând ajutor, și unde a mers filozofia copiilor lor și ce ar trebui să facă Yura acum? - Știi cine este această persoană? a întrebat Misha când Da, au ieșit afară Yura era cufundată în gândurile lui și nu răspunse - Acesta este cel care l-a lipit și ucis pe tatăl tău Ține minte, în trăsură, ți-am spus Yura s-a gândit la fată și la viitor, și nu la tatăl său și la trecut La început, nici nu a înțeles ce îi spunea Misha Era greu să vorbesc în frig - Înghețat, Semyon? întrebă Alexandru Alexandrovici Au mers Partea a treia BRADUL LA SVENTITSKYS Pe tot parcursul lunii noiembrie , Anna Ivanovna a stat în pat Ea a avut pneumonie Yura, Misha Gordon și Tonya trebuiau să absolve universitatea și cursurile superioare pentru femei în primăvara viitoare Yura a absolvit ca medic, Tonya ca avocat și Misha ca filolog în departamentul de filozofie În sufletul Yurinei, totul a fost schimbat și confuz și totul a fost puternic original - vederi, abilități și predispoziții Era neegalat de impresionabil, noutatea percepțiilor sale a sfidat descrierea Dar oricât de mare ar fi fost pofta lui de artă și istorie, Yura nu a ezitat să aleagă un domeniu El credea că arta nu este potrivită pentru o vocație, în același sens în care veselia înnăscută sau tendința spre melancolie nu pot fi o profesie Era interesat de fizică, științe naturale și a descoperit că în viața practică trebuie să faci ceva care este în general util Așa că s-a dus la medicină Yura s-a gândit bine și a scris foarte bine Încă din anii de gimnaziu, visase la proză, la o carte de biografii, unde, sub formă de cuiburi explozive ascunse, să poată introduceți cel mai uluitor din ceea ce a reușit să vadă și să se răzgândească Dar pentru o astfel de carte era încă prea tânăr, așa că a scăpat cu scrisul de poezie, așa cum un pictor ar scrie toată viața lui studii pentru o imagine mare concepută Yura a iertat aceste versete păcatul aspectului lor pentru energia și originalitatea lor Yura a considerat aceste două calități, energia și originalitatea, ca fiind reprezentanți ai realității în arte, altfel inutile, inactiv și inutile Yura a înțeles cât de mult îi datora unchiului său proprietățile generale ale caracterului său Nikolai Nikolaevici locuia la Lausanne În cărțile pe care le-a publicat acolo în rusă și în traduceri, și-a dezvoltat ideea de lungă durată a istoriei ca un al doilea univers ridicat de omenire ca răspuns la fenomenul morții cu ajutorul fenomenelor timpului și memoriei Sufletul acestor cărți a fost o nouă înțelegere a creștinismului, consecința lor directă a fost o nouă idee de artă Chiar mai mult decât asupra lui Yura, cercul acestor gânduri a avut un efect asupra prietenului său Sub influența lor, Misha Gordon și-a ales filozofia ca specialitate La facultate, a ascultat prelegeri de teologie și chiar s-a gândit să se mute ulterior la o academie teologică Într-o seară de la sfârșitul lunii noiembrie, Yura s-a întors târziu de la universitate, foarte obosită și nu mâncase toată ziua I s-a spus că în timpul zilei a fost o anxietate teribilă, Anna Ivanovna a avut convulsii, s-au adunat mai mulți medici, i-au sfătuit să trimită după un preot, dar apoi această idee a fost abandonată Acum e mai bine,

este conștientă și i-a ordonat, de îndată ce vine Yura, să-l trimită fără întârziere la ea Yura s-a supus și, fără să se schimbe, a intrat în dormitor Camera purta urmele unei zarvă recente Asistenta schimba ceva cu mișcări fără zgomot apoi pe noptiera În jur erau șervețele mototolite și prosoape umede de sub comprese Apa din gargară era ușor roz, cu sânge scuipat În ea erau împrăștiate cioburi de fiole de sticlă cu gâtul rupt și smocuri de bumbac umflate de apă Pacienta a înotat în sudoare și și-a lins buzele uscate cu vârful limbii Ea a fost puternic slăbită din dimineața când Yura a văzut-o pentru ultima oară "Există o greșeală în diagnostic? el a crezut - Toate semnele de crupă Pare a fi o criză" După ce a salutat-o pe Anna Ivanovna și a spus ceva liniștitor de gol, care se spune întotdeauna în astfel de cazuri, a trimis-o pe asistentă afară din cameră Luând-o de mână pe Anna Ivanovna pentru a-i număra pulsul, și-a băgat mâna în jachetă cu cealaltă mână după un stetoscop Cu o mișcare a capului, Anna Ivanovna a arătat că acest lucru era de prisos Yura și-a dat seama că avea nevoie de altceva de la el Adunându-și puterile, Anna Ivanovna a vorbit: - Iată, au vrut să mărturisească Moartea atârna Poate în fiecare minut Te duci să rupi un dinte, ți-e frică, te doare, te pregătești Și aici nu e un dinte, toate, voi toți, toată viața fragili, și scoși ca clești Și ce este? Nimeni nu știe Și mă simt trist și speriat Anna Ivanovna a tăcut Lacrimile i se rostogoleau pe obraji ca o grindină Yura nu a spus nimic Un minut mai târziu, Anna Ivanovna a continuat: "Ești talentat Și talentul este nu ca toți ceilalți Trebuie să știi ceva Spune-mi ceva liniștește-mă "Ei bine, ce pot să spun", a răspuns Yura, frământându-se neliniştită pe scaun, s-a ridicat, a umblat şi s-a aşezat din nou - În primul rând, mâine te vei simți mai bine - sunt semne, îți dau cap pentru tăiere Și apoi - moartea, conștiința, credința în înviere Vrei să știi părerea mea despre un naturalist? Poate alta data? Nu? Imediat? Ei bine, după cum știți Doar că e greu, deodată Și i-a ținut o întreagă prelegere improvizată, întrebându-se cum a făcut-o Anna Ivanovna se simțea din ce în ce mai bine La mijlocul lunii decembrie a încercat să se ridice, dar era încă foarte slăbită Ea a fost sfătuită să se odihnească bine A trimis adesea după Yura și Tonya și a petrecut ore întregi spunându-le despre copilăria ei petrecută la moșia bunicului ei Varykino, pe râul Ural Rynva Yura și Tonya nu fuseseră niciodată acolo, dar, potrivit Annei Ivanovna, Yura și-a imaginat cu ușurință aceste cinci mii de acri dintr-o pădure veche de secole, de nepătruns, neagră ca noaptea, în care în două sau trei locuri străpunge, ca și cum ar fi înjunghiat-o cu un cuțitul curbelor sale, un râu rapid cu fund stâncos și abrupte înalte de-a lungul coastei Kruger Zilele acestea Yura și Tonya coaseau primele rochii de weekend din viața lor, Yura o redingotă neagră, iar Tonya o rochie de seară din satin ușor, cu gâtul ușor deschis Urmau să actualizeze aceste ținute pe data de douăzeci și șapte, la tradiționalul arbore anual de la Sventitskys Comanda de la atelierul de bărbați și de la croitorie a fost adusă în aceeași zi Yura și Tonya s-au încercat, au fost mulțumiți și nu au avut timp să dea drumul la renovare, când Egorovna a venit de la Anna Ivanovna și a spus că îi sună Cum erau în rochii noi, Yura și Tonya s-au dus la Anna Ivanovna Când au apărut, ea s-a ridicat pe cot, i-a privit din lateral, le-a ordonat să se întoarcă și a spus: - Foarte bun Pur și simplu uimitor Nu știam deloc că este gata Haide, Tonya, încă o dată Nu este nimic Mi s-a părut că degetul de la picior s-a încrețit puțin Știi de ce te-am sunat? Dar mai întâi, câteva cuvinte despre tine, Yura - Știu, Anna Ivanovna Eu însumi am ordonat să vă arăt această scrisoare Tu, ca și Nikolai Nikolaevici, crezi că nu ar fi trebuit să refuz Un moment de

răbdare E rău pentru tine să vorbești Acum îți voi explica totul Chiar dacă știi bine toate astea Deci, în primul rând Există un caz despre moștenirea Jivagov pentru a sprijini avocații și a colecta cheltuieli de judecată, dar nicio moștenire în realitate nu există, doar datorii și confuzie, și chiar și murdăria care iese la iveală în același timp Dacă ceva ar putea fi convertit în bani, chiar l-aș da instanței și nu l-aș folosi? Dar adevărul este că procesul este exagerat și, decât să aprofundezi în toate acestea, era mai bine să renunți la drepturile tale asupra proprietății inexistente și să-l cedezi mai multor rivali falși și impostori invidioși Am auzit de multă vreme de invadările unei anume doamne Alice, care locuiește cu copii sub numele Zhivago la Paris Dar au fost adăugate noi revendicări și nu știu despre tine, dar totul a fost deschis recent Se dovedește că chiar și în timpul vieții mamei mele, tatăl meu a fost îndrăgostit de un visător și extravagant, prințesa Stol-bunrvoy-Enrici Această persoană are un băiat de la tatăl său, acum are zece ani, numele lui este Evgraf Prințesa este o izolata Ea trăiește fără pauză cu fiul ei în conacul ei de la periferia orașului Omsk din fonduri necunoscute Mi s-a arătat o fotografie a conacului O casă frumoasă cu cinci ferestre, cu ferestre solide și medalioane din stuc pe streașină Și în ultimul timp, am avut senzația că, cu cele cinci ferestre ale sale, această casă mă privește cu o privire neplăcută peste miile de kilometri care despart Rusia europeană de Siberia și, mai devreme sau mai târziu, mă va păcăli Deci, ce înseamnă toate acestea pentru mine: capital fictiv, rivali creați artificial, ostilitatea și invidia lor? Și avocați "Totuși, nu era nevoie să refuzi", a obiectat Anna Ivanovna "Știi de ce te-am sunat", a repetat ea din nou și a continuat imediat: "Mi-am amintit numele lui Îți amintești, ți-am spus despre pădurar ieri? Numele lui era Bacchus Nu este de necrezut? Un monstru din pădurea neagră, cu o barbă până la sprâncene, și - Bacchus! Era cu fața desfigurată, ursul se lupta, dar a ripostat Și toți sunt acolo Cu asemenea nume Monosilabic Ca să fie tare și clar Bacchus Sau Lupp Sau poate Faust Asculta asculta Odinioară era așa ceva Avkt sau un fel de Frol, ca un oalp din trunchiurile de vânătoare ale ambilor bunici, și am adulmecat imediat în mulțime de copii cine la bucătărie Și acolo, vă puteți imagina, un pădurar-miner de cărbune cu un pui de urs viu sau un linietor dintr-un cordon îndepărtat cu o probă de fosilă Și bunicul tuturor pe o notă La birou Cui bani, cui cereale, cui provizii de arme Și pădurea din fața ferestrelor Și zăpadă, zăpadă! Deasupra casei! Anna Ivanovna tuși - Încetează, mamă, e rău pentru tine, a avertizat Tonya Yura a susținut-o - Nimic Prostii Apropo Egorovna bârfă de parcă te-ai îndoi dacă ar trebui să mergi poimâine la pomul de Crăciun Nu vreau să mai aud prostiile astea! Să vă fie rușine Și ce fel de doctor ești, Yura, după aceea? Deci, s-a hotărât Conduci fără să vorbești Dar să revenim la Bacchus Acest Bacchus a fost fierar în tinerețe Interiorul i-a fost bătut într-o luptă S-a făcut alții, din fier Ce excentric ești, Yura nu inteleg? Evident, nu la propriu Dar asta au spus oamenii Anna Ivanovna tuși din nou, de data aceasta mult mai mult Intrarea nu a trecut Nu putea respira Yura și Tonya alergau spre ea în același moment Stăteau umăr la umăr lângă patul ei Continuând să tușească, Anna Ivanovna le-a prins mâinile atingătoare în propriile ei și le-a ținut împreună o vreme Apoi, stăpânindu-și vocea și respirația, spuse: Dacă mor, nu pleca Sunteți făcuți unul pentru celălalt A se casatori Așa ți-am spus, a adăugat ea și a început să plângă Deja în primăvara anului , înainte de a trece în ultima clasă a gimnaziului, șase luni de legătură cu Komarovsky au depășit măsura răbdării Larinei A profitat foarte

inteligent de depresia ei și, când a fost nevoie, fără să o arate, i-a amintit subtil și imperceptibil de reproșul ei Aceste memento-uri au condus-o pe Lara tocmai în confuzia de care are nevoie un voluptuar de la o femeie Această confuzie a trimis-o pe Lara în captivitatea din ce în ce mai mare a unui coșmar senzual, ceea ce îi făcea să se ridice părul pe vârfuri când se trezește Contradicțiile nebuniei nocturne erau inexplicabile, ca și cartea neagră Aici totul era răsturnat și contrar logicii, durerea acută se anunța cu hohote de râs argintiu, lupta și refuzul însemnau consimțământ, iar mâna chinuitorului era acoperită de săruturi de recunoștință Părea că acest lucru nu va avea sfârșit, dar în primăvară, la una dintre ultimele lecții ale anului școlar, Lara a luat rapid decizia, și-a schimbat pentru totdeauna viața Era o dimineață fierbinte, se aduna o furtună În clasă, au studiat cu ferestrele deschise Orașul fredona în depărtare, mereu pe aceeași notă, ca albinele într-o adăpostire Din curte venea strigătul copiilor care se joacă Mirosul erbaceu de pământ și verdeață tânără mi-a dat bătăi de cap, ca la Maslenița de la intoxicație cu vodcă și clătite Profesorul de istorie vorbea despre expediția egipteană a lui Napoleon Când a ajuns la palierul de la Fréjus, cerul s-a înnegrit, s-a crăpat și s-a despicat de fulgere și tunete, iar stâlpi de nisip și praf s-au repezit în clasă prin ferestre, împreună cu mirosul de prospețime Doi frați de școală s-au repezit de ajutor pe coridor pentru a-l chema pe unchi să închidă ferestrele, iar când au deschis ușa, ciorna s-a ridicat și a transportat hârtii de bumbac din caiete de la toate birourile clasei Ferestrele erau închise S-a turnat ploaia murdară din oraș, amestecată cu praf Lara a rupt o bucată de hârtie din caiet și i-a scris colegului ei de birou, Nadya Kologrivova: "Nadya, trebuie să-mi aranjez o viață separat de mama mea Ajută-mă să găsesc niște lecții mai bune Ai multe cunoștințe printre bogați Nadia a răspuns la fel: "Lipe caută un profesor Vino la noi Ar fi grozav! Știi cât de mult te iubesc tata și mama Mai bine de trei ani, Lara a trăit cu Kologrivovii ca în spatele unui zid de piatră Nu s-a făcut nicio încercare asupra ei de nicăieri și nici măcar mama și fratele ei, față de care simțea o mare înstrăinare, nu i-au amintit de ei înșiși În al patrulea an de nepăsare a Larinei, fratele Rodya a venit la ea cu afaceri Legănându-se prost pe picioarele lungi și, pentru mai multă importanță, rostind cuvinte prin nas și întinzându-le nefiresc, el i-a spus că cadeții de la absolvire a strâns bani pentru un cadou de adio șefului școlii, i-au dat lui Rod și l-a instruit să găsească și să cumpere un cadou Și acești bani din a treia zi i-a pierdut cu un ban Acestea fiind spuse, Rodya s-a lăsat jos cu toată silueta lui slăbănog într-un fotoliu și a început să plângă Lara s-a răcit când a auzit asta Plângând, Rodya a continuat: - Ieri am fost cu Viktor Ippolitovici A refuzat să vorbească cu mine pe această temă, dar a spus că dacă ai vrut El spune că, deși ai încetat să ne mai iubești pe toți, puterea ta asupra lui este încă atât de mare Larochka Un cuvânt este suficient Înțelegi ce păcat este asta și cum afectează onoarea uniformei de cadet? Du-te la el, ce te costă, întreabă-l La urma urmei, nu-mi vei permite să spăl deșeurile astea cu sângele meu - Spălat cu sânge Onoarea unei uniforme de cadet, repetă Lara indignată, plimbându-se entuziasmată prin cameră - Și nu sunt uniformă, nu am onoare și poți face orice cu mine Înțelegi ce ceri, te-ai adâncit în ceea ce îți oferă el? An de an, cu ostenelile lui Sisif, construiește, construiește, nu-ți lipsește somnul, dar acesta a venit și nu-i pasă că sufla, scuipă și totul se sfărâmă în bucăți! Da, la naiba cu tine Trage, te rog Ce-mi pasa? Cât de mult ai nevoie? - Șase sute nouăzeci și ceva de ruble, să spunem șapte sute pentru o bună măsură, spuse

Rodya, puțin ezitant - Rodya! Nu, ești nebun! Înțelegi ce spui? Ai pierdut șapte sute de ruble? Rodya! Rodya! Știi cât timp îi ia unui om obișnuit ca mine să câștige o asemenea sumă cu muncă cinstită? După o pauză, ea adăugă, rece și îndepărtată: - Bine Voi încerca Vino maine Și adu cu tine revolverul cu care ai vrut să te împuști Mi-l vei preda ca proprietatea mea Cu o cantitate bună de muniție, amintiți-vă * Ea a primit acești bani de la Kologrivov Servirea cu Kologrivovi nu a împiedicat-o pe Lara să absolve liceul, să se înscrie la cursuri, să le finalizeze cu succes și să se apropie de absolvire, pe care o va avea în viitorul an În primăvara lui a unsprezecea, elevul ei Lipochka a absolvit gimnaziul Avea deja un logodnic, un tânăr inginer Friesendanck, dintr-o familie bună și bogată Părinții ei au aprobat alegerea lui Lipochkin, dar s-au opus ca ea să se căsătorească atât de devreme și au sfătuit-o să aștepte Pe această bază, au fost drame Răsfățată și excentrică Lipochka, favorita familiei, a țipat la tatăl și la mama ei, a plâns și a bătut din picioare Într-o casă bogată, în care Lara era considerată a ei, nu și-au amintit datoria pe care o făcuse pentru Rody și nu i-au amintit de aceasta Lara și-ar fi achitat această datorie cu mult timp în urmă dacă nu ar fi avut cheltuieli fixe, al căror scop l-a ascuns În secret de la Pașa, ea a trimis bani tatălui său, colonistul exilat Antipov, și și-a ajutat mama morocănoasă, care era adesea bolnavă În plus, sub un secret și mai mare, ea a redus cheltuielile lui Pașa însuși, fără ca acesta să știe să plătească în plus proprietarilor săi pentru masa și camera lui Pașa, care era puțin mai tânără decât Lara, a iubit-o până când nebunie și ascultat în toate La insistențele ei, după absolvirea realului, el s-a așezat pentru mai multe latină și greacă pentru a intra la universitate ca filolog Lara a visat un an mai târziu, când au predat statul, să se căsătorească cu Pașa și să plece, el era profesor de sex masculin, iar ea era profesoară la un gimnaziu feminin pentru a servi într-unul dintre orașele de provincie ale Uralilor Pașa locuia într-o cameră pe care însăși Lara a găsit-o și a închiriat-o pentru el de la proprietari liniștiți într-o casă nou construită pe Kamergersky, lângă Teatrul de Artă În vara anului , Lara a vizitat-o pentru ultima dată pe Duplianka împreună cu Kologrivovii A iubit acest loc până la uitarea de sine, mai mult decât proprietarii înșiși Acest lucru era bine cunoscut, iar în ceea ce privește Lara a existat un astfel de acord nescris în cazul acestor călătorii de vară Când trenul fierbinte și cu părul negru condus de ei a mers mai departe și printre tăcerea împărătească imens rănită și parfumată, Lara emoționată a mințit la cuvânt, a fost eliberată una pe moșie, în timp ce bagajul era târât și pus pe căruță, și Dupuplyansky Kucher în cazacii Yamsky înghețați cu eliberat prin mânecile cămășii sale roșii, le-a spus domnilor care urcau în trăsură știrile locale din sezonul trecut Vara aceasta Lara a sosit suprasolicitată din cauza muncii excesive pe care și-a asumat-o S-a supărat ușor A dezvoltat o suspiciune care nu era caracteristică ei înainte Această trăsătură a făcut ca personajul lui Larin să fie mai mic, care s-a remarcat întotdeauna prin amploare și lipsă de scrupulozitate Kologrivovii nu i-au dat drumul Era înconjurată de fosta lor mângâiere Dar de când Lipa s-a pus pe picioare, Lara s-a considerat de prisos în această casă Ea a refuzat să plătească L-au forțat asupra ei În același timp, avea nevoie de bani și era jenant și practic imposibil să câștige bani singură ca oaspete Atacurile de ipohondrie nu au împiedicat-o pe Lara să împărtășească distracția unei mari societăți care vizitează Duplianka S-a îmbăiat și a înotat, a mers pe o barcă, a luat parte la picnicuri nocturne peste râu, a declanșat focuri de

artificii cu toată lumea și a dansat Ea a jucat în spectacole de amatori și a concurat cu un entuziasm deosebit în a trage într-o țintă cu pistoale Mauser scurte, față de care, însă, Rodin a preferat revolverul ușor Ea a tras de la ea cu mare precizie și a regretat în glumă că era femeie și calea unui duelist-breter i-a fost închisă Dar cu cât Lara se distra mai mult, cu atât era mai rău Ea nu știa ce vrea Acest lucru s-a intensificat mai ales la întoarcerea în oraș Aici, necazurile Larei au fost amestecate cu certuri ușoare cu Pașa (Lara a avut grijă să nu se certe serios cu el, pentru că îl considera ultima ei apărare) Pașa a câștigat recent o oarecare încredere în sine Notele instructive din conversația lui au amuzat-o și au supărat-o pe Lara Pașa, Lipa, soții Kologrivovi, bani - toate acestea se învârteau în capul ei Viața a dezgustat-o pe Lara A început să înnebunească Ea a fost atrasă să abandoneze tot ce era familiar și experimentat și să înceapă ceva nou În această dispoziție, ea a luat o decizie fatidică în ziua de Crăciun din Ea a decis să se despartă imediat de Kologrivovi și să-și construiască viața cumva singură și independentă și să-i ceară lui Komarovsky banii necesari pentru asta Larei i s-a părut că după tot ce s-a întâmplat și anii ei și-au recăpătat libertatea care au urmat, ar trebui să o ajute ca un cavaler, fără să intre în explicații, dezinteresat și fără nici o murdărie În acest scop, pe douăzeci și șapte decembrie, seara, s-a dus la Petrovsky Lines și, plecând, și-a băgat în manșon un revolver Rodin încărcat cu fitilul ars, cu intenția de a-l împușca pe Viktor Ippolitovici dacă acesta o refuza , a înțeles-o greșit sau a umilit-o cumva Ea a pășit îngrozită de confuzie pe străzile festive și nu a observat nimic în jur Lovitura planificată îi lovise deja în suflet, în totală indiferență față de cui era îndreptată Această lovitură era singurul lucru de care era conștientă L-a auzit tot drumul și a fost o împușcătură la Komarovsky, la ea însăși, la propria ei soartă și la stejarul Duplyansk de pe gazon cu o țintă de împușcătură sculptată în trunchi "Nu te atinge de mufe", i-a spus ea Emmei Ernestovna, care gemea și gâfâia, când îi întinse mâinile Larei să o ajute să se dezbrace Viktor Ippolitovici nu era acasă Emma Ernestovna a continuat să o convingă pe Lara să intre și să-și scoată haina de blană - Nu pot Sunt grabit Unde este el? Emma Ernestovna a spus că a fost în vizită la bradul de Crăciun Cu adresa în mână, Lara a alergat pe scara posomorâtă, care îi amintea viu de tot, cu steme colorate pe ferestre, și s-a îndreptat spre Orașul Făinii către Sventitsky Abia acum, după ce a ieșit în stradă pentru a doua oară, Lara s-a uitat cu adevărat în jur Era iarnă Era un oraș Era seară Era rece ca gheața Străzile erau acoperite cu gheață neagră, groasă ca fundul de sticlă al sticlelor de bere sparte Durea să respir Aerul era înfundat de brumă cenușie și părea că gâdila și înțepătură cu perii ei ciufuliți, așa cum blana cenușie a boa ei de gheață era lânoasă și se urca în gura Larei Cu inima bătând cu putere, Lara a mers pe străzile goale Pe drum, ușile ceainăriilor și tavernelor fumegau Din ceață au ieșit fețe degerate ale trecătorilor, roșii ca cârnații, și botnițe cu barbă de cai și câini în țurțuri Ferestrele caselor, acoperite cu un strat gros de gheață și zăpadă, păreau mânjite cu cretă, iar pe suprafața lor opacă se mișcau reflexele colorate ale brazilor aprinși și umbrele celor care se distrau, ca și cum oamenii de pe stradă au fost arătate imagini cețoase din casele pe cearșafuri albe atârnate în fața unui felinar magic În Kamergersky Lara s-a oprit "Nu mai suport, nu mai suport", a spus ea aproape cu voce tare - Mă voi ridica și îi voi spune totul", se gândi ea, recăpătându-și controlul, deschizând ușa grea a intrării reprezentative Roșu de efort, Pașa, proptindu-și

obrazul cu limba, s-a zbătut în fața oglinzii, punându-și gulerul și încercând să străpungă butonierele cu amidon ale cămășii Avea de gând să viziteze și era încă atât de pur și de neexperimentat, încât a rămas surprins când Lara, intrând fără să bată, l-a găsit cu un defect atât de ușor în costum El a observat imediat entuziasmul ei Picioarele i se clătinau Ea intră, dându-și deoparte ylatye-ul, de parcă și-ar fi bătut-o - Ce ți s-a întâmplat? Ce s-a întâmplat? întrebă el alarmat, alergând să o întâlnească - Aseaza-te langa mine Stai așa cum ești Nu te îmbrăca Sunt grabit Va trebui să plec acum Nu atingeți ambreiajele Așteptaţi un minut Întoarce-te un minut S-a supus Lara purta un costum englezesc Și-a scos geaca, a atârnat-o pe un cui și a transferat revolverul lui Rodin din clutch în buzunarul jachetei Apoi, întorcându-se pe canapea, spuse: "Acum poți urmări Aprindeți o lumânare și opriți curentul Larei îi plăcea să vorbească în amurg cu lumânările aprinse Pașa a păstrat întotdeauna un pachet nedeschis din ele în rezervă pentru ea A schimbat ciotul din sfeșnic cu o lumânare nouă, întreagă, a pus-o pe pervaz și a aprins-o Flacăra a fost sufocată cu stearina, împușcată în toate direcțiile cu stele trosnitoare și ascuțită cu o săgeată Camera era plină de lumină moale Un vizor negru a început să se dezghețe în gheața geamului de la nivelul lumânării - Ascultă, Patula, spuse Lara - Am probleme Trebuie să mă ajut să scap de ei Nu te speria și nu mă întreba, ci părăsește-te de ideea că suntem ca toți ceilalți Nu stai calm Sunt mereu în pericol Dacă mă iubești și vrei să mă ferești de moarte, nu întârzia, hai să ne căsătorim curând - Moscova în literatura rusă g "Dar aceasta este dorința mea constantă", o întrerupse el "Grăbește-te, stabilește o zi, sunt fericit în orice zi vrei " Dar spune-mi mai simplu și mai clar ce e cu tine, nu mă chinui cu ghicitori Dar Lara îl abătu deoparte, evitând imperceptibil un răspuns direct Au discutat îndelung pe subiecte care nu aveau nicio legătură cu subiectul tristeții Larei În această iarnă, Yura și-a scris eseul științific despre elementele nervoase ale retinei pentru medalia de aur universitară Deși Yura a absolvit terapia generală, el cunoștea ochiul cu minuțiozitatea unui viitor oculist Acest interes pentru fiziologia vederii a fost influențat de alte aspecte ale naturii Yurina - înclinațiile sale creative și reflecțiile sale asupra esenței imaginii artistice și a structurii ideii logice Tonya și Yura au mers într-o sanie cu taxi până la pomul de Crăciun de la Sventitsky Ambii au trăit șase ani unul lângă celălalt, începutul adolescenței și sfârșitul copilăriei Se cunoșteau până la cel mai mic detaliu Aveau obiceiuri comune, felul lor propriu de a arunca vorbe scurte, felul lor de a pufni scurt ca răspuns Și așa călăreau acum, păstrând tăcerea, strângând buzele de frig și schimbând scurte replici Și fiecare s-a gândit la ai lui Yura și-a amintit că termenele pentru concurs se apropiau și că a trebuit să se grăbească cu compoziția, iar în forfota festivă a anului de sfârșit, care s-a simțit pe străzi, a sărit de la aceste gânduri la altele Facultatea Gordon a publicat un jurnal student hectografat, Gordon a fost editorul acesteia Yura le promisese de mult un articol despre Blok Toți tinerii din ambele capitale au răvășit într-un bloc, iar ei și Misha sunt mai mari decât alții Dar nici măcar aceste gânduri nu au rămas mult în mintea lui Yuri Călăreau cu bărbia în gulere şi frecând urechile degerate și gândindu-se la diferite lucruri Dar la un moment dat au fost de acord Scena recentă de la Anna Ivanovna i-a regenerat pe amândoi Păreau că văd lumina și s-au privit cu alți ochi Tonya, această bătrână tovarășă, această dovadă de înțeles, care se explică de la sine, s-a dovedit a fi cea mai inaccesibilă și mai complexă dintre tot ce și-a putut imagina Yura, s-a

dovedit a fi o femeie Cu un oarecare efort de fantezie, Yura și-a putut imagina ca un erou urcând Muntele Ararat, un profet, un cuceritor, orice altceva decât o femeie Și așa Tonya și-a luat această sarcină cea mai dificilă și copleșitoare pe umerii ei subțiri și slabi (de atunci încolo a început brusc să pară slabă și slabă pentru Yura, deși era o fată complet sănătoasă) Și era plin de acea simpatie arzătoare și de uimire timidă pentru ea, care este începutul pasiunii La fel, cu modificările corespunzătoare, s-a întâmplat și în legătură cu Yura și Tonya Yura a crezut că în zadar au plecat de acasă, până la urmă Indiferent de ce se întâmplă în lipsa lor Și și-a amintit Aflând că Anna Ivanovna era mai rău, ei, deja îmbrăcați pentru plecare, s-au dus la ea și i-au sugerat să rămână Ea s-a răzvrătit împotriva acestui lucru cu aceeași asprime și le-a cerut să meargă la bradul de Crăciun Yura și Tonya au intrat în spatele perdelei într-o nișă adâncă a ferestrei pentru a vedea cum era vremea Când au ieșit din nișă, ambele foi de perdea de tul s-au lipit de materialul nepurtat al noilor lor rochii Țesătura ușoară, agățată, s-a tras în spatele Tonyei câțiva pași, ca un voal de mireasă în spatele unei mirese Toată lumea a râs, așa că, în același timp, fără un cuvânt, toată lumea din dormitor a fost frapată de această asemănare Yura s-a uitat în jur și a văzut același lucru care cu puțin timp înaintea lui a atras atenția Larei Săniile lor scoteau un zgomot nefiresc de puternic care evoca un ecou nefiresc de lung sub copacii înghețați din grădini și de pe bulevarde Strălucirea dinăuntru și ferestrele înghețate ale caselor păreau niște cufere prețioase topaz stratificat fumuriu În interiorul lor, viața de Crăciun din Moscova sclipea, pomii de Crăciun ardeau, oaspeții se înghesuiau și se jucau de-a v-ați ascunselea și un inel de mummeri păcăliți Deodată, Yura s-a gândit că Blok este fenomenul Crăciunului în toate domeniile vieții rusești, în viața urbană nordică și în literatura de ultimă oră, sub cerul înstelat al unei străzi moderne și în jurul unui brad de Crăciun luminat în sufrageria acestui secol Credea că nu e nevoie de vreun articol despre Blok, ci pur și simplu să scrie adorația rusească a Magilor, ca olandezii, cu ger, lupi și o pădure întunecată de molid Conduceau de-a lungul Kamergersky Yura a atras atenția asupra puțului negru dezghețat din acumularea de gheață de la una dintre ferestre Prin această gaură strălucea focul unei lumânări, pătrunzând în stradă aproape cu o privire conștientă, de parcă flacăra îi spiona pe călăreți și aștepta pe cineva "Lumânarea ardea pe masă Lumânarea ardea " și-a șoptit Yura începutul a ceva vag, neformat, în speranța că continuarea va veni de la sine, fără constrângere Nu a venit unsprezece Din timpuri imemoriale, pomii de Crăciun de la Sventitsky au fost aranjați după acest model La zece, când copiii plecau, au aprins un al doilea pentru tineri și adulți, și s-au distrat până dimineața Cei mai în vârstă au jucat cărți toată noaptea în salonul pompeian cu trei pereți, care era o continuare a sălii și era despărțit de acesta printr-o perdea groasă pe inele mari de bronz În zori, au luat masa cu întreaga societate Camerele interioare ale familiei Sventitsky erau aglomerate cu lucruri inutile scoase din camera de zi și din hol pentru mai mult spațiu Era o bucătărie magică a proprietarilor, depozitul lor de Crăciun Mirosea a vopsea și lipici, erau mănunchiuri de hârtie colorată și grămezi de cutii căptușite cu stele cotillon și lumânări de rezervă pentru pomul de Crăciun Vechii Sventitsky pictau numere pentru cadouri, carduri care indică un loc la cină și bilete la o presupusă loterie Georges i-a ajutat, dar deseori se încurca în numărare, iar ei au mormăit iritați la el Soții Sventitsky erau încântați de Yura și Tonya Și-au adus

aminte de ei când erau mici, nu stăteau la ceremonie cu ei și i-au pus la treabă fără să mai prevadă - Felicata Semyonovna nu înțelege că a fost necesar să se gândească la asta mai devreme și nu în mijlocul oaspeților O, confuzie Paraskeva, ce ai mai făcut cu cifrele, Georges! Înțelegerea a fost bomboane cu drajeuri pe masă și goale pe canapea, iar din nou ai șaluri-chelii și totul răsturnat - Mă bucur foarte mult că Annette este mai bună Pierre și cu mine eram atât de îngrijorați pentru ea - Da, dar, draga mea, e mai rău pentru ea, mai rău, înțelegi, și ai mereu totul devant-derriesre Yura și Tonya și-au petrecut o jumătate de seară petrecându-se cu Georges și bătrânii din spatele bradului lor în culise Tot timpul în care stăteau cu Sventitsky, Lara era în hol Deși nu era îmbrăcată ca o rochie de bal și nu cunoștea pe nimeni aici, fie l-a lăsat pe Koke Kornakov să o învârtească moale, ca într-un vis, fie, parcă s-ar fi scufundat în apă, a rătăcit prin hol inactiv Lara se oprise și ezitase o dată sau de două ori în pragul sufrageriei, sperând că Komarovsky, care stătea cu fața la hol, o va observa Dar s-a uitat la cărțile lui, pe care le ținea în mâna stângă cu un scut în fața lui și fie nu o vedea cu adevărat, fie se prefăcea că nu observă Lara era fără suflare de resentimente În acest moment, o fată necunoscută de Lara a intrat în sufragerie din hol Komarovsky îl privi pe nou venit cu acea privire pe care Lara o cunoștea atât de bine întors (franceză) Fata flatată i-a zâmbit lui Komarovsky, a roșit și a radiat La vederea asta, Lara aproape că țipă Un înroșire de rușine i-a umplut fața gros, fruntea și gâtul înroșite O altă victimă, se gândi ea Lara și-a văzut ca într-o oglindă toată istoria ei Dar încă nu renunțase la ideea de a vorbi cu Komarovsky și, hotărând să amâne încercarea până la un moment mai convenabil, s-a forțat să se calmeze și s-a întors în hol Era prima sau a doua oră a nopții Yura a avut tinitus După o pauză, în care au băut ceai cu petit fours în sala de mese, dansul a reluat Când lumânările de pe bradul de Crăciun s-au ars, nimeni altcineva nu le-a înlocuit Yura stătea distrasă în mijlocul holului și se uită la Tonya, care dansa cu cineva necunoscut Înotând pe lângă Yura, Tonya, cu o mișcare a piciorului, a aruncat înapoi un mic tren dintr-o rochie de satin prea lungă și, stropind-o ca pe un pește, s-a ascuns în mulțimea de dansatori Era foarte entuziasmată În pauză, când stăteau în sufragerie, Tonya a refuzat ceaiul și și-a potolit setea cu mandarine, pe care le-a curățat fără să socotească din coaja mirositoare, care se desprinde ușor În fiecare minut scotea din spatele centurii sau din mânecă o batistă cambrică, minusculă ca florile unui pom fructifer, și o folosea pentru a șterge șuvoaiele de sudoare de pe marginile buzelor și între degetele ei lipicioase Râzând și fără a întrerupe conversația plină de viață, ea și-a băgat mecanic batistă înapoi în spatele centurii sau după volanul corsetului Acum, dansând cu un cavaler necunoscut și, în timp ce ea se întoarse, lovindu-se de Yura, care se ținea la distanță și se încruntă, Tonya îi strânse jucăuș mâna și zâmbi expresiv Cu una dintre aceste strângeri de mână, batista pe care o ținea în mână a rămas în palma Yuriei L-a lipit de buze și a închis ochii Batista emana un miros amestecat de coaja de mandarina si palma fierbinte a Tonyei, la fel de incantator A fost ceva nou în viața lui Yuri, niciodată experimentat și pătrunzând puternic de sus în jos Mirosul copilăresc, naiv, era înțeles de suflet, ca un cuvânt șoptit în întuneric Yura stătea în picioare, îngropându-și ochii și buzele în mână cu o batistă și respirând-o Deodată, în casă a răsunat un foc Toată lumea și-a întors capul spre perdeaua care desparte camera de zi de hol A fost liniște pentru un minut Apoi a început zarva Toată lumea se agita și țipa - Ce a făcut, ce a făcut, repetă Komarovski disperat

Borya, ești în viață? Borya, ești în viață", a strigat isteric doamna Kornakova - Au spus că doctorul Drokov a fost în vizită aici Da, dar unde este, unde este? Oh, te rog pleca! Pentru tine, o zgârietură, dar pentru mine, justificarea întregii mele vieți O, bietul meu martir, dezvăluitor al tuturor acestor criminali! Iată-o, iată-i gunoi, o să-ți zgârie ochii, ticălosule! Ei bine, ea nu poate pleca acum! Ce ați spus, domnule Komarovsky? Pentru tine? Te-a împușcat? Nu, nu pot Sunt în mare durere, domnule Komarovsky, veniți-vă în fire, acum nu am chef de glume Koka, Kokochka, ce spui! Pe tatăl tău Da Dar mâna dreaptă a lui Dumnezeu Mulțimea din sufragerie se rostogoli în hol În mijloc, glumând tare și asigurând pe toată lumea de perfectă nevinovăție, Kornakov a mers, apăsând un șervețel curat peste o zgârietură sângerândă de pe mâna stângă ușor vânătată În celălalt grup, Lara era condusă de mâini puțin la o parte și în spate Yura a rămas uluită când a văzut-o - Acelasi! Și din nou în ce circumstanțe extraordinare! Și din nou acest cu părul gri Dar acum Yura îl cunoaște Acesta este un avocat proeminent Komarovsky, el a fost implicat în cazul moștenirii tatălui său Nu trebuie să te înclini, Yura și el se prefac că nu se cunosc Și ea Deci ea a fost cea care a împușcat? La procuror? Probabil politic Sărac Acum nu se va face bine Ce mândrie de frumoasă este! Si aceste! O târăsc, dracii, răsucindu-i brațele ca un hoț prins Dar și-a dat imediat seama că a greșit Lara are o potcoavă picioarele se clătinau A fost ținută de mâini ca să nu cadă și cu greu au târât-o pe cel mai apropiat scaun, în care s-a prăbușit Yura a alergat la ea pentru a o aduce în fire, dar pentru mai multă comoditate, el a decis să-și arate mai întâi interesul pentru victima imaginară a asasinatului S-a dus la Kornakov și a spus: "Aici au cerut ajutor medical O pot depune Arată-mi mâna ta Ei bine, Dumnezeul tău este fericit Acestea sunt atât de fleacuri pe care nu le-aș banda Cu toate acestea, puțin iod nu va strica Iată-o pe Felicita Semyonovna, o vom întreba Sventitskaya și Tonya nu aveau nicio față, care s-au apropiat rapid de Yura I-au spus să lase totul și să meargă să se îmbrace cât mai repede, au venit după ei, ceva nu era în regulă acasă Yura s-a speriat, presupunând ce era mai rău și, uitând de tot ce este în lume, a alergat să se îmbrace N-au mai găsit-o pe Anna Ivanovna în viață când au fugit cu capul înainte în casa de la intrarea în Sivtsevo Moartea a venit cu zece minute înainte de sosirea lor Cauza sa a fost un atac lung de sufocare datorat edemului pulmonar acut, nerecunoscut la timp În primele ore, Tonya a țipat o obscenitate bună, a convulsionat și nu a recunoscut pe nimeni A doua zi a tăcut, ascultând cu răbdare ce i-au spus tatăl ei și Yura, dar nu a putut să răspundă decât cu încuviințări din cap, pentru că de îndată ce a deschis gura, durerea a cuprins-o cu aceeași forță și țipete de la sine au început să scape de la ea ca de la un bărbat posedat Ea petrecea ore întregi în genunchi lângă defunct, în intervalele dintre recviemuri, îmbrățișând colțul sicriului cu mâinile ei mari și frumoase, alături de marginea platformei pe care stătea el și de coroanele care îl acopereau Ea nu a observat pe nimeni în jur Dar, de îndată ce privirea ei s-a întâlnit cu privirea celor apropiați, s-a ridicat în grabă de pe podea, a strecurat din hol cu pași repezi, ținându-și suspinele, a alergat repede peste câmp Senke a urcat în camera ei și, căzându-se pe pat, a îngropat exploziile de disperare care năvăliră în ea în perne Din cauza durerii, a stării de mult timp în picioare și a lipsei de somn, a cântatului dens și a luminii orbitoare a lumânărilor zi și noapte, și de la o răceală prinsă în aceste zile, Yura a avut o dulce confuzie în suflet, fericit de delir, jalnic de entuziasmat Acum zece ani, când mama lor a fost înmormântată, Yura era încă destul de mică Își amintea

încă cum plângea neconsolat, cuprins de durere și groază Atunci principalul lucru nu era în el Apoi abia și-a dat seama că există un fel de el, Yura, disponibil separat și de interes sau valoare Apoi principalul era ceea ce stătea în jur, în exterior Lumea exterioară a înconjurat-o pe Yura din toate părțile, tactilă, de nepătruns și de necontestat, ca o pădure, și de aceea Yura a fost atât de șocată de moartea mamei sale, încât s-a pierdut în această pădure cu ea și a rămas brusc în ea singur, fără ea Această pădure era alcătuită din toate lucrurile din lume - nori, semne ale orașului și mingi pe turnuri de foc și slujitori care călăreau în fața trăsurii cu Maica Domnului cu căști în loc de pălării pe cap, goi în prezența lui altar Această pădure era alcătuită din vitrine în arcade și un cer de noapte neatins de înalt, cu stele, Dumnezeu și sfinți Acest cer inaccesibil de înalt se apleca jos spre ei în pepinieră cu vârful capului în tivul bonei, când dădaca spunea ceva divin și devenea apropiată și îmblânzită, ca vârfurile unui alun, când ramurile lui se îndoaie în râpe și culeg nuci În grădinița lor, părea să fie înmuiată într-un lighean cu aurire și, după ce s-a scăldat în foc și aur, s-a transformat în utrenie sau în liturghie într-o bisericuță pe alee unde l-a dus bona lui Acolo, stelele cerești s-au transformat în lămpi, Dumnezeu a devenit tată și fiecare a fost așezat în poziții mai mult sau mai puțin în funcție de abilitățile lor Dar principalul era lumea reală a adulților și orașul, care, ca o pădure, s-a întunecat de jur împrejur Apoi, cu toată credința lui pe jumătate animală, Yura a crezut în Dumnezeul acestei păduri, ca într-un pădurar Era o cu totul altă chestiune acum Toți acești doisprezece ani de școală, secundare și superioare, Yura s-a angajat în antichitate și Legea lui Dumnezeu, tradiții și poeți, științele trecutului și natura, ca o cronică de familie a căminului natal, ca genealogia sa Acum nu se temea de nimic, nici de viață, nici de moarte, de toate lucrurile din lume, toate lucrurile erau cuvintele dicționarului său El s-a simțit pe picior de egalitate cu universul și a susținut recviemuri pentru Anna Ivanovna într-un mod complet diferit decât pe vremuri pentru mama lui Apoi s-a uitat de durere, a devenit timid și s-a rugat Și acum a ascultat slujba de înmormântare ca un mesaj adresat direct lui și care îl privea direct El a ascultat cu atenție aceste cuvinte și a cerut de la ele un sens, clar exprimat, așa cum se cere oricărei fapte, și nu era nimic în comun cu evlavia în sensul său de continuitate în raport cu puterile superioare ale pământului și cerului, cărora le venera ca marii săi predecesori ♦Sfinte Doamne, Sfinte Puternice, Sfinte Nemuritoare, miluiește-ne pe noi " Ce este asta? Unde este el? La pachet Scoate Trebuie să mă trezesc La ora șase dimineața s-a prăbușit îmbrăcat pe această canapea Probabil are febră Acum îl caută prin toată casa și nimeni nu va ghici că doarme în bibliotecă și nu se va trezi în colțul îndepărtat, în spatele unor rafturi înalte care ajung până la tavan "Yura, Yura!" - îl cheamă portarul Mar-kel undeva prin apropiere Îndepărtarea a început, Markel a fost nevoit să tragă coroanele în jos pe stradă, dar nu a găsit-o pe Yura și, în plus, a rămas blocat în dormitor, unde coroanele erau stivuite într-o grămadă, deoarece ușa de la ea era ținută de către deschise ușa dulapului și nu-i lăsă lui Markel să plece - Markel! Markel! Yura! se numesc de jos Markel depășește obstacolul dintr-o lovitură și coboară scările cu mai multe coroane de flori "Sfinte Doamne, Sfânt Puternic, Sfânt Nemuritor" - târât în liniște de-a lungul aleii și rămâne în ea, de parcă s-ar fi trecut prin văzduh o pană moale de struț și totul se leagănă: coroane și ghișee, capete de cai cu sultani, cădelniță zburătoare pe un lanț în mâna preotului, pământ alb

sub picioare - Yura! Doamne, în sfârșit Trezește-te, te rog, - Shura Schlesinger, care l-a găsit, îl scutură de umăr - Ce ți s-a întâmplat? Scoate esti cu noi? - Ei bine, desigur Partea a șasea STATIA MOSCOVA Era deja seară când șoferul cu doctorul și lucrurile lui au ieșit cu greu din nenumăratele de oameni care se înghesuiau pe Smolensky Poate că așa a fost, sau poate că impresiile doctorului din acea vreme s-au suprapus pe experiența anilor de mai târziu, dar mai târziu, în amintirile sale, i s-a părut că și atunci piața era aglomerată doar din obișnuință și există nici un motiv să-l înghesuim, căci că șopranele de pe cufărurile goale erau coborâte și nici măcar încuiate, iar pe piața murdară nu mai era nimic de tranzacționat, din care nu se mai măturau canalul și gunoaiele Și i s-a părut că și atunci vede bătrâne și bătrâni slăbiți, îmbrăcați decent, înghesuiți pe trotuar, stând mut, trecând cu reproș, și oferind în tăcere la vânzare ceva ce nimeni nu lua și de care nimeni nu avea nevoie: flori artificiale, rotunde cafetiere cu alcool cu capac de sticlă și fluier, rochii de seară din gaz negru, uniforme ale departamentelor desființate Publicul pur și simplu a făcut comerț cu lucruri mai urgente: cruste înțepătoare, rapid învechite de pâine neagră raționată, bucăți murdare și înmuiate de zahăr și jumătate de opt pliculețe de șagan tăiate în jumătate prin întregul ambalaj Și peste tot pe piață erau în circulație niște gunoaie necunoscute, care au crescut în preț pe măsură ce au ocolit toate mâinile Șoferul a cotit pe una dintre aleile adiacente pieței Soarele apunea în spatele lor și îi lovea în spate În fața lor a bubuit un cărucior pe un cărucior gol care sări A ridicat coloane de praf care ardeau ca bronzul în razele apusului În cele din urmă, au reușit să ocolească căruciorul care le bloca drumul Au condus mai repede Medicii au fost loviți de mormanele de ziare vechi și afișe rupte din case și garduri, întinse peste tot pe trotuare și trotuare Vântul i-a târât într-o direcție, iar copitele, roțile și picioarele celor care călătoreau și mergeau pe cealaltă parte La scurt timp, după mai multe traversări, casa natală a apărut la colțul a două benzi Şoferul de taxi s-a oprit Iuri Andreevici îi ținu respirația și inima i-a bătut tare când, coborând din taxi, a urcat la ușa din față și a sunat la sonerie Apelul nu a avut niciun efect Yuri Andreevici mi-a dat unul nou Când această încercare nu a dus la nimic, el, cu o anxietate crescândă, a început să sune iar și iar cu pauze scurte Abia în a patra, un cârlig și un lanț zdrăngăneau înăuntru și, împreună cu ușa de la intrare trasă deoparte, o văzu pe Antonina Alexandrovna ținând-o până la capăt De surprindere, amândoi au rămas pentru prima clipă uluiți și nu au auzit că au țipat Dar pentru că ușa deschisă din mâna Antoninei Alexandrovna pe jumătate reprezenta o îmbrățișare larg deschisă, aceasta i-a scos din tetanos și s-au aruncat ca nebuni unul pe gâtul celuilalt Un minut mai târziu au vorbit în același timp, întrerupându-se reciproc - În primul rând: toți sunt sănătoși? - Da, da, calmează-te Totul e bine ți-am scris prostii Îmi pare rău Dar trebuie să vorbim De ce nu ai telegrafat? Acum Markel îți va duce lucrurile Și, înțeleg, te-ai alarmat că nu Iegorovna a deschis ușa? Egorovna în sat - Ai slăbit Dar cât de tânăr și de zvelt! Acum voi da drumul șoferului Egorovna a plecat după făină Restul au fost concediați Acum există doar una nouă, nu o cunoști, Nyusha, o fată cu Sashenka și nimeni altcineva Toată lumea a fost avertizată că ar trebui să veniți, toată lumea este nerăbdătoare Gordon, Dudorov, toată lumea - Sasha cum? "Nimic, slavă Domnului Abia m-am trezit Dacă nu ai fi în afara drumului, ai putea să mergi la el acum - Tata e acasă? Nu ți-au scris? De dimineață până seara târziu în consiliul raional Preşedinte Da, imaginați-vă Ai plătit

taximetristul? Markel! Markel! Stăteau cu un coș și o valiză în mijlocul trotuarului, blocând drumul, iar trecătorii, ocolindu-i, se uitau la ei din cap până în picioare și se uitau lung la taxiul care pleca și la larg- deschide ușa din față, așteptând ce se va întâmpla în continuare Între timp, Markel alerga deja de la poartă către tinerii domni în vestă peste o cămașă de bumbac, cu o șapcă de portar în mână și strigând în timp ce alerga: - Puteri cerești, Yurochka? Ei bine, cum! Deci este, el, un șoim! Iuri Andreevici, tu ești lumina noastră, nu ne-a uitat cărțile de rugăciuni, ne-a primit în draga noastră brutărie! Și de ce ai nevoie? Bine? Ce nu a fost eliminat? se răsti el curioșilor "Haideți, venerabili Au eclozat veverițele! - Bună, Markel, hai să ne îmbrățișăm Da, pune pe tine, excentric, o șapcă Ce e nou, frumos? Cum este soția voastră, fetelor? - Ce fac ei Crește Mulțumesc Și cel nou - deocamdată ai fost un erou acolo, iar noi, vezi, nu am căscat S-au crescut o asemenea cârciumă și un bedlant, ce naiba, frate, e rău, nu te înțelegi, ia! Nu se mătura străzile, nu se repara casele-acoperișuri, în burte, că în post, curățenie, fără anexări și indemnizații - Mă voi plânge lui Yuri Andreevici despre tine, Markel El este mereu așa, Yurochka Nu suport tonul lui stupid Și probabil, el încearcă de dragul tău, se gândește să-ți facă pe plac Între timp, el este pe cont propriu Lasă, lasă, Markel, nu te scuze Întuneric tu personalitate, Markel E timpul să te înțelegi Ceai, nu locuiești cu depozitarii Când Markel și-a adus lucrurile în hol și a închis ușa de la intrare, a continuat în liniște și confidențialitate: - Antonina Alexandrovna este supărată, am auzit asta Și așa pentru totdeauna Se spune că tu, spune Markel, ești negru dinăuntru, e la fel ca funinginea într-o țeavă Acum, spune el, nu ca un copil mic, acum, poate un moș, un cățel, și atunci au devenit înțelegători cu sens Acesta, desigur, care argumentează, ei bine, numai, Yurochka, crezi sau nu, dar numai oameni cunoscători au văzut cartea, francmasonul care vine, a stat sub o piatră timp de o sută patruzeci de ani, iar acum părerea mea este că ei ne-au vândut, Yurochka, înțelegi, s-au vândut, nu pentru un ban, nici pentru un ban, nici pentru un praf de tutun Nu mă lasă, uite, Antonina Alexandrovna îmi va spune o vorbă, din nou, vezi tu, flutură cu mâinile - Și cum să nu fac cu mâna Bine atunci Pune lucrurile pe podea - și mulțumesc, du-te, Markel Va fi necesar, Yuri Andreevich va face din nou clic "În cele din urmă, a coborât Îl credeți, credeți Cea mai pură farsă Cu alții, totul este un prost, un prost, dar își ascuțe în secret cuțitul pentru orice eventualitate Da, încă nu m-am hotărât pe cine, orfanul din Kazan - Ei bine, ai înțeles! După părerea mea, pur și simplu e beat, așa că face clovn, nimic mai mult - Îmi poți spune când este treaz? Da, ei bine, la naiba cu asta De ce mi-e frică, ca nu cumva Sashenka să adoarmă din nou Dacă n-ar fi tifoida asta feroviară Porți păduchi? - Cred că nu Am călărit confortabil, ca înainte de război Este puțină spălare? Cumva în curând Și apoi mai deștept Dar tu unde esti? De ce nu prin sufragerie? Ridicați altfel acum? - O da! Nu știi nimic Eu și tata ne-am gândit și ne-am gândit și am dat o parte din partea de jos Academiei Agricole Și iarna nu te poți încălzi Da si top prea incapatoare Le oferim Până o iau Au birouri ale oamenilor de știință, herbarii, colecții de semințe aici Nu ar reproduce șobolani Totuși, cereale Dar deocamdată, păstrați camerele ordonate Acum se numește spațiu de locuit Aici aici Cât de nepăsător! Ocolind scările din spate Înțeles? Urmează-mă, îți voi arăta "Au făcut o treabă foarte bună renunțând la camere Am lucrat într-un spital, care era și el adăpostit într-un conac Enfilade nesfârșite, pe alocuri parchetul a supraviețuit Palmierii în căzi își întind degetele peste paturi noaptea ca niște

fantome Răniții, cu experiență, din lupte, s-au speriat și au țipat din somn Cu toate acestea, nu chiar normal, șocat de ochi A trebuit să-l scot Vreau să spun că în viața celor bogați a existat, totuși, ceva nesănătos Un abis al excesului Mobilier suplimentar și încăperi suplimentare în casă, subtilități suplimentare ale sentimentelor, expresii suplimentare Au făcut o treabă foarte bună făcând loc Dar tot nu este suficient Avem nevoie de mai mult - Ce iese din pachetul tău? Cioc de pasăre, cap de rață Ce frumusete! Drac sălbatic! Unde? Nu pot să-mi cred ochilor În vremurile de azi, aceasta este o avere! - Mi l-au dat în mașină Povestea lungă, vă spun mai târziu Ce imi sugerati, desfaceti-l si lasati-l in bucatarie? - Da sigur Acum o voi trimite pe Nyusha să o smulgă și să evidențieze Până la iarnă sunt preconizate tot felul de orori, foamete, frig Da, se vorbește despre asta peste tot Acum m-am uitat pe geamul mașinii și m-am gândit Ce poate fi mai mare decât pacea în familie și în muncă? Restul nu este în controlul nostru Aparent, însă, mulți așteaptă nenorocirea Unii se gândesc să evadeze în sud, în Caucaz, încearcă să ajungă undeva departe Nu este în regulile mele Un bărbat adult trebuie, strângând din dinți, să împărtășească soarta pământului său natal Cred că acest lucru este evident Esti alta treaba Cum mi-ar plăcea să te salvez de dezastre, să te trimit undeva mai de încredere, în Finlanda sau așa ceva Dar dacă stăm așa o jumătate de oră pe fiecare treaptă, nu vom ajunge niciodată în vârf - Aștepta Asculta Știri Si ce! Și am uitat Nikolai Nikolaevici a sosit - Ce este Nikolai Nikolaevici? - Unchiul Kolya - Tonya! Nu poate fi! Ce sorti? - Da, după cum vezi Din Elveția Sensul giratoriu spre Londra Prin Finlanda - Tonya! Glumești? L-ai scos? Unde este el? Este posibil să-l obțineți imediat, în acest moment? - Ce nerăbdare! El este în afara orașului la casa cuiva A promis că se va întoarce mâine S-a schimbat mult, vei fi dezamăgit Blocat pe drum în Sankt Petersburg, Obolipevichile Tata se ceartă cu el până când este răgușit Dar de ce ne oprim cu adevărat la fiecare pas? Să mergem la Deci, ați auzit și că nu este nimic bun în față, dificultăți, pericole, incertitudine? "Așa cred și eu In regula, atunci Vom lupta Nu toată lumea trebuie să se încheie Să vedem cum sunt alții - Se spune că vom sta fără lemne de foc, fără apă, fără lumină Anulează banii Livrarea se va opri Și din nou am devenit Să mergem la Asculta Ei laudă sobele de fier plat din atelierul de pe Arbat Cina poate fi gătită pe focul unui ziar Am o adresă Trebuie să-l cumpăr înainte să se epuizeze - Dreapta Sa cumparam Deștept, Tonya! Dar unchiul Kolya, unchiul Kolya! Gandeste-te la asta! Nu-mi amintesc! - Am un plan Alocați un colț la etaj de la margine, stabiliți-vă cu tata, Sashenka și Nyusha, să zicem, în două sau trei camere, comunicând invariabil, undeva la capătul etajului și abandonați complet restul casei Închideți ca de pe stradă O astfel de sobă de fier în camera din mijloc, o țeavă în fereastră, spălătorie, gătit, cine, primirea oaspeților, toate aici pentru a justifica focarul și, cine știe, poate, dacă vrea Dumnezeu, vom petrece iarna - Dar cum? Desigur, vom ierna Fără niciun dubiu Ai venit cu asta minunat Bine făcut Și știi ce? Să sărbătorim adoptarea planului tău Să-mi prăjim rața și să-l invităm pe unchiul Kolya la o petrecere de inaugurare a casei Acest băiat a fost principala știre de la Moscova pentru el De îndată ce s-a născut Sashenka, a fost chemat Iuri Andreevici Ce știa despre fiul său? Odată, fiind deja mobilizat, Yuri Andreevich a venit la clinică să o viziteze pe Tonya înainte de a pleca A venit la momentul hrănirii copiilor Nu avea voie să o vadă Se aşeză să aştepte pe hol În acest moment, coridorul îndepărtat al copiilor, care mergea în unghi cu camera de obstetrică, de-a lungul căreia zăceau mamele, răsuna cu un

cor scângărit de zece sau cincisprezece voci de prunc, iar bonele începură în grabă, ca să nu prindă vreun frig de nou-născuți înfășați, să-i poarte doi câte doi sub brațe, ca niște mănunchiuri mari cu niște cumpărături, mame pentru hrănire "Wah, wah", țipăiau cei mici într-o singură notă aproape fără să simtă, ca de serviciu, și doar o singură voce s-a remarcat din acest unison Copilul a strigat și "wah, wah" și, de asemenea, fără nicio urmă de suferință, dar, după cum părea, nu din obligație, ci cu un fel de ostilitate sumbră, deliberată, mohorâtă, care induce bas Yuri Andreevich a decis deja să-și numească fiul în onoarea socrului său Alexandru Nu se știe de ce și-a imaginat că băiatul lui plânge așa, pentru că era un strigăt cu o fizionomie care conținea deja caracterul și soarta viitorului unei persoane, un strigăt cu o colorare sonoră care conținea numele băiatului, numelui Alexandru, așa cum și-a imaginat Iuri Andreevici Yuri Andreevici nu s-a înșelat După cum sa dovedit mai târziu, Sashenka chiar plângea Acesta este primul lucru pe care l-a știut despre fiul său Următoarea cunoștință cu el, Yuri Andreevich, s-a bazat pe cărțile care i-au fost trimise în scrisori către front Pe ele, o pradă vesela, drăguță, cu un cap mare și buzele ca un arc, stătea întinsă pe o pătură întinsă și, ridicând ambele brațe în sus, părea să danseze în ghemuit Atunci avea un an, învăța să meargă, acum era al doilea, a început să vorbească Yuri Andreevici ridică valiza de pe podea și, slăbind curelele, o întinse pe masa de cărți de lângă fereastră Ce a fost această cameră în trecut? Doctorul nu a recunoscut-o Evident, Tonya scosese mobila din ea sau o lipise din nou într-un mod nou Doctorul a deschis valiza pentru a scoate un brici Între coloanele clopotniței bisericii, care se ridica chiar vizavi de fereastră, a apărut o lună limpede, plină Când lumina ei a căzut în valiză peste lenjerie, cărți și articole de toaletă, camera s-a luminat cumva altfel și doctorul a recunoscut-o Era cămara eliberată a regretatei Anna Ivanovna Pe vremuri, ea arunca în el mese și scaune sparte, gunoiuri inutile de papetărie Aici era arhiva familiei ei, chiar acolo și cuferele în care ascundeau lucruri de iarnă pentru vară În timpul vieții decedatului, colțurile camerei erau aglomerate până în tavan și, de obicei, nu o lăsau să intre Dar în sărbătorile mari, în zilele adunărilor aglomerate ale copiilor, când li se permitea să se înfurie și să alerge peste tot, încăperea aceasta era și ea descuiată, și se jucau de tâlhari în ea, se ascundeau sub mese, se ungeau cu plută arsă și îmbrăcat într-o mascarada O vreme doctorul rămase în picioare, amintindu-și toate acestea, apoi coborî în vestibulul de jos să aducă un coș care fusese lăsat acolo Jos, în bucătărie, Nyusha, o fată timidă și timidă, s-a ghemuit și a curățat o rață în fața aragazului peste o foaie de ziar La vederea lui Iuri Andreevici, cu o greutate în mâini, ea s-a aprins ca o floare de mac, s-a îndreptat cu o mișcare flexibilă, trântând penele lipite de șorț și, după ce a salutat-o, i-a oferit ajutorul Dar doctorul mi-a mulțumit și mi-a spus că va duce el însuși coșul De îndată ce a intrat în fosta cămară a Annei Ivanovna, soția lui l-a sunat din adâncul celei de-a doua sau a treia încăperi: - Da, Yura! S-a dus la Sashenka Actuala creșă a fost amplasată în fosta clasă a lui și a Tonyei Băiatul era în pătuț nu atât de frumos pe cât îl înfățișau fotografiile, dar era imaginea scuipată a mamei lui Yuri Andreevici, regretata Maria Nikolaevna Jivago, o copie izbitoare a ei, semănând cu ea mai mult decât cu toate imaginile care au supraviețuit după ea "Acesta este tata, acesta este tatăl tău, dă-i o mână de ajutor tati", a continuat să repete Antonina Aleksandrovna, coborând plasa patului, ca să fie mai convenabil ca tatăl să-l îmbrățișeze pe băiat și să-l ia în brațe

Sașenka a lăsat să se apropie un bărbat necunoscut și nebărbierit, care, poate, l-a speriat și l-a respins, iar când s-a aplecat, s-a ridicat impulsiv, a apucat bluza mamei și l-a plesnit furios în față cu o înflorire Sașenka a fost atât de îngrozit de propria lui îndrăzneală încât s-a aruncat imediat pe pieptul mamei sale, și-a îngropat fața în rochia ei și a izbucnit în hohote de lacrimi de copii amare și de neconsolat "Fu, fu", l-a certat Antonina Alexandrovna - Nu poți face asta, Sashenka Tata se va gândi, Sasha nu este bună, Sasha este rea Arată-mi cum te săruți, sărută tată Nu plânge, nu plânge, despre ce vorbești, prostule? - Lasă-l în pace, Tonya, spuse doctorul "Nu-l chinui și nu te supăra singur Știu ce prostii îți trec prin cap Că nu este un accident, că acesta este un semn rău E așa o prostie Și atât de firesc Băiatul nu m-a văzut niciodată Mâine te vei uita cu atenție, nu vei vărsa apă Dar el însuși a părăsit încăperea ca și cum ar fi fost coborât în apă, cu un sentiment de prevestire neplăcută August a trecut, septembrie s-a terminat Inevitabilul a atârnat Iarna se apropia, iar în lumea omenească aceea, ca o iarnă care se stinge, o concluzie dinainte, care era în aer și era pe buzele tuturor Era necesar să se pregătească pentru frig, să depoziteze alimente, lemne de foc Dar în zilele triumfului materialismului, materia s-a transformat într-un concept, mâncarea și lemnul de foc au fost înlocuite cu problema hranei și combustibilului Oamenii din orașe erau la fel de neputincioși ca și copiii înainte chipul necunoscutului care se apropie, care a răsturnat toate aptitudinile consacrate în calea sa și a lăsat devastație în urma lui, deși a fost el însuși creația orașului și creația orășenilor În jur au fost înșelați, răvășiți Oamenii obișnuiți încă șchiopătau, se clătinau, mergeau cu greu ca un vechi obicei Dar doctorul a văzut viața nelată Condamnarea ei nu se putea ascunde de el Se considera pe sine și mediul său condamnați Au fost încercări, poate chiar moarte Cele câteva zile rămase lor s-au topit în fața ochilor lui Ar fi înnebunit dacă nu ar fi fost fleacurile vieții, ostenelii și grijile O soție, un copil, nevoia de a strânge bani au fost mântuirea lui - esențiale, umile, treburile casnice, serviciul, mersul la bolnavi A înțeles că este un pigmeu în fața monstruosului colos al viitorului, îi era frică de el, iubea acest viitor și era mândru în secret de el și, pentru ultima oară, parcă și-ar fi luat rămas bun, s-a uitat cu ochi lacomi de inspirație la nori și copaci, la oameni care se plimbau pe stradă, la mare, un oraș rusesc care trecea peste nenorociri și era gata să se sacrifice pentru a o face mai bună și nu putea face nimic Cel mai des a văzut acest cer și trecători din mijlocul trotuarului, traversând Arbatul lângă farmacia Societății Ruse a Medicilor, la colțul Starokonyușeni A intrat din nou în serviciu în vechiul său spital Din veche amintire s-a numit Înălțarea Crucii, deși comunitatea cu acest nume a fost dizolvată Dar spitalul încă nu a venit cu un nume potrivit A început deja să se despartă Moderaților, a căror prostie îl supăra pe doctor, el părea periculos, oamenilor care ajunseseră departe politic, nu suficient de roșii Așa că nu s-a trezit nici într-unul, nici în celălalt, rămas în urmă unui mal, nu s-a lipit de celălalt În spital, pe lângă atribuțiile sale directe, directorul i-a încredințat supravegherea raportării statistice generale Prin ce fel de chestionare, chestionare și formulare s-a uitat, ce declarații solicitante a completat! Mortalitatea, creșterea bolii Importanța, statutul de proprietate al angajaților, înălțimea conștiinței lor civice și gradul de participare la alegeri, nevoia nesatisfăcută de combustibil, alimente, medicamente, totul era de interes pentru Biroul Central de Statistică, totul avea nevoie de un răspuns Doctorul a făcut

toate acestea la vechiul său birou de lângă fereastra cabinetului medicului În fața lui, împinse deoparte, s-au întins baloți de hârtie grafică de diferite forme și desene Uneori, din pricină, în afară de notițele periodice pentru scrierile sale medicale, și-a scris aici "Jocul cu oamenii", un jurnal sumbru sau jurnal al acelor vremuri, format din proză, poezie și tot felul de lucruri, inspirat de conștiința că jumătate dintre oameni încetaseră să mai fie ei înşişi şi nu se ştia la ce se joacă Camera luminoasă și însorită a stagiarului, cu pereții vopsiți în alb, era inundată de lumina cremoasă a soarelui auriu de toamnă, care deosebește zilele de după Adormire, când dimineața bat primele geruri și țâței și magiile de iarnă zboară în pestriță și strălucirea arborilor subțiri În astfel de zile, cerul se ridică la cea mai mare înălțime și prin coloana transparentă de aer dintre el și pământ trage din nord cu o claritate albastru închis de gheață Vizibilitatea și audibilitatea a tot ce este în lume crește, indiferent de ce Distanțele transmit sunetul într-o sonoritate înghețată, distinct și deconectat Distanțele sunt curățate, ca și cum ar deschide o priveliște de-a lungul vieții pentru mulți ani de acum înainte Această rarefiere nu ar putea fi îndurată dacă nu ar fi fost atât de scurtă și nu s-a instalat la sfârșitul unei zile scurte de toamnă în pragul amurgului timpuriu O astfel de lumină a luminat camera personalului, lumina soarelui de toamnă apus devreme, suculent, sticlos și apos, ca un măr copt, umplutură albă Doctorul stătea la masă, scufundându-și stiloul în cerneală, gândind și scriind, iar niște păsări liniștite zburau pe lângă ferestrele mari ale stagiului, aruncând umbre fără zgomot în camera care acoperea mâinile în mișcare ale medicului, masa cu forme , podeaua și pereții camerei internului și așa mai departe au dispărut în tăcere "Arțarul cade", a spus prosectorul, care fusese cândva un bărbat robust, a cărui piele era subțire Nia era acum atârnată în saci - Aversele l-au udat, vânturile au ciufulit și nu l-au putut învinge Și ce a făcut un matineu! Doctorul a ridicat capul Într-adevăr, păsările misterioase care se grăbeau pe lângă fereastră s-au dovedit a fi frunze de arțar care ardeau de vin, care zburau, plutind lin în aer, iar stelele arcuite portocalii stăteau departe de copaci pe iarba gazonului spitalului - Geamurile sunt acoperite? întrebă disectorul - Nu, - a spus Iuri Andreevici și a continuat să scrie - Ce este? Este timpul Yuri Andreevici nu a răspuns, absorbit de scris "Oh, Tarasyuk a plecat", a continuat disectorul - Era un om de aur Și repara cizmele Și ore Și va face totul Și totul în lume va primi Și e timpul să taci Trebuie să fim noi înșine - Nu există chit - Și tu însuți Poftiți rețeta Și disectorul a explicat cum se face chit din ulei uscat și cretă - Cu toate acestea, ei bine, tu Vă deranjez S-a dus la o altă fereastră și s-a ocupat cu fiolele și cu preparatele lui A început să se întunece Un minut mai târziu a spus: - Strica-ti ochii Întuneric Și nu vor trage Hai acasa - Voi mai lucra puţin Minutele douăzeci "Soția lui este aici, la bonele spitalului - A caror? - Tarasyuka - Știu "Dar el nu știe unde Cutreieră peste tot pământul Am fost de două ori vara A mers la spital Acum undeva prin sat Întemeierea unei noi vieți Acesta este unul dintre acei soldați bolșevici pe care îi vezi pe bulevarde și în trenuri Vrei să știi soluția? Tarasyuk, de exemplu? Ascultа Acesta este un maestru al tuturor meseriilor Nimic nu poate fi rău Orice ar fi nevoie, este în mâinile focului Același lucru i s-a întâmplat și în război A studiat-o, ca orice meșteșug Sa dovedit a fi un shooter uimitor ÎN tranșee, în secret Ochi, mână - clasa întâi! Toate însemnele nu sunt pentru năvală, ci pentru o luptă fără ratare Bine Fiecare afacere devine pasiunea lui Mi-a plăcut și armata Vede că

armele sunt putere, le scoate Am vrut să fiu eu însumi puternică Un om înarmat nu mai este doar un om Pe vremuri, aceștia au trecut de la arcași la tâlhari Luați pușca de la el acum, încercați Și deodată sosește strigătul: "Întoarce baioneta", și așa mai departe S-a transformat Iată toată povestea pentru tine Și tot marxismul Și, în plus, real, din viața însăși Ceea ce ai crezut? Disectorul s-a dus la pervazul lui și a scotocit peste eprubete Apoi a întrebat: - Ei bine, ce face brutarul? - Mulțumesc pentru recomandare O persoană interesantă Timp de aproximativ o oră am vorbit despre Hegel și Benedetto Croce - Ei bine, cum! doctorat la Universitatea Heidelberg Și aragazul? - Nu vorbi - Fum? - O singură durere - Țeava nu a fost adusă acolo Este necesar să-l mânjiți în cuptor, dar trebuie să-l fi lăsat să iasă pe fereastră - Da, a introdus-o în olandeză Și se fumează - Deci, nu am găsit manșonul de fum, am condus canalul de ventilație Și apoi în aerisire Eh, Tarasyuk a plecat! Și vei avea răbdare Moscova nu a fost construită într-o singură zi A încălzi aragazul nu este pentru tine să cânți la pian Trebuie să învățăm Te-ai aprovizionat cu lemne de foc? - De unde le pot lua? - Îți trimit un paznic la biserică Hoț de lemne Demontează gardurile de combustibil Dar te avertizez Trebuie să ne târguim Cereri Sau un colorant bunică Au coborât la elvețieni, s-au îmbrăcat, au ieșit în stradă - De ce un colorant? doctorul a spus - Nu avem ploșnițe - Ce-i cu ploșnițele? Eu vorbesc despre Foma, iar tu despre Yerema Nu bug-uri, ci lemne de foc Acesta este totul comercial Cumpără case și cabane din lemn pentru combustibil serios furnizor Uite, nu te poticni, ce întuneric Pe vremuri puteam să merg prin această zonă legat la ochi Fiecare piatră știa nativ Prechistensky Și au început să doboare gardurile și cu ochii deschiși nu recunosc nimic, ca într-un oraș străin Dar ce colțuri sunt expuse! Case Imperiului în tufișuri, mese rotunde de grădină, bănci pe jumătate putrezite Zilele trecute trec pe lângă o astfel de pustie, la intersecția a trei benzi Mă uit, o femeie de o sută de ani culege pământul cu un băț "Doamne ajută-mă", spun eu, "bunico Sapi viermi, pescuiesti? " Desigur, în glumă Și ea este cea mai serioasă: "Nici, tată, - champignons " Și, adevăr, a devenit în oraș, ca în pădure Miroase a frunze putrezite, a ciuperci - Cunosc locul ăsta Asta e între Serebryany și Molchanovka, nu-i așa? Cu mine acolo în treacăt toate surprizele Fie voi întâlni pe cineva pe care nu l-am văzut de douăzeci de ani, apoi voi găsi ceva Și ei spun că jefuiesc la colț Da, și nu e de mirare Locul este prin O întreagă rețea de pasaje către bârlogurile conservate ale lui Smolensky Vor jefui, vor dezbraca și vor dracu, vor căuta vântul pe câmp - Și felinarele strălucesc atât de slab Nu e de mirare că vânătăile se numesc felinare Imediat ce ai lovit-o Într-adevăr, tot felul de accidente l-au urmărit pe doctor în locul numit Toamna târziu, cu puțin timp înainte de bătăliile din octombrie, într-o seară întunecată și rece, pe acest colț, a dat peste un bărbat care zăcea inconștient peste trotuar Bărbatul stătea întins cu brațele întinse, cu capul plecat spre piedestal și cu picioarele atârnând peste trotuar Din când în când, intermitent, gemea slab Ca răspuns la întrebările zgomotoase ale doctorului, care încerca să-l aducă în fire, a mormăit ceva incoerent și și-a pierdut din nou cunoștința pentru o vreme Capul îi era zdrobit și însângerat, dar oasele craniene erau intacte la o examinare superficială Bărbatul mincinos a fost, fără îndoială, victima unui jaf armat "Servietă Servietă, șopti el de două sau trei ori Prin telefon de la La o farmacie Arbat din apropiere, medicul a chemat un bătrân taximetrist desemnat la Krestovozdvizhenskaya și l-a dus pe bărbatul necunoscut la spital Victima s-a dovedit a fi o personalitate politică

proeminentă Doctorul l-a vindecat si in fata lui a dobandit multi ani un patron care l-a salvat de multe neintelegeri in aceasta plina de suspiciuni si vremuri de neincredere Era duminică Doctorul era liber Nu avea nevoie să slujească La Sivtsevo, s-au instalat deja în trei camere într-un mod de iarnă, așa cum a presupus Antonina Alexandrovna Era o zi friguroasă cu vânt, cu nori joasă de zăpadă, foarte întunecată Au inundat dimineața A început să fumeze Antonina Alexandrovna, care nu înțelegea nimic despre focar, i-a dat lui Nyusha, care se lupta cu lemne de foc umed, nearse, sfaturi proaste și dăunătoare Doctorul, care a văzut asta și a înțeles ce trebuie făcut, a încercat să intervină, dar soția lui l-a luat în liniște de umeri și l-a escortat afară din cameră cu cuvintele: - Vino la tine Când ți se învârte deja capul și totul iese în cale, ai obiceiul de a vorbi mână în mână Cum să nu înțelegi că remarcile tale nu fac decât să adauge combustibil la foc - O, ulei, Tonechka, asta ar fi excelent! Aragazul s-ar aprinde instantaneu Asta e durerea că nu văd nici ulei, nici foc "Și nu este momentul pentru jocuri de cuvinte Există, știi, momente în care nu depinde de ei Un focar eșuat a stricat planurile de duminică Toată lumea spera, după ce au îndeplinit sarcinile necesare înainte de lăsarea întunericului, să fie liberă până seara, dar acum asta a căzut Prânzul a întârziat, dorința cuiva de a-și spăla părul cu apă fierbinte, alte intenții Curând a început să fumeze atât de mult încât a devenit imposibil să respire Un vânt puternic a dus fumul înapoi în cameră Are o sută era un nor de funingine neagră, ca un monstru fabulos în mijlocul unei păduri dese Yuri Andreevici i-a împrăștiat pe toți în camerele vecine și a deschis fereastra A aruncat jumătate din lemn de foc din sobă, iar între restul a așezat o potecă de așchii mici și scoarță de mesteacăn Aer proaspăt intră pe fereastră Perdeaua ferestrei se legăna în sus Mai multe bucăți de hârtie au zburat de pe birou Vântul a trântit vreo uşă îndepărtată şi, învârtindu-se în toate colţurile, a început să urmărească rămăşiţele de fum ca o pisică după un şoarece Lemnul arzând s-a aprins și a trosnit Aragazul s-a sufocat În carcasa sa de fier, cercurile strălucitoare roșii străluceau ca pete de fard de obraz Fumul din cameră s-a rărit și apoi a dispărut cu totul Camera a devenit mai luminoasă Ferestrele au început să plângă, pe care Iuri Andreevici le tencuise recent la instrucțiunile procurorului Se ieși un miros cald și gras de chit În apropierea sobei se simțea un miros de lemn tăiat fin care se usca: arsură amară, sfâșietoare de gât a scoarței de molid și parfumată, ca apa de toaletă, aspen proaspăt umed În acest moment, Nikolai Nikolaevici a intrat în cameră la fel de repede ca aerul prin fereastră cu mesajul: - Luptă pe străzi Au loc ostilități între junkeri, care susțin guvernul provizoriu, și soldații garnizoanei, care reprezintă bolșevici Confruntările sunt aproape la fiecare pas, centrele răscoalei sunt nenumărate În drum spre tine, am avut probleme de două-trei ori, o dată la colțul Bolshaya Dmitrovka și alta la Poarta Nikitsky Nu mai există cale directă, trebuie să-ți faci drum Trăiește, Yura! Îmbracă-te și hai să mergem Acest lucru trebuie văzut Aceasta este istorie Se întâmplă o dată în viață Dar el însuși a vorbit două ore, apoi s-au așezat la cină, iar când, plecând acasă, l-a târât pe doctor cu el, au fost avertizați de sosirea lui Gordon Acesta a zburat în același mod ca Nikolai Nikolaevici, cu aceleași mesaje Dar evenimentele au evoluat în acest timp Au fost detalii noi Gordon a vorbit despre îmbunătățit împușcând și uciși trecători, loviti accidental de un glonț rătăcit Potrivit acestuia, traficul în oraș s-a oprit A intrat ca prin minune pe banda spre ei, dar drumul de întoarcere era închis în urma lui Nikolai Nikolaevici nu a ascultat și

a încercat să-și bage nasul în stradă, dar s-a întors un minut mai târziu A spus că nu există nicio cale de ieșire din alee, gloanțe șuierând pe ea, rupând bucăți de cărămidă și tencuială de la colțuri Nu există suflet pe stradă, comunicarea pe trotuar este întreruptă Zilele acestea Sashenka a racit "Am spus de o sută de ori că un copil nu trebuie adus lângă o sobă aprinsă", era furios Yuri Andreevici "Supraîncălzirea este de patruzeci de ori mai dăunătoare decât răcirea Sashenka a avut o durere în gât și a făcut o febră puternică În a treia noapte, Sashenka a avut un atac de crupă falsă Era în flăcări și gâfâia Yuri Andreevici nu se putea uita la bietul copil, neputincios să-l salveze de suferință Antoninei Alexandrovna i s-a părut că băiatul este pe moarte A fost ridicat, purtat prin cameră și s-a simțit mai bine Era necesar să obțineți lapte, apă minerală sau sifon pentru a o lipi Dar a fost apogeul luptei de stradă Tragerea, de asemenea, focul de armă, nu s-a oprit nici măcar un minut Chiar dacă Iuri Andreevici, cu riscul vieții, ar fi îndrăznit să-și croiască drum dincolo de limitele liniei de foc, nici nu s-ar întâlni cu viața dincolo de linia de foc, care a înghețat în tot orașul până când situația va fi determinată în sfârșit Dar ochiul era deja limpede De pretutindeni circulau zvonuri că muncitorii au luat puterea Puțini separati de junkeri încă se luptau, împărțiți între ei și pierduseră contactul cu comanda lor Zona Sivtsev făcea parte din cercul de acțiuni al unităților de soldați care apăsau asupra centrului din Dorogomilovo Soldații războiului german și adolescenții muncitori care stăteau într-un șanț săpat pe o alee cunoșteau deja populația caselor din jur și glumeau ca niște vecini cu locuitorii lor, care priveau pe poartă sau ieșeau în stradă Traficul în această parte a orașului a fost restabilit Apoi Gordon și Nikolai Nikolaevici și-au părăsit captivitatea de trei zile, blocați la Jivago timp de trei zile Yuri Andreevici s-a bucurat de prezența lor în zilele grele ale bolii lui Sasha, iar Antonina Alexandrovna le-a iertat prostia pe care o aduceau pe lângă tulburarea generală Dar, în semn de recunoștință pentru ospitalitatea lor, amândoi au considerat că este de datoria lor să distreze gazdele cu conversații neîncetate, iar Yuri Andreevici era atât de obosit de transfuzia de trei zile din gol în gol, încât s-a bucurat să se despartă de ei Au existat informații că au ajuns acasă în siguranță, deși tocmai în timpul acestei verificări s-a dovedit că vorbirea despre o împăcare generală a fost prematură În diverse locuri, ostilitățile încă se desfășurau, era imposibil să treacă prin unele zone, iar medicul încă nu a putut ajunge la spitalul său, pe care a reușit să-l rateze și unde "Jocul" și notele lui științifice zăceau într-un sertar din sertar Camera personalului Doar în anumite raioane oamenii ieșeau dimineața la mică distanță de casă la pâine, îi opreau pe cei întâlniți care cărau lapte în sticle, iar mulțimea întreba de unde îl lua Ocazional, focuri de armă au reluat în tot orașul, dispersând din nou publicul Toată lumea a ghicit că între părți au loc negocieri, al căror curs reușit sau nereușit se reflectă în întărirea sau slăbirea focului de schije Cumva, la sfârșitul vechiului octombrie, pe la ora zece seara, Iuri Andreevici a mers repede pe stradă, îndreptându-se inutil către un coleg care locuia în apropiere Aceste locuri, de obicei pline de viață, erau puțin populate Aproape că nu erau contoare Yuri Andreevici a mers repede Prima ninsoare rară a căzut cu un vânt puternic și din ce în ce mai mare, care, în fața lui Yuri Andreevici, s-a transformat într-o furtună de zăpadă Yuri Andreevici se apleca de pe o bandă pe alta și deja pierduse socoteala virajelor pe care le făcuse, când deodată zăpada a început să cadă din ce în ce mai deasă și a început să izbucnească o furtună de

zăpadă, acea furtună de zăpadă care într-un câmp deschis cu un scârțâit se întinde pe pământ, iar în oraș se repezi într-o fundătură îngustă, parcă pierdută Ceva asemănător se întâmpla în lumea morală și în lumea fizică, aproape și departe, pe pământ și în aer Undeva, în insule, s-au auzit ultimele salve de rezistență întreruptă Undeva, la orizont, strălucirea slabă a incendiilor inundate a clocotit și a izbucnit în bule Iar viscolul a condus și a ondulat aceleași inele și pâlnii, fumând sub picioarele lui Iuri Andreevici pe pavaje și panouri ude La una dintre intersecții, strigând "Ultimele știri!" a fost depășit de un ziar care alerga pe lângă el, cu o grămadă mare de amprente proaspăt tipărite sub braț "Nu renunța", a spus doctorul Băiatul abia a despărțit frunza umedă lipită de balot, a băgat-o în mâinile medicului și s-a scufundat în viscol la fel de instantaneu când a ieșit din el Doctorul s-a urcat la o lampă stradală care ardea la câțiva pași de el, ca să poată trece imediat, fără întârziere, prin lucrul principal Numărul special, sigilat pe o singură latură, conținea un mesaj guvernamental de la Sankt Petersburg despre formarea Consiliului Comisarilor Poporului, stabilirea puterii sovietice în Rusia și introducerea dictaturii proletariatului în ea Au urmat primele decrete ale noului guvern și au fost publicate diverse informații, transmise prin telegraf și telefon Viscolul a biciuit în ochii doctorului și a acoperit rândurile tipărite ale ziarului cu granule de zăpadă cenușii și foșnind Dar asta nu l-a împiedicat să citească Măreția și eternitatea minutei l-au șocat și nu i-au permis să-și vină în fire Pentru a termina de citit mesajele, a început să se uite în jur în căutarea unui loc luminat, ferit de zăpadă S-a dovedit că s-a trezit din nou la răscrucea lui fermecată și stătea la colțul dintre Serebryany și Molchanovka, la intrarea înaltă o casă cu cinci etaje, cu o intrare din sticlă și o ușă de intrare spațioasă iluminată de electricitate Doctorul a intrat în ea și adânc în pasaj, sub o lampă electrică, a pătruns în telegrame Au auzit pași deasupra capului lui Cineva a coborât pe scări, oprindu-se des, ca într-un fel de nehotărâre Într-adevăr, coborâtorul s-a răzgândit brusc, s-a întors și a alergat sus Undeva s-a deschis o ușă și două voci s-au revărsat ca un val, desfigurate de ecou într-o asemenea măsură, încât era imposibil de spus dacă erau bărbat sau femeie După aceea, ușa s-a trântit, iar cel care coborase mai devreme a început să coboare mult mai hotărât Ochii lui Yuri Andreevici, care s-a dus cu capul în lectură, au fost coborâți în ziar Nu avea de gând să le ridice și să se uite la un străin Dar, după ce a ajuns jos, s-a oprit cu o fugă Yuri Andreevici a ridicat capul și s-a uitat la coborâtor În fața lui stătea un adolescent de vreo optsprezece ani într-o haină rigidă de ren, cu blana afară, așa cum poartă ei în Siberia, și aceeași pălărie de blană Băiatul avea o față neagră cu ochi kirghizi înguști Era ceva aristocratic în acest chip, acea scânteie trecătoare, acea subtilitate ascunsă care pare să fi fost adusă de departe și care se întâmplă la oameni cu sânge complex, amestecat Băiatul era într-o amăgire clară, confundându-l pe Iuri Andreevici cu altcineva Se uită la doctor cu nedumerire arogantă, de parcă știa cine este și numai că nu îndrăznea să vorbească Pentru a pune capăt neînțelegerii, Yuri Andreevich l-a măsurat cu o privire și l-a stropit cu frig, descurajând dorința de apropiere Băiatul era derutat și, fără să scoată un cuvânt, s-a îndreptat spre ieșire Iată, aruncând încă o dată privirea înapoi, deschise ușa grea și șubredă și, trântind-o, ieși în stradă Aproximativ zece minute mai târziu, Yuri Andreevici l-a urmat A uitat de băiat și de colegul la care se ducea Era plin de ceea ce citise și s-a îndreptat spre casă Pe drum, o altă

împrejurare, un fleac de uz casnic, de o importanță incomensurabilă în acele zile, i-a atras și absorbit atenția Cu puțin timp înainte de a ajunge la casa lui, în întuneric a dat peste o grămadă uriașă de scânduri și bușteni, îngrămădite peste drum, pe trotuarul de la marginea trotuarului Aici, pe alee, era un fel de instituție, care, probabil, era adusă cu combustibil de stat sub forma unui fel de căsuță din busteni demontată la periferie Buștenii nu încăpeau în curte și îngrămădeau partea adiacentă a străzii Acest munte era păzit de o santinelă cu pistol, care se plimba prin curte și ieșea din când în când pe alee Yuri Andreevici, fără ezitare, a profitat de momentul în care santinelă a cotit în curte, iar vârtejul care se apropia a răsucit în aer un nor deosebit de gros de fulgi de zăpadă S-a dus la grămada de grinzi din partea în care era o umbră și unde lumina felinarului nu cădea și, cu legănat încet, a eliberat blocul greu care zăcea chiar de jos Străgând-o cu greu de sub morman și ridicând-o peste umărul lui, el a încetat să-i mai simtă greutatea (povara lui nu trage) și pe furiș de-a lungul pereților umbriți l-a târât la Sivtsev Apropo, casa a rămas fără lemne de foc Au tăiat puntea și au tăiat din ea un munte de cale mici Yuri Andreevici s-a ghemuit să aprindă aragazul Stătea tăcut în fața ușii tremurânde și zdrănitoare Alexandru Alexandrovici rostogoli un scaun până la aragaz și se așeză să se încălzească Yuri Andreevici a scos un ziar din buzunarul lateral al jachetei și i l-a întins socrului său cu cuvintele: - Ai văzut-o? Admira Citit Fără să se ridice de pe coapse și să mute lemne de foc în sobă cu un ciot mic, Iuri Andreevici a vorbit tare singur Ce operatie grozava! Luați și tăiați artistic vechile ulcere mirositoare deodată! Un verdict simplu, fără sens, asupra secolelor de nedreptate, obișnuit să se închine, să se închine și să se închine în fața lui Există ceva apropiat la nivel național, familiar de mult, în faptul că acest lucru a fost dus până la capăt fără teamă Ceva din luminozitatea necondiționată a lui Pușkin, din fidelitatea neclintită a lui Tolstoi față de fapte Iarna a venit, așa cum era prezis Nu era încă la fel de înspăimântătoare ca cei doi care au venit după ea, dar era deja de felul lor, întunecată, flămândă și rece, totul în ruperea obișnuinței și restructurarea tuturor fundamentelor existenței, totul în eforturi inumane de a se agăța de evaziv viaţă Au fost trei la rând, ierni atât de groaznice, una după alta, și nu tot ce pare să se fi întâmplat acum din al șaptesprezecelea până în al optsprezecelea an s-a întâmplat cu adevărat atunci, ci poate s-a întâmplat mai târziu Aceste ierni consecutive s-au contopit împreună și este dificil să distingem una de alta Viața veche și ordinea tânără nu coincideau încă Între ei nu a existat o ostilitate aprigă, ca un an mai târziu, în timpul Războiului Civil, dar a existat și o lipsă de comunicare Acestea erau părți separate, una împotriva celeilalte, și nu se acopereau una pe cealaltă Au făcut realegeri de consilii de conducere peste tot: în gospodării, în organizații, în serviciu, în instituții care deservesc populația Compoziția lor s-a schimbat În toate locurile au început să fie numiți comisari cu puteri nelimitate, bărbați de voință de fier, în jachete de piele neagră, înarmați cu măsuri de intimidare și revolvere, care rareori se bărbiereau și dormeau și mai rar Îi cunoșteau bine pe urmașii micilor burghezii, deținătorul obișnuit al micilor hârtii de stat, filisteanul înclinat și, fără a-l cruța deloc, i-au vorbit cu un rânjet Mefistofel, de parcă ar fi fost un hoț prins Acești oameni au întors totul, așa cum ordona programul, și întreprindere după întreprindere, asociere după asociere a devenit bolșevică Spitalul Exaltarea Crucii se numea acum Spitalul II Transformat Au fost schimbări în ea Unii dintre angajați au

fost concediați, iar mulți au plecat singuri, considerând neprofitabil să-i servească Aceștia erau doctori bine plătiți, cu practică la modă, slujitori ai lumii, frazești și retori Grija ta din motive egoiste nu au omis să treacă gropile drept demonstrative, pe motiv de conștiință civică, și au început să-i trateze cu dispreț pe cei care au rămas, aproape să-i boicoteze Jivago a fost printre cei care au rămas disprețuiți Seara, între soț și soție au avut loc următoarele conversații: "Miercuri, nu uitați să mergeți la subsolul societății de medici pentru cartofi congelați " Sunt două pungi Voi afla exact la ce oră sunt liber să ajut Va fi necesar pentru doi pe o sanie - Bine Succes, Yurochka Ai prefera să te întinzi Târziu Oricum nu poți schimba totul Trebuie sa te odihnești - Epidemie masivă Epuizarea generală slăbește rezistența E înfricoșător să te uiți la tine și la tata Ceva trebuie făcut Da, dar ce anume? Nu suntem suficient de atenți Trebuie să fim mai atenți Asculta Esti treaz? - Nu "Nu mi-e frică pentru mine, sunt puternic, dar dacă, mai mult decât mă așteptam, am căzut, nu fi prost, te rog, și nu mă lăsa acasă Imediat la spital - Ce ești, Yurochka! Domnul este cu tine De ce să croiască înainte de timp? "Ține minte, nu mai există cinstiți, nu mai există prieteni Nimic mai informat Dacă s-a întâmplat ceva, ai încredere doar în Pichushkin Desigur, dacă el însuși supraviețuiește Esti treaz? - Nu - Diavolii înșiși au mers la cele mai bune rații, iar acum, se pare, acestea erau sentimente civice, aderarea la principii Se întâlnesc, abia dau o mână de ajutor - Îi serviţi? Și își ridică sprâncenele "Slujesc", spun, "și vă rog să nu fiți supărați: sunt mândru de greutățile noastre și respect oamenii care ne onorează expunându-ne la aceste greutăți" Pentru o perioadă lungă de timp, hrana constantă a majorității a fost meiul pe apă și supa de pește din capete de hering Corpul heringului prăjit a mers pe locul doi pita- ú; H cpai>pe õl au mâncat secară nemăcinată și grâu în boabe Au făcut terci din ele O cunoștință a profesorului a învățat-o pe Antonina Alexandrovna să coacă pâine cremă pe vatra unei olandeze, parțial de vânzare, pentru a justifica folosirea unei sobe de teracotă cu profit și profit, ca pe vremuri Acest lucru ar face posibilă abandonarea chinuitorului casei provizorii, care fuma, nu se încălzea bine și nu păstra deloc căldura Pâinea a fost coaptă bine de Antonina Alexandrovna, dar nu ieșea nimic din meseria ei A trebuit să sacrific planuri irealizabile și să pun din nou soba abandonată în funcțiune Jivago erau săraci Într-o dimineață, Yuri Andreevich, ca de obicei, a plecat cu afaceri În casă au mai rămas doar doi bușteni de lemn de foc După ce și-a pus o haină de blană în care tremura de slăbiciune chiar și pe vreme caldă, Antonina Alexandrovna a ieșit "la pradă" Ea a rătăcit o jumătate de oră pe cele mai apropiate alei, unde țăranii se înfășurau uneori cu legume și cartofi din satele suburbane Trebuiau prinși Țăranii cu bagaje au fost reținuți Curând, ea a atacat ținta căutării ei Un tip tânăr și voinic, într-o haină de armată, mergând, însoțit de Antonina Alexandrovna, lângă o lumină de sanie ca o jucărie, îi conduse cu precauție după colț, în curte, spre Gromeks În corpul saniei, sub preș, se afla o grămadă mică de cherestea rotundă de mesteacăn, nu mai groasă decât balustradele de modă veche din fotografiile secolului trecut Antonina Alexandrovna le cunoștea prețul - un rang, acel mesteacăn și acea materie primă de cea mai proastă calitate, proaspăt tăiată, nepotrivită pentru un focar Dar nu a fost nicio alegere, nici un raționament a trebuit sa În cinci-șase pași, tânărul țăran îi ducea lemne de foc pe vârful locuibil și, în schimbul lor, târă jos micul dulap cu oglindă a Antoninei Alexandrovna și l-a pus în sanie, ca un cadou puietului său

În treacăt, căzând de acord asupra timpului viitor despre cartofi, a cerut prețul unui pian care stătea la ușă Revenind, Yuri Andreevich nu a discutat despre achizițiile soției sale Tăiați dulapul dat în bucăți era mai profitabil și mai oportun, dar mâna lor nu s-ar fi ridicat la asta Ai văzut biletul pe masă? a intrebat sotia - De la șeful spitalului? Mi-au spus, știu Aceasta este o invitație pentru bolnavi cu siguranta voi merge Mă voi odihni puțin și plec Dar o distanta decenta Undeva la Poarta Triumfală Am o adresă - Oferă o taxă ciudată Ai vazut? L-ai mai citit O sticlă de coniac german sau o pereche de ciorapi de damă per vizită Ce momeală Cine poate fi? Un fel de prost gust și ignoranță totală despre viața noastră modernă Nouveau riche unele - Da, asta e pentru recoltator unsprezece Casa la care a fost invitat medicul s-a dovedit a fi la capătul Brestskaya, lângă Tverskaya Zastava Era o clădire de cazarmă din cărămidă de construcție antediluviană, cu o curte în interior și galerii de lemn care se întindeau pe trei niveluri de-a lungul pereților exteriori din spate ai clădirii Locuitorii aveau o adunare generală stabilită în prealabil, cu participarea unui reprezentant al consiliului raional, când deodată o comisie militară a venit în casă cu un ocol, verificând permisele de depozitare a armelor și confiscându-le pe cele neautorizate Șeful responsabil de tur i-a cerut delegatului să nu plece, asigurând-o că căutarea nu va dura mult, că locatarii eliberați vor converge treptat, iar întâlnirea întreruptă va putea fi reluată în curând Ocolul se apropia de sfârșit, iar următorul la rând era apartamentul în care era așteptat medicul când a venit la poarta casei Un soldat cu pușca pe sfoară, care stătea la ceas lângă una dintre scările care duceau la galerii, "a refuzat categoric să-l lase pe Iuri Andreevici, dar șeful detașamentului a intervenit în argumentația lor Nu i-a ordonat medicului să se amestece și a fost de acord să aștepte cu o percheziție în apartament în timp ce el examina bolnavul Doctorul a fost întâmpinat de proprietarul apartamentului, un tânăr politicos, cu o față neagră mat și ochi negri ochi melancolici A fost deranjat de multe împrejurări: boala soției sale, căutarea iminentă și respectul supranatural pe care îl avea pentru medicină și reprezentanții acesteia Pentru a economisi munca și timpul medicului, gazda a încercat să vorbească cât mai scurt, dar tocmai această grabă a făcut ca discursul său să fie lung și confuz Apartamentul, cu un amestec de lux și ieftin, era mobilat cu lucruri cumpărate în grabă pentru a pune bani în ceva stabil Mobilierul din seturi dezechilibrate a fost completat de articole unice, cărora le lipseau articolele pereche pentru a completa setul Proprietarul apartamentului credea că soția lui avea un fel de boală nervoasă din cauza fricii Cu multe circumlocuții irelevante, le-a spus că au fost vândute cu o mișcare un clopoțel vechi, deteriorat, cu muzică care nu mai rula de mult Le-au cumpărat doar ca atracție ceasornicară, ca o raritate (soțul pacientului l-a dus pe doctor în camera alăturată să le arate) Îndoială chiar dacă pot fi reparate Și deodată ceasul, care nu cunoștea fabrica de ani de zile, s-a dus de la sine, s-a dus, a sunat menuetul său complicat pe clopote și s-a oprit Soția era îngrozită, a spus tânărul, hotărând că i-a lovit ultima oră, iar acum minte, delira, nu mânca, nu bea, nu-l recunoștea - Deci crezi că este un șoc nervos? întrebă Yuri Andreevici cu îndoială în glas Du-mă la pacient Au intrat într-o cameră alăturată, cu un candelabru de porțelan și două noptiere de mahon flancând un pat dublu mare La marginea ei, trăgându-și pătura peste bărbie, zăcea o femeie mică, cu ochi mari și negri La vederea noilor veniți, ea i-a alungat cu un semn al mâinii întinse de sub pătură, din care mâneca largă a halatului ei alunecă până la subsuoară Nu și-a

recunoscut soțul și, de parcă nu era nimeni în cameră, a cântat cu voce scăzută începutul unui cântec trist, care a emoționat-o atât de tare, încât a izbucnit în plâns și, plângând ca un copil, a început să întrebe să merg acasă undeva De orice parte venea doctorul la ea, ea a rezistat examinării, întorcându-i de fiecare dată spatele "Ar trebui să ne uităm la asta", a spus Yuri Andreevici "Dar oricum, este clar pentru mine Acesta este un sypnyak și, în plus, într-o formă destul de severă O doare, săraca Aș sfătui să o bagi la spital Nu este vorba despre facilitățile pe care i le oferi, ci despre supravegherea medicală constantă care este necesară în primele săptămâni de boală Poți să oferi ceva pentru transport, să iei un taxi sau, în cazuri extreme, să tragi bușteni pentru a duce persoana bolnavă, bineînțeles, după ce l-ai înfășurat bine? Îți voi scrie o direcție - Poate sa Voi incerca Dar asteapta Este chiar tifoidă? Oribil! - Din pacate "Mi-e frică să nu o pierd dacă o las să plece Există vreo modalitate de a o trata acasă, făcând vizite cât mai dese posibil? ți-aș oferi orice recompensă "Ți-am explicat Este important să fii cu ochii pe ea Asculta iti dau un sfat bun Măcar scoateți un șofer de taxi din pământ și voi întocmi o notă de acoperire pentru ea E deja destul de întuneric Era noapte de jur împrejur - Atat de tarziu? a întrebat Antonina Alexandrovna și, fără a-i lăsa să răspundă, a continuat: "Și aici, fără tine, s-a întâmplat o chestie amuzantă O ciudățenie inexplicabilă Am uitat sa iti spun Ieri tata a spart ceasul deșteptător și era disperat Ultimele ore în casă Am început să repar, culeg, culeg, nu iese nimic Ceasornicarul din colț a cerut trei kilograme de pâine, un preț nemaivăzut Ce să faci aici? Tata a lăsat capul Și, deodată, imaginați-vă, acum o oră, un zgomot asurzitor Alarma! Ia-o, știi, și pleacă! "Mi-a sunat ora tifoidă", a glumit Yuri Andreevich și le-a spus rudelor despre pacientul cu clopoței Dar s-a îmbolnăvit de tifos mult mai târziu Între timp, suferința familiei Jivago a ajuns la o extremă Au avut nevoie și au murit Yuri Andreevici a găsit un membru al partidului care fusese salvat o dată, victimă a unui jaf A făcut ce a putut pentru doctor Cu toate acestea, a început Războiul Civil Patronul lui era în mișcare tot timpul În plus, în conformitate cu convingerile sale, acest bărbat a considerat dificultățile de atunci naturale și a ascuns faptul că el însuși era înfometat Yuri Andreevich a încercat să contacteze procurorul de lângă Tverskaya Zastava Dar în lunile care trecuseră, nu mai era nicio urmă de asta și nici despre soția lui recuperată nu a fost nici un cuvânt sau o suflare Compoziția chiriașilor din casă s-a schimbat Demina a fost în față, Iuri Andreevici nu a găsit-o pe managerul Galiullina Odată, pe mandat, a primit lemne de foc la preț de stat, care trebuiau scoase din stația Vindava De-a lungul nesfârșitului Meshchanskaya, el a escortat șoferul și calul, târând această bogăție neașteptată Deodată doctorul a observat că Meshchanskaya era puțin mai puțin Meshchanskaya, că se clătina și picioarele nu-l puteau susține Și-a dat seama că era gata, cazul era un gunoi și era tifos Șoferul l-a ridicat pe bărbatul căzut Doctorul nu-și amintea cum a fost dus în casă, cocoțat cumva pe lemn A avut delir timp de două săptămâni în mod intermitent A visat că Tonya pusese două lămpi de grădină pe biroul èro, în stânga Camera Trăsurilor de Grădină, iar în dreapta Lampa Triumfală de Grădină și se apropia de ele lampa lui de birou, fierbinte, pătrunzătoare, portocalie Străzile au devenit luminoase Poți lucra Și așa scrie Scrie cu ardoare și noroc extraordinar ceea ce și-a dorit mereu și ar fi trebuit să scrie cu mult timp în urmă, dar nu a putut niciodată, iar acum iese Și doar uneori un băiat cu ochi îngusti kârgâzi, într-o haină deschisă de căprioară, pe care o poartă în

Siberia sau în Urali, îi iese în cale Este destul de clar că acest băiat este spiritul morții lui, sau, să spunem, morții lui Dar cum poate fi el moartea lui când îl ajută să scrie o poezie, cum poate exista vreun beneficiu de la moarte, cum poate moartea să ajute? El scrie o poezie nu despre înviere și nu despre poziția în mormânt, ci despre zilele care au trecut între una și alta El scrie poezia "Confuzie" Întotdeauna a vrut să scrie cum, timp de trei zile, o furtună de pământ de viermi negru asediază, năvăleste întruchiparea nemuritoare a iubirii, repezindu-se spre el cu blocurile și bulgarii ei, așa cum valurile mării zboară dintr-un pornire de alergare și îngroapă malul de sub ei Pe măsură ce furtuna pământului negru răzvrătește timp de trei zile, vine și pleacă Și două versuri rimate îl bântuiau: Fericit la atingere Și Trebuie să mă trezesc Iadul, și decăderea, și decăderea și moartea sunt bucuroși să atingă și, totuși, primăvara și Magdalena și viața se bucură să se atingă de ele Și trebuie să te trezești Trebuie să te trezești și să te trezești Trebuie să înviam A început să-și revină La început, ca o beatitudine, nu a căutat legături între lucruri, a permis totul, nu și-a amintit nimic, nu a fost surprins de nimic Soția lui l-a hrănit cu pâine albă și unt, i-a dat ceai cu zahăr și i-a dat cafea A uitat că acest lucru nu poate fi acum și s-a bucurat de mâncare delicioasă, precum poezia și un basm, legal și bazat pe recuperare Dar prima dată când a început să se gândească, și-a întrebat soția: - De unde ai luat aia? - Da, toată Granya ta - Care Granya? - La marginea lui Jivago - La marginea lui Jivago? - Ei bine, da, fratele tău din Omsk, Evgraf Fratele tău vitreg Ai stat inconștient, ne-a vizitat pe toți - Într-o haină de căprioară? - Da Da Tu prin inconștiență, așa că ai observat? A dat peste tine într-o casă pe scări, știu, a spus el Știa că ești tu și voia să se prezinte, dar tu l-ai lăsat să se sperie atât de mult! Te adoră, te citește El scoate lucruri din pământ! Orez, stafide, zahăr S-a întors la locul lui Și ne sună El este atât de ciudat și misterios După părerea mea, are o aventură cu autoritățile El spune că pentru un an-doi este necesar să părăsești undeva marile orașe, "să stai la pământ" M-am consultat cu el despre locurile Kruger El recomanda cu incredere Pentru a putea planta o grădină și pentru ca pădurea să fie la îndemână Și atunci nu poți muri atât de umil, ca o oaie În aprilie a aceluiași an, întreaga familie a lui Jivago a mers în îndepărtatul Urali, la fosta moșie Varykino, lângă orașul Yuriatin STUDENT ȘI PROFESOR OPINIILE OAMENILOR DE ȘTIINȚĂ - PENTRU A AJUTĂ STUDENTII A L Grishunin Din articolul "GRIBOEDOVSKAYA MOSCOVA" "Vrei să studiezi Moscova nu în trăsăturile sale temporare sau accidentale, ci în spiritul ei? - citiți "Vai de inteligență", a scris V G Belinsky Moscova în piesa lui Griboedov este "o distanță uriașă" Dar aceasta este în limba lui Skalozub Comedia satirică Woe from Wit a portretizat Moscova într-un mod unilateral Griboedov nu a desenat Moscova "luminoasă" - Moscova universitară, profesorală, literară, Moscova lui Chaadaev și "Lyubomudrov", cercul rafinat și educat al nobilimii moscovite, din care aparținea autorul însuși, așa cum au subliniat deja contemporanii dramaturgului - P A Vyazemsky și V Kireevsky Moscova negustor, iobag, birocratic, pe care Ostrovsky a prezentat-o mai târziu atât de colorat și deplin, a rămas și ea în afara comediei lui Griboedov Moscova este un concept cultural-istoric imens, cu adevărat "o distanță uriașă"; nu se reduce la un cerc îngust de Skalozubs și Famusovs Nu există nicio îndoială că autorul cărții Woe from Wit, care are loc în anii al XIX-lea, cunoștea bine Moscova Dar el a observat sistematic doar Moscova înainte de incendiu - din copilărie până în , iar mai târziu și-a

vizitat orașul natal numai în călătorii scurte Realitățile și prototipurile de la Moscova sunt ușor de recunoscut în comedie Deci, Khryuminii sunt, evident, Ryuminii, a căror casă se afla în zona Arbat Kuznetsky Most, urât de Famusov, era o stradă la modă a Moscovei de atunci, cu multe magazine și magazine de modă franceze care îi atrageau pe cei bogați și public ilustr Textul comediei menționează și Pokrovka - tot o stradă nobilă, dar la celălalt capăt al orașului, departe de locurile nobile Arbat și Prechistenka Clubul englez, menționat în discursurile lui Chatsky și Repetilov, din până în a fost la colțul dintre Bulevardul Petrovka și Strastnoy, în casa Prințului Gagarins Acum este un spital clinic În - clubul era situat pe Bolshaya Dmitrovka, în casa genei H N Muravyov (nr , neconservat), iar din - pe Tverskaya, în casa lui Shablykin, fosta casă a lui c Razumovsky, unde se află acum Muzeul Revoluției În versiunile comediei, în ediția timpurie, este menționată și Biserica Sf Nicolae din Sapozhki Ea se afla pe actuala stradă Manezhnaya, lângă Turnul Kutafya al Kremlinului; demolat în "Moscova lui Griboedov este percepută de cititorii europeni la fel de viu ca Londra lui Dickens", spune N K Piksanov "Moscova lui Griboedov" este o lume întreagă de concepte și idei literare și istorice, precum Petersburgul lui Dostoievski și Parisul lui V Hugo Aceasta este Moscova din primul volum din Război și pace Lev Tolstoi, lucrând la epopee, a intrat în această lume, folosind scrisorile moscovitei Maria Apollonovna Volkova (-), domnișoara de onoare a împărătesei Maria Feodorovna, la Petersburg, către V I Lanskaya, o rudă a Griboedovilor, pentru a-i reprezenta Societatea din Moscova Atmosfera de zi cu zi a societății moscovite, așa cum este descrisă în Război și pace, are multe în comun cu atmosfera din Vai din spirit Observatorul și inteligentul M A Volkova îl cunoștea fără îndoială pe A S Griboyedov În scrisorile ei, ea îi menționează adesea pe verii lui În , a locuit pe Bolshaya Nikitskaya, la colțul străzii Leontievsky, mai târziu pe Bulevardul Strastnoy, crescând copiii fratelui ei văduv Serghei Moscova din vremurile lui Griboedov este conacul Moscovei, un oraș al prosperității și puterii nobile Una dintre cele mai bune descrieri ale acestei societăți și ale acestei vieți pestrițe și goale îi aparține lui A I Kirpichnikov: liberalismul sterp, mobilierul nebunește de lux și, în același timp, elegant, o mulțime de servitori de livre, steme vagoane într-un tren societatea nobiliară rusă, al cărei pulsul vieții bătea la Moscova, reprezenta un corp social complet unic " Moscova era un fel de republică, o capitală "retrasă" fără "curte", iar acest lucru a determinat originalitatea societății nobiliare din Moscova Nobilii "liber-gânditori" care au trăit aici la pensie au constituit "opoziția" liberală față de birocrația și curtea din Petersburg, care, totuși, era foarte superficială și nu era periculoasă pentru nimeni; cum spune Famusov: va găsi vina La asta, la asta, și mai des la nimic, Ei se vor certa, vor face ceva zgomot și se vor împrăștia Perioada de iarnă (decembrie, ianuarie și februarie, până în prima săptămână a Postului Mare) în casele nobile ale Scaunului Mamei a fost o perioadă de distracție zgomotoasă, neîncetată Conacele de pe Volkhonka, Ostozhenka, Prechistenka, Znamenka, Arbat, Bolshaya și Malaya Molchanovka, Povarskaya, Bolshaya și Malaya Nikitskaya, pe Tverskaya, pe Pokrovka și Maroseyka, pe străzile Basmanny și Razgulay erau puternic luminate Tatăl poetului, al doilea maior retras Serghei Ivanovici Griboedov (- ca), a însemnat puțin pentru familia sa și a murit în curând "Nu l-am văzut aproape niciodată", și-a amintit V I Lykoshin "Trăia într-un sat departe de familia sa sau, când venea la Moscova, petrecea zile și nopți jucând de noroc în afara casei și supăra foarte mult moșia "

Nastasya Feodorovna, pe de altă parte, provenea dintr-o familie bogată și avea rude influente, pe care le prețuia foarte mult Fratele ei, unchiul dramaturgului, Alexei Fedorovich Griboedov (-), proprietarul satului Hmelita, care a servit drept prototip al imaginii lui Famusov pentru autorul cărții Vai de la Wit, era deosebit de bogat și nobil și a fost descris în un eseu special "Personajul unchiului meu" Casa unchiului se afla pe locul actualelor case nr și , pe partea stângă a Volkhonka Tânărul Griboyedov a vizitat adesea această casă - nu numai pentru că el chiar din leagăn, Pentru niște planuri de neînțeles, Copii au fost duși la Arcă - dar și pentru că cu cele două fiice ale lui Alexei Fedorovich, verișorii săi, Griboyedov a fost foarte prietenos Casa lui Alexei Fedorovich era renumită în special pentru seri și baluri Înainte de incendiul din , unchiul meu a locuit în Zamoskvorechye, în Pyzhovsky (Ergolsky, Griboyedovsky) Lane, pe locul actualei case nr Această casă, unde a vizitat viitorul dramaturg, nu a supraviețuit A fost căutat multă vreme și fără succes în ♦Griboedovsky Lane "eroul și eroina poveștii de I A Bunin "Luni curată" ( ) Acum nu există în apropierea benzii Ordynka și Griboedovsky Una dintre fiicele lui Alexei Fedorovich, Sofya Alekseevna, s-a căsătorit în cu Serghei Alexandrovici Rimski-Korsakov Pe Piața Strastnaia, nr , chiar și în memoria oamenilor din generația noastră, se afla o casă de piatră cu trei etaje, proprietatea doamnei moscovite Maria Ivanovna Rimskaya-Korsakova, un monument arhitectural și istoric neprețuit construit în secolul al XVIII-lea arhitect al școlii Kazakov, - o casă tipică a Moscovei lui Griboedov Griboyedov cunoștea bine această casă și locuitorii ei Nu degeaba Serghei Rimski-Korsakov, fiul Mariei Ivanovna, a fost numit prototipul lui Skalozub, iar verișoara lui Griboyedov, Sofia, a fost numită prototipul Sofiei Famusova, iar întreaga casă din Piața Strastnaya a fost numită "casa Famusov" O tradiție orală stabilă a legat personajele piesei lui Griboedov de această casă și a fost considerată casa în care se desfășoară acțiunea "Vai de la inteligență" Teatrele au copiat interioarele acestei case în decor, în special holul ei cu o scară magnifică și coloane, în spatele cărora Griboedov l-a ascuns pe Chatsky în actul al patrulea al piesei Aici a fost filmat și un film bazat pe celebra comedie În anii sovietici, aici se afla Universitatea Comunistă a Muncitorilor din Est Au fost unele modificări la fațadă: au dispărut adânciturile cu vaze de deasupra intrării și stema nobilimii de pe frontonul casei, au avut loc modificări în amenajarea interioară, dar vederea de la fațadă în general a rămas aceeași asa cum era in anii ultimul secol În anii al secolului nostru, pe acest loc a fost proiectată o clădire imensă a uzinei Izvestia "Casa Famusov", asociată cu memoria lui Griboedov, Pușkin, Suhovo-Kobylin și alți reprezentanți ai culturii ruse, a fost hotărâtă să fie demolată Oamenii de știință și scriitorii l-au susținut - D D Blagoy, I L Andronikov "Consiliul de la Moscova al Societății pentru Protecția Monumentelor Istorice și Culturale S-a propus construirea casei în peretele unei clădiri moderne, păstrând în același timp fațada și interiorul Nimic nu a ajutat În casa a fost demolată I E Usok Din articol "LERMONTOV LA MOSCOVA (-)" Replicile lui Lermontov despre Moscova sunt impregnate de dragoste filială și mândrie patriotică În catrenul "Cine a văzut Kremlinul la ora unu dimineața auriu", este recreată imaginea giganticei clopotnițe a lui Ivan cel Mare care se ridică "între temple" Adevărata apoteoză a orașului natal este "Panorama Moscovei", opera cadetului Lermontov, scrisă la instrucțiunile profesorului V T Plaksin Mărturisește că în anii șederii sale la Moscova, Lermontov de multe ori, depășind peste două sute de

trepte, a urcat în clopotniță pentru a admira Moscova și împrejurimile sale Vechea capitală a Rusiei după imaginea sa "nu este un oraș mare obișnuit, dintre care există o mie nu! are sufletul ei, viața ei fiecare dintre pietrele ei păstrează o inscripție bogată, din belșug în gânduri, sentimente și inspirație Ca și oceanul, are limbajul său, puternic, sonor " (,) Trecutul rus, care și-a pus amprenta asupra monumentelor de importanță națională, se îmbină în tabloul desenat de autor cu trăsăturile vieții urbane contemporane pentru poet Principiul filozofic caracteristic Panoramei Moscovei a lui Lermontov o deosebește de lucrările pur descriptive, care amintesc de Eseul despre numele istorice ale orașului, publicat în revista Moscow Telegraph în Opoziția dintre cele două capitale rusești - Moscova, purtătoarea tradițiilor naționale străvechi, și Sankt Petersburg, cel mai european oraș din Rusia - a devenit tradițională în literatura anilor și ultimul secol {XIX] Simpatiile lui Lermontov au fost în întregime dedicate Moscovei Pe lângă "Panorama Moscovei", unde descrierea capitalei antice de la înălțimea clopotniței lui Ivan cel Mare a dobândit caracterul de reflecție asupra soartei istorice a Rusiei, tema Moscovei este prezentată în dramele "Ciudat" Om", "Doi frați", povestea "Prițesa Ligovskaya", "Cântec despre țarul Ivan Vasya - Levici", poezia "Sașka" Privirea lui Lermontov s-a îndreptat invariabil către Kremlin, un martor al gloriei veche de secole a poporului rus, un martor ocular al rușinii nogo înfrângerea hoardelor napoleoniene Kremlinul pentru poet nu este doar o amintire a marelui trecut, ci și o legătură între trecut și viitor Și Lermontov a văzut Rusia viitorului ca pe o țară activă, puternică A V Gulin Din articol "MOSCOVA ÎN ROMANUL "RĂZBOI ȘI PACE" AL lui L N TOLSTOI Tema Moscovei în lumea artistică a lui Lev Tolstoi pare aproape nemărginită Există Moscova poveștii "Copilărie", Moscova "Războiului și păcii", "Anna Karenina", Moscova lucrărilor neterminate despre decembriști, despre Petru I, Moscova, care se distinge foarte transparent în imaginile urbane viața din romanul "Învierea", în cele din urmă, Moscova tratatelor utopice religioase din anii - Există Moscova secolului al XIX-lea în nenumăratele ei semne reale, în mișcarea ei ireversibilă, deseori izbitoare de schimbări externe și interne Și există Moscova cea mai lăuntrică, reflectată în inima scriitorului, Moscova, neschimbată, eternă În diferiți ani ai lucrării sale, Tolstoi fie s-a apropiat de înțelegerea acestei Moscove spirituale, fie s-a trezit la o distanță tragică de aceasta Dar Moscova a fost autentică, veche și a devenit una dintre componentele principale ale moștenirii marelui artist Acum mai mult, uneori mai puțin evident, se manifestă în multe, multe descrieri ale lui Tolstoi, devine realitate în destinele eroilor din cărțile sale Uneori, adevărul despre Moscova apare la Tolstoi parcă în sensul său final, exprimat în întregime, cu mare forță și evidentă În acest sens, scena din Război și pace, înfățișând pe Napoleon în fața Moscovei pe Dealul Poklonnaya, se dovedește a fi un vârf de neîntrecut Faptele și detaliile adevărate au fost de mare importanță pentru Tolstoi Dar nu au determinat deloc personajul pe care l-a primit în roman celebra scenă istorică La urma urmei, nu era vorba despre niciunul dintre incidentele obișnuite ale vremii, nici măcar despre ocuparea Vienei și Berlinului de către francezi, unde au intrat în perfectă ordine, întâlnind supunerea și "înțelegerea situației" din partea localnicilor Tolstoi a scris despre Moscova și despre armata cuceritorilor din ea ziduri Despre Moscova aceea, care a fost primul oraș din viața lui, despre Moscova aceea a "Războiului și Păcii", unde au trăit, au suferit și s-au bucurat eroii săi preferați Scriitor rus, a vorbit despre oraș, unic de frumos și

înalt, a vorbit despre inima acelui pământ, din care el însuși a făcut parte Și regimentele inamice se pregăteau să intre în Moscova pentru a o profana și a călca în picioare! Scena a căpătat o semnificație deosebită de intensă confruntare spirituală, unde pe de o parte era toată Rusia, întruchipată în sanctuarul său principal (Segur a scris despre Napoleon în fața Moscovei: "I s-a părut că vede întreg statul rusesc în ea"), iar pe de altă parte, o forță incalculabilă, adunată de "micul caporal", care și-a primit expresia extrem de distinctă în personalitatea și soarta sa De fapt, "accentul" descrierii lui Tolstoi s-a dovedit a fi "îndreptat" către acest antagonism dramatic al Moscovei și Napoleon (erau, în esență, două personaje care se exclud reciproc în episod), iar scena din Poklonnaia Gora trebuia să dezvăluie adevărata semnificaţie a fiecăreia dintre părţile ireconciliabile tocmai în confruntarea lor Puterea conflictului emergent s-a dovedit a fi atât de mare, încât imaginea a căpătat chiar și un caracter imaterial, miraculos, nepământesc Descrierea Moscovei de către Tolstoi a fost precedată de o imagine detaliată a acelor zile speciale ale lunii septembrie care au durat toată săptămâna (și acest lucru este complet adevărat) până la intrarea francezii în oraș, acele zile "în care soarele scăzut se încălzește mai tare decât primăvara, când totul strălucește în aerul rar, curat, încât să doară ochii când pieptul devine mai puternic și mai proaspăt, inspirând aerul mirositor al toamnei, când nopțile sunt chiar calde și când în aceste nopți întunecate și calde cad mereu stele aurii din cer, înspăimântătoare și incantatoare Și în această vreme liniștită de toamnă, ca și cum ar fi umbrit cu lumina ei pe victima apropiată a Moscovei, orașul însuși a apărut, plin de frumusețe și farmec: "Moscova din Poklonnaya Gora s-a întins spațios cu râul său, grădinile și bisericile sale și ca stelele , cu cupolele lor în razele soarelui Imaginea Moscovei a fost înfățișată de Tolstoi ca o imagine profund feminină Nu a fost nevoie să facă față dicționarelor pentru a-și aminti cuvintele minunate pe care poporul rus le-a găsit pentru a se adresa orașului său iubit: "Moscova este mama tuturor orașelor", "Mama Moscova este piatră albă, cupola aurie, ospitalieră, ortodoxă , vorbăreț", "Peter se căsătorește, Moscova se căsătorește" Această opoziție: Moscova - mamă / Moscova - pro- o sută de femei, nicăieri exprimate direct în textul principal din Război și pace, s-au dovedit totuși a fi decisive pentru scriitoare în multe privințe În romanul lui Tolstoi au fost foarte puternice elemente nu doar ale unei perspective creștine, ci mai precis ale unei concepții ale lumii ortodoxe Nicăieri nedeclarându-se public, păreau să se dizolve, pătrunzându-i cu ei înșiși, în multe descrieri ale lui Tolstoi În special, Arhiepiscopul de San Francisco John (Shakhovskoy) a atras atenția asupra acestui lucru, citând scena rugăciunii Natașei și scena în care această eroină dădea căruțe răniților ca exemple ale unei astfel de vederi asupra lumii De fapt, epopeea despre războiul popular nu putea fi impregnată cu un alt spirit Moscova pe paginile Război și pace* nu este doar imaginea unei femei-mamă, comparabilă cu cele mai frumoase imagini feminine din Tolstoi Există, de asemenea, o semnificație uriașă, diferită în această imagine, destul de compatibilă cu prima, dar, parcă, acoperind-o cu sensul ei misterios În sursele folosite de scriitor, în viziunea Moscovei, pe care le-a găsit printre martorii oculari francezi, se putea citi de parcă s-ar atinge de cel mai lăuntric secret al destinului său istoric H P Velikanova Din articol MOSCOVA ÎN CARTEA "RĂZBOI ȘI PACE" Una dintre vocile principale ale străzilor pustii ale Moscovei este mulțimea, formată din oameni din clasele inferioare: "Amestecate între ei, țărani, șoferi de taxi,

oameni din curte, mici comercianți și negustori, soldați înapoiați, muncitori din fabrici, fierari, străini , duhovnicești, purtători, negustori și artizani În primele ediții, s-a încercat să descrie în detaliu procesul complex: nașterea mulțimii ca o singură forță Dar apoi Tolstoi a abandonat acest plan: "Asemenea legii fizice de atracție a picăturilor de lichide, alte mulțimi care s-au adunat pe Petrovka, pe Kuznetsky, pe Sofiyka în jurul centrelor lor individuale, văzându-se, conectați unul cu celălalt și indivizii s-au alăturat mulțimilor Pe măsură ce mulțimea creștea, interesele individuale au fost distruse și a apărut un interes general, deși nu s-a exprimat, al momentului prezent Fiecare persoană din această mulțime nu știa de ce oamenii s-au adunat și au stat aici, dar toată lumea credea că dacă el nu știa asta, atunci știau și alții și, în același fel, privindu-l, asumându-și această cunoaștere în el, alții gând Mulțimea, care are propriul limbaj, chip și caracter, uneori fără sens de crudă, este descrisă în diferite scene de stradă - de exemplu, scena uciderii lui Vereshchagin și lectura de afișe, pliante și decrete Nu există "perspectivă" în descrierea golirii Moscovei, punctul de vedere din care se deschide fenomenul în adevăratul său sens "detașat" (Este suficient să ne amintim această tehnică în descrierile Bătăliei de la Borodino, văzută prin ochii lui Pierre, și a Consiliului din Fili în percepția unei fete din sat) Între timp, imaginea morții unei Moscove pustii, arsă, un "stup dezamăgit", nu pare deznădăjduit de tragică în contextul întregului volum Pierre a văzut Moscova cu alți ochi, crucile și cupolele ei Ei personificau pentru el posibilitatea vieții și libertății în captivitate, în condiții de lipsă extremă: "Când în prima zi, trezindu-se dimineața devreme, a părăsit cabana în zori și a văzut la început cupolele întunecate, crucile de Mănăstirea Novodevichy, a văzut rouă geroasă pe iarba prăfuită, a văzut dealurile Dealurilor Vrăbiilor și țărmul împădurit șerpuind peste râu și ascunzându-se în depărtarea liliac, când a simțit un strop de aer proaspăt și a auzit sunetele zburatoarelor de la Moscova prin câmp, și atunci când dintr-o dată lumina a stropit dinspre est și marginea soarelui a plutit solemn din spatele unui nor, și cupole, și cruci, și rouă, și depărtare și râu, totul s-a jucat într-o lumină veselă - Pierre a simțit un sentiment nou, neexperimentat de bucurie și puterea vieții Sentimentul experimentat al "cetății vieții" i-a dat lui Pierre puterea de a suporta retragerea împreună cu francezii de la Moscova în fluxul mișcării generale, simțită și realizată de prizonieri ca pe ceva inexorabil și teribil Scenele și imaginile din Moscova abandonată și arsă i-au permis lui Tolstoi să arate numeroase manifestări ale intereselor și aspirațiilor celor mai diverși oameni, cei care erau liberi de interesele altora (Napoleon pe dealul Poklonnaya și Pierre cu dorința sa de a se răzbuna pe Napoleon) sau fuzionate într-un singur interes comun Pentru a înțelege esența a ceea ce se întâmplă, a fost necesar, potrivit lui Pierre, să "conjugăm", să corelezi fenomenele eterogene ale vieții Cititorul este oferit A fost necesară "conjugarea", "diferențierea" în fluxul general a tuturor fenomenelor - atât viața privată, cât și cea istorică În partea a doua a volumului al -lea a apărut un personaj căruia i s-a dat în mod firesc capacitatea de a conjuga: "Nu înțelegea și nu putea înțelege sensul cuvintelor luate separat de vorbire Fiecare cuvânt al lui și fiecare acțiune era o manifestare a unei activități necunoscute lui, care era viața lui Dar viața lui, așa cum a privit-o el însuși, nu avea niciun sens ca viață separată Avea sens doar ca parte a întregului, pe care îl simțea în mod constant Cuvintele și acțiunile lui s-au revărsat din el la fel de

uniform, pe cât de necesar și imediat, așa cum un miros se desparte de o floare El nu putea înțelege nici prețul, nici sensul unei singure acțiuni sau cuvânt Cu aceste cuvinte se încheie blocul de capitole despre cunoștința lui Pierre cu Platon Karataev, pentru care acest sentiment al "întregului" a ajutat să vadă profundul, ascuns sub grosimea faptelor și acțiunilor istorice, sensul esențial a ceea ce se întâmplă: " Cum să nu te plictisești, șoim! Moscova, ea este mama orașelor Cum să nu te plictisești privindu-l Da, viermele e mai rău decât varza, dar înainte tu însuți dispăriți: așa spuneau bătrânii În discursul lui Platon Karataev, a apărut o altă semnificație a imaginii mamei Moscovei: mama tuturor orașelor, a întregii Rusii În istoria incendiului de la Moscova, Tolstoi nu a fost interesat de motive istorice sau mistice: "Moscova a trebuit să ardă, ca fiecare sat, fabrică, fiecare casă, din care aveau să plece proprietarii și în care li se va permite să găzduiască și gătesc terci pentru ei înșiși, trebuia să ardă " Durerea comună și nenorocirile îndurate la Moscova au reunit și au unit oameni ale căror interese anterior păreau a fi esențial diferite "Lumina Moscovei" și "nu Apraksins" au fost îmbrățișate de un sentiment comun "imaterial" de libertate față de francezi, care și-a păstrat forța pentru renaștere: "Pierre a văzut o forță extraordinară de puternică a vitalității, acea forță care în zăpadă, în acest spațiu , a susținut viața acestui întreg, special și uniți oameni În cartea "Război și pace", Moscova, ca parte integrantă a vieții rusești, a reușit să-și absoarbă sensul esențial, în care "pentru inima rusă" atât de multe lucruri "s-au contopit" și s-au dezvăluit "în toate nenumăratele manifestări" Moscova nu poate fi numită un oraș, o imagine sau un simbol Poate fi definit doar prin cuvintele eroului lui Tolstoi: "Un cuvânt - Moscova!" H V Kornienko Din articolul "MOSCOVA ÎN TIMP" "Fiecare rus, care se uită la Moscova, simte că este o mamă; fiecare străin, privind-o și neștiind sensul ei matern, ar trebui să simtă caracterul feminin al acestui oraș; iar Napoleon a simțit-o" - așa L Tolstoi în "Război și pace", reconstruind viziunea "extraterestră" a Moscovei, descrie sufletul lui Pușkin al Moscovei - "Moscova umilă", "Moscova veche", un oraș cu "stil de viață liniștit" " ("Călătorie de la Moscova la Sankt Petersburg") în viața și cultura rusă a secolului al XIX-lea, puterea smereniei care va avea ca rezultat victoria în Războiul Patriotic din Antsiferov a scris minunat în despre felul în care a fost sufletul Moscovei întipărit în filosofia toponimiei sale, fundamental diferită de cea din Sankt Petersburg G: "Alături de cele bisericești, extrem de abundente, așa cum se cuvine inimii "Sfintei Rus", alături de cele istorice și topografice, inevitabile pentru fiecare oraș antic, există o serie de nume extrem de caracteristice Moscovei De exemplu, complexul de străzi din apropierea pieței Arbat: Povarskaya, cu aleile sale, Skatertny, Khlebny, Stolov, amintește de economisirea prinților-constructori ai Moscovei ospitaliere Sau străzi cu terminații diminutive care mângâie atât de mult urechile tuturor celor care iubesc Moscova: Polyanka, Ordynka, Palikha, Plyushchikha etc Toate numele date nu sunt în niciun fel legate direct de oraș, cum ar fi, de exemplu, Piața Sukharevskaya sau Digul Kremlinului În cele din urmă, străzile menționate nu sunt cunoscute de toată lumea, cum ar fi Kuznetsky Most sau Piața Roșie, iar numele lor singure nu indică o legătură cu Moscova Doar selecția imaginilor acestor nume și chiar sunetul lor sunt impregnate de spiritul Moscovei (sublinierea mea - N K) Devenită capitala URSS și, în consecință, centrul unei noi culturi - mai întâi proletare, apoi sovietice -, Moscova va merge mult mai departe și mai adânc decât Sankt

Petersburg-Leningrad în denumirea și schimbarea spațiului său Nici un oraș nu a cerut o asemenea anihilare a simbolurilor "Sfintei Rus" și a memoriei istoriei Rusiei, care au constituit sufletul orașului, precum Moscova urlet, "Leta Goda" de I Shmelev, ciclul creștin de poezii al lui Pasternak din "Doctorul Jivago" și romanul în sine, pe jumătate rezolvat abia de la sfârșitul anilor ' Taverna din Moscova a lui Yesenin are, desigur, și sigiliul moscovit al acestor lucrări, marcat de formula clasică Pușkin: "Moscova, cât de mult s-a îmbinat în acest sunet pentru inima rusă" În poezia primei jumătăți a secolului al XX-lea, Marina Tsvetaeva a descoperit semnificația acestui "sunet" al Moscovei ca "oraș care nu este făcut de mână": Țarul Petru și tu, rege, laudă! Dar deasupra voastre, regi: clopote În timp ce tună din albastru - superioritatea Moscovei este incontestabilă - Și cât patruzeci și patruzeci de biserici Râd de mândria regilor "Poezii despre Moscova", Prin acest "sunet", cu imaginile "sunetului", întruchipate în imaginea Kremlinului și apariția monumentului lui Pușkin, ea își va declara dragostea față de poeții din Sankt Petersburg: Și nu știți că zorii de la Kremlin sunt mai ușor de respirat - decât pe tot pământul! Și nu știi că în zorii de la Kremlin mă rog la tine până în zori Și treci peste Neva ta Cam în vremea aceea, ca peste râul Moscova, eu stau cu capul în jos, Și felinarele se lipesc "Poezii către Blok", Kremlinul ca centru spiritual al vieții rusești în tabăra lebedelor (-) consacră ritmul poeziei "Garda Albă" din cărți ("Gărzile albe! Unghii negre "), "Plaia Iaroslavnei" pentru Rusia ("Rus is over!"), Plângere maternă pentru copiii soldați morți, roșu și alb ("Prin Crimeea"), o explicație cu Călărețul de bronz ("Petru") Imaginea Kremlinului trece în incoruptibilitatea imaginii spirituale prin toate încercările din timpul prăbușirii Imperiului Rus - din martie până la decembrie , pentru că este sfințită și de datele calendarului bisericesc (dubla datare a versurilor cărți) Cu vocea acestui sunet ascuțit al clopotelor Moscovei, spre care este orientată vocea-cuvântul poetului ("Despre tine, înălțimea mea, spun - răspund "), a lui Razin, a lui Petru, Rusia tulburată și Moscova modernă fără chip se adună ("Nu au chipuri și nu au nume ") - modernitatea, răspunzând istoriei, capătă înfățișarea eternului, iar "zilele morții" sunt pline de înviere, viață viitoare și libertate: O, impostorii sunt un efort jalnic! Ca un vis, ca zăpada, ca moartea - altare - pentru toată lumea: O interdicție asupra Kremlinului? Nu există interdicție pentru aripi! Și prin urmare - nu există nicio interdicție asupra Kremlinului! Trăsăturile Moscovei lui Tsvetaev vor ecou în "Rusia în vârtej" a lui A Remizov ( ), dar, poate, fără "înălțimea" lui Tsvetaev și credința lui Tsvetaev în imaginea muntoasă a Moscovei Moscova în romanul lui Remizov apare ca un simbol al Rusiei trecute a lui Pușkin: "Ascultă! Nu există nimic, nici Kremlinul, nici Rusia - șanțul și suprafața netedă Aceasta este la nivel de intonație lirică Cu toate acestea, limbajul cronicii picturale a Moscovei din timpul revoluției nu este atât de clar Da, Moscova este un simbol al cimitirului Rusiei, un simbol al nefericirii, al umilinței Rusului, "patria condamnată" și, în același timp, "pedepsită de Dumnezeu, vizitată de Dumnezeu", care rămâne un mister pentru înțelegerea umană : "La Moscova, la Poarta Nikolsky, cu ocazia zilei de mai, imaginea lui Nikola a fost atârnată cu o pânză roșie cu inscripția: "Trăiască Internaționalul!" Si astfel, fara nici o cauza naturala, in cateva minute voalul s-a stricat si a devenit vizibila o imagine: o stralucire emana de pe fata Acest episod din a fost interpretat în tabăra lebedelor lui Tsvetaeva în intonații și mai tragice: Dacă soldații au intrat în pământ - o baionetă, Dacă ar fi

eclipsat fața cu o cârpă roșie, Dacă Dumnezeu este sub lovituri - surd și mut, Dacă de Paște oamenii nu aveau voie să intre la Kremlin Cu toate acestea, victoria lui Tsvetaeva asupra acestei situații este motivată de o "cauză naturală" - sub poem se află data: "a treia zi a Paștelui " Primul loc în dezvoltarea spațiului nominal Moscova din anii cu siguranță aparține lui M Bulgakov Procesul de realizare a Moscovei ca "oraș mondial", "centrul" unui nou spațiu, este prezentat de Bulgako vym în toate detaliile și detaliile, iar aceste detalii ale devenirii "nou" încearcă să devină un "eveniment", dacă logica limbajului nu interferează cu ele Așa se naște metamorfoza lui Bulgakov ca principiu principal al unei descrieri cuprinzătoare a evenimentelor denumirii noii Moscove, în care: "Evenimentele au avut loc și, mai mult, unul după altul Bolshaya Nikitskaya a fost redenumită Strada Herzen" ("Ouă fatale",); "Se deschid camerele de pe Tverskaya "Parisul Roșu"; a fost depusă o cerere-petiție privată (" Cer, în conformitate cu legile în vigoare, permisiunea de a deschide o casă de ceai-bere numită "Alyosha roșie" ("Petiția hangiului") în Piața Karl Liebknecht Și, desigur, persoana însuși, pierzându-și fostul nume și dobândind unul nou, devine centrul "Moscovei anilor " și purtătorul unor intonații mai complexe, deoarece comicul și tragicul nu se retrag unul de celălalt Abordarea lui Platonov față de Moscova ca un nou centru al vieții ruse și al literaturii ruse, care coincide în multe contururi cu Bulgakov (în primul rând într-o atitudine satirică față de centrul modern al literaturii din Moscova), este complicată de faptul că el face din provincia rusă centrul energia semantică lingvistică a literaturii Începând cu prima poveste, Calea eterică ( ), Moscova va apărea în aproape toate lucrările lui Platonov - Traseele oamenilor de știință-inventatori Kirpichnikov și Popov ("Drumul eteric"), care au descoperit Moscova ca oraș mondial al științei, Ivan Shmakov, care a formulat în notele sale ale unui om de stat ideea Moscovei ca centru al tuturor - distrugerea socialismului-imperialism ("Orașul Gradov"), bietul Makar Ganushkin, care a vizitat toate centrele Moscovei proletare ("Makar îndoielnic"), "omul sărac mintal" părăsind "orașul suprem guvernamental" ("Pentru viitor") "), etc În tragedia " cabane roșii" (-), Platonov separă sever Moscova și provinciile și limbile descrierii lor: Moscova este comedia literaturii sovietice, provincia este tragedia poporului Din îndepărtata fermă colectivă " colibe roșii" departe de a lui Pușkin va suna: "Moscova este blestemata" (o frază care a dispărut din toate edițiile postume ale piesei) Și totuși, Platonov va scrie un roman despre Moscova, poate nu fără să încerce să se alăture acțiunii scriitorului despre reprezentarea Moscovei proletare Aceasta a fost tema lui Este greu de imaginat o imagine a căutării sensului spiritual și nominal al Moscovei în literatura rusă din anii și fără "Vara Domnului" de I Shmelev, "un poem liric" și "un poem epic despre Rusia și fundamentele existenței ei spirituale" (I Ilyin), un manual poetic de limba rusă pentru post-sovietic Rusia Autor al cărții Soarele morților, o epopee despre prăbușirea vieții rusești ( ) de la sfârșitul anilor - scrie, de fapt, epopeea Renașterii, despre materialul vieții curții Zamoskvoretsky la începutul secolului, redă realul la tangibilitatea "limbajului viu" trăsături ale cosmosului și calendarului rusesc, simbolism al căruia, revenind la mitul epocii de aur, starea ideală, este obiectiv realist în psihologia sa, căci este legată nu numai de un copil care cunoaște lumea, ci și de o temă profundă a secolului XX - tema "calei" omului și artistului Romanul afișează și imaginea unui profesor - "un om străvechi și rezervat" - Gorkin, care îl conduce pe băiat prin câmpul lingvistic al culturii

ruse, explicându-i "întunericul cuvintelor", "de neînțeles și teribil" în cuvinte prostești , "cuvinte groaznice" și "cuvinte vesele" Pentru un copil, cunoașterea lumii trece prin cuvântul auzit, este întotdeauna al altcuiva, până când se dezvăluie secretul sensului ei, calea înțelegerii care este plină de fericirea creativității și de a obține legătura cu lumea, spiritualizarea ei Intrigile de dialoguri constituie tema lirică profundă a romanului Ele pot fi considerate atât ca un fel de miniatură poetică a ideii creatoare de viață, fundamental religioase a simboliștilor, cât și ca un fel de enciclopedie a metodelor de "înlăturare" a cuvântului în poezia rusă de la începutul secolului , acea derivare a cuvântului din automatismul percepției, despre care au scris formaliștii În Shmelev, acestea și alte aspecte ale problemelor cuvântului sunt subordonate celei mai înalte sarcini spirituale - de a conecta o persoană prin Cuvânt cu viața, în bucuriile și necazurile sale (trei capitole ale romanului: "Sărbătorile", "Bucuriile" , "Dristări"), cu alte persoane și diferite cuvinte auzite Dacă o carte precum Vara Domnului ar fi putut apărea în altă perioadă este aproape o întrebare retorică SARCINI PENTRU MUNCĂ INDEPENDENTĂ Citește un episod din romanul lui L N Tolstoi "Război și pace" "Napoleon pe dealul Poklonnaya" și analizează rolul peisajului Cum se leagă cu gândurile lui Napoleon? Analizați episodul sosirii lui Nikolai Rostov în vacanță la începutul anului (L Tolstoi "Război și pace") Care este rolul peisajelor urbane în transmiterea stării de spirit a lui Nikolai Rostov atunci când se apropie de casa părintească? Citiți descrierea monumentului unuia dintre țarii ruși din povestea lui I Shmelev "Orașul fantomă" Spuneți și justificați versiunile dvs despre cui a fost ridicat acest monument Scrieți cuvintele care caracterizează atitudinea eroilor din romanul lui I Shmelev "Vara Domnului" (povestea "Piața de Postul Mare") la Moscova Cum ați numi sentimentul provocat de descrierea Kremlinului din povestea lui I Shmelev "Piața Postului Mare" Notați cuvintele de aceeași rădăcină cu rădăcina "sfânt" din descrierea Kremlinului (povestea "Piața de Postul Mare") Care este scopul lui I Shmelev într-un segment relativ mic al textului folosește un număr atât de mare de cuvinte cu aceeași rădăcină? Citiți povestea lui I Shmelev "Orașul fantomă", scrieți descrierea vulturii de la Kremlin, determinați rolul acestor descrieri în poveste Analizați rolul ideologic și compozițional al imaginii "șoferului de taxi gri" din povestea lui B K Zaitsev "Street of St Nicolae" În povestea lui B K Zaitsev "Street of St Nicolae" cinci capitole (părți), continuă descrierea vieții Arbatului modern, păstrând-o în stilul narațiunii autorului, adică creează al șaselea capitol Analizează un fragment din romanul lui A N Tolstoi "Petru cel Mare" T , partea , capitolul de la "Ce mai aproape de Podul Tuturor Sfinților peste râul Moscova " până la sfârșitul capitolului Care este rolul descrierii Kremlinului în acest episod? Acordați o atenție deosebită selecției epitetelor, cum caracterizează ele dezvoltarea evenimentelor, creșterea tensiunii? Spune povestea vieții lui Alyosha Brovkin Care este rolul Moscovei în soarta ei? Cum au văzut Aleksashka Menshikov și Alyoshka Brovkin Kremlinul? Ce eveniment istoric este descris în capitolul ? Comparați descrierile lui Yershalaim și Moscova din romanul lui M Bulgakov "Maestrul și Margareta" (cap , , , , , , ,) Ce rol joacă aceste comparații în roman? În ce scop vizitează Woland și alaiul său Moscova în "Maestrul și Margarita"? De ce ține Woland o sesiune de "magie neagră" în Teatrul de Soiuri? La ce concluzie ajunge Woland? Cum se leagă acest lucru cu sensul filosofic al romanului? Prin ce se deosebesc Maestrul și Margareta de locuitorii Moscovei din anii și ?

Faceți o listă cu adresele de la Moscova ale eroilor din romanul Maestrul și Margareta Comparați-l cu adresele de la Moscova ale lui M A Bulgakov Autorul cărții despre calea creativă a lui M A Bulgakov, L M Yanovskaya, numește natura autobiografică a operei sale "înșelătoare" Sunteți de acord cu această afirmație? Citiți descrierea Moscovei în romanul lui M Sholokhov "Pământul virgin răsturnat" (începutul capitolului XIX) Notează tropii (epitete, comparații etc) care descriu în mod viu atitudinea autorului față de orașul înfățișat Faceți o concluzie, încercați să explicați poziția scriitorului Alegeți un scriitor și compuneți textul unui tur al locurilor sale preferate din capitală (de exemplu, "Moscova prin ochii lui I Shmelev", "Moscova secolului al XVII-lea în percepția lui A N Tolstoi", "Moscova lui Bulgakov" Moscova", etc) "La Moscova le place să încuie ușile" - așa spun I Ilf și E Petrov în romanul "Cele douăsprezece scaune" Explorați "problema ușii închise" Ce rol joacă acest episod în roman? QUIZ În vecinătatea căreia mănăstire din Moscova are loc acțiunea "Sărmana Lisa" de N M Karamzin? Această mănăstire este una dintre cele mai vechi și mai venerate mănăstiri din Rusia, de aceeași vârstă cu Bătălia de la Kulikovo (Mănăstirea Simonov) Mireasa lui Erast a murit aici în iaz, Înecați-vă, fetelor, și e loc destul pentru voi! Despre ce iaz vorbim în aceste replici ironice? Cine este această mireasă? Numiți autorul și lucrarea (Iazul lui Lizin - N M Karamzin "Biata Lisa * ") În ce lucrări ale lui M Yu Lermontov este descrisă Piața Roșie? ("Cântec despre negustorul Kalashnikov *," Panorama Moscovei *) Ce scriitor rus a numit astfel Piața Roșie: "Legenda prețuită a generațiilor"? (M Yu Lermontov) Numiți bisericile din Moscova menționate cel mai des în paginile literaturii ruse (cel puțin cinci) (Templul lui Hristos Mântuitorul, Vasile Preafericitul, catedralele Kremlinului, bisericile Mănăstirii Novodevichy, Mănăstirea Marfo-Marian, Biserica Înălțarea Mare, bisericile din Zamoskvorechye) În ce lucrări ale literaturii ruse există o descriere artistică a Kremlinului? ("Panorama Moscovei* de M Yu Lermontov, "Războinic și pace* de L N Tolstoi, "Vara Domnului* de I S Shmelev etc) Numiți episoadele romanului "Război și pace" legate de Moscova (cel puțin cinci) (Ziua onomastică la Rostov, moartea contelui Bezukhov, întoarcerea lui Nikolai Rostov din războiul din - , incendiul Moscovei (Pierre în flăcări), Napoleon pe dealul Poklonnaya, execuția prizonierilor de către francezi în apropierea zidurile Mănăstirii Novodevichy, plecarea familiei Rostov de la Moscova (scenă cu căruțe) etc) În timpul invaziei napoleoniene din , celebrul scriitor francez, al cărui nume real era Henri-Marie Bayle, făcea parte din armata franceză care a intrat în Moscova Care este numele lui literar și cel mai faimos nye functioneaza (Stendhal "Roșu și negru", "Mănăstirea Parma", "Vanina Vanini") Ale cui poezii despre Moscova sunt citite pe Dealurile Vrăbiilor de către tatăl protagonistului din "Vara Domnului"? (F I Glinka) Poeziile cui nu și-a putut aminti Krynkin, dar și-a amintit Sonya? (A S Pușkin "Eugene Onegin") Care actor celebru al Teatrului Maly a citit poeziile lui Pușkin la Krynkin's on Sparrow Hills? (Prov Sadovsky) Ce lucrări ale literaturii ruse menţionează incendiul de la Moscova din ? ("Războinic și pace" de L N Tolstoi, "Vai de inteligentă" de A S Griboedov, "Eugene Onegin" de A S Pușkin, "Trecut și gânduri" de A I Herzen, "Vara Domnului" de I S Shmeleva) "Lângă cea mai veche catedrală, unde regii noștri și-au pus o coroană " Care este numele acestei catedrale "vechi", menționată în capitolul "Despre sfânt" ("Vara Domnului" de I S Shmelev) Catedrala Adormirea Maicii Domnului) "Moscova sărbătorește această zi "; "Am plecat de la Moscova în toată Rusia " Despre ce sărbătoare vorbește Gorkin - eroul

cărții lui I S Shmelev "Vara Domnului"? (Ziua lui Egoriev) La capitolul "Radunița" ("Vara Domnului") sunt menționate trei celebre cimitire din Moscova Numiți-le (Rogozhskoye, Vagankovskoye, cimitirul de la Mănăstirea Donskoy) Cum îi numește I S Shmelev pe comercianții ruși în articolul "Sufletul Moscovei"? De ce? ("Regatul luminii" rus, spre deosebire de "regatul întunecat" al lui N A Dobrolyubov) Ce contract a luat tatăl protagonistului din "Vara Domnului" în timpul instalării monumentului lui A S Pușkin la Moscova? (Contract pentru construirea de locuri pentru public la deschiderea monumentului) Ce lucrare a făcut părintele protagonistului poveștii "Piața Postului Mare" în timpul construcției Catedralei Mântuitorului Hristos? ("Căpriorii noștri sunt sub kumpol," spune Gorkin, "munca noastră este to-ut!") În ce sărbătoare s-au organizat festivități pe Sparrow Hills și plimbări cu barca? (Despre Treime Povestea "Ziua Treimii") În ce sărbătoare s-au tras tunuri din zidurile Kremlinului? Care este numele povestii? (De Bobotează "Botez") Ce competiție a avut loc la Bobotează pe râul Moscova? Cine a câștigat? Și ce l-a ajutat să câștige? (Cine va sta pe cineva în groapă Germanul Ludovik Karlovich a concurat Soldatul și Vasil Vasilich Vasil Vasilich i-a așezat pe toată lumea Germanul a scufundat grăsime de porc înainte de a se scufunda în groapă, iar Vasil Vasilich gâscă) Gorkin mi-a spus: " Abia acum domnii au început să se jignească Sunt atât de capricioși Lucrarea a fost înaintată guvernatorului general însuși După cum se spune, puteți Moscova - și o astfel de rușine! ce vor spune britanicii despre noi! Ce "domni au început să se jignească"? (" "Au vaci, vor spune ei, se plimbă în jurul Kuznetsky Most și se plop Și, vezi tu, pot să-și năpădească *) Care sfânt, după Gorkin, " păzește Moscova noastră cu un scut și o suliță "? (George cel Victorios Povestea "Ziua lui Egoriev *) Stabiliți pe care dintre poeții epocii de argint îi descrie B Zaitsev în povestea "Street of St Nicolae": "Iar poetul cu părul auriu, șchiopătând ușor, ghemuit într-un picior, într-o pălărie neagră de artist, aleargă pe trotuar, întâmpinând primăvara și femeile drăguțe Iar poetul cu ochi turcoaz, zburând și năvălind în veci și în viață și în spații, ca un nor albitor, aleargă și el de-a lungul unui alt trotuar și primește azurul și așteaptă venirea și lâncește din slăbirea apusurilor de aur de foc peste Arbat (Konstantin Balmont și Andrei Bely) Despre ce fel de dans a vorbit B Zaitsev în povestea "Street of St Nicholas": "Și cuplurile lui dansează pe Tverskaya și pe Vozdvizhenka și pe Arbat Amurg! Dulce oboseală Și nu este nevoie de nimic Fără pasiuni, fără acțiuni și fără putere a iubirii, fără prieten și încântare de creativitate, nemurire, libertate - dulcea decădere a jumătate desfrânare-jumătate-frumusețe (Tango) În ce stație au ajuns Ostap Bender și Kisa Vorobyaninov la Moscova? Care este numele său modern? (Spre Ryazansky, acum gara Kazansky) Câte stații erau la Moscova pe vremea lui Ostap Bender? Astăzi? (stații) Care era numele gării Leningradsky în anii - ai secolului XX (Octombrie) Pentru ce "afacere" vine de la Leningrad la Moscova un "lucrător semiresponsabil cu o servietă din piele de porc minunată"? (*În cazuri de conexiune, armonizare și domeniul de aplicare specific*) Din ce stație, potrivit autorilor cărții The Twelve Chairs, "cel mai mic număr de oameni" ajunge la Moscova? (SPaveletsky) De ce este Piața Trei Stații atât de convenabilă pentru întâlniri? (La toate cele trei stații, ceasurile arată ore diferite) Care este adresa "casei roz cu mezanin", care găzduia căminul studenților la chimie numit după călugărul Berthold Schwartz (Sivtsev Vrazhek) Care este, potrivit lui Ostap Bender, cel mai bun dirijor de sunet? (Placaj) Ce proprietate a dobândit studentul Ivanopulo în Sukharevka? (Schelet) Cum erau camerele

din căminul studențesc numit după călugărul Berthold Schwarz? (pe case de creion) În ce restaurant (sala de mese exemplară a MSPO, conform lui O Bender - "cel mai bun loc din Moscova") a invitat-o Kis Vorobyaninov pe Liza Kalachova? (La Praga) Vocabularul lui Ellochka Ogre era de de cuvinte, două expresii legate de vehicule Ce vehicule, populare la Moscova în anii , a menționat ea? ("Hai să mergem într-un taxi", "Hai să mergem într-un taxi") Ce a fost construit la Moscova cu diamantele soacrei lui Ippolit Matveyevich Vorobyaninov? (Casa feroviarilor din Piața celor Trei Gări) Cum se numea alea pe care locuia Ellochka Canibalul? (banda Varsonofevsky) Termină fraza: "Cânta Chaliapin Gorki a scris un roman grozav Capablanca se pregătea de meciul cu Alekhine Melnikov a doborât recordurile Asirianul a adus cizmele cetățenilor la strălucirea soarelui Absalom Iznurenkov - "(Ostril) Unde a fost lovit Ostap Bender de un cal de taxi? (Pe Piața Teatrului) Ce este faimos la locul unde Ostap Bender a semnat raportul de poliție și i-a acordat un scurt interviu lui Persitsky, corespondent la ziarul Stanok? (Lângă zidul Teatrului Maly, unde a fost ridicat ulterior un monument lui A N Ostrovsky) Ostap Bender și Kisa Vorobyaninov nu puteau rata premiera cărui spectacol la Teatrul Columbus? ("Căsătoria" de N V Gogol) Unde l-a văzut administratorul Teatrului Columbus pe Ostap Bender în (În închisoarea Taganka) În ce perioadă a anului au loc evenimentele descrise în capitolele de la Moscova din romanul "Cele douăsprezece scaune" de I Ilf și E Petrov? (Primăvara, în mai "Primăvara morea în fața ochilor tuturor, praful a alungat-o din piețe Și așa a vrut să meargă la monumentul Pușkin ") "Acestea au fost cele mai groaznice locuri din Moscova" - așa este descris locul în care familia Guitar s-a stabilit în camere mobilate (B Pasternak "Doctor Jivago") Unde erau încăperile mobilate "Muntenegru"? (În Armory Lane) SUBIECTE DE ESEURI "Moscova cât de mult a fuzionat acest sunet pentru inima rusă " (A S Pușkin) "Moscova! Ce casă uriașă ospitalieră, toată lumea din Rusia este fără adăpost Vom veni cu toții la tine!" (M I Tsvetaeva) "Te sărut pe piept, pământul Moscovei!" (M I Tsvetaeva) "Cum să nu-ți iubești Moscova natală!" (E E Baratynsky) "Primatul Moscovei este de netăgăduit " (M I Tsvetaeva) (Tema rivalității dintre Sankt Petersburg și Moscova în literatura rusă) "Există o inimă iberică, roșu arzând " (M I Tsvetaeva) (Imagini ale bisericilor din Moscova în operele literaturii ruse) "Băieți! Moscova nu e în urma noastră! " (Moscova este orașul gloriei militare a Rusiei) "Moscova, fiica Rusiei este iubită, unde pot găsi un egal cu tine?" (Dmitriev) Vechea noastră capitală pe paginile lucrărilor lui H M Karamzin ("Săraca Liza", "Natalya, fiica boierească") Imaginea Moscovei în comedia lui A S Griboedov "Vai de inteligență" și romanul lui A S Pușkin "Eugene Onegin" Rolul "capitolelor de la Moscova" în romanul lui L N Tolstoi "Război și pace" Nobilimea Moscova și Sankt Petersburg în imaginea lui L N Tolstoi (pe baza romanului "Război și pace") Moscova secolului al XVII-lea în romanul lui A N Tolstoi "Petru cel Mare" "Columbus Zamoskvorechye" (Moscova în piesele lui A N Ostrovsky) Morala locuitorilor din Moscova în piesele lui A N Ostrovsky Imaginea Moscovei și rolul ei în dezvăluirea personajului personajului principal al poveștii de I A Bunin "Luni curată" Sufletul Moscovei este sufletul Rusiei (conform cărții lui I S Shmelev "Vara Domnului") "Toți moscoviții au o amprentă specială " (Imaginile moscoviților în literatura rusă) "Oh, Arbat al meu, Arbat - tu ești povestea mea " (bazat pe povestea lui B K Zaitsev "Strada Sf Nicolae") Reprezentare satirică a Moscovei și a moscoviților în romanul lui M A Bulgakov Maestrul și Margareta "A fost Moscova Era Ryazan "- o descriere ironică a realității socialiste în capitolele de

la Moscova ale romanului "Cele douăsprezece scaune" de I Ilf și E Petrov Kremlinul de la Moscova pe paginile clasicilor ruși - Moscova în literatura rusă PLANURI DE LUCRU Moscova în comedia lui A S Griboyedov "Vai de inteligență" și în romanul lui A S Pușkin "Eugene Onegin" "Griboedovskaya Moscova în romanul lui A S Pușkin "Eugene Onegin" Tatyana Larina înconjurată de personajele lui Griboedov "Toată Moscova are o amprentă specială" Combinația de imagini panoramice și detaliate ale Moscovei în romanul "Eugene Onegin" Trecutul istoric eroic al capitalei și prezentul cotidian în imaginea lui A S Pușkin și A S Griboyedov "Dar nu există nicio schimbare în ei, totul este în vechiul model " A S Griboedov și A S Pușkin despre societatea nobilă din Moscova Rolul Moscovei în soarta personajelor principale A S Griboyedov și A S Pușkin (Tatiana și Chatsky) Dualitatea imaginii Moscovei în lucrările lui A S Griboyedov și A S Pușkin: orașul este păstrătorul tradițiilor, al memoriei istorice, al gloriei militare, al străvechii capitali (" cu greu poți găsi o capitală ca Moscova") și în același timp un oraș al carieriştilor , al birocraților ("Ieși din Moscova! Nu mai vin aici!") Sufletul Moscovei este sufletul Rusiei! (După romanul lui I S Shmelev "Vara Domnului") "A rămas la Paris ca om în afara Moscovei" (B Zaitsev despre I Shmelev) O legătură spirituală inextricabilă cu Moscova și prin ea cu toată Rusia pe paginile cărților de "reminiscență" ale lui I S Shmelev Caracteristici ale imaginii Moscovei în opera scriitorului Combinația narațiunii autobiografice cu epopeea versatilitate și lirism subtil în cartea lui I S Shmelev "Vara Domnului" Moscova este nucleul (sufletul) Rusiei ortodoxe Panorama Moscovei, care se deschide din Dealurile Vrăbiilor, este, în primul rând, mănăstiri și temple - patruzeci și patruzeci Ele sunt un punct de sprijin și în același timp "înălțare spirituală", privindu-le, vezi un alt sens, mai înalt, al vieții pământești Întreaga viață a familiei protagonistului este pătrunsă de spiritul Ortodoxiei, "calculat" după calendarul bisericesc Gorkin profund religios, tată, Domna Panferovna - întregul mod de viață formează sufletul băiatului Vanyusha, în numele căruia este povestită cartea "Credința noastră este bună, veselă" "Uite, Kremlinul este al nostru, locul cel mai sfânt!" Combinația dintre memoria istorică și cea ancestrală este izvorul adevăratei iubiri pentru patrie, spune I Shmelev în Anul Domnului Moscoviți pe paginile cărții lui Shmelev Bunătatea, compasiunea, receptivitatea, priceperea, ingeniozitatea, hărnicia, răbdarea, deschiderea, viclenia veselă, umorul strălucitor, creativitatea sunt principalele trăsături ale caracterului național rusesc, din punctul de vedere al scriitorului Reflecție a vieții moscovite, imagini, obiceiuri ale moscoviților la cumpăna secolelor XIX-XX Varietatea de imagini ale vieții principalelor clase urbane: negustor, meșteșuguri, comerț, spiritual și parțial nobili (comercianți Filippov, Abrikosov, Kashin, funcționarul Vasil Vasilich, hangiul Krynkin, dulgherii Andryushka și Martyn, infiltratul Gorkin, preot, "căptușit" maestru" Entaltsev, frizerul Sai Saich etc) Echivalența (pentru autor și eroii cărții) a conceptelor "Moscova" și "Rusia" Conștientizarea Moscovei ca centru al lumii creștine, plină de cel mai înalt sens spiritual, "un depozit al rusești" PENTRU CEI CARE SUNT INTERESATI MOSCOVA ÎN ARTE FELICE De-a lungul istoriei sale de secole, Moscova a fost construită și reconstruită, s-au ridicat clădiri noi și s-au prăbușit cele vechi, au fost amenajate străzi și străzi, au apărut numeroase alei, curți și curți, moșii și case de locuit, Moscova a fost plantată cu verdeață: grădini, parcuri iar bulevardele o împodobeau Multe au dispărut pentru totdeauna, dar ceva a supraviețuit și a devenit un semn al orașului, semnul său distinctiv De exemplu,

Kremlinul din Moscova, care este capturat și glorificat nu numai în operele literare, ci și în lucrările artiștilor Au început să deseneze Moscova cu mult timp în urmă Datorită maeștrilor pensulei, putem urmări cum s-a schimbat aspectul orașului nostru, cum s-au transformat împrejurimile sale, nu doar aspectul orășenilor s-a schimbat, ci și viața Moscovei în sine În secolul al XVII-lea Artistul rus Simon Ushakov a creat simbolul "Arborele statului Moscova - Lauda Maicii Domnului din Vladimir" "Copacul" a încolțit prin Catedrala Adormirii, care a supraviețuit până în zilele noastre și, prin urmare, este recunoscută, pe teritoriul Kremlinului, care este reprodus cu o acuratețe uimitoare în pictura lui Ushakov Așa-numitul frunziș al acestui "Copac" este portretele țarului Alexei Mihailovici și ale familiei sale În secolul al XVIII-lea tot felul de planuri și panorame au devenit foarte populare și s-au răspândit - povești grafice originale despre Moscova, oamenii care o locuiesc, activitățile lor zilnice Țarii Moscovei au invitat la curte stăpâni străini, care au capturat uimitorul oraș slav Așadar, la Moscova au lucrat francezul Delabarte (Gerard de la Barthe), germanul F Hilferding, italianul D Quarenghi Printre lucrările lui Delabarthe se numără "Munții de gheață din Moscova pe strada Neglinnaya în timpul Săptămânii Cartierului" ( ), "Vedere a Moscovei de la balconul Palatului Kremlinului spre Podul Moskvoretsky" Vederile Pieței Roșii ne-au fost lăsate nu numai de Delabarth, ci și de F Hilferding Arhitectul D Quarenghi a scris "Vedere asupra satului Kolomenskoye", iar colegul său din magazin, autorul multor clădiri frumoase din Moscova, M F Kazakov a creat o pânză impresionantă pe care a înfățișat spitalul Golitsyn din marginea grădinii Dar cu adevărat cântărețul Moscovei, fondatorul unei întregi școli de gen peisaj urban, este Fedor Yakovlevich Alekseev, un artist talentat care a studiat în străinătate A creat o imagine cu totul specială a orașului, impregnată de o dispoziție romantică În , Galeria Tretiakov a găzduit o expoziție de lucrări ale lui F Ya Alekseev și studenții săi A fost interesant pentru public să găsească pe pânzele secolului al XVIII-lea clădiri familiare care au supraviețuit în secolul al XXI-lea De exemplu, Universitatea din Moscova sau templele Kremlinului din Moscova Dar vederea Porții Învierii din Kitay-Gorod, Poarta Nikolsky a Kremlinului și Podul Neglinny, reprezentate pe pânză de F Ya Alekseev, nu coincide cu aspectul modern al acestor locuri Cel mai bun student al lui F Ya Alekseev, M N Vorobyov, a pictat pictura "Vedere a orfelinatului și a Kremlinului de pe podul Ustinsky" Folosind picturile lui F Alekseev și artiștii apropiați, puteți face un tur interesant al Moscovei vechi, o puteți compara cu un oraș modern și puteți vedea ce amprentă a lăsat timpul asupra aspectului orașului Prin secolul al XIX-lea Moscova și-a dezvoltat propria școală de artă, care nu era inferioară maeștrilor capitalei (Sankt Petersburg) După incendiul din , Moscova a fost reconstruită Au apărut străzi noi, a fost ridicată Catedrala lui Hristos Mântuitorul, a fost construit Marele Palat al Kremlinului Iar artiștii și-au pictat orașul natal cu mare entuziasm Dacă F Ya Alekseev a înfățișat Moscova conform legilor clasicismului, magnifică, la scară mare, prezentând privitorului un oraș maiestuos, atunci maeștrii generației următoare creează mai multe lucrări de cameră, proslăvesc Moscova nobilă, cu moșiile sale, gradini, curti Deci, V S Sadovnikov desenează casa Talizinilor de pe Vozdvizhenka, I A Ivanov - casa contelui Razumovsky pe câmpul Gorokhove, N I Podklyuchnikov - moșia Kuskovo și I N Raukh - moșia Kuzminki de lângă Moscova, curtea hambarului Cu toate acestea, starea de spirit patriotică cauzată de victoria în Războiul Patriotic din a

contribuit la creșterea popularității temei istorice, care a fost dezvoltată de mulți artiști K I Rabus, cunoscut pentru peisajele sale, se referă la antichitate, scrie "Vedere despre Moscova pe vremea lui Petru I * Istoria Moscovei se reflectă în lucrările unor artiști precum A M Vasnetsov ("Mesageri dimineața devreme la Kremlin", "Librăriile de pe podul Spassky", etc), A P Ryabushkin ("În așteptarea ieșirii țarului", "Femeile ruse ale secolului al XV-lea în Biserică", "Trenul de nuntă la Moscova"), V I Surikov ("Dimineața execuției Streltsy", "Boierul Morozova"), V M Vasnețov ("Țarul Ivan Vasilievici cel Groaznic"), I E Repin ("Prițesa Sofia în mănăstirea Novodevichy") și alții Dragostea de viață a oamenilor, un sentiment de comunitate a pătruns în picturile unui artist necunoscut "Folk Festival în satul Alekseevsky" și "Trinity Day in Krasnoye Selo" Priviți aceste tablouri, aruncați o privire mai atentă, comparați zonele înfățișate pe ele cu cartierele temporare ale Moscovei (bulevardul Mira, lângă stația de metrou Alekseevskaya și străzile Krasnoselsky, stația de metrou Krasnoselskaya), ați reușit să găsiți măcar un detaliu de recunoscut din picturile unui artist necunoscut? Cum sărbătoresc moscoviții sărbătorile acum? În secolul s-au răspândit noi genuri, în special imaginea interioarelor, decorațiunile interioare ale moșiilor bogate, templelor și instituțiilor publice Artiștii acordă mai multă atenție detaliilor, tot felul de fleacuri și mobilier ("biroul lui A I Zubov din Moscova pe strada Povarskaya" de un artist necunoscut) S M Șukhvostov a fost unul dintre primii care au apelat la imaginea decorului bisericii, arătând frumusețea bisericii ortodoxe, slujba bisericii ("Pofta în Catedrala Buna Vestire din Moscova", "Vedere interioară a Bisericii Alekseevsky din Mănăstirea Chudov din Moscova") A doua jumătate a secolului al XIX-lea considerată epoca de aur a picturii ruse În acel moment, mulți artiști celebri lucrau la Moscova Pentru a numi doar câțiva dintre ei: N E Makovsky ("La Krutitsky Terem din Moscova"), V D Polenov ("Curtea Moscovei", "Grădina bunicii"), A K Savrasov ("Turnul Sukhareva"), V G Perov ("Ultimul Taverna avanpostului"), V E Makovsky ("Pe bulevard"), П P Vereshchagin ("Pusher Ry Noapte la Moscova"), I I Levitan ("Ziua de toamnă Sokolniki"), V I Surikov ("Bulevardul Zubovsky în timpul iernii") Artiști de la începutul și prima jumătate a secolului al XX-lea transmit pe pânzele lor starea de spirit cauzată de comunicarea cu orașul lor iubit Moscova a fost scrisă de K A Korovin ("Piața Roșie din Moscova", "Peisaj cu clădiri de fabrică"), B M Kustodiev ("Licitația de palmieri la Poarta Spassky", "Hanul Moscovei"), K F Yuon ("Bulevardul Night Tverskoy", " Piața Lubyanskaya în timpul iernii", "Sărbătorile pe câmpul Fecioarei", "Podul Moskvoretsky"), A V Lentulov ("Vasily Fericitul"), I A Pelevin ("Piața Lubyanskaya în toamnă"), V V Kandinsky ("Moscova, Piața Roșie"), N S Goncharova ("Moscova Iarna"), Yu I Pimenov ("Noua Moscova") și alții Mergeți la Galeria Tretiakov, continuați cercetările independente pe tema "Moscova în lucrările artiștilor secolului al XX-lea", organizați un concurs de desen pe tema: "Casa mea, curtea mea, strada mea, orașul meu" PREGĂTIREA DE LECȚIE MATERIALE PENTRU LECȚIA DUPĂ POVESTEA LUI B K ZAYTSEV "STRADA SF NICHOLAS" I Făcând o lecție Pe tablă este portretul lui B K Zaitsev, sub el sunt cuvintele lui A Bely: ♦ Un model de bunătate, simplitate, onestitate, modestie, noblețe Uneori mi se pare că doar un "om sfânt"; chipul său pictând icoană exprimă pe deplin esența sa spirituală Înregistrare audio a cântecului lui B Okudzhava "Ah Arbat, my Arbat " I Observații introductive ale profesorului și rapoartelor elevilor despre soarta și munca scriitorului rus în străinătate B K Zaitsev (pe baza informațiilor din

dicționarul biografic "Scriitorii ruși" - T M , , prefața lui Alexander Romanenko la colecția "Steaua albastră" - M ,) Profesorul va spune că B K Zaitsev provine din epoca de argint a literaturii ruse, că soarta lui este soarta tipică a unui intelectual rus de la sfârșitul secolului XIX - începutul secolului XX, că a fost contemporan cu I Bunin, L Andreev, A Bely și A Blok, D Merezhkovsky și Gippius, I Shmelev și A Remizov, K Balmont, Vl Khodasevich, N Berdyaev și L Shestov Era prietenos cu mulți dintre ei, dar nu le împărtășea întotdeauna părerile sociale și gusturile literare Să ne întoarcem la declarația despre el a lui Andrei Bely, plasată pe tablă, adică vom caracteriza personalitatea lui B K Zaitsev Să spunem că lucrarea sa încă își așteaptă cercetătorul și este puțin cunoscută unei game largi de cititori Între timp, B Zaitsev este un prozator de primă clasă, un fel de custode al "preceptelor unei galaxii glorioase de scriitori ruși din prima jumătate a secolului al XX-lea în căutarea lor pentru Bunătate, Dreptate și Libertate" În concluzie, să citămdeclarația lui B K Zaitsev însuși: "Nu îmi voi trăda nicaieri patria, sub nicio formă Bom, nu voi uita câmpurile rusești, copsurile, Moscova, aspectul unei rusoaice Mesajele elevilor ar trebui să conțină materiale specifice despre biografia și opera lui Boris Zaitsev, o scurtă prezentare a drumului său creator Merită să ne oprim mai în detaliu asupra principalelor teme ale creativității străine legate de memoria Rusiei; menționați neapărat portrete hagiografice: "Alexei, omul lui Dumnezeu" și "Reverendul Serghie de Radonezh" În general, elevii ar trebui să aibă impresia unității, armoniei imaginilor umane și ale scriitorului despre B K Zaitsev Sh Analiza povestirii "Strada Sf Nicholas" poate fi organizat după următorul plan: Moscova în opera lui B K Zaitsev Scriere autobiografică despre Moscova "cetăţean rus al Arbatului" Rolul ideologic și artistic al compoziției poveștii Imaginea timpului din poveste Originalitatea artistică a poveștii Rolul tropilor și organizarea ritmică a textului în dezvăluirea ideii principale a lucrării Un exemplu de conversație Moscova în opera lui B Zaitsev Imaginea Moscovei apare în multe dintre lucrările scriitorului - fie ca scenă, ca fundal pentru dezvoltarea intrigii, fie ca personaj principal: "Exil", "Far Territory", "Solitude", "Blue Star", "Strada Sf Nicolae", "Adio Moscovei", etc Natura autobiografică a ceea ce s-a scris despre Moscova: "La Moscova a fost mult de toate pentru noi - atât vesele și amar, atât mari cât și mici, și prin viața noastră prin care a trecut Moscova, ființele noastre, oamenii din Moscova au încolțit " ("Adio Moscovei",) Paginile dedicate Arbatului sunt luminate cu dragostea strălucitoare a scriitorului: "Amintindu-ți viața moscovită, vezi că a început și s-a terminat lângă Arbat La colțul Spasopeskovsky a fost primul nostru refugiu tânăr, în Krivoarbatsky - ultimul În , una dintre cele mai bune povești ale scriitorului a fost scrisă la Moscova - "Street of St Nicholas", recreează imaginea străzii, a cărei soartă a reflectat viscolele și furtunile timpului, dar care a rămas un simbol inflexibilitatea, rezistența morală și măreția spirituală a "rușilor, cetățeni ai Arbatului" Rolul ideologic și artistic al compoziției poveștii Cinci capitole, care vorbesc despre soarta frumoasă și tragică a străzii, sunt unite prin imagini-simbol ale Sfântului Nicolae și a unui taximetrist cu părul cărunt "numit după Mikol" Tehnica unității din primul și ultimul capitol ("Imaginea tinereții") completează compoziția inelului și subliniază invariabilitatea aspirațiilor oamenilor pentru adevăruri eterne "atâta timp cât trăiește inima omului" Imaginea timpului din poveste Organizarea spațio-temporală a textului, expresivitatea sa ritmică,

sonoră creează o atmosferă unică a timpului, o culoare particulară a epocii Cursul natural al vieții, măsura ei înțeleaptă, sunt cântate de autor în primul capitol: "Sania este prima care zboară peste tine cu zăpadă De Crăciun, copacii din Piața Arbat sunt o pădure verde " "Și când vine aprilie, mugurii se vor topi în numeroasele grădini din jurul Arbatului, iar binecuvântarea verde se va revărsa cu penaj dulce parfumat Rooks își fac cuiburile în plopi bătrâni Primăvara va pătrunde cu un ochi albastru, va străluci în aripile spatelor, în cizme lăcuite și în ferestrele cu oglindă și în ochii celor vesele și aerisite Briza zvâcnește ușor buclele fetelor, bărbile bărbaților; râde și aleargă peste Arbat în strălucirea bălților, în strigătele băieților care oferă violete Aceasta este aceeași "imagine a tinereții plecate, viață zgomotoasă și liberă", păstrată pentru totdeauna în inima autorului, făcându-și ciclul etern: "Soarele răsare, soarele apune, stelele străpung și își conduc misterioasa cale peste Arbat Și viața se învârte, și totul pare să fie decoros, totul este atât de puternic, și serios, și prosper, bine intenționat Iarna, primăvara și vara, toamna, frigul și căldura, și strălucirea și apusurile - este tot la fel sau asa pare Încălcarea modului de viață natural, cinstit de timp, duce la tragedie umană, la drama orașului Al doilea capitol prevestește doar aceste cataclisme: "Primele furtuni, furtuni pe jumătate și moșiile conacului ard, drumurile se opresc și muncitorii părăsesc fabricile - de-a lungul Arbatului au loc demonstrații ", " Iar cei mai tineri și mai simpli se grăbesc, nu au timp: să facă totul mâine, să-și dea toată viața peste cap " Comparația cu teatrul subliniază caracterul nefiresc, ostilitatea a ceea ce se întâmplă cu cursul etern al vieții, care este păzit de cei trei sfinți Nicolae - Nikola Plotnik, Nikola pe Peskakh și Nikolai Făcătorul de Minuni: "De parcă spectacolul s-ar fi încheiat, unde băieții au făcut zgomot, au scandalizat și, la final, i-au alungat " Respingerea valorilor morale duce, de asemenea, la tragedie La sfârșitul celui de-al doilea capitol, în povestea Arbatului, unde viața pare să fi reintrat pe țărmurile ei, o întrebare alarmantă ia naștere: "O, e totul în regulă? Nu există lumină, ci decădere ascuțită, sub dansul vieții? Metafora "dansul vieții" definește succint spiritul corupător care ia treptat în stăpânire aproape toate păturile societății: "Și pretutindeni - pe Tverskaya și Kamergersky, pe Vozdvizhenka și pe Arbat - vag, seducător și obscen, înălțat de marele gol : tango Și cuplurile lui dansează pe Tverskaya și pe Vozdvizhenka și pe Arbat Amurg! Dulce epuizare Tango, tango! Și nu este nevoie de nimic Nici pasiunile, nici acțiunile, nici puterea iubirii, nici datoria și încântarea creativității, nemuririi, libertății - dulcea captivitate a semidesfrânării, jumătate frumuseții Punctul culminant al poveștii este al treilea capitol: "Un ceas îngrozitor, un ceas îngrozitor Ora morții este o chemare " Abia conturat în primele capitole, motivul înfățișării soartei Rusiei prin descrierea vieții uneia dintre străzile Moscovei din capitolul al treilea capătă un contur vizibil: : unu - doi, unu - doi! Și Moscova este neagră la inimă și dulce, și este amar să pleci Există un Arbat gri, un sistem puternic; iar la Ugodnik, la colțul Serebryany, un trecător se va uita din neatenție, sub o pușcă, din neatenție se va face semn și apoi va merge mai departe Primul Război Mondial dă naștere unui război și mai teribil - război civil "Și în sfârșit ai văzut, Arbat, din nou un război - nu copilăresc, ca înainte, nu o glumă provocatoare, nu, ci un adevărat război, fratricid " Partea a patra descrie alaiul victorios al "mulțimii eroilor cenușii" - consecințele războiului fratricid: "Oamenii unei vieți noi, frățești, în perechi și singuri, în șiruri, ca

nenorociții văilor iadului, aleargă la slujbă , la conacele rechiziționate, unde, printre întunericul hârtiilor, în zgomot de mașini, printre funcționari hrăniți cu bărbierit în jachete de piele și jachete vor crea măreția și prosperitatea țării Du-te! Spre un viitor luminos! Frăție de popoare, egalitate, fericire universală Între timp, toată lumea mormăie Și toată lumea pare să-și urască aproapele " Proza ritmică folosită de B Zaitsev, șanțul său Ritmul lent, intermitent, grăbit transmite cu acuratețe sentimentul unei lumi familiare răsturnate și clatinate în pragul catastrofei: "Așa merge, scârțâie, geme și urlă, claxonează mașini, decojește semințele, otrăvește cu alcool denaturat, este evacuat și arestat, se îngrașă și înfometează viața pe stradă - valea, pe strada care duce de la Nikola Plotnik la Nikola pe Nisipuri și Nikolai Yavlenny * Printre dezastrele și ororile "vieții înverșunate" care a venit * numai asupra lor, asupra acestor "trei Nicolae * speranță și speranță: "Prin amărăciunea ei, gemete de disperare, în mijlocul sângelui, țipete, ticăloșie, printre impulsuri, activitate, putere și neînsemnătate, printre toate imaginile și om și animal - întotdeauna, sâmbătă înainte de seară, duminică dimineața, clopotele calme și importante ale Treimii Nicolae bâzâie, revărsându-se în cele patruzeci și patruzeci de biserici ale Moscovei La chemarea lor se adună diverse persoane "Toți oamenii s-au adunat, toți la fel aici, prin egalitatea suferinței, chibzuința, egalitatea iubirii pentru cei mari și dincolo, starea comună în fața lui Dumnezeu Preoții bătrâni slujesc Există, însă, și tineri, dar diferiți decât înainte; orice altceva Totul este mai simplu, mai palid și parcă mai strict De parcă s-ar fi spălat multe - vechi, amorțit Și de parcă Nikola însuși, un ajutor pentru cei care suferă, s-ar fi coborât mai aproape într-o viață groaznică Sună clopotele Lumânările sunt calde Vesmintele strălucesc pe icoane, corul cântă Dragostea, o lume calmă, strălucitoare cheamă Al cincilea capitol completează povestea, rezumă gândurile autorului despre soarta unei străzi din Moscova, personificând soarta întregii țări: "Ai făcut zgomot și te-ai distrat, te-ai îmbogățit și fără griji - ai plătit prețul Viscole îngrozitoare au trecut peste tine, te-au spălat și stins, ți-au mâncat toate trotuarele, s-au întunecat, s-au prins de frig acasă, tifos, frig, foame, execuții s-au măturat prin locuitorii tăi și au împrăștiat mulți în depărtare Dar viața nu stă nemișcată, "obosită de luptă și de ură"; "O zi obișnuită a început să ia puterea - izvorul atomic al omenirii " Autorul conchide pentru prima dată adresându-se direct cititorului cu o chemare energică persistentă: "Nu uitați de lecții Fii calm, umil, reținut Apelați la iubire și la blândețe, atât de nemăsurat de exilați, atât de reproșați Ascultă sunetul clopotelor din Arbat În necazuri, dureri grele, bea vinul bunătății, al beției duhovnicești și să-ți fie mai ascuțit și mai dulce decât lacrimile caustice Acceptă lacrimile Plângi cu cei care plâng Îngheață de frig și mori de foame cu cei flămând Dar nu te stinge și nu te preda în robia vieții meschine, a mărunțișului de bani, tu, rus, cetățean al Arbatului IV Ultimul cuvânt de la profesor Scriitorul își leagă speranțele de reînnoire a lumii nu cu reorganizarea socială, ci, ca genii ruși Tolstoi și Dostoievski, cu autoperfecționarea morală a omului, cu renașterea credinței profunde și adevărate, cu Ortodoxia: "Și Nicolae Sfântul Milostiv, liniștit și simplu, ocrotitorul celor suferinzi, prietenul săracilor și mijlocitorul celor neiertătoare, răspândind pe strada ta trei dintre crucile lui, trei din altarele sale, îți va binecuvânta calea și te va duce într-un viscol de viscol viaţă Deci casa mea va înflori, dar nu se va stinge V Tema pentru acasă: Scrieți exemple de inversare și urmăriți rolul acesteia în

țesutul artistic al poveștii Determinați rolul ideologic și artistic al imaginilor unui taximetrist cu păr cărunt și a doi poeți "cu părul auriu" și "ochi turcoaz" (pe grupe) MATERIALE PENTRU LECȚIA "IMAGINEA MOSCOVEI ȘI ROLUL IDEAL ȘI ARTISTIC ÎN POVESTEA LUI I A BUNIN "LUNI CURATĂ" PLAN I Făcând o lecție Portretul (foto) al lui I A Bunin, , vederi ale Moscovei (sfârșitul secolului XIX - începutul secolului XX și modern), menționat în poveste: Catedrala Mântuitorului Hristos, Bulevardul Strastnoy cu un monument al lui A S Pușkin, Mănăstirea Novodevichy, Kremlinul, Catedrala Sf Vasile, Mănăstirea Marfo-Mariinsky etc Epigrafe pentru lecție: Aici, pe aleile întunecate dincolo de Arbat, Un oraș cu totul special I A Bunin "La Moscova", "Iubire ciudată! " "Oraș ciudat! " I A Bunin Luni curată, Asocieri muzicale la poveste: "Sonata la lumina lunii" a lui Beethoven (început), clopote, cântare bisericească (de preferință feminină: "Cântarea corului de fete s-a repezit pe ușă trist și tandru"), ritmuri, fragmente de cancan (kapustnik la Teatrul de Artă din Moscova) II Discurs de deschidere "Bunin la Moscova" Poate fi realizat de un profesor sau de un elev pre-pregătit pe baza materialelor din cartea "Moscova literară" (StarodubK M ,) Bunin la Moscova Ivan Alekseevich Bunin (-), poet liric subtil, stilist rafinat, scriitor de renume mondial, academician de onoare al Academiei de Științe din Sankt Petersburg, laureat al Premiului Nobel, s-a născut la octombrie la Voronezh Pentru prima dată Bunin a fost la Moscova pentru o perioadă scurtă de timp în , trecând de la Vitebsk; a vizitat redacția revistei ♦Gândirea Rusă, care se publica la Moscova din În , scriitorul a venit la Moscova pentru o expoziție franceză situată pe câmpul Khodynka (acest loc nu este departe de terminalul aerian al orașului de pe Leningradsky Prospekt) La sfârșitul anului , a călătorit de la Poltava, unde locuia la acea vreme, la adepții Tolstoi ai filosofiei marelui scriitor din provincia Harkov, iar apoi, între și ianuarie , l-a întâlnit pe Tolstoi însuși la Moscova Potrivit lui G N Kuznetsova, care a cunoscut bine familia scriitorului și a locuit mulți ani în casa lui Bunin, imaginea lui Tolstoi era prezentă invizibil în atmosfera familiei: "Tolstoi trăiește invariabil cu noi în conversațiile noastre, în viața noastră obișnuită" Se știe că și în ultima zi a vieții sale, Bunin a ținut alături de el un volum din Tolstoi Ultima întâlnire a scriitorilor s-a petrecut întâmplător pe Arbat Bunin are o poezie "La Moscova", unde a reflectat originalitatea acestei zone: Aici, pe străzile vechi din spatele Arbatului, Un oraș cu totul special Iată că vine martie Și e frig și jos la mezanin Cerul nopții de primăvară! Ce calm Luna primavara! Strălucire, ca lumânările, Cruci pe o biserică antică Prin ramuri Pe cerul adânc strălucesc blând, Ca niște coifuri de aur forjate Capete mici de cupolă În timp ce locuia la Poltava, Yelets, Sankt Petersburg, Bunin a vizitat Moscova și, ajungând aici între și februarie , a locuit la Moscova până la mijlocul lunii martie sau începutul lunii aprilie Scriitorul a stat în camerele mobilate ale lui Borgest la Poarta Nikitsky (neconservată) A vizitat Moscova în toamna aceleiași, În timpul vizitei sale la Moscova din decembrie până în ianuarie , Bunin s-a întâlnit cu V Ya Bryusov, șeful simbolismului rus, care locuia pe bulevardul Tsvetnoy, și pe poetesa populară de atunci Mirra Lokhvitskaya Casa lui Bryusov încă stă pe bulevard, acoperită cu copaci puternici și bătrâni, care își amintesc de ambii scriitori Un eveniment semnificativ din viața lui Bunin a avut loc în - l-a cunoscut pe A P Cehov Ivan Alekseevici ia oferit lui Cehov o imprimare a povestirii "La fermă* La sfârșitul verii anului , Bunin l-a întâlnit la Moscova pe N D Teleshov, un scriitor care a adunat, după cum se spune, "toată Moscova literară" pe "mediile" sale

(bulevardul Chistoprudny,) Scriitorii au devenit prieteni La noiembrie , Bunin a luat parte la sărbătorirea a treizeci de ani de activitate literară a scriitorului N I Zlatovratsky, la decembrie a asistat la premiera Pescăruşului la Teatrul de Artă, la vremea aceea se afla la Teatrul Hermitage (clădirea nu s-a păstrat, dar Grădina "Hermitage" - Karetny Ryad,) În , editura simbolistă "Scorpion", situată în hotelul "Metropol" (Piața Teatralnaya,) și condusă de V Ya Bryusov, a publicat o colecție de poezii de Bunin "Leaf Fall" La sfârșitul lunii octombrie , în apartamentul lui A P Cehov (Petrovka,), Bunin a citit traducerea lui "Manfred" de J G Byron Bunin și-a amintit întâlnirile cu Cehov în acest apartament: "În fiecare seară mergeam să-l văd pe Cehov, uneori stăteam cu el până la trei-patru dimineața, adică până se întoarce Olga Leonardovna acasă și aceste priveghери sunt deosebit de dragi mie" Cehov a murit un an mai târziu, iar Bunin a fost șocat de moartea sa Curând, Bunin a început să scrie memorii despre Anton Pavlovici În , Bunin a ajuns la Moscova și s-a cazat la Hotelul Național (str Tverskaya,) A fost martor la revolta armată din decembrie Scriitorul a vizitat apartamentul lui M Gorki, care a luat parte activ la evenimente revoluționare, din hotelul Peterhof (Mo khovaya, / , colțul st Vozdvizhenki) Bunin a apărut sistematic pe paginile colecțiilor lui Gorki "Cunoașterea" Întâlnirile lui Bunin cu scriitorii și artiștii moscoviți au avut loc pe "mediile" Shmarovinsky la Bolshaya Molchanovka, Sculptorii N A Andreev, A S Golubkina, poetul V Ya Bryusov, artiști frații A M și V M Vasnetsov, K A I Levitan, I I Korovin, V I Surikov, scriitorul V A Gilyarovsky În memoria "mediilor", artistul L Turzhansky a pictat în un portret al lui I A Bunin În această perioadă, I A Bunin stătea adesea la hotelul Stolitsa (Arbat,) În , scriitorul a cunoscut-o la Moscova pe Vera Nikolaevna Muromtseva, viitoarea sa soție, alături de care și-a petrecut întreaga viață plină de neliniști, speranțe și griji Trei ani mai târziu a primit Premiul Pușkin pentru a doua oară; a împărtășit-o cu Alexandru Ivanovici Kuprin În , Editura Cartea din Moscova a publicat povestea lui Bunin "Satul", care descrie evenimentele războiului ruso-japonez, revoluția din și timpul de reacție pe fundalul vieții țăranilor din satul Durnovka Gorki i-a scris lui Bunin despre această lucrare: "Atât de adânc, atât de istoric, nimeni nu a luat satul" În , Bunin a fost onorat la Universitatea din Moscova în legătură cu cea de-a -a aniversare a activității sale creatoare În , a vorbit la Muzeul Politehnic (Novaya Pl ,) În același an, la Moscova, Bunin a scris povestea "Domnul din San Francisco", care mai târziu a devenit celebră În acest moment, Bunin a vizitat catedralele Kremlinului, a vizitat Mănăstirea Novodevichy și, împreună cu o rudă, N A Pușheshnikov a mers la Lavra Trinity-Sergius În ciuda faptului că Bunin nu a aderat la "nicio credință ortodoxă", îi plăcea să participe la slujbe "în vechile biserici rusești" Ajuns la Moscova, scriitorul a stat și cu fratele său mai mare, Julius, la Starokonyushenny Lane (casa nu a fost păstrată), unde se afla redacția revistei "Vestnik upbringing", condusă de fratele său, sau în Stolovy Lane (casa nu s-a păstrat) cu rudele soției sale mai Bunin pleacă de la Moscova; își părăsește ultimul apartament din Moscova - st Povarskaya, Scriitorul și soția sa au fost însoțiți de fratele lui Bunin, Iulius, și de soția lui Gorki, E P Peshkova, până la gara Savelovsky, de unde a început lungul încercuire al buninilor în jurul Rusiei într-un tren de ambulanță În scriitorul a emigrat Și nu am mai fost niciodată la Moscova punct de control Moscova se reflectă în multe lucrări ale lui I A Bunin: "Madrid", "A doua oală de cafea", "Kazimir Stanislavovich", "Departe", dar cel mai vizibil ca personaj

egal cu alți eroi, Moscova este reflectată în povestea "Luni curată" Sh Un scurt mesaj de la student despre povestea "Luni curată" Povestea face parte din ciclul Aleile Întunecate, scris în exil în Un artist exigent, I A Bunin a considerat totuși Clean Monday ca fiind cel mai bun din ceea ce a creat Soția sa, Vera Nikolaevna Muromtseva-Bunina, spune că într-una dintre nopțile sale nedormite, Ivan Alekseevici a scris pe o bucată de hârtie: "Îi mulțumesc lui Dumnezeu că mi-a dat ocazia să scriu Lunea curată IV Analiza poveștii în funcție de întrebări și sarcini pre-propuse Descrie timpul artistic și spațiul artistic al poveștii A Acțiunea poveștii începe în iarna anului și, deși această dată nu a fost indicată inițial de către autor, acest lucru se poate ghici din unele detalii: eroina închiriază o cameră vizavi de Catedrala Mântuitorului Hristos, despre care se spune: " într-un fel nu în măsură, volumul prea nou al Mântuitorului Hristos era prea alb în apropiere "Se știe că templul a fost construit în onoarea a de ani de la Bătălia de la Borodino La finalul povestirii este indicat direct anul și se spune că au trecut "aproape doi ani" de la evenimentele descrise În consecință, acțiunea are loc la începutul secolului al XX-lea, în ajunul primului război mondial și a anului tragic pentru Rusia din În același timp, țesutul artistic al poveștii este pătruns de reminiscențe din literatura antică rusă ; autorul trimite în mod constant cititorul la cele mai importante evenimente din trecutul istoric al Rusiei: întemeierea Moscovei, bătălia de la Kulikovo (referire la Peresvet și Oslyab), evenimentele din Datorită acestui fapt, vremurile lui Yuri Dolgoruky par să prindă viață înaintea cititorului ("Discursul lui Gyurgi către Svyatoslav, prințul Seversky: "Vino la mine, frate, la Moscova" și i-a poruncit să organizezi o cină puternică"), Petru și Fevronia de Murom, pre-Petrine Rus' Nu întâmplător sunt menționați Platon Karataev și Pierre Bezukhov - eroii "Războiului și păcii", - a căror întâlnire are loc în timpul Războiului Patriotic din Astfel, timpul artistic al poveștii încorporează aproape de ani istoria nyuyu a Rusiei Și dacă te uiți cu atenție la matricea asociativă: "Moscova, Astrakhan, Persia, India!" - poți fi transportat în vremuri mai îndepărtate Doar această trăsătură a narațiunii face să credem că "Luni curată" nu este doar o poveste de dragoste, ca majoritatea poveștilor din "Aleile întunecate", ci și ceva mai mult B Spațiul artistic al poveștii include atât imaginea Moscovei moderne pentru eroi, cât și Moscova istorică Capitala apare sub două forme - antice și moderne: catedralele Kremlinului, Mănăstirea Novodevichy, cimitirul Rogozhskoe, unde este îngropat un Vechi Credincios, un arhiepiscop schismatic, Ordynka cu casa lui Griboedov, Mănăstirea Marfo-Mariinsky și lângă restaurante la modă : "Praga", "Metropol", "Yar", "Strelni", proaspăt înființat Teatrul de Artă din Moscova, "prea nouă masă a Mântuitorului Hristos" Descrierea Moscovei este dată în paralel cu dezvoltarea poveștii, imaginea capitalei se schimbă constant, se bifurcă: fie este veselă și răvășită, "prea îndrăzneață", atunci este profundă și concentrată, păstrându-și cultura străveche , tradiții ortodoxe vechi de secole, spiritualitate înaltă "Oraș ciudat! Mi-am spus, gândindu-mă la Okhotny Ryad, la Iverskaya, la Sfântul Vasile cel Fericitul - Sf Vasile - și Spas-on-Bora, catedrale italiene - și ceva kârgâz în vârfurile turnurilor de pe zidurile Kremlinului " Orientul și Occidentul, antichitatea veche și modernitatea converg aici la un moment dat Cum este conectată imaginea Moscovei cu imaginea personajului principal? Aș dori să spun despre eroina din "Luni curată" în cuvintele lui B Pasternak: Și farmecele secretului ei Soluția vieții echivalează cu "A iubi pe alții este o cruce grea " Eroina este

minunată, misterioasă, carnea trupului orașului pe care îl cunoaște atât de bine, îl înțelege și îl iubește Și deși nu este nativă moscovită, autoarea subliniază legătura ei indisolubilă cu Moscova: "a închiriat un apartament pe colț de dragul unei priveliști a Moscovei"; "Am luat masa și am luat masa cu înțelegerea de la Moscova a chestiunii"; "a luat micul dejun pentru treizeci de copeici la o cantină vegetariană de pe Arbat", și a petrecut serile la Praga, Hermitage, Metropol sau Strelna; "din anumite motive am studiat la cursuri" și am participat la prelegerile lui Andrei Bely în Cercul artistic, celebrele scenete ale Teatrului de Artă din Moscova; devorat cu mare poftă "focuri- clătite cu caviar granular" în taverna lui Egorov și, privind tabla neagră a icoanei Maicii Domnului a celor Trei Mâini, ea a mărturisit: "Eu merg adesea dimineața sau seara, când nu Nu mă târâți la restaurante, la catedralele Kremlinului și nici măcar nu bănuiți asta " Inconsecvența naturii personajului principal al poveștii este subliniată de Bunin de multe ori Iar în portret: "Dar ea avea un fel de frumusețe indiană, persană: o față de chihlimbar brunet, magnifică și oarecum sinistră în părul său des și negru, strălucind ușor ca blana neagră de zibel, sprâncene, ochii negri ca cărbunele de catifea; gura, captivantă cu buze purpurie catifelate, era umbrită de un puf întunecat; la plecare, de cele mai multe ori își îmbrăca o rochie de catifea de rodie și aceiași pantofi cu agrafe de aur (și a mers la cursuri ca studentă modestă) "Și în interiorul apartamentului ei:" o canapea mare turcească "," un pian scump pe care ea tot repeta începutul lent, somnambulistic frumos al Sonatei la lumina lunii, "pe sub oglindă flori elegante în vaze fațetate" și "un portret al lui Tolstoi desculț!" Atât în atitudinea ei, cât și în alegerea ei de lectură: a citit cărțile nou publicate de Leonid Andreev, Pshibyshevsky și și-a uimit iubitul cu cunoștințele ei despre cronicile rusești: "Îmi plac atât de mult cronicile rusești, legendele rusești încât încă recitesc ceea ce am mai ales ca până când o știu pe de rost " Ceea ce este izbitor în eroină este fuziunea ei organică cu orașul, oriunde apare ea, ea este peste tot în locul ei, peste tot a ei: în taverna Egorov și la cimitirul Rogozhsky și la o petrecere la Teatrul de Artă din Moscova, dar fuziunea este resimțită mai ales atunci când descriem Mănăstirea Novodevichy: "Seara a fost liniștită, însorită, cu ger pe copaci; pe zidurile însângerate de cărămidă ai mănăstirii, copacee asemănătoare călugărițelor vorbeau în tăcere, din când în când clopoțeii cântau subțire și trist pe clopotniță Scârțâind în tăcere prin zăpadă, am intrat pe poartă, am mers pe potecile înzăpezite prin cimitir - soarele tocmai apusese, era încă destul de ușor, desenat minunat pe smalțul auriu al apusului cu coral gri, ramuri în brumă, și străluceau în mod misterios în jurul nostru cu lumini calme și triste, lămpi instinse împrăștiate peste morminte Am urmat-o, m-am uitat cu emoție la mica ei amprentă, la stelele care au lăsat în zăpadă cizme negre noi " Eroina și-a lăsat amprenta nu numai pe zăpadă Pentru tot restul vieții a fost amintită de cel care a iubit-o, dar nu întotdeauna un ponei mic "Toate ciudateniile, ciudateniile Moscovei!" se gândea la iubita lui Nu a înțeles-o zvârlindu-se între material, trupesc și sublim, spiritual Dând poveștii numele "Luni curată", I A Bunin a subliniat motivul purificării sufletului uman, căutarea dureroasă a valorilor adevărate și imaginare, ciocnirea dintre "sacru și vicios", adevărata credință și necredință Nevoia eroinei de a reveni la originile morale, care personifică pentru ea cronici antice, mănăstiri străvechi, imnuri bisericești, o duc la decizia de a se rupe de tânărul erou, care îi apare ca un șarpe "în natura umană, foarte frumos"

Întruchipând în eroină ideea purificării spirituale, căutarea neobosită a adevărului, I A Bunin o aduce mai aproape de cei mai buni eroi ai literaturii ruse, care au reflectat fațetele caracterului național rus Nu e de mirare că scriitorul împletește atât de strâns imaginea eroinei și descrierea Moscovei Pentru Moscova pentru I A Bunin, precum și pentru I S Shmelev, aproape de el în spirit, este sufletul Rusiei Nu întâmplător îi pune în gura eroinei, care vorbește despre vizitarea catedralelor de la Kremlin, următoarele cuvinte: " în inima mea este oarecum tandru, trist și tot timpul acest sentiment al patriei, vechimea ei " Ea simte necontenit acest sentiment al patriei, chiar și departe de ea, în Italia fabulos de frumoasă: "Pe Turnul Spasskaya, ceasul a bătut trei Ce sunet străvechi, ceva de tablă și fontă Și în Florența a fost exact aceeași bătălie, mi-a amintit de Moscova de acolo " Din păcate, puțini au iubit (și iubesc) atât de mult Moscova, Rusia Despre aceasta este povestea "Luni curată" Mulți, chiar și foarte buni oameni, care a fost, fără îndoială, eroul poveștii, percep doar exterior, "frunză", "cu părul galben" Rus', le lipsește acest "simț profund, ascuns al Patriei", sau, după cum L Tolstoi a scris "căldura ascunsă a patriotismului", adică dragostea adevărată pentru cultura, istoria, sanctuarele naționale "Caut o combinație între frumos și etern în această lume", așa ar putea spune despre ea eroina din "Luni curată", în urma lui I A Bunin L-a căutat și l-a găsit într-un oraș ciudat, misterios, unic, minunat, numit Moscova! Într-un mod ciudat comparând imaginea orașului și imaginea personajului principal, I A Bunin a definit poziția autorului său: Moscova pentru el este personificarea destinului Rusiei, iar eroina este întruchiparea caracterului național rus V În încheierea lecției, profesorul va spune că povestea profund filozofică și în același timp entuziasmat de lirică a lui I A Bunin "Luni curată" reflectă gândurile și sentimentele scriitorului despre soarta Rusiei, despre originile naționalității ruse personaj, despre Moscova ca cultural - centrul istoric al Rusiei și personificarea destinului istoric al Patriei Mame LECȚIE DIN CARTEA LUI I S SHMELEV "VARA DOMNULUI" Tema memoriei în povestea "Piața Postului Mare" ("Vara Domnului") Scopul lecției Arată trăsătura specifică a literaturii ca memorie poetică a poporului Să-și formeze interesul pentru viața, tradițiile, trecutul Rusiei și, pe această bază, să trezească sentimente patriotice A da abilități elementare în analiza unei opere literare, ținând cont de genul acesteia Pe baza lecturii creative a poveștii "Piața Postului Mare" pentru a dezvălui lumea artistică a operelor lui I S Shmelev Pentru a arăta cum spiritualul și fizicul, materialul sunt combinate armonios într-o persoană rusă Dezvoltarea vorbirii orale Formarea gustului literar Echipamente Portretul lui I S Shmelev Fotografia lui I S Shmelev cu familia sa Clopotele rusești (Blagovest) Catedrala Patriarhală Bobotează din Yelokhovo Sună pentru priveghiul de toată noaptea Turnul mare Lavra O înregistrare pe bandă a unui cântec interpretat de A Malinin, "White on Blue" Tipuri de Kremlin Catedrala lui Hristos Mântuitorul Expoziție de cărți scrise de mână, reviste "Niva" Icoane, lumânări Obiecte de artă populară aplicată și decorativă, reconstituire a pieței de post (Miere, varză murată, murături, mere murate, ciuperci, bar-ra-kl li etc) Epigrafe pentru lecția de pe tablă: Fără memorie nu există conștiință D S Lihaciov Două sentimente ne sunt minunat de aproape - În ele inima găsește hrană - Dragoste pentru cenușa nativă, Dragoste pentru sicriele părintelui A S Pușkin Ceea ce ne amintim că am uitat, Ceea ce nu trebuie să uităm L Vasilieva În timpul orelor I Cască muzicală (A Malinin * Alb pe albastru) Acest cântec este despre cei care și-au

părăsit patria iubita împotriva voinței lor Cu astfel de sentimente, mulți ruși și-au luat rămas bun de la Rusia Și printre ei se numără și remarcabilul scriitor rus I S Shmelev Despărțirea de Patrie a fost forțată, cu durere, cu făină, s-a desprins de pământul natal Dar el a păstrat în suflet chipul ei nepieritor pentru totdeauna și ani mai târziu a scris o carte care a ieșit din adâncurile memoriei, o carte în care Rusia însăși părea să prindă viață și să vorbească în limba sa minunată Probabil ai ghicit că vorbeam despre cartea "Vara Domnului" Ai citit câteva dintre poveștile din ea, ce ai învățat, ce ți-ai amintit cel mai mult, ce te-a entuziasmat la ele? Ce a lovit? (Despre tradițiile, idealurile, ritualurile, obiceiurile vieții de zi cu zi în Rusia la sfârșitul secolului al XIX-lea - începutul secolului al XX-lea, despre sărbători, bucurii, dureri, despre credința sa, despre cum erau locuitorii Moscovei la începutul Secolului) Și astăzi trecem la povestea "Piața de Postul Mare" Cum este construit, din ce părți este compus? II Analiza poveștii "Lecția de post" Care este compoziția poveștii? În numele cui se spune povestea? a) o excursie la piata, o descriere a Kremlinului; b) descrierea pietei; c) întoarcerea acasă De ce este folosită Curve pentru o excursie pe piață? Cum vedem piața slabă? Ce chilipir grozav? Multicolor, zgomotos, bogat Aici, parcă, toată Rusia a convergit: Merișoare Arkhangelsk (roșii), afine albastre și afine, merișoare și mere în ea; mazăre roz și galbenă de la Rostov; varza murată este aurie la soare; castraveți aurii, joacă, dansează în saramură; kvas, sbiten; clătite slabe cu ceapă, gogoși de zahăr; cod polar, covrigi, uscătoare (Kaluga, Borovsky, Zhizdrinsky); vitushki, potcoave, ciocârle (Pereyaslav); Pâine cu lămâie, pâine cu mac, cu șofran, pâine cu sită, cu stafide, pâine coaptă, pâine gogoși peste tot - mănâncă, Moscova, nu-ți pare rău! și iată și rândul de miere - zmeură, miere aurie, miros de biserică, ceară; și aici este "viță de pădure" - ciuperci lângă Moscova - ciuperci Mozhai, ciuperci de lapte de la Lopasna Această enumerare este completată de cuvintele micuței Vania: "Aud tot felul de nume, tot felul de orașe din Rusia " Ce părere aveți, de ce I Shmelev descrie piața de post atât de suculentă, strălucitoare, vizibil? Ca să ne putem imagina cât de mare, din belșug, de generoasă este Rusia, cât de muncitori sunt oamenii ei Cum se comportă oamenii pe piață? Sunt veseli, binevoitori, strălucesc cu un cuvânt plin de duh Îndeaproape, dar nu se ceartă, nu înjură, nu se jignesc unul pe celălalt Și ce înseamnă cuvântul "lean"? Din ce cuvânt a venit? (Rapid) Ce este? Cum s-au comportat rușii în timpul Postului Mare? Pentru ce este postul? (Gorkin explică: să pregătească sufletul pentru sărbătoarea Învierii Domnului Pentru învierea sufletului uman Să accepte cu inima valorile morale ale Ortodoxiei) De ce și-a amintit băiatul de această călătorie pentru tot restul vieții? Această poveste este doar despre piața postului? Ce a atins în mod deosebit sufletul băiatului? Ce a experimentat, a simțit în timpul călătoriei? Este profund zguduit de frumusețea Kremlinului și de povestea lui Gorkin despre altarul rusesc Citirea pe fețe (Gorkin și Vanya) De la " uite, Kremlinul este al nostru, nu există nimic asemănător nicăieri " până la " totul pare a fi o realitate, realitatea mea - ca într-un vis uitat" De la " Mergem sub Kremlin, crep care este încă scump, iarna "pentru" Și aici este turnul Taynitskaya ei merg la Erdan "Uite, Kremlinul este al nostru, nu există nimic asemănător nicăieri S-au adunat toate catedralele, Sfinți Ierarhi-Făcători de Minuni Mântuitorul-pe-Bora, Ivan cel Mare, Zăbrele de Aur Și ce turn, cu vulturi! Și tătarii au ars, și polonezii au ars, și francezul a ars, dar Kremlinul nostru este încă în picioare Și va fi pentru totdeauna Fii botezat În mijlocul

podului, curba redevine - Aceasta este străbunica ta, Ustinya, care a primit ordin să aterizeze, se uită la Kremlin Câți ani, dar Krivaya își amintește totul! Vom arunca o privire și noi Ce înălțime, poți vedea toată Moscova de acolo Îi voi aduce împreună de Paște, vă voi da întregul concept Vă voi arăta toate catedralele, și Pomul cinstit, și cuiul lui Hristos, veți înțelege totul Și te voi duce la clopotniță și-ți voi arăta Clopotul Țarului și Crucea lui Kharsun, de cristal, trimisă chiar de țarul Grad Locul nostru cel mai sfânt, locul nostru cel mai sfânt Întregul Kremlin este roz-auriu, deasupra râului Moskva înzăpezit Mi se pare că există Sfântul, și nu există oameni Ziduri cu turnuri - în care dușmanii nu îndrăzneau să intre Sfinții stau în catedrale Iar regii dorm Și de aceea este atât de liniștit Ferestrele palatului roz strălucesc Catedrala Albă strălucește Crucile aurii strălucesc cu lumină sacră Totul este în aerul auriu, într-o lumină albăstruie fumurie: de parcă ar arde tămâie acolo Ce bate în mine așa, plutește în ochii unei cețe? Acesta este al meu, știu Și zidurile, și turnurile, și catedralele și norii fumurii din spatele lor, și acest râu al meu, și poliniile negre, în corbi, și caii și distanța de la malul râului a așezărilor au a fost mereu în mine Și știu totul Acolo, în spatele zidurilor, e o bisericuță sub movilă - știu Și crăpăturile din pereți - știu M-am uitat de după ziduri când? Și fumul incendiilor, și țipetele, și alarma - Îmi amintesc totul! Revolte, și topoare, și blocuri tăiate, și rugăciuni - totul pare a fi o realitate, realitatea mea - ca într-un vis uitat Mergem pe sub Kremlin, încă un drum puternic de iarnă Dinții și crăpăturile și crăpăturile pereților îmi vorbesc de mult, mult timp în urmă Acestea nu sunt cărămizi, ci o piatră străveche, și este sânge pe ea, sfântă Pereții încă miros a foc Sfinții au mers pe lângă ei, au păstrat Moscova Bătrânii Țari se odihnesc în Catedrala Arhanghelului, în morminte Este scris în cărți vechi - "Crucea Harsunsky va fi ridicată, va ieși din Kremlin în flăcări", mi-a spus Gorkin - Și acesta este Turnul Taynitskaya, cu un tunel Din el se trag tunuri, în Bobotează, când merg la Erdan Ce sentimente îl copleșesc pe băiat? Cum percepe el istoria Patriei? Traieste, inima Ce cuvinte transmit această stare? - "Ce bate în mine așa, plutește în ochii "ceții" "M-am uitat din spatele zidurilor", "realitatea mea", "acestea nu sunt cărămizi, ci o piatră străveche și sângele sfânt este pe ea " Cine vorbește despre Kremlin? Cum ți-l imaginezi pe Gorkin? (În exterior, Gorkin seamănă cu bătrânii sfinți, el este păstrătorul familiei, tribalului, memoriei istorice) Care este tema principală din poveste? Tema memoriei În ce parte a poveștii sună deosebit de puternic? In final Citind " Curba merge înainte Soarele se scufundă spre apus, zăpada de pe râu este mai albastră și mai rece "Vor să anunțe, trebuie să ne grăbim să stăm în picioare", ascultă Gorkin, reținându-l pe Krivaya, "au lovit Kremlinul? Aud Evanghelia, slab, post - Sub deal, lângă Konstantin-Helena Au un clopot vechi uite ce plâng! Aud îmbietor - amintește-ți amintește-ți și se plâng parcă Stăm pe pod, curba este din nou blocată De la Kremlin, blasfemia, la rândul său, - intră celelalte clopote Și de la biserica roz, cu cupole mici pe gâtul subțire, lângă Catedrala Mântuitorului Hristos, și de-a lungul râului, mai departe, unde locuia Malyuta Skuratov, de la Zamoskvorechye, vestea bună: toată lumea cheamă Mă uit înapoi la Kremlin: Ivan cel Mare este aurit, e mai întunecat dedesubt, iar surdul - nu-i așa că al lui - sună languiv clopoțelul - ține minte! Curba rulează lin, fiabil, iar clopoțeii plutesc deasupra noastră Amintesc " Lectura este însoțită de o înregistrare pe bandă a lui Blagovest Și ce înseamnă cuvântul "uituc"? Insensibil la bine, imoral, insensibil, lipsit de suflet,

nerecunoscător, insensibil, uituc Crezi că este înfricoșător când o persoană uită? Iată, ascultați ce se întâmplă cu oamenii care și-au pierdut memoria, la ce duce ea (legenda mankurților bazată pe romanul scriitorului kârgâz sună într-o repovestire adaptată Ch Aitmatova "Și ziua durează mai mult de un secol ") Mankurt nu este de vină că și-a pierdut memoria și, uneori, devenim voluntar mankurți - Memorie - conștiință - lucru cu epigrafe pe tablă (D S Likhachev, A S Pușkin) III Rezultatele lecției Deci despre ce ne-a spus I S Shmelev în cartea "Vara Domnului" și în povestea "Piața de Postul Mare"? • Faptul că nu poți fi uituc (la urma urmei, până și calul Krivaya își amintește cum călărea străbunica Ustinya) • Este necesar să se cunoască, să aprecieze, să-și amintească istoria (familia, strămoșii), poporul, Patria • Protejează-ți credința strămoșilor tăi, păstrează-le memoria, protejează-ți limba Ultimul cuvânt al profesorului Vreau ca fiecare dintre voi să-l urmeze pe I S Shmelev și să spună: "Îmi amintesc!" Încheiem discuția noastră de astăzi cu o poezie a lui V V Nabokov, un scriitor a cărui soartă a fost de așa natură încât părinții l-au luat din Rusia când era foarte mic și, deși a devenit un scriitor celebru și la modă într-o țară străină, destul de bogat, el nu putea să-și uite niciodată patria natală, ea i-a apărut în vise A scris poezii uimitoare despre Rusia, s-a numit cavaler al vorbirii ruse Poezia "Patria mamă" este citită pe fundalul temei muzicale "Alb pe albastru" CITURI RECOMANDATE Gershenzon M, O Griboedovskaya Moscova M , Zhelvakova I A , Apoi la Sivtsevo: Plimbări de-a lungul Sivtsev Vrazhka și călătorii imaginare în trecutul unei străzi vechi din Moscova M , Kagan Yu M Marina Tsvetaeva la Moscova: Calea către moarte M , Karamzin H, M Note ale unui vechi rezident din Moscova M , Istoria locală literară la școală / Comp M D Yanko M " Maryina Grove: Moscow Romantic Tale / Comp , Intro articol si nota Vl Muraviev M , Moscova în literatura rusă și mondială: sat articole M , Moscova și împrejurimile în litografii de Giuseppe Datsiaro Comp G Kaganov M , Cronicarul Moscovei: Almanah Emisiune M , Myachkov B Adresele "Maestrului și Margaretei" // Chimes: Historical and local history almanah Emisiune II M , Osokin V N "Poeziile sale sunt o dulceață captivantă ": V A Jukovski la Moscova și regiunea Moscovei M , Scriitori ruși la Moscova M , StarodubK Moscova literară M , Starodub K Istoria locală literară la școală M , Cernov N M I S Turgheniev la Moscova M , Shamaro A A "Acțiunea se petrece la Moscova": Topografie literară M , CONŢINUT Cuvânt înainte SCRIITORI RUSI DESPRE MOSCOVA H M Karamzin Săraca Lisa V A Jukovski Marina Grove Legendă antică AS Griboyedov Vai de înțelepciune (fragmente) A S Pușkin Amintiri din Tsarskoye Selo (Fragment) Vsevolozhsky (Fragment) "Pe malurile liniştite ale Moscovei " "Ce noapte! Îngheţul trosnește " Reclamații de trafic Răspuns ' La calomniatori ai Rusiei Eugen Onegin (Fragmente) M Yu Lermontov Panorama Moscovei Sasha Poezie (Fragment) Un cântec despre țarul Ivan Vasilyevich, un tânăr paznic și un negustor îndrăzneț Kalașnikov (Fragment) A I Herzen Trecut și gânduri (Fragmente) A N Ostrovsky Note ale unui rezident Zamoskvoretsky Zamoskvorechie în vacanță A K Tolstoi Prințul Argint (Fragmente) L N Tolstoi Război și pace (fragmente) A P Cehov La Moscova, în Piața Trubnaya La telefon I A Bunin Luni curat A I Kuprin Din ciclul "Povești în picături" Andrei Bely Arbat vechi B K Zaitsev Strada Sf Nicolae A M Remizov Cocoș I S Shmelev Vara Domnului (Fragmente) Orașul fantomă Sufletul Moscovei (Memo) I Ilf, E Petrov Douăsprezece Scaune (Fragment) O E Mandelstam Sukharevka M A Bulgakov Maestrul și Margareta (Fragmente) A N Tolstoi Petru cel Mare (Fragmente) A P Platonov Mă îndoiesc de Makar B L Pasternak Doctor Jivago (Fragmente) STUDENT ȘI

PROFESOR Opiniile oamenilor de știință - pentru a ajuta studenții A L Grishunin Din articolul "Moscova lui Griboedov" IE U sok Din articolul "Lermontov la Moscova (-)" A V Gulin Din articolul "Moscova în din romanul lui L N Tolstoi "Război și pace" H P Velikanova Din articolul "Moscova în carte "Război și pace" N V Kornienko Din articolul "Moscova în timp" Sarcini pentru munca independentă Test Teme ale eseurilor Planuri de eseuri Moscova în comedia "Vai de inteligență" de A S Griboyedov și în romanul "Eugene Onegin" de A S Pușkin Sufletul Moscovei este sufletul Rusiei (Conform romanului I S Shmeleva "Vara Domnului") Pentru cei interesati Moscova în arte plastice Pregătirea pentru lecție Materiale pentru lecția bazată pe povestea lui B K Zaitsev "Street of St Nicolae" Materiale pentru lecția "Imaginea Moscovei și rolul ei ideologic și artistic în povestea lui I A Bunin "Luni curată" Lecție despre cartea lui I S Shmelev "Vara Domnului" Lectură recomandată Ediție educațională MOSCOVA ÎN LITERATURA RUSĂ Compilat de T Dazhina, L Strakhova Redactor principal I E Lebedev Editor de artă O N Adaskina Proiectare computer: N A Khafizova Aspect computer: N V Sidorova Coritor O V Selivanova Clasificator integral rusesc al produselor OK- - , volumul ; - literatură educațională Incheierea sanitara si epidemiologica Nr D din Editura AST SRL F OOO , Rusia, Tver, Chaikovskogo Ave , / Adresele noastre de e-mail: WWW AST RU E-mail: astpub@aha ru SRL "Agenție" KRPA "Olimp" , Moscova, PO Box www rus-olimp ru E-mail: olimpus@dol ru Tipărit din folii transparente gata făcute la SRL "Imprimeria Asociației Editurilor și Tipografiei Sindicatelor Profizdat", , Elektrostal, regiunea Moscova, st Tevosyan, de ani - Editura - "Rus" - "Olimp" prezintă SERIA DE NIVEL AL V-lea Sunt super profesioniști, luptători neînfricați, cei mai buni dintre cei mai buni Specialiștii din diferite țări ale lumii, stăpânindu-și cu brio profesia, sunt singurii capabili să reziste răului lumii Pentru că aceștia funcționează la cel mai înalt nivel Alex Tara "Dumnezeu nu joacă zaruri" Superspy Berle este însărcinat să afle de unde provin fondurile pentru cumpărarea de arme și explozibili pentru teroriștii arabi Din cauza unei lingouri de aur, adversarii au lansat o întreagă operațiune militară - pentru că au ceva de ascuns Ștampila de pe fiecare lingou îi dezvăluie lui Berl un adevăr teribil - acest aur a fost topit în lagărele de concentrare în timpul războiului "Și te voi aduce înapoi " Fericirea este un lucru fragil Este foarte ușor să pierzi totul într-o clipă Găsirea iubitului unui prieten care a dispărut acum paisprezece ani este o sarcină nouă cu care se confruntă super agentul Berl Urmează calea unei persoane, pune cap la cap tot mozaicul care s-a prăbușit cândva și încearcă să returnezi totul înapoi SRL Editura "Rus" - "Olimp" Moscova, st Ordzhonikidze, , intrarea , Moscova, PO Box Tel/Fax: +( ) - - , - - www rus-olimp ruolimpus@doi ru ssv Cai Rasa de cai Editura "Rus" - "Olimp" prezintă o retipărire ediție de lux a "Cailor Horse Breed", care este publicată în cadrul proiectului Salonul de Arte Frumoase "Cai Rasa de cai" este o carte rară A fost publicată în la Paris Pe vremea aceea era cel mai mult o ediție mai completă despre cai: istoria creșterii cailor rusești până la sfârșitul secolului al XIX-lea, o descriere detaliată a cailor sălbatici și de fabrică, a raselor și a cailor ruși din Europa de Vest, America și Australia Autorii cărții sunt Corespondentul-Delegat al Creșterii Cailor de Stat Dr Leonid Simonov și Directorul Biroului Direcției Principale a Creșterii Cailor de Stat Ivan Merder Ediția conține de fotogravuri alb-negru și color cu "portrete de cai" detaliate, incl lucrările lui N Samokish - unul dintre cei mai buni artiști ai celebrei case de bijuterii Faberge, care ry după ce

revoluţia a fost premiat cu Statul Premiul de Stat al URSS Ediția colorată retipărită păstrează farmecul aparte al vremii: designul cărții este în stilul epocii, textul original este prezentat pe hârtie de culoarea fildeșului SRL Editura "Rus" - "Olimp" Moscova, st Ordzhonikidze, , intrarea , Moscova, căsuța poștală Tel/fax: +( ) - - , - -I www rus-olimp ruolimpus@dol ru Viața și opera aproape tuturor marilor scriitori ruși sunt legate de Moscova Nu este de mirare că Moscova devine un fel de personaj în lucrările lor Complex, dramatic dar, în același timp, glorioasa, originală, nu se repetă mai, soarta de aproape o mie de ani a lui Stolipa este pentru totdeauna imprimată pe paginile celor mai bune lucrări ale clasicilor ruși În cartea propusă veți găsi cea mai completă colecție de fragmente din opera limbii ruse descrierea Moscovei și a împrejurimilor sale